

د لوړو زده کړو وزارت
سپین غر پوهنتون - ننگرهار
څېړنې او علمي مجلو معاونیت
د علمي مجلو آمریت

سپین غر د طبي علومو علمي څېړنيز ژورنال

د سپین غر پوهنتون علمي څېړنيزه مجله

په دې گڼه کې...

له روغتيايي ناورینونو څخه ترلاسه شوي درسونه او عبرتونه
د نارینه د شنډوالي په مخنیوي کې د انتي اکسیدانت رول
د درملو په کارونه کې د تېروتنو لاملونه او د هواري لارې
په ننگرهار ولایت کې د مخدره توکو کارونه، د مخنیوي پر وړاندې یې ننگونې او حل لارې
بررسی عوامل آلوده‌گی هوای شهر کابل و تأثیرات آن بر وضعیت صحتی شهروندان
د ماشومانو د حادثې انتاني نس ناستې په درملنه کې د لکتوبسیلوس ریوتیري ونډه
د جلال اباد ښار د کورونو څښاک اوبو په مخزنونو کې د اوبو د باکتریاوي ککړتیا مطالعه

گڼه: لومړۍ

ټوک: دویم

کال: ۱۴۰۴ ل.ل

د لوړو زده کړو وزارت
سپين غر پوهنتون - ننگرهار
څېړنې او علمي مجلو معاونيت
علمي مجلو آمریت

د سپين غر پوهنتون علمي څېړنيزه مجله

هيٺ تحرير

پوهاند دوكتور محمد طيب نشاط
پوهنوال دوكتور محمد آصف حسين زى
پوهنيار متخصص دوكتور شفيق الله عطيش
پوهنيار متخصص دوكتور احسان الله شينواري
دوكتور عبداللہ رحمانی
ټکنالوجيست محمد جميل وسيم
دوكتور رياض سـالارزی
دوكتور حیات زمان

د کتنپلاوي دايمي غړي

پوهاند دوكتور حیات الله احمدزی
پوهنوال دوكتور محمد عظیم عظیمي
پوهنوال دوكتور محب الله شينواري
پوهنوال رضوان الله مملوال
پوهنمل سید عطاالحق بنوري

د کتنپلاوي مهالني غړي

پوهاند دوكتور خليل احمد بهسودوال
پوهاند دوكتور حبيب الله مولوي زاده
پوهنوال دوكتور مسيح الله مسيح
پوهنوال علي جان عادل
پوهنمل دوكتور عبدالعظيم رسولی
پوهنمل متخصص دوكتور عبدالغفار شېرزاد
پوهنمل متخصص دوكتور صداقت مومند

اړيکې

☎ +93 (0) 78 970 1100

☎ +93 (0) 78 423 0645

✉ journals@spingharuniversity.edu.af

✉ info@spingharuniversity.edu.af

سپين غر د طبي علومو علمي خپرنيز ژورنال

د امتياز خاوند

سپين غر پوهنتون - ننگرهار

سر دبیر

پوهاند دوكتور محمد طيب نشاط

مسؤل مدير

پوهنيار متخصص دوكتور شفيق الله عطيش

د علمي مجلو آمر

تالوت ساحل

ډيزاين

حشمت الله شيرزاد

د ژورنال د ثبت گڼه

RCTD - PNJR - 0013-24

پته

مستوفيت څلور لارې، قبيلو رياست لور ته غزېدلی سړک،
لومړۍ ناحیه، جلال اباد ښار - ننگرهار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- د ختيځ زون حوزوي روغتون انتاني وارد کې، په ۲۰۲۳ ز کال کې Crimean Congo Hemorrhagic Fever د پېښو څېړنه ۱
- په ننگرهار کې د نشه يي توکو کارونه، د مخنيوي پر وړاندې يې ننگوني او حل لارې..... ۱۰
- له روغتيايي ناوړينو څخه ترلاسه شوي درسونه او عبرتونه..... ۲۶
- په افغانستان کې د ځنډاک ناپاکو اوبو اړوند روغتيايي ننگونې..... ۴۰
- سطح مصرف مواد مخدر؛ چالش ها، فرصت های وقايوی و کنترول آن..... ۴۹
- ميزان و موانع استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌های شهر هرات..... ۶۷
- د مزمو ناروغیو په سکرینګ کې د خلکو د گیون، هڅوونکو او مخنیوونکو لاملونو تشریحې څېړنه..... ۷۶
- بررسی رابطه بین افسردگی و رفتار های پرخطر میان محصلین لیلیه پوهنتون کابل در سال ۱۴۰۳..... ۹۱
- په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې پراته خنډونه او د هواري لارې چارې..... ۱۰۰
- بررسی مدیریت جمع آوری و دفع زباله‌های طبی؛ چالش ها و راهکارها در شفاخانه‌های دولتی شهر شیرغان..... ۱۱۳
- د مور شیدو په واسطه د ځانگړې تغذیې اړوند د زېږون عمر لرونکو ميندو پوهه، اندونه او کړنې..... ۱۲۴
- په جلال اباد ښار کې د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طبي پوهنځيو د محصلينو پوهه، اندونه او کړنې..... ۱۳۸
- د جلال اباد ښار د کورونو ځنډاک اوبو په مخزنونو کې د اوبو د باکتریاوي ککړتیا مطالعه..... ۱۵۴
- د کولو له درد څخه شکایت لرونکو شلو کلونو څخه کم عمره اشخاصو کې د جاردیازیس ناروغۍ پېښې او اړوند فکتورونه..... ۱۷۱
- بررسی عوامل آورده گی هوای شهر کابل و تاثیرات آن بر وضعیت صحتی شهروندان..... ۱۸۶
- د درملو په کارونه کې د تېروتنو لاملونه او د هواري لارې..... ۲۰۷
- د ماشومانو د حادثې انتاني نس ناستې په درملنه کې د لکتوبسیلوس ریوتیري ونډه ۲۲۰
- د پروستات د کارسینوما غوره تشخیصیه معاینه، پړه او ساتندویه فکتورونه..... ۲۳۷
- په نشه يي توکو د روږديتوب ټولنیز لاملونه..... ۲۴۸
- د ویتامین دي د کموالي لاملونه او رامنځته کېدونکې پایلې..... ۲۵۹
- تر پنځه کلنۍ کم عمره ماشومانو کې د مکرر تبه لرونکي اختلاج د خطر فکتورونه..... ۲۶۷
- د نارینه د شنډوالي په مخنیوي کې د انټي اکسیدانت ونډه..... ۲۷۴
- روغتيايي خدمتونو ته د لاسرسۍ لپاره د مالي توان اهمیت..... ۲۸۷
- د اسلامي شریعت په رڼا کې تر زېږون مخکې او وروسته د ماشوم حقوق..... ۲۹۸
- د نشه یي توکو د کارونې په مخنیوي کې درسنيو ونډې ته کتنه..... ۳۱۸
- بازاندیشی در تضمین کیفیت داخلی آموزش عالی با مدل P3:تحلیلی انتقادی از شکاف ها، چالش ها و راه کارها بر پایه..... ۳۳۱
- تضمین کیفیت در آموزش صحت: یک مرور سیستماتیک از مبانی نظری تا چارچوب های نوین و فناوریانه..... ۳۴۴
- مباحثه، چارچوب راه بردی برای تضمین کیفیت در آموزش حرفه های میان رشته ای سلامت..... ۳۵۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِنِعْمَةِ الْإِيمَانِ وَالْعِلْمِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

در آغاز، با نهایت امتنان و قدردانی، از برگزارکنندگان محترم و ادارات و افراد همکار کنفرانس ملی «بازنگری سیستم و خدمات صحتی در افغانستان: فرصت‌ها، مشکلات و راه‌های حل آن» به ویژه پوهنتون سپین غر (ننگرهار)، که زمینه این نشست علمی و تخصصی را مساعد نموده بود، اظهار سپاسگزاری می‌نمایم. بدون شک برگزاری چنین محافل علمی - تحقیقی، نقش ارزنده‌ای در رشد ظرفیت‌های ملی، تبادل نظر میان متخصصین و ایجاد راهکارهای مبتنی بر شواهد برای بهبود وضعیت نظام صحتی کشور دارد.

امروز، افغانستان در شرایطی قرار دارد که بیش از هر زمان دیگر نیازمند یک سیستم صحتی پاسخگو، شفاف، مبتنی بر عدالت و تحقیق محور می‌باشد. نقش تحقیقات علمی در این مسیر، بی‌بدیل و بنیادین است. تصمیم‌گیری‌های کلان و برنامه‌ریزی‌های ملی در عرصه صحت، بدون استناد به یافته‌های دقیق، علمی و بومی نمی‌تواند مؤثر واقع شود. از این جهت، تقویت ظرفیت‌های تحقیقی در پوهنتون‌ها و نهادهای علمی کشور، به ویژه در رشته‌های طب و علوم صحتی، یک ضرورت عاجل و استراتژیک شمرده می‌شود.

نشر مقالات علمی این کنفرانس در مجله علمی-تحقیقی پوهنتون سپین غر، نه تنها سهمی ارزنده در مستندسازی تلاش‌های علمی دانشمندان و متخصصان عرصه صحت دارد، بلکه منبع ارزشمندی برای سیاست‌گذاران، پالیسی‌سازان و تمام نهادهای خدمات صحتی کشور خواهد بود.

همکاری میان وزارت صحت‌عامه و وزارت تحصیلات عالی می‌تواند نقش بسزایی در ارتقای کیفیت خدمات صحتی و توسعه علمی کشور ایفا کند. از طریق ایجاد چارچوب‌های مشترک برای تحقیقات علمی، هر دو نهاد می‌توانند ظرفیت‌های موجود در پوهنتون‌ها، مراکز تحقیقاتی و مراکز صحتی را هم‌راستا ساخته و از نتایج تحقیقات برای تصمیم‌گیری‌های مبتنی بر شواهد در سکتور صحت استفاده نمایند. همچنان، شریک‌سازی منظم و مؤثر یافته‌های علمی با وزارت صحت عامه زمینه را برای تطبیق پالیسی‌های مؤثرتر، بهبود برنامه‌های وقایوی و ارتقای صحت عامه فراهم می‌سازد. این نوع هماهنگی، نه تنها باعث انسجام بیشتر فعالیت‌ها می‌گردد، بلکه اعتماد میان نهادهای علمی و تطبیقی را نیز تقویت می‌کند. وزارت صحت عامه، به حیث نهاد مسئول و پالیسی‌ساز در عرصه صحتی، از چنین برنامه‌ها استقبال کرده و آمادگی خود را برای همکاری‌های علمی و تخنیکی در آینده نیز ابراز می‌دارد.

در اخیر، یک‌بار دیگر از رهبری پوهنتون سپین غر، محققین گرامی، اساتید گران قدر و تمام مسئولین این مجله علمی تحقیقی ابراز امتنان نموده، برای همه عزیزان در راستای خدمات علمی و صحتی، آرزوی توفیق مزید دارم.

با احترام

دوکتور محمد حسن غیاثی

معین پالیسی و انکشاف صحت وزارت صحت عامه افغانستان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

د لوړو زده کړو وزارت د څېړنې، ژباړې او تالیف د رئیس په توګه، د سپین غر پوهنتون له لورې د ترسره شوي ملي علمي-څېړنیز کنفرانس (په افغانستان کې روغتيايي سېسټم او خدمتونو ته ګټه: فرصتونه، ستونزې او حل لارې) او یاد کنفرانس لپاره د منل شویو مقالو د چاپ په اړه درسره، په ژوره علمي مینه او درناوي سره، خپله خوښي او ملاتړ څرګندوم.

د روان کال د ثور میاشتې دغه کنفرانس، چې له چمتووالي تر عملي پړاوونو پورې په پوره دقت، همغږۍ او علمي رښتینولۍ سره ترسره شو، په طبي برخه کې د هېواد په کچه لومړنۍ ملي کنفرانس او په دې ډول د هېواد په علمي ډګر کې یو مثبت او فوق العاده ارزښتناک ګام و.

د کنفرانس علمي منځپانګه، وړاندې شوې څېړنې، د څېړنیزو لیکنو لپاره وار له مخه ټاکل شوي علمي-څېړنیز معیارونه او د ګډونوالو علمي تنوع د دې څرګندونه کوي، چې زموږ پوهنتونونه د طبي څېړنو، معاصرو علومو او نوښت په برخو کې د مخکېنيو ادارو په توګه ونډې لوبولو ته چمتو دي. سپین غر پوهنتون نه یوازې د کنفرانس ټولې چارې په مسلکي ډول پرمخ یووړې، بلکې د وزارت علمي نظریات او سپارښتې یې په خورا ښه ډول واورېدې او عملي یې کړې، چې دا به خپله د اکاډمیکو اصولو یوه غوره او علمي بېلګه ده.

د کنفرانس لپاره ټولې راغلي هغه مقالې چې په ملي (پښتو او دري) ژبو لیکل شوې وې او نږدې نیمایي یې د پوهنتون په دې ګڼه ملي ژورنال کې ترتیب او چاپ شوي دي، د هېواد د علمي پانګې مهمه برخه ده او دا به زموږ د طبي څېړنو د معتبرو مراجعو په توګه ځای ومومي.

د لوړو زده کړو وزارت مشرتابه، په ځانګړي ډول د وزارت د څېړنې، تالیف او ژباړې ریاست، به تل له داسې ارزښتناکو علمي هڅو څخه ملاتړ وکړي. دغه ریاست، د لوړو زده کړو او عامې روغتیا وزارتونو په ګډون، له ټولو هغو مسؤلینو څخه، چې د دې ستر علمي نوښت د ترتیب، تنظیم او په علمي، مسلکي او معیاري ډول د ترسراوي لپاره یې هلې ځلې کړې دي، ځانګړې مننه کوي او به راتلونکي کې ورڅخه د لا زیات او پراخو علمي همکاريو هیله لري.

درنښت

دکتور حمیدالله مزمل

د لوړو زده کړو وزارت د څېړنې، تالیف او ژباړې رئیس

د پوهنتون د رئیس پیغام

علمي څېړنې د یوې پېژندل شوې مسئلې هغې سیستماتيکې مطالعې او پلټنې ته وايي، چې د هغې په واسطه نوي حقایق معلوم شي. که څه هم د علمي څېړنو د اړتیا او ارزښت په اړه د هېواد په پوهنتونونو کې د مشرتابه او اکاډمیکو کارکوونکو ترمنځ د وینا تر بریده اجماع شته، مگر په دې برخه کې هغه عملي ګامونه چې د محسوسو پایلو ترلاسه کولو سبب شي، ډېر او پایښت لرونکي کار ته اړتیا لري. د ګران هېواد افغانستان په تحصیلي سکتور کې د علمي څېړنو کیفیت او کمیت د دولتي او خصوصي تحصیلي ادارو له عمر سره غیر متناسب دي. سره له دې چې دا مهال د هېواد د خصوصي لوړو زده کړو سکتور د نورو لاملونو ترڅنګ، د اقتصادي او مالي ستونزو له کبله له ګڼو ننګونو سره مخامخ دی، د علمي څېړنو په برخه کې د لوړو زده کړو وزارت مشرتابه او اړوندو مسؤلینو کړنې او فعالیتونه هیله بخښونکي دي. په پوهنتونونو کې د علمي څېړنو د پراختیا او پرمختیا په برخو کې په بې ساري ډول هڅې جريان لري. د همدغو کونښنونو په پایله کې په وروستیو کلونو کې علمي کادر غړو او استادانو څېړنیزو فعالیتونو ته پاملرنه زیاته کړې ده، چې له کبله یې د پام وړ پرمختګونه رامنځته شوي دي. په دې برخه کې د لوړو زده کړو وزارت مشرتابه او په ځانګړي ډول د څېړنې، تالیف او ژباړې ریاست رهبرۍ او مسؤلینو برنامې او فعالیتونه د ډېرې ستاینې وړ دي. ددې لپاره چې خصوصي پوهنتونونه د لوړو زده کړو وزارت د اهدافو د تحقق لپاره کار کوي او د علمي څېړنو ترسراوی یې له بنسټیزو مسؤلینو څخه دی، سپین غر پوهنتون د طبي علومو دا ملي علمي - څېړنیز ژورنال، د لوړو زده کړو وزارت د څېړنې، تالیف او ژباړې ریاست له خوا د ټاکل شویو معیارونو او شرایطو تر پوره کولو وروسته، د ملي - علمي څېړنیزې مجلې په توګه ثبت شوی دی. د یاد ملي څېړنیز ژورنال د دویم جلد دا لومړۍ او ځانګړې ګڼه په روان (۱۴۰۴) لېږدیز لمریز / ۱۴۴۷ لېږدیز سپوږمیز) کال کې په ترسره شوي ملي څېړنیز کنفرانس کې د تائید شویو څېړنو او علمي مقالو درلودونکې ده. د مجلې په دې ګڼه کې د هېواد له ګڼو ولایتونو، پوهنتونونو، روغتونونو او پالېسي جوړونکو ادارو علمي کادر غړو، متخصصینو، استادانو، روغتیا پالانو او پالېسي جوړونکو له خوا ترسره شوې څېړنې چاپ شوي دي. د پوهنتون او تدریسي روغتون مشرتابه سربېره د مجلې د تحریر هیئت او کتبیلاوي غړي هیله لري چې په دې ګڼه کې نشر شوې څېړنې او علمي مقالې به په اړوندو برخو کې د لوستونکو د مسلکي پوهې زیاتوالي او پالېسي جوړونکو ته د ګټې اخیستنې سبب شي.

درنښت

سید شمس الدین همت

د پوهنتون عمومي رئیس

سريزه

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده!

قد رمنو لوستونكو!

د سترې خوښې ځای دی چې د سپین غر د طبي علومو علمي څېړنيز ژورنال د دويم جلد لومړۍ گڼه ستاسو درانه حضور ته وړاندې کوو. د دې گڼې نشر د څېړونکو، ارزونکو او د ژورنال اداري ټيم د نه سترې کېدونکو هڅو پايله ده. سپین غر د طبي علومو علمي څېړنيز ژورنال د طبي علومو په ډگر کې د نوې پوهې، څېړنو، تجربو او د علمي معلوماتو د تبادلې لپاره يو مسلکي پليټ فورم دی چې د هېواد دننه روغتيايي متخصصينو، علمي کادرونو، روغتيا پالانو او پاليسي جوړونکو ته د کار وړ مطالب وړاندې کوي.

په دې گڼه کې مو د سپین غر پوهنتون (ننگرهار) له لورې «په افغانستان کې روغتيايي سېسټم او خدمتونو ته کتنه: فرصتونه، ستونزې او حل لارې» تر سرليک لاندې د وړاندې شوي ملي علمي - څېړنيز کنفرانس د تائيد او وړاندې شويو څېړنو له ډلې پنځه ويشت (۲۵) عنوانه مقالې چاپ کړي دي. په دې گڼه کې وروستۍ راوړل شوې دوه مقالې د هرات ولايت له جامي پوهنتون څخه، د هغوی د ۱۴۰۴ ل. ل کال له نړيوال کنفرانس څخه د سپین غر پوهنتون د ملاتړ له کبله، رااستول شوې او چاپ شوي دي. د علم څېړېدل، د نظرونو تبادله او علمي همکاري د هرې طبي ټولنې د پرمختگ بنسټونه دي. هيله مو داده چې د نشر شويو مقالو له علمي منځپانگې څخه درانه متخصصين، علمي کادرونه، روغتيا پالان او څېړونکي گټه واخلي او د خپلې مسلکي ودې لپاره يې وکاروي.

موږ د خپلو درنو څېړونکو، علمي ارزونکو او د ژورنال اداري همکارانو د نه سترې کېدونکو هڅو قدرداني کوو او د دوی علمي ونډه ستايو. همدارنگه د درنو لوستونکو نظرونه، ارزونې او وړاندیزونه، چې زموږ لپاره ډېر ارزښت لري او د ژورنال د لاپرمختگ او معياري کېدو لامل کېږي، هرکلی يې کوو او په ورين تندي يې منو. هيله لرو چې د ژورنال دا گڼه به د علمي اړتياوو پوره کولو او مسلکي ودې په لور يو بل گټور گام وي.

درنښت

پوهنپار متخصص دوکتور شفيق الله عطيش

سپین غر د طبي علومو علمي څېړنيز ژورنال مسؤل مدير

د ژورنال د دغې گڼې په اړه

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَنْعَمَتُهُ تَتِمُّ اَلصَّالِحَاتُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِاِحْسَانٍ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ.

سپين غر پوهنتون د لوړو زده کړو وزارت محترم مقام څخه د رسمي جواز په ترلاسه کولو سره، د علمي - څېړنيزو هڅو او ژمنتيا يو مهم پړاو ته رسيدلى دى، چې له نېکه مرغه په طبي علومو کې د دې پوهنتون د طبي علومو علمي څېړنيز ژورنال دويم جلد لومړۍ گڼه د چاپ په گاڼه سنډالېږي. د ژورنال عمده موخه د طبي علومو، عامې روغتيا، لابراتوار ټکنالوژۍ، درمل جوړونې او نورو اړوندو څانگو د څېړنو خپرول او علمي معلوماتو تبادله ده. دغه ژورنال د علمي او طبي معيارونو پر بنسټ چمتو کېږي او په روغتيايي برخو کې د څېړونکو د څېړنيزو ليکنو او مقالو خپرولو لپاره يوه باوري مرجع ده.

سپين غر پوهنتون د هېواد په کچه د طبي علومو مخکښ علمي بنسټ دى او د علم، څېړنې او نوښت د فرهنگ پراختيا لپاره فعاليت کوي. د پوهنتون دغه ژورنال د (External Peer-Review) يا بهرنيو مسلکي علمي کادرونو د کتنو او ارزونې پر بنسټ د مقالو منل او خپرول، د علمي امانتدارۍ، نوښت او صداقت اصولو ته ژمنتيا، د معياري علمي سېک (Vancouver) له مخې د اخلاقي کونو کارولو، د څېړنيزو او مروري مقالو ځانگړنو او اسلامي، ملي او علمي معيارونو ته د بشپړې ژمنتيا پر بنسټ ترتيب شوى دى.

سپين غر پوهنتون د ۱۴۰۴ ل. کال د ثور په (۱۷-۱۸) نېټو «په افغانستان کې روغتيايي سېسټم او خدمتونو ته کتنه: فرصتونه، ستونزې او حل لارې» تر سرليک لاندې، د دوه ورځني ملي علمي - څېړنيز کنفرانس کوربه و او د گڼو ملي سکتوري ادارو څېړونکو له خوا د کنفرانس عنوان او (۱۶) محورونو ته په کتو سره، (۷۹) عنوانه څېړنيزې ليکنې ترلاسه او په ياد کنفرانس کې يې د Oral and Poster Presentation په ډول وړاندې کړې. د ذکر شوي شمېر له ډلې، په دغې گڼه کې (۲۵) سرليکه څېړنې چاپ او خپرې شوې؛ په گڼه کې وروستۍ راولړ شوې درې مقالې د هرات ولايت له جامي پوهنتون څخه، د هغوى د ۱۴۰۴ ل. کال له نړيوال کنفرانس څخه د سپين غر پوهنتون د ملاتړ له کبله، راستول شوې او چاپ شوي دي.

موږ د پوهنتون قدرمن مؤسس، اُمناء هېئت، لومړۍ رهبرۍ، د مجلې د تحرير هېئت، داخلي او بهرني کتنبلاوي له غړو، درنو څېړونکو، د پوهنتون د څېړنې او علمي مجلو معاونيت تر چتر لاندې د درنو اداري همکارانو او په ټوليز ډول د پوهنتون د اړوندو اداري مسولينو څخه په خپله برخه کې د تلپاتې او نه سترې کېدونکو هڅو قدرداني کوو او علمي همکارۍ يې ستايو. د لوړو زده کړو او عامي روغتيا وزارتونو په گډون، له ټولو هغو مسولينو څخه ځانگړې مننه کوو، چې په علمي او مسلکي ډول يې، د دغې ستر علمي نوښت د ترسراوي لپاره هلې ځلې کړي دي؛ د راتلونکي لپاره مو د ورته همکاريو هيله لرو.

درنښت

محمد جميل وسيم

د سپين غر پوهنتون د څېړنې او علمي مجلو مرستيال

د ختیځ زون حوزوي روغتون انتاني وارډ کې، په ۲۰۲۳ ز کال کې Crimean Congo Hemorrhagic Fever د پېښو څېړنه

څېړنيزه مقاله

پوهاند دوکتور سيد انعام سيدي^۱، پوهنمل اميرالله رضايي^۲، پوهنوال سيد عبدالجamil سيدي^۳، پوهاند حبيب الله مولوي زاده^۴
طب پوهنځی، ننگرهار پوهنتون، ننگرهار - افغانستان^{۱,۲,۳,۴}

لنډيز

CCHF يوه Tick born zoonotic ويروسې ناروغي ده، چې د كڼې په واسطه انتقالېږي. د مړينې كچه يې ډېره لوړه ده. په نړۍ كې خپره او انډيميك ناروغي ده چې زموږ په هېواد كې هم په انډيميك ډول ليدل كېږي. پېدې وروستيو كې يې زموږ په هېواد كې د مړينې او ناروغۍ پېښې زياتې شوېدي. د ختيځ زون په حوزوي روغتون كې د ۲۰۲۳ز كال په جريان كې، د جنوري له لومړۍ څخه تر اكتوبر ۳۰ نېټې پورې، د CCHF د پېښو معلومولو په موخه مو دا څېړنه ترسره كړه. څېړنه د Prospective Cross – Sectional په مېتود ترسره شوې ده. په څېړنه كې ټول ۴۵ تنه ناروغان شامل دي چې ټول د ختيځ زون اوسېدونكي وو. د ناروغانو تشخيص د RT. PCR او ELISA په كتنو سره د حوزوي روغتون لابراتوار كې ترسره شوی دی. د څېړنې په پايله كې د ۴۵ تنو ناروغانو له ډلې څخه ۲۰ تنه چې په Crimean Congo Hemorrhagic Fever

د مقالې تاريخچه

د ترلاسه كولو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۰۵

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۱/۱۵

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

كال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوك: دويم گڼه: لومړۍ

بنسټيز ټكي

- CCHF
- پېښې
- ختيځ زون
- مړينه

مسؤل ليكونكي

پوهاند دوکتور سيد انعام سيدي
برېښنالیک: dramiraza2@gmail.com
گرځنده شمېره: 747717778 (0) 93 +

شول. پنځه تنه چې درې نارينه او دوه ښځې وې د ناروغۍ له امله وفات شول. د Case Fatality Rate يې (۲۵٪) بللی شو. د څېړنې په پايله كې د ۴۵ تنو له ډلې درې (۳) تنه (۶،۶٪) يې قصابان او يو تن (۲،۲٪) يې شپون و. اوه لس (۱۷) تنه (۳۰،۷٪) د كور مېرمنې وې، اوه (۷) تنه (۱۵،۵٪) بزگران او پاتې نور (۱۷) تنو (۳۷،۷٪) يې نورې بېلابېلې دندې لرلې. د اقليم له نظره د مۍ په مياشت كې د ناروغانو شمېر پنځه تنه (۱۱،۱۱٪)، په جون كې شپږ تنه (۱۳،۳۳٪)، په جولای كې (۱۵) تنه (۳۳،۳٪) او اگسټ كې (۱۳) تنه (۲۸،۸۸٪) و. د ختيځ زون په انتاني روغتون كې په ۲۰۲۳ ز كال كې د CCHF ناروغۍ پېښې (۲۰) يا (۴۴،۴٪) سلنه وې.

پېژندنه

Crimean Congo Hemorrhagic Fever په نړۍ كې خپره ويروسې انتاني ناروغي ده، چې د كڼې يا Tick په واسطه انتقالېږي(۱). لومړي ځل لپاره په كريميا هېواد كې وپېژندل شوه او په آسيا، ختيځه اروپا، افريقا او منځني ختيځ كې په انډيميك ډول خپرېږي او د يوې لسيزې راهيسې په هند، پاكستان، ايران او تركيه كې يې هم پېښې رامنځته شوېدي(۲). د Nairobi ويروس په واسطه منځته راځي او د كورني او وحشي حيواناتو څخه د Hyloma كڼې په واسطه انسان ته انتقالېږي(۳).

په کلني ډول يې، په نړيواله کچه، (۱۵۰۰۰-۱۰۰۰۰) پېښې ليدل کېږي (۴).

Case Fatality يې له (۵:۰) سلنې څخه آن تر (۶۲) سلنې پورې هم راپور شوې ده. په امريکا او اروپا کې تر اوسه ددې ناروغۍ پر وړاندې درملنه او واکسين يقيني شوي نه دي. له (۱۹۶۷ز) کال څخه تر (۲۰۰۵ز) کال پورې ددې ناروغۍ (۱۴۰) شديدې حملې منځته راغلي او اوس په (۵۲) هېوادونو کې په انډيمیک ډول خپره ناروغي ده. له (۱۹۵۳-۲۰۰۵ز) کالونو پورې يې له (۸۰) څخه زياتې پېښې، په روغتيايي کارکوونکو کې ثبت شوي دي (۵). په (۲۰۰۸ز) کال، په ترکيه کې ددې ناروغۍ (۶۸۸) پېښې مثبت شوي، چې (۴۰) تنه روغتيايي کارکوونکي په کې له منځه تللي وو. په همدې کال په سودان کې د (۲۰) تنو ناروغانو له ډلې شپږ تنه روغتيايي پرسونل او په قزاقستان کې په (۲۹) تنو ناروغانو کې پنځه (۵) تنه روغتيايي کارکوونکي ددې ناروغۍ له کبله له منځه تللي دي (۶).

CCHF انسانانو ته د Hyloma کڼې په واسطه د چپچلو له لارې او د کورني منتنو حيواناتو د انساجو او وينې د مستقيم تماس له لارې انتقالېږي. همدارنگه د منتن شوي انسان د وينې د وجود مایعاتو سره د تماس له لارې هم دا ناروغي انتقالېږي (۳). د دندې له نظره ناروغي زياتره په قصابانو او د حيواناتو په فارمونو کې بوخت کارکوونکو کې منځته راځي. همدارنگه د ناروغۍ پېښې په دې وروستيو کې په روغتيايي کارکوونکو کې هم، چې ناروغانو سره په تماس کې وي، زياتې شوي دي او د روغتيايي کارکوونکو د مړينې پېښې يې هم لوړې کېږي دي (۵).

دا ناروغي تر (۸۸٪) په Sub clinical ډول وي او د لومړنيو غير وصفي گيلو څخه تر وژونکي هيموراژيک سندروم پورې پر مخ ځي (۷). د تفريح اوسطه موده يې (۷-۳) ورځې ده (۶). د ناروغۍ د اولنۍ دورې گيلې او نښې غير وصفي دي چې د تبې، ستوماني، بدن درد، سر درد، گېډې درد، زړه بدوالي، کانگو او د نس ناستې په ډول موجودې وي. د ناروغ مخ په وخيم حالت کې سور وي او پر پوستکي يې د دياتيز هيموراژيک نښې رابښکاره کېږي (۱۴). په ناروغ کې Hemorrhagic او Melana, Epistaxis Hematemesis, Hemoptysis Petechial Conjunctivitis منځته راځي. د ناروغ تورې او ځيگر غټېږي (۴). له (۴۰ تر ۶۰) سلنه ناروغان په دې هيموراژيک پړاو کې مړه کېږي چې زياتره مړينه د اختلاطاتو لکه: Circulatory, DIC, Multi organ failure.

shock, Diffuse Alveolar Hemorrhage او د ځيگر او پښتورگو د اخته کېدلو له کبله منځته راځي (۸). Convalescent مرحله د ناروغۍ له لسمې يا شلمې ورځې څخه وروسته پيلېږي. په دې مرحله کې feeble pulse, tachycardia, loss of hearing, loss of memory, loss of hair منځته راځي.

د تشخيص لپاره مهمه نقطه په ناروغ د گمان راتلل دي. د تشخيص لپاره مهم ټکي انډيمیک ساحې ته سفر او د ناروغ حيوان او يا انسان سره د تماس تاريخچې شتون دی.

تشخيص د RT. PCR په واسطه د وېروس د RNA معلومولو او د EISA په مېتود سره د Igm انتي باډي معلومولو

په واسطه تائيدېږي. نورې لابراتواري موندنې په کې د Leukopenia, Thrombocytopenia, ALT & AST لوړېدنه او د پروترومبين تايم لوړېدنه ده. CCHF يوه مرګونې ناروغي ده چې په دوه اونيو کې د ناروغ د مړينې لامل کېږي او ناروغي له امله د مړينې کچه په کې (۳-۵۰٪) ده. زموږ په هېواد کې CCHF په انډيمیک ډول ليدل کېږي او د دې ناروغي لومړنۍ پېښه په (۱۹۹۸ز) کال په تخار ولايت کې وليدل شوه. تر هغې وروسته د ناروغي څو ځېې منځته راغلي دي. په افغانستان کې له (۲۰۰۷-۲۰۱۸ز) کالونو پورې، د لابراتواري معيانتو له مخې، د CCHF ناروغي د (۱۸۸۴) پېښو راپور ورکړل شوی دی (۹). په (۲۰۲۱ز) کال کې د روغتيا نړيوالې ټولنې او عامې روغتيا وزارت د راپورونو له مخې د CCHF په مشکوکو پېښو کې (۸۷) مثبتې پېښې ثبت شوي چې (۱۹) تنه په کابل او هرات کې له همدغې ناروغي څخه مړه شوي وو. د WHO د (۲۰۲۲ز) کال د راپور له مخې افغانستان کې د CCHF پېښې تر (۵۰) زياتې وې. هر کال په هېواد کې تر لوی اختر وروسته د CCHF پېښې او له امله يې د مړينې کچه کې زياتوالی راځي. د (۱۴۰۳) لمريز کال تر لوی اختر وروسته په هېواد کې د CCHF په پېښو کې زياتوالی راغلی دی او تر اختر وروسته دوه اونيو کې يوازې د کابل په انتاني روغتون کې تر (۲۰) تنو زيات ناروغان د CCHF له کبله مړه شوي دي (۱۰). نو له دې امله موږ لازمه وگڼله چې په ختيځ زون کې د CCHF پېښو او د مړينو کچې په اړه څېړنه وکړو.

مخنيوی: د تائيد شويو پېښو سره د تماس پر مهال د ناروغ د وينې، بدن مايعاتو، ستنې، د ناروغ افرازاتو، خولې او اوبښکو سره د تماس پر مهال بايد د وقايوي درملو په توګه د خولې له لارې Ribavirin شروع کړل شي. که چېرې د ناروغ يا ناروغي له منابعو سره، چې ناروغي يې تائيد شوې نه وي، مستقيم يا غير مستقيم تماس راشي، ناروغ بايد د تماس له نېټې څخه تر راتلونکو (۱۴) ورځو پورې تر څارنې لاندې ونيول شي او د ورځې دوه ځلې يې د بدن د تودوخې درجه وکتل شي، که سردرد يا عضلاتو درد ولري، بايد په روغتون کې بستر شي او Ribavirin ورته شروع شي. د CDC د لارښوونې له مخې Ribavirin د CCHF په درملنه او مخنيوي کې ورکول کېږي، خو د اغېزو او گټو په اړه يې نورو ازمایښتونو او څېړنو ته اړتيا ده.

د څېړنې مېتود او مواد

د ختيځ زون په انتاني روغتون کې د (۲۰۲۳ز) کال له جنوري څخه تر اکتوبر (۲۰) نېټې پورې، د CCHF په ناروغانو باندې په Prospective Cross Sectional ډول څېړنه ترسره شوه. ناروغان د RT-PCR او ELISA ټسټونو په واسطه تشخيص شول. ډيموګرافیک حالت يې د کلينيکي او لابراتواري موندنو له مخې په نښه شوي دي او د تشخيص اړوند معلومات مو د ناروغانو له دوسيو څخه راټول او ترتيب کړل. له ترلاسه شوې ډيټا څخه مو په منظم ډول جدولونه ترتيب او سيستماتيک انالاييز د SPSS (Version 26th) په مرسته ترسره شو. له شمېرنو څخه د لاسته راوړنو سلنې $\text{mean} \pm \text{standard deviation}$ and study sitting ترسره شو.

د ختيځ زون حوزوي روغتون انتاني واره کې اړينې مناسبې او معياري نه شته، بيا هم د ختيځ زون له څلورو ولايتونو (ننګرهار، لغمان، کنړ او نورستان) څخه د راغليو ناروغانو د بستر او د CCHF د مراقبت لپاره يې تر خپله وسه امکانات برابر کړي دي، خو د CCHF تشخيص اوس د حوزوي روغتون په لابراتوار کې د RT-PCR & ELISA په مېتودونو سره ترسره کېږي.

د څېړنې د ډيټا تحليل او تجزيه

د څېړنې د ډيټا ستاتيک تحليل او تجزيه د SPSS Software په واسطه په واضح ډول ترسره شوې ده.

موندنې

د (۲۰۲۳) کال له جنوري څخه د همدې کال تر اکتوبره، د ختيځ زون حوزوي روغتون په انتاني واري کې، (۴۵) تنه د CCHF مشکوک ناروغان بستر شوي وو، چې له دې ډلې څخه يې د (۲۰) تنو (۴۴,۴٪) ناروغي د RT. PCR & ELISA معياناتو له مخې تشخيص او تائيد شوي ده. د دې شل تنو تائيد شويو له ډلې څخه (۱۲) تنه (۲۳,۷٪) ښځې او اته (۸) تنه (۱۶,۳) سلنه نارينه وو. په همدې شمېر ناروغانو کې درې تنه نارينه او دوه تنه ښځې مړې شوې دي چې له مخې يې (CFR=25%) ښودل شوی دی. په نارينه ناروغانو کې د مړينې کچه لوړه ده. د پنځه مړه شويو ناروغانو تشخيص د RT.PCR په واسطه تائيد شوی وو. د مړه شويو ناروغانو عمر د (۴۰-۵۰) کالونو ترمنځ و، چې اوسط عمر يې (۳۰,۶+۱۱,۷) کالونه دی.

په ناروغۍ اخته اشخاص قصابان، شپانه، بزگران او تسليخ اړوند کارکوونکي دي.

نارينه	ښځينه	مجموعه
۲۵	۲۰	۴۵

لومړی جدول: د جنس له مخې د ناروغانو شمېر

عمر	ښځينه	نارينه	مجموعه
۲۵-۴۰	۱۲	۸	۲۰

دویم جدول: د عمر او جنس له مخې د ناروغانو شمېر

ننگرهار	نورستان	کنړ	لغمان	مجموعه
۳۵	۱	۲	۷	۴۵

درېیم جدول: د استوګنځي له مخې د ناروغانو شمېر

مجموعه	Elisa Positive	PCR Negative	PCR Positive
۴۵	۷	۲۵	۱۳
Percent (%)	۱۵,۵۵	۶۰,۴۴	۲۸,۸۸

څلورم جدول: د لابراتواري معياناتو له مخې د بستر ناروغانو شمېر

مياشتې	جنوري	فبروري	مارچ	اپرېل	مې	جون	جولای	اگست	سپتمبر
شمبر	۰	۲	۲	۰	۵	۶	۱۵	۱۳	۱۲

پنځم جدول: د اقلیم له مخې د بستر ناروغانو شمېر

شمبر	ربه
۴	لومړۍ
۱۱	دویمه
۳۰	درېیمه

شپږم جدول: د ربعي له مخې د بستر ناروغانو شمېر

دنده	شمبر	سلنه (%)
شپون	۱	۲,۲
قصاب	۳	۶,۶
کور مېرمن	۱۷	۳۷,۷
بزرګر	۷	۱۵,۵
روغتیايي کارکوونکي	۰	۰
نور	۱۷	۳۷,۷

اووم جدول: د دندې له مخې د بستر ناروغانو شمېر او سلنه

ننګرهار	لغمان	نارینه	ښځینه	مجموعه
۴	۱	۲	۳	۵

اتم جدول: د جنس او استوګنې له مخې په بستر ناروغانو کې د مړینې شمېرنه

عمر	شمبر	سلنه (%)
۱۵-۲۰۷	۴	۸,۸۸
۲۱-۳۵۷	۲۸	۶۴,۴۴
۳۶-۶۰۷	۱۳	۲۸,۸۸

نهم جدول: د عمر له مخې د بستر ناروغانو شمېر او سلنه

مناقشه

په ټوله نړۍ کې تر ۳ بيليونو پورې انسانان د CCHF له خطر سره مخ دي، (۱۵-۱۰) زره تنه هر کال متنن کېږي او له ډلې تر (۵۰۰) تنه ناروغان ورڅخه مري. زمونږ په څېړنه کې ټول (۴۵) تنه مشکوک وو، چې (۲۰) تنو کې CCHF ناروغي تائيد شوې وه. د دغې ناروغي له کبله پنځه (۵) تنه مړه شوي وو. له (۲۰۱۵ ز) څخه تر (۲۰۲۴ ز) کال پورې، په پاکستان کې (۱۷۹۶) د CCHF تائيد شوې پېښې ثبت شوي او له امله يې (۲۳۸) تنه مړه شوي دي. پر (۲۰۱۷ ز) کال په ياد هېواد کې د CCHF پر (۱۳۳۷) مشکوکو ناروغانو څېړنه ترسره شوه، چې د بدن د معافيت ازموينې له مخې (۳۰۲) تنو (۳۲٪) تر ازماينست لاندې اشخاصو کې ناروغي تثبیت شوه. په څېړنه کې ثابته شوه چې د اوږدې موسم اړوند په (JULY, AUGUST) مياشتو کې د کتو د زياتوالي له کبله د ناروغي پېښې زياتې وې او تر لوی اختر وروسته د پېښو او مړينو کچه لوړه وه، چې د Sero Positive پېښو سلنه يې (۲,۷) او د مړينې سلنه يې (۳۰) وه. په عراق کې پر (۲۰۱۲) تنو د CCHF د پېښو څېړنه شوې ده، چې (۸۰٪) پېښې يې اپريل او جولای مياشتو تر منځ وې. په دغې هېواد کې له يادې ډلې (۲۷) تنه مړه شوي وو او په دې ډول يې د مړينې کچه دوه سلنه وه. پر (۲۰۰۸ ز) کال، په ترکيه کې د (۶۸۸) تنو CCHF ناروغانو له ډلې، يوازې (۴۰) تنه روغتيايي کارکوونکي مړه شوي. په همدې کال د (۲۹) تنو ناروغانو له ډلې څخه شپږ (۶) تنه روغتيايي کارکوونکي په سوډان او (۲۰) تنه په قزاقستان کې مړه شوي دي. په افغانستان کې د WHO د (۲۰۲۳ ز) کال راپور له مخې، (۱۲۰۰) پېښې ثبت شوې وې، چې له منځه يې (۱۰۰) تنه مړه شوي وو. د (۲۰۲۴ ز) کال په لومړيو مياشتو کې د دې ناروغي (۲۰۳) پېښې ثبت شوې چې شپږ (۶) تنه ورڅخه مړه شوي وو. له دې وروسته د درې (۳) مياشتو په تېرېدلو سره، د CCHF په پېښو کې (۳۸٪) زياتوالی راغلی و. په ياده موده کې د لوی اختر د دوه اونیو په تېرېدلو سره يوازې د کابل ولايت په روغتونونو کې (۲۰) تنه د CCHF له کبله مړه شوي وو. زمونږ څېړنه که په عراق کې له شوې څېړنې سره پرتله کړو، نو د موسم او مړينې د کچې له مخې ډېر نږدېوالی لري؛ يعنې ناروغي په اگست او جولای مياشتو کې زياته وي او د مړينې کچه چې زموږ په څېړنه کې (۱,۵٪) ده، په عراق کې د مړينې له کچې (۲٪) سره ډېره نږدې ده.

که د اقليمي بدلون له مخې به افغانستان کې د Case Fatality پېښې (۲۵٪) دي، د دغې څېړنې د پایلو له مخې د CCHF پېښې د می په مياشت کې نه پيلېږي، جولای کې لوړې کچې ته رسېږي او په سپتمبر کې کمېږي؛ يعنې زموږ په څېړنه کې د CCHF پېښې په جولای او اگست مياشتو کې زياتې دي.

پايله

د افغانستان په وروستيو کالونو کې د CCHF پېښې او د مړينې کچه لوړه شوېده. زموږ په څېړنه کې د ناروغۍ پېښې په نارينه و کې نسبت ښځو ته زياتې ښودل شويدي چې عمر يې د (۲۰) او (۴۰) کالونو ترمنځ دی. د دندې له مخې دې ناروغانو کورنيو ژويو سره اړيکه درلوده. له يو انسان څخه بل ته د CCHF ناروغۍ د لېږد خطر زيات دی، په ځانگړې ډول روغتيايي کارکوونکو ته د ناروغانو څخه په nosocomial ډول د ستنې، وينې او د بدن د مايعاتو د تماس له کبله ورته انتقالېږي. په تخار ولايت کې د ناروغۍ انډيمیک ډول هم منځته راځي او د هيواد په ختيځو او گرمو سيمو کې يې، د مني او اوږي په موسمونو کې، پېښې زياتې ليدل کېږي. د CCHF وېروس په واسطه چې د اميون حجرات متن شي، په بدن کې د هيموراژيک غبرگون د منځته راتلو په پايله کې، د بدن د زياتو غړيو د بې کفايتۍ لامل کېږي او په پای کې د مړينې لامل کېږي. ددې ناروغۍ تشخيص زياتره وخت د کلينيکي حالت، د وينې او د DNA د detection له مخې ترسره کېږي. واکسين يې تر اوسه نرۍ وال ستندېږد جواز نه دی ورکول شوی او درملنه يې په کومکي (Supportive) ډول ترسره کېږي.

د CCHF مخنيوی د کني وژونکي repellent موادو په واسطه تر سره کېږي. د CCHF ناروغانو منځنی عمر (۳۰) کاله وي او Standard Deviation يې شپږ (۶) کاله دی.

وړاندیزونه

1. عامی روغتيا وزارت بايد د CCHF اعراضو او علايمو او مخنيوي اړوند معلومات، د تلویزیون، ټولنيزو رسنيو او مجلو له لارې شریک کړي.
2. د هېواد په حوزوي روغتونونو کې بايد د Platelets د تجريد لپاره ځانگړي ماشينونه او تشخيصيه وسايل فعال شي.
3. د چاپيريال ساتنې اړوند ځانگړي بايد د حشر او کتو پر وړاندې، د دوا شيندلو منظمې دورې تطبيق کړي.
4. په CCHF اخته ژوي بايد تر (۳۰) ورځو پورې قرنطين او تداوي کړل شي.
5. د څارويو د حلالې لپاره بايد د ښاروالۍ له خوا ځانگړي ځايونه (مسلخونه) وټاکل شي او قصابانو ته داسې ځانگړې لېاسونه ورکړل شي، چې روښانه وي او کني پرې په ښه ډول ليدل کېږي، اوږده لستونې ولري او کلکه رېږي ځانگړتيا ولري.

اخځليکونه

1. Serretiello E, Astorri R, Chianese A, Stelitano D, Zannella C, Folliero V, et al. The emerging tick-borne Crimean-Congo haemorrhagic fever virus: A narrative review. *Travel Medicine and Infectious Disease*. 2020;37:101871.
2. Bente DA, Forrester NL, Watts DM, McAuley AJ, Whitehouse CA, Bray M. Crimean-Congo hemorrhagic fever: history, epidemiology, pathogenesis, clinical syndrome and genetic diversity. *Antiviral research*. 2013;100(1):159-89.
3. Mehravaran A, Moradi M, Telmadarraiy Z, Mostafavi E, Moradi AR, Khakifirouz S, et al. Molecular detection of Crimean-Congo haemorrhagic fever (CCHF) virus in ticks from southeastern Iran. *Ticks and tick-borne diseases*. 2013;4(1-2):35-8.
4. Karakecili F, Cikman A, Aydin M, Binay UD, Kesik OA, Ozcicek F. Evaluation of epidemiological, clinical, and laboratory characteristics and mortality rate of patients with Crimean-Congo hemorrhagic fever in the northeast region of Turkey. *Journal of vector borne diseases*. 2018;55(3):215-21.
5. Karim A. A statistical approach to understand Crimean-Congo hemorrhagic fever prevalence in Pakistan. 2020.
6. Kaya A, Engin A, Güven AS, İçağasıoğlu FD, Cevit Ö, Elaldı N, et al. Crimean-Congo hemorrhagic fever disease due to tick bite with very long incubation periods. *International Journal of Infectious Diseases*. 2011;15(7):e449-e52.
7. Fletcher T. Pathogenesis of Crimean-Congo Haemorrhagic Fever (CCHF)-interaction of immune response, viral load and clinical course: Liverpool School of Tropical Medicine; 2019.
8. Sahak MN, Arifi F, Saeedzai SA. Descriptive epidemiology of Crimean-Congo hemorrhagic fever (CCHF) in Afghanistan: reported cases to National Surveillance System, 2016–2018. *International Journal of Infectious Diseases*. 2019;88:135-40.
9. Qaderi S, Mardani M, Shah A, Shah J, Bazgir N, Sayad J, et al. Crimean-Congo hemorrhagic fever (CCHF) in Afghanistan: A retrospective single center study. *International Journal of Infectious Diseases*. 2021;103:323-8.
10. Rasikh AS, Aram MM, Noory AT. Clinical and epidemiological characteristics of 30 fatal cases of Crimean-Congo hemorrhagic fever in Kabul, Afghanistan: a retrospective observational study. *Infection and Drug Resistance*. 2023:3469-76.

Investigation of the Prevalence of Crimean-Congo Hemorrhagic Fever in the Eastern Zone Regional Hospital Infectious Disease Ward, 2023

Professor. Dr. Syed Inam Syedi¹, Assistant. Professor Amirullah Rezayee²,
Associate Professor Syed Abdul Jameel Syedi³, Professor Habibullah Moulavi Zadah⁴
^{1,2,3,4} Faculty of Medical Sciences, Nangarhar University, Nangarhar, Afghanistan

Article History

Received: 25/Dec/2024

Accepted: 3/Feb/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- CCHF
- Prevalence
- Eastern Zone
- Mortality

*Corresponding Author

Professor. Dr. Syed Inam Syedi
E-mail: dramirraza2@gmail.com
Contact: + 93 (0) 747717778

Abstract

Crimean-Congo Hemorrhagic Fever (CCHF) is a tick-borne zoonotic viral disease transmitted through ticks and has a very high mortality rate. It is a widespread and endemic disease globally, including in our country Afghanistan where it appears endemically. In recent years, cases of mortality and morbidity from this disease have increased significantly in our country. This study was conducted at the Eastern Zone Regional Hospital from January 1st to October 30, 2023, to identify CCHF cases. The research was conducted using a prospective cross-sectional method. The study included 45 patients, all residents of the Eastern Zone. Patient diagnosis was confirmed through RT-PCR and ELISA tests performed at the regional hospital laboratory. Among the 45 patients studied, 20 were confirmed to have CCHF through laboratory tests. Five deaths occurred (three males and two females) due to the disease, resulting in a case fatality rate of 25%. The ages of deceased patients ranged between 25-60 years, with a mean age of 30 ± 11.7 years. Occupationally, among the 45 patients, 3 were butchers (6.6%), 1 was a shepherd (2.2%), 17 were

housewives (37.7%), 7 were farmers (15.5%), and the remaining 17 (37.7%) had various other occupations. Climatically, the number of patients in May was 5 (11.11%), in June 6 (13.33%), in July 15 (33.3%), and in August 13 (28.88%). Confirmed CCHF cases in the Eastern Zone Regional Hospital's infectious disease ward in 2023 numbered 20 (44.4%).

په ننگرهار کې د نشه يي توکو کارونه، د مخنيوي پر وړاندې يې ننگونې او حل لارې

څېړنيزه مقاله

پوهندوی ريحان الله رحيمي^۱، پوهنمل عبدالرقيب صاحبزاده^۲، ډاکټر محمد بشير طاهري^۳
پراختيا مديريت څانگه، عامه اداره او پالېسي پوهنځی، ننگرهار پوهنتون، ننگرهار-افغانستان
د نشه يي توکو د تقاضا د کموالي آمریت، ننگرهار عامې روغتيا رياست، ننگرهار-افغانستان

لنډيز

نشه يي توکي په طبيعي او مصنوعي ډول په ټولنه کې شتون لري، قانوني کارول يې د انسانانو په ښېگڼه، خپل سرې او ناوړه کارول يې د انسانانو ژوند گواښلی شي. په افغانستان کې د نشه يي توکو ناسمې کارونې خلک او ټولنه له ډول ډول ستونزو او ناخوالو سره مخ کړي دي، له همدې امله دغه کيفي څېړنه په ننگرهار ولايت کې د نشه يي توکو پر کارونې، د مخنيوي پر وړاندې يې ننگونې او حل لارو لټولو په موخه ترسره شوې ده. دغې څېړنې وموندله چې د نامناسبو ملگرو لرل، فقر او بې کاري، د نشه يي توکو کرکبله او کاروبار، د مجازاتو نه شتون، د کورنيو اعتياد، نا امنی او نورې ناخوالې چې د انسان د مرگ او تباهي سبب کېږي، د نشه يي توکو کارونې ته لاره هواره کړې او د ټولنې ډېری ځوانان يې پر دغې ناوړې ناروغۍ اخته کړي دي. له څېړنې څخه مو دا هم وموندله چې په ننگرهار ولايت، په ځانگړي توگه جلال اباد ښار کې، د روږدو کسانو شمېر تر نورو ولايتونو زيات دی او د روږديتوب کچه په کې د دې ولايت د ټول نفوس پنځه سلنې (۵٪) ته رسېږي؛ که دغه حالت دوام ولري يو بشري ناورين به رامنځته کړي.

د مقالې تاريخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۸/۱۹

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۱/۰۳

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دويم گڼه: لومړی

بنسټيز ټکي

- اعتياد
- بشر
- ټولنه
- نشه يي توکي
- ناروغي

مسؤل ليکونکی

پوهندوی ريحان الله رحيمي
برېښنالیک: raihan.rahimi@yahoo.com
گرځنده شمېره: +93 (0) 782686010

پېژندنه

انسان سربېره پر دې چې د ټولنې په اقتصادي ودې او ټولنيزې هوساينې کې ونډه لري، د ټولنيزو ناخوالو او اقتصادي ستونزو عامل هم گڼل کېږي. له ټولنيزو ناخوالو څخه يو هم نشه يي توکي دي، چې د انسانانو ژوند گواښلی شي. نشه يي توکي د بشر لپاره يو له اساسي ستونزو څخه گڼل کېږي چې کولی شي له يوه شخص څخه بل شخص او حتی له يوه نسل څخه بل نسل ته سرايت وکړي. د نشه يي توکو کارونه کولی شي د انسانانو ژوند، کاروبار، اقتصاد او د ټولنې هره برخه زيانمنه کړي، نو ویلی شو چې نشه يي توکي له ټولو هغو ترکيباتو څخه عبارت دي چې په کارولو سره يې د انسان مغز او روان ته بدلون کوي او په انسان کې ستړيا، نامناسب چلند، عصبانيت او د هغه په شعور کې اختلال رامنځته کوي (۱).

په نړۍ کې د نشه يي توکو بېلابېل ډولونه لکه آفيون، مورفين، کوکين، تنباکو، حشيش (چرس)، متامفتامين (شيشه، قابليت کا) او نور شته، چې ځينې يې په طبيعي ډول او نور يې په مصنوعي ډول پروسس کېږي. د يادو توکو هر ډول يې د انسان په مغز او روان اغېز لري او بالاخره د انسان د له منځه وړلو لامل کېدلی شي (۲).

سره له دې چې په ننگرهار کې د نشه يي توکو د کارونې او کاروبار د مخنيوي لپاره ډېری دولتي او نادولتي ادارې کار کوي، خو ورځ تر بلې په کې د نشه يي توکو د کارونې کچه زياتېږي او د کارونې د مخنيوي پر وړاندې يې ننگونې او د مخنيوی لارې نه لټول کېږي. د دغو ستونزو د لمنځه وړلو لپاره مو دغه څېړنه ترسره کړه، چې اصلي موخې مو د نشه يي توکو د استعمال د کچې معلومول، د نشه يي توکو د مخنيوي پر وړاندې د خنډونو پيدا کول او د نشه يي توکو له استعمال څخه د خلاصون د لارو پيدا کول دي. دا چې د دغې څېړنې له لارې په ټولنه کې د نشه يي توکو کارولو د مخنيوي پر وړاندې شته خنډونه پيدا کوو، د مخنيوی لارې يې په گوته او د نشه يي توکو د زيانونو په اړه عامه پوهاوی ترسره کوو؛ له اهميت څخه خالي نه ده. د نشه يي توکو د استعمال مخنيوی او پر وړاندې يې مبارزه يوازې د بهرنيو مؤسسو او حکومت دنده نه، بلکې له بزگر څخه نيولې تر ديني علماؤ، ښوونکو، د پوهنتون استادانو، دولتي کارکوونکو، ډاکټرانو، سوداگرو، سياستوالو، اديبانو، مدني فعالانو، هنرمندانو او د ټولو ولسي وگړو دنده او دروند مسؤليت هم دی. لازمه ده چې هر شخص په خپله سيمه او کاري ډگر کې د نشه يي توکو په مخنيوي کې تر خپلې وسې کوښښ وکړي، ځکه نشه يي توکي يوازې د يوه کس، يوې کورنۍ او يا يوې سيمې ژوند او حيثيت نه گواښي، بلکې د ټول هېواد او انسانيت لپاره يو گواښ دی (۳).

د ننگرهار ولايت په امنيتي سکتور کې د نشه يي توکو پر وړاندې د مبارزې آمریت هم شته، چې د نشه يي توکو د لېږد او کاروبار د مخنيوي مسؤليت لري. له دې سره سره د عامې روغتيا رياست هم د نشه يي توکو د تقاضا د کموالي په نامه يو آمریت لري چې تر ډېره يې دنده دا ده چې د نشه يي توکو مخنيوی وکړي. همداراز په جلال اباد ښار کې په نشه يي توکو د روږدو د درملنې او مخنيوي لپاره دوه دولتي روغتونونه چې يو يې (۱۷۰۱) بستره او بل يې (۲۰) بستره لري فعاليت کوي. له دې پرته، د دغې ډول ناروغانو د درملنې په موخه، د ننگ خصوصي روغتون (۲۰) بستره، اخلاص خيريه بنسټ (۷۰) بستره، خيرالناس مرکز (۲۰) بستره، ودان (۶۰) بستره او ميتادون نومي بنسټ (۷۰) بستره لري چې د ناروغانو درملنې او فزيکي روغتيا ته په کې کار کېږي.

بايد وويل شي چې دا څېړنه ځانگړو شويو پوښتنو چې څنگه کولی شو د نشه يي توکو د استعمال مخه ونيسو، کوم شيان د نشه يي توکو مخنيوی ننگوي او په ننگرهار ولايت کې د نشه يي توکو د استعمال کچه څومره ده؛ په ځوابولو سره ترسره شوې ده.

د نشه يي توکو استعمال

نشه يي توکي تر ډېره پېژندل شوي توکي دي چې په نړيواله کچه ټول انسانان ورسره څه نا څه اشنايي لري. علماؤ نشه يي توکي د هغو د اغېزو له مخې په بېلابېل ډول تعريف کړي دي. ځينې عالمان وايي: «هر هغه مواد او توکي چې د انسان ذهن او چلند ته بدلون ورکوي، نشه يي توکي دي.» ځينې په دې اند دي چې نشه يي توکي هغه غير قانوني توکي دي چې زيان يې له گټې څخه ډېر وي. ځينې بيا نشه يي توکي دارنگه تعريفوي: «هر هغه ماده چې د انسان وجود ته له داخلېدو وروسته

د وجود پر فعاليتونو باندې منفي او ناوړه اغېزې ولري، نشه يي توکي بلل کېږي» (۴).

د نشه يي توکو کارونه په دې توکو د روږدو سربېره، د ټولنې هر فرد گواښلی او هر هغه شخص چې د روږدو سره تماس او يا نږدې کاري اړيکه لري، زيانمنولی شي. په دې ډول د روږدو وگړو زياتوالی په کورنيو باندې اجتماعي او اقتصادي ستونزې او گواښونه تحميلوي (۵).

سره له دې چې زموږ گران هېواد د څلوېښت کاله جنگ جگړو، سياسي او اقتصادي بې ثباتۍ او ډول ډول ستونزو سره مخامخ دی، بيا هم يو مخ پر ودې هېواد گڼل کېږي. دا چې افغانستان د پرمختگ پر لورې ډېرې ستونزې لري، نو د نشه يي توکو او د هغې د استعمال د مخنيوي په برخه کې هم له سختو ستونزو سره مخ دی. افغانستان د لسگونه ډول نشه يي توکو لکه تباکو، چرس، هيرويين، الکول، شيشه، ټابېټ کا او نورو صنعتي پروسس شويو نشه يي توکو د کاروبار او کاروني بازار گرځېدلی، چې له امله يې زموږ خلک د دوی د گټو ښکار شوي او له بده مرغه چې دا مسأله اوس تر ډېره عامه شوې ده.

نشه يي توکي نن سبا په نړۍ او په ځانگړې ډول افغانستان او په تېره بيا په ننگرهار ولايت کې يوه ستونزه گرځېدلې. دلته گڼ شمېر خلک په ډول ډول نشه يي توکو روږدي شوي چې دا وگړي د دې بې وزله هېواد او ولايت د اقتصاد، امنيت، پرمختگ او روغتيا پر وړاندې يو ستر گواښ گڼل شوي. ځورونکې خو داده چې دغه ناوړه پدیده ورځ تر بلې زياتېدونکې ده او د دغې سيمې ښځينه، نارينه، زاړه، ځوانان او حتی ماشومان يې پر دغه ناروغۍ اخته کړي دي. دوی د بې وزلۍ او ټولنيزې کرکې له امله له خپلو کورنيو څخه لرې د ښار په واټونو کې ورځې شپې تېروي، چې د ښار په نورو اوسېدونکو هم مستقيم اغېز لري. په دې ولايت کې د نشه يي توکو کرکېلې او کاروبار تر ډېره کچه خپله همدغه د نشه يي توکو سوداگر او کورنۍ روږدې او زيانمن کړي دي. له بله پلوه هغه خلک او کورنۍ چې د دغو سوداگرو سره له نږدې راشه درشه لري، هغوی هم تر ډېره بريده اغېزمن شوي. د يادولو وړ ده هغه کسان چې په نشه يي توکو روږدي شوي، د هغوی درملنه هم ستونزمنه ځکه ده، چې له دغې ناروغۍ څخه بشپړ خلاصون ډېر وخت او هم په درملنه کې خاصې پاملرنې ته اړتيا لري. د نشه يي توکو روږدي يوازې درملنې ته اړتيا نه لري، درملنه يوازې د ناروغۍ اصلاحي برخه ده، ځکه چې ناروغان خپل ورځني کارونه ورسره ترسره کولی شي. په نشه يي توکو د روږدو درملنه معالجوي ځکه نه گڼل کېږي، چې کوم درمل چې دې ډول ناروغانو ته ورکول کېږي، له هغو څخه يو څه يې خپله د روږديتوب لامل کېږي، خو دا روږديتوب د نشه يي توکو د روږديتوب په څېر نه وي (۶).

له نشه يي توکو سره مکرره (پرله پسې) اړيکې يا لېوالتيا ته روږديتوب وايي. په بل عبارت، روږدي کېدل هغه حالت دی چې د نشه يي توکو د ډېرې کارونې له مله منځته راځي (۷). ډېری وخت ليدل کېږي چې په نشه يي توکو روږدی يو شخص چې تر درملنې لاندې نيول شوی، تر ښه کېدو وروسته، د کورنۍ د نه پاملرنې له امله، بيا ځلي روږدی شوی. نو ویلی شو چې په نشه يي توکو روږدي کېدل يو له هغو ناروغيو څخه ده چې په ډېرې سختۍ سره انسان ورڅخه خلاصون موندلی شي. د افغانستان د ټول نفوس (۱۱٪) وگړي نشه يي توکي کاروي چې دا په نړيواله کچه ډېر لوړ ارقام گڼل کېږي او د افغانستان لپاره يو ستر گواښ گڼل کېدای شي. په دغه شمېره کې ماشومان، ځوانان، د پوخ عمر لرونکي نارينه او ښځينه، مالداران، دولتي چارواکي او آن د پوليسو ځواکونه هم گڼل شوي دي (۸).

په نشه يي توکو د روږدو ناروغانو پېژندنه

په نشه يي توکو روږدي ناروغان نظر نورو ناروغانو ته ډېرې ښکاره نښې نښانې لري، چې پرته له ډاکټرانو څخه يې نور عام خلک هم په اسانۍ سره پېژندلی شي. د دغو ناروغانو ځينې مهمې نښې په لاندې ډول دي:

۱. ډېر ملگري بدلول
۲. په يوازېتوب سره وخت تېرول
۳. د خپل خان ساتنه نه کول، د بېلگې په توگه غسل نه کول، د جامو نه بدلول، د غاښونو نه برسول...
۴. غلا کول، روږدی انسان حتی له خپل کور څخه پيسې او نور شيان غلا کوي او په نشه يي توکو يې ضايع کوي چې ورو ورو يې د غلا کچه پراخېږي او له نورو خلکو څخه هم غلاوې پيلوي (۹).
۵. زنا کول
۶. د حافظې کمزوري
۷. بې خوښي او د خوب گډوډي (ډېروالی او کموالی)
۸. جنسي قوت کمزوري (۱۰).
۹. د بدن کمزوري
۱۰. د عاطفې له لاسه ورکول (۱۱).
۱۱. دروغ ويل
۱۲. د کورنيو اړيکو خرابوالی
۱۳. د ډېر وخت لپاره نا معلومه غيابت
۱۴. په خوی او کړو وړو کې بدلون
۱۵. گنگسيت
۱۶. سرې اوبلنې او پرسېدلې سترگې
۱۷. روغتيا ساتنې ته نه پاملرنه
۱۸. د کور په کارونو کې همکاري نه کول
۱۹. د شپې ناوخته کور ته راتلل
۲۰. په تشاب کې غير منظم وخت تېرول (د نشه يي توکو د کارولو له امله)
۲۱. په لاسونو او پښو باندې د پيچکاری د ستو نښې او نورو داغونو او تپونو شتون
۲۲. د شونډو توروالی يا شينوالی
۲۳. د گوتو د نوکانو توروالی، ژېړوالی او يا سوځېدل
۲۴. د اشتها خرابوالی او په چرسو کې د اشتها ډېروالی

۲۵. ورو او گډوډ قدم وهل

۲۶. د لاسونو ورغوي يخ او خولې کول

۲۷. له جامو او تنفس څخه يې د نشه يي توکو بوی راتلل

۲۸. بنده يا بهېدونکي پوزه

۲۹. د زړه غیر منظم ضربان

۳۰. خفگان، پرېشاني او ستړيا

۳۱. په جيب کې د اور لگيد، زورورق او نورو شيانو شتون

۳۲. ژېړ او څيرن غاښونه

۳۳. غیر منظم توخی

۳۴. د لاسونو لړزېدل

۳۵. جنگ، جگړې او د جرمونو ترسره کول

۳۶. په جامو کې د سوځېدلو داغونو شتون

د پورتنیو نښو او علايمو په پېژندلو او ليدلو سره د نشه يي توکو يو روږدی وگړی په اسانۍ او ښه ډول پېژندلی کېږي (۱۲).

مواد او کړنلاره

دا څېړنه په اصل کې يوه کيفي څېړنه ده، خو د نورو څېړنو په څېر يوه برخه يې کتابتوني ده چې د بېلابېلو باوري اخليکونو څخه په کې گټه اخيستل شوې ده. د څېړنې بشپړولو لپاره مو يو پلان ترتيب کړی و. لومړی مو يو کاري چوکاټ او د څېړنې برنامه جوړه کړه. ورپسې مو اړين معلومات او ارقام راټول او پر بنسټ مو خپله لومړنۍ مسوده ترتيب کړه. د څېړنې بله برخه د نشه يي توکو پر وړاندې د مبارزې اړوندو مسؤلينو، کارپوهانو او په خپله د نشه يي توکو له کاروونکو (روږدو) سره خبرې اترې او له هغو څخه د ځانگړو پوښتنپاڼو له مخې د معلوماتو راټولول وه.

دا چې د دې څېړنې موضوع او ستونزې سره ورته نه دي، نو همدا لامل دی چې دغو ستونزو او موضوعاتو ته لاسرسی هم په ورته واحد طريقه نه ترلاسه کېږي. دا چې پوښتنپاڼې د دوه ډلو (لوستو او روږدو) وگړو لپاره ترتيب شوي دي، نو مو غوښتل د څېړنې لومړۍ ډلې ته د معلوماتو د راټولولو پوښتنپاڼه ترتيب او يو په يو ورسره اړيکه ونيسو، ترتيب شوې پوښتنپاڼې لاس په لاس هغوی ته وسپارو او له ځوابولو وروسته يې بېرته ترلاسه کړو، چې دا کار يو څه مشکل او له ستونزو ډک وو. دويمه ډله د روږدو وگړو وه. په دې برخه کې مو له وړاندې د اخلاص په نوم د روږدو د درملنې (۷۰) بستريز بنسټ په پام کې نيولی و، چې د عامې روغتيا رياست په همکارۍ وتوانېدو په دغه مرکز کې له روږدو سره خپلې پوښتنپاڼې شريکې او هم ورسره په اړوندو موضوعاتو مرکې ولرو. په پای کې مو وکولی شول له پورته دواړو ډلو څخه خپل معلومات راټول او پايلې يې په ښه ډول ترلاسه کړو. د لومړۍ ډلې پوښتنپاڼې د څېړنې موضوع، ستونزو او ننگونو ته په پام سره ترتيب شوې وې، چې ټولې يوولس پوښتنې

په کې ځای پر ځای شوې وې. د ټولنې په نظر کې نيولو سره، هرې پوښتنې ته پنځه ځوابونه ټاکل شوي وو چې هر شخص په کې د يو ځواب ټاکلو حق درلود. همداراز د روږدو لپاره په پوښتنپاڼه کې پنځه پوښتنې ځای پر ځای شوې وې چې هرې پوښتنې څلور ځوابونه درلودل او په دې کې هم هر شخص د يو ځواب ټاکلو حق درلود. پوښتنې په مستقيم ډول ځواب ويونکو (روږدو) ته راجع شوې وې لکه، له کوم ډول نشه يي توکو څخه استفاده کوئ؟ نشه يي توکي له کومه ځايه ترلاسه کوئ؟ ولې په نشه يي توکو روږدي شوي ياست؟ او نور. لکه څرنگه چې مخکې يادونه وشوه د دې څېړنې يوه برخه کتابتوني هم ده. د دې برخې د بشپړولو، د څېړنې د ښه ترسراوي او د موخو د ترلاسه کولو لپاره مو لومړی د موضوع اړوند کتابونه او نور مواد ترلاسه کړل. ټول کتابونه مو له پيله تر پايه ولوستل. اړين موارد مو په ښه او د څېړنې د اصولو له مخې مو په خپل وخت د څېړنې د بشپړولو لپاره وکارول.

د نمونې اندازه مو د (Marginal Errors) فرمول په واسطه ټاکلې ده. د پوښتليکونو ځوابولو ترڅنگ، له نوموړو روږدو سره د لازياتو معلوماتو ترلاسه کولو په موخه خبرې اترې هم شوي دي. له نمونه اخيستني څخه وروسته مو ترلاسه کړې ډيټا او معلومات د (SPSS) سيستم په واسطه تحليل کړي. ترلاسه شوې ډيټا له سيستم څخه اخيستل شوې او بيا د ښه وضاحت او پوهېدنې په موخه په ترتيب شويو جدولونو او چارټونو کې ځای پر ځای شوې ده. د جدولونو او چارټونو لپاره د پوښتنې په نظر کې نيولو سره يو عنوان ټاکل شوی او د جدول يا چارټ په پای کې د جدول وضاحت هم شوی دی.

د څېړنې موندنې

د پوښتليکونو د ځوابونو له تحليل څخه مو لاندې پايلې ترلاسه کړې:

گڼه	عمرونه	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	۲۰-۳۰ کلونو پورې (ټيټ عمر لرونکي)	۸	۳۳،۳٪
۲	۳۱-۴۰ کلونو پورې (منځني عمر لرونکي)	۲	۸،۳٪
۳	۴۱-۵۵ کلونو پورې (لوړ عمر لرونکي)	۱۴	۵۸،۳٪

لومړی جدول: د ځواب ويونکو عمرونه

لومړی جدول د پوښتنپاڼو ځوابونکو کټگوري شوې گڼه او سلنه څرگندوي. په دې ډله کې له شل کلنو څخه نيولې تر پنځه پنځوس کلنو پورې وگړي شامل دي. په ټيټ عمر لرونکو گډونوالو کې اته (۸) تنه، په منځني عمر کې ده (۲) تنه او په لوړ عمر لرونکو کې (۱۴) تنه دي چې ټول ځواب ويونکي (۲۴) کېږي.

گڼه	د تحصيل کچه	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	لېسانس	۱۵	۶۲,۵%
۲	۱۴ فارغ	۷	۲۹,۲%
۳	۱۲ فارغ	۱	۴,۲%
۴	ماستر	۱	۴,۲%
ټول		۲۴	۱۰۰%

دويم جدول: د تحصيل کچه

دويم جدول د پوښتنپاڼو ځوابونکو د تحصيل کچه څرگندوي. د تحصيلي کچې په پام کې نيولو سره څلور ډوله خلکو د موضوعاتو په اړه خپل نظريات شريک کړي دي چې (۱۵) تنه يې لېسانس، اوه (۷) تنه يې د څوارلسم فارغ، يو (۱) تن د دولسم فارغ او يو تن يې تر ماسټرۍ زده کړې درلودلې.

گڼه	د روږدو شمېر	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	۳ سوه زره	۲	۸,۳%
۲	سل زره	۱۱	۴۵,۸%
۳	۵۰ زره	۴	۱۶,۷%
۴	۲۰ زره	۵	۲۰,۸%
۵	۱۰ زره	۲	۸,۳%
ټول		۲۴	۱۰۰%

دريېم جدول: په ننگرهار ولايت کې د روږدو شمېر

په درېيم جدول کې د ځوابونکو نږدې نيمايي سلنه په دې اند وه چې په ننگرهار ولايت کې د روږدو شمېر نږدې سل زره تنو ته رسېږي، خو د ټولو ځوابونو اوسط دا ښيي چې پنځه سلنه روږدي لرو.

گڼه	د نشه يي توکو د کارونې سلنه	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	۳ سلنه	۹	۳۷,۵%
۲	۵ سلنه	۷	۲۹,۲%
۳	۱۰ سلنه	۷	۲۹,۲%
۴	۱۵ سلنه	۰	%۰
۵	۲۰ سلنه	۱	۴,۲%
ټول		۲۴	۱۰۰%

څلورم جدول: په ننگرهار ولايت کې د نشه يي توکو له ډلې څخه د الکولو د استعمال کچه

څلورم جدول کې په ننگرهار ولايت کې د الکولو د استعمال د کچې په اړه معلومات ورکړل شوي دي او دا ښيي چې اوس وخت کې د الکولو د لېږد رالېږد او هم يې د بيو د لوړوالي له امله سلنه راتېټه شوې ده.

گڼه	د کارونې د زياتوالي لاملونه	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	لاسرسی ورته اسانه دی	۴	۱۶,۷%
۲	قانون سم نه تطبیقېږي	۸	۳۳,۳%
۳	ارزانه ترلاسه کېږي	۱۲	۵۰%
ټول		۲۴	۱۰۰%

پنځم جدول: په ننگرهار ولايت کې د نشه يي توکو د کارونې د ډېروالي لاملونه

پنځم جدول دا څرگندوي چې په ننگرهار ولايت کې د نشه يي توکو د بيو تېټوالی، د قانون سم نه تطبیق او اسانه لاسرسی د نشه يي توکو د کارنې د کچې د ډېروالي لاملونه دي.

گڼه	خلک	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	ځوانان	۱۸	۷۵%
۲	ماشومان او لوړ عمر لرونکي	۶	۲۵%
ټول		۲۴	۱۰۰%

شپږم جدول: په ننگرهار کې د نشه يي توکو د کارونکو څرنگوالی

شپږم جدول کې (۱۸) تنو په ننگرهار کې د نشه يي توکو روږدي ځوانان ښودلي، چې ۷۵ سلنه جوړوي. شپږ (۶) تنو گډونوالو د پاخه عمر لرونکو، ښځو او ماشومانو روږديتوب یاد کړی دی، چې د سلنې له مخې يې کچه ۲۵ ته رسېږي.

گڼه	نشه يي توکي	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	چرس	۲	۸,۳%
۲	شیشه	۳	۱۲,۵%
۳	ټابلېټ کا (Tablet K)	۱۹	۷۹,۲%
ټول		۲۴	۱۰۰%

اوم جدول: په جلال اباد ښار کې د نشه يي توکو ډولونه

اوم جدول څرگندوي چې په جلال اباد ښار کې د ټابلېټ کا د استعمال کچه لوړه او ان (۷۹,۲) سلنې ته رسېږي، ورپسې شیشه او چرس دويمې او درېيمې لوړې کچې لري.

گڼه	لاملونه	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	د تخصصي روغتونونو او ډاکټرانو نه شتون	۶	۲۵%
۲	فقر او بې کاري	۱۳	۵۴,۲%
۳	د روږدو په درملنه کې د هغه د کورنۍ نه لېوالتيا	۱	۴,۲%
۴	روږدو ملگرو سره اړيکې	۴	۱۶,۷%
ټول		۲۴	۱۰۰%

اتم جدول: په نشه يي توکو د روږدو کسانو د نه ښه کېدو لاملونه

اتم جدول دا ښيي چې له څلورويشت تنو څخه (۱۳) تنو له دغې ناروغۍ څخه د روږدو کسانو د نه ښه کېدو له لاملونو څخه تر ټولو ستر لامل د فقر او بې کاري شتون ښودلی چې (۵۴,۲) سلنه جوړوي. شپږ (۶) تنو (۲۵ سلنه) ويلي چې د تخصصي روغتونونو او ډاکټرانو نه شتون د روږدو کسانو د نه ښه کېدو لامل دی. څلور (۴) تنو (۱۶ سلنه) ويلي چې د روږدو سره اړيکې او ملگرتيا د روږديتوب نه ښه کېدو لامل کېدلې شي. همداراز يو (۱) تن (۴,۲ سلنه) ويلي چې د معتاد په درملنه کې د معتاد او يا د هغه د کورنۍ نه لېوالتيا، د هغه د نه ښه کېدو لامل دی.

گڼه	ننگونې	د ځواب ويونکو شمېر	سلنه
۱	د نشه يي توکو سوداگرو لپاره په قانون کې کمزوري مجازات	۵	۲۰,۸%
۲	د روږدي شخص لپاره د مجازاتو نه شتون	۴	۱۶,۷%
۳	د قانون په تطبيق کې اساني او فساد	۷	۲۹,۲%
۴	روږدو ملگرو سره اړيکې	۸	۳۳,۲۸%
ټول		۲۴	۱۰۰%

نهم جدول: د نشه يي توکو د استعمال د مخنيوي پر وړاندې ننگونې

نهم جدول د نشه يي توکو د استعمال د مخنيوي پر وړاندې ننگونې په گوته کوي. زمونږ د نمونې جمعيت دا راپه گوته کړي چې د روږدو ملگرو درلودل او ورسره د هېواد په کچه د قانون په تطبيق کې اسانتيا او فساد د نشه يي توکو د مخنيوي پر وړاندې بنسټيزې ننگونې دي.

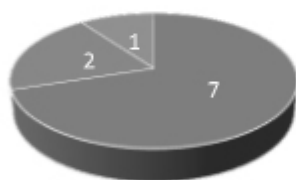
گڼه	حل لارې	شمېر	سلنه
۱	د نشه يي توکو د زيانونو په اړه عامه پوهاوی زياتول	۸	۳۳,۳%
۲	د نشه يي توکو د کاروبار مخه نيول	۱۰	۴۱,۷%
۳	د نشه يي توکو د مخنيوي په موخه د سرحدونو امنيت ساتنه	۴	۱۶,۷%
۴	د روږدو وگړو مجازات کول	۲	۸,۳%
	ټول	۲۴	۱۰۰%

لسم جدول: د نشه يي توکو د کارونې مخنيوی او حل لارې

لسم جدول کې د نشه يي توکو د کارونې حل لارې ښودل شوي. لس گډونوالو د نشه يي توکو د کاروبار مخنيوی حل لاره بللې چې د حل لارو (۴۱,۷) سلنه جوړوي. اته تنو د نشه يي توکو د زيانونو په اړه د عامه پوهاوي زياتول غوره حل لاره بللې چې (۳۳,۳) سلنه جوړوي. څلور تنو د نشه يي توکو د مخنيوي په موخه د سرحدونو د امنيت ساتنه حل لاره بللې چې (۱۶) سلنه تشکيلوي. دوه تنو د نشه يي توکو د کارونې ښه مخنيوی او حل لاره د روږدو مجازاتول گڼلې چې (۱۰) سلنه جوړوي. له ترسره شوې څېړنې څخه مو د نشه يي توکو د کارونې د مخنيوي پر وړاندې ځينې مهم لاملونه ترلاسه کړي چې د نشه يي توکو د کارونې د مخنيوي پر وړاندې مهم ځنډونه بلل کېږي.

له دې پرته له لسو روږدو سره مرکه هم شوې او هر يوه پنځو پوښتنو ته ځوابونه ويلي چې پايله يې په لاندې ډول شريکوي:

Q1. ولې په مخدره توکو روږدي شوي ياست؟

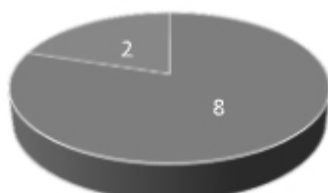
د مخدره توکو ښکاره کول له امله • غریت او بېکاري له امله • د روږدو ملګرو له امله •

Q2. درملنه مو کړې، که کړې مو وي ولې روغ شوي نه ياست؟

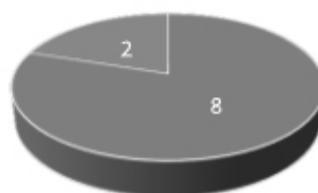
د درملنه نه شته • په مخدره توکو روږدي ملګري لري • په درملنه کې يې کورنۍ لېوالتيا نه لري •

Q4. مخدره توکي له کومه ځايه ترلاسه کوي؟

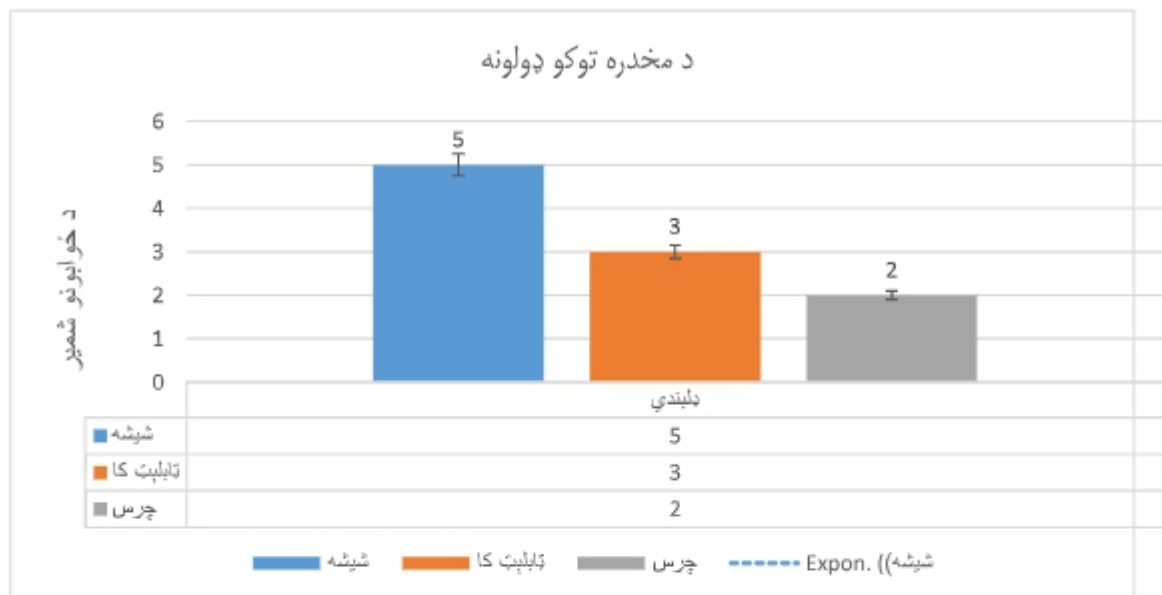

چارواکو څخه يې ترلاسه کوي • له نورو معتادينو څخه يې ترلاسه کوي •

Q3. د مخدره توکو د کارولو لپاره پيسې له کومه ځايه ترلاسه کوي؟

د مخدره توکو کاروبار کوي • کورنۍ يې راکوي •

پورتي گراف کې ښودل شوي چې د لسو روږدو کسانو له ډلې څخه پنځه تنه يې شیشه، درې تنه يې ټابلېټ کا او دوه تنه يې د چرسو روږدي دي.

مناقشه

نړيوال سازمانونه نظر خپلو راپورونو ته په افغانستان کې د نشه يي توکو د روږدو کسانو د شمېر په اړه په يوه خوله نه دي او هر وخت له حقايقو لرې راپورونه خپروي. دغو سازمانونو د روږدو کسانو شمېر د افغانستان د ټول نفوس (۱۱٪) سلنه ښودلی چې د روږدو کسانو ټول شمېر (۳۹۲۷۰۰۰) تنو ته رسېږي چې دا په نړيواله کچه د نشه يي توکو د روږدو کسانو تر ټولو لوړه کچه شمېرل کېږي او د نړۍ لپاره په هره برخه کې يو ستر گواښ شمېرل کېدای شي (۱۳). زمونږه څېړنې راوښودله چې د روږدو کسانو گڼه په ننگرهار ولايت کې د دې ولايت د ټول نفوس په نظر کې نيولو سره پنځه سلنه (۵٪) ده.

د يوې بلې سروې له مخې چې د امريکا د بهرنيو چارو او د افغانستان عامې روغتيا او د نشه يي توکو پرضد د مبارزې وزارتونو په گډې همکارۍ ترسره شوې وه، ښيي چې په افغانستان کې د ښارونو په پرتله په کلیو او بانډو کې د نشه يي توکو د استعمال کچه درې (۳) برابره لوړه ده. دا سروې زياتوي چې د افغانستان د کليوالي سيمو ديارلس سلنه (۱۳٪) وگړي له نشه يي توکو څخه استفاده کوي (۴)، مگر زمونږه څېړنې وښوده چې د ننگرهار ولايت په مرکز جلال اباد ښار کې د نشه يي توکو د استعمال کچه نظر لري پرته سيمو او ولسواليو ته کمه ده چې له دې سره سره د ښار او ولسواليو د نشه يي توکو د ډولونو استعمال هم سره توپير لري چې په ښار کې شیشه او ټابلېټ کا او په ولسواليو کې د چرسو د استعمال کچه ډېره ښودل شوې.

نصيب الله ذكي د نشه يي توکو ارواپوهنه تر سرليک لاندې کتاب کې د نشه يي توکو د استعمال د مخنيوي لپاره ځينې لارې چارې په گوته کړي لکه، يو شخص بايد هيڅکله او په هيڅ وجه نشه يي توکي و نه ازمایي، والدين بايد د خپلو اولادونو او د کورنۍ له نورو غړو سره تل د نشه يي توکو د خطرونو او زيانونو په اړه خبرې وکړي او داسې نور، خو د طب پوهان وايي چې ځيني وختونه انسان نشه يي توکو ته هم اړتيا لري څو ورڅخه گټه واخلي چې د ډېرې نشه يي توکو ازمایل او د يا د هغې يو يا دوه ځلې کارونې سره انسان نه روږدی کېږي. همداراز که کومه کورنۍ سرپرست ونه لري او يا والدين ورته د نشه يي توکو د خطراتو او زيانونو په اړه کيسې او خبرې ونه کړي، حتمي نه ده چې هغوی به په نشه يي توکو روږدي کېږي، ځکه چې په ټولنه کې ډېری کمزوي مالي حالت لرونکي او بې سرپرسته کورنۍ شته چې د کورنۍ غړي يې نشه يي توکي نه کاروي. زموږ څېړنه د نشه يي توکو د استعمال د مخنيوي لپاره نورې اساسي او دايمي حل لارې وړاندې کوي لکه، د نشه يي توکو د کاروبار مخه نيول او يا خپله د روږدو کسانو مجازات کول د نشه يي توکو د استعمال د مخنيوي لپاره ښې حل لارې دي. که په ټولنه کې نشه يي توکي نه وي، نو هيڅوک نشه يي توکي نه شي پيدا کولی چې ورڅخه استفاده وکړي او يا که چېرې يو کس چې په نشه يي توکو روږدی وي، په خپله د قانون له خوا سخت مجازات شي، نو د هغه کورنۍ او يا نور خلک د هغه په ليدلو له روږديتوبه لاس اخلي چې په دې سره ټولنه د نشه يي توکو له شره خلاصېدلی شي.

ظهير د ټابلېټ کا او اغېزې يې تر سرليک لاندې مقاله کې چې د اور بند مجلې په سپارسمه گڼه کې نشر شوې ده، ليکلي چې د تعليم او تحصيل د کچې لوړوالی د نشه يي توکو د مخنيوي ښه حل لاره ده، په داسې حال کې چې د ټولنې ډېری لوستي وگړي په همدغو نشه يي توکو روږدي شوي. په جلال اباد ښار کې د اخلاص تر نامه لاندې د روږدو په خيريه مرکز کې يو تن روږدي د لېسانس تر کچې زده کړې درلودې او تر دې وړاندې يې د جلال اباد ښار په يو مشهور راډيو تلويزون کې د ادبي څېړنو او وياندۍ دنده ترسره کوله. نوموړي د خپل ځان په اړه وويل چې شرايطو روږدی کړی دی. که د نشه يي توکو کاروبار په قطعي توگه بند او کاروباريان يې په واقعي توگه د قانون منگولو ته وسپارل شي او سزا وويني، نو د نشه يي توکو د استعمال مخه نيول کېږي. له نوموړي پرته ډېری نور لوستي ځوانان او ان د بډايه کورنيو غړي، دولتي چارواکي او د هغوی د کورنيو غړي مو هم وليدل چې په نشه يي توکو روږدي شوي وو، هغوی هم د نشه يي توکو د ښکاره کاروبار يادونه کوله او ويل يې چې دا مواد او کاروبار دومره زياته شوی چې د ښار په هر ځای او هره کوڅه کې په اسانۍ سره ترلاسه کېدلی شي چې دولتي چارواکي هم ورسره په دغه کاروبار کې شريک دي. دوی هم د نشه يي توکو د کاروبار مخنيوي او د کاروباريانو مجازاتول اساسي حل لارې وبللي.

سره له دې چې په ننگرهار ولايت کې د نشه يي توکو کرکېله په لرې پرتو سيمو کې په کمه اندازه شتون لري، ورسره ډول ډول نور صنعتي يا پروسس شوي نشه يي توکي هم له گاونډيو هېوادونو او په ځانگړي توگه له پاکستان څخه په مختلفو لارو په ارزانه او اسانه ډول را واردېږي چې په سر کې يې شيشه، ټابلېټ کا او ميتادون د يادونې وړ دي. دغه نشه يي توکي دومره زيان رسوونکي دي چې له مصرفولو وروسته يې اغېزې د اوږدې مودې لپاره د انسان په بدن کې پاتې کېږي او انسان د مرگ تر پولې رسولی شي (۱۴). له دې څېړنې له پايلو څخه مو دا ترلاسه کړه چې له دغو وژونکو نشه يي توکو څخه د خلاصون غوره

لارې د نشه يي توکو د کاروبار مخنيوی، د روږدو مجازاتول، د نشه يي توکو د لېږد رالېږد مخنيوي په موخه د سرحدونو ساتنه او ترڅنگ يې د نشه يي توکو د زيانونو په اړه د عامه پوهاوي زياتول دي.

پایله اخیستنه

په ننگرهار ولايت کې د نشه يي توکو کارونه، د مخنيوي پر وړاندې يې خنډونه او حل لارې تر عنوان لاندې دغه څېړنه يوه کيفي څېړنه ده، چې په ننگرهار ولايت کې د نشه يي توکو ناوړې ناروغۍ د مخنيوي او حل لارو پيدا کولو په موخه ترسره شوې. د څېړنې موخې او پايلې د عامې روغتيا رياست د نشه يي توکو له کارپوهانو او له روږدو څخه د پوښتليکونو او مرکو پر بنسټ شوي، د نشه يي توکو د کارپوهانو له سل کسيزې ډلې څخه څلورويشت تنه او د روږدو کسانو له اويا کسيزې ډلې څخه لس تنه ټاکل شوي چې پر بنسټ يې پايلې ترلاسه شوي.

دا چې څلورېشت کلن جنگ، جگړو او ناامنيو د هېواد ټول سکتورونه زيانمن کړي، له دې ډلې څخه کرښه، ښوونه او روزنه، لوړې زده کړې، صنعت، سوداگري او په تېره اقتصاد او کاروبار يې په تېره درولې. همدا لامل شوي چې زمونږ ځيني هېوادوال د يوې مړۍ نفقې او کاروبار په لټه کې نورو گاونډيو هېوادونو او يا د هېواد دننه نورو ولايتونو او سيمو ته کډه وکړي. همدغو بېکاريو، فقر او ورسره کډواليو په هېواد کې د نشه يي توکو استعمال ته لاره پرانيستې. له بلې خوا، دا چې د هېواد په ختيځ کې د نشه يي توکو توليد او کښت زيات دود شوی، دا حالت مستقيماً د وگړو په روږديتوب باندې اغېز لري، همدا لامل دی چې په دغه سيمه او په ځانگړې توگه په ننگرهار ولايت کې د روږدو شمېر ورځ تر بلې زياتېږي (۱۳).

په پايله کې ويلي شو چې د ننگرهار ولايت د اټکل له مخې د يو ميليون اته سوه زره (۱۸۰۰۰۰۰) تنه نفوس له مخې، (۴،۸٪) سلنه وگړي يې په نشه يي توکو روږدي دي. همداراز د ننگرهار ولايت مرکز جلال اباد ښار چې اته سوه زره (۸۰۰۰۰۰) تنه اوسيدونکي لري، اته دېرش زره څلورسوه (۲۸۴۰۰) تنه روږدي کسان په کې ژوند کوي. په جلال اباد ښار کې د روږدو کسانو پنځه اويا سلنه (۷۵٪) ځوانان تشکيلوي. همدا راز نهه اويا سلنه (۷۹٪) يې ټالېټ کا، اته لس سلنه يې شيشه او پاتې نور يې پر نورو نشو روږدي دي. پاتې دې نه وي چې د ننگرهار ولايت په لرې پرتو ولسواليو او سيمو کې د چرسو د استعمال کچه لوړه ده (۱۵).

دې څېړنې مونږ ته دا هم راوښوده چې په قانون کې د روږدو لپاره د جزا نه شتون، د نشه يي توکو په کاروبار کې د چارواکو او زورواکو ښکېلتيا، د نشه يي توکو کرکيله، د نشه يي توکو اسانه لېږد رالېږد، د کاروبار نه شتون، اولادونو ته د کورنيو نه پاملرنه، د خپلو ماشومانو او کورنۍ د نورو غړو پر وړاندې د نشه يي توکو استعمال (۱۶)، د نا مناسبو او روږدو وگړو سره اړيکې او داسې نور د نشه يي توکو د استعمال د مخنيوي پر وړاندې جدي ننگونې گڼل کېدلی شي. همداراز که د نشه يي توکو د زيانونو او گواښونو په اړه کور په کور د دولت او اړوندو ارگانونو لهخوا عامه پوهاوی ترسره شي، په قانون کې د روږدو کسانو لپاره جزا وټاکل شي، سوداگر او قاچاق کوونکي يې اعدام او يا سخته سزا وويني، د تعليم کچه لوړه شي، کرکېله يې په قطعي ډول بنده شي، د نه انتقال په موخه يې د سرحدونو امنيت وساتل شي، د شته ناروغانو لپاره يې تخصصي روغتونونه جوړ او په توليز ډول ځوانان د نشه يي توکو څخه د ساتنې په موخه تعقيب شي، نو په دې سره به د نشه يي توکو د استعمال کچه راکمه او د مخنيوي لپاره به يې ښه حل لارې غوره شوې وي.

وراندیزونه

۱. د افغانستان په قانون کې بايد د روږدو کسانو لپاره سخته سزا وټاکل شي.
۲. حکومت دې د ښوونځيو په نصاب کې د نشه يي توکو د زيانونو او مخنيوي تر سرليک لاندې مضامين زيات کړي.
۳. د امر بالمعروف او نهی عن المنکر او شکاياتو اوږدو وزارت له خوا دې د مسجدونو ملا امامانو او خطيبانو ته دنده ورکړل شي چې د مېړونو له لارې ولس د نشه يي توکو له گناهونو او زيانونو څخه خبر کړي.

اخځليکونه

۱. جمشيدى، حميد رضا. (۱۳۸۲). آشنایى با فهرست مواد مخدر و روان گردان، کارگاه آموزشی قضایی، مشهد.
۲. محمدی، حميد رضا و غنچى علی. (۱۳۸۳). چالشهای ژئوپلیتیکی مواد مخدر در جنوب غرب اسيا (با تاکید بر ایران، پاکستان و افغانستان.
۳. احمدزی، وحید. امیرجان. (۱۳۸۸). د نشه يي توکو په مخنيوي کې د رسنيو رول، مخدرات دوه میاشتنی خپرونه.
۴. (۱۹-۱۸) گنه، جوزا او سرطان.
۴. سجاد، سید حسین و اکبری، صدیقه. (۱۳۹۵). مقدمه بر اعتیاد شناسی. انتشارات بین المللی سرور سعادت، کابل.
۵. رسولي، جاغوري، عصمت الله. (۱۳۹۱). روږدیتوب او د هغې ډولونه، روغتیا درې میاشتنی مجله، ۴ (۱۷) پرله پسې گنه.
۶. ستانکزى، محمد سمین. (۱۳۹۹). د ځانگړو نشه يي توکو د روږدیتوب درملیز مدیریت، جلال اباد: همدرد صنعتي مطبعه.
۷. زراعت، عباس. (۱۳۹۲). حقوق کیفری مواد مخدر، انتشارات ققنوس، تهران.
۸. اندر، نعمت الله. (۱۳۹۵). نړۍ د نشه يي توکو په لومه کې، کابل: بیهقي خپرنډویه ټولنه.
۹. هاوکنز، شان. (۱۳۸۴). د رواني روغتیا د ستونزو پیژندنه او درملنه عملي لارښود، ژباړونکي: روح الله صمیم صافی او حیات الله نیازی، اسلام اباد، پڼ گرافیکس.
۱۰. ساکی، محمد رضا. (۱۳۹۱). مواد مخدر و روان گردان از دیدگاه علوم جنایی و حقوق بین الملل، تهران: انتشارات جنگل.
۱۱. د نشه يي توکو او جرايمو لپاره د ملگرو ملتونو دفتر (UNODC). مارچ ۲۰۱۶. د نشه يي توکو په اړه وپيانگه او مالومات، درېیمه گنه، نیویارک.

۱۲. ستانکزی، محمد سمین. (۱۳۹۳). نشه يي توکي او اړونده ناروغۍ، خپرندوی: ننگرهار طب پوهنځی، کابل: تایمز مطبعه.
۱۳. سرهندي، فضل الله. (۱۳۹۰). پر ټولنیز ژوند باندې د نشه يي توکو ناوړه پایلې، د لېسانس دورې پایلیک، اګرانومي څانګه، کرنې پوهنځی، کندهار پوهنتون، کندهار.
۱۴. ظهیر. (۱۳۹۸، ۳ لړۍ، ۱۶ ګڼه، غبرګولي ۲۵). ټابلیټ کا او اغېزې يې. اوربند اونیزه. ۴ مخ. کابل: دانش خپرندویه ټولنه.
۱۵. شریفی، شفیق الله. (۱۳۹۴). د روږدیوالي د مخنیوي لپاره اصول او لارې چارې، سلامتې مجله، ۶۱ ګڼه.
۱۶. ذکي، نصیب الله. (۱۳۹۹). د نشه يي توکو اروا پوهنه، ننگرهار: زیار خپرندویه ټولنه.

Assistant Professor Raihanullah Rahimi¹, Abdul Raqib Sahibzada², Mohammad Bashir Tahiri³

^{1,2}Department of Development Studies, Faculty of Public Policy and Administration, Nangarhar University,
Nangarhar, Afghanistan

³Antinarcotics Department, Directorate of Public Health, Nangarhar, Afghanistan

Article History

Received: 9/11/2024

Accepted: 22/01/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Addiction
- Human
- Society
- Drug
- Disease

*Corresponding Author

Assistant Professor Raihanullah Rahimi

E-mail: raihan.rahimi@yahoo.com

Contact: +93 (0) 782686010

Abstract

Drugs exist in society in both natural and synthetic forms. Their legal use is beneficial to humans, while their arbitrary and abusive use can threaten human life. Drug use in Afghanistan has exposed people and society to various problems and inconveniences. Therefore, this qualitative study was conducted to find solutions to drug use, challenges and prevention methods in Nangarhar province. This study revealed that having inappropriate friends, poverty and unemployment, drug abuse and trafficking, lack of punishment, family addiction, insecurity and other problems that cause human death and destruction have paved the way for drug use and have infected many young people in the society with this terrible disease. From the study, we also found that in Nangarhar province, especially in Jalalabad city, the number of addicts is higher than in other provinces and their number reaches five percent (5%) of this province; if this situation continues, it will create a humanitarian disaster.

پوهنمل متخصص دوکتور زلی صاحبزاده^۱، کامران عبداللله^۲، حبيب الرحمن اواب^۳، پوهاند دوکتور غلام رحيم اواب^۴
^۱ طب پوهنځی، ننگرهار پوهنتون، ننگرهار - افغانستان
^۲ څيږ طبي پوهنتون، څيږ پښتونخوا ايالت، پېښور - پاکستان
^۳ عامي روغتيا ډيپارټمنټ، طب پوهنځی، افغان نړيوال اسلامي پوهنتون، کابل - افغانستان

لنډيز

له تېرو ناورينوو زده کړه د بل ناورين مخنيوی او کنټرول ډاډمنوي. روغتيايي ناورينوو ته چمتووالی د پوهنيزو، روغتيايي او پرمختيايي بنسټونو او ټولنو گډ کار، د څېړنو او نوښتونو په مرسته، پوهاوی چټک، هڅې غښتلې، سرچينې چمتو، تشخيص گړندی، درملنه گټوره، واکسين او اړين وسايل د ډاډ وړ، وېش عادلانه او د اړمنو لاسرسی اسانوي. د دې تر څنگ اغېزناک چمتووالي لپاره د تېر ناورين د ځوابي بهير بيا کتنه بايد د پېښې د اټکل، ځواب او بيا رغونې د تاوېدونکي څرخ په چوکاټ کې وشي. د کرونا تېر ناورين د ټولنې هر اړخ ژور ځپلی، بيا رغونې ته يې اړ کړی او بل هر روغتيايي ناورين ته د غبرگون يوه بې سارې بېلگه، درسي سرچينه او د عبرت ټولگه ده. په نړيواله کچه يې هم حکومتونه اړ او ژمن کړل چې د عامې روغتيا ځواکمنولو په اړه بيا کتنه وکړي او هم بې ټولنيز دودونه وننګول. موږ چې تل له ناورينوو کړېږو او زيانمنېږو، د چمتووالي په پار يې بايد د کرونا پر وړاندې د خلکو، حکومت او په ځانگړي ډول د روغتيايي سکتور د غبرگون اړوند درسونه او عبرتونه را برسېره او د چمتووالي په بهير کې وکاروو. دا تشریحي وصفي څېړنه (Descriptive Qualitative Study) د کرونا ناورين په اړه د حکومتي چارواکو، روغتيا پالانو، کرونا خپلو شديدو ناروغو شويو، مدني فعالانو، ملي او عامو وگړو لخوا د نيمه جوړې (Semi-structured) پوښتنابنې ځوابونو (Qualitative Interviews)، د تېرو ليکنو لوستلو (Systematic Review) او د څېړونکو مشاهدتي يادښتونو د را يو ځای کولو (Triangulation) په مرسته د موضوعي برسېر-شنې (thematic analysis) په توگه له ناورينه اخيستل شوي درسونه رازده کوي. دې وصفي څېړنه کې د مسلکي لارښوونو، د نړيوالې او په کور دننه هراړخيزې همکارۍ، برابر لاسرسي او همغږۍ ارزښت په ډاگه شو. د دې ترڅنگ د رسنيزو او په ټکنالوژيکي ليکه د عامه پوهاوي، رڼو او روحیه بڅېړونکو پيغامونو خپرولو، د گټورو اړيکو نيولو د سېستمونو کاري ساتلو او د څار سېستمونو پياوړي کولو اړتيا هم څرگنده شوه. ملي بودیجه او تشکيل، د روغتيايي خدمتونو ښه تنظيم او ورته برابر لاسرسی ډاډمنول د روغتيايي پاملرنو برابرولو په بهير کې د پام وړ دي.

د مقالې تاريخچه

د تر لاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۱۷

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۱/۱۴

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دويم گڼه: لومړی

بنسټيز ټکي

- کرونا
- روغتيايي ناورين
- روغتيايي غبرگون
- بېړنۍ پېښې
- کويدۍ ۱۹

مسؤل ليکونکی

پوهنمل متخصص دوکتور زلی صاحبزاده
 برېښنالیک: muth.1234.ngr@gmail.com
 گرځنده شمېره: 787737919 (0) 93+

پېژندنه

د ستونزمن سينه بغل دويم ډول کرونا وېروس (SARS-CoV-2) او له امله يې رامېنځته كېدونكي رنځ (كوويډ-۱۹) د ستر ناورين په بڼه د افغانستان په ګډون ټوله نړۍ سخته ستومانه او زيانمنه كړه، د روغتيايي سېسټمونو بې وسي يې اندازه او روغتيايي ناورينونو ته د هېوادونو چمتووالي يې وننگولو، د ناروغيو بڼه او بار يې دروند او ډېرې مړينې يې وكړې او ذهني/رواني روغتيا او سلامتيا يې په غميزو واړوله. غيركرونايي، غير ويايي او غير ساري ناروغيو ته پاملرنه او درملنه ګام په ګام اغېزمنه او ټكنۍ شوه (۱). په افغانستان كې يې د ويايي څپې په اوږدو كې ۲۳۵۲۱۴ پېښې او ۷۹۹۸ مړينې د عامې روغتيا وزارت سره ثبت [۲] او په ټوله نړۍ كې يې څلوركلنه د مړينې كچه له ۷ ميلیونو واوښته (۳)، او لا هم نړيوال ګواښ څو ځكه دى چې د كتلوي معافيت لوړېدو له كبله يې يوازې د خپرېدو او ناروغولو كچه راتپه شوې او په ملي او ټولنيزه كچه يې له څارلو، راپورولو او لابراتواري تشخيصه پام اوښتى. نو د وېروس شتون او جنيتيكي اوښتون (evolution of SARS-CoV-2)، موسمي خپرېدا او له انسانه انسان ته چټك لېږد له امله يې بېرته په نړيوال ګواښ بدلېدو شونتيا پخپل ځاى ده [4]. او د نورو ګواښونكو ميكروبي ناروغيو (نړۍ رنځ [۵] ايلېز [۶]، موسمي ګواښونكې ناروغۍ لكه ملاريا او ډينګي (۷،۸) په پرتله لا هم د اخته كولو او مړينو لوړه كچه لري. په اوسني پړاو كې بل ګواښ يې د انفلونزا، تنفسي سنسيشال وېروس (RSV) او نورو تنفسي وېروسونو سره مل او په ګډه خپرېدا ده، چې چاپېريال ككړوي، خلك او روغتيايي سېسټمونه اغېزمنوي، عامه روغتيا او پرمختګ ګواښي نو بايد د مخنيوي او مهارتيا بيا ولرو (۹).

د هرې ټولنې په هر اړخ باندې يې بدمرغه اغېزو ته په كتو، د روغتيايي سېسټمونو پياوړى كول، په ځانګړې توګه روغتيايي ناورينونو ته چمتووالى، نا درمليزو كړنو ارزښت منل (چې په بې سارې پيمانه يې د انسان په چلند، چاپېريال او ټولنيز غبرګون كې بدلونونه رامنځته كړل)، نړيواله همكاري او پيوستون، د روغتيا برابري او لوست په نړيواله كچه د حكومتونو په اجندا كې ورګډ او د پام وړ ټكي دي (۱۰).

روغتيايي ناورينونو او بېرېنو پېښو ته چمتووالى د روغتيايي سېسټمونو وړتيا، ټولنيزه تاييا او د وګړو وينښتيا ده چې د هغو ناوړه او ناانډوله حالاتو مخه نيسي، چې كچه، زور، ځواك او چټكتيا يې د ورځنيو وړتياو د ماتولو ګواښ كوي (۱۱). د پوهنيزو، روغتيايي او پرمختيايي بنسټونو او ټولنو د ګډ كار، څېړنو او نوښتونو په مرسته پوهاوى چټك، هڅې غښتلې، سرچينې چمتو، تشخيص ګړندى، درملنه ګټوره، واكسين او د خونديتوب اړين وسايل د ډاډ وړ، وېش عادلانه او د اړمنو لاسرسى اسانه كېږي (۱۲).

دا چې د اغېزناك چمتووالي لپاره د تېر ناورين د ځوابي بهير بيا كتنه د پېښې د اټكل، مخنيوي، مهار او بيا رغونې د تاوېدونكي څرخ په چوكاټ كې كېږي (۱۱) او د كوويډ-۱۹ ناورين د ټولنې هر اړخ ژور ځپلى، بيا رغونې ته اړ كړى او بل هر روغتيايي ناورين ته د غبرګون يوه بې سارې بېلګه، درسي سرچينه او د عبرت ټولګه ده، چې په نړيواله كچه يې حكومتونه اړ او ژمن كړه چې د عامې روغتيا ځواكمنولو په اړه بيا كتنه وكړي. موږ چې د عادي روغتيايي خدمتونو رسولو لپاره د زېربناو او اسانتياو له كمښت سره مخ او تل له ناورينونو كړېږو او زيانمنېږو، د چمتووالي په پار يې بايد د كوويډ-۱۹ پر وړاندې د خلكو، حكومت او په ځانګړې ډول د روغتيايي سكتور د غبرګون اړوند درسونه او عبرتونه را برسېره او د راتلونكي لپاره د تيارسۍ په بهير كې وكاروو. هغه څه چې مو په تېرو درې (۳) كلونو كې بايد زده كړي وي، كه څه هم ډېرو اړخونو ته غځېدلای شي، خو موږ د پام وړ اته (۸) موضوعاتو باندې خپله ليكنه راڅرخوو.

مواد او کړنلاره

د څېړنې ډيزاين

دا يوه تشرېحي کيفي څېړنه (Descriptive Qualitative Study) ده. معلومات د نيمه جوړې کيفي (semi-structured) پوښتنپانې په کارولو سره له بېلابېلو کچو مديريتې، روغتيايي، حکومتي مسلک پوهانو او چارواکو څخه راخيستل شوي، د موضوع محوره ډله ايز بحث په پايله کې چاڼ او بډايه شوي چې ناورين کې د ښکېلو او کليدي استازو موندنې او تجربې د زده کړو او درسونو په بڼه څرگندوي. د تېرو ليکنو لوستلو (Systematic Review) او د خپلو کتنيزو يادښتونو په رڼا کې د يوځای کولو (Triangulation) په مرسته د موضوعي برسرېر-شنې (Thematic Analysis) په توگه ښودل شوي (۱۳).

د څېړنې برخوال: په ملي او ولايتي کچه مو د عامې روغتيا اړوندو ادارو مخکښ استازي د بېلگې په توگه رئيسان، د ساري ناروغيو د کنترول مسؤلين، رنځپوهان، ولايتي او وزارت په کچه چارواکي په نښه کړل، ورسره مو اړيکه ونيوله او پوښتنپانه مو ورته تشرېح او وسپارله.

پوښتنپانه او راټول شوي معلومات: د نيمه جوړې پوښتنپانې لپاره د پوښتنو د سرتېکو لارښود د تېرو ليکنو د موندنو پر بنسټ، د هېوادنې اړتيا له مخې جوړ شوی و. پوښتنپانه د څېړنې د موخو په تله تول او معلوماتو وړاندې کولو ته داسې جوگه شوه، چې ځوابوونکي د اړوندو پوښتنو په ځوابولو کې د شک او خنډ ښکار نه شي. سرتېکو په روغتيايي پاملرنو او جوړښتونو کې د تېرو، روانو او راتلونکو تشو، ستونزو، بدلونونو په اړه ويلو او څرگندونو هڅونه کوله. په راتلونکي کې د ناورين لپاره د تياري په پام کې نيولو په بنسټ دا نيمه جوړې پوښتنپانې ځواب ويونکو ته ولېږل شوې. هغوی په خوښه او ژمنتيا په پرايستي او غځونکو معلوماتو برابرولو ځواب او بېرته څېړونکو ته وسپارلې. څېړونکو په دقت ولوستلې او معلومات يې توحيد او شنلي دي. د ځواب ويونکو پېژنديز معلومات غوښتل شوي وو او وړاندې شوي هم دي، خو دې ليکنه کې شل او شامل نه دي. همدارنگه د اړوندو ادارو نومونه هم نه دي په ډاگه شوي.

د نمونې اندازه او د نمونه اخيستنې طريقه: دا وصفي څېړنه ده او نمونې اخيستنې پر ځای پدې کې د کره معلوماتو برابر ونيکي په نښه او ورڅخه ژور معلومات تر لاسه شوي.

احصائيوي تحليل: د استقرايي يا راټولونکي او رازياتونکي (inductive) کړنلارې په کارولو سره د پوښتنپانو د ځوابونو متني ډيټا شته د لاندې شپږ پړاويز بهير په اوږدو کې ترسره شوه (۱۴).

لومړی پړاو: د پوښتنپانو په مرسته اند ټولونه

دويم پړاو: د هرې پوښتنې د ځوابونو کتنه او رايو ځای کول

درېيم پړاو: ځان ډاډمنول چې يادښتونه او راټولونې په سمه توگه د پوښتنپانې منځپانگه ساتلې

څلورم پړاو: د منځپانگې شننه ترڅو ترې د پام وړ غټ او واړه سرتکي وټاکل شي او ورلاندې وروستي يوځای شوي معلومات ځای پرځای شي

پنځم پړاو: د يو کيفي څېړنپوه لخوا د ټاکلو سرتکو او اړوندو يادښتونو کتنه او ارزونه
شپږم پړاو: د وروستي نچور شويو معلوماتو پرتله د لومړنيو ورکول شويو معلوماتو سره وشوه
د برخوالو په دغه لنډيز ټکو د موضوع محوره ډله ايزو بحثونو (Focus Groups Discussions) پايلې ورزياتي شوي.

موندنې

له اوه ولايتونو څخه د کرونایي ناورين په مهار کې ښکېل، د بيلابيلو څانگو د لوړې او ټيټې کچې (۱۵) تنو متخصصو استازو، چې د کرونا پر مهال د ناورين د مهار په چارو کې په بيلابيلو سيمو او ادارو کې بوخت او ښکېل وو، دغه نيمه جوړې پوښتنپانې يې د مخامخ مرکې له لارې يا په آنلاین ډول راځواب کړې او ورڅخه اخيستل شوي درسونه مو اتو (۸) مهمو موضوعاتو کې رانغښتلي، چې په لاندې لومړي جدول کې ښودل شوي دي:

۱	چارسمبالي او پالېسي ساز لارښودونه او سندونه
۲	د عامې روغتيا اړوند د ادارو غبرگون، کاري وړتيا د خونديتوب او درمليزو اړينو توکو کچه
۳	اقتصادي اغېزې
۴	ټولنيز او سلوکي بدلون
۵	ټکنالوژي او نوښت
۶	خپل منځي او د نړيوالو همکاري
۷	چاپيريالي اغېز
۸	راتلونکي چمتووالی

لومړی جدول: له پوښتنپانو څخه اخيستل شويو معلوماتو ډلبندي او وروستي سرتکي

۱. چارسمبالي او پالېسي ساز لارښودونه او سندونه

ځواب ويونکو وويل چې حکومت او عامې روغتيا وزارت په لومړي سر کې کوم مسلکي او مديريتې سند او واضحه پالېسي نه درلوده. د پرمختللو هېوادونو موندنې او نړيوالو رسنيو راپورونه بېړنۍ او سمدلاسه پالېسي او د هغوی تجربې د لارې مثال گڼل کېده. لارښودونه وروسته جوړ شول او په لومړيو کې ډېر مؤثر نه وو. دا لاندې نقل قولونه د پام وړ دي:

"معمولاً تگلورې او تگلارې له نړيوالو کاپي او د روغتيايي سکتور د ځغلنده کتنې سره سملاسي عملي کېدلې. روغتيا وزارت د ساري ناروغيو د مخنيوي، مهار او څارنې جلا رسمي سند لري، خو خصوصي سکتور پرې خبر نه دی. په محلي کچه حکومتي، نړيوالو ادارو، ځايي دفترينو، د ښاروالۍ او اوقافو استازو او د عامې روغتيا اړوندو مسئولينو او ډاکټرانو د قرنطین، تجريد، بنديزونو، واکسين په اړه پرېکړې کولې." [د موضوع محوره ډله ايز بحث يو گډونوال]

"خلکو په رضاکاره توگه تازه نړيوال معلومات پيدا کول، د ځای روغتيايي چارواکو سره يې شريکول او بيا به يې پلي کول. دې کار د عامې روغتيا ادارو د پام وړ واک را کم کړی و، خو دا په عادي ډول هغه څه وو چې د حکومت له لورې هم پلي کېدل." (حکومتي وياند، کليدي معلومات ورکونکی ۱).

"له کومې منظمې مقررې يا پالېسۍ خبر نه يم، خو په پيل کې چې مسافر د تورخم په پوله راوښتل جبري قرنطین کېدل، ناروغان د اخته کېدو په پيل کې تر څار لاندې ساتل کېدل او قرنطین کېدل. په ننگرهار کې دويم ناروغ چې له بهره راستون او مثبت تشخيص شوی و، زما ټولگيوال و، د عامې روغتيا رياست له لورې په کور کې قرنطین او تعقيبېده. هېواد کې د اولې بېبنې له تثبيت وروسته، د چمتووالي په توگه په روغتيايي بنسټونو، روغتونونو، حکومتي ادارو کې غونډې جوړېدې، د عامه پوهاوي په موخه بروشرونه هم ویشل کېدل، موبایل ټيليفون کې د زنگ وهلو سره سم يو خاص پيغام هم خپريد. په ښار کې گڼې گونې پروگرامونو باندې هم بنديز لگېدلی و". (د پوهنتون استاد، کليدي معلومات ورکونکی ۲).

"سره له دې چې په نړيواله کچه هم د ښو معلوماتو ځای بېکاره معلوماتو نيولی و، خو د ځينو مدني، ولسي او مذهبي مشرانو نيمگړو معلوماتو يا د مذهب په نوم ناسم پوهاوي هم خلک د ځينو وقايوي کړنو عملي کولو پر وړانې زړه نا زړه کړي وو" [د موضوع محوره ډله ايز بحث يو گډونوال].

۲. د عامې روغتيا اړوند ادارو غبرگون، کاري وړتيا د خونديتوب او درمليزو اړينو توکو کچه

د ځوابوونکو په وينا د مسلکي څار، تخصصي لاهراتوارونو او د تشخيص په صورت کې د وړ درملنې نه شتون د روغتيايي کارکوونکو د نا اشنایۍ سربېره وېره ورکه او تبېسته زياته کړه. هره شېبه د مړو او په کرونا اخته شويو شمېر اوړېدل، ناسم پوهاوي او د زياتو تبليغاتو له کبله د خلکو او چارواکو وېره ډېرېدل او تر څنگ يې د سوداگرو ناوړه گټه او توکو څنگ ته کولو او نړيوالو بنديزونو هم د عامې روغتيا چمتووالي او چټک غبرگون (په وخت رسېدل، وړچلند، د شکمنو اخته شويو موندل او د جلا کولو پر مهال محرميت او درنښت ساتل، ژر تشخيص او د خپرېدو په مخنيوي کې د پام وړ خدمات) په لومړي سر کې ټکنی يا ځنډولی و. روغتونونه له بې سارې ننگونو سره مخ او د معاصر، تخصصي او سملاسي برابرېدونکو روغتيايي بنسټونو اهميت روښانه شو. رواني روغتيا د پام وړ اغېزمنه وه، د اندېښنې، ژور خپگان او ذهني فشار کچه لوړه وه، چې له امله يې د رواني روغتيا پياوړو خدمتونو او ملاتړو چارو ته جدي اړتيا وه. همدا راز، کله چې خلک د کرونا سره عادي کېدل، نو د غبرگون کچه او څرنگوالي هم ښه کېده او د نړيوالې مرستې په بڼه د لومړيتوب په پام کې نيولو سره واکسين هم د روغتيايي غبرگون د ټولگې برخه او د خلکو د هيلو غوټه پرايسته.

"د ملگرو ملتونو د روغتيا نړيوالې ادارې (WHO) اټکل په ننگرهار کې له يو لکو زياتو کسانو د مرگ و او دا انډېسمنوونکي اټکل دومره لوړ و، چې هم د مړو څېړلو او هم د قرنطین لپاره پلان نيول اسانه نه وو" (د وخت چارواکي، کليدي معلومات ورکونکي ۳).

"متاسفانه چې د سرويلانس ټيم او چارواکي د لومړني کيس د محرميت په ساتلو کې پاتې راغلي وو، خو په وروستيو پېښو کې چې زه څومره معلومات لرم، محرميت اصل په پام کې نيول شوی و چې يو مثال يې زما همصنفي و چې دويم مثبت کيس چې په تبر ځواب کې هم تری يادونه وشوه". (کليدي معلومات ورکونکي ۲).

"د روغتيايي کارکوونکو او مراکزو مالي ملاتړ نړيوالو مرستندويه مؤسسو په غاړه واخيست، خو د پرسونل لپاره چې کوم اضافي امتيازات په پام کې نيول شوي وو، هغه ور نه کړل شول او هم د اوږدمهال لپاره د دوی ملاتړ موجود نه و". (د انتاني ناروغيو متخصص، کليدي معلومات ورکونکي ۴).

"کله يې چې واکسين جوړ شو، افغانستان ترې تر ډېره بې برخې و، په سخته او ناوخته يې وموندل، په ډېره کمه کچه د واکسين شتون، د خلکو بې باوري او شکونه لکه لنډ مهال اغېز او ناوړه اغېزې د واکسين کولو پر وړاندې يوه ننگونه وه". (آزاد شنونکي، کليدي معلومات ورکونکي ۵).

"د روغتيايي کارکوونکو لپاره روغتيايي پروگرامونه برابرېدل، خو هغه روغتيايي مراکز چې تر فشار لاندې وو، د پرسونل د کمښت سره مخ وو، سترې او ناهيلي ډېره وه، چا نه غوښتل چې ځان د مرگ خولې ته ورکړي". (کليدي معلومات ورکونکي ۲)، بل نقل قول: «د کرونا ناروغانو لپاره د تجربيد وارډ، آی سي يو، د مشکوکو لپاره سکريټنگ ځايونه او قرنطین ځايونه ځانگړي او په اړينو اسانتياو سمبال وو، خو د عاجل مريضانو د اکسيجن ورکړه او اندازه او د وينيتيلتر او CPAP استعمال کې بې اندازې ډېرې ستونزې وې (د داخله ناروغيو متخصص، کليدي معلومات ورکونکي ۶).

"د کرونا ناروغانو کې د اکسيجن د اشباع د نورمال ساتلو لپاره په دوامداره توگه اکسيجن ورکونې اړتيا وه (که څه هم ځينې ناروغانو ته د اړتيا پرته يا به د ناروغ د دماغي تسکين لپاره هم اکسيجن ورکول کېده، چې د اکسيجن اړتيا يې لا زياته کړې وه) او د يو بالون اکسيجن بېه په لسگونه زره افغانو ته لوړه شوې وه، خو کرونا ته ځانگړو شويو روغتونونو د اکسيجن برابرولو دوامداره سېستم نه درلود" (د عامې روغتيا دوکتور، کليدي معلومات ورکونکي ۷).

"اکسيجن چې د وبا په کلونو کې د داخل بستر ناروغانو د تداوی مهمه اړتيا وه، خو نه خصوصي سکتور دا تقاضا پوره کولای شوه او نه دولتي سکتور. د وبا نه د زده کړې په پايله کې خصوصي او دولتي سکتور دواړو وده وکړه". (د ملگرو ملتونو روغتيايي کارکوونکي، کليدي معلومات ورکونکي ۸).

۳. اقتصادي اغېزې

د شل شويو معلوماتو پر بنسټ د هوايي او ځمکنيو بندرونو تړلو، قرنطين او بشاري بنديزونو کار او روزگار کم، د خوراکي او درمليزو توکو نرخ لوړ، د توريد او توليد د کمښت وېره خپره او د روغتيايي پاملرنو او اقتصادي ننگونو پرتله کولو اهميت په گوته او ډېرې يې هغه کورنۍ وځپلې، چې په ورځنۍ مزدورۍ او گټه يې ژوند چلاوه. د حکومت، خپريه بنسټونو او سوداگرو ملاتړ، د معاشونو ورکړې او په کرايو کې اسانۍ د وبا د اقتصادي اغېزو په کمولو کې مهمه ونډه لرلې ده.

”په نړيواله کچه د ځينو موادو نرخونه نږدې څلور برابره لوړ شول. افغانستان بيا هم وکړی شول چې د شمالي بندرونو نه ځينې خوراکي مواد وارد کړي او په دې ډول خلک د لومړنيو توکو له کمښت سره مخ نه شول.“ (کلیدي معلومات ورکونکی ۳).

”خلک د ناوړه اقتصادي او امنيتي حالت له کبله اغېزمن او روزمره کاروبار يې خراب و او له دې امله چې کرونا نه شي، له گټه گوني ځايونو څخه يې ځانونه ساتل“ (د موضوع محوره گروپي بحث يو گډونوال).

”د ښار په درملتونونو کې د درملو بيه څو برابره لوړه شوې وه، يو وخت څو انټي بيوتيک، نيوپېرول فورټ او سريکس زيډ گولۍ او ځينې د تبې دواگانې په بازارونو کې هيڅ نه پيدا کېدلې“ (د عامې روغتيا دوکتور، کلیدي معلومات ورکونکی ۷).

”د بهرنيو اسعارو کمښت، د کروندگرو او مالدارانو زيانمنېدل او د حکومتي عوايدو راتيټېدل د افغانۍ د ارزښت کمېدو او اړينو توکو د بيو لوړېدو يو لامل بللی شو“ (اقتصادي پوه، کلیدي معلومات ورکونکی ۹).

”په ښار کې د سوالگرو اندازه هم زياته شوې وه او حتی ډېرې کورنيو د روزمره خوراک څښاک لپاره هم څه نه لرل، تر دې چې د وخت د دولتي چارواکو له لورې په ننگرهار ولايت کې د بېوزلو اشخاصو سره اړينې مرستې هم ترسره کېدلې“ (د عامې روغتيا دوکتور، کلیدي معلومات ورکونکی ۷).

۴. ټولنيز او سلوکي بدلون

د خلکو تر منځ روغبړ او مخامخ اړيکې پيکه، غونډو، ودونو او جنازو ته تگ کم شو، ښوونځي او جوماتونه وتړل شول، له کوره کار او زده کړې او پر ليکه (آنلاين) زده کړو ته اوښتون د کرونا مهم ټولنيز بدلونونه دي، چې د کار او زده کړې په څرنگوالي اوږد مهاله اغېزې لري. گڼ بنسټونه او ادارې لا تر اوسه هم دا موډلونه کاروي.

ځانېدۍ خلکو ته يوازېتوب راوړ چې منفي چلند، ناهيلۍ او زيانمنۍ ورسره وې، خو نور چلندي بدلونونه، لکه د روغتيا ساتنې زياتوالی، لاس مينځل، ماسک کارول او ټولنيز واټن او د پاکوالي اړوند زده کړې د وېروس خپرېدو د اداره کولو لپاره اړين شول او لا هم د خونديتوب په موخه کارول کېږي.

نقل قول: "د کرونا په لومړي کال کې په مسجودونو کې د خلکو شمېر (۹۰٪) کم شوی و، حتی د روژې په مياشت کې خلکو تراویح او په تراویحو کې د قرانکریم ختمونه هم پرېښي وو او د اختر مبارکۍ ورکولو ته هم خلک د خپلوانو کورونو ته نه ورتلل. ځينو خلکو په دوامداره توګه د مخ ماسکونه کارول چې دا کړنه هم په کلتوري ډول ډېری خلکو نه خوښوله" (کلیدي معلومات ورکونکی ۷).

"ودونه، فاتحې، خیراتونه، کلتوري ناستې او بنډارونه به یا ځنډول کېدل او یا به په وړه کچه وو، ځکه ګاونډیانو او خپلوانو به هم له ورتګه ډار او ډډه کوله" (کلتوري شخصیت او مدني فعال، کلیدي معلومات ورکونکی ۱۰).

"د دفتر، ښوونځي او بازار بندېدو له کبله نر او ښځې کور کې ډېر وخت یو ځای تېرول، چې ددوی په ټولنیز ژوند یې مثبت اغېز درلود، خو ترڅنګ یې د کورني تاوتریخوالي پېښې هم زیاتې شوې" (طبي سرخېړونکی، کلیدي معلومات ورکونکی ۱۱).

د شکمنو او ناروغانو سره توپیري چلند او له ډاره ډک سلوک د اړیکو پرې کېدو، ناروغ پالنې دود زیاتمېدو او کلتوري ارزښتونو ته سپکاوي تر درشله رسېدلی و، لاندې د ځینو ځواب ویونکو خپل اندونه دي:

"که څه هم د وبا پر مهال د خلکو د ګڼې ګونې او تګ راتګ کموالی یوه مثبتې کړنه وه، خو ځینو په افراطي ډول دومره روحیه پایلې او ټولنیزې اړیکې پرې کړې وې، چې په جنازو او غمشریکو کې یې هم ګډون نه کاوه" (د موضوع محوره ګروپي بحث یو ګډونوال).

"کله چې ناروغ وم، لابراتوار ته د وینې سمپل ورکولو لپاره لارم چې ځینې معاینات وکړم، ټکنېشن په داسې وضعیت رانه وینه واخیسته چې مناسب نه و، زه یې ډېر ژوبل کړم، ترڅو هغه ما سره نږدې تماس ونه لري". نوموړی وايي: "کله چې له ناروغۍ ښه شوم، یو کلیوال مې راته ویل چې خبر شوی وم مریض (کرونا) یې، نو له لرې مې وکتلې خو لار مې درنه چپه کړه، وپرېدم چې له تا سره روغېر به راته جنجال پیدا کړي" (درملپوه او د عامې روغتیا کارکوونکی، کلیدي معلومات ورکونکی ۱۲).

"دوه کټونه وو، موټر ډېر وو، یو وخت مې فکر شو چې زه په یو کټ کې یوازې ناست یم او په بل کټ کې څلور تنه دي، ځکه زه د کرونا مشکوک ناروغ وم" [د موضوع محوره ګروپي بحث بل ګډونوال].

۵. ټکنالوژي او نوښت

د موندلو معلوماتو پر بنسټ دغه ناورین په ټکنالوژي او نوښت هم مثبتې او منفي اغېزې لرلې. مثبتې هغه یې د ډیجیټل روغتيايي، ښوونیز او نورو عامه خدمتونو لکه له لرې واټنه طبابت او برېښنايي روغتيايي پاملرنو، د آنلاین زده کړو آنلاین سوداګرۍ چټکه پرمختیا او همدارنګه د تیمز، زوم، ګوګل میت او فیسبوکي ډلو له لارې ناستې، پرېکړې او کړنې تنظیمول د یادولو وړ دي. ډیټا راټولول او شننه یې هم د وبا په تعقیب او اداره کولو کې چټک او اسانه کړه. اړوندې ادارې یې د زیربناو ټینګښت، مهارتونو لوړولو او پانګه اچولو ته ژمنې کړې. د

سکرین لیدلو د وخت زیاتوالي، ټکنالوژۍ او مصنوعي څیرکتیا کارولو سره روږدیتوب، د فزیکي کار، تمرین او اړیکو کمزګه کیدل، د معلوماتو خونديتوب او شخصي حریم په اړه اندېښنې او سایر بریدونو ډېرېدل یې منفي اغېزې بللې شو.

"د وبا په کلونو کې میلیونونه کوچیان د اړینو واکسینو نه بې برخې شول چې د دې تشې د ډکولو لپاره په نړیواله کچه د بیګ-کیچ اپ په نوم کړنلارې بحث او عملي شوې تر څو ضایع شوی فرصت بېرته اعاده کړي ... خو دا چې خلکو د موبایلو یا تلویزیونو کتل زیات کړل، دې حالت په خپل ځای ډېرې ستونزې زېږولي. د بېلګې په توګه: چاغوالی/د فزیکي فعالیت کموالی، کورنیو دندو ترسره کولو کې ناغېږي، د دید ستونزې..." (د ملګرو ملتونو روغتيايي کارکوونکي، کلیدي معلومات ورکونکي ۸).

"په وبا کې د آنلاین فعالیتونو زیاتوالي د سایر بریدونو شونتیا زیاته کړه. دې حالت موږ ته دا درس راکړ چې د ډیجیټل وسایلو امنیت ته باید جدي پام وشي، ترڅو خلک له زیانونو خوندي پاتې شي". (د معلوماتي ټکنالوژۍ متخصص استاد، کلیدي معلومات ورکونکي ۱۳).

۶. خپل منځي او د نړیوالو همکاري

"زموږ ولایت کې زما د معلوماتو له مخې، د پانډمي په پیل کې د ولایت، عامې روغتیا ریاست، امنیتي ادارو او ختیځ کې شته مؤسساتو له لوري یو ټیم جوړ شوی و چې ډېر تمرکز یې تورخم له لارې راستنېدونکو وګړو باندې و. هرې برخې خپل ډومین ته په کتلو خپل مسؤلیتونه لرل. البته د یاد ټیم د استازو شمېرې زموږ روغتون سره هم شریکې شوې وې، چې کولای مو شول د اړتیا پر مهال ورسره اړیکه ونیسو" (کلیدي معلومات ورکونکي ۲).

"مشورتي ګروپ د نړیوالو ادارو سره و، خو عملي مرسته هغوی هم ځکه نه شوه کولای، چې پوره امکانات یې په واک کې نه وو او کله چې خلک د کرونا سره عادي شول، نو ځینې مواد بیا راوړسېدل. ... موږ سره رسنیو ښه همکاري وکړله په خاصه توګه د انعکاس تلویزیون چې په منظمه توګه خپرونه یې درلوده او ټول هغه کسان چې د کرونا د مخنیوي په پروګرام کې شریک و، هلته ور تلل او خپل معلومات یې د خلکو سره شریکول" (کلیدي معلومات ورکونکي ۳).

"د ډونرانو په مرسته په ځینو ولایتونو کې اکسیجن تولیدونکي دستګاوې جوړې شوې. د بېلګې په توګه په ننگرهار حوزوي روغتون کې د اکسیجن مرکزي سپلای سېسټم د یو-ایس-ایډ په مالي ملاتړ جوړ شو. په ځینو روغتونونو کې اوس هم د یونیسف ادارې په ملاتړ د اکسیجن تولیدي دستګاو باندې کار روان دی" (د ملګرو ملتونو روغتيايي کارکوونکي، کلیدي معلومات ورکونکي ۸).

ویلاى شو چې دې وبا د روغتيايي ناورين په مدیریت کې د خپل منځي همغږۍ، ښې مفاهیمې او نړیوالې همکارۍ اهمیت روښانه او د روغتیا نړیوالې ادارې هڅو د غبرګونونو په همغږۍ کې د پام وړ ونډه لرلې ده.

۷. چاپيريالي اغېزې

د ناروغۍ د مخنيوي په موخه يو ځل کاريدونکو لاس پوښونو، ماسکونو، لوبښو او نورو توکو کارول زيات او د وړ کړندود پرته گندځايونو ته ورگډ، چاپيريال يې لا زيات ککړ او د ځمکې د مخ چټلېدو لامل شو. خو د قرنطين په دوران کې د انساني فعاليتونو کموالی، د موټرو، فابريکو او صنعت کارانو کمښت د ښاري سيمو هوا لږه وړپاکه کړه چې د چاپيريال لنډمهالې گټې يې لرلې او د لادوامداره کړنلارو خپلولو شونتيا يې راوښودله.

“اکثره کورونه يې له مشرانو بې برخې او د ترانسپورت او ښاروالۍ اړوند ځانگې يې د ډېرو ننگونو سره مخ کړې، خو د دغو برعکس، د چاپيريال ککړتيا يې تر ډېره بريده راکمه کړه (کلیدي معلومات ورکونکی ۱۰، طبي سرڅېړونکی).“

۸. راتلونکي چمتووالی

“د هرې ښې او بدې تجربې څخه گټه اخيستل کېدلای شي د ناسمو تجربو د تکرار مخنيوی وکړي او ښې تجربې لا نورې زياتې او ښې کړي“ (کلیدي معلومات ورکونکی ۳).

پورته موندنې د اخيستل شويو درسونو په توگه د راتلونکو پانډميک پېښو او ناورينونو پر وړاندې د چمتووالي او غبرگون مثال دی. د روغتيا پرمخ تلونکو سېستمونو جوړول، د نړيوالې همکارۍ ډاډمنول، طبي او ټکنالوژيکي څېړنې او نوښتونه او د عامې روغتيا د زيربناو ټينگول يې کلیدي ټکي دي.

د پالېسي اړخ کې د لارښود اسنادو شتون، بشپړتيا او ورته ژمنتيا، د اړوندو ډلو دنده او ونډه، رښتينې او ملاتړې څارنه، د کره شواهدو برابرول، د معلوماتو پر وخت کارول او خپرول او گڼ ځانگيزه هر اړخيزه همکاري غځول اړين گڼل شوي، چې ورته پاملرنه په روغتيايي پېښي حالت کې د لا گټورو پلي کېدو لامل کېږي.

د مهارونکو هڅو پر مهال د ناورين سمبالونکي بنسټ ودانۍ، تشکيل او د چارو مسلکي وړتيا، نادرمليزې سائنسيزې او رغښيزې چارې او چلند او پروخت روغتيايي کړنې (تشخيص، د نږدې شويو يا شکمنو موندل او واکسين کول) تازه ساتل، د مهار او مخنيوي کړنلارو سره د خلکو اشنا کولو او را ښکېلولو لپاره په اسانه ژبه او پرله پسې کره، باوري او ښه معلومات خپرول خورا مهم او په ځانگړې توگه د ټولنيزو او خواله رسنيو له لارې بايد د انفرادي (چټک خپرېدونکو بې بنسټه او بېکاره معلوماتو) مخه ونيول شي.

مناقشه

کرونا هره ټولنه ژوره، ناوړه او په پراخه کچه اغېزمنه کړه، د ملي او نړيوالو سيستمونو ځواک يې وځپه او چينې يې ور وچې کړې، د ځپاندې ناروغۍ د چټکې او پراخه خپرېدنې او ډېرې مړينې له کبله يې غميزې وزېږولي، خو په ورته وخت کې يې د تابيا، تيارسۍ، په وخت موندلو، لامل پېژندلو او چټک غبرگون ارزښت هم په ډاگه کړ. د ناورين مهارولو کې د روغتيايي بنسټونو هراړخيزه ځواکمنتيا، همغږې ښکېلتيا، د نړيوال ملاتړ اړتيا او د پوهاويزو اړيکو پراختيا د پام وړ پند وړ ټکي وو. روغتيايي تگلارو ته د لاسرسي او پايو کې د پام وړ توپيرونه يې هم رابرسېره او د روغتيايي پالسيو پر اړتيا يې ټينگار وکړ. د پام وړ پند په توگه يې د نړيوالې او په کور دننه همکارۍ، برابر لاسرسي او همغږۍ ارزښت او د رسنيو او رسونکو سمون منونکو کړيو/ځنځيرونو اړتيا پياوړې او په ډاگه کړه.

د پانډيمیک کېدونکو ميکروبي څپو راپورته کېدا او د تمې خلاف چټکې خبرېدا گواښ او وېره هره شېبه شته. د کرونا د گڼو پرله پسې بدلېدونکو ويروسې بنو د تکامل او خپرېدو څپې چې په بې ساري ډول له تمې پورته وې، د واکسين، مخکني انتان يا مونوکلونال انټي باډي په ترڅ کې د جوړ معافيت څخه د بچ کېدو ځواک يې په تدريجي توگه لوړېده، د کرونا ناروغۍ پورتي روغتيايي بدلونونه ثابت کړل او د راتلونکي لپاره بايد د ځان ژغورنې تابيا ورته ولرو (۱۵).

څومره چې پرمخ ځو، د پالسي تنظيمولو، روغتيا ژغورونکو کړنو او پوهاويزو اړيکو اړوند دندې هر ناورين ته د چمتووالي په پړاو کې د تابيا او د وبا په دوران کې د غبرگون د بريا کيلي ده، ترڅو په چټکۍ او ځيرکۍ سره وکارول شي او د څراغ په توگه د غميزو شنډولو، ټولنيز ملاتړ غځولو او ټول گډونه ټولنې جوړولو او هوسا ژوند تېرولو په بهير کې راسره وي (۱۰).

بې سارې گډوډي، بې روزگاري، پانگوال او ښوونيز خنډ او خنډ او نورې ټولنيزې نادودې او نابرابرۍ د ډول ډول غميزو لامل او چارواکي اړ شول چې د مالي او ټولنيزو ستونزو کمولو لپاره نوې او په ټکنالوژۍ سنډال کړنلارې ومومي (۱۶)، لکه له لرې واټن څخه کار، د ډيجيټل ټکنالوژۍ او مصنوعي ځيرکتيا کارولو چټکه پرمختيا، چې ژوند او د کار کولو څرنگوالي ته يې بدلون ورکړ، دا يې هم وښودله چې پوهنيز بنسټونه کولای شي نړيوال اغېزناک ساينسي پرمختگونه، بشريت ته گټور نوښتونه او د برلاسو څېړنو پر مټ، د برابرې او گټورې برخې اخيستنې له لارې، د راتلونکو نسلونو لپاره د روغتيا او پانگونې ثبات ساتنه، چټکه تصميم نيونه او نړيواله مخکښي لا پياوړې کړي. په ټوله نړۍ کې نا درمليزې رغيزې کړنې وکارول شوې، چې په بې سارې کچه يې د خلکو په سلوک کې چټک بدلونونه رامېنځته کړل.

پايله اخيسته

زموږ د موندنو له مخې د روغتيايي ناورينونو د مخنيوي او پر وړاندې يې د چمتووالي لرلو لپاره د عامې روغتيا د سروپالانس د معلوماتو راټولول، د اړوندو خواو ترمنځ يې د کارولو په موخه په وخت شريکول، د ادارو او نړيوالو همکاريو ښه والی او د شواهدو جوړول، د آگاهانه پالسي جوړولو هغه مهم ټکي دي چې بايد د چمتووالي په پړاو کې تر سره شي، د ناورين تر پېښېدو د مخه مو وېش او د بېرني حالت پېښېدو پر مهال مو چټک غبرگون ته ډاډمن او چمتو وساتي.

د هر اړخيزو او پراخو روغتيايي کړنلارو پلي کولو لپاره خپله بوديجه او تشکيل، د روغتيايي خدمتونو ښه تنظيم او ورته برابر

لاسرسې ډاډمنول د روغتيايي پاملرنو برابرولو په بهير کې د پام وړ دي. د دې سربېره د رڼو، اغېزناکو او روحيه بخښونکو پيغامونو خپرول، د اړيکو نيولو د گټورو سېستمونو کاري ساتلو او د څار سېستمونه پياوړي کول هم بايد له پامه ونه غورځول شي.

وړاندیزونه

۱. د عامې روغتيا بنسټيز جوړښتونه (زېربنا) خورا مهم دي. کرونا وبا د پياوړې، انعطاف منونکې روغتيايي پاملرنې سېستمونو اړتيا روښانه کړه. د روغتيايي پاملرنې بنسټيز جوړښتونه، ټکنالوژي او کاري ډله کې پانگونه د راتلونکي چمتووالي لپاره اړينه ده.
۲. د وبا چمتووالي: حکومتونه او سازمانونه د وبا پر وړاندې، د چمتووالي اړوند روښانه او پلي کېدونکو پلانونو ته اړتيا لري. په دې کې د اړينو روغتيايي توکو زېرمه کول، د غبرگون ستراتيژيو جوړول او د راتلونکي عامه روغتيا بېرنيو حالتونو لپاره د پوره تمويل ډاډ ترلاسه کول شامل دي.
۳. د ټولنيز مسؤليت لوړول، د ټولنې ملاتړ او د توپيرونو کمول بايد لومړيتوب وي.

اخځليکونه

1. Burke, S., Parker, S., Fleming, P., Barry, S., & Thomas, S. (2021). Building health system resilience through policy development in response to COVID-19 in Ireland: From shock to reform. *The Lancet Regional Health - Europe*, 9, 100223. <https://doi.org/10.1016/j.lanepe.2021.100223>
2. Mathieu E, Ritchie H, RodasGuirao L, et al. Coronavirus Pandemic (COVID-19). *Our World in Data*. Publ. Tập Chí Y Học Việt Nam, 527(2). <https://doi.org/10.51298/vmj.v527i2.5865>
3. World Health Organization. (2024). COVID-19 cases | WHO COVID-19 dashboard. Datadot. <https://data.who.int/dashboards/covid19/cases>
4. Contreras, S., Iftekhar, E. N., & Priesemann, V. (2023). From emergency response to long-term management: the many faces of the endemic state of COVID-19. *The Lancet Regional Health - Europe*, 30, 100664. <https://doi.org/10.1016/j.lanepe.2023.100664>
5. World Health Organization. 2022c. Global tuberculosis report [accessed 2023 Aug 8]. Available from: <https://www.who.int/teams/global-tuberculosis-programme/tb-reports/global-tuberculosis-report-2022>.
6. HIV.gov. (2023). HIV and AIDS Epidemic Global Statistics. HIV.gov. <https://www.hiv.gov/hiv-basics/overview/data-and-trends/global-statistics/>
7. World Health Organization. 2022. World malaria report [accessed 2024 Mar 13]. Available from: <https://www.who.int/publications/i/item/9789240064898>.
8. World Health Organization. 2023. Fact sheet: dengue and severe dengue [accessed 2024 Mar 13]. Available from: <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/dengue-and-severe-dengue>

9. ECDPC. 2022. Risk of severe pressure on healthcare systems due to RSV, flu and COVID-19 co-circulation [accessed 2023 Aug 2]. Available from: <https://www.ecdc.europa.eu/en/news-events/risk-severe-pressure-healthcare-systems-due-rsv-flu-and-covid-19-co-circulation>
10. Collins, T., Akselrod, S., Bloomfield, A., Gamkrelidze, A., Jakab, Z., & Placella, E. (2020). Rethinking the COVID-19 Pandemic: Back to Public Health. *Annals of Global Health*, 86(1). <https://doi.org/10.5334/aogh.3084>
11. Nelson, C., Lurie, N., Wasserman, J., & Zakowski, S. (2007). Conceptualizing and Defining Public Health Emergency Preparedness. *American Journal of Public Health*, 97(Supplement_1), S9–S11. <https://doi.org/10.2105/ajph.2007.114496>
12. Auf der Heide, E. (2006). The Importance of Evidence-Based Disaster Planning. *Annals of Emergency Medicine*, 47(1), 34–49. <https://doi.org/10.1016/j.annemergmed.2005.05.009>
13. Bradbury-Jones, C., Breckenridge, J., Clark, M. T., Herber, O. R., Wagstaff, C., & Taylor, J. (2017). The state of qualitative research in health and social science literature: a focused mapping review and synthesis. *International Journal of Social Research Methodology*, 20(6), 627–645. <https://doi.org/10.1080/13645579.2016.1270583>
14. Halcomb, E. J., & Davidson, P. M. (2006). Is Verbatim Transcription of Interview Data Always necessary? *Applied Nursing Research*, 19(1), 38–42.
15. Wang, Q., Iketani, S., Li, Z., Liu, L., Guo, Y., Huang, Y., Bowen, A. D., Liu, M., Wang, M., Yu, J., Valdez, R., Luring, A. S., Sheng, Z., Wang, H. H., Gordon, A., Liu, L., & Ho, D. D. (2022). Alarming antibody evasion properties of rising SARS-CoV-2 BQ and XBB subvariants. *Cell*, 186(2). <https://doi.org/10.1016/j.cell.2022.12.018>
16. Hooper, M. W., Ng'oles, A. M., & PérezStable, E. J. (2020). COVID-19 and Racial/Ethnic Disparities. *JAMA*, 323(24), 2466–2467. <https://doi.org/10.1001/jama.2020.8598>

Senior Teaching Assistant Sahibzada Zalmai¹, Kamran Abdulillah², Awab Habib Rahman³, Awab Ghulam Rahim⁴

^{1,2}Faculty of Medical Sciences, Nangarhar University, Nangarhar Afghanistan

³Department of Public Health, Faculty of Medicine, Afghan Islamic International University

⁴Khyber Medical University, Peshawar Pakistan

Article History

Received: 06/Jan/2025

Accepted: 02/Feb/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Corona
- Health Response
- COVID-19
- Emergency
- Health Disaster

*Corresponding Author

Senior Teaching Assistant Zalmai Sahibzada

E-mail: nuth.1234.ngr@gmail.com

Contact: +93 (0) 787737919

Abstract

Learning from past disasters ensures prevention, containment and resilience of the next disaster. Preparedness for health disasters, with the help of collaborative work, research and innovation between academic, health and development institutions and communities, ensures that awareness is rapid, efforts are strong, resources are ready, diagnosis is rapid, treatment is effective, vaccines and essential equipment are reliable, distribution is fair and access to those in need is easy. For effective preparedness, the review of the response process to past disasters must be done within the framework of the rotating wheel of anticipation, response and recovery. The past Corona disaster has deeply affected every aspect of society, forced reconstruction and is a unique example, a source of lessons and a set of lessons for responding to any other health disaster. It has also committed governments at the global level to reconsider the strengthening of public health and has also challenged social norms. We, who are always affected by disasters, must draw lessons and lessons

learned from the response of the people, the government, and especially the health sector to COVID-19 and use them in the preparation process. This descriptive qualitative study uses semi-structured interviews with government officials, health workers, critically ill COVID-19 patients, civil society activists, national and public figures, systematic review of previous literature, and triangulation of researcher observations to develop thematic analysis of the lessons learned from the crisis. This descriptive study examines the use of professional guidelines, international and domestic. The importance of comprehensive cooperation, equal access and coordination within the country was highlighted. In addition, the need for media and technological public awareness, dissemination of clear and inspiring messages, maintenance of effective communication systems and strengthening of monitoring systems was also highlighted. National budget and structure, good organization of health services and ensuring equal access to them are significant in the process of providing health care.

پوهنمل بختیار نيازی^۱ او نوماند پوهنیار نجیب الله حضرت زی^۲
^{۱،۲} کیمیا خانګه، ښوونې او روزنې پوهنځی، لغمان پوهنتون، لغمان - افغانستان

لنډيز

په افغانستان کې د څښاک اوبو د پاکوالي نه شتون یوه جدي او پراخه روغتیايي ستونزه ده، چې د وګړو ژوند ته، په ځانګړې ډول په کلیوالي سیمو کې چې د ناپاکو اوبو کارول په کې د ګڼو خطرناکو ناروغيو د خپرېدو لامل ګرځېدلي، لوی ګواښ پېښوي. له دې ناپاکو اوبو څخه د ګټې اخیستې له امله خلک د نس ناستې، کولرا او تایفایډ په څېر ناروغيو سره مخ کېږي، چې ماشومانو او کمزورو وګړو ته سخت زیان رسوي. د روغتیا نړیوال سازمان (۲۰۲۳ ز) او یونیسیف (۲۰۲۳ ز) په راپورونو کې راغلي چې شاوخوا ۶۰ سلنه افغانان له ککړو اوبو څخه ګټه اخلي، چې دا په ټوله کې د ماشومانو او زړو خلکو روغتیايي وضعیت لا خرابوي. د افغانستان اوږدمهاله ستونزو لکه جګړې، کمزوري اقتصاد او د چاپیریال ناسم مدیریت د اوبو ککړتیا ستونزه، په ځانګړې ډول په هغو سیمو کې چې پاکو اوبو ته لاسرسی نشته، نوره هم ژوره کړې ده. د فاضله موادو ناسم مدیریت او د روغتیايي تاسیساتو نه شتون د دې ستونزې اصلي عوامل

ګڼل کېږي. دا مقاله په افغانستان کې د اوبو ککړتیا له امله د رامنځته کېدونکو روغتیايي اغېزو، د ناروغيو د خپرېدو لاملونو او د دې ستونزې د حل پر لارو چارو تمرکز کوي. د څېړنې پایلې ښيي چې که د اوبو تصفیه، د فاضله موادو مناسب مدیریت او د عامه پوهاوي پروګرامونه ترسره شي، د ناروغيو مخنیوی او د خلکو د روغتیايي وضعیت ښه کول ممکن دي او دا اقدامات د دې ستونزې په حل کې خورا مثبت اغېز کولای شي.

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۷/۲۸

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۰۹/۱۸

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم ګڼه: لومړی

ښنډیز ټکي

- اقتصادي اغېزې
- فاضله مواد
- پاکوالي
- ناروغۍ
- پوهاوي
- ککړتیا
- روغتیا

مسؤل لیکونکی

پوهنمل بختیار نيازی

برېښنالیک: b.niazi786@gmail.com

ګرځنده شمېره: +93 (0) 78 5271876

سریزه

په افغانستان کې د څښاک پاکو اوبو نه شتون یوه له جدي روغتیايي او ټولنیزو ننگونو څخه ده، چې د خلکو ژوند او روغتیا ته مستقیم زیان رسوي. د روغتیا نړیوال سازمان (WHO) او یونیسیف (UNICEF) راپورونه ښيي چې په دې هېواد کې د اوبو ککړتیا د ناروغيو، په ځانګړې ډول نس ناستې، کولرا او تایفایډ، د خپرېدو لوی لامل ده چې ماشومانو او ضعیفو وګړو ته جدي ګواښونه رامنځته کوي (۱، ۱۲، ۱۵). د روغتیا نړیوال سازمان د ۲۰۲۳ز کال راپورونه څرګندوي چې د اوږدمهاله جګړو، اقتصادي کمزورتیا او اقلیمي بدلونونو له امله د افغانستان د اوبو ډېری سرچینې ککړې شوي دي، چې په کلیوالي او ښاري سیمو کې د روغتیايي ستونزو زیاتوالي لامل شوي دي (۶، ۱۳، ۱۷).

د افغانستان اوږدمهاله جگړو نه یوازې اقتصاد لا کمزوري کولو سربېره، د ژوند لپاره اساسي سرچینې لکه اوبه هم ککړې کړي دي، چې دا د خلکو روغتیايي حالت نور هم خرابوي. د عامې روغتیا وزارت په خپل کلني راپور کې یادونه کړې چې په افغانستان کې د اوبو پاکوالي ته پوره پاملرنه نه کول د ناروغیو زیاتېدو سبب شوې او د فاضله موادو ناسم مدیریت د اوبو د ککړتیا لوی عامل دی. د اوبو ککړتیا سره د نس ناستې او کولرا په څېر ناروغۍ زیاتې شوي او په ځانګړي ډول په هغو سیمو کې جدي ستونزې رامنځته کوي، چې اوسېدونکي یې پاکو اوبو ته لږ لاسرسی لري (۹،۱۲،۱۵،۱۸).

سربېره پر دې، د اقلیمي بدلونونو له امله د وچکالۍ کچه په دې سیمو کې لوړه شوې او خلک اړ شوي ناخوندي اوبه وکاروي، چې دا چاره د تغذیې، تعلیم او روغتیايي خدماتو لپاره لوی خنډونه رامنځته کوي. د اقلیمي بدلون، وچکالۍ شدت او د هوا زیاتېدونکي حرارت له امله د افغانستان د اوبو کموالي او ککړتیا ته زیات ګواښ پېښ شوی دی، چې دې حالت د روغتیايي وضعیت او د ماشومانو پر تغذیه او تعلیمي پرمختګ ژور منفي اغېز کړی دی (۵،۶،۱۶،۲۴).

پراخو څېړنو او راپورونو د افغانستان د اوبو ککړتیا ستونزه په تفصیل سره توضیح کړې او په ځانګړي ډول د ناروغیو د خپرېدو لاملونه او ټولنیز اغېز یې په هېواد کې د روغتیايي، تعلیمي او ټولنیزو ننگونو په توګه وړاندې کړي دي. د روغتیا نړیوال سازمان (WHO) او یونیسف (UNICEF) په خپلو راپورونو کې په کلکه یادونه کړې چې د ناپاکو اوبو کارول په افغانستان کې د وژونکو ناروغیو د خپرېدو یو بنسټیز لامل دی. د څښاک پاکو اوبو کمښت د کولرا، نس ناستې او تایفایډ په څېر ناروغیو د زیاتوالي سبب شوی، چې په ځانګړي ډول په کلیوالي سیمو کې جدي ستونزې رامنځته کوي (۱۲،۱۵،۲۴).

د ۲۰۲۳ز کال راپورونه څرګندوي چې د وچکالۍ او اقلیمي بدلونونو له امله په افغانستان کې د اوبو سرچینو کموالی او ککړتیا زیاتې شوې دي، چې نه یوازې د خلکو روغتیا ته زیان رسوي، بلکې د ماشومانو د تغذیې او تعلیمي پرمختګ لپاره جدي ننگونې هم رامنځته کوي. د WHO د راپورونو له مخې شاوخوا ۳۵ سلنه روغتیايي تاسیسات د پاکو اوبو له اساسي سرچینو څخه بې برخې دي، چې دا سلنه د ناروغیو د خپرېدو ګواښ زیاتوي (۹،۲،۱۵).

د عامې روغتیا وزارت او د چاپېریال ساتنې ادارې راپورونه په ډاګه کوي چې په افغانستان کې د اوبو د تصفیه کولو او د فاضله موادو مناسب مدیریت ته جدي اړتیا ده او د دې لپاره نړیوالې مرستې او پرمختللې لارې چارې اړینې دي (۵،۷،۱۱). د یونیسف د معلوماتو پر بنسټ د ټولنیزو بدلونونو او روغتیايي حالت د ښه والي لپاره د تصفیه شویو اوبو د چمتو کولو سیستمونه باید پراخه شي او د دې ترڅنګ د عامه پوهاوي پروګرامونه اړین دي، چې خلک وکولای شي د پاکو اوبو په اړه لازمه پوهه ترلاسه کړي او له ناروغیو څخه خپل ځان او کورنۍ وساتي (۱۶،۱۸،۱۹). په لنډه توګه ویلای شو چې د اوبو ککړتیا او د فاضله موادو ناسم مدیریت د افغانستان د اوبو سرچینې له جدي ګواښ سره مخامخ کړي دي. د دې ستونزې د حل لپاره پراخ اقدامات، لکه د عامه پوهاوي پروګرامونه او د اوبو تصفیه کولو د سیستمونو پراختیا اړین دي، ترڅو د خلکو روغتیا او د هېواد د پرمختګ لپاره یو خوندي چاپېریال رامنځته شي. د نړیوالو سازمانونو راپورونه څرګندوي چې د اوبو تصفیه، د فاضله موادو مناسب مدیریت او د اقلیمي بدلون پر وړاندې هڅې کولای شي د دې روغتیايي ننگونو په حل کې ګټور وي (۵،۷،۱۵،۱۸،۲۴).

د دې مقالې موخه دا ده چې په افغانستان کې د ځنځاک اوبو د ناپاکۍ ستونزه په ژوره توګه وڅېړي او د دې ستونزې له امله رامنځته شوې روغتيايي ننگونې روښانه کړي. همدارنګه، مقاله د ناپاکو اوبو له امله د ناروغيو د خپرېدو لاملونه تشرېح کوي او د عملي حل لارې چارې يې وړاندې کوي. مقاله به په ځانګړې توګه په دې تمرکز وکړي چې څنګه د اوبو تصفيه، د فاضله موادو مدیریت او د عامه پوهاوي زياتول کولای شي په افغانستان کې د اوبو پاکوالي ښه کولو او د ناروغيو مخنيوي لپاره بنسټيز ګامونه وي.

مواد او کړنلاره

د څېړنې عمومي ډيزاين

په دې څېړنه کې د ځنځاک اوبو پاکوالي په اړه د افغانستان د ککړو اوبو اغېزې او ستونزې د کمي او تشرېحي څېړنې له لارې ارزيايي شوي دي. په څېړنيز ډيزاين کې د WHO، يونيسف او د افغانستان د عامې روغتيا وزارت د راپورونو پر بنسټ د ناروغيو او روغتيايي وضعيت جزيي تحليل او تشرېح شامل دي. د دې ډيزاين هدف دا دی چې د ککړو اوبو روغتيايي اغېزې، د فاضله موادو مدیریت او د اوبو د پاکوالي اړتيا تشرېح کړي.

د ډيزاين وړتيا

د دې ډيزاين وړتيا په دې کې ده چې د څېړنيزو پوښتنو لپاره دقيق ځوابونه وړاندې کوي. څېړنيزې پوښتنې چې د ځنځاک ناپاکو اوبو، د ناروغيو خپرېدو او د اوبو د ککړتيا پر ستونزو تمرکز کوي، په دې ډيزاين کې د مستندو راپورونو او احصايوي معلوماتو پر بنسټ تحليل شوي دي، چې د اړتيا وړ پوښتنو ته د قناعت وړ ځوابونه ورکوي.

د څېړنې نفوس، نمونه او د نمونې اخيستنې طريقه

په دې څېړنه کې د کليوالي سيمو هغه کورنۍ او روغتيايي مرکزونه د څېړنې تر پوښښ لاندې دي چې د ناپاکو اوبو کارونه يې د ناروغيو سبب ګرځېدلي ده. د نفوس اندازه د WHO او يونيسف د راپورونو په حواله ټاکل شوې، چې د افغانستان د کليوالو سيمو لويه برخه په کې شامله ده. د نمونې اخيستنې طريقه د منظمې نمونې يا مستند راپورونو پر بنسټ ترسره شوې، چې په کې هغه راپورونه شامل دي چې د ککړو اوبو اغېزې يې مستندې کړي دي.

د لابراتواري پروسيجرونو تفصيل

په دې څېړنه کې لابراتواري معلومات او پروسيجرونه د WHO او يونيسف د څېړنو او شته راپورونو پر بنسټ ليکل شوي دي. هر راپور کې د اوبو د ککړتيا جزيات، لکه د PH او ککړتيا اندازه او د ناروغيو خپرېدو په اړه معلومات شامل دي. د شته لابراتواري معلوماتو پر بنسټ د اوبو د پاکوالي اړتيا تشرېح شوې ده.

د احصايوي تحليل پروسيجر

په دې څېړنه کې د احصايوي تحليل لپاره د WHO او يونيسف راپورونه او د هغوی په شته احصايوي ماډلونو تمرکز شوی. احصايوي تحليل د شته راپورونو پر بنسټ ترتيب شوی، ترڅو د ککړتيا او ناروغيو ترمنځ اړيکه په مستند ډول وښيي.

اخلاقي معيارونه

په دې څېړنه کې ټول اخلاقي اصول په پام کې نيول شوي او ټول معلومات د علمي او اخلاقي اصولو له مخې راټول شوي دي. د معلوماتو محرمت او د منابعو د دقيقې کارونې اصول په جدي توگه په پام کې نيول شوي دي.

پايله او مناقشه

دا مقاله د افغانستان د ځنځاک اوبو د ککړتيا او د هغې د روغتيايي اغېزو په اړه د موجوده څېړنو پر بنسټ د معلوماتو تحليل او ارزونه وړاندې کوي. په دې برخه کې د موجوده څېړنو پايلې پرتله او ارزول شوي دي، ترڅو روښانه کړي چې څرنگه اوبو ته د کافي لاسرسۍ نه شتون د خلکو پر روغتيا منفي اغېز کوي او د ناروغيو د خپرېدو لامل کېږي.

د روغتيا نړيوال سازمان (WHO) او يونيسف راپورونه په ډاگه کوي چې په افغانستان کې له ناپاکو اوبو څخه گټه اخيستل، په ځانگړي ډول په کليوالو سيمو کې، چې پاکو اوبو ته لاسرسۍ پکې نسبتاً محدود دی، د گڼو ناروغيو د خپرېدو مهم لامل گڼل کېږي (۱۲،۱۵). د دې مقالې تحليل هم ورته پايلو ته رسېدلی، چې د ناروغيو لکه نس ناستې، کولرا او ټايفايډ کچه د اوبو د ککړتيا له امله لوړه ده. دا پايلې د گاونډيو هېوادونو لکه پاکستان او هند له ورته څېړنو سره هم همغږي لري (۴،۶).

د يونيسف او UNDP راپورونو له مخې اقليمي بدلونونه او اوږدمهاله وچکالي د افغانستان د اوبو ککړتيا او کمښت لوی عوامل دي، چې د روغتيايي وضعيت په خرابېدو کې جدي اغېز لري (۱۳،۱۶). د دې راپورونو سره سم، د فاضله موادو ناسم مدیریت د اوبو سرچينې لا ډېرې زیانمنوي، چې په نتيجه کې يې د ماشومانو او ضعيفو وگړو روغتيا ته گواښونه زياتوي. د دې مقالې په تحليل کې هم څرگنده شوې چې د فاضله موادو ناسم مدیریت د اوبو سرچينو د ککړتيا لوی لامل دی، چې د يادو راپورونو سره يو شان پايلې وړاندې کوي (۵،۱۸).

شاخص	احصايوي معلومات	څرگندونه
د ناپاکو اوبو سرچينې	۶۵٪	د فاضله موادو ناسم مدیریت د ځمکنیو اوبو د ککړتیا لوی لامل دی، په ځانګړې ډول په کلیوالي سیمو کې (۱۳،۱۶).
د فاضله موادو سیستمونه	۴۵٪ ضعیف	په ښارونو او کلیوالي سیمو کې د فاضله موادو سیستمونه کمزوري دي، چې د اوبو ککړتیا او روغتيايي ستونزې زیاتوي (۵،۱۸).
اقلیمي بدلون اغېزې	د وچکالۍ کچه لوړه شوې ده	اقلیمي بدلون او اوږدمهاله وچکالۍ د اوبو سرچینې کمې کړي، چې د ککړتیا کچه یې زیاته کړې ده (۱۳،۱۶).
د ماشومانو روغتيايي ګواښونه	لوړ	د ناپاکو اوبو له امله د ماشومانو روغتيايي وضعیت خراب شوی، چې د ماشومانو لپاره د جدي ګواښ لامل ګرځېدلی (۵).

۱- جدول: د احصايوي راپورونو او شته معلوماتو پر بنسټ د اقلیمي بدلون او د فاضله موادو د ناسم مدیریت اغېزې په افغانستان کې د اوبو د ککړتیا په اړه څرګندوي.

د څېړنیزو پایلو محدودیتونه او راتلونکي امکانات

په دې مقاله کې د راپورونو له ارزونې څخه څرګندېږي چې د اوبو د ککړتیا دقیقه احصايوي اندازه اخیستنه لاهم په ډېره ښه توګه نه ده ترسره شوې او د دې لپاره اضافي څېړنې اړینې دي. WHO او UNICEF د راپورونو له مخې وړاندیز کوي چې د اوبو پاکوالي لپاره باید د تصفیې سیستمونه پراخه شي او د عامه پوهاوي پروګرامونه پیل شي [۹،۱۷]. د مقالې تحلیل هم پر همدې ټکو ټینګار کوي او دا وړاندیز کوي چې د اوبو د پاکولو لپاره دې پراخه او دوامداره حل لارې پرمخ یوړل شي.

په ټوله کې دا مقاله د افغانستان د اوبو ککړتیا د اغېزو او حل لارو لپاره د موجوده څېړنو پایلې او څېړنیزې ارزونې سره پرتله کوي. په مقاله کې وړاندې شوې پایلې د نړیوالو راپورونو سره همغږي دي او د موضوع په اړه د علمي ژورتیا او د حل لارو لپاره نوي بینشونه وړاندې کوي.

شاخص	د څېړنې پايلې	د نړيوالو راپورونو سره همغږي	نوي افکار
اوبو ککړتيا	په افغانستان کې د اوبو ککړتيا د ناروغيو لورې کچې سره تړاو لري	WHO او UNICEF راپورونه د اوبو ککړتيا او ناروغيو ترمنځ اړيکه تائيدوي.	د اقليمي بدلون او جگړې اغېز
فاضله موادو مدیریت	د فاضله موادو ناسم مدیریت د ککړتيا اصلي لامل دی.	نړيوالې ادارې د فاضله موادو د سم مدیریت اړتيا څرگندوي.	د فاضله موادو نوي مدیریت لارې چارې
د عامه پوهاوي اړتيا	د عامه پوهاوي د نه شتون له امله له ناپاکو اوبو څخه گټه اخيستل دوام لري.	نړيوالې ادارې د عامه پوهاوي د اړتيا وړاندیز کوي.	د پوهاوي پروگرامونو اغېزمنتيا
د روغتيايي وضعیت اغېز	د ککړو اوبو له امله د روغتيايي ستونزو زياتوالی	WHO راپورونه د ناپاکو اوبو او روغتيايي ستونزو اړيکه ښيي	د ماشومانو او ضعيفو وگړو اغېزمنتيا

۲- جدول: د څېړنې پايلې او د نړيوالو راپورونو سره همغږي

پايله اخيسته

په افغانستان کې د ځنډاک پاکو اوبو نه شتون يوه جدي او پراخه ستونزه ده، چې د وگړو ژوند ته لوی گواښ پېښوي. له دې ناپاکو اوبو څخه د گټې اخيستنې له امله وگړي د نس ناستې، کولرا او ټايفايډ په څېر ناروغيو سره مخ کېږي. د فاضله مواد ناسم مدیریت او د روغتيايي خدماتو د وړاندې کوونکو تاسيساتو نه شتون د دې ستونزې اصلي عوامل گڼل کېږي.

وړاندیزونه

۱. د تصفيه شويو اوبو د چمتو کولو سېستمونه بايد پراخه شي.
۲. د ځنډاک اوبو او روغتيا ساتنې په برخو کې بايد پانگونه وشي.
۳. د پاکو اوبو په اړه د لازمي پوهې ترلاسه کولو په موخه بايد د عامه پوهاوي کچه لوړه شي.
۴. د فاضله موادو مناسب مدیریت ډېر اړين دی.

اخځليکونه

1. Afghan National Statistics and Information Authority. Annual environmental and water report 2022. Kabul: NSIA; 2022.
2. Afghanistan Water Authority. Annual water report 2022. Kabul: AWA; 2022.
3. Afghanistan's Environmental Protection Agency. Water pollution and solutions 2023. Kabul: AEPA; 2023.
4. Global Health Observatory. Water quality and public health in Afghanistan. 2022.
5. Health and Human Rights Journal. Water, sanitation and health in Afghanistan. 2022.
6. Human Rights Watch. Afghanistan's water scarcity and health impact. 2021.
7. International Rescue Committee. Water and health crisis in Afghanistan. 2023.
8. Médecins Sans Frontières. Waterborne diseases and crisis in Afghanistan. 2021.
9. Ministry of Public Health, Afghanistan. Annual report on health and sanitation. 2023.
10. Oxfam International. Clean water and health: The case of Afghanistan. 2021.
11. Save the Children. Water and child health in Afghanistan. 2022.
12. UNICEF Afghanistan. Access to safe drinking water in rural areas. 2022. Available from: <https://www.unicef.org>
13. United Nations Development Programme. Afghanistan's water crisis and solutions. 2021.
14. World Bank. Water resource management in Afghanistan. 2020.
15. World Health Organization. Water quality in Afghanistan. 2023. Available from: <https://www.who.int>
16. UNICEF. Afghanistan Humanitarian Situation Report: 1-31 August. 2024. Available from: <https://www.unicef.org>

17. World Health Organization. Afghanistan Health Emergency Appeal. 2024. Available from: <https://cdn.who.int>
18. UNICEF Afghanistan. End-of-Year Humanitarian Situation Report. 2023. Available from: <https://www.unicef.org>
19. UNICEF. Water, sanitation and hygiene (WASH) initiatives. 2024. Available from: <https://www.unicef.org>
20. United Nations. Progress on household drinking water, sanitation and hygiene: Special focus on gender. 2023. Available from: <https://data.unicef.org>
21. WHO/UNICEF Joint Monitoring Programme. Progress on WASH in Afghanistan. 2023. Available from: <https://www.unwater.org>
22. UNICEF Afghanistan. WASH on the Brink. 2023. Available from: <https://www.unicef.org>
23. United Nations Development Programme. Afghanistan's Environmental Crisis. 2021. Available from: <https://www.undp.org>
24. World Health Organization. Health impact of waterborne diseases in Afghanistan. 2023. Available from: <https://www.who.int>
25. UNICEF Afghanistan. Humanitarian Response in Afghanistan. 2024. Available from: <https://www.unicef.org>

Senior Teaching Assistant Bakhtiar Niazi¹, Najibullah Hazrat Zai²^{1,2}Department of Chemistry, Faculty of Education, Laghman University, Laghman-Afghanistan

Article History

Received: 19/Oct/2024

Accepted: 8/Dec/2024

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Impact
- Health
- Economic
- Waste Management
- Purification
- Pollution
- Awareness
- Diseases

*Corresponding Author

Senior Teaching Assistant Bakhtiar Niazi

E-mail: b.niazi786@gmail.com

Contact: +93 (0) 78 5271876

Abstract

The lack of clean drinking water in Afghanistan poses a serious and widespread health threat, particularly in rural areas where contaminated water has become a major source of dangerous diseases. Consumption of unsafe water exposes people to illnesses such as diarrhea, cholera and typhoid, which severely affect children and vulnerable populations. Reports from the World Health Organization (WHO) and UNICEF indicate that approximately 60% of Afghans rely on polluted water sources, further deteriorating the health conditions of children and the elderly. Afghanistan's long-term challenges, including war, a weak economy and poor environmental management, have exacerbated water contamination issues, especially in areas with limited access to clean water. Improper waste management and the absence of proper sanitation facilities are considered primary contributing factors. This paper focuses on the health impacts caused by water pollution in Afghanistan, the reasons behind disease outbreaks and potential solutions to address this crisis. Research

findings suggest that implementing water purification systems, proper waste management and public awareness programs can significantly help prevent diseases and improve public health. These measures could play a crucial role in mitigating the water contamination crisis.

پوهنمل عبدالقهار صمیم

^۱دیپارتمنت ثقافت اسلامی، پوهنځی شرعیات، پوهنتون البیرونی، کاپیسا، افغانستان

چکیده

مواد مخدر یکی از پدیده های بحث بر انگیز در جهان معاصر است و مصرف آن تأثیرات عمیق روی ابعاد حیات بشر داشته، دارد و خواهد داشت. در بعد فردی، مصرف مواد مخدر صحت و سلامتی افراد را با مشکلات مواجه نموده است. در بعد اجتماعی، مصرف مواد مخدر با داشتن رابطه مستقیم بر جرایم و جنایات سنگین سبب بروز معضل های مختلف اجتماعی، ارتکاب جرایم، ضعف دولت ها و عقب ماندگی کشورها گردیده است و در بعد بین المللی قاچاق مواد مخدر از مرز دولت ها فراتر گذاشته است. امروز بازار سیاه مافیای هیچ مرزی را در جهان به رسمیت نمی شناسد و بر مبنای ماهیت فرا مرزی آن هیچ دولتی نمی تواند بر این بازار ها دست یابد. از آنجای که شناخت دقیق سونامی اعتیاد در افغانستان برای جلوگیری از آن قابل اهمیت است، هدف این تحقیق شناسایی دقیق سطح مصرف مواد

در افغانستان، چالشها، فرصت های وقایوی و فرصت های کنترل آن است. در این تحقیق از روش تحلیلی توصیفی از نوع مطالعه موردی توام با تهیه و تحلیل جداول برای تبیین آمار مصرف کنندگان و سطح مصرف مواد مخدر استفاده گردیده است.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۸/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۱/۲۳

تاریخ نشر: ۱۴۰۴/۰۷/۲۸

سال: ۱۴۰۴ ه. ش. جلد: ۲ شماره: ۱

نقاط اساسی

- اعتیاد
- فرصت های کنترل
- مواد مخدر
- سطح مصرف
- فرصت های وقایوی

نویسنده مسئول

پوهنمل عبدالقهار صمیم
ایمیل: samimabdulqahar@gmail.com
شماره تماس: 707616675 (0) 93+

مقدمه

مواد مخدر یک پدیده جهانی و پیچیده است، این پدیده طی سالها (1390-1399) هزینه های سنگینی را بر افراد، خانواده ها و دولت افغانستان تحمیل نموده است و در شرایط امروزی در کنار بحران محیط زیستی، بحران هسته ای، بحران مهاجرت، بحران فرار قشر تحصیل کرده و بحران های خاور میانه یکی از مهم ترین بحران های تهدیدکننده بشر و پر سودترین تجارت بازار سیاه در منطقه است.

اگر بر اساس فرصت های وقایوی پیش آمده امروز با این پدیده شوم صادقانه، قاطعانه و مدبرانه مبارزه صورت نگیرد، میلیون ها انسان دیگر را به گونه تدریجی به کام مرگ کشانیده و تأثیرات منفی را روی جوانب مختلف سیاسی، اجتماعی، اخلاقی

و اقتصادی می‌گذارد. اسلام به عنوان آخرین پیام الهی آسان ترین راه جلو گیری و مبارزه با مواد مخدر و ملحقیات آن را برای پیروانش این گونه تبیین نموده است، هر چه در این جهان به منفعت و مصلحت بشر باشد از قبیل: خوردنی‌ها، نوشیدنی‌ها و کشیدنی‌ها، پوشیدنی‌ها... بهره بردن، تولید و تجارت آن حلال است، و هر چه به ضرر و زیان بشر باشد، بهره گیری، زرع، تولید و تجارت آن حرام است، و با متخلفان آن برخورد شرعی و قانونی صورت می‌گیرد، خداوند می‌فرماید: «وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ» (سورة الاعراف: ۱۵۷). پاکیزه ها را برای آنها حلال می‌شمرد، ناپاکها را حرام می‌گرداند. فرصت های کنترل و راه‌های جلوگیری مؤثر مواد مخدر، مخدرات و تمام مشتقات آن بر عقل، جسم، روح، روان، دین، اقتصاد، اخلاق و اجتماع انسانی ضرر وارد می‌کند، مطابق دستور فوق هر مضر در قاموس اسلام حرام است و دولت مندان مکلف اند جلو تولید، قاچاق و مصرف اشیایی مضر را در جامعه اسلامی بگیرند و متخلفان را به پنجه قانون اسلام وار گذار نمایند.. هدف این تحقیق شناخت دقیق آمار مصرف کنندگان، میزان مصرف مواد مخدر در افغانستان، چالش‌ها، فرصت‌های وقایوی و فرصت‌های کنترل و راه های مؤثر جلوگیری از آن است.

روش تحقیق

در این تحقیق بیشتر روی تحقیقات نهاد های معتبر ملی و بین المللی که طی ده سال اخیر (۱۳۹۰-۱۳۹۹) با همکاری وزارت صحت عامه و وزارت مباره با مواد مخدر افغانستان در مورد آمار معتادان مواد مخدر انجام داده بودند، تمرکز صورت گرفته است. این آمار را طی یک جدول حاوی شاخص های معین از قبیل تعداد مصرف کنندگان طی سالهای مختلف، اوسط مصرف کنندگان، حد اوسط مصرف فی نفر، میزان مصرف روزانه، ماهانه و سالانه مشخص نمودم، از خلال این جدول اوسط تعداد مصرف کنندگان مواد مخدر را بدست آوردیم، سپس مصرف فی نفر معتاد را در روز به افغانی بدست آورده، این مبلغ را ضرب تعداد اوسط معتادان نمودیم و در نتیجه، مصرف روزانه، ماهانه و سالانه مواد مخدر را در افغانستان واضح نمودیم. علاوه بر آن چالش‌های مواد مخدر را شناسایی نموده، فرصت های وقایوی و راه های حل و کنترل آن بیان گردیده.

طرح تحقیق

در این تحقیق از روش تحلیلی توصیفی از نوع مطالعه موردی استفاده گردیده است، البته این تحقیق مشتمل بر چکیده، مقدمه، روش تحقیق، تاریخچه مصرف مواد مخدر در افغانستان، سطح مصرف مواد مخدر، یافته های تحقیق، چالش های استفاده از مواد مخدر، فرصت‌های وقایوی و فرصت های کنترل از آن، مناقشه، نتیجه گیری، پیشنهادات و منابع می باشد.

اندازه نمونه و تخنیک نمونه گیری

در این تحقیق از روش جدول برای اندازه نمونه و تخنیک نمونه گیری از مایکروسافت ایکسیل استفاده گردیده است، بطور مثال سطح مصرف مواد مخدر را در ده سال اخیر را (۱۳۹۰ الی ۱۳۹۹) در افغانستان مورد بررسی قرار دادیم، سپس در روشنی تحقیقات نهادهای معتبر داخلی و خارجی تعداد مصرف کنندگان مواد مخدر را طی این ده سال به طور جداگانه به ترتیب سال ها در جدول گجانیدیم و مجموعه مصرف کنندگان را تقسیم ده سال نمودیم، اوسط مصرف کنندگان را بدست آوردیم، سپس اوسط مصرف روزانه فی نفر مصرف کننده مواد مخدر را در تعداد اوسط مصرف کنندگان ضرب زدیم، مصرف روزانه، ماهانه و سالانه را بدست آوردیم که تفصیل آن در جدول است.

یافته های تحقیق

تاریخچه مواد مخدر در افغانستان

تاریخچه کشت مواد مخدر در افغانستان حد اقل به سال (۱۱۰۰م) بر می گردد و استفاده از تریاک نیز سابقه طولانی دارد. در افغانستان سه دسته از مصرف کنندگان تریاک وجود دارد:

مصرف کنندگان سنتی: این گروه به صورت تاریخی و قدیمی از تریاک برای تسکین درد و خواب آوری استفاده می کردند. این روند منجر به اعتیاد دائمی آنها گردیده است. به گونه مثال: جمعیتی از مصرف کنندگان تریاک مدت ها است که در دهلیز واکان بدخشان (اشکاشم، زیباک، شغان و غاران) وجود داشته و دارد.

مصرف کنندگان مدرن: این قشر اغلباً جوانان شهر نشین اند که از طریق شبکه های قاچاق مواد مخدر به هیرویین و یا سایر مواد مخدر معتاد می شوند.

مصرف کنندگان پناهنده: این قشر بنا بر اسباب مختلف به عنوان پناهنده و مهاجر به خارج از کشور (به ویژه ایران) سفر می کنند، در آنجا معتاد شده و در اثر اخراج مهاجران یا رضایت خویش دوباره به کشور بر می گردند، یا به خانه های خود وابسته می باشند و یا در جاده ها، پارک ها و قبرستان ها زندگی می کنند.

در این اواخر مصرف مواد مخدر از حالت سنتی به مواد مصنوعی (هیروئین، مورفین و شیشه) تبدیل شده است. تعداد مصرف کنندگان مواد مخدر طی یک دهه گذشته به صورت تصاعدی افزایش یافته است و براساس تازه ترین آمار رسمی، حدود (۲,۵) میلیون مصرف کننده مواد مخدر در سراسر کشور وجود دارد (۱).

مفهوم مواد مخدر

تعریف لغوی مخدرات: واژه «مُخَدَّر» اسم فاعل و از فعل (خَدَّرَ) مأخوذ گرفته شده است، این واژه عربی و مفرد است و جمع آن مخدَّرات می باشد. از لحاظ واژه شناسی به معنای هوش رُبا، گیج کننده، خواب آور، مسکن، سست کننده و هر ماده‌ای که باعث رخوت، خواب و سستی اعصاب شود مانند تریاک، هیروئین، کوکائین افیون و ... دارای ویژگی تخریر کننده (۲).
تعریف اصطلاحی مخدرات: علامه قلعجی می گوید: «كُلُّ مَا يُورِثُ قُتُورًا وَ إِسْتِرْخَاءً مَلْحُوظَيْنِ فِي الْبَدَنِ» (۳) هر آن چیزی که باعث بی حالی و آرامش قابل ملاحظه‌ای در بدن شود مخدر است.

دانشمندان علم طب میگویند: «هر نوع ماده گیاهی یا کیمیای که حاوی عناصر خواب آور، آرام بخش یا سست کننده باشد، برای مقاصد غیر پزشکی مورد استفاده قرار گیرد، بدن را دچار بی حالی، فعالیت سیستم بدن، اعصاب مرکزی، دستگاه تنفسی و دستگاه گردش خون را فلج کند و منجر به اعتیاد دائمی گردد مخدر است» (۴).

خلاصه: «هر ماده طبیعی و یا کیمیای که استفاده آن موجب تغییر در کارکرد طبیعی مغز شود، این تغییرات می تواند به صورت تغییر در خواب، اشتها، به صورت هیجان، افسردگی، عصبانیت، یا اختلال در قضاوت و شعور را نشان دهد مخدر نامیده می شود».

سطح مصرف مواد مخدر در افغانستان

گرچه در مورد میزان مصرف مواد مخدر در افغانستان هیچ تحقیق علمی دقیق از لحاظ کمی و کیفی صورت نگرفته است، که بتواند سطح مصرف مواد مخدر را در افغانستان به گونه علمی، دقیق و به دور از دغدغه های سیاسی و تهدیدات باندهای مافیای مواد مخدر واضح سازد، اما برخی از تحقیقات نهاد های معتبر ملی و بین المللی و گزارش پایگاه های خبری در ده سال اخیر سطح بلند مصرف مواد مخدر را در افغانستان نشان می دهد. این میزان در جدول ذیل با تفکیک سال، آمار مصرف کنندگان، سطح مصرف مواد مخدر در روز، ماه و سال، نهاد های تحقیق کننده، منابع تهیه کننده، گزارش وسایت های نشر کننده مشخص شده است.

مصارف سالانه مواد مخدر (افغانی)	مصارف ماهانه مواد مخدر (افغانی)	مصارف روزانه مواد مخدر (افغانی)	حد اوسط مصرف فی نفر به افغانی در یک روز	اوسط تعداد مصرف کنندگان مواد مخدر	تعداد مصرف کنندگان مواد مخدر	سالها	منبع
33408000000	2784000000	92800000	40	3220000	یک میلیون نفر	۱۳۹۰	(۵)
					1.3 میلیون نفر	۱۳۹۱	(۶)
					یک میلیون نفر	۱۳۹۲	(۷)
					1.6 میلیون نفر	۱۳۹۳	(۸)
					1.6 میلیون نفر	۱۳۹۴	(۹)
					سه میلیون نفر	۱۳۹۵	(۱۰)
					3.6 میلیون نفر	۱۳۹۶	(۱۱)
					سه میلیون نفر	۱۳۹۷	(۱۲)
					3.5 میلیون نفر	۱۳۹۸	(۱۳)
					3.6 میلیون نفر	۱۳۹۹	(۱۴)
سی و سه میلیارد و چهار صد و هشت میلیون افغانی	دو میلیارد و هشتاد و چهار میلیون افغانی	نود و دو میلیون و هشتصد هزار افغانی	چهل افغانی مصرف روزانه یک معادل هزار افغانی	دو میلیون و سه صد بیست هزار افغانی	مصارف		

جدول (۱) سطح مصرف مواد مخدر طی سال های (۱۳۹۹-۱۳۹۰) در افغانستان

جدول فوق طبق تحقیقات نهاد های معتبر داخلی و خارجی طی ده سال اخیر (1390 - 1399) در مورد مصرف کنندگان مواد مخدر در افغانستان ترتیب گردیده است. تحقیقات فوق نشان می دهد که حد اقل مصرف کنندگان مواد مخدر یک میلیون و حد اکثر (۳,۶) میلیون است، مجموعه ارقام مصرف کنندگان مواد مخدر را تقسیم ده سال نموده حد اوسط مصرف کنندگان

مواد مخدر دو میلیون سه صد بیست هزار بدست می آید. اگر ما فرض کنیم یک معتاد به طور میانگین روزانه چهل افغانی مواد مخدر مصرف می کند، چهل افغانی در ۲۳۲۰۰۰۰ ضرب نمایم، ۹۲۸۰۰۰۰۰ نود دو میلیون هشتصد هزار افغانی مصرف روزانه مواد مخدر معتادان می شود، اگر این مبلغ را در ۳۰ روز ضرب نمایم، ۲۷۸۴۰۰۰۰۰۰۰ دو میلیارد و هشتاد و چهار میلیون افغانی مصرف ماهانه مواد مخدر می شود، و اگر این مبلغ را ضرب دوازده ماه یا ۳۶۰ روز نمایم، ۳۳۴۰۸۰۰۰۰۰۰ سی و سه میلیارد و چهار صد و هشت میلیون افغانی مصرف سالانه مواد مخدر در افغانستان می شود.

در مورد تحقیقات فوق چند نقطه قابل عطف است:

اول - آمار فوق شامل مصرف کنندگان دائمی و وقفه ی مواد مخدر است، فیروز الدین فیروز وزیر صحت عامه افغانستان در گزارش سال (۱۳۹۷) گفت: «از میان سه میلیون تن افراد معتاد در افغانستان، (۱،۴) میلیون نفر به گونه اعتیاد دائمی و (۱،۶) میلیون دیگر به صورت وقفه ی و تفریحی از مواد مخدر استفاده می نمایند (۱۵).

دوم - این آمار شامل مصرف کنندگان داخلی و خارجی است، به این مفهوم که (۳،۶) میلیون معتاد شامل افغان ها مهاجر در خارج از کشور به ویژه ایران و پاکستان نیز می گردد، تمام این معتادان در افغانستان نمی باشند.

سوم - این آمار شامل مصرف کنندگان شهرها و روستاها و اطفال افغانستان می گردد، همانگونه ی که در گزارش (۲۶/حمل/ ۱۳۹۴) نهاد بین المللی مبارزه با مواد مخدر و تنفیذ قانون وزارت خارجه آمریکا با همکاری وزارت های صحت و مبارزه با مواد مخدر افغانستان آمده است: "نتایج سروی شهری و قریه جات افغانستان نشان می دهد که میزان استفاده از مواد مخدر در سطح ملی به (۱۱) درصد رسیده و یکی از بالاترین ارقام در سطح جهان است. میزان استفاده از مواد مخدر در قریه جات افغانستان سه برابر بیشتر از استفاده کنندگان در مناطق شهری است. براساس یافته های این سروی، ۱۳ درصد جمعیت روستاها، پنج درصد جمعیت شهر ها و نه درصد کودکان زیر سن ۱۵ سال افغان از یک یا چند نوع مواد مخدر استفاده می کنند" (۱۶).

چالش های ناشی از مصرف مواد مخدر

بدون شک مصرف مواد مخدر افغانستان به خاطر سه دهه جنگ، از بین رفتن زیرساخت ها، شیوع بی سواد ی و کم - سواد ی، قدرت روز افزون باندهای مافیایی قاچاق مواد مخدر، عدم اراده قاطع دولت (وقت) در ریشه کن نمودن مواد مخدر در کشور، عدم توجه به برنامه های راهبردی دینی و درمانی و تداوی معیاری چالش ها و مشکلات بزرگ و اضرار و تبعات گوناگونی

را برای کشور ما به بار می آورد. برخی از این چالش های قرار ذیل است:

۱. **چالش های دینی مصرف مواد مخدر:** مصرف مواد مخدر بزرگترین صدمه را بر سرمایه حقیقی انسان و معیار تکالیف شرع و دستگاه تعقل و خرد ورزی که عقل است وارد می کند و با زوال عقل رابطه انسان با پروردگار قطع گردیده و منجر به ترک ارکان اسلام می گردد، زیرا دیگر او مخاطب شرع نیست، نه تنها عبادت اش قابل پذیر نیست، بلکه رفتن به مسجد هم برایشان مجاز نیست، {لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى} (نساء: ۴۳). در حال مستی به نماز نزدیک نشوید.

مخدرات با انواع مستی و نشه آور است و در حکم شراب اند، همانگونه ای که رفتن شرابی به مسجد ممنوع است، به همین منوال رفتن پودری و نشه ای هم ممنوع است زیرا قداست عبادت، مسجد را زیر سوال می برند و در عالم مستی و بهوشی نماز هم نمی شود.

از همین رو الله متعال شراب را پلید و عمل شیطانی و بزرگترین مانع عبادات و طاعات می داند، و مخدرات هم با علت مشترک شان بزرگترین مانع عبادت و بندگی است. خداوند جل جلاله می فرماید: إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنتَبِهُونَ (مائده: ۹۱). ترجمه: بی گمان شیطان می خواهد تابه وسیله شراب و قمار دشمنی و نفرت را میان شما ایجاد کند، و شما را از ذکر خداوند و از نماز باز دارد، پس آیا شما از این اعمال ناشایسته اجتناب نمی کنید؟! (۱۷).

۲. **چالش های صحی مصرف مواد مخدر:** مصرف مواد مخدر منجر به اختلالات جدی جسمی و روانی در زندگی بشر می باشد. خداوند بشر را از نعمت صحت و عافیت برخوردار نموده و او را موظف گردانیده تا خود را از اشیای مودی و مضر حفظ نماید. فرموده است: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ [البقرة: ۱۹۵]. «و خود را به هلاکت نیندازید».

مصرف مواد مخدر یکی از مهلک ترین خطر ها است، زیرا هیچ خطر مهلک تر از خطر زوال عقل، متأثر شدن روح و روان انسان بوده نمی تواند، برخی از چالهای بهداشتی مصرف مواد مخدر قرار ذیل است:

الف- ضعف سلول های مخچه: مسلم است که مخچه فرمانده عصب دهلیزی است و همان است که انسان را قادر می سازد تا در وقت ایستادن تعادل خود را حفظ کند، و توانایی ثبات و حرکت داشته باشد (۱۸).

ب- التهاب (سوزش) اعصاب گوناگون: کار گروهی از اعصاب این است که جسم را به حرکت درآورده و احساس های

او را از پوست و جسم به سلول های دستگاه عصبی انتقال می دهند (۱۹).

ج- سوزش بلعوم: سببش آن است که میکروب‌هایی که در دهان موجوداند، از ضعف مقاومت معتاد، بهره برداری کرده بر او هجوم می‌آورند و در نتیجه سوزش بلعوم پدید می‌آید که گاهی سبب مرگ قرار می‌گیرد (۲۰).

د- سرطان مجرای طعام (مری): استعمال مواد مخدر منتهی به سوزش دایم در مری می‌شود و این سوزش سبب اصلی سرطان مجرای طعام است (۲۱).

هـ- بزرگ شدن طحال: استعمال مواد مخدر سبب بزرگی طحال می‌شود، به گونه‌ای که در اثر ناخوشی و کم کاری جگر، چندین برابر حجم اصلیش قرار می‌گیرد، و آن باعث خون‌ریزی شدید بواسیر می‌شود (۲۲).

و- التهاب مجرای بولی: استعمال مواد مخدر سبب التهاب مجاری ادرار و پدید آمدن دردهای شدیدی مشابه با دردهای سنگ کلیه می‌باشد (۲۳).

ز- عقامت وضعف جنسی: مصرف مواد مخدر تاثیرات منفی بالای شخص معتاد دارد، از یک طرف سبب عاجز شدن عمل جنسی و از سوی دیگر هم باعث عقامت دائمی می‌گردد (۲۴).

۳. چالش‌های اجتماعی مصرف مواد مخدر: مصرف مواد مخدر مشکلات گوناگونی را همراه دارد که باعث برهم خوردن نظام اجتماعی در جامعه می‌گردد. برخی از آنها قرار آتی است:

الف - مصرف مواد مخدر سبب بلند رفتن گراف جرایم در جامعه می‌گردد، زیرا استعمال مواد مخدر زمینه‌های ارتکاب جرم و جنایت را برای افراد معتاد مساعد می‌سازد، زیرا هواس آنها پرت است، به هرکار زشتی دست می‌زنند، در نتیجه امنیت جانی و مالی شهروندان از بین می‌رود.

ب - استعمال مواد مخدر اثرات بد و خطرناکی بر وضعیت معیشت، امنیت، آموزش و اخلاق اجتماع می‌گذارد.

ج - مصرف مواد مخدر منجر به پدید آمدن فرزندان ضعیف و ناقص الخلقه به دنیا می‌شود که جامعه را به چالش بزرگ می‌کشاند.

د - مصرف مواد مخدر سبب کثرت وقوع طلاق و از هم پاشیدگی خانواده‌ها می‌گردد، این بزرگترین صدمه بر پیaker نظام اجتماعی در جامعه است.

هـ - مصرف مواد مخدر وسیله اعتیاد افراد یک خانواده و جامعه می گردد، و قتیکه یک فرد در خانواده و یا جامعه معتاد شود، بقیه افراد خانواده و جامعه را به سوی این وبای خان و مان سوز کشانده شوند، رسول خدا فرموده است: «كُلُّ مُؤَلَّدٍ يُؤَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ أَوْ نَصْرَانِهِ أَوْ يَمَجْسَانِهِ» (۲۵). هر نوزاد بر دین فطری به دنیا می آید، باز پدر و مادرش هستند که او را یهودی یا نصرانی (مسیحی) یا مجوس بار می آورند.

و - مصرف مواد مخدر سبب افزایش فساد اخلاقی در جامعه می گردد، زیرا وقت که معتاد از بدست آوردن مواد از راه های درست عاجز بماند، مجبوراً دست به تن فروشی می زند (۲۶).

۴. چالش های اقتصادی مصرف مواد مخدر: مواد مخدر اعم از افیون، چرس، هیروین، سگرت و غیره راه را برای تلف و بربادی مال هموار می سازد. خداوند بندگان را از اسراف باز می دارد: «إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا» (اسراء: ۳۷). اسرافکاران برادران شیطان هاینند و شیطان همواره نسبت به پروردگارش ناسپاس بوده است.

بر اساس تحقیقات بالا حد اوسط تعداد معتادان مواد مخدر دو میلیون سهصد و بیست هزار نفر می رسد، اگر این تعداد حد اقل در روزی ۱۰ افغانی مصرف مواد مخدر نمایند، مصرف روزانه آنها بیست و سه میلیون و دو صد هزار افغانی می شود، مصرف ماهانه آنها ۶۹۶ میلیون افغانی می شود و مصرف سالانه آنها هشت میلیارد و سهصد و پنجاودو میلیون افغانی می شود. در کنار این مصارف دو میلیون و سهصد و بیست هزار نیروی بشری از کار و فعالیت باز می استند، این بزرگترین صدمه بر پیکر اقتصاد جامعه است، دو میلیون و سهصد و بیست هزار فامیل نان آور خانواده خود را از دست می دهند. اگر با مصرف مواد مخدر مصرف نصار، سگرت و چرس هم علاوه کنید، بنید چقدر زیانی اقتصادی به کشور وارد می گردد.

فرصت های وقایوی کنترل مصرف مواد مخدر: راه ها و فرصت های زیاد برای مبارزه با مواد مخدر در کشور ما وجود دارد، دولت مردان می توانند با استفاده از این راهکارها برای از بین بردن کشت، تولید، مصرف و قاچاق مواد مخدر اقدام نمایند. برای کنترل، وقایه، جلوگیری و مبارزه با مواد مخدر در افغانستان، دو بهترین و مؤثرترین روش ها وجود دارد:

۱. وقایه و پیش گیری: برای پیش گیری از مصرف، زرع، تولید و قاچاق مواد مخدر سه روش وجود دارد:

الف - اصدار فتاوی واحد علمی از طریق نهاد های رسمی مبنی بر تحریم مواد مخدر و مشتقات آن: بهترین روش مبارزه با مواد مخدر در کشور اصدار فتاوی مبنی بر تحریم مصرف، تولید و قاچاق مواد مخدر از طریق مراجع علمی و رسمی افغانستان، بخصوص از طریق فرمان امیر المومنین است، وقتی که برای مسلمانان ابلاغ شود که مصرف مواد مخدر و مشتقات آن از

طریق خوردن، نوشیدن، بلعیدن، تدخین و تزریق وریدی وعضلانی است، به همین منوال کشت، تولید و قاچاق مواد مخدر از نظر اسلام حرام است، زیرا ملت افغانستان ملت مجاهد، متدین، معتقد، متسمک، متعهد و وفادار به دین است، و در عین حال وقتی که تحریم مصرف مواد مخدر و مشتقات آن، زرع و تولید و تجارت و قاچاق مخدرات با تمام انواع به گونه درست برای شان واضح داده شود، قطعاً مسلمانان حق را می پذیرند و برای همیشه با ین پدیده الوداع می گویند، و دیگر برای خود اجازه نمی دهند برخلاف دین، قرآن، اسلام و پیامبر صلی الله علیه وسلم حرکت نمایند، زیرا درک می کنند که اسلام تمام خوبی های دینا و آخرت را برای شان می خواهد، هیچ گاه به زیان آنها دستور نمی دهد و تمام مواد های سمی، زهری، مضره، هوش ربا و سست کننده را به خاطر اضرار و مفاسد جسمی، روانی، فردی و اجتماعی، اخلاقی و اقتصادی حرام قرار داده است.

گره می خواهی مسلمان زیستن

نیست ممکن جز به قرآن زیستن

خلاصه اینکه اگر امروز مسلمان به مفهوم واقعی الله جل جلاله را به عنوان پروردگار و پیامبر صلی الله علیه وسلم را به عنوان پیشوا، قرآن کریم به عنوان کتاب رهنما، سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم را به عنوان تفسیر قرآن کریم و اسلام را به عنوان دین و آئین هدایتگر اسمانی و ناسخ ادیان دیگر می پذیرند، باید بدون چون و چرا از کشت، زرع، تولید و قاچاق و مصرف مواد مخدر دست بر داشته و خود را در چوکات اسلام برابر سازند، همین مفهوم مسلمان بودن است، همان طور که خداوند متعال میفرماید: {وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ} {احزاب ۳۶} وقتی خدا و پیامبرش به چیزی فرمان دادند، برای هیچ مرد و زن مومنی شایسته نیست که از خود اعتراض و اختیاری داشته باشند. اسلام نظام اطاعت و فرمانبرداری است بس.

ب - نهادهینه ساختن نیروی ایمان در میان مسلمانان: امروز تحقیقات نشان داده است، یکی از مؤثر ترین روش تربیت، اصلاح و تغیر در زندگی انسان ها نیروی ایمان است، پس اگر ایمان در میان مسلمانان به مفهوم واقعی نهادهینه گردد، دیگر مشکل در جوامع اسلامی باقی نمی ماند، مسلمانان با کمال میل، ایمان و اعتقاد، تمام تعالیم دین مقدس اسلام بدون چون و چرا می پذیرند، نظام الهی را در زندگی خود عمل می نمایند، از دستورات الهی در تمام جوانب زندگی پیروی می نمایند، و هیچ گونه ضرر متوجه شان نخواهد شد؛ زیرا هر آنچه که به ضرر انسان باشد یا احتمال ضرر را داشته باشد الله سبحانه

و تعالی آن را ممنوع و حرام قرار داده است، بدون شک نهادهای ساختن نیروی ایمان تأثیر عمیقی بر روند تنفیذ اوامر الله و اجتناب از نواهی او در زندگی مسلمانان دارد. تاریخ شاهد است مردم عصر زمان جاهلیت قبل از اسلام بیشتر از امروز معتاد به شراب بودند، اما وقتی که ندای ملکوتی از بالای هفت طبقه آسمان طنین انداز شد و صدای { .. فَأَجْتَبَوْهُ ... } از نوشیدن شراب بپرهیزید" به گوش مسلمانان رسید، فوراً مسلمانان بدون مسئولیت گریزی، بهانه تراشی و شانه خالی کردن به ندای الله لبیک گفتند و از نوشیدن شراب دست برداشتند، و با کمال احترام به فرمان خداوند رحمان به مشک‌ها و خمرها را در کوچه های مدینه ریختند و شراب مانند خون در کوچه های مدینه جریان داشت و تا چندین روز بوی شراب به مشام عام و خاص می رسید، این بزرگترین تحول و نمونه انقیاد و فرمانبرداری واقعی در تاریخ اسلام است (۲۷).

درحالی که بزرگترین طاغوت و دولت مقتدر جهان دولت امریکا هم خواست ممنوعیت شراب را طی سال های (۱۹۱۹) الی (۱۹۳۳) تجربه کند، برای ممنوعیت شراب از درج آن به عنوان اصلاحیه هجدهم در قانون اساسی و تصویب قانون مستقل تحت نام «قانون منع مشروبات الکلی» در مجلس نمایندگان آغاز نمودند، بعد از تصویب این قانون برای اجرایی آن از تمام وسائل و دستگاه های دولت استفاده نمودند؛ تمام نیروهای هوایی، زمینی و دریایی را برای جلوگیری از تهیه، استفاده و قاچاق شراب توظیف نمودند، تمام تشکیلات دولت حمایت از این قضیه کردند؛ از نویسندگان، تا روزنامه نگاران، سینماها، سخنرانی ها، رسانه ها و برنامه های رادیوی همه و همه تبلیغاتی را برای مبارزه با شرابخوری و بیان زیان های آن را راه اندازی نمودند. طبق آمار داده شده، جمع مبالغی که دولت آمریکا برای تبلیغات علیه شرابخواری طی این مدت هزینه کرد، بر شصت میلیون (۶۰,۰۰۰,۰۰۰) دالر می رسد. تعداد اوراق کتاب ها، مجلات و روزنامه های نشر شده برای تبلیغات بر ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) صفحه می رسید. هزینه هایی که دولت آمریکا برای اجرای قانون منع مشروبات الکلی در طول مدت (۱۴) سال متحمل گردید، بر (۶۰۰) میلیون دالر می رسید. در طی این مدت سیصد نفر اعدام، (۵۳۲۳۳۵) نفر زندانی، مبلغ (۳,۸۴۰,۰۰۰) دالر جریمه اخذ و به ارزش (۹۶,۹۶۰,۰۰۰) دالر املاک مصادر گردید. با این همه تلاش ها دولت امریکا نتوانست جلو مصرف شراب، تولید و قاچاق آن را بگیرد، سرانجام دولت آمریکا در سال (۱۹۳۳) مجبور شد قانون منع مشروبات الکلی را لغو و انواع مشروبات الکلی را بدون هیچ قید و شرطی آزاد اعلام کند (۲۸).

از این مقایسه کوچک می توانیم به خوبی موثریت نیروی ایمان را مشاهده نمایم، بایک کلمه «فاجتنبوه»، بدون اعمال قوه قهریه، مصرف پول و استخدام نیروی بشری برای همیشه از مصرف شراب، تجارت شراب دست بر می دارند. اگر امروز هم

نیروی ایمان در میان مسلمانان به معنای واقعی نهاده شده، به یقین گفته می‌توانیم، نیروی ایمان همان توانای و مؤثریت را دارد که مومنان را به ترک مصرف مخدرات و مشتقات آن واکشسته و از مصرف، تولید، کشت و قاچاق آن برای همیشه باز دارد.

ج- اصلاح و تأدیب از طریق تطبیق مجازات: سومین راه مبارزه با مواد مخدر اصلاح و تأدیب از طریق تطبیق مجازات حدود بالای مصرف کنندگان، تولیدکنندگان و مافیای مواد مخدر است. این شیوه هم یکی از شیوه های مؤثر برای اصلاح نفس های کج اندیش و منحرف در شریعت اسلامی است، تا آن‌عه مسلمان نما های که خود را مسلمان می‌خوانند ولی از مصرف، کشت و قاچاق مواد مخدر دست بر نمی دارند، از طریق اجرای حد الهی، جلو آنها را گرفته به راه راست دوباره برگردانیده شوند.

زیرا شریعت اسلامی برای حراست از مقاصد خویش دو راه را انتخاب نموده است:

الف- حراست از مقاصد شریعت از طریق مثبت: ادای عبادات، انجام قربات و تطبیق احکامات الهی حافظ بقای مقاصد دین از طریق مثبت است.

ب- حراست مقاصد شریعت از طریق منفی: تنفیذ و تطبیق حدود و تعزیرات سبب حفظ و حراست از مقاصد و شعائر اسلام از طریق منفی است. اشخاص وجود دارد که اصلاً توجه به حلال و حرام را ندارند، هر قسم بخواهند از مسکرات و مخدرات و مشتقات آنها استفاده می‌نمایند، پس باید چنین انسان‌های قدر ناشناس تأدیب شوند تا خود را اصلاح نمایند، از همین جهت دسته بزرگ از علماء مانند ابن حزم، ابن حجر الهیتمی و متاخرین علمای مذهب احناف می‌گویند: عقوبت و مجازات مخدرات مساوی با عقوبت شراب (۴۰) دره است، زیرا همانگونه از لحاظ حکم، مخدرات به سبب نشه و اسکار به شراب قیاس شده و حرمت خود را از شراب می‌گیرد، به همین منوال در باب مجازات هم به مجازات شراب قیاس شده حکم عقوبت را هم از شراب کسب می‌کند (۲۹).

۲. علاج و تداوی: با وجود وقایه و پیش‌گیری از مصرف مواد مخدر اگر افراد به اعتیاد روی آوردند، راه معقول جلوگیری از ادامه مصرف مواد مخدر از نظر اسلام و طب علاج و تداوی است.

الف - گزینش مکان مناسب: تداوی اشخاص معتاد در کوچه و پس‌کوچه‌ها ممکن نیست، بلکه باید مکان مناسب و جدا از معتادان دیگر تحت مراقبت جدی طبیبان علاج و تداوی شوند. بهترین مکان مناسب ایجاد شفاخانه های معتادین است.

ب - تغذیه مناسب: در جریان تداوی تغذیه مناسب برای تقویت جسمی معتادان لازمی و ضروری است تا از طریق این نوع غذا مریضان درست تغذیه شوند و این عمل در ترک اعتیاد مواد مخدر کمک نماید.

ج - تداوی تدریجی: علاج و تداوی معتادان باید به گونه تدریجی صورت گیرد، به این مفهوم که به یک بارگی از مصرف مواد مخدر منع نشوند، بلکه در مصرف مواد مخدر کاهش به میان بیاید، آهسته آهسته تا به مرحله صفری برسد، همین روش مستنبط از قرآن کریم است، زیرا تمام احکام اسلام به گونه تدریجی نازل شده است، تعیین عقوبت جرمه زنا، تحریم شراب، تحریم سود و تشریع فریضه روزه و غیره به گونه تدریجی نازل شده اند. امثال ذکرشده درحقیقت تعلیم برای امت است که شما هم باید در تطبیق نظام الهی و قوانین کشور داری و جلوگیری حرکت های نادرست جامعه و تطبیق اصول ترسیمی تان تدریج را در نظر بگیرید، همین طبیعت بشر است، مسائل حلال و حرام، مجاز و غیرمجاز را به گونه تدریجی می پذیرد و عملی می کنند، اما به شکل یکبارگی آماده پذیرش نیستند، نمی باشند و بعضاً در توانشان هم نمی باشد و به جای مصالح مفسد آن بیشتر می باشد.

مناقشه

تجارب تاریخی نشان می دهد به جز نهادهای ساختن باور های دینی درمیان مسلمانان، هیچ روش مؤثر دیگری برای مبارزه با مواد مخدر و اعتیاد وجود ندارد، نه معیشت بدیل و نه اشتغال زایی؛ زیرا این گونه افراد به ضعف ایمانی و اعتقادی دچار اند، این گونه افراد وقتی که به حرف های الهی، پیامبر، قرآن و اسلام احترام نگذاشتن، دیگر به هیچ چیزی دیگری احترام نمی گذارند. می توان نمونه ی آن را در جدول ذیل مشاهده نمود.

برنامه	اداده تمویل کننده	سال ها	مبلغ دالر	مبلغ پوند
معیشت بدیل برای روستایان زون غذایی هلمند	اداره توسعه بین المللی بریتانیا و ایالات متحده	۲۰۰۸-۲۰۱۲	۱۲۰,۰۰۰,۰۰۰	
تسهیلات جامع زراعتی و توسعه روستایی مرحله (۱)	اداره توسعه بین المللی بریتانیا و اداره توسعه بین المللی دنمارک	۲۰۰۹-۲۰۱۴		۳۰,۰۰۰,۰۰۰
تسهیلات جامع زراعتی و توسعه روستایی مرحله (۲)	اداره بین المللی بریتانیا و اداره توسعه بین المللی دنمارک	۲۰۱۴-۲۰۱۸		۵۱,۰۰۰,۰۰۰
برنامه باز سازی بازار زراعتی	اداره توسعه بین المللی ایالات متحده	۲۰۰۳-۲۰۰۶	۱۴۳,۷۰۰,۰۰۰	
برنامه های معیشت بدیل شمال/جنوب/شرق	اداره توسعه بین المللی ایالات متحده	۲۰۰۵-۲۰۰۹	۴۰۷,۹۰۰,۰۰۰	
برنامه توسعه زراعتی منطقه یی شمال/جنوب/غرب و شرق	اداره توسعه بین المللی ایالات متحده	۲۰۱۴-۲۰۱۸	۳۰۱,۵۰۰,۰۰۰	
برنامه باغداری و زراعت تجارتی	اداره توسعه بین المللی ایالات متحده	۲۰۱۰-۲۰۱۸		۴۰,۰۰۰,۰۰۰
مجموعه یک میلیارد سیزده میلیون یکصد هزار دالر و هشتاد و یک میلیون پوند است.			۱,۰۱۳,۱۰۰,۰۰۰	۸۱,۰۰۰,۰۰۰

جدول (۲): پروژه های اصلی متمرکز بر معیشت بدیل

امریکایی ها و بریتانوی ها طی ۱۶ سال در افغانستان حدود یک میلیارد سیزده میلیون یکصد هزار دالر و هشتاد و یک میلیون پوند در برنامه های معیشت بدیل و اشتغال زایی روستایی افغانستان فقط به خاطر محو زرع و کشت تریاک و مبارزه با مواد مخدر مصرف کردند، ولی نتوانستند جلو مصرف، زرع، تولید و قاچاق مواد مخدر را بگیرند (۳۰).

نتیجه

یافته های ما از خلال تحقیق این است که مواد مخدر یک تهدید بزرگ جهانی است و افغانستان را به هم به عنوان یک عضو لاینفک جهان تهدید می کند، مواد مخدر عبارت از مواد نشه آوری است که مصرف آن فعالیت های سیستم اعصاب مرکزی را تغییر می دهد، مصرف و تولید مواد مخدر در افغانستان سابقه طولانی داشته است. این مواد در شرایط کنونی به گونه طبیعی و مصنوعی به آسانی به دسترس عام و خاص قرار دارد. سه طبقه مردم در افغانستان از مواد مخدر استفاده می کنند، مصرف کنندگان سستی، مصرف کنندگان مدرن و مصرف کنندگان مهاجر و پناهندگان افغان در بیرون از کشور.

مصرف مواد مخدر طی ده سال اخیر در افغانستان میزان یکسان نداشته است، بلکه سالانه در حالت افزایش بوده است. حد اوسط مصرف کنندگان مواد مخدر افغانستان حدود دویلمیلیون سهصد و بیست هزار نفر بودند. میزان مصرف مواد مخدر نود دو میلیون هشتصد هزار (۹۲۸۰۰۰۰۰) افغانی مصرف روزانه، دو میلیارد و هفصد و هشتاد و چهار میلیون افغانی (۲۷۸۴۰۰۰۰۰۰) مصرف ماهانه و سی و سه میلیارد و چهار صد و هشت میلیون (۲۳۴۰۸۰۰۰۰۰۰) افغانی مصرف سالانه بالغ می گردد.

مهم ترین چالش های مصرف مواد مخدر در این است که از یک سو باعث امراض مزمن و کشنده یی چون سرطان، سکت های قلبی ... می گردد و از سوی دیگر افراد جامعه بنابر عدم آگاهی از اضرار مواد مخدر، هم نشینی با اشخاص بی بندوبار و محرومیت های اجتماعی و اقتصادی نا خواسته به دام این هیولا می افتد.

مؤثرترین راه های وقایه، کنترل مواد مخدر، اصدار فتاوی تحریم مخدرات از سوی مراجع معتبر علمی و رسمی کشور نهاده نه ساختن باور های دینی و اصلاح و تادیب مصرف کنندگان مواد مخدر است، اما بعد از اعتیاد تداوی و علاج است.

پیشنهادهای

- الف- دولت ها باید زمینه های بستر سازی مناسب برای تقویت باوری های دینی و تداوی به موقع معتادان را مساعد نمایند.
- ب- مؤسسات داخلی و خارجی باید با مساعد ساختن کمک های شان دولت را در رفع این معضل وریشه کن نمودن کلی اعتیاد کمک نمایند.
- ج- مردم باید با معتادان به حیث یک شخص مریض و یک عضو جامعه نیازمند کمک رفتار نمایند، نه به حیث یک مجرم مستوجب مجازات.

منابع

۱. آدم بن ودیگران (۱۴۰۰) مواد مخدر وتوسعه در افغانستان: تحلیل پالسی ملی وبازیگران ص: ۳۱
۲. عمر، احمد مختار (۱۴۲۴) معجم اللغة العربیة المعاصره، ناشر: عالم الکتب، ط، ۱. ج ۱ ص ۶۱۸
۳. قلجی، محمد رواس (۱۴۰۸) معجم لغة الفقهاء، ناشر: دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع، ط، ۲. ج ۱ ص ۴۱۵
۴. وزارت صحت سعودی: <https://www.moh.gov.sa>
۵. آی، پی، اس، ۱۳۹۰: <https://www.dw.com>
۶. فرانس پرس، ۱۳۹۱: <https://www.dw.com>
۷. بی بی سی، ۱۳۹۲: <https://www.bbc.com>
۸. صدای امریکا، ۱۳۹۳: <https://www.darivoo.com>
۹. رادیو آزادی، ۱۳۹۴: <https://da.azadiradio.com>
۱۰. اسو شتید پرس، ۱۳۹۵: <https://da.azadiradio.com>
۱۱. آچانس خبری افغان، ۱۳۹۶: <https://afghannews.af.com>
۱۲. ابان پرس، ۱۳۹۷: <https://abanpress.ir>
۱۳. مجله فرهنگ اسلامی، ۱۳۹۸: <https://farhangeeslami.com>
۱۴. جامعه - آسیا، ۱۳۹۹: <https://www.dw.com>
۱۵. گزارش بی بی سی مورخ ۲۲/تور ۱۳۹۴ خورشیدی www.bbc.com
۱۶. نهاد بین المللی مبارزه بامواد مخدر امریکا
۱۷. العمری، عبدالکریم (۱۴۲۱). الأضرار الناجمة عن تعاطي المسكرات والمخدرات، ناشر: دار المآثر، ط، ۱. ص: ۴۹.
۱۸. الطیار، عبدالله بن محمد (بی تا) المخدرات فی الفقه الاسلامی، ص: ۶۹. www.aqeedeh.com
۱۹. الطیار، عبدالله بن محمد (بی تا) المخدرات فی الفقه الاسلامی، ص: ۶۹. www.aqeedeh.com
۲۰. الطیار، عبدالله بن محمد (بی تا) المخدرات فی الفقه الاسلامی، ص: ۷۰. www.aqeedeh.com
۲۱. الطیار، عبدالله بن محمد (بی تا) المخدرات فی الفقه الاسلامی، ص: ۷۰. www.aqeedeh.com
۲۲. الطیار، عبدالله بن محمد (بی تا) المخدرات فی الفقه الاسلامی، ص: ۷۱. www.aqeedeh.com
۲۳. الطیار، عبدالله بن محمد (بی تا) المخدرات فی الفقه الاسلامی، ص: ۷۱. www.aqeedeh.com

۲۴. اسماعیل، خالد اسماعیل. (۱۴۱۲). أضرار تعاطي المخدرات، ناشر: مكتبة التوبة، ط، ۱، ص: ۴۲.
۲۵. بخاری، محمد بن اسماعیل. (۱۴۲۲). صحيح البخاری، ناشر: دار طوق النجاة، ط، ۱، ج ۲، ص: ۱۱۸.
۲۶. الأهدل، عبدالله احمد. (۱۴۱۰). وقاية المجتمع من المسكرات والمخدرات، ناشر: الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة، ط، ۱، ص: ۳۳.
۲۷. الخولي، جمعه على. (۱۴۰۲). سبيل الدعوة الإسلامية للوقاية من المسكرات والمخدرات، ناشر: الجامعة الإسلامية بالمدينة المنورة، ط، ۱، ص: ۹۲.
۲۸. قرضاوی، یوسف (بی تا) نقش ایمان در زندگی، ناشر: نشر احسان - ایران. ص: ۳۷۱.
۲۹. الحصفی، محمد بن علی (۱۴۰۴). تنوير الابصار مع حاشیه ابن عابدین، ناشر: دار الكتب العلمية، ط، ۱، ص: ۴۵۸.
۳۰. آدم بن وديگران. (۱۴۰۰). مواد مخدر وتوسعه در افغانستان: تحليل پالسی ملی وبازیگران ص: ۳۷.

www.drug-and-disorder.org.

Senior Teaching Assistant Abdulqahar Sameem

Department of Islamic Culture, Faculty of Sharia, Al-Biruni University, Kapisa, Afghanistan

Article History

Received: 18/11/2024

Accepted: 11/02/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st**Keywords**

- Addiction • Control Strategies
- Drugs
- Level of Consumption
- Preventive Opportunities

***Corresponding Author**

Senior Teaching Assistant Abdulqahar Sameem

E-mail: samimabdulqahar@gmail.com

Contact: +93 (0) 707616675

Abstract

Drug use is one of the controversial phenomena in the contemporary world, profoundly impacted, impacting, and will impact various aspects of human life. On an individual level, drug consumption poses health and wellness challenges. Socially, it has a direct correlation with serious crimes, leading to various social issues, increased criminal activity, governmental weakness, and national underdevelopment. Internationally, drug trafficking transcends national borders, with today's black market recognizing no boundaries, making it impossible for any state to control these markets due to their transnational nature. Understanding the tsunami of addiction in Afghanistan is crucial for prevention. The aim of this research is to accurately identify the level of drug consumption in Afghanistan, along with its challenges, preventive opportunities, and control strategies. An analytical-descriptive method was employed, utilizing case studies and the preparation and analysis of tables to clarify the statistics of consumers and the level of drug consumption.

پوهنمل سید کامران حسینی^۱، پوهندوی عبدالسبحان صدیقی^۲، پوهنمل مینه الکوزی^۳، پوهاند دکتور عزیز الرحمن نیازی^۴
^۱دیپارتمنت انجینیری نرم افزار، پوهنځی کمپیوتر ساینس، پوهنتون هرات، هرات - افغانستان
^{۲،۳،۴}دیپارتمنت صحت عامه و امراض ساری، پوهنځی طب عمومی، پوهنتون هرات، هرات - افغانستان

چکیده

تکنالوژی در سال‌های اخیر به یکی از عوامل اساسی در بهبود خدمات صحتی تبدیل شده است و تأثیر آن در ارتقای کیفیت خدمات، کاهش هزینه‌ها و افزایش کارایی چشمگیر می‌باشد. این تحقیق به هدف بررسی میزان استفاده از تکنالوژی و شناسایی موانع و مزایای آن در شفاخانه‌های شهر هرات انجام شده است. این تحقیق در جریان ماه‌های میزان و عقرب (۱۴۰۳) بر روی (۳۵) شفاخانه دولتی و خصوصی شهر هرات صورت گرفت. اطلاعات از طریق مصاحبه‌های نیمه‌ساختار یافته و پرسشنامه جمع‌آوری شده و سپس تحلیل گردید. نتایج نشان داد که (۷۷٪) شفاخانه‌ها از تکنالوژی بهره می‌گیرند که عمدتاً در بخش مالی و حسابداری، دواخانه و لابراتوار مورد استفاده قرار می‌گیرد. از مهم‌ترین چالش‌های استفاده از تکنالوژی می‌توان به مشکلات زیرساخت‌ها، کمبود نیروی متخصص و هزینه‌های بالا اشاره کرد، در حالی که صرفه‌جویی در زمان و افزایش دقت از مزایای بارز آن شناخته شد. شفاخانه‌هایی که از تکنالوژی استفاده نمی‌کنند، به روش‌های سنتی متکی بوده و با کندی عملکرد و مشکلات مدیریتی روبرو هستند. نتایج این تحقیق تأکید می‌کند که تکنالوژی برای بهبود خدمات صحتی، توسعه زیرساخت‌ها، آموزش کارمندان و حمایت دولت از اهمیت بالایی برخوردار است.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۱۰/۱۶

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۲/۱۳

تاریخ نشر: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

سال: ۱۴۰۴ ه.ش جلد: ۲ شماره: ۱

نقاط اساسی

- تکنالوژی
- خدمات صحتی
- شفاخانه‌ها
- موانع

نویسنده مسئول

پوهنمل سید کامران حسینی

ایمیل: seyyedkamranhosseini@gmail.com

شماره تماس: 0728482546 (0) 93+

۱: مقدمه

تکنالوژی در دهه‌های اخیر به یکی از پایه‌های مهم تحول در بخش صحتی تبدیل شده است. نقش آن در بهبود کیفیت خدمات صحتی، کاهش هزینه‌ها و افزایش کارایی غیرقابل تکذیب است. از اواسط دهه ۲۰۰۰، ابزارهای تکنالوژیکی مانند تله‌مدیسین (Telemedicine) و سیستم‌های اطلاعاتی صحتی کم کم در شفاخانه‌ها معرفی شدند و توانستند خدمات درمانی را سریع‌تر و دقیق‌تر ارائه دهند (۱). به‌ویژه در دوران همه‌گیری کووید-۱۹، اهمیت استفاده از تکنالوژی در مدیریت بحران‌های صحتی برجسته شد، زیرا امکان ارائه خدمات از راه دور و کاهش ازدحام مراکز درمانی فراهم شد (۲).

از تکنالوژی در بخش‌های متعددی از نظام صحتی همانند تکنالوژی صحت از راه دور (۳)، تکنالوژی صحت دیجیتال در مراقبت‌های قلبی-عروقی (۴،۵)، مراقبت‌های روتین بارداری (۶)، نظارت بر سلامتی روان (۷)، بخش‌های جراحی (۸) و خدمات صحتی (۹) استفاده می‌شود. در سال‌های اخیر، تحقیقات مختلفی به بررسی این که استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌ها چه مزایا و موانع ایجاد می‌کند، پرداخته‌اند. به عنوان مثال، تحقیقات نشان داده‌اند که تکنالوژی‌هایی مانند تله‌مدیسین می‌توانند با کاهش نیاز به مراجعه حضوری، دسترسی بیماران به خدمات تخصصی را افزایش دهند (۹). با این حال، چالش‌هایی مانند کمبود زیرساخت‌های مناسب، نگرانی‌های امنیتی و هزینه‌های بالای پیاده‌سازی همچنان مطرح هستند (۱۰). علاوه بر این، مرور مطالعات نشان داده است که کشورهای در حال توسعه، به ویژه در مناطق دورافتاده، با محدودیت‌های بیشتری در پذیرش و اجرای تکنالوژی‌های جدید روبرو هستند (۹).

اگرچه تاکنون پیشرفت‌های قابل توجهی در تطبیق تکنالوژی در بخش صحتی کشور صورت گرفته است، اما برخی جنبه‌های این موضوع همچنان ناشناخته باقی مانده‌اند. برای مثال، تأثیر فرهنگ محلی، میزان آگاهی کاربران و سیاست‌های دولتی بر پذیرش تکنالوژی در این محیط‌ها مطالعه نشده است. همچنین، اطلاعات جامعی درباره میزان استفاده و موانع تطبیق تکنالوژی در شفاخانه‌های در شهرهای بزرگ، به ویژه در شهر هرات، صورت نگرفته است. این کمبود اطلاعات، شکاف‌های علمی مهمی را در این زمینه آشکار می‌سازد.

هدف این تحقیق، بررسی میزان استفاده از تکنالوژی و شناسایی موانع آن در شفاخانه‌های شهر هرات است. نتایج این تحقیق می‌تواند به بهبود استراتژیهای مدیریتی و ارتقای خدمات صحتی از طریق تکنالوژی کمک کند.

۲: روش تحقیق

این تحقیق کیفی در جریان خزان ۱۴۰۳ از اول ماه میزان الی اواخر ماه عقرب انجام شده است. در این بخش، جزئیات مربوط به طرح تحقیق، نمونه‌گیری، ابزارها، و روش‌های تحلیل احصایی به تفصیل ارائه می‌گردد.

۲.۱: طرح تحقیق

این تحقیق از نوع کیفی می‌باشد که به منظور بررسی میزان و موانع استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌های شهر هرات طراحی شده است. هدف اصلی شناسایی روش‌های استفاده از تکنالوژی و چالش‌هایی است که مدیران شفاخانه‌ها با آن مواجه هستند. به منظور جمع‌آوری داده‌ها از مصاحبه نیمه ساختار یافته و پرسشنامه استفاده شده است.

۲.۲: اندازه نمونه و تخنیک نمونه‌گیری

در جریان این تحقیق، تعداد کل شفاخانه‌های موجود (دولتی و خصوصی) در شهر هرات (۳۸) مورد ثبت بوده است. با استفاده از (۹۵٪) دامنه اطمینان، (۹۵٪) سطح اطمینان و (۵۰٪) توزیع پاسخ توسط *raosoft sample size calculator* (<http://www.raosoft.com/samplesize.html>)، حداقل سائز نمونه (۳۵) مورد محاسبه گردید. برای انتخاب نمونه‌ها، از روش نمونه‌گیری غیرتصادفی هدفمند استفاده شد. دلیل انتخاب این روش، تمرکز بر شفاخانه‌هایی است که امکان دسترسی به اطلاعات دقیق‌تری در مورد استفاده از تکنالوژی دارند.

ابزارهای جمع‌آوری داده‌ها

برای گردآوری داده‌ها از مصاحبه‌های نیمه‌ساختار یافته و پرسشنامه‌های باز و بسته پاسخ استفاده گردید.

سوالات مصاحبه:

آیا شما از تکنالوژی در شفاخانه‌تان استفاده می‌کنید؟ اگر بلی، در کدام بخش‌ها؟

آیا سیستم‌های شما داخلی است یا خارجی؟

در بخش استفاده از سیستم‌ها با کدام چالش‌ها روبرو هستید؟

استفاده از سیستم‌ها چه مزیت‌هایی دارد؟

اگر از تکنالوژی استفاده نمی‌کنید، به جای آن از چه ابزاری بهره می‌برید؟

با چه چالش‌هایی روبرو هستید؟

این سوالات به گونه‌ای طراحی شده‌اند که اطلاعات کاملی در مورد وضعیت استفاده از تکنالوژی و موانع پیش‌روی مدیران شفاخانه‌ها ارائه دهند.

۲.۳: پروتوکولهای لابراتواری

آماده‌سازی ابزارها: قبل از شروع مصاحبه، پرسشنامه‌ها به صورت آزمایشی روی چند شفاخانه تست شده‌اند تا اطمینان حاصل شود سوالات شفاف و قابل فهم هستند.

انجام مصاحبه‌ها: مصاحبه‌ها به صورت حضوری انجام شد و هر مصاحبه حدود ۳۰ دقیقه زمان برد.

ثبت داده‌ها: تمامی پاسخ‌ها با اجازه مدیران شفاخانه‌ها ثبت و مستندسازی گردید.

۲.۴: تحلیل احصایی

تحلیل کیفی: پاسخ‌های به دست آمده از مصاحبه‌ها با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی بررسی و دسته‌بندی شدند. پاسخ‌ها بر اساس محورهای اصلی مانند میزان استفاده از تکنالوژی، نوع سیستم‌های استفاده شده، چالش‌ها و مزایا طبقه‌بندی شدند.

تحلیل کمی: داده‌های جمع‌آوری شده از پرسشنامه‌ها با استفاده از نرم‌افزار Microsoft Excel نسخه ۲۰۱۹ تحلیل گردید.

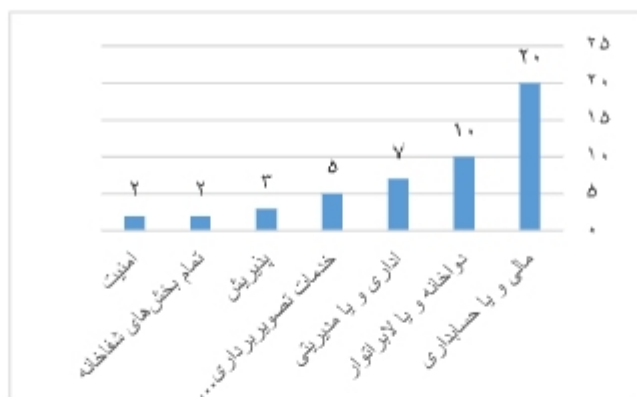
نمودارها: نتایج تحلیل به صورت نمودارهای ستونی و دایره‌ای برای تفسیر بهتر ارائه شدند.

۳: یافته‌های تحقیق

این تحقیق در میان (۳۵) شفاخانه شهر هرات انجام شده است. در این تحقیق میزان استفاده از تکنالوژی، نوعیت سیستم‌های مورد استفاده، چالش‌های سیستم‌ها، مزایای بهره‌گیری از سیستم‌ها، و چالش‌های ناشی از عدم استفاده از سیستم‌ها توسط شفاخانه‌ها مورد بررسی قرار گرفته است.

نظر به یافته‌های این تحقیق، از میان (۳۵) شفاخانه مورد مطالعه، (۲۷) شفاخانه از تکنالوژی در بخش‌های مختلف استفاده می‌کنند، در حالی که (۸) شفاخانه عدم استفاده از تکنالوژی را نشان می‌دهد.

شکل ۱ موارد استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌های شهر هرات را نمایش می‌دهد.

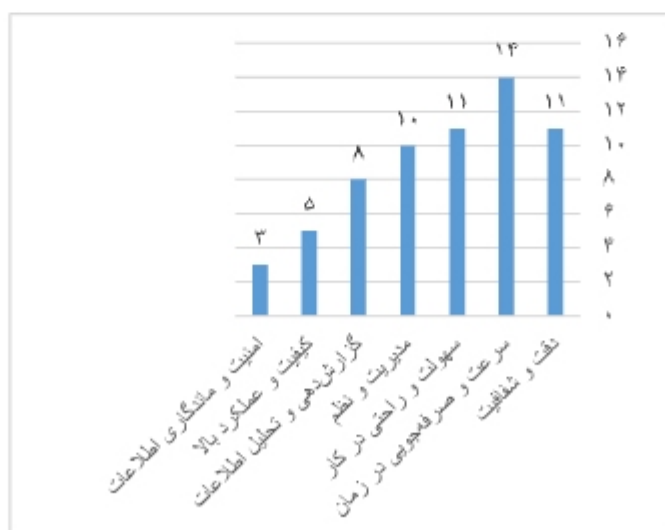

شکل ۱: موارد استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌های شهر هرات.

با توجه به شکل ۱، اکثر شفاخانه‌ها از تکنالوژی در بخش مالی و حسابداری، دواخانه و یا لابراتوارها استفاده می‌کنند و تعداد محدودی از آن‌ها این تکنالوژی را در بخش امنیت به کار گرفته‌اند.

هم‌چنین یافته‌ها نشان می‌دهد که ۱۲ (۴۴,۴۴٪) مورد از شفاخانه‌ها از سیستم‌های داخلی، ۱۴ (۵۱,۸۵٪) مورد از آن‌ها از سیستم‌های خارجی و تعداد ۱ (۳,۷٪) مورد از آن‌ها از ترکیب سیستم‌های داخلی و خارجی استفاده می‌کنند. این در حالی است که ۱۶ (۵۹,۲۶٪) مورد از شفاخانه‌هایی که از تکنالوژی استفاده می‌کنند با چالش مواجه‌اند و ۱۱ (۴۰,۷۴٪) مورد از آن‌ها با کدام چالش مواجه نمی‌باشند. این چالش‌ها در سه کتگوری زیرساخت‌ها، نیروی انسانی و متخصص و مرتبط به سیستم‌ها تقسیم می‌شود که ۷ (۴۳,۷۵٪) از شفاخانه‌ها در قسمت زیرساخت‌ها، ۶ (۳۷,۵٪) از آن‌ها در قسمت نیروی انسانی و متخصص و ۸ (۵۰٪) از آن‌ها در بخش سیستم‌ها با چالش مواجه می‌باشند.

شکل ۲ مزایای استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌ها را نمایش می‌دهد.

شکل ۲: مزایای استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌ها

در شکل ۲ دیده می‌شود که سرعت و صرفه‌جویی در زمان از مهم‌ترین مزایای استفاده از تکنالوژی است، در حالی که امنیت اطلاعات و ماندگاری داده‌ها کمترین میزان اهمیت را از دیدگاه شفاخانه‌ها دارند.

یافته‌های این تحقیق هم‌چنان نشان می‌دهد، در شفاخانه‌هایی که از تکنالوژی استفاده نمی‌کنند ۷ (۸۷,۵٪) از آن‌ها به جای سیستم از کتاب و قلم به صورت سنتی استفاده می‌کنند و تنها ۱ (۱۲,۵٪) از آن‌ها از نرم‌افزار اکسل به عنوان جایگزین بهره می‌گیرند. شفاخانه‌هایی که از تکنالوژی استفاده نمی‌کنند، ۵ (۶۲,۵٪) مورد از آن‌ها با چالش مواجه بوده و ۳ (۳۷,۵٪) مورد از آن‌ها با چالش مواجه نمی‌باشند. این چالش‌ها در سه کتگوری کندی کار، مشکلات حسابداری و پراگنده‌گی اطلاعات تقسیم می‌شود که ۳ (۶۰٪) مورد از آن‌ها کندی کار، ۲ (۴۰٪) مورد از آن‌ها مشکلات حسابداری و ۳ (۶۰٪) مورد از آن‌ها از پراگنده‌گی اطلاعات شاکی بودند.

۴. مناقشه

این تحقیق با هدف بررسی وضعیت استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌های شهر هرات انجام شد. تمرکز اصلی تحقیق بر شناسایی مزایا، موانع و چالش‌های مرتبط با بهره‌گیری از سیستم‌های تکنالوژیکی در این مراکز بود. این تحقیق در نوع خود در شهر هرات برای بار اول انجام شده است.

یافته‌های این تحقیق با مطالعات قبلی در زمینه استفاده از تکنالوژی در خدمات صحتی مشابهت‌های قابل توجهی دارد. نتایج نشان داد که استفاده از تکنالوژی در شفاخانه‌های شهر هرات می‌تواند باعث بهبود کارایی و کاهش چالش‌های موجود شود. این موضوع با نتایج تحقیق هالیم و هم‌کاران در سال (۲۰۲۱) هم‌خوانی دارد که در آن به قابلیت‌های تله‌میدیسین مانند بهبود دسترسی به خدمات صحتی، کاهش هزینه‌ها و مدیریت مؤثرتر بیماری‌های شدید اشاره شده است. به همین ترتیب، در تحقیق حاضر نیز شکل (۲) نشان داد که سرعت و صرفه‌جویی در زمان به عنوان مهم‌ترین مزایای استفاده از تکنالوژی مطرح هستند (۱).

از سوی دیگر، موانع استفاده از تکنالوژی که در این تحقیق شناسایی شد، مانند کمبود زیرساخت‌ها و مشکلات تخنیکی، مشابه نتایج تحقیق لی و هم‌کاران در سال (۲۰۲۰) است. در آن تحقیق نیز عواملی چون ناتوانی در استفاده از وسایل الکترونیکی و پیچیدگی تکنالوژی برای اشخاص مسن به عنوان موانع عمده شناسایی شده است (۲). در تحقیق حاضر، نشان داده است که مشکلات زیرساخت‌ها و همچنین کمبود نیروی انسانی متخصص از چالش‌های اصلی هستند که این یافته‌ها ضرورت سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و آموزش کارمندان را تأیید می‌کنند.

یافته‌ها همچنین نشان داد که اکثریت شفاخانه‌ها از سیستم‌های خارجی استفاده می‌کنند. این موضوع نشان‌دهنده وابستگی به منابع خارجی است که می‌تواند پیامدهایی مانند هزینه‌های بلندمدت و محدودیت در دسترسی را به دنبال داشته باشد. این نتیجه مشابه موانعی است که در مطالعه هالیم و هم‌کاران در سال (۲۰۲۱) در خصوص هزینه‌های بالای نصب و نگهداری سیستم‌های تله‌میدیسین مطرح شده بود (۱). در این راستا، پیشنهاد شده است که توسعه سیستم‌های داخلی می‌تواند به کاهش این وابستگی کمک کند.

از نظر پذیرش تکنالوژی، یافته‌های این تحقیق نیز نشان داد که تمایل به استفاده از تکنالوژی به عواملی چون آموزش و دسترسی به زیرساخت‌ها بسته‌گی دارد. برای نمونه، شفاخانه‌هایی که از تکنالوژی استفاده نمی‌کنند، به دلیل محدودیت‌های زیرساختی و نبود نیروی انسانی متخصص با چالش‌های بیشتری مواجه هستند. این امر نشان می‌دهد که آموزش کافی و توسعه زیرساخت‌ها می‌تواند نقش کلیدی در پذیرش تکنالوژی در شفاخانه‌ها ایفا کند.

به‌طور کلی، این تحقیق بر اهمیت سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های تکنالوژی، گسترش دسترسی به اینترنت، تدوین برنامه‌های آموزشی برای پرسنل شفاخانه‌ها و تقویت سیستم‌های امنیتی تأکید دارد. این پیشنهادات با نتایج تحقیقات پیشین هم‌خوانی دارد و می‌تواند به بهبود کیفیت خدمات صحتی در شفاخانه‌های هرات و مناطق مشابه کمک کند.

۵. نتیجه

این تحقیق نشان داد که تکنالوژی در بسیاری از شفاخانه‌های هرات نقش قابل توجهی در بهبود خدمات صحتی دارد. بیشترین کاربرد تکنالوژی در بخش‌های مالی و حسابداری بوده، در حالی‌که سایر بخش‌ها مانند امنیت اطلاعات و مدیریت بیمار هنوز نیاز به توجه بیشتری دارند. شفاخانه‌هایی که از تکنالوژی استفاده می‌کنند، از مزایایی مانند افزایش سرعت و صرفه‌جویی در زمان بهره می‌برند، اما با چالش‌هایی همچون مشکلات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری و کمبود نیروی متخصص مواجه‌اند. از سوی دیگر، شفاخانه‌هایی که از تکنالوژی استفاده نمی‌کنند، به روش‌های سنتی متکی بوده و با مشکلاتی چون کندی عملکرد و ناکارآمدی در مدیریت داده‌ها روبه‌رو هستند. این تحقیق همچنین نشان داد که توسعه زیرساخت‌های تکنالوژیکی و ارتقای آموزش می‌تواند به پذیرش گسترده‌تر تکنالوژی کمک کند.

محدودیت‌ها

محدودیت در جمع‌آوری داده‌ها: داده‌های این تحقیق بر اساس پرسشنامه و مصاحبه با مسؤولین شفاخانه‌ها به‌دست آمده است و ممکن است نظرات کارکنان دیگر در نظر گرفته نشده باشد. نبود ارزیابی عملیاتی سیستم‌ها: این تحقیق تنها دیدگاه مدیران و کاربران سیستم‌ها را بررسی کرده و به ارزیابی عملی عمل کرد سیستم‌های تکنالوژیکی نپرداخته است. زمان محدود تحقیق: به دلیل محدودیت زمانی، امکان بررسی دقیق تأثیر تکنالوژی بر شاخص‌های عملکردی شفاخانه‌ها فراهم نشد.

پیشنهادها

۱. سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های تکنالوژیکی: از امارت اسلامی و نهادهای مرتبط خواسته می‌شود که در ایجاد و گسترش زیرساخت‌های اینترنت و سیستم‌های تکنالوژیکی در شفاخانه‌های مناطق دورافتاده سرمایه‌گذاری کنند.
۲. آموزش و ظرفیت‌سازی: از مسؤولین خواسته می‌شود تا در برگزاری دوره‌های آموزشی برای کارکنان شفاخانه‌ها، به‌ویژه در مورد استفاده از سیستم‌های نرم‌افزاری و تکنالوژی‌های جدید، یک امر ضروری پندارند.
۳. توسعه سیستم‌های داخلی: از مسؤولین خواسته می‌شود تا برای کاهش وابستگی به سیستم‌های خارجی، توسعه سیستم‌های نرم‌افزاری داخلی مطابق با نیازهای شفاخانه‌های افغانستان افزایش دهند.

۴. ایجاد پروتکل‌های امنیتی: برای حفاظت از داده‌های بیماران، باید پروتکل‌های امنیتی مؤثر و سیستم‌های رمزنگاری پیشرفته ایجاد شود.
۵. گسترش مطالعات مشابه در مناطق دیگر: از مسؤولین خواسته می‌شود تا تحقیقاتی مشابه در سایر ولایت‌ها انجام شود تا وضعیت عمومی استفاده از تکنالوژی در خدمات صحتی افغانستان به‌طور جامع‌تر بررسی گردد.
۶. پیشبرد سیاست‌های ملی در حوزه تکنالوژی صحتی: از وزارت صحت عامه خواسته می‌شود تا سیاست‌های مدونی برای ترویج و حمایت از استفاده از تکنالوژی در خدمات صحتی تدوین کند.

منابع

1. Haleem A, Javaid M, Singh RP, Suman R. Telemedicine for healthcare: Capabilities, features, barriers, and applications. *Sensors International*. 2021;2:100117.
2. Li P, Luo Y, Yu X, Wen J, Mason E, Li W, et al. Patients' Perceptions of Barriers and Facilitators to the Adoption of E-Hospitals: Cross-Sectional Study in Western China. *J Med Internet Res*. 2020 Jun 11;22(6):e17221.
3. Steindal SA, Nes AAG, Godsken TE, Holmen H, Winger A, Österlind J, et al. Advantages and Challenges of Using Telehealth for Home-Based Palliative Care: Systematic Mixed Studies Review. *J Med Internet Res*. 2023 Mar 13;25:e43684.
4. Whitelaw S, Pellegrini DM, Mamas MA, Cowie M, Van Spall HGC. Barriers and facilitators of the uptake of digital health technology in cardiovascular care: a systematic scoping review. *European Heart Journal - Digital Health*. 2021 May 4;2(1):62–74.
5. Wongvibulsin S, Habeos EE, Huynh PP, Xun H, Shan R, Porosnicu Rodriguez KA, et al. Digital Health Interventions for Cardiac Rehabilitation: Systematic Literature Review. *J Med Internet Res*. 2021 Feb 8;23(2):e18773.
6. Namatovu HK, Oyana TJ, Sol HG. Barriers to eHealth adoption in routine antenatal care practices: Perspectives of expectant mothers in Uganda – A qualitative study using the unified theory of acceptance and use of technology model. *Digit Health*. 2021 Jan 8;7.
7. De Angel V, Lewis S, White K, Oetzmänn C, Leightley D, Oprea E, et al. Digital health tools for the passive monitoring of depression: a systematic review of methods. *NPJ Digit Med*. 2022 Jan 11;5(1):3.
8. Naik N, Nandyal SR, Nayak SG, Shah M, Ibrahim S, Hameed BMZ, et al. Telemedicine and Telehealth in Urology: Uptake, Impact and Barriers to Clinical Adoption. *Front Surg*. 2022 Jun 30;9.

9. Zhou L, Jiang M, Duan R, Zuo F, Li Z, Xu S. Barriers and Implications of 5G Technology Adoption for Hospitals in Western China: Integrated Interpretive Structural Modeling and Decision-Making Trial and Evaluation Laboratory Analysis. *JMIR Mhealth Uhealth*. 2024 Jan 23;12:e48842.
10. Smith AC, Thomas E, Snoswell CL, Haydon H, Mehrotra A, Clemensen J, et al. Telehealth for global emergencies: Implications for coronavirus disease 2019 (COVID-19). *J Telemed Telecare* [Internet]. 2020 Jun 1 [cited 2025 Jan 4];26(5):309–13. Available from: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32196391/>

Senior Teaching Assistant Sayyed Kamran Hosseini¹, Abdulsabhan Siddiqi², Mina Alokzai³, Azizurrahman Niazi⁴

¹Department of Software Engineering, Faculty of Computer Science, Herat University, Herat, Afghanistan

^{2,3,4}Department of Public Health and Infectious Diseases, Faculty of General Medicine, Herat University, Herat, Afghanistan

Article History

Received: 05/Jan/2025

Accepted: 03/March/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Barriers
- Hospitals
- Benefits
- Technology
- Healthcare services
- Herat

*Corresponding Author

Senior Teaching Assistant Sayyed Kamran Hosseini

E-mail: sayyedkamranhosseini@gmail.com

Contact: +93 (0) 728482546

Abstract

In recent years, technology has become one of the fundamental factors in improving healthcare services, significantly impacting the enhancement of service quality, cost reduction and increased efficiency. This study aimed to assess the extent of technology usage and identify its barriers and benefits in hospitals in Herat city. The research has been conducted from September to November of 2024, covered 35 public and private hospitals in Herat city. Data was collected through semi-structured interviews and questionnaires, then analyzed. The findings revealed that 77% of hospitals use technology, primarily in financial and accounting systems, pharmacies and laboratories. The key challenges associated with technology use included infrastructure issues, a shortage of skilled personnel and high costs, while time savings and improved accuracy were identified as its main advantages. Hospitals not utilizing technology rely on traditional methods and face operational delays and management challenges. The results underscore the importance of infrastructure development, staff training and government support to enhance healthcare services.

د مزنو ناروغيو په سکریننگ کې د خلکو د ګډون، هڅوونکو او مخنیوونکو لاملونو تشریحي څېړنه

څېړنیزه مقاله

پوهنپار دوکتور محمد یونس اخندزاده^۱، پوهنمل دوکتور وحیدالله نوري^۲
^۱فارمکولوژي ډیپارټمنټ، طب پوهنځی، ننگرهار پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

لنډيز

مزمې ناروغۍ په نړۍ کې د مړينې او معيبيت له عمده لاملونو څخه ګڼل کېږي او د مخنيوي په توګه د سکریننگ معياناتو ترسره کول د مزنو ناروغيو د پرمختګ په کمولو کې ډېره اغېزناکه لاره ده. ډېر خلک، په ځانګړې توګه د اطرافو اوسېدونکي، له دغه وقايوي خدمتونو څخه تر ډېره ګټه نه اخلي چې لامل يې د سکریننگ مرکزونو د نه شتون سربېره د پوهاوي ټيټه کچه، هڅوونکي او مخنیوونکي فکتورونه ګڼل کېدلای شي. دا يوه Community Based cross-sectional تشریحي څېړنه ده، چې د ننگرهار ولايت په پنځو (۵) ولسواليو کې د (۱۴۰۳ هـ ش) کال د سنبلې مياشتې له لومړۍ نېټې څخه د همدې کال د میزان تر (۳۰) مې نېټې پورې تر سره شوېده. د دې څېړنې موخه د مزنو ناروغيو په سکریننگ کې د خلکو د ګډون کچه او هغه فکتورونه تشریح کول دي، چې د مزنو

د مقالې تاريخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۸/۲۲

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۱۸

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دويم ګڼه: لومړۍ

بنسټيز ټکي

- سکریننگ
- غوښتنه
- مزمې ناروغۍ
- هڅونه
- ګډون
- ځنډونه

مسؤل ليکونکي

پوهنپار ډاکټر محمد یونس اخندزاده

برېښنالیک: younusakhundzada@gmail.com

ګرځنده شمېره: +93 (0) 781162515

ناروغيو لپاره په سکریننگ معياناتو کې خلک برخه اخیستلو ته هڅولای یا يې مخه نیولای شي. په څېړنه کې هغه (۳۵۰) ناروغان چې عمرونه يې له (۳۰) کالونو څخه پورته وو، شامل شوي. ډېټا د مخامخ مرکې له لارې د پوښتنپاڼې په واسطه راټوله شوې ده. په پایله کې (۶۵،۷) سلنه خلکو په شخصي توګه د ځينو مزنو ناروغيو لپاره سکریننگ کې برخه اخیستې وه. (۸۸) سلنه خلکو په راتلونکي کې د مزنو ناروغيو په سکریننگ کې د ګډون لپاره لېوالتيا ښودلې وه. (۹۳٪) ګډون کوونکي باورمن وو چې سکریننگ معيانات د دوی د روغتيايي حالت معلومولو لپاره اغېزناکه لاره ده او (۸۹،۱) سلنه ګډون کوونکي په دې عقیده وو چې سکریننگ معيانات ډاکټرانو سره د ناروغيو پر وخت تشخیص او درملنه کې مرسته کوي. (۷۹،۴٪) ګډون کوونکي په دې نظر وو چې د سکریننگ معياناتو لپاره د روغتيايي مرکز نږدې موقعیت ډېر مهم او اغېزناک دی. د زیاترو ګډونوالو په نظر د مزنو ناروغيو لپاره د سکریننگ معيانات ګټور دي او يوازې (۱۵،۵٪) په دې فکر وو چې سکریننگ معيانات تر سره کول د وخت ضایع ده. په پایله کې ویلای شو چې د مزنو ناروغيو په سکریننگ کې د خلکو د ګډون لېوالتيا زیاته ده او د لا زیاتوالي او پلي کولو لپاره د سکریننگ په اړه د خلکو درک او پوهه لرل مهم دي. د دې برسېره ځینې هڅوونکي فکتورونه لکه د سکریننگ مرکز اسانه او نږدې موقعیت، لګښتونه، تجهیزات او د پخوانیو معياناتو تجربه هم ښايي مثبتې ونډه ولري. همدارنګه ځینې فکتورونه لکه د خلکو له خوا سکریننگ

معایناتو ته د وخت د ضیاع په سترګه کتل، د وېرې، اندېښنې، شرم او ناراحتۍ احساس، د سکریننگ معایناتو د پروسې پېچلې ګڼل او د روغتیايي کارکوونکو منفي چلند ښايي د مزمون ناروغیو سکریننگ برخه اغېزمنه کړي. د دې فکتورونو د اغېز لرلو او څرنگوالي لپاره نورو تحلیلي او تجربوي څېړنو ته اړتیا ده چې رد یا ومنل شي.

پېژندنه

روغتیايي سکریننگ د ناروغۍ یا روغتیايي حالت د ژر معلومولو لپاره ځانګړي معاینات دي، چې ناروغۍ په لومړیو مرحلو کې تشخیص او کنټرول شي. دا چاره د روغتیايي پروګرامونو د پرمختګ یوه مهمه برخه ده چې د مرګ او معیوبیت مخنیوي کې ډېره ونډه لري (۱). د ناروغیو لپاره سکریننگ معاینات دوهمي وقایه ګڼل کېږي (۲). د عمر په زیاتېدو سره د مزمون ناروغیو پېښې زیاتېږي چې د ناروغیو لویه برخه جوړوي او زیاتره یې د زړه او رګونو ناروغۍ، مزمې تنفسي ناروغۍ، میتابولیکې ناروغۍ (لکه شکر، وینې غوړ او چاغوالی) او سرطان د یادولو وړ دي (۲). په (۲۰۲۰ز) کال کې په نړۍ کې له یو بیلین څخه زیات خلک زړه عمر ته رسېدلي وو (۳). د ډیموګرافیک بدلونونو په پایله کې له (۲۰۲۰ز) راپدېخوا د نړۍ له نیمایي څخه زیات لګښتونه د مزمون ناروغیو په درملنه شوي دي (۴). د بېلګې په توګه د ټولو امریکایانو (۴۵٪) یا نږدې (۱۳۳) میلیونه وګړي لږ تر لږه له یوې مزمې ناروغۍ څخه کړېږي (۵). او په ټوله نړۍ کې له هرو درې کاهلانو څخه یو یې دوه یا زیاتې مزمې ناروغۍ لري (۶،۷). تر (۲۰۳۰ز) کاله به په ټوله نړۍ کې نږدې (۴۷) ترلیونه ډالر د مزمون ناروغیو په کنټرول ولګول شي (۸). همدارنګه مزمې ناروغۍ لکه سرطان، زړه ناروغۍ او شکر چې په نړۍ کې د ناروغیو له کبله د مړینې عمده علتونه دي، د زیاتېدو په حالت کې دي (۹،۱۰). د بېلګې په ډول په نړۍ کې (۸،۵) سلنه وګړي شکر لري او په هرو شپږو ثانیو کې د شکر یو ناروغ مري (۱۱).

د مزمون ناروغیو لپاره سکریننگ معاینات کولای شي د مزمون ناروغیو له کبله په روغتیايي سیستم ټرا ټراکم کړي (۱۲). روغتیايي سکریننگ معاینات کولای شي مزمې ناروغۍ په لومړنیو او د درملنې وړ مرحلو کې تشخیص کړي او د ژر او مناسبې درملنې او پاملرنې په واسطه د مزمون ناروغیو له کبله د اختلالاتو او مړینې کچه او لګښتونه ټراکم کړي (۱۳). پر هغو فکتورونو پوهېدل اړین دي چې د مزمون ناروغیو لپاره سکریننگ معایناتو کې د خلکو په برخه اخیستنه کې هڅوونکي ونډه لري او یا یې مخنیوی کوي. برسېره پر دې هغو فکتورونو باندې پوهېدل هم ډېر اړین دي چې خلک هڅوي، چې سکریننگ معاینات ترسره او پر وخت خپله درملنه وکړي (۱۴).

یوه څېړنه چې په تایوان کې د Chiao Tung ملي پوهنتون کې د (Shih-Ying) او ملګرو له لورې ترسره شوې وه، (۵۸،۳۳) سلنه خلکو یې د سکریننگ معایناتو په اړه معلومات نه لرل او هغه فکتورونه چې په سکریننگ معایناتو کې د خلکو پر ګډون یې مثبت اغېز درلود، د سکریننگ معایناتو د مرکزونو نږدې موقعیت، د لګښت کموالی او روغتیايي کارکوونکي او تشخیصه اسانتیاوې یاد شوي دي. همدارنګه په دې څېړنه کې هغه فکتورونه چې په سکریننگ معایناتو کې د خلکو پر ګډون یې منفي اغېز درلود، د روغوالي احساس کول، د وخت کمښت، د معایناتو پروسه پېچلې ګڼل، فزیکي درد، منفي احساسات لکه وېره، اندېښنه، شرم او ناراحتۍ او له پخوانیو معایناتو منفي تجربه یاد شوي دي (۱۵). په تایوان کې د ترسره شوې یوې بلې څېړنې

له مخې، په سکریننگ معایناتو کې د لوړو زده کړو لرونکو وګړو د ګډون کچه زیاته وه (۱۶). همدارنګه یوه بله څېړنه چې په چین کې ترسره شوېده، (۷۳٪) وګړو په راتلونکي کې په سکریننگ معایناتو کې د ګډون غوښتنه کوله او په دې اړه د مجردو ځوانانو په پرتله د واده شویو زرو خلکو سلنه زیاته وه (۱۲).

افغانستان له تېرو څلورو لسیزو راهیسې د جنگونو، ناامنۍ او ناورینونو سره مخ و، چې د ژوند ګڼ اړخونه لکه اقتصادي، تعلیمي، روغتيايي او نور یې اغېزمن کړي دي. د روغتيايي اړخ سترې ستونزې یې د روغتيايي پاملرنو د اسانتیاو کمښت، لاسرسي نه شتون او د روغتيايي ستونزو او د دوی د سکریننگ او درملنې په اړه د خلکو د پوهاوي کموالی او ګډون کمښت ګڼل دي (۱۸). د نورو هېوادونو په څېر افغانستان کې هم زارې خلک له ګڼو خطرونو سره مخ دي او پر روغتيايي سیستم یې لوی بار اچولی دی. چې یو له دې کړاوونو څخه مزنې ناروغۍ دي. د افغانستان د (۲۰۱۰ز) کال د مړینې ملي سروې (National Mortality Survey) له مخې د ټولو مړینو له ډلې (۳۳،۳٪) مړینې د مزنو ناروغیو له امله وې چې دا سلنه د جنگ له امله د مړینو په پرتله زیاته ده (۱۹). له بده مرغه د افغانستان په کچه د سکریننگ معایناتو لپاره دولتي مرکز نه شته او خلک هم د مزنو ناروغیو په اړه پوهاوی نه لري، له همدې امله د مزنو ناروغیو لپاره هغه وخت معاینات ترسره کېږي چې کله یې ګیلې یا اختلاطات رامنځته کړي وي (۱۹).

د دې څېړنې موخه په ننگرهار ولایت کې د مزنو ناروغیو لپاره په سکریننگ کې د خلکو پر ګډون اغېز لرونکو، هڅوونکو او مخنیوونکو فکتورونو تشریح ده.

د څېړنې مېتود او مواد

د څېړنې ډیزاین او موده

دا یوه Community Based cross-sectional تشریحي څېړنه ده، چې د ننگرهار ولایت په پنځو (۵) ولسوالیو کې، د (۱۴۰۳ هـ ش) کال د سنبلې له لومړۍ نېټې څخه د همدې کال د میزان تر (۳۰مې) نېټې پورې تر سره شوه.

د څېړنې نفوس

د ننگرهار ولایت د پنځو (۵) ولسوالیو، چې درې (کامه، چېرهار او خېوه) اطرافي او دوه (بېسود او سره رود) ښاري ولسوالۍ دي، تر (۳۰) کالونو لوړ عمر لرونکي وګړي د دغې څېړنې نفوس تشکیلوي.

د نمونې اندازه او د نمونې اخیستنې مېتود

د نمونې اندازه د $n = \frac{Z^2 P(1-P)}{d^2}$ فرمول له مخې تعین شوی (۲۰) چې (n) په کې د نمونې اندازه، (Z = 1.96 for 95% Confidence Interval) د باوري سوېې اړونده ستاتستیک، (P = 0.73) متوقع خپرېدل چې له تېرو څېړنو څخه راخیستل شوي او (d = 0.05) د دقت اندازه ده. د پورته فرمول په واسطه د محاسبې له مخې د نمونې اندازه (۳۰۲) شمېرل شوې او ورسره (۲۰٪) د نه ځواب ویونکو (Non Respondent rate) جمع شوې چې د نمونې ټولیزه اندازه (۳۶۳) تنه ټاکل شوې.

نمونه اخیستنه د (Non Probability Convenience Method) په واسطه تر سره شوېده او په څېړنه کې له (۳۰) کالونو څخه لوړ عمر او مزمڼه ناروغي لرونکي وګړي په کې شامل شوي. هغه خلک چې مزمڼې ناروغي یا د څېړنې ترسره کولو لېوالتیا نه لري، له څېړنې ویستل شويدي.

ډیټا ټولونه

ډیټا د مخامخ مرکې له لارې د پوښتنپانې ډکولو په واسطه خپله د څېړونکو او همکارانو لخوا د ننگرهار ولایت د پنځو ولسوالیو له مساوي شمېر ګډونوالو څخه راټوله شوې. تر ډیټا ټولونې وړاندې له ګډونوالو څخه شفاهي موافقه اخیستل شوې او بیا ورڅخه ډیټا راټوله شوې. پوښتنپاڼه تېرو څېړنو ته په کتو ترتیب شوې (۱۵) او پنځه برخې یې درلودې. په لومړۍ برخه کې د ګډونوالو ټولنیز ډیموګرافیک فکتورونه (عمر، جنس، وزن، قد، استوګنځی، مدني حالت، میاشتینۍ کورنۍ عاید، سګرت څکولو عادت، زده کړو کچه) او په تېر وخت کې د سکریننگ تر سره کولو په اړه پوښتنې ذکر شوي. په دویمه برخه کې په سکریننگ کې د ګډونوالو د ګډون په اړه د درک او چلند په اړه لس پوښتنې شوي. درېیمه برخه کې د هغو فکتورونو په اړه، چې د مزمڼو ناروغيو د سکریننگ خدمتونو کې د ګډون لپاره خلک هڅوي، څلور پوښتنې شوي دي. څلورمه برخه کې د هغو فکتورونو په اړه، چې د مزمڼو ناروغيو د سکریننگ خدمتونو کې له ګډون څخه خلک منع کوي، څلور پوښتنې شوي دي او په پنځمه برخه کې په راتلونکي کې د مزمڼو ناروغيو سکریننگ خدمتونو کې د برخې اخیستنې په اړه یوه پوښتنه شوې. د دویمې، درېیمې او څلورمې برخې پوښتنې د پنځه ځوابونو (ډېر موافق، موافق، بې تفاوت، ناموافق او ډېر ناموافق) په بڼه ترتیب شوې چې ډېر ناموافق یې یوه نمره او ډېر موافق یې پنځه نمرې لري. د پنځمې برخې پوښتنه د هو یا نه په بڼه ترتیب شوې. د ډېر موافق او موافق ځواب ویونکو شمېر او سلنه د موافقو ګډونوالو په شمېرنه کې حساب شوې.

احصايوي تحلیل

په دې څېړنه کې ډیټا د SPSS (statistical package for social science) 27th version نرمالې (سافټویر) په واسطه تحلیل شوې ده، چې له تشریحي احصايوي مېتودونو څخه بهر په کې ګټه اخیستل شوې ده او پایلې پکې د اوسطونو او سلنو په بڼه د جدولونو، چارټونو او ګرافونو په بڼه وړاندې شوي.

Ethics/اخلاق

د څېړنې موضوع او پوښتنپاڼه لومړی د ننگرهار پوهنتون طب پوهنځي د څېړنو کمېټې له خوا تائید شوې ده. ددې ترڅنګ ټولنیز، مذهبي او اخلاقي معیارونه په نظر کې نیول شوي، د ګډونوالو ټول معلومات خوندي ساتل شوي او یوازې د څېړنیزې موخې په توګه کارول شوي.

پایلي

د ننگرهار ولایت د پنځه ولسوالیو (کامې، چپرهار، خېوه، بهسود او سره رود) له (۳۶۳) تنو څخه د مخامخ مرکې له لارې، د پوښتنپاڼې په واسطه ډیټا راټوله شوه. له دې ډلې د (۱۳) تنو ګډونوالو ډیټا نیمګړې وه چې له محاسبې وويستل شوه او د پاتې (۳۵۰) تنو ګډونوالو ډیټا تحلیل شوه.

ټولنیزې ډیموګرافیک ځانګړتیاوې

په څېړنه کې تر (۳۰) کالونو لوړ عمر لرونکو (۳۵۰) تنو ګډون درلود، چې له ډلې یې ۹۵ تنه ګډونوال (۲۷،۱٪)، (۳۰ - ۳۵) کلن وو. د ګډونوالو (۲۶،۸۶٪) یعنې (۹۴) تنه ښځینه او (۲۵۶) تنه یا (۷۳،۱۴٪) یې نارینه وو. زیات شمېر (۲۱۰ تنه یا ۶۰٪) ګډونوال د کلیوالي او پاتې (۱۴۰ تنه یا ۴۰٪) یې د ښاري سیمو اوسېدونکي وو. (۲۳۱ تنو یا ۶۶٪) ګډونوالو زده کړې درلودې، (۲۹۹ تنه یا ۸۵،۴٪) ګډونوال واده کړي (متاهل) او د زیاترو ګډونوالو د بدني کتلې شاخص (Body Mass Index) د (۱۸،۵) او (۲۹،۹) تر منځ و.

ځانګړتیاوې	شمېر او سلنه
جنس	
نارینه	۲۵۶ (۷۳،۱۴)
ښځینه	۹۴ (۲۶،۸۶)
عمر	
۳۵-۳۰	۹۵ (۲۷،۱)
۴۰-۳۶	۸۱ (۲۳،۱)
۴۵-۴۱	۶۰ (۱۷،۱)
۵۰-۴۶	۳۴ (۹،۷)
۵۵-۵۱	۱۷ (۴،۹)
۶۰-۵۵	۱۳ (۳،۷)
۶۰<	۵۰ (۱۴،۴)
استوګنځی	
ښاري سیمه	۱۴۰ (۴۰)
کلیوالي سیمه	۲۱۰ (۶۰)
مدني حالت	
مجرد	۵۱ (۱۴،۶)
متاهل	۲۹۹ (۸۵،۴)

زده کړو کچه نالوستی ابتدایه ښوونځی منځنۍ ښوونځی عالي لېسه لېسانس فوق لېسانس	۱۱۹ (۳۴.۰) ۴۰ (۱۱.۴) ۲۹ (۸.۳) ۵۲ (۱۴.۹) ۹۷ (۲۷.۷) ۱۳ (۳.۷)
سګرټ /نصوار کارول هو سګرټ نصوار نه	۱۱۳ (۳۲.۳) ۶۵ (۱۸.۶) ۴۸ (۱۳.۷) ۲۳۷ (۶۷.۷)
اقتصادي حالت ښه	۱۲ (۳.۴)
متوسط کمزوری	۴۵ (۱۲.۹) ۲۹۳ (۸۳.۷)
د بدني کتلې شاخص (Body Mass Index) کم وزنه نورمال وزن زیات وزن چاغ (لومړۍ، دویمه او درېیمه درجه)	۷ (۲.۱) ۱۳۷ (۳۹.۱) ۱۴۵ (۴۱.۴) ۶۱ (۱۷.۴)
ولسوالي سرهرود پهسود کامه څپوه چپرهار	۶۷ (۱۹.۱) ۷۳ (۲۰.۹) ۷۰ (۲۰.۰) ۷۱ (۲۰.۳) ۶۹ (۱۹.۷)

لومړۍ جدول: د ګډونوالو ټولنیز دیموګرافیک معلومات

د مزمونو ناروغيو په سكريننگ كې گډون

په ننگرهار كې د مزمونو ناروغيو د سكريننگ لپاره كوم عامه مركز نه شته، مگر له (۳۵۰) تنو گډونوالو څخه (۲۳۰) تنو يا (۶۵.۷٪) يې په شخصي توگه د ځينو مزمونو ناروغيو لپاره سكريننگ تر سره كړى و.

په مزمونو ناروغيو كې گډون	د گډونوالو شمېر	سلنه
هو	۲۳۰	۶۵.۷
نه	۱۲۰	۳۴.۳

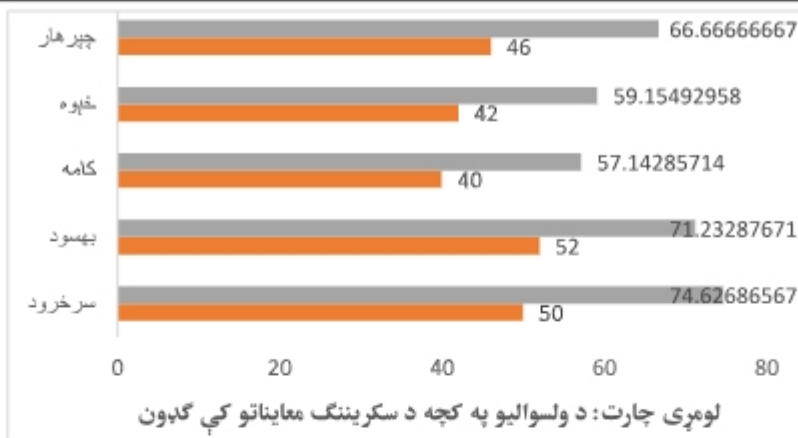
دويم جدول: د گډونوالو په سكريننگ كې د برخې اخيستنې كچه

د ولسواليو په كچه په روغتيايي سكريننگ كې گډون

د ولسواليو له ډلې د سره رود (۷۴.۶٪)، بهسود (۷۱.۳٪)، كامې (۵۷.۱٪)، خېوې (۴۲.۱٪) او د چپرهار ولسوالۍ (۴۶.۶٪) گډونوالو په شخصي توگه په سكريننگ معياناتو كې گډون كړى و (لومړۍ چارټ).

د روغتيايي سكريننگ تر سره كولو په اړه روغتيايي درك او چلند

له نيمايي څخه د زياتو گډونوالو (۵۷.۴٪) ځواب دا و چې كېداى شي روغتيايي ستونزه ولري او (۵۲.۳٪) گډونوال په دې باور وو، چې دوى په راتلونكي كې د مزمونو ناروغيو له لور خطر سره مخ دي. (۶۸.۹٪) گډونوال پمدې باور و چې كله د ناراحتۍ احساس وكړي، سكريننگ معيانات ترسره كوي. (۳۹.۱٪) يې د سكريننگ معياناتو په اړه وېره درلوده، (۳۰٪) گډونوال باورمن وو چې روغتيايي ستونزې كېداى شي د دوى كورنۍ او ټولنيز ژوند باندې ناسم اغېز وكړي. (۹۳) سلنه گډونوالو باور درلود چې سكريننگ معيانات د دوى د روغتيايي حالت معلومولو لپاره اغېزمنه لاره ده او (۸۹.۱٪) گډونوال په دې عقیده وو چې سكريننگ معيانات ډاكټرانو سره د ناروغيو پر وخت تشخيص او درملنه كې مرسته كوي. ډېرى گډونوال (۷۸.۶٪) دې سره موافق وو چې سكريننگ معيانات كولای شي په راتلونكي كې د روغتيايي خدمتونو لگښت راكم كړي او د ناروغيو پر وخت تشخيص د كاميابۍ درملنې چانس زياتوي. (۸۴٪) گډون كوونكو ځواب ورکړى و چې كه دوى كې مزمه ناروغي تشخيص شوې وه، دوى به يې په هماغه روغتون كې پر وخت درملنه كړى وى.

بیانیه	ډېر ناموافق شماره (سلنه)	ناموافق شماره (سلنه)	بې طرفه شماره (سلنه)	موافق شماره (سلنه)	ډېر موافق شماره (سلنه)
زه کېدلای شي روغتيايي ستونزه ولرم.	۲۳ (۶.۶)	۶۵ (۱۸.۶)	۶۱ (۱۷.۴)	۱۹۴ (۵۵.۴)	۷ (۲)
فکر کوم چې زه د مزمون ناروغیو لپاره ډېر خطر کې یم.	۱۵ (۴.۳)	۹۸ (۲۸)	۵۴ (۱۵.۴)	۱۴۵ (۴۱.۴)	۳۸ (۱۰.۹)
زه به هغه وخت سکریننگ معاینات ترسره کړم چې کله د ناراحتۍ احساس وکړم.	۹ (۲.۶)	۵۲ (۱۴.۹)	۴۶ (۱۳.۱)	۲۱۹ (۶۲)	۲۴ (۶.۹)
زه ډارېم چې که سکریننگ معاینات ترسره کړم، کېدلای شي ناروغي ولرم.	۱۷ (۴.۹)	۱۳۰ (۳۷.۱)	۶۶ (۱۸.۹)	۱۱۷ (۳۳.۴)	۲۰ (۵.۷)
مزمون ناروغۍ بڼایي زما پر دندې، ټولنیز او کورني ژوند باندې بد اغېز ولري.	۶ (۱.۷)	۷۰ (۲۰)	۵۷ (۱۶.۳)	۱۷۶ (۵۰.۳)	۴۱ (۱۱.۷)
وقايوي سکریننگ معاینات کېدلای شي زما پر اوسني روغتيايي حالت ناسم اغېز ولري.	۲۹ (۸.۳)	۱۶۷ (۴۷.۷)	۴۹ (۱۴)	۹۳ (۲۶.۶)	۱۲ (۳.۴)
وقايوي روغتيايي معاینات کېدلای شي زما لپاره د ډېرې خطرناکې ناروغۍ نښه وي.	۱۲ (۳.۴)	۱۱۶ (۳۳.۱)	۴۳ (۱۲.۳)	۱۶۷ (۴۷.۷)	۱۲ (۳.۴)
منظم روغتيايي سکریننگ معاینات کېدلای شي زما د راتلونکو روغتيايي خدمتونو لگښت راکم کړي.	۱۳ (۳.۷)	۲۳ (۶.۶)	۳۹ (۱۱.۱)	۲۱۳ (۶۰.۹)	۶۲ (۱۷.۷)
زه موافق یم چې د ناروغیو پر وخت تشخیص او درملنه ګټوره ده.	۳ (۰.۹)	۵ (۱.۴)	۳۰ (۸.۶)	۲۰۳ (۵۸)	۱۰۹ (۳۱.۱)
که چېرې زما مزمون ناروغي پر وخت تشخیص شوی وی، ما به یې په اړوند کلینیک کې پر وخت درملنه کړی وی.	۴ (۱.۱)	۱۱ (۳.۱)	۴۱ (۱۱.۷)	۱۸۵ (۵۲.۹)	۱۰۹ (۳۱.۱)

درېیم جدول: په روغتيايي سکریننگ معایناتو کې د خلکو د ګډون په اړه درک او چلند

هغه فکتورونه چې د مزمون ناروغيو سکریننگ معایناتو لپاره گډون کوونکي هڅوي

د دغې څېړنې لپاره د ټاکل شویو گډونوالو له ډلې (۷۹،۴٪) گډون کوونکي په دې نظر وو، چې د سکریننگ معایناتو لپاره د روغتيايي مرکز نږدې موقعیت ډېر مهم او اغېزناک دی، (۳۰٪) گډونوال په دې نظر و چې د وړیا معایناتو په پرتله په پیسو د معایناتو ترسره کول ډېر اغېز لري، (۴۰٪) گډونوال په دې نظر و چې روغتيايي مرکزونه مجهز دي؛ په داسې حال کې چې زیاتره گډونوالو تر اوسه په سکریننگ معایناتو کې گډون نه و کړی او یوازې (۱۴،۸) سلنه گډونوالو د ترسره کړیو سکریننگ معایناتو څخه منفي تجربه لرله.

بیانیه	ډېر ناموافق شمېر (سلنه)	ناموافق شمېر (سلنه)	بې طرفه شمېر (سلنه)	موافق شمېر (سلنه)	ډېر موافق شمېر (سلنه)
زما په اند سکریننگ معایناتو لپاره اسانه موقعیت مهم دی.	۲ (-،۶)	۲۱ (۶)	۴۹ (۱۴)	۲۱۶ (۶۱،۷)	۶۲ (۱۷،۷)
د وړیا معایناتو په پرتله په پیسو سکریننگ معاینات ډېر مؤثر دي.	۱۱ (۳،۱)	۹۴ (۲۶،۹)	۵۶ (۱۶)	۱۳۹ (۳۹،۷)	۵۰ (۱۴،۳)
زما په باور روغتيايي کارکوونکي او کلینیکونه ښه مجهز دي.	۲۸ (۱۰،۹)	۱۱۸ (۳۳،۷)	۸۱ (۲۳،۱)	۹۰ (۲۵،۷)	۵۰ (۱۴،۳)
زه د مخکینیو سکریننگ معایناتو منفي تجربه لرم.	۲۸ (۱۰،۹)	۱۴۰ (۴۰)	۱۲۰ (۳۴،۴)	۴۶ (۱۳،۱)	۶ (۱،۷)

کلورم جدول: هغه فکتورونه چې د مزمون ناروغيو سکریننگ معایناتو لپاره گډونوال هڅوي

هغه فکتورونه چې د مزمون ناروغيو لپاره سکریننگ معایناتو کې د خلکو د گډون مخنیوی کوي

زیاتره گډونوالو فکر کاوه چې د مزمون ناروغيو لپاره د سکریننگ معاینات گټور دي او یوازې (۱۵،۵٪) گډونوال په دې فکر و چې سکریننگ معاینات کول د وخت ضایع ده. نږدې پنځمه برخه (۱۹،۲٪) گډونوالو ویل چې د سکریننگ معایناتو پروسه ډېره پېچلې ده. برسېره پر دې (۲۰،۹٪) گډون کوونکي په دې اند وو چې سکریننگ معاینات د فزیکي او احساساتي درد، وېرې، اندېښنې، شرم او ناراحتۍ لامل کېږي. (۴۳،۲٪) خلک په دې باور وو چې روغتيايي کارکوونکي د سکریننگ یا نورو معایناتو پر مهال منفي چلند لري.

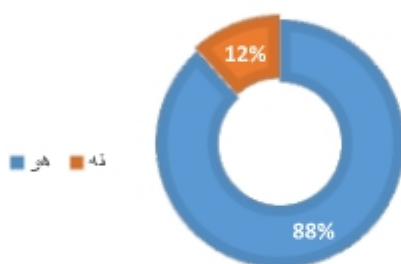
بیانیه	ډېر ناموافق شمېر (سلنه)	ناموافق شمېر (سلنه)	بې طرفه شمېر (سلنه)	موافق شمېر (سلنه)	ډېر موافق شمېر (سلنه)
زما په باور سکریننگ معاینات د وخت ضایع کول دي.	۵۷ (۱۶،۳)	۲۰۱ (۵۷،۴)	۳۸ (۱۰،۹)	۴۴ (۱۲،۶)	۱۰ (۲،۹)

۱	۶۶	۹۰	۱۳۲	۶۱	زما په باور سکریننگ معاینات ډېره مغلقه پروسه ده.
(۰.۳)	(۱۸.۹)	(۲۵.۷)	(۳۷.۷)	(۱۷.۴)	
۸	۶۵	۸۲	۱۶۱	۳۴	روغتیايي سکریننگ معاینات د ویرې، اندېښنې، شرم، درد او ناراحتۍ لامل کېږي.
(۲.۳)	(۱۸.۶)	(۲۳.۴)	(۴۶)	(۹.۷)	
۳۸	۱۱۳	۷۲	۱۰۷	۲۰	ځیني روغتیايي کارکوونکي منفي چلند ښيي.
(۱۰.۹)	(۳۲.۳)	(۲۰.۶)	(۳۰.۶)	(۵.۷)	

پنځم جدول: هغه فکتورونه چې د مزمڼو ناروغيو لپاره سکریننگ معایناتو کې د خلکو د ګډون مخنیوی کوي

په راتلونکي سکریننگ معایناتو کې د ګډون کوونکو لېوالتیا

زیاتره ګډونوالو چې (۳۰۹) تنه یا (۸۸.۳٪) کېږي، په راتلونکو سکریننگ معایناتو کې د برخې اخیستلو لېوالتیا لرله او (۱۱۰۷) سلنه یې ویل چې په راتلونکي کې په سکریننگ معایناتو کې برخه نه اخلي. په روغتیايي چلند باندې د انفرادي فکتورونو اغېزې په پنځم جدول کې ښودل شوي دي.

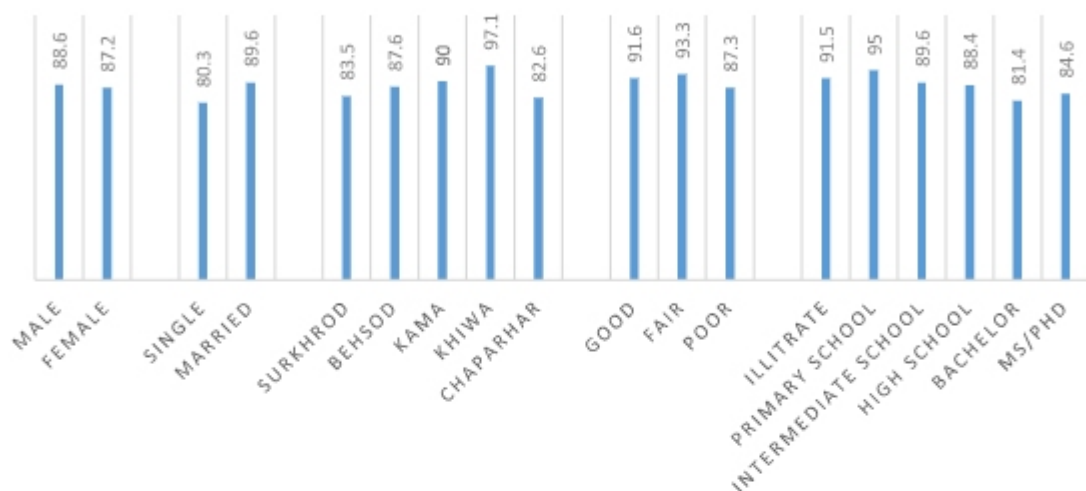

لومړۍ انځور: په راتلونکي کې د مزمڼو ناروغيو په
سکریننگ کې د ګډون کچه

د ډیموګرافیک فکتورونو له مخې په راتلونکي کې د مزمڼو ناروغيو په سکریننگ کې د برخه اخیستنې لېوالتیا

د جنس له مخې په راتلونکي کې د مزمڼو ناروغيو سکریننگ کې د برخه اخیستنې لېوالتیا په نارینه و کې (۸۸.۶٪) او ښځینه و کې (۸۷.۲) سلنه وه. همدارنګه د مدني حالت له مخې په واده کړیو کې لېوالتیا (۸۹.۶٪) او په ناواده کړیو کې (۸۰.۳٪) وه. په ورته ډول د استوګنځي له مخې د سره رود ولسوالۍ په اوسېدونکو کې لېوالتیا (۸۳.۵) سلنه، بهسودو کې (۸۷.۶) سلنه، کامه کې (۹۰) سلنه، خپوه کې (۹۷.۱) سلنه او چېرهار کې (۸۲.۶) سلنه وه. په ورته ډول د اقتصادي حالت له مخې په ښه اقتصاد لرونکو کې لېوالتیا (۹۱.۶) سلنه، په مناسب اقتصاد لرونکو کې (۹۳.۳) سلنه او په غریبو خلکو کې (۸۷.۳) سلنه وه. همداراز د تعلیمي کچې له مخې په نالوستو کې د لېوالتیا کچه (۹۱.۵) سلنه، په ابتدايیه تعلیم لرونکو کې (۹۵) سلنه، په متوسطه کې (۸۹.۶) سلنه، ثانوي کچه کې (۸۸.۶)، په لېسانس کچه زده کړو لرونکو کې (۸۱.۴) سلنه او په فوق لېسانس کچه زده کړو لرونکو کې (۸۴.۶) ښودل شوې وه.

د ډیموگرافیک فکتورونو له مخې په راتلونکي کې د مزنو ناروغيو په
سکریننگ کې د برخه اخیستنې لېوالتیا

مناقشه

د مزنو ناروغيو لپاره په سکریننگ کې د خلکو د گډون، هڅوونکو او مخنیوونکو فکتورونو په اړه د دې څېړنې پایلې ښيي چې (۶۵،۷) سلنه خلکو په شخصي توګه د ځينو مزنو ناروغيو لپاره سکریننگ کې برخه اخیستې وه. (۸۸٪) خلکو په راتلونکي کې د مزنو ناروغيو په سکریننگ کې د گډون لپاره لېوالتیا ښودلې وه.

په سکریننگ کې د برخې اخیستنې دا پایله د (Shih-Ying) او ملګرو له خوا د ترسره شوې څېړنې د پایلې سره نژدې ده، چې په کې د گډون کوونکو سلنه (۶۳،۲) وه (۱۵). همدارنګه په راتلونکي کې د مزنو ناروغيو په سکریننگ کې د لېوالتیا کچه د (Shih-Ying) له خوا په ترسره شوې څېړنه کې (۷۱،۶) سلنه ده چې زمونږ له پایلو څخه یو څه توپیر ښيي او لامل یې ښايي د څېړنې میتود یا تحصیلي او چاپیریالي شرایطو بدلونونه وي (۱۵). په ورته ډول د (Chuang MingChuen) او ملګرو له خوا د مزنو ناروغيو په سکریننگ کې د خلکو د گډون لېوالتیا (۷۳) سلنه ده، چې ښايي دا ټیټه کچه مخکې تر مخکې د سکریننگ معایناتو تر سره کېدو له امله یا په مختلف څېړنیز میتود او نورو فکتورونو پورې تړاو ولري (۲۱). په سکریننگ پروګرامونو کې د گډون کچه د چین په بیجینګ کې د ریمین پوهنتون له خوا تر سره شوې څېړنه کې (۲۹،۵۶٪) ښودل شوې چې دا اندازه په دولتي سکریننگ پروګرامونو کې ده، په داسې حال کې چې په افغانستان کې د سکریننگ لپاره دولتي ترتیب ته شته او لاسته راغلې سلنه په شخصي توګه د برخې اخیستنې ده، ځکه خو سره توپیر لري (۱۶).

په بېلابېلو هېوادونو کې ترسره شویو څېړنو ښودلې ده، چې ډیموګرافیک توپيرونه او فکتورونه د سکریننگ معایناتو په اړه تصمیم پورې اړه لري (۲۲). اوسنۍ څېړنې هم دا وښودله چې ټولنیز ډیموګرافیک ځانګړتیاوې د مزمنو ناروغیو سکریننگ معایناتو لپاره ښايي د خلکو په لېوالتیا اغېز ولري، چې تحلیلي څېړنو ته اړتیا لري. په دې څېړنه کې ډېرو (۸۸،۳٪) ګډون کوونکو څرګنده کړه، چې په راتلونکي کې په سکریننگ معایناتو کې ګډون ته لېوالتیا لري.

د دې څېړنې پایلې ښيي چې زیات شمېر (۵۷،۳٪) ګډونوال فکر کوي چې دوی کېدای شي روغتيايي ستونزه ولري؛ دا پایله په یوه بله څېړنه کې (۵۵،۴) سلنه ده (۱۵). (۵۲،۳٪) ګډونوال په دې باور دي چې دوی به راتلونکي کې د مزمنو ناروغیو له ډېر خطر سره مخ دي. (۶۸،۹٪) ګډونوال باورمن دي چې کله د ناراحتۍ احساس وکړي، سکریننگ معاینات به ترسره کړي. (۹۳) سلنه ګډونوال باور لري چې سکریننگ معاینات د دوی د روغتيايي حالت د معلومولو لپاره اغېزناکه لاره ده. (۸۹،۱) سلنه ګډون کوونکي په دې عقیده و چې سکریننگ معاینات ډاکټرانو سره د ناروغیو پر وخت تشخیص او درملنه کې مرسته کوي. د ګډونوالو له ډلې (۷۸،۶) سلنه موافق و، چې سکریننگ معاینات کولای شي په راتلونکي کې د روغتيايي خدمتونو لګښت راکم کړي او دا چې د ناروغیو پر وخت تشخیص د کامیابي درملنې چانس زیاتوي، (۸۴) سلنه ګډون کوونکو ځواب ورکړی و، چې دا پایلې د (Shih-Ying Chien) له خوا ترسره شوې څېړنې پایلې سره ورته دي (۱۵).

پایله اخیستنه

د څېړنې له موندنو څخه دې پایلې ته رسېږو، چې د مزمنو ناروغیو په سکریننگ کې د خلکو ګډون لېوالتیا زیاته ده او د لا زیاتوالي او پلي کولو لپاره د سکریننگ په اړه د خلکو درک او پوهه لرل مهم دي. له دې وراخوا هڅوونکي فکتورونه لکه د سکریننگ مرکز اسانه او نږدې موقعیت، لګښتونه، تجهیز او د پخوانیو معایناتو تجربه هم خپله ونډه لري. همدارنګه د مخنیوونکو فکتورونو له ډلې څخه ځیني فکتورونه لکه د خلکو له خوا سکریننگ معایناتو ته د وخت د ضیاع په سترګه کتل، د وېرې، اندېښنې، شرم او ناراحتۍ احساس، د سکریننگ معایناتو د پروسې پیچلې بڼه او د روغتيايي کارکوونکو منفي چلند هم د ګډون په کچې پورې تړلې دي. د دې فکتورونو د اغېز لرلو او څرنگوالي لپاره نورو تحلیلي او تجربوي څېړنو ته اړتیا ده چې رد یا ومنل شي.

د دغې څېړنې د موندنو له مخې د روغتيايي سکریننگ معایناتو د طرحه کولو پر مهال باید دوه فکتورونه په پام کې ونیول شي، لومړی د ټولنې په کچه د روغتيايي سکریننگ معایناتو کې ګډون کولو په اړه درک او چلند او دویم د سکریننگ خدمتونو کې د ګډون هڅوونکي او مخنیوونکي فکتورونه. هغه فکتورونه چې د سکریننگ معایناتو لپاره هڅوونکي دي، باید تقویه او هغه فکتورونه چې پر وړاندې یې خنډ دي، باید راکم کړل شي، ترڅو خلک په سکریننگ معایناتو کې لا ډېره برخه واخلي.

دا څېړنه د مزمنو ناروغیو د سکریننگ په هکله ګډون، هڅوونکو او مخنیوونکو فکتورونو په تړاو غوره معلومات وړاندې کوي، خو له محدودیتونو څخه خالي نه ده. یو محدودیت د دغې څېړنې تشریحي ډیزاین دی، چې پایله یې د تحلیلي څېړنو پواسطه ازمایلو ته اړتیا لري. له دې وراخوا د دې څېړنې پایلې یوازې د ننگرهار پنځه ولسوالیو څخه راخیستل شویو نمونو پورې محدودې دي؛ نو په ټول ولایت یا هېواد یې له عام کولو څخه عاجز ده. همدارنګه د ټولنې پر بنسټ د څېړنې په ترسره کولو کې د خلکو د تعلیمي کچې ټیټوالی او په څېړنه کې برخه اخیستل او معلومات شریکول کمزګر وو.

وړاندیزونه

1. د مزمنو ناروغيو د سکریننگ معایناتو لپاره عامه روغتيايي مرکز نهشته، باید جوړ شي او عام خلک ورڅخه ګټه واخلي.
2. په ټولنه کې د مزمنو ناروغيو د سکریننگ په هکله باید د پوهاوي پروګرامونه پلي شي.
3. د هڅوونکو فکتورونو تقویه او مخنیوونکو فکتورونو کمول یا له منځه وړل به د مزمنو ناروغيو په سکریننگ کې د خلکو د ګډون کچه زیاته کړي.

اخځلیکونه

1. Shin, D.W., et al., National General Health Screening Program in Korea: history, current status, and future direction. Precision and Future Medicine, 2022. 6(1): p. 9-31.
2. Fabbri, L. and R. Ferrari, Chronic disease in the elderly: back to the future of internal medicine. Breathe, 2006. 3(1): p. 40-49.
3. Zhao ChanJuan, Z.C., et al., Prevalence and correlates of chronic diseases in an elderly population: a community-based survey in Haikou. 2018.
4. Dexter, P.R., et al. Preparing for an aging population and improving chronic disease management. in AMIA Annual symposium proceedings. 2010. American Medical Informatics Association.
5. Raghupathi, W. and V. Raghupathi, An empirical study of chronic diseases in the United States: a visual analytics approach to public health. International journal of environmental research and public health, 2018. 15(3): p. 431.
6. Hajat, C. and E. Stein, The global burden of multiple chronic conditions: a narrative review. Preventive medicine reports, 2018. 12: p. 284-293.
7. DuGoff, E.H., et al., Targeting high-need beneficiaries in medicare advantage: Opportunities to address medical and social needs. Issue Brief (Commonw. Fund), 2019. 2019: p. 1-14.
8. Hacker, K., The burden of chronic disease. Mayo Clinic Proceedings: Innovations, Quality & Outcomes, 2024. 8(1): p. 112-119.
9. Renehan, A.G. and A. Howell, Preventing cancer, cardiovascular disease, and diabetes. The Lancet, 2005. 365(9469): p. 1449-1451.
10. Afshin, A., et al., Health effects of dietary risks in 195 countries, 1990–2017: a systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2017. The lancet, 2019. 393(10184): p. 1958-1972.
11. Pereira, M.d.G., Beyond life style interventions in Type 2 Diabetes. 2016, SciELO Brasil. p. e2765.

12. Grunfeld, E., et al., Improving chronic disease prevention and screening in primary care: results of the BETTER pragmatic cluster randomized controlled trial. BMC family practice, 2013. 14: p. 1-12.
13. Durojaiye, O., Health screening: is it always worth doing. Internet J Epidemiol, 2009. 7(1).
14. Martin, L.R., et al., The challenge of patient adherence. Therapeutics and clinical risk management, 2005. 1(3): p. 189-199.
15. Shih-Ying, C., M.-C. Chuang, and I. Chen, Why People Do Not Attend Health Screenings: Factors That Influence Willingness to Participate in Health Screenings for Chronic Diseases. International Journal of Environmental Research and Public Health, 2020. 17(10): p. 3495.
16. Du, B. and Y. Mu, The relationship between health changes and community health screening participation among older people. Frontiers in Public Health, 2022. 10: p. 870157.
17. Hsu, H.Y. and R. Gallinagh, The relationships between health beliefs and utilization of free health examinations in older people living in a community setting in Taiwan. Journal of advanced nursing, 2001. 35(6): p. 864-873.
18. Panter-Brick, C., et al., Social stressors, mental health, and physiological stress in an urban elite of young Afghans in Kabul. American Journal of Human Biology: The Official Journal of the Human Biology Association, 2008. 20(6): p. 627-641.
19. Noormal, A.S., et al., Prevalence of major non-communicable diseases and their associated risk factors in Afghanistan: a systematic review and meta-analysis. Therapeutic Advances in Chronic Disease, 2024. 15: p. 20406223241229850.
20. Pourhoseingholi, M.A., M. Vahedi, and M. Rahimzadeh, Sample size calculation in medical studies. Gastroenterology and Hepatology from bed to bench, 2013. 6(1): p. 14.
21. Chien ShihYing, C.S., et al., Primary drivers of willingness to continue to participate in community-based health screening for chronic diseases. 2019.
22. Kelly, M.P. and M. Barker, Why is changing health-related behaviour so difficult? Public health, 2016. 136: p. 109-116.

A Descriptive Study of Participation, Motivating And Preventive Factors of People In The Screenings of Chronic Diseases

Teaching Assistant Dr. Mohammad Yunus Akhundzada¹, Senior Teaching Assistant Dr. Wahidullah Nouri²

^{1,2}Department of Pharmacology, Faculty of Medicine, Nangarhar University, Nangarhar, Afghanistan

Article History

Received: 12/Nov/2024

Accepted: 07/Jan/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Screening • Motivation
- Chronic Diseases • Barriers
- Participation
- Demand

*Corresponding Author

Teaching Assistant Dr. Mohammad Yunus Akhundzada

E-mail: yonusakhundzada@gmail.com

Contact: +93 (0) 781162515

Abstract

Chronic diseases are considered among the leading causes of mortality and disability worldwide, and preventive screening examinations are highly effective in reducing the progression of chronic diseases. However, many people, especially those in rural areas, do not benefit from these preventive services, which may be attributed to the lack of screening centers, low awareness levels, as well as motivational and inhibiting factors. This community-based cross-sectional descriptive study was conducted in five districts of Nangarhar province from the first of Sunbula 1403 to the 30th of Mizan 1403 SH. The aim of this study was to describe the participation rate and factors that encourage or inhibit people from participating in screening examinations for chronic diseases. The study included 350 patients aged 30 years and above. Data were collected through face-to-face interviews using questionnaires. The results showed that 65.7% of participants had personally undergone screening for some chronic diseases, while 88% expressed willingness to participate in chronic disease screening in the future. 93% of participants believed that screening examinations are

an effective way to determine their health status, and 89.1% agreed that screening helps doctors diagnose and treat diseases early. 79.4% considered the proximity of health centers for screening examinations as very important and effective. Most participants viewed screening examinations for chronic diseases as beneficial, with only 15.5% considering them a waste of time. In conclusion, there is a high willingness among people to participate in chronic disease screening, and increasing awareness and understanding of screening is crucial for greater implementation. Certain motivating factors such as convenient and nearby screening centers, costs, equipment, and previous screening experiences may play a positive role. On the other hand, factors such as viewing screening as time-consuming, fear, anxiety, shame, discomfort, perceived complexity of the screening process, and negative behavior of healthcare workers

^۱ پوهنیار رحمت الله امینی، ^۲ پوهنیار محمد ادریس حازم، ^۳ عبدالجمیل پویا
^۴ دیپارتمنت روانشناسی عمومی، پوهنځی روانشناسی، پوهنتون تعلیم و تربیه کابل، کابل - افغانستان

چکیده

این تحقیق به هدف بررسی رابطه بین افسردگی و رفتار های پرخطر انجام شده است، که جامعه آماری این تحقیق را ۲۹۱ تن از میان ۱۱۵۰ تن محصلین شامل برحال لیلیه پوهنتون کابل میباشد. این تحقیق از نگاه هدف از جمله تحقیقات کاربردی است و از نگاه ماهیت توصیفی از نوع تحقیقات همبستگی میباشد. در این تحقیق برای گردآوری داده ها از پرسشنامه افسردگی بک ۲۱ سوالی و پرسشنامه رفتار های پرخطر زاده محمدی ۳۸ سوالی استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزار (SPSS26) استفاده گردیده است. نتایج نشان میدهد که میان افسردگی و گرایش به مواد مخدر $p=0,01$ ، گرایش به الکول $p=0,01$ ، گرایش به سگرت $p=0,01$ ، رانندگی خطرناک $p=0,01$ و خشونت $p=0,01$ رابطه معنی دار وجود دارد. بنابر این از آمار بدست آمده میتوان نتیجه گرفت که هر قدر میزان افسردگی افزایش یابد، به همان اندازه شیوع رفتارهای پرخطر مانند (گرایش به اعتیاد، گرایش به الکول، گرایش به سگرت، خشونت، رانندگی خطرناک و...) نیز افزایش می یابد. بنابر این می توان گفت که با کاهش دادن میزان افسردگی بوسیله روان درمانی و دارو درمانی میتوانیم شیوع رفتار های پرخطر را نیز کاهش دهیم.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله ۱۴۰۳/۱۰/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۱۱/۲۱

تاریخ نشر: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

سال: ۱۴۰۴ هـ. ش جلد: ۲ شماره: ۱

نقاط اساسی

- افسردگی
- رفتار های پرخطر
- محصلان

نویسنده مسؤول

پوهنیار رحمت الله امینی
ایمیل: rahmatullahamini6@gmail.com
شماره تماس: 776560910 (0) 93 +

مقدمه

افسردگی عبارت از حالت روانی ناخوش که با دل زدگی، یأس و خستگی پذیری مشخص میشود و در بیشتر مواقع با اضطرابی کم و بیش شدید همراه است. برآوردها نشان میدهند که ۱۵ تا ۲۰ درصد افراد بزرگسال جامعه، عوارض و نشانه های مختلف افسردگی شدید را از خود نشان میدهند (۱). رفتار های پرخطر رفتار هایی هستند که زندگی دیگران را مختل کرده و ممکن است به اشخاص و یا اموال آنان آسیب برساند (۲).

افسردگی رایج ترین اختلال روانی است و به دلیل گسترش و شیوع فراوانی که دارد، سرماخوردگی روانپزشکی نامیده می شود. افسردگی با یک تعداد نشانه های عاطفی و جسمانی، از قبیل خلق غمگین، عدم لذت، فقدان انرژی و زود رنجی رابطه دارد، همچنان نشانه های شناختی نیز اهمیت دارند و شامل توجه مختل، تردید، دو دلی و احساس بی ارزشی است (۳).
فهم پیچیدگی های روان شناختی، بررسی این ارتباط می تواند به درک عمیق تری از تأثیرات عاطفی و روانی افسردگی بر

رفتارهای فرد منجر شود. درک این روابط پیچیدگی های پروسه های روانی و تأثیرات متقابل آن ها را روشن تر می سازد. آگاهی اجتماعی، تحقیقات در این زمینه می تواند به آگاهی بیشتر عموم مردم و جامعه درباره تأثیر افسردگی بر رفتارها و تصمیمات افراد کمک کند. افزایش این آگاهی می تواند به کاهش استیگما و بی توجهی به مسائل روان شناختی منجر شود. درک بهتر از بیماری ها، این تحقیقات می توانند به شناخت بهتر علل و پیامدهای افسردگی و رفتارهای پرخطر کمک کند. فهم این رابطه می تواند به تنوع در شیوه های درمانی و پیشگیری منجر شود. افسردگی و رفتار های پرخطر یک مسأله جدی در جامعه ما است که ممکن است افسردگی مزمن و شدید از جهات مختلف مانند، فقر، مهاجرت، عوامل طبیعی و جنگ روی افراد جامعه تأثیر بگذارد و منجر به رفتار های پرخطر شود. لذا ضروری است که پژوهش های مختلف به بررسی سوء مصرف مواد و عوامل تأثیر گذار بر آن بپردازند. با این تفاسیر ضرورت و اهمیت بررسی رابطه بین بررسی رابطه بین افسردگی و رفتار های پرخطر میان محصلان خوابگاه پوهنتون کابل، از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

اهداف تحقیق

- 1- بررسی رابطه میان افسردگی و رفتار های پرخطر محصلان خوابگاه پوهنتون کابل
2. بررسی رابطه افسردگی با گرایش به مواد مخدر محصلان خوابگاه پوهنتون کابل
3. بررسی رابطه افسردگی با گرایش به الکول محصلان خوابگاه پوهنتون کابل
4. بررسی رابطه افسردگی با گرایش به سگرت محصلان خوابگاه پوهنتون کابل
5. بررسی رابطه افسردگی با گرایش به خشونت محصلان خوابگاه پوهنتون کابل
6. بررسی رابطه افسردگی با گرایش به رانندگی خطرناک محصلان خوابگاه پوهنتون کابل

روش تحقیق

تحقیق ذیل کاربردی می باشد، از لحاظ ماهیت داده ها از نوع همبستگی بوده که اطلاعات به شکل آماری و به واسطه پرسشنامه ها جمع آوری گردیده است. جامعه آماری پژوهش حاضر، تمام محصلین خوابگاه پوهنتون کابل در سال ۱۴۰۳ می باشد. که حجم کل جامعه آماری ۱۱۵۰ نفر می باشد و نمونه آماری پژوهش حاضر بر اساس جدول مورگان ۳۹۱ نفر در نظر گرفته شده است.

از روش نمونه گیری طبقه ای برای توزیع پرسشنامه ها استفاده صورت گرفته است.

ابزار جمع آوری داده های تحقیق

در این تحقیق از دو پرسشنامه زیر برای جمع آوری داده ها استفاده صورت گرفته است:

الف - پرسشنامه افسردگی بک: پرسشنامه افسردگی بک (BDI) ازجمله مناسبترین ابزارها برای انعکاس حالات افسردگی است. این پرسشنامه دارای 12 ماده است که علایم جسمانی، رفتاری و شناختی افسردگی را اندازه گیری می کند. هر ماده

متغیر	گروه ها	فراوانی	درصد فراوانی
محل	شهر	۱۳۶	۴۶,۷
سکونت	روستا	۱۵۵	۵۳,۳
صنف	اول	۱۴۲	۴۸,۸
	دوم	۱۴۹	۵۱,۲
سن	۱۸ - ۲۰ سال	۱۲۶	۴۳,۳
	۲۱ - ۲۵ سال	۱۶۵	۵۶,۷

جدول شماره (۱): جدول توزیع فراوانی نمونه آماری بر حسب محل سکونت

داده های جدول فوق نشان می دهد که ۱۳۶ تن پاسخ دهندگان که ۴۶,۷ درصد نمونه آماری تحقیق را تشکیل می دهند، در شهر سکونت دارند و ۱۵۵ تن دیگر که ۵۳,۳ درصد نمونه آماری تحقیق را تشکیل می دهد، محل سکونت خویش را روستا گفته اند. همچنان داده های جدول فوق نشان می دهد که ۱۴۲ تن محصل شامل صنف اول و ۱۴۹ تن دیگر محصل شامل صنف دوم می گردند. همچنین داده های در جدول فوق نشان می دهد که ۱۲۶ تن شامل گروه سنی ۲۰-۱۸ سال و ۱۶۵ تن دیگر شامل گروه سنی ۲۱-۲۵ سال می گردند.

یافته های استنباطی تحقیق

هدف اول تحقیق: شناخت رابطه رفتارهای پرخطر و افسردگی میان محصلان خوابگاه پوهنتون کابل

متغیر	میانگین	انحراف معیار	همبستگی	سطح معنی داری	تعداد
رفتارهای پرخطر	۷۰,۹۶۲	۲۱,۹۶۵	۰,۳۴۳**	۰,۰۰۱	۲۹۱
افسردگی	۱۹,۶۴۶	۱۱,۸۹۹			

جدول شماره (۲): جدول ضریب همبستگی اسپیرمن رفتارهای پرخطر و افسردگی

نتایج آزمون ضریب همبستگی نشان می دهد، که ضریب همبستگی میان رفتارهای پرخطرو افسردگی مساوی (۰,۳۴۳) با سطح معنی داری $p=0.001$ بدست آمده، چون قیمت ($p<0.01$) می باشد، بنا بر این رابطه قوی مثبت معناداری میان رفتارهای پرخطر و افسردگی بین محصلان وجود دارد.

متغیر	همبستگی	سطح معنی داری	تعداد
گرایش به مواد مخدر	۰,۳۳۶**	۰,۰۰۱	۲۹۱
افسردگی			

جدول شماره (۳): جدول ضریب همبستگی اسپیرمن میان مولفه گرایش به مواد مخدر و افسردگی

هدف دوم: شناخت رابطه مولفه گرایش به مواد مخدر و افسردگی محصلان خوابگاه پوهنتون کابل

در آزمون ضریب همبستگی میان مولفه گرایش به مواد مخدر رفتارهای پرخطر و افسردگی مساوی به (۰,۳۳۶) با سطح معنی داری (۰,۰۰۱) به دست آمده است. نتایج آزمون نشان می دهد که در سطح معنی داری ($p = 0.01$) میان دو متغیر رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. یعنی با افزایش نمرات افراد در مولفه گرایش به مواد میزان نمرات آنان در متغیر افسردگی نیز افزایش می یابد.

هدف سوم: شناخت رابطه مولفه گرایش به الکول با افسردگی محصلان خوابگاه پوهنتون کابل

متغیر	همبستگی	سطح معنی داری	تعداد
گرایش به الکول	۰,۲۷۰**	۰,۰۰۱	۲۹۱
افسردگی			

جدول شماره (۴): جدول ضریب همبستگی اسپیرمن میان مولفه گرایش به الکول و افسردگی

نتایج آزمون ضریب همبستگی نشان می دهد که میان مولفه گرایش به الکول و افسردگی محصلان مساوی به (۰,۲۷۰**) با سطح معنی داری (۰,۰۰۱) به دست آمده است. یافته های این آزمون نشان می دهد که در سطح معنی داری ($p = 0.01$) رابطه مثبت معنی داری میان دو متغیر وجود دارد. یعنی با افزایش نمرات گرایش به الکول، نمرات افسردگی میان افراد بیشتر می گردد.

هدف چهارم: شناخت رابطه مولفه گرایش به سگرت و افسردگی محصلان خوابگاه پوهنتون کابل

متغیر	همبستگی	سطح معنی داری	تعداد
مولفه گرایش به سگرت	۰,۲۹۲**	۰,۰۰۱	۲۹۱
افسردگی			

جدول شماره (۵): جدول ضریب همبستگی اسپیرمن میان مولفه گرایش به سگرت با افسردگی

یافته های جدول فوق نشان می دهد که ضریب همبستگی میان مولفه گرایش به سگرت و افسردگی محصلان مساوی به $(0,292)$ با سطح معنی داری $(0,001)$ به دست آمده است. یافته های این آزمون نشان می دهد که در سطح معنی داری $(p = 0.01)$ رابطه مثبت معناداری میان دو متغیر وجود دارد. یعنی با افزایش نمرات افراد در مولفه گرایش به سگرت نمرات افراد در افسردگی نیز افزایش می یابد.

هدف پنجم: شناخت رابطه مولفه خشونت با افسردگی محصلان خوابگاه پوهنتون کابل

متغیر	همبستگی	سطح معناداری	تعداد
خشونت	$0,256^{**}$	$0,001$	۲۹۱
افسردگی			

جدول شماره (۶): جدول ضریب همبستگی اسپیرمن میان مولفه خشونت با افسردگی

نتایج آزمون ضریب همبستگی اسپیرمن میان مولفه خشونت و افسردگی مساوی به $(0,256)$ با سطح معنی داری $(0,001)$ به دست آمده است. یافته های این آزمون نشان می دهد که در سطح معنی داری $(p = 0.01)$ رابطه قوی مثبت معنادار میان دو متغیر وجود دارد.

هدف ششم: شناخت رابطه مولفه رانندگی خطرناک با افسردگی محصلان خوابگاه پوهنتون کابل

متغیر	همبستگی	سطح معنی داری	تعداد
مولفه رانندگی خطرناک	$0,191^{**}$	$0,001$	۲۹۱
افسردگی			

جدول شماره (۷): جدول ضریب همبستگی اسپیرمن میان مولفه رانندگی خطرناک با افسردگی

در آزمون ضریب همبستگی میان مولفه رانندگی خطرناک و افسردگی مساوی به $(0,191)$ با سطح معنی داری $(0,001)$ به دست آمده است. نتایج آزمون نشان می دهد که در سطح معنی داری $(p = 0.01)$ میان مولفه رانندگی خطرناک و افسردگی محصلان رابطه مثبت معنادار وجود دارد. یعنی با افزایش نمره رانندگی خطرناک نمره افسردگی محصلان نیز افزایش می یابد.

مناقشه

یافته های تحقیق نشان داد که میان افسردگی و رفتارهای پرخطر بین محصلان خوابگاه پوهنتون تعلیم و تربیه کابل رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. یافته های این تحقیق با یافته های تحقیق آورنده و احمدی (۱۳۹۹) که دریافتند بین پرخاشگری و افسردگی با گرایش به اعتیاد رابطه مثبت معنی دار وجود دارد همسو می باشد (۴).

همچنان یافته های تحقیق نشان داد که میان مولفه های رفتارهای پرخطر و افسردگی محصلان خوابگاه پوهنتون کابل رابطه مثبت و معنی وجود دارد. این یافته ها با یافته های تحقیق بارز (۱۳۹۷) دریافتند که میانگین نمره محصلان (۲۲,۶۵۶۸) بود که دارای نشانه های افسردگی بود. و میزان افسردگی میان محصلان دختر و پسر صنوف مختلف تفاوت معنی داری وجود ندارد ($p>0.05$) همسو می باشد به این معنا که میان محصلان افسردگی در حدقابل توجه وجود دارد (۵).

نتیجه تحقیق حاضر نشان میدهد نتایج آزمون ضریب همبستگی نشان می دهد که میان مولفه گرایش به الکول و افسردگی محصلان رابطه مثبت معنی داری میان دو متغیر وجود دارد. که با تحقیقات باریکانی (۱۳۸۷) و تحقیق محمد خانی (۱۳۸۰) همسو است که نتیجه تحقیق یافته های باریکانی نشان میدهد که وجود رفتارهای پرخطر مانند مصرف سیگار، الکول و سایر مواد در دانش آموزان چشم گیر بوده و نشان دهنده ضرورت مداخلات لازم برای کاهش آنها می باشد (۶). و نتایج تحقیق محمد خانی نشان دادند که افراد دارای بیشترین افکار خودکشی سابقه اقدام به خودکشی داشتند به طور معناداری نسبت به افراد که افکار مربوط به خودکشی را گزارش نداده است از نشگان افسردگی و آشفتگی های روانشناختی بیشتری رنج می برند (۷).

نتیجه تحقیق حاضر نشان می دهد که ضریب همبستگی میان مولفه گرایش به سگرت و افسردگی محصلان رابطه مثبت معنادار می باشد. این یافته ها با یافته های بخشش بروجنی و همکاران (۱۳۹۸) همسو است که طبق پژوهش دریافتن که هم نشینی با همسالان بزهکار و گرایش به مصرف سیگار، قلیان و مواد روان گردان رابطه مثبت وجود دارد (۸).

نتایج تحقیق نشان میدهد ضریب همبستگی اسپیرمن میان مولفه خشونت و افسردگی مساوی رابطه قوی مثبت معنادار وجود دارد. که با یافته های تحقیق های رشید (۱۳۹۱) و شفیع زاده و همکاران (۱۳۹۹) همسو است که طبق پژوهش رشید، دریافتن که عوامل گوناگون فردی اجتماعی در پدید آمدن و گسترش رفتارهای پرخطر نقش دارند (۹). و نتایج تحقیق شفیع زاده و همکاران (۱۳۹۹) نشان دادند که رابطه بین زورگویی و افسردگی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد (۱۰).

نتایج تحقیق حاضر نشان میدهد که در آزمون ضریب همبستگی میان مولفه رانندگی خطرناک و افسردگی محصلان رابطه مثبت معنادار وجود دارد. که تاتحقیق حبیبی و همکاران (۱۴۰۲) همسو است، که نتایج تحقیق نشان دادند، که شروع زو هنگام مصرف سیگا با رفتارهای پرخطر رابطه دارد (۱۱).

نتیجه گیری

نتایج تحقیق حاضر نشان میدهد که میان افسردگی و رفتار های پرخطر ارتباط معنی داری وجود دارد، یعنی با افزایش میزان افسردگی رفتار های پرخطر نیز افزایش می یابد و برعکس، در نتیجه می توان گفت افرادی که دچار افسردگی سطح متوسط و شدید هستند بسیار مستعد بروز رفتارهای پرخطر هستند و دست به رفتارهای پرخطر می زنند.

پیشنهادهای تحقیق

۱. پیشنهادهای تحقیقی

۱. پژوهش در نمونه ای بزرگتر و مناطق مختلف اجرا شود تا امکان تعمیم آن به جوامع مختلف وجود داشته باشد.
۲. در پژوهشی به مقایسه ای متغیرهای پژوهش میان زنان و مردان پرداخته شود.

۲. پیشنهادهای کاربردی

۱. تشخیص کلینیکی محصلان جهت ایجاد دوره های روان درمانی و دارو درمانی برای کسانی که اختلال افسردگی دارند.
۲. طراحی برنامه های پیشگیرانه در مکاتب و پوهنتون ها برای شناسایی زود هنگام علایم افسردگی، رفتار های پرخطر و ارائه کمک های اولیه.
۳. تشویق افراد جهت مراجعه به روانشناسان و مشاوران برای درمان افسردگی و کاهش رفتار های پرخطر.

منابع

۱. محمدیان ی، شهیدی ش، زاده محمدی ع، مهکی ب. اثر شعر درمانی گروهی بر کاهش نشانه های افسردگی در دانشجویان. مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی ایلام ۱۳۹۸، ۱۸(۲).
۲. جغتایی ع، مفارخی ع، بخشی پور ا. بررسی اثربخشی آموزش ذهن آگاهی بر رفتار های پرخطر اهلکاری و ترس از موفقیت در نوجوانان. فصلنامه علمی پژوهشی خانواده درمانی کاربردی ۱۴۰۲، ۴(۱).
۳. دهقانی آ. نقش واسطه ای نشخوار فکری در رابطه بین کمال گرایی و افسردگی. پایان نامه کارشناسی ارشد، ۱۳۹۲، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرودشت، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.
۴. آورنده م، احمدی پ. بررسی رابطه بین خشونت و پرخاشگری و افسردگی با گرایش به اعتیاد در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، نخستین همایش ملی پیشگیری از سوء مصرف مواد مخدر در بین دانشجویان ۱۳۹۹.
۵. بارز م. بررسی میزان افسردگی میان محصلان ادبیات دری پوهنتون کابل. پایان نامه دوره لیسانس ۱۳۹۷، پوهنتون تعلیم و تربیه کابل، پوهنهی روانشناسی، دیپارتمنت مشاوره.
۶. باریکی آ. رفتار های پرخطر در نوجوانان مدارس راهنمای و دبیرستان های شهر تهران. مجله روانپزشکی و روانشناسی بالینی ایران، ۱۴(۲): ۹۸-۱۹۲.

۷. محمد خانی پ. همبودی نشانگان افسردگی و آشفتگی های روانشناختی با افکار خودکشی و اقدام به خودکشی در دختران مناطق پرخطر. فصلنامه پژوهشی رفاه اجتماعی، ۳(۱۲): ۳۱۳-۳۳۵.
۸. بروجنی بخشش م، هاشمی ت، فرج پورنیری س. پیشبینی رفتار های پرخطر براساس هم نشینی با همسالان بزهکار، افسردگی و حل مسئله. فصلنامه اعتیاد پژوهشی سوء مصرف مواد، ۱۳۹۸، ۱۳(۵۳).
۹. شفیع زاده م، خان آرمونی م، رفیعی نیا پ. بررسی رابطه بین افسردگی و قلدری، نقش میانجی سبک های هویت. مجله علوم روانشناختی، ۱۲(۹۶): ۱۶۲۵-۱۶۳۵.
۱۰. رشید خ. رفتار های پرخطر در بین دانش آموزان نوجوان دختر و پسر شهر تهران. فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، ۱۳۹۱، ۱۵(۵۷).
۱۱. حبیبی پ، محمد پور اصل ا، شکاری ف. بررسی رابطه سن شروع مصرف سیگار با رفتار های پرخطر در دانشجویان مطالعه ی پروپ. مجله تصویر سلامت، ۱۴۰۲، ۳(۱۴): ۳۰۴-۳۱۳.

Examining the Relationship between Depression and Risky Behaviors among Dormitory Students of Kabul University in 2023

Teaching Assistant Rahmatullah Amini¹, Teaching Assistant Mohammad Idress Hazam², Abdul Jameel Poya³

^{1,2,3} Department of General Psychology, Faculty of Psychology, Kabul University of Education, Kabul-Afghanistan.

Article History

Received: 30/12/2024

Accepted: 9/02/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Depression
- Risky Behaviors
- Students

*Corresponding Author

Teaching Assistant Rahmatullah Amini

E-mail: rahmatullahamini6@gmail.com

Contact: +93 (0) 776560910

Abstract

This study aimed to investigate the relationship between depression and risky behaviors. The statistical population of this research included 291 out of 1,150 students currently living in dormitory at Kabul University. In terms of objective, this is applied research and in terms of nature, it is a descriptive correlational study. Data collection was conducted using the 21-question Beck Depression Inventory (BDI) and the 38-question Risky Behaviors Questionnaire by Zadeh Mohammadi. Data analysis was performed using SPSS26. The results revealed a significant correlation between depression and the following risky behaviors: drug addiction tendency ($p=0.01$), alcohol tendency ($p=0.01$), cigarette smoking tendency ($p=0.01$), reckless driving ($p=0.01$) and violence ($p=0.01$). Based on the findings, it can be concluded that as depression levels increase, the prevalence of risky behaviors (such as addiction, alcohol use, smoking, violence, reckless driving, etc.) also rises. Therefore, reducing depression through psychotherapy and medication can help decrease the occurrence of risky behaviors.

په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې پراته خنډونه او د هواري لارې چارې

څېړنيزه مقاله

پوهنيار محبت شاه محبت^۱، شفيع الله سلطاني^۲، جان اغا شينواری^۳
د تشبثاتو اداره او منجمنې څانگه، اقتصاد پوهنځی، سيد جمال الدين افغاني پوهنتون، کنړ-افغانستان

لنډيز

په دې څېړنه کې په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې پراته خنډونه او د هواري لارې څېړل شوي دي. د څېړنې بنسټيزه موخه دا ده چې په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې د ستونزو کچه معلومه شي. دا يوه تشریحي څېړنه ده چې لومړی لاس ډیټا د کابل ولايت له (۱۲۰) فارمیسیستانو څخه د (۹۰) پوښتلیکونو له لارې ترلاسه شوې. د پوښتلیک ډیزاین د پنځه نقطه ای لیکرت مقیاس پواسطه شوی. د نوموړې پوښتلیک ډیټا د تشریحي احصائي لپاره له ځینو مبتودونو لکه فریکوینسي، سلنې، اوسط، معیاري انحراف څخه ګټه اخیستل شوې او راټوله شوې ډیټا د (SPSS V.25) سافټویر په وسیله تحلیل شوې ده. د څېړنې ترسره کولو او ډیټا له تحلیل څخه دا پایله ترلاسه شوه چې ناروغانو ته د ډاکټرانو لخوا د افغاني درملو نه لیکل او توصیه چې اوسط يې (۲,۷۶) دی، له بهره د لوړ کیفیت درملو واردات چې اوسط يې (۲,۸۰) دی، د افغاني درملو ټیټ کیفیت چې اوسط يې (۲,۸۱) دی، په افغاني درملو د مالیاتو لوړوالی چې اوسط يې (۲,۸۶) دی، د افغاني درملو لوړ قیمتونه چې اوسط يې (۲,۹۰) دی، افغاني درملو ته د دولت نه پاملرنه او نه ملاتړ چې اوسط يې (۲,۹۶) دی، د افغاني درملو پر وړاندې د هېوادوالو ناسم ذهنیتونه چې اوسط يې (۲,۹۹) دی، د افغاني درملو ناسمه بسته بندي چې اوسط يې (۳,۰۲) دی، د افغاني درملو لپاره د مارکیتینګ نه شتون چې اوسط يې (۳,۰۴) دی او قاچاقی او ارزانه بهرنیو درملو شتون چې اوسط يې (۳,۳۶) دی؛ د افغاني درملو د نه خرڅلاو پر وړاندې ستونزې بلل کېږي. که چېرې افغاني ډاکټران ناروغانو ته افغاني درمل توصیه، د افغاني درملو کیفیت لوړ او په ورته وخت کې په نوموړو درملو مالیات معاف یا کم شي، نو د افغاني درملو خرڅلاو ته به زمینه برابره شي.

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۹/۱۹
د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۱/۰۱
د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم ګڼه: لومړی

بنسټیز ټکي

- افغاني درمل
- ستونزې
- د هواري لارې
- فارمیسي
- کورنی بازار

مسؤل لیکونکی

پوهنيار محبت شاه محبت
برېښنالیک: mohabatshahm@gmail.com
ګرځنده شمېره: 777720710 (0) 93+

پېژندنه

هر هېواد هڅه کوي چې کیفیت لرونکي درمل تولید کړي او خلک يې د ناروغیو مخنیوي لپاره وکاروي. د بې کیفیته درملو واردولو مخنیوي تر څنګ، د کیفیت لرونکو درملو تولید د صادراتو په لوړوالي کې هم مهمه ونډه لري. په افغانستان کې د درمل جوړونې په برخه کې پانګه اچونه به نه یوازې د خپلو خلکو د درملنې لپاره ښه ثابته شي، بلکې د هغو (۶۵۰) میلیون ډالرو، چې هر کال د درمل رانیولو په موخه بهرنیو هېوادونو ته لېږدول کېږي، کچه به هم راښکته شي او ځای به يې په راتلونکي کې د

درملو صادرات ونيسي. په افغانستان کې د درملو (۹۵) سلنه اړتيا له واردونکو درملو څخه پوره کېږي، چې تر ډېره له پاکستان، بنگله ديش، ايران، خليجي هېوادونو، هندوستان او اروپايي هېوادونو څخه واردېږي.

دا چې اوس مهال افغانستان د درمل جوړونې په برخه کې د ځان بېيازينې خوا ته روان دی او په کور دننه يو شمېر د درمل جوړونې کارخانې په کار پيل کړي دي، د روغتيا وزارت د راپورونو پر بنسټ تر اوسه (۵۶) داخلي درمل جوړونکو کارخانې د درملو جوړولو په برخه کې کاري اجازه لیکونه ترلاسه کړي، چې نږدې (۴۵) دغه کارخانې په کابل، هرات، ننگرهار، قندهار او مزار شريف ولايتونو کې په عملي توگه په درمل جوړولو بوختې دي او توانېدلي چې د هېواد د درملو يو څه اړتيا پوره کړي (۳).

د دې څېړنې ترسره کولو موخه په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې د ستونزو او خنډونو کچه معلومول او د هغې د هوارې لارې چارې موندل دي چې په اوسط ډول د نوموړو ستونزو کچه زياته (۲،۹۵) ښودل شوې ده، نو افغان دولت او مسؤلې ادارې بايد په کورنيو بازارونو کې د افغاني درملو پر وړاندې د شته عمده خنډونو له منځه وړلو په برخه کې خپل مسؤليت ادا کړي. لکه: د قاچاقې او ارزانه بهرنيو درملو مخنيوي تر څنگ په ورته وارداتي درملو لوړې تعرفې وضع کول او د افغاني درملو د توليد هڅونې په موخه پرې ماليات معاف يا کم وضع کول. افغان درمل جوړونکي کمپنۍ هم کولای شي چې د هېواد دننيو درملو کيفيت لوړ وساتي او د هغې لپاره مناسبې بيې وټاکي. د درملو معياري بنسټ بندۍ تر څنگ افغان ډاکټر صاحبانو له لوړې ناروغانو ته افغاني درملو توصيه کول او د هېوادوالو ناسم ذهنيتونه جوړول کولای شي چې اړونده ستونزې له منځه يوسي.

د دغې څېړنې اهميت په دې کې دی چې د کورني توليد، په ځانگړي ډول درمل جوړونې د ودې لپاره، به لارې چارې وړاندې کړي، د بازار موندنې په برخه کې شته خنډونه لکه د کيفيت ټيټوالی، د خلکو د باور کمښت او نورې ستونزې به په گوته کړي او د وارداتي درملو اړتيا به راکمه کړي. برسېره پر دې د څېړنې په پايله کې به افغاني درمل د نړيوالو معيارونو سره برابر شي، چې د کورني او نړيوال بازار د سيالۍ وړتيا به زياته کړي. په دې توگه دغه څېړنه د افغانستان د اقتصادي، صنعتي او روغتيايي پرمختگ لپاره خورا حياتي ونډه لري.

د څېړنې تگلاره

د څېړنې ډيزاين: دغه څېړنه يوه تشریحي څېړنه (Descriptive Study) ده. په څېړنه کې په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې پراته خنډونه او د هوارې لارې چارې موندل شوي او د دې تر څنگ په یاد سکتور کې د بېلا بېلو فارميسيو لرونکي تر مطالعې لاندې نيول شوي دي، تر څو په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې عواملو په اړه پوه شو.

د نمونې اندازه اخېستنه: څرنگه چې دا يوه تشریحي څېړنه ده، نو د ترسره کولو لپاره يې له لومړي لاس ډيټا څخه گټه اخېستل شوې ده. د لومړي لاس ډيټا راټولولو لپاره د (۱۴۰۳) کال په جريان کې کابل ولايت انتخاب شوی چې د نمونې اندازه په کې (۱۲۰) فارميسۍ ښودل شوي دي؛ يعنې په دې څېړنه کې لومړۍ لاس معلومات د کابل ولايت له فارميسيو څخه ترلاسه شوي دي.

د نمونې اخیستنې تخنیک: په دغه څېړنه کې د Krejci and Morgan Table له مخې د کابل ولایت (۸۵۰) درملتونونو څخه (۱۲۰) هغو ته پوښتنلیکونه وېشل شوي چې له دې ډلې (۹۰) پوښتنلیکونه د غیر احتمالي اسانه نمونه اخیستنې تخنیک (Non-Probability Convenience Sampling) له مخې ترلاسه او تحلیل شوي دي. په دغه پوښتنپاڼه کې د ځواب ویونکیو د ډیموگرافي ترڅنگ لس پوښتنې مطرح شوي دي چې ډیزاین کې یې پنځه نقطه یي لیکرت مقیاس (Five point Likert scale) کارول شوی، چې د ډېر زیات څخه تر ډېر لږ پورې په ترتیب سره د ۱-۵ پورې کوډېنگ شوی. نوموړی پوښتنلیک د څېړونکي له خوا ترتیب شوی و، چې کره والی (Validity) یې د اړونده تخصص لوړ رتبه استاد له خوا او باوریتوب (Reliability) یې د ابتدایي مطالعې (Pilot Study) په ذریعه معلوم شوی. د نوموړې ډیټا د تحلیل لپاره له تشریحي احصایې فریکوینسي، سلنې، اوسط او معیاري انحراف څخه ګټه اخیستل شوې او راټوله شوې ډیټا د (SPSSV.25) نرمالې (سافټویر) په وسیله تحلیل شوې ده.

متحولونه	د جملو شمېر	Cronbach's Alpha
ناروغانو ته ډاکټرانو لخوا افغاني درمل نه لیکل او نه توصیه	۲	.۸۸۷
د لوړ کیفیت درملو واردات	۲	.۸۷۹
د افغاني درملو ټیټ کیفیت	۲	.۸۲۷
د مالیاتو لوړوالی	۲	.۷۱۲
د افغاني درملو لوړ قیمت	۲	.۸۰۲
د دولت نه پاملرنه او ملاتړ	۲	.۸۴۸
د هېوادوالو ناسم ذهنیتونه	۲	.۹۵۷
د افغاني درملو ناسمه بسته بندي	۲	.۷۸۳
د افغاني درملو لپاره د مارکیتینګ نه شتون	۲	.۹۰۱
د قاچاقي او ارزانه بهرنیو درملو شتون	۲	.۶۵۱
ټول متحولونه	۲۰	.۸۲۳

(۱) جدول: د پوښتنپاڼې کره والی او باوریتوب

زمونږ د ډیټا الفا د (۰.۸۲۳) سره برابره ده، د الفا د معیار پر بنسټ په ښه (Good) درجه کې راځي چې زموږ د پوښتنپاڼې کره والي او باوریتوب باندې دلالت کوي.

موندنې

د ديموگرافيکي معلوماتو تحليل

کلونه	فريکوينسي	سلنه
-25y	31	34,4
26-35y	24	27,7
36-45y	19	21,1
+46	16	17,8
Total	90	100,0
د زده کړو کچه	فريکوينسي	سلنه
دولسم فارغ	22	24,4
څوارلسم فارغ	22	24,4
لېسانس	20	22,2
ماسټر او پورته	26	28,9
Total	90	100,0
د ګډونوالو شمېر	فريکوينسي	سلنه
14	يو کال	15,6
31	پنځه کاله	34,4
34	لس کاله	37,8
11	لسو کالو څخه زياته	12,2
90	Total	100

(۲) جدول: د ګډونوالو عمر، زده کړو کچه او د فعاليت مودې تحليل

له پورته دويم جدول څخه د تر لاسه شويو معلوماتو پر بنسټ د ځواب ويونکو عمرونه له (۲۵) کالو څخه کم (۳۴,۴۴٪) او (۲۶) او (۳۵) کالو تر منځ (۲۶,۶۷٪) او (۳۶) او (۴۵) کالو تر منځ (۲۱,۱۱٪) او (۴۶) څخه پورته (۱۷,۷۸٪) دي. د نمونې د تعليم کچې ته په کتو سره (۲۲) تنه د دولسم فارغ، (۲۲) تنه د څوارلسم فارغ، (۲۰) تنه لېسانس او (۲۶) تنه د ماسټري او ورڅخه لوړې زده کړې لري. د ځواب ويونکو د فعاليت مودې له مخې (۱۴) تنه د يو کال، (۳۱) تنه د پنځه کالو، (۳۴) تنه د لسو کالو او (۱۱) تنه له لسو کالو څخه زياته د خدمت موده لري.

ناسم ذهنيټونه	فريکوينسي	سلنه
ډېر زيات	۷	۷,۸
زيات	۲۴	۲۶,۷
متوسط	۳۳	۳۶,۷
کم	۱۵	۱۶,۷
ډېر کم	۱۱	۱۲,۲
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۳) جدول: د افغاني درملو پر وړاندې ناسم ذهنيټونه

له پورته درېيم جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ، د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې د شته ستونزو له ډلې څخه يو يې د وگړو ناسم ذهنيټونه دي، چې (۷,۸) سلنه يې د ډېر زيات، (۲۶,۷) سلنه د زيات، (۳۶,۷) سلنه د متوسط، (۱۶,۷) سلنه يې د کم او پاتې (۱۲,۲) سلنه يې د ډېر کم نظر درلود.

د دولت نه پاملرنه	فريکوينسي	سلنه
ډېر زيات	۱۰	۱۱,۱
زيات	۲۴	۲۶,۷
متوسط	۲۴	۲۶,۷
کم	۲۴	۲۶,۷
ډېر کم	۸	۸,۹
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۴) جدول: د دولت نه پاملرنه

له پورته څلورم جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ افغاني درملو ته د دولت نه پاملرنه د دوی د خرڅلاو پر وړاندې خنډ ده، چې له دې ډلې څخه يې (۱۱,۱) سلنه د ډېر زيات، (۲۶,۷) سلنه د زيات او (۲۶,۷) سلنه د متوسط نظر درلودونکي دي؛ پاتې (۲۶,۷) سلنه د کم او (۸,۹) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

مالياتو لوړوالی	فريکوينسي	سلنه
ډېر زيات	۱۵	۱۶,۷
زيات	۲۸	۳۱,۱
متوسط	۱۵	۱۶,۷
کم	۱۹	۲۱,۱
ډېر کم	۱۳	۱۴,۴
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۵) جدول: مالياتو لوړوالی

له پورته پنځم جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ هغه وگړي چې د افغاني درملو د خرڅلاو په برخه کې کار کوي په دې اند دي چې د مالياتو لوړوالی د دغې درملو د خرڅلاو پر وړاندې خنډ دی. له دې جملې څخه (۱۶,۷) سلنه د ډېر زیات، (۳۱,۱) سلنه د زیات او (۱۶,۷) سلنه د متوسط نظر درلودونکي، پاتې (۲۱,۱) سلنه د کم او (۱۴,۴) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

د افغاني درملو ټيټ کیفیت	فريکوينسي	سلنه
ډېر زیات	۱۲	۱۳,۳
زیات	۲۸	۳۱,۱
متوسط	۲۵	۲۷,۸
کم	۱۵	۱۶,۷
ډېر کم	۱۰	۱۱,۱
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۶) جدول: ټيټ کیفیت د افغاني درملو د نه خرڅلاو د يوې ستونزې په توگه

له پورته شپږم جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ ځواب ويونکي په دې اند دي، چې د افغاني درملو ټيټ کیفیت د خرڅلاو پر وړاندې خنډ دی، چې له دې جملې څخه (۱۳,۳) سلنه د ډېر زیات، (۳۱,۱) سلنه د زیات، (۲۷,۸) سلنه د متوسط، (۱۶,۷) سلنه د کم او (۱۱,۱) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

د افغاني درملو لوړ قیمت	فريکوينسي	سلنه
ډېر زیات	۹	۱۰,۰
زیات	۲۳	۲۵,۶
متوسط	۳۵	۳۸,۹
کم	۱۴	۱۵,۶
ډېر کم	۹	۱۰,۰
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۷) جدول: لوړ قیمت د افغاني درملو د خرڅلاو د يوې ستونزې په توگه

له پورته اووم جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ ځواب ويونکي په دې اند دي چې لوړ قیمت د افغانیو درملو د خرڅلاو پر وړاندې خنډ دی. په دې اړه (۱۰) سلنه د ډېر زیات، (۲۶,۶) سلنه د زیات، (۳۸,۹) سلنه د متوسط، (۱۵,۶) سلنه د کم او (۱۰) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

د افغاني درملو ناسمه بڼه بندي	فريکوينسي	سلنه
ډېر زيات	۹	۱۰,۰
زيات	۲۱	۲۳,۳
متوسط	۲۸	۳۱,۱
کم	۲۳	۲۵,۶
ډېر کم	۹	۱۰,۰
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۸) جدول: ناسمه بڼه بندي د افغاني درملو د يوې ستونزې په توگه

له پورته اتم جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ ځواب ويونکي په دې آند دي چې د افغاني درملو بڼه بندي د دوی د خرڅلاو پر وړاندې ډېر جدې خنډ نه دی. په دې اړه (۱۰) سلنه د ډېر زيات، (۲۳,۳) سلنه د زيات، (۳۱,۱) سلنه د متوسط، (۲۵,۶) سلنه د کم او (۱۰) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

د لوړ کيفيت درملو واردات	فريکوينسي	سلنه
ډېر زيات	۶	۶,۷
زيات	۳۰	۳۳,۳
متوسط	۳۶	۴۰,۰
کم	۱۲	۱۳,۳
ډېر کم	۶	۶,۷
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۹) جدول: لوړ کيفيت درملو واردات د افغاني درملو د نه خرڅلاو د يوې ستونزې په توگه

له پورته نهم جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ ځواب ويونکي په دې اند دي چې د لوړ کيفيت درملو واردات د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې خنډ دی، چې (۶,۷) سلنه د ډېر زيات، (۳۳,۳) سلنه د زيات، (۴۰,۰) سلنه د متوسط، (۱۳,۳) سلنه د کم او (۶,۷) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

قاجاقي او ارزانه بهرنیو درملو شتون	فريکوينسي	سلنه
ډېر زيات	۶	۶,۷
زيات	۱۳	۱۴,۴
متوسط	۳۲	۳۵,۶
کم	۲۱	۲۳,۳
ډېر کم	۱۸	۲۰,۰
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۱۰) جدول: په قاجاقي او ارزانه توگه بهرنیو درملو شتون د افغاني درملو د نه خرڅلاو د يوې ستونزې په توگه

له پورته (۱۰) جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ ځواب ويونکي په دې اند دي چې د قاچاقي او ارزانه بهرنيو درملو شتون د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې جدي خنډ نه دی. په دې اړه (۶,۷) سلنه د ډېر زيات، (۴, ۱۴) سلنه د زيات، (۶, ۳۵) سلنه د متوسط، (۳, ۲۳) سلنه د کم او (۰, ۲۰) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

ناروغانو ته د ډاکټرانو له لورې افغاني درمل نه ليکل	فريکوينسي	سلنه
ډېر زيات	۱۴	۱۵,۶
زيات	۲۸	۳۱,۱
متوسط	۲۱	۲۳,۳
کم	۲۰	۲۲,۲
ډېر کم	۷	۷,۸
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۱۱) جدول: ناروغانو ته د ډاکټرانو لخوا افغاني درمل نه ليکل يا نه توصيه کول د افغاني درملو د نه خرڅلاو د يوې ستونزې په توگه له پورته (۱۱) جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ ځواب ويونکي په دې اند دي چې ناروغانو ته د ډاکټرانو لخوا افغاني درمل نه ليکل د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې خنډ دی. په دې اړه (۶, ۱۵) سلنه د ډېر زيات، (۱, ۳۱) سلنه د زيات، (۳, ۲۳) سلنه د متوسط، (۲, ۲۲) سلنه د کم او (۸, ۷) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

د افغاني درملو د بازار موندنې نه شتون	فريکوينسي	سلنه
ډېر زيات	۹	۱۰,۰
زيات	۱۶	۱۷,۸
متوسط	۳۵	۳۸,۹
کم	۲۲	۲۴,۴
ډېر کم	۸	۸,۹
مجموعه	۹۰	۱۰۰,۰

(۱۲) جدول: د بازار موندنې نه شتون د افغاني درملو د نه خرڅلاو د يوې ستونزې په توگه

له پورته (۱۲) جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ ځواب ويونکي په دې اند دي چې د افغاني درملو د بازارموندنې نه شتون د دغې درملو د خرڅلاو پر وړاندې جدي خنډ نه دی. په دې اړه (۰, ۱۰) سلنه د ډېر زيات، (۸, ۱۷) سلنه د زيات، (۹, ۳۸) سلنه د متوسط، (۴, ۲۴) سلنه د کم او (۹, ۸) سلنه د ډېر کم نظر درلودونکي دي.

درجه بندي	د افغاني درملو خرڅلاو پر وړاندې شته خنډونه	خواب ويونکي	اوسط	معياري انحراف
۱	ناروغانو ته ډاکټرانو له خوا افغاني درمل نه ليکل/ته توصيه کول	۹۰	۲,۷۶	۱,۱۹۳
۲	د لوړ کيفيت درملو واردات	۹۰	۲,۸۰	۰.۹۸۵
۳	د افغاني درملو ټيټ کيفيت	۹۰	۲,۸۱	۱,۱۹۸
۴	د مالياتو لوړوالی	۹۰	۲,۸۶	۱,۳۲۹
۵	د افغاني درملو لوړ قيمت	۹۰	۲,۹۰	۱,۱۰۲
۶	د دولت نه پاملرنه او نه ملاتړ	۹۰	۲,۹۶	۱,۱۶۰
۷	د هېوادوالو ناسم ذهنيتونه	۹۰	۲,۹۹	۱,۱۱۷
۸	د افغاني درملو ناسمه بسته بندي	۹۰	۳,۰۲	۱,۱۴۱
۹	د افغاني درملو لپاره د بازار موندنې نه شتون	۹۰	۳,۰۴	۱,۰۹۰
۱۰	د قاچاقي او ارزانه بهرنيو درملو نه شتون	۹۰	۳,۳۶	۱,۱۵۴

(۱۳) جدول: په کورني بازار کې د افغاني درملو خرڅلاو پر وړاندې د شته خنډونو کچه

له پورته (۱۳) جدول څخه د ترلاسه شويو معلوماتو پر بنسټ ويلای شو چې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې جدي خنډونه او ستونزې موجودې دي، چې دغه خنډونه او درجه بندي په ترتيب سره داسې ذکر کېږي: په لومړۍ درجه کې ناروغانو ته د افغاني ډاکټرانو لخوا افغاني درمل نه ليکل او نه توصيه کول د يوې ستونزې په توگه ډېره ښودل شوې ده. په دويمه درجه کې له بهره د لوړ کيفيت درملو واردات ترسره کول د يوې ستونزې په توگه زيات ښودل شوي دي. په درېيمه درجه کې د افغاني درملو ټيټ کيفيت د يوې ستونزې په توگه زيات ښودل شوی دی. په څلورمه درجه کې په افغاني درملو باندې د حکومت لخوا د مالياتو لوړوالی د يوې ستونزې په توگه زيات ښودل شوی دی. په پنځمه درجه کې د افغاني درملو لوړې بېي د يوې ستونزې په توگه زيات ښودل شوې دي. په شپږمه درجه کې افغاني درملو ته د دولت نه پاملرنه او نه ملاتړ د يوې ستونزې په توگه زيات ښودل شوی دی. په اوومه درجه کې د افغاني درملو پر وړاندې د هېوادوالو ناسم ذهنيتونه د يوې ستونزې په توگه زيات ښودل شوي دي. په اتمه درجه کې د افغاني درملو د نه خرڅلاو پر وړاندې ستونزه کې د افغاني درملو ناسمه بسته بندي متوسط ښودل شوې ده. په نهمه درجه کې د افغاني درملو لپاره د بازار موندنې نه شتون د يوې ستونزې په توگه په منځنۍ کچه ښودل شوی دی. په لسمه درجه کې د قاچاقي او ارزانه بهرنيو درملو شتون د يوې ستونزې په توگه په منځنۍ کچه ښودل شوی دی.

مناقشه

په دغه څېړنه کې په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې پراته خنډونه څېړل شوي دي. ناروغانو ته د افغاني ډاکټرانو لخوا افغاني درمل نه ليکل او نه توصيه، د بهرنيو لوړ کيفيته درملو واردات، د افغاني درملو ټيټ کيفيت، په افغاني درملو باندې د حکومت لخوا د مالياتو لوړوالی، د افغاني درملو لوړ قيمتونه، افغاني درملو ته د دولت نه پاملرنه او نه ملاتړ، د افغاني درملو پر وړاندې د هېوادوالو ناسم ذهنيتونه، د افغاني درملو ناسمه بسته بندي، د افغاني درملو لپاره د بازارموندنې نه شتون او د قاچاقي او ارزانه بهرنيو درملو شتون د افغاني درملو د نه خرڅلاو پر وړاندې ستونزې بلل کېږي.

د ستراتيژيکو او سيمه ايزو څېړنو مرکز (۲۰۱۹ز) کال کې د افغاني درملو پر وړاندې ځينې خنډونه ذکر کړي دي، لکه: هېوادوال داخلي درمل ځکه نه کاروي، ښايي د هغې کيفيت ټيټ وي، چې ځای يې وارداتي درملو نيولی دی، بل دا چې د درمل جوړونې کمپنيو دولتي ملاتړ ضعيف ښودل شوی دی. د دې تر څنگ د داخلي درمل جوړونې شرکتونو سره د بازارموندنې په برخه کې د دولت هڅې کمزورې ښودل شوي دي، چې زموږ څېړنه يادې موندنې تائيدوي. يو بله څېړنه ښيي چې د ټيټ کيفيت درملو د قاچاق يا نورو فساد لرونکو چينلونو له لارې، يوه ستره اندازه پيسې د سيمه ايزو توليدونکو، واردونکو او قاچاقبرانو جيونو ته ځي، چې دا هم زموږ د څېړنې موندنې تائيدوي (۶). همدارنگه د يوې بلې څېړنې موندنې ښيي چې د افغانستان د درمل جوړونې سکتور په اړه راپورونه تر اوسه په نړيوالو ليکنو کې کم موندل شوي او د سکتور د معلوماتو کيفيت او شتون عموماً ټيټ دی؛ د ټيټ کيفيت او جعلي درملو شتون په بازار کې ښايي د پام وړ ستونزې بللی شوي دي (۱۰).

پايله اخېستنه

دغه څېړنه په کورني بازار کې د افغاني درملو د خرڅلاو پر وړاندې د شته خنډونو کچې او درجې معلومولو په موخه ترسره شوې چې د تشرېحي احصايې د مېتودونو په واسطه مو دا پايله ترلاسه کړه، چې په لومړۍ درجه کې ناروغانو ته د افغاني ډاکټرانو لخوا افغاني درمل نه ليکل او توصيه چې اوسط يې (۲،۷۶) دی، د يوې ستونزې په توگه ډېره ښودل شوې ده. په دويمه درجه کې له بهره د لوړ کيفيت درملو واردات ترسره کول چې اوسط يې (۲،۸۰) دی، د يوې ستونزې په توگه زيات ښودل شوی دی. په درېيمه درجه کې د افغاني درملو ټيټ کيفيت د يوې ستونزې په توگه چې اوسط يې (۲،۸۱) دی، زيات ښودل شوی دی. په څلورمه درجه کې پر افغاني درملو د حکومت لخوا د مالياتو لوړوالی د يوې ستونزې په توگه، چې اوسط يې (۲،۸۶) دی، زيات ښودل شوی دی. په پنځمه درجه کې د افغاني درملو لوړ قيمتونه د يوې ستونزې په توگه، چې اوسط يې (۲،۹۰) دی، زيات ښودل شوی دی. په شپږمه درجه کې افغاني درملو ته د دولت نه پاملرنه او نه ملاتړ د يوې ستونزې په توگه، چې اوسط يې (۲،۹۶) دی، زيات ښودل شوی دی. په اوومه درجه کې د افغاني درملو پر وړاندې د هېوادوالو ناسم ذهنيتونه د يوې ستونزې په توگه، چې اوسط يې (۲،۹۹) دی، زيات ښودل شوی دی. په اتمه درجه کې د افغاني درملو د نه خرڅلاو پر وړاندې ستونزه کې د افغاني درملو ناسمه بسته بندي، چې اوسط يې (۳،۰۲) دی، متوسط ښودل شوې ده. په نهمه درجه کې د افغاني درملو لپاره د مارکيټينگ نه شتون د يوې ستونزې په توگه، چې اوسط يې (۳،۰۴) دی، په منځنۍ کچه کې ښودل شوی دی. په لسمه درجه کې د قاچاقي او ارزانه بهرنيو درملو شتون د يوې ستونزې په توگه، چې اوسط يې (۳،۳۶) دی په منځنۍ کچه ښودل شوی دی.

وړاندیزونه

افغان درمل جوړونکو کمپنيو ته

۱. افغان درمل جوړونکې کمپنۍ بايد د هېواد دننه د درملو کيفيت لوړ وساتي او د هغې لپاره مناسبې بيبي وټاکي.
۲. افغان درمل جوړونکې کمپنۍ بايد د درملو معياري بسته بندۍ تر څنگ، هغې لپاره د بازار موندنې فعاليتونه جاري وساتي.

د طب متخصصين او ډاکټر صاحبانو ته

۱. د متخصص او معالج ډاکترانو له لورې بايد ناروغانو ته افغاني درمل توصيه شي.
۲. ډاکتران بايد د افغاني درملو پر وړاندې د هېوادوالو سم ذهنيت جوړولو کې خپل مسؤليت ادا کړي.

حکومت ته

۱. مسؤلې ادارې بايد د قاچاقي او ارزانه بهرنيو درملو مخنيوي تر څنگ په ورته وارداتي درملو لوړې تعرفې وضع کړي.
۲. اسلامي امارت د افغاني درملو د تشويق په خاطر بايد په هغې ماليات معاف يا کم وضع کړي.

اخځليکونه

۱. د عدليې وزارت. د درملو قوانين. کابل: د نشراتو او عامه اړيکو رياست؛ ۱۳۸۷.
۲. عدليې او قضايي ارگانونه. د جزا کوډ. کابل: د نشراتو او عامه اړيکو رياست؛ ۱۳۸۶.
۳. د ستراتيژيکو او سيمه ييزو څېړنو مرکز. افغانستان کې درمل جوړونه: فرصتونه او ستونزې. ۲۰۱۹.
۴. عثمان م. د فارمسي لارښود. کلاسيک څېړندويه ټولنه؛ ۲۰۲۱.
۵. مومني ع. تاريخچه طبابت و فارمسي و سیر تکاملی آن در افغانستان. اکادمي علوم افغانستان؛ ۱۳۸۴.
6. Akbari MZ. The Pharmaceutical Challenges in Afghanistan [Internet], The Daily Outlook Afghanistan, 2020 [cited 2021 Mar 14] [Internet].
7. Alsairi R. Access to medicine in developing countries. Am j med sci. 2017;7(6):271-6.
8. Djukanovic V, editor. Alternative approaches to meeting basic health needs in developing countries: a joint UNICEF. World Health Organization; 1975.
9. Greene JA. When did medicines become essential? Bulletin of the World Health Organization. 2010; 88:483-.
10. Harper J, Strote G. Afghanistan pharmaceutical sector development: problems and prospects. Southern Med Review. 2011 Apr 1;4(1):29-39.
11. Lankinen KS, Bergström S, Mäkelä PH, Peltomaa M. Health and disease in developing countries. 1994.
12. Leach B, Paluzzi JE, Munderi P. Prescription for healthy development: increasing access to medicines. London and Sterling, VA: Earthscan; 2005.

13. Mercurio B. Resolving the public health crisis in the developing world: problems and barriers of access to essential medicines. Nw. Univ. J. Int'l Hum. Rts. 2006; 5:1.
14. Taylor D. Medicines, health and the poor world. Office of Health Economics; 1982 Apr 1.
15. WWW.AFGHANKELKIN.COM
16. WWW.BBC.COM
17. WWW.CSRKABUL.COM

Teaching Assistant Mohabbat Shah Mohabbat¹, Shafiqullah Sultani², Jan Agha Shinwari³^{1,2,3} Department of Business Administration and Management, Faculty of Economics,
Sayed Jamaluddin Afghani University**Article History**

Received: 9/12/2024

Accepted: 20/01/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st**Keywords**

- Afghan medicines
- Solutions
- Domestic market
- Challenges
- Pharmacies

***Corresponding Author**

Teaching Assistant Mohabbat Shah Mohabbat

mohabbatshahm@gmail.com

Contact: +93 (0) 777720710

Abstract

This study investigates the barriers to the sale of Afghan medicines in the domestic market and proposes potential solutions. The primary objective of this research is to assess the extent of challenges hindering the sale of Afghan medicines in local markets. It is a descriptive study, relying on primary data collected through 90 questionnaires obtained from 120 pharmacists in Kabul province. The questionnaire was designed using a five-point Likert scale. Data from the questionnaire were analyzed using descriptive statistical methods such as frequency, percentage, average and standard deviation, with the help of SPSS V.25 software. The findings reveal several barriers: the lack of prescription and recommendation of Afghan medicines by doctors (average: 2.76), the import of high-quality foreign medicines (average: 2.80), the low quality of Afghan medicines (average: 2.81), high taxes on Afghan medicines (average: 2.86), high prices of Afghan medicines (average: 2.90), insufficient government attention and support for Afghan medicines (average: 2.96), negative perceptions of Afghan medicines among the public (average: 2.99), improper packaging of Afghan medicines (average: 3.02), lack of marketing for Afghan medicines (average: 3.04) and the availability of smuggled and cheaper foreign medicines (average: 3.36). To overcome these challenges, it is recommended that Afghan doctors should prescribe Afghan medicines, the quality of these medicines be improved and taxes on Afghan medicines be exempted or reduced. These measures could significantly enhance the sale of Afghan medicines in the domestic market.

بررسی مدیریت جمع آوری و دفع زباله‌های طبی: چالش‌ها و راهکارها در شفاخانه‌های دولتی شهر شبرغان

مقاله تحقیقی

شمس الحق شیرزاد^۱، محمد عثمان اکبری^۲

^{۱،۲} دیپارتمنت حفاظت محیط زیست، پوهنځی انجنیرۍ جیولوجی و معادن، پوهنتون جوزجان، جوزجان - افغانستان

چکیده

تحقیق حاضر به بررسی وضعیت جمع‌آوری و دفع زباله‌های طبی در دو شفاخانه دولتی شهر شبرغان پرداخته و اهمیت مدیریت این زباله‌ها را با توجه به تهدیدات صحت و محیط زیستی، ناشی از عدم مدیریت صحیح آن، بیان می‌کند. این تحقیق به روش کیفی و از طریق مصاحبه با مسئولین و مشاهدات میدانی در این دو شفاخانه انجام شده است. یافته‌ها نشان می‌دهند که در این دو شفاخانه، به طور اوسط ۱۰۱۴ کیلوگرام زباله روزانه تولید می‌شود که از این مقدار ۴۱۴ کیلوگرام آن زباله‌های طبی است. زباله‌ها در سطل‌های جداگانه تفکیک می‌شوند و بخشی از زباله‌های عفونی به دستگاه زباله‌سوز منتقل می‌شود. با این حال، به دلیل مصرف بیش از حد سوخت در دستگاه زباله‌سوز، استفاده از آن محدود شده و در نتیجه مقدار زیاد از زباله‌ها به دشت لیلی منتقل و بدون ملاحظات صحتی در فضا باز رها می‌شوند. این امر تهدیدات صحتی و محیط زیستی جدی به همراه دارد. هدف این تحقیق شناسایی چالش‌ها و تحلیل وضعیت موجود در جمع‌آوری و دفع زباله‌های طبی در این دو شفاخانه است. بر اساس نتایج، بهبود زیرساخت‌ها، نظارت مؤثر و افزایش آگاهی عمومی به عنوان اقدامات ضروری برای بهبود وضعیت مدیریت زباله‌های طبی پیشنهاد می‌شود. این اقدامات می‌توانند تأثیرات منفی ناشی از مدیریت ناکارآمد زباله‌های طبی را به حداقل برسانند و سلامت جامعه و محیط زیست را بهبود بخشند.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۷/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۹/۱۸

تاریخ نشر: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

سال: ۱۴۰۴ ه.ش جلد: ۲ شماره: ۱

نقاط اساسی

- تفکیک زباله • شبرغان
- دفع صحتی • مدیریت زباله
- زباله‌های طبی

نویسنده مسئول

شمس الحق شیرزاد

ایمیل: sherzaad15@gmail.com

شماره تماس: 771160445 (0) 93 +

مقدمه

زباله‌های طبی، که به عنوان زباله‌هایی در حین ارائه خدمات صحتی تولید می‌شوند، به دلیل ماهیت خاص خود شامل عوامل بیماری‌زا، میکروب‌ها و مواد کیمیاوی خطرناک هستند (۱). این زباله‌ها عمدتاً در مراکز مختلف صحتی مانند شفاخانه‌ها، کلینیک‌ها، لابراتوارها و دیگر واحدهای درمانی و صحتی تولید می‌شوند و عدم مدیریت صحیح آن‌ها می‌تواند تهدیدات جدی برای سلامت عمومی و محیط زیست ایجاد کند (۱۲). در کشورهای در حال توسعه مانند افغانستان، تولید زباله‌های طبی در نتیجه گسترش روزافزون خدمات صحتی و افزایش جمعیت به طرز چشم‌گیری افزایش یافته است. در این شرایط، سیستم‌های مدیریت زباله‌های طبی اغلب با نارسایی‌هایی مواجه‌اند که از آن جمله می‌توان به نبود زباله‌سوزهای مدرن، آگاهی ناکافی در میان کارکنان صحتی و مردم، و عدم توجه کافی به استندردهای صحتی اشاره کرد (۱۴).

این تحقیق به بررسی شیوه‌های جمع‌آوری، حمل و نقل و دفع زباله‌های طبی در دو شفاخانه دولتی شهر شیراز پرداخته است. هدف اصلی این تحقیق شناسایی مشکلات و چالش‌های موجود در مدیریت زباله‌های طبی و تحلیل روش‌های بهتر برای کاهش خطرات صحت و محیطی ناشی از آن‌ها است. زباله‌های طبی به دلیل دارا بودن عوامل بیماری‌زا و ترکیبات کیمیاوی خطرناک، تهدیدات جدی برای سلامت بیماران، کارکنان صحت و حتی جامعه به‌طور کلی به همراه دارند (۱۶). بنابراین، بررسی تأثیرات منفی این زباله‌ها بر سلامت انسان‌ها و آسیب‌های محیطی ناشی از آن‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

در این راستا، جنبه‌های شناخته‌شده این تحقیق شامل اثرات منفی این زباله‌ها بر سلامت انسان‌ها و محیط زیست است. از طرف دیگر، جنبه‌های ناشناخته تحقیق به شناسایی و پیشنهاد روش‌های مؤثر برای بهبود مدیریت این زباله‌ها، همچنین راهکارهای آگاهی‌بخشی به مردم در خصوص خطرات این زباله‌ها اختصاص دارد. در نهایت، این تحقیق به دنبال ارائه راهکارهای عملی و علمی است که به بهبود وضعیت مدیریت زباله‌های طبی در شفاخانه‌های دولتی و سایر مراکز درمانی کمک کند. هدف دیگر این مطالعه، شناسایی راهکارهای مؤثر در جمع‌آوری، حمل و نقل و دفع زباله‌های طبی است که بتواند خطرات ناشی از این زباله‌ها را کاهش دهند و به حفاظت از سلامت عمومی و محیط زیست کمک کنند (۷). نتایج این تحقیق می‌تواند به‌عنوان مبنای اطلاعاتی برای سیاست‌گذاران، مسئولین صحت و دیگر ذینفعان در طراحی و پیاده‌سازی سیاست‌ها و برنامه‌های مؤثر در زمینه مدیریت زباله‌های طبی استفاده شود.

روش تحقیق

در این تحقیق از روش کیفی برای جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها استفاده شده است. این روش به دلیل قابلیت آن در ارائه یک درک عمیق و جامع از پدیده‌های پیچیده مانند مدیریت زباله‌های طبی انتخاب شده است. جامعه آماری این تحقیق شامل پرسنل صحت و مدیران شفاخانه‌های دولتی در شهر شیراز می‌باشد. برای گردآوری اطلاعات، از مصاحبه‌های ساختاریافته با ریاست صحت عامه ولایت جوزجان، پرسنل مسئول مدیریت زباله‌های طبی و مشاهدات میدانی در شفاخانه‌ها استفاده شده است. هدف این تحقیق شناسایی چالش‌ها و ارزیابی روش‌های جاری مدیریت زباله‌های طبی است که در این راستا، این روش به منظور درک عمیق‌تر از مشکلات و راهکارهای موجود انتخاب شده است.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از روش توصیفی-تحلیلی استفاده شده است. در این راستا، جنبه‌های مختلف مدیریت زباله‌های طبی، از جمله جمع‌آوری، ذخیره‌سازی، حمل و نقل و دفع زباله‌ها به دقت مورد بررسی قرار گرفته‌اند. همچنین، با تحلیل نتایج مصاحبه‌ها و مشاهدات میدانی، نقاط قوت و ضعف روش‌های جاری در مدیریت زباله‌های طبی شناسایی و تجزیه و تحلیل شده‌اند. در نهایت، با توجه به یافته‌ها و اطلاعات به‌دست‌آمده، پیشنهادات و راهکارهای عملی برای بهبود مدیریت زباله‌های طبی در دو شفاخانه دولتی شهر شیراز ارائه گردیده است.

اندازه نمونه و تخنیک نمونه‌گیری

در این تحقیق، از تکنیک نمونه‌گیری هدفمند استفاده شده است تا افراد با تجربه و دانش تخصصی در زمینه مدیریت زباله‌های طبی انتخاب شوند. در مجموع، ۲۰ تن از پرسنل صحت و مدیران مرتبط با مدیریت زباله‌های طبی در دو شفاخانه دولتی شهر شیراز انتخاب گردیده‌اند. این افراد شامل معاون ریاست صحت عامه ولایت جوزجان، مسئولان مدیریت زباله، داکتران و پرستاران می‌باشند که در خط مقدم ارائه خدمات صحت و درمانی قرار دارند. هدف از انتخاب این افراد، گردآوری اطلاعات دقیق و جامع در خصوص چالش‌ها و روش‌های موجود در مدیریت زباله‌های طبی است.

پروتوکولهای لابراتواری

در این تحقیق، پروتوکولهای لابراتواری به کار گرفته نشده‌اند. این تحقیق بیشتر بر پایه مطالعه مستندات، مشاهدات میدانی و تحلیل داده‌ها از منابع معتبر انجام شده است. با توجه به ماهیت موضوع و محدودیت‌های موجود، استفاده از پروتوکولهای لابراتواری برای جمع‌آوری داده‌ها و تحلیل آنها در این تحقیق لحاظ نشده است.

تحلیل احصایی

در این تحقیق، داده‌ها از طریق مصاحبه با مسئولین و مشاهده میدانی جمع‌آوری شدند. از آنجا که از پرسشنامه برای گردآوری داده‌ها استفاده نشده است، تحلیل داده‌ها به‌طور کیفی صورت گرفته است. اطلاعات به‌دست‌آمده از مصاحبه‌ها به‌دقت مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت و الگوهای مختلفی شناسایی گردید.

یافته‌ها نشان داد که مدیریت زباله‌های طبی در دو شفاخانه دولتی شهر شیرگان با چالش‌های جدی روبه‌رو است. این چالش‌ها شامل عدم تفکیک صحیح زباله‌ها، نبود زیرساخت‌های مناسب برای دفع صحی و کمبود تجهیزات مورد نیاز برای مدیریت این زباله‌ها می‌باشد. این نتایج می‌توانند به تصمیم‌گیرندگان در بهبود سیستم مدیریت زباله‌های طبی و اتخاذ تدابیر مؤثر در این زمینه کمک نمایند.

نتایج

معرفی شفاخانه‌های دولتی شهر شیرگان

در شهر شیرگان دو شفاخانه دولتی وجود دارد که یکی در مرکز شهر و دیگری در فاصله ۵ کیلومتری از شهر، در نزدیکی جنگل باغ واقع شده است. شفاخانه‌ای که در مرکز شهر قرار دارد، تنها دارای بخش عاجل است، در حالی که شفاخانه دیگر دارای سه بخش عاجل، جراحی عمومی و نسایی ولادی می‌باشد. این شفاخانه‌ها به‌طور ۲۴ ساعته به مردم جوزجان و ولایات همجوار خدمات ارائه می‌دهند. به‌طور اوسط ۷۰۰ تن روزانه به این شفاخانه‌ها مراجعه می‌کنند (۸).

مشخصات عمومی شفاخانه‌ها

- تعداد پرسنل: ۲۸۰ نفر
- تعداد بسترها: ۲۰۰
- تعداد مراجعین روزانه: ۷۰۰ نفر

تولید زباله‌های طبی در شفاخانه دولتی شهر شیرگان

در این شفاخانه‌ها، روزانه ۱۰۱۴ کیلوگرم زباله تولید می‌شود که از این مقدار، ۶۰۰ کیلوگرم آن زباله‌های عادی و ۴۱۴ کیلوگرم آن زباله‌های طبی است. زباله‌ها در سطل‌های رنگی (سرخ، زرد و سیاه) جمع‌آوری می‌شوند و به محل‌های خاصی ذخیره می‌شوند. زباله‌های بخش جراحی عمومی دفن شده و باقی‌مانده در زباله‌ها در دستگاه سوز سوزانده می‌شوند. اما به دلیل مصرف زیاد سوخت این دستگاه، مقدار زیاد زباله‌ها به دشت لیلی منتقل و در فضای باز رها می‌شوند که این امر تهدید جدی برای صحت و محیط زیست ایجاد می‌کند (۸).

مقدار زباله‌های تولیدی

- زباله‌های عادی: ۶۰۰ کیلوگرم
- زباله‌های عفونی: ۲۵۰ کیلوگرم
- زباله‌های نوک تیز: ۶۰ کیلوگرم
- زباله‌های کیمیاوی دواپی: ۱۰۴ کیلوگرم

روش‌های مدیریت زباله‌های طبی در دو شفاخانه دولتی شهر شیراز

در شفاخانه دولتی شهر شیراز، مدیریت زباله‌ها توسط یک مدیر و پنج تن کارگر انجام می‌شود (۸). زباله‌ها به سه دسته عفونی، نوک تیز و زباله‌های شهری تقسیم‌بندی می‌شوند. زباله‌های عفونی دفن می‌شوند و بقیه زباله‌ها در دستگاه زباله‌سوز سوزانده می‌شوند. با این حال، به دلیل مصرف بالای سوخت، استفاده از دستگاه محدود است و مقدار زباله‌ها به دشت لیلی منتقل و در فضای باز رها می‌شوند. این روش‌های مدیریت، مشکلات محیط‌زیستی زیادی ایجاد کرده است.

مشکلات صحتی و محیط‌زیستی ناشی از مدیریت نامناسب زباله‌های طبی

مدیریت نادرست زباله‌های طبی می‌تواند تهدیدات صحتی جدی ایجاد کند (۵). زباله‌های عفونی ممکن است با قطرات خون و مایعات بدن آلوده باشند و حامل میکروب‌های بیماری‌زا باشند (۲۲). زباله‌های نوک تیز، مانند سوزن‌ها، خطر انتقال بیماری‌های مانند هیپاتیت B، C و HIV/AIDS را افزایش می‌دهند (۲۲). علاوه بر این، دفن نامناسب و رهاسازی زباله‌ها در دشت لیلی، می‌تواند باعث آلودگی خاک، آب‌های سطحی و زیرزمینی شود و پیامدهای ناگوار محیط‌زیستی مانند افزایش تعفن و انتشار بوی ناخوشایند ایجاد کند و همچنین می‌تواند بر اکوسیستم منطقه تأثیر منفی بگذارد.

تحلیل نتایج تولید و مدیریت زباله‌ها در شفاخانه‌ها

بر اساس داده‌های جمع‌آوری شده، تولید زباله در این شفاخانه‌ها به‌طور عمده از بخش‌های مختلف شامل مراجعین عاجل، مراجعین معمولی، نسائی ولادی، دیگر بخش‌ها و لایبراتور است. جدول‌های زیر ترکیب دقیق زباله‌ها و نرخ تولید آن‌ها را نشان می‌دهند:

شماره	مشخصات	تعداد
۱	بخش‌های معالجه	۳
۲	کلینیک‌ها	۲
۳	بسترها	۲۰۰
۴	پرستل	۲۸۰
۵	پای باز	۷۰
۶	آمبولانس	۵
۷	دواخانه	۱
۸	لایبراتور	۱
۹	مراجعین روزانه	۷۰۰
۱۰	سوپرمارکت	۲
۱۱	مسجد	۱
۱۲	رستوران	۱

جدول (۱): مشخصات عمومی شفاخانه دولتی شهر شیراز

بخش	تعداد بیماران	نرم تولید برای هر بیمار (کیلوگرام)	وزن کل تولید (کیلوگرام)
نسائی ولادی	۸۰	۴	۳۲۰
دیگر بخش‌ها	۱۲۰	۲	۲۴۰
مراجعین عاجل	۱۰۰	۱٫۵	۱۵۰

مراجعه معمولی	۶۰۰	۰,۵	۳۰۰
دواخانه	۲	۰,۵	۱
لابراتوار	۱	۳	۳

جدول (۲): نورم تولید زباله از بخش‌های مختلف شفاخانه

نوعیت زباله‌ها	وزن به کیلوگرام	درصد وزنی زباله
زباله‌های عادی	۶۰۰	۵۹,۱۷
زباله عفونی	۲۵۰	۲۴,۶۵
زباله نوک تیز	۶۰	۵,۹۱
زباله‌های کیمیاوی دواپی	۱۰۴	۱۰,۲۵
مجموع کل	۱۰۱۴	۱۰۰

جدول (۳): درصد ورزنی زباله‌های تولید شده در شفاخانه‌ها

آگاهی پرسنل از نحوه مدیریت زباله‌های طبی

نتایج نشان داد که درصد زیادی از پرسنل از روش‌های صحیح مدیریت زباله‌های طبی آگاهی ندارند. در بررسی‌ها، تنها ۴۵٪ از پرسنل از نحوه تفکیک زباله‌های عفونی و غیرعفونی، انتقال، دفع و تأثیرات آن‌ها بر محیط‌زیست آگاه بودند. این مسئله به‌طور مستقیم به افزایش خطرات صحت و محیطی منجر می‌شود.

چالش‌ها در مدیریت زباله طبی در هر دو شفاخانه

۱. عدم تفکیک معیاری زباله‌ها: در هر دو شفاخانه، زباله‌های عفونی و غیرعفونی به‌طور مشترک جمع‌آوری و ذخیره‌سازی می‌شوند و بعضاً به دلیل ضعف آگاهی با زباله‌های شهری که منجر به خطرات صحت می‌گردد؛ دفع می‌شود.
۲. عدم آموزش پرسنل به‌صورت سیستماتیک: برخی از پرسنل شفاخانه‌ها آموزش‌های کافی در زمینه مدیریت صحیح زباله‌های طبی را دریافت نکرده‌اند، که این موضوع باعث افزایش خطاهای مدیریتی و صحت می‌شود.
۳. استفاده محدود از دستگاه زباله‌سوز: در حالی که در یکی از شفاخانه‌ها از دستگاه زباله‌سوز برای سوزاندن زباله‌های عفونی استفاده می‌شود، اما به دلیل مصرف زیاد سوخت، این دستگاه به‌طور مداوم در دسترس نیست و استفاده از آن محدود است.

۴. دفع نادرست زباله‌ها در فضای باز: زباله‌های طبی از شفاخانه‌ها، به‌طور غیر اصولی به منطقه‌ای در دشت لیلی منتقل می‌شود، جایی که زباله‌ها در فضای باز ریخته می‌شوند. این موضوع سبب آلودگی خاک و منابع آب‌های سطحی و زیرزمینی گردیده.

۵. مشکلات مربوط به بوی تعفن: بوی ناخوشایند و تعفن ناشی از تراکم زباله‌های در ساحه دشت لیلی می‌تواند مشکلات صحتی و محیط‌زیستی ایجاد کند و باعث آذیت باشندگان محل و حتا داخل شهرشیراز گردد چون این زباله‌ها در ساحه‌ی رها می‌گردد که در مسیر جریان بادهای قرار دارد.

روش‌های مدیریت زباله‌های طبی در افغانستان

روش‌های مدیریت زباله‌های طبی در افغانستان طبق مقرره‌ای زباله‌های طبی که در تاریخ ۲۰ حوت ۱۳۹۵ تصویب شده است، به منظور جلوگیری از اثرات سوء بیولوژیکی زباله‌های طبی و کاهش آن، طراحی شده است. این مقرره شامل پنج فصل و ۲۵ ماده است که به تشخیص مسئولیت‌ها و مکلفیت‌های متصدی تنظیم زباله‌های طبی پرداخته است (۱۹). همچنین، شرکت‌های مختلفی مانند شرکت گلبدین حکیمی و شرکت السید افغان لمتید برای مدیریت زباله‌های طبی در کشور فعالیت می‌کنند (۱۴).

مناقشه

در این تحقیق، به بررسی وضعیت جمع‌آوری و دفع زباله‌های طبی در دو شفاخانه دولتی شیرخان پرداخته شد و مشکلات عمده‌ای مانند عدم تفکیک زباله‌ها، نبود زیرساخت‌های مناسب، و آموزش ناکافی کارکنان شناسایی گردید. این یافته‌ها مشابه با نتایج مطالعات مختلف در سطح جهانی است که چالش‌های مشابهی را گزارش کرده‌اند. به عنوان مثال، مطالعه Singh et al. (2021) به وضوح بیان می‌کند که تنها 41٪ از کارکنان در سطح جهانی آموزش‌های لازم در زمینه مدیریت زباله‌های طبی را دریافت کرده‌اند. این موضوع در تحقیق ما نیز به چشم می‌خورد که نشان می‌دهد کارکنان در شفاخانه‌های شیرخان از آموزش‌های کافی در این زمینه بهره‌مند نبوده‌اند. این نکته تأکید می‌کند که آموزش کارکنان به‌ویژه در زمینه‌های پیشگیری از عفونت و آسیب‌های ناشی از مدیریت نادرست زباله‌ها یک چالش جهانی است که در بسیاری از کشورها و به‌ویژه در افغانستان وجود دارد.

همچنین، در تحقیق Gunawardana (2018)، به رابطه میان نگرش‌های مدیران و کارکنان نسبت به مدیریت زباله‌ها اشاره شده است و نتیجه گرفته شده که ایجاد نگرش مثبت و افزایش آگاهی‌ها در سازمان‌ها می‌تواند به بهبود پروسه‌های مدیریت زباله کمک کند. این یافته‌ها در تحقیق ما نیز قابل مشاهده است، چرا که نبود آگاهی و نگرش مناسب در کارکنان یکی از دلایل اصلی مشکلات موجود در جمع‌آوری و دفع زباله‌های طبی در شفاخانه‌های شیرخان است. با این حال، Gunawardana بر ضرورت استفاده از تکنالوژی‌های جدید در مدیریت زباله‌ها نیز تأکید می‌کند، در حالی که تحقیق ما بیشتر بر چالش‌های موجود و کمبود زیرساخت‌ها متمرکز است و فرصت‌های موجود برای بهره‌گیری از تکنالوژی‌های نوین کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند.

از سوی دیگر، Kokkinos et al. (2024) با استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری چندمعیاره برای ارزیابی روش‌های مختلف مدیریت زباله تأکید دارند و چالش‌های مرتبط با ارزیابی و تصمیم‌گیری در شرایط عدم قطعیت را مطرح می‌کنند. این تحقیق به‌ویژه بر اهمیت مدل‌های تصمیم‌گیری نوین برای انتخاب بهترین شیوه‌های مدیریت زباله در شرایط پیچیده تأکید دارد. مشابه این چالش‌ها در تحقیق ما نیز مشاهده می‌شود، جایی که مشکلات مدیریتی و عدم وجود معیارهای مشخص برای انتخاب شیوه‌های صحیح مدیریت زباله به‌وضوح قابل مشاهده است. با این حال، تحقیق ما به فرصت‌های استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری پیشرفته و تکنالوژی‌های نوین کمتر پرداخته است و پیشنهاد می‌شود که در آینده، استفاده از این مدل‌ها و تکنالوژی‌ها در مدیریت زباله‌های طبی مورد توجه بیشتری قرار گیرد.

در مطالعه (Lee & Lee (2022)، بر لزوم ایجاد یک محیط سبز و پایدار در حوزه صحت تأکید شده است. این مطالعه از رویکردهای مختلفی مانند تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) و نظرخواهی از کارشناسان برای شناسایی عوامل مؤثر در تولید و مدیریت زباله‌های طبی استفاده کرده است. یافته‌ها نشان می‌دهند که آموزش کارکنان و افزایش آگاهی از عواملی است که می‌توانند به بهبود وضعیت مدیریت زباله‌ها کمک کنند. مشابه این نکته، تحقیق ما نیز به اهمیت آموزش کارکنان تأکید دارد. با این حال، فرصت‌هایی برای ایجاد یک محیط سبز و پایدار در تحقیق ما به‌طور کامل بررسی نشده است، در حالی که در تحقیق Lee & Lee، این موضوع به‌طور ویژه مورد توجه قرار گرفته است.

در نهایت، اگر چه تمامی این مطالعات به چالش‌های مشابهی از جمله نیاز به آموزش کارکنان، کمبود زیرساخت‌ها و ناتوانی در اجرای مدیریت پایدار زباله‌های طبی اشاره دارند، فرصت‌های متفاوتی برای بهبود این وضعیت در هر تحقیق مطرح شده است. به عنوان مثال، در تحقیق Singh et al. فرصت‌های مربوط به بازیافت مواد پلاستیکی و استفاده از روش‌های نوین در مدیریت زباله‌های طبی شناسایی شده است، در حالی که این فرصت‌ها در تحقیق ما کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند. همچنین، مطالعات Kokkinos et al. و Lee & Lee بر لزوم به کارگیری مدل‌های تصمیم‌گیری نوین و تکنالوژی‌های پیشرفته برای بهبود مدیریت زباله‌های طبی تأکید دارند. در نتیجه، پیشنهاد می‌شود که تحقیق ما به جنبه‌های فرصت‌ساز مانند استفاده از مدل‌های تصمیم‌گیری پیشرفته، تکنالوژی‌های نوین و بازیافت مواد توجه بیشتری داشته باشد تا مدیریت پایدار و مؤثر زباله‌های طبی در شفاخانه‌های شیرغان بهبود یابد.

این مقایسه نشان می‌دهد که در حالی که چالش‌ها و مشکلات مشابهی در تحقیقات مختلف مشاهده می‌شود، هر تحقیق به جنبه‌های خاصی از موضوع پرداخته است که می‌تواند برای بهبود وضعیت مدیریت زباله‌های طبی در افغانستان، به‌ویژه در شهر شیرغان، مفید باشد.

نتیجه‌گیری

مدیریت زباله‌های طبی در شفاخانه‌های دولتی شیرغان با چالش‌های عمده‌ای روبه‌رو است که در بسیاری از موارد مشابه با مشکلاتی است که در کشورهای در حال توسعه مشاهده می‌شود. یافته‌های تحقیق حاضر نشان داد که تفکیک ناکافی زباله‌ها، نبود آموزش کافی برای کارکنان، و ضعف زیرساخت‌ها از جمله مشکلات اصلی در این زمینه هستند. این مشکلات نه تنها سلامت کارکنان را تهدید می‌کند، بلکه به محیط‌زیست نیز آسیب می‌زند.

از سوی دیگر، تحقیق نشان داد که در بخش‌هایی از سیستم‌های صحت جهان، از جمله در افغانستان، توجه به آموزش کارکنان، ایجاد آگاهی عمومی و استفاده از تکنالوژی‌های نوین به عنوان اولویت‌های اساسی برای بهبود وضعیت مدیریت زباله‌های طبی مطرح است. علاوه بر این، بهبود زیرساخت‌ها، توسعه سیستم‌های مناسب برای جمع‌آوری و دفع زباله‌ها و استفاده از مواد قابل بازیافت می‌تواند به بهبود پروسه مدیریت زباله‌های طبی کمک کند.

بنابراین، توصیه می‌شود که سیاست‌گذاران و مسئولین صحت عامه در افغانستان به‌ویژه در مناطق کم‌برخوردار، همچون شیرغان، به ارتقاء آموزش و آگاهی کارکنان، بهبود زیرساخت‌های مربوط به مدیریت زباله‌ها، و ایجاد سیستم‌های نظارتی دقیق توجه بیشتری داشته باشند. این اقدامات نه تنها می‌تواند خطرات محیط‌زیستی و صحتی را کاهش دهند، بلکه باعث بهبود کیفیت خدمات صحتی و درمانی در کشور خواهند شد.

پیشنهادهای

۱. تقویت آموزش و آگاهی کارکنان یکی از مهم‌ترین موانع در مدیریت صحیح زباله‌های طبی، کمبود آموزش و آگاهی کافی بین کارکنان صحنی است. بنابراین، پیشنهاد می‌شود که دوره‌های آموزشی منظم و عملی برای کارکنان صحنی در خصوص شیوه‌های صحیح جمع‌آوری، تفکیک، و دفع زباله‌های طبی برگزار شود. این آموزش‌ها باید شامل جنبه‌های صحنی، ایمنی و محیط‌زیستی این پروسه‌ها باشد.

۲. توسعه و بهبود زیرساخت‌های مدیریت زباله بسیاری از مشکلات در مدیریت زباله‌های طبی به واسطه نبود زیرساخت‌های مناسب بروز می‌کند. پیشنهاد می‌شود که دولت و نهادهای مسئول در صحت عامه، منابع لازم برای تجهیز شفاخانه‌ها به سطل‌ها و سیستم‌های دفع زباله استندرد و ایمن فراهم کنند. علاوه بر این، به کارگیری تکنالوژی‌های نوین در جمع‌آوری و انتقال زباله‌های طبی می‌تواند به بهبود پروسه‌ها کمک کند.

۳. استفاده از روش‌های بازیافت و مدیریت پایدار با توجه به حجم زیاد پلاستیک و مواد غیرقابل تجزیه در زباله‌های طبی، پیشنهاد می‌شود که شفاخانه‌ها به استفاده از روش‌های بازیافت و بازیابی مواد قابل استفاده توجه کنند. ایجاد سیستم‌های بازیافت در سطح شفاخانه‌ها می‌تواند هم از نظر اقتصادی و هم از نظر محیط‌زیستی سودمند باشد.

۴. ارتقاء نظارت و سیستم‌های اجرایی پیشنهاد می‌شود که برای اطمینان از اجرای مؤثر قوانین و مقررات مربوط به مدیریت زباله‌های طبی، سیستم‌های نظارتی و اجرایی قوی‌تری در سطح شفاخانه‌ها و مراکز صحنی ایجاد شود. این سیستم‌ها می‌توانند شامل بازدیدهای دوره‌ای، گزارش‌دهی شفاف و پیگیری نتایج اجرایی باشند.

۵. همکاری با سازمان‌های بین‌المللی و انتقال دانش در راستای بهبود مدیریت زباله‌های طبی، پیشنهاد می‌شود که نهادهای مسئول در افغانستان همکاری‌های بیشتری با سازمان‌های بین‌المللی صحنی و محیط‌زیستی داشته باشند. این همکاری‌ها می‌تواند به انتقال بهترین شیوه‌ها، استندردها و تکنالوژی‌های نوین در زمینه مدیریت زباله‌های طبی کمک کند.

۶. افزایش آگاهی عمومی در رابطه با مشکلات و خطرات زباله‌های طبی علاوه بر آموزش‌های داخلی در سطح شفاخانه‌ها، پیشنهاد می‌شود که کمپاین‌های آگاهی عمومی در جامعه برای افزایش دانش مردم درباره خطرات ناشی از زباله‌های طبی و اهمیت مدیریت صحیح آنها برگزار شود. این اقدامات می‌تواند منجر به کاهش مشکلات صحنی و محیط‌زیستی ناشی از دفع نادرست زباله‌ها شود.

۷. اضافه کردن زباله‌سوزها در شفاخانه‌ها (خصوصاً شفاخانه‌های خصوصی): یکی از چالش‌های مهم در مدیریت زباله‌های طبی، دفع صحیح و ایمن این نوع زباله‌ها است. پیشنهاد می‌شود که زباله‌سوزهایی در شفاخانه‌ها، به ویژه در شفاخانه‌های خصوصی که ممکن است سیستم دفع زباله به اندازه کافی ایمن نباشد، نصب گردد. این زباله‌سوزها قادر خواهند بود تا زباله‌های عفونی و خطرناک را در حرارت بالا سوزانده و از انتقال آنها به محیط زیست جلوگیری کنند. این روش نه تنها به حفظ صحت و سلامت کارکنان و بیماران کمک می‌کند، بلکه به کاهش آلوده گی محیطی و جلوگیری از تولید زباله‌های غیرقابل بازیافت می‌انجامد.

۸. ایجاد یک ساحه مشخص برای دفن زباله‌های طبی در دشت لیلی: برای مقابله با خطرات ناشی از دفع نادرست زباله‌های طبی در دشت لیلی و دیگر نقاط عمومی، پیشنهاد می‌شود که یک ساحه مشخص برای دفع زباله‌های طبی در نظر گرفته شود. این ساحه باید با نظارت دقیق و مطابق با استندردهای محیط‌زیستی، طراحی شود تا از آلودگی محیط زیست و خطرات صحنی ناشی از دفن غیرقانونی و پراکنده زباله‌ها جلوگیری شود. همچنین، این مکان باید به گونه‌ای ایمن و دور از مناطق

مسکونی باشد و سیستم‌های مناسب برای کنترل آلودگی، مانند سیستم‌های پوشش‌دهی و تجزیه بیولوژیکی، در آن اعمال گردد.

منابع

۱. اسمعیلی زاده و همکاران. مدیریت پسماندهای بیمارستانی. علوم پیراپزشکی و بهداشت نظامی؛ ۱۳۹۹.
۲. اداره ملی حفاظت محیط زیست. پالیسی تنظیم زباله‌ها؛ ۱۳۸۸.
۳. اصغرینیا و حمیدی. مدیریت زباله‌های شهری. چاپ اول نشریه فصلنامه؛ ۱۳۸۹.
۴. بختیاروند و همکاران. آنالیز کمی و کیفی پسماندهای بیمارستانی در بیمارستان رازی. پیراپزشکی و صحتی نظامی؛ ۱۳۹۰.
۵. پاسالاری و همکاران. بررسی مدیریت پسماندهای پزشکی. فصلنامه علمی پژوهشی انجمن بهداشت محیط؛ ۱۳۹۸.
۶. خواه محمود بهرام و همکاران. بررسی شیوه مدیریت پسماندهای صحتی و درمانی. انتشارات بهنامی؛ ۱۴۰۰.
۷. رضایی و فاطمه. ارزیابی ذخیره‌سازی، جمع‌آوری و دفع پسماندها در بیمارستان‌های خصوصی. دانشگاه علوم پزشکی تهران؛ ۱۳۸۶.
۸. ریاست صحت عامه ولایت جوزجان، ۱۴۰۳.
۹. ززولی و همکاران. وضعیت مدیریت زباله بیمارستانی در شهر اردبیل؛ ۱۳۹۰.
۱۰. شیخان ناهید. مکان‌یابی سیستم زباله‌سوز مرکزی زباله‌های بیمارستانی شهر تهران؛ ۱۳۸۳.
۱۱. ضیایی مینا. کتابچه مدیریت پسماندهای پزشکی. دانشگاه علوم پزشکی صحتی درمانی ایران؛ ۱۳۹۳.
۱۲. طهماسبی حمزه امین. انتخاب بهترین روش دفع پسماندها در مراکز صحتی و درمانی با استفاده از روش ترکیبی. پی‌اورد سلامت؛ ۱۳۹۹.
۱۳. عزتی ر، گلگیر ن. زباله‌های بیمارستانی و شیوه دفع آن. مجموعه مقالات دومین همایش ملی حفاظت و برنامه‌ریزی محیط زیست؛ ۱۳۹۲.
۱۴. قاری زاده عبدالروف. سیر تحول در مدیریت خدمات اساسی صحتی و شفاخانه‌ای در افغانستان؛ ۱۳۹۶.
۱۵. کامیابی سعید. تاثیر مدیریت پسماند بیمارستانی بر کاهش آلودگی زیست محیطی در شهر اهواز؛ ۱۳۹۹.
۱۶. مجلسی منیره. ارزیابی نحوه مدیریت زباله‌های دندان‌پزشکی. تحقیقات نظام سلامت؛ ۱۳۹۴.
۱۷. اداره مرکزی احصایه‌گیری جوزجان؛ ۱۴۰۳.
۱۸. مظاهری علی و شیر محمدی. اصول مدیریت پسماند جامدی شهر؛ ۱۴۰۰.
۱۹. وزارت عدلیه، مقرر زباله‌های طبی؛ ۱۳۹۵.
۲۰. نبی‌زاده رامین و همکاران. آنالیز کمی-کیفی و میزان آگاهی کارکنان از نحوه مدیریت زباله‌های آزمایشگاه‌های تشخیص طبی. دانشگاه علوم پزشکی قم؛ ۱۳۸۸.
۲۱. نورمحمدی م، رضایی م ر، صیادی اناری م ح. وضعیت جمع‌آوری و دفع زباله‌های بیمارستانی مراکز آموزشی-درمانی دانشگاه علوم پزشکی سبزوار در سال ۱۳۹۵. مجله علوم پزشکی سبزوار. ۱۳۹۶؛ ۲۴(۴): ۲۹۸-۲۹۳.
۲۲. هادی‌پور مرضیه و همکاران. شناسایی و اندازه‌گیری مواد زائد بیمارستانی و طبقه‌بندی آنها بر اساس معیارهای WHO. پژوهش علوم صحتی؛ ۱۳۹۰.

23. Alamolhoda A, Ghanbari B, Ghiasvand A, Banimostafavi ES, Talebzadeh M. Qualitative and quantitative analyses of pharmaceutical wastes in a specialized hospital in Tehran, Iran, in 2017. J Environ Health Sci Eng. 2019;17(2):705-695

24. Singh N, Ogunseitan OA, Tang Y. Medical waste: Current challenges and future opportunities for sustainable management. *Critical Reviews in Environmental Science and Technology*. 2022 Jun 3;52(11):2000-22.
25. Gunawardana KD. An analysis of medical waste management practices in the health care sector in Colombo. *Management of Environmental Quality: An International Journal*. 2018 Jul 5;29(5):813-25.
26. Kokkinos K, Lakioti E, Moustakas K, Tsanaktsidis C, Karayannis V. Sustainable medical waste management using an intuitionistic fuzzy-based decision support system. *Sustainability*. 2023 Dec 28;16(1):298.
27. Lee SM, Lee D. Effective medical waste management for sustainable green healthcare. *International Journal of Environmental Research and Public Health*. 2022 Nov 10;19(22):14820.

Assessment of Medical Waste Collection and Disposal Management: Challenges and Solutions in Public Hospitals of Shibirghan City

Junior Teaching Assistant Shamsul Haq Shirzad¹, Mohammad Osman Akbari²

^{1,2}Department of Environmental Protection, Faculty of Geological and Mining Engineering, Jowzjan University, Jowzjan - Afghanistan

Article History

Received:13/10/2024

Accepted:9/12/2024

Published:21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Waste Segregation
- Sanitary Disposal
- Medical Waste
- Shibirghan
- Waste Management

*Corresponding Author

Junior Teaching Assistant Shamsul Haq Shirzad

Email: sherzaad15@gmail.com

Contact: +93 (0) 771160445

Abstract

This study examines the current state of medical waste collection and disposal in two public hospitals in Shibirghan city, highlighting the importance of proper waste management due to the health and environmental threats posed by its mismanagement. The research adopts a qualitative approach, utilizing interviews with officials and field observations in these two hospitals. Findings indicate that these hospitals generate an average of 1,014 kilograms of waste daily, of which 414 kilograms are medical waste. The waste is segregated into separate bins, and a portion of infectious waste is incinerated. However, due to excessive fuel consumption in the incinerator, its use is limited, resulting in large quantities of waste being transported to the Lili Desert and dumped in open areas without proper sanitary measures. This practice poses serious health and environmental risks. The study aims to identify challenges and analyze the current situation regarding medical waste collection and disposal in these hospitals. Based on the results, improvements in infrastructure, effective monitoring, and public awareness campaigns are recommended as essential measures to enhance medical waste management.

These steps can minimize the negative impacts of inefficient medical waste management and improve community health and environmental safety.

د مور شیدو په واسطه د ځانګړې تغذیې اړوند د زېږون عمر لرونکو میندو پوهه، اندونه او کړنې

څېړنیزه مقاله

متخصص دوکتور غلام نبی کاکړ

سپین غر مومند معالجوي او تدریسي روغتون، سپین غر پوهنتون، ننگرهار، افغانستان

لنډیز

د ماشومانو د روغتیا امریکایي اکاډمي او د روغتیا نړیواله اداره سپارښتنه کوي، چې ماشوم باید تر شپږو میاشتو پورې یوازې د مور شیدو په واسطه تغذیه شي. د مور د شیدو په واسطه ځانګړې تغذیه د میندو د پوهې، اندونو، کړنو او همدارنګه د ټولنیزو فرهنګي لاملونو له لارې اغېزمنېدلای شي. له همدې امله، د دې څېړنې موخه دا ده چې د ننگرهار ولایت په جلال اباد ښار کې د ځانګړو شیدو ورکولو په اړه د میندو پوهه، اندونه، او کړنې وارزوي او اړوند لاملونه یې څرګند شي. دغه څېړنه یوه مقطعي څېړنه ده او معلومات یې د پوښتلیک په کارولو سره راټول شوي دي. د مېتودولوژي په برخه کې، تصادفي نمونې (Random Sampling) کارول شوي. د جوړشوي پوښتلیک له لارې، د ښار په اوه ناحیو کې، په (۳۸۴) میندو کې په ځانګړي ډول د مور شیدو ورکولو په اړه پوهه، اندونه او کړنې ارزول شوې دي. د

د مقالې تاریخچه

ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۴/۱۰/۱۶

د منلو نېټه: ۱۴۰۴/۱۱/۱۸

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم ګڼه: لومړۍ

پسټیز ټکي

- اندونه • شیدې خوړونکي ماشومان
- پوهه • کړنې
- د مور د شیدو په واسطه تغذیه
- د زېږون په عمر کې میندې

مسؤل لیکونکی

متخصص دوکتور غلام نبی کاکړ

برېښنالیک:

smch@spingharuniversity.edu.af

ګرځنده شمېره: 78 46 60005 (0) 493

احصایوي تحلیلونو له لارې د هغو عواملو پېژندنه شوې، چې د مور شیدو په واسطه په خالصې تغذیې پورې اړه لري. په څېړنه کې د (۱۶) او (۴۵) کلونو تر منځ (۳۸۴) میندو ګډون کړی. د ټولو میندو له ډلې (۸۶٪) یې د مور د تې په واسطه، په ځانګړي ډول شیدو ورکولو په اړه، پوهه درلوده چې له دې ډلې (۴۹،۵٪) میندو دغه معلومات له روغتون څخه ترلاسه کړي وو، (۸۹،۹٪) میندو د لومړي ځل تي ورکولو وخت سم دستي وروسته له زېږونه وپسوده، (۹۱،۸٪) میندو خپلو ماشومانو ته له زېږون وروسته، د خپلو شیدو لومړنۍ برخه (ورږه) ورکول اړین ګڼل او (۸۱،۵٪) میندو د متمرکزي تغذیې پیلولو وخت د ماشوم د عمر شپږمه میاشت بشودلې ده. (۶۷،۹٪) میندې په دې اند وې چې د مور د تې په واسطه د تغذیې غوښتنه، د بوتل له لارې د پوډري شیدو د ورکړې په پرتله زیاته ده، (۳۵،۹۹٪) میندو فکر کاوه چې د مور د تې په واسطه د تغذیې تر څنګ، د نورو مایعاتو ورکړه هم ماشوم لپاره اړینه ده. (۴۹،۸٪) میندو فکر کاوه چې د بوتل له لارې د پوډري شیدو په واسطه د ماشوم تغذیه د مور د تې په واسطه د تغذیې په پرتله اسانه ده. په عملي ډول (۸۰،۳٪) میندو خپل ماشومان یوازې په خپلو شیدو تغذیه کول، (۷۷٪) میندو له زېږونه سم دستي وروسته، خپلو ماشومانو ته خپلې شیدې ورکړې وې، (۲۲،۹٪) میندو د خپلو شیدو تر څنګ نور مایعات هم ورکول، خو ددې تر څنګ (۹۰،۳٪) میندو خپلو ماشومانو ته له زېږون وروسته خپلې لومړنۍ شیدې (ورږه) ورکړې وو. څېړنې وپسوده چې د مور شیدو په واسطه ځانګړې تغذیه په اړه

د گډونوالو پوهه که څه هم ښه وه، خو د مور د تې په واسطه د ماشوم د ځانگړې تغذیې اړوند اندونه او عمل لاهم ودې ته اړتیا لري. دا ښيي چې اړتیا ده میندو ته په روغتون کې او د نورو معلوماتي تگلارو له لارې، د مور شیدو په واسطه د ځانگړې تغذیې د گټو او ماشومانو ته د تې ورکولو د کړنې په اړه ښه پوهاوی ورکړل شي او د مور او ماشوم د روغتیا او ودې لامل شي.

بېژندنه

د ماشوم د عمر په لومړیو شپږو میاشتو کې له هر ډول مټممو غذايي موادو پرته یوازې د مور د تې په واسطه شیدو ورکولو ته د مور د شیدو په واسطه ځانگړې تغذیه (Exclusive Breast Feeding) وايي، خو د دې دورې پر مهال د ویتامینونو، منرالونو او درملو د شربتونو یا قطرو ورکړه به کې مستثنی ده (۱).

د ماشوم د ژوند په لومړیو شپږو میاشتو کې د مور له خوا د تې ځانگړې شیدې ورکول د ماشوم د ژوند ژغورلو یوه مؤثره لاره ده او د روغتیا نړیوالې ادارې (WHO) له لورې وړاندیز شوې تگلاره هم ده. د تې ځانگړې شیدې ورکول یوه مهمه روغتیايي ستراتیژي ده، چې د ماشومانو د ناروغیو او مرگونو په کمولو، د میندو په روغتیا ښه کولو او د روغتیايي لگښتونو په اداره کولو کې مرسته کوي. د تې ځانگړې شیدې ورکول د غوړونو التهاب، گېډې ناروغیو، تنفسي ناروغیو، د ماشوم د ناڅاپي مړینې، نیکروټیزینګ انټروکولایټیس، چاغوالي او د وینې فشار منځته راتگ په مخنیوي کې مرسته کوي (۲،۳).

د مور د شیدو ورکول د کم لگښت سربېره، ماشوم ته بشپړه تغذیه برابروي. دغه شیدې ماشوم د نس ناستې ناروغیو په ګډون له نورو ناروغیو څخه هم خوندي ساتي او د شیدو ورکولو پر مهال د امینوریا موده اوږدوي، چې د زېږون د وقفې په زیاتولو کې مرسته کوي. بېلابېلو څېړنو ښودلې چې د انسان شیدې په انټي باډي او مغذي موادو بډایه دي چې د ماشومانو ژوند له اوبو څخه لېږدېدونکو خطرناکو ناروغیو څخه ساتي. تر پنځه کالو کم عمره ماشومانو ته، د تې په واسطه د شیدو ورکولو مناسبې کړنې هر کال په نړۍ کې د ۱۰۴ میلیونه مرگونو مخنیوی کولی شي. د مور شیدې نه ورکول د نویو زېږېدلو ماشومانو د ناروغیو (۴۵) سلنه، د نس ناستې له امله د مړینو (۳۰) سلنه او تر پنځه کالو کم عمره ماشومانو کې د تنفسي ناروغیو له امله د مړینې (۱۸) سلنه جوړوي. همدارنګه د تې شیدې نه ورکول تر پنځو کالو کم عمره ماشومانو کې (۱۰) سلنه د ناروغیو د منځته راتګ لامل کېږي (۴،۵،۶).

هغه ماشومان چې په لومړیو دوو میاشتو کې د مور شیدې نه خوري، د شیدو خوړونکو ماشومانو په پرتله، د ناروغیو له امله نږدې شپږ ځله زیات د مړینې له گواښ سره مخ دي؛ د مړینې دغه کچه د دوه او درې میاشتو په عمر ماشومانو کې په پرتلیز ډول څلور برابره زیاته ده (۷).

د ماشومانو د تغذیې کړنې تر پنځه کالو کم عمره ماشومانو د تغذیې په حالت او په پای کې د ماشوم په ژغورلو باندې مستقیم اغېز لري. د نړۍ په کچه تر پنځه کلنۍ کم عمره ماشومانو مړینه، هر کال تر نهه (۹) میلیونو لوړه ده. د ایتوپیا په هرو (۱۷) تنو ماشومانو کې یو یې له لومړي زېږون څخه مخکې مري او په هرو (۱۱) ماشومانو کې یو تن یې تر پنځو کالو مخکې مري. ددغې مړینو دوه پر درې برخې د تغذیې په نامناسبو کړنو پورې اړه لري او د ژوند په لومړي کال کې رامنځته کېږي. د مور شیدو ورکولو مناسبې کړنې تر پنځو کالو کم عمره ماشومانو کې له (۸۰۰۰۰۰۰) څخه زیاتې مړینې (د ټولې مړینې ۱۳ سلنه) مخنیوی کولای شي. له بلې خوا د مټممي تغذیې ورکړې په اړه اټکل شوی، چې تر پنځو کالو کم عمره ماشومانو کې د نږدې یو پر پنځه برخې مړینې مخنیوی کوي (۸).

د مور د تې په واسطه د شيدو ورکولو عمل له (۱۰۰) ميليونو کلونو څخه پخوانی تاريخ لري. په انسانانو کې د شيدو ورکولو دود له ميلاد څخه نږدې (۲۰۰) کاله مخکې څرگند شو، خو يوازې انسان چې د ځمکې د (۴۳۳۷) ژويو تر منځ تر ټولو پرمختللی دی، پخوانی، طبيعي او عملي دود يې له گواښ سره مخ دی. مصنوعي شيدې او د بوتل له لارې شيدې ورکول په شلمې پېړۍ کې دود شول. په لويديځه نړۍ کې له (۱۹۴۰ز) کال وروسته د تې په واسطه د شيدو ورکولو کچه په چټکۍ سره راکمه شوه. د تې په واسطه د شيدو د ورکړې مصنوعي بدیلونه او د بوتل له لارې شيدې ورکولو دود نورو برخو ته هم خپور شو(۹).

د روغتيا نړيوالې اسمبلۍ (WHA) په ۲۰۱۲-۲۰۲۵ کلونو کې د (۶-۰) مياشتو عمر لرونکو ماشومانو لپاره د مور شيدو په واسطه د تغذيي (EBF) کچه لږ تر لږه (۵۰) سلنې ته د پورته کولو نړيوال هدف ټاکلی دی. په ټوله نړۍ کې د دې لارښوونو سره د توافق کچه توپير لري، يوازې (۳۸) سلنه ماشومان په لومړيو شپږو مياشتو کې د مور شيدو په واسطه تغذيه کېږي (۱۰).

په افغانستان کې، سره له دې چې د مور شيدو په واسطه د ځانگړې تغذيي اړوند گټو په اړه د ميندو پوهه ډېره لوړه ده، د زېږون په عمر ميندو کې د مور د تې په واسطه د شيدو ورکولو کچه نسبتاً لږه ده. په کندهار ولايت کې د يوې څېړنې پايلې ښيي چې که څه هم (۸۵.۹٪) ميندو، د تې په واسطه د شيدو ورکولو په اړه سم معلومات لرل، خو يوازې (۳۲.۶٪) ميندو خپلو ماشومانو ته د شپږو مياشتو لپاره شيدې ورکړې وې. په ورته توگه، د سعودي عربستان په عسيبر سيمه کې د يوې څېړنې موندنې ښيي، چې سره له دې چې د تې ورکولو په هکله پوهه او اندونه ښه وو، خو د تې په واسطه د شيدو ورکولو کچه کمه وه. په ملي کچه معلومات ښيي چې (۴۷.۷٪) افغان ماشومان د خپل عمر په لومړيو شپږو مياشتو کې يوازې د مور د شيدو په واسطه تغذيه کېږي؛ دا موندنې د پوهې او عمل ترمنځ يو لوی توپير ښيي، چې د دې لپاره اړينه ده چې په ټول هېواد کې د تې په واسطه د شيدو ورکولو اړوند، د عامه پوهاوي او هڅونې برنامې زياتې شي (۱۱، ۱۲).

د همدغې څېړنې د معلوماتو پر بنسټ، د مور د تې په واسطه د شيدو ورکولو تر ټولو ټيټه کچه په کويت (۳٪) او تر ټولو لوړه کچه په ايران کې (۵۶.۴٪) راپور شوې وه؛ په داسې حال کې چې په پاکستان کې تر شپږو مياشتو بنسټه عمر لرونکو ماشومانو ته د مور شيدو ورکولو کچه (۳۷.۱٪) راپور شوې ده، په بنگله دېش کې ياده کچه (۳۵.۹٪) ښودل شوېده او په هند کې دا کچه په وروستيو کلونو کې ښه شوې ده. د ملي کورنۍ روغتيا سروې (NFHS) معلوماتو له مخې ياده کچه، په (۲۰۱۵-۲۰۱۶ز) کالونو کې د ياد بنسټ د څلورمې سروې (NFHS-۴) له مخې له (۶۵٪) څخه، په (۲۰۱۹-۲۰۲۱ز) کالونو کې د ياد بنسټ د پنځمې سروې (NFHS-۵) له مخې (۷۶٪) ته لوړه شوې ده (۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱).

کورني فشارونه، د مور د لوست کچه، ټولنيز کلتوري دودونه، د مور عمر، د کورنۍ عوايد او اقتصادي کچه، د زېږون ځای، د ميندو او ماشوم اړوند ناروغۍ، د شيدو ورکولو د تخنيک په اړه د پوهې او مهارت لېوالتی، محيطي لاملونه، د فارمولا (مصنوعي يا پودري) شيدو ورکولو په اړه د مارکېټينگ زياتوالی، د ميندو اندونه، منابعو ته د لاسرسي کچه، ميندو سره د وخت محدوديت او کاري حجم زياتوالی، د ټولنې او حکومت لخوا د ملاتړ پالېسي او د لومړي ځل شيدې ورکولو د پيل وخت د مور له لورې د شيدو ورکولو عمل اغېزمنولای شي (۱۶، ۱۷، ۱۸).

دا څېړنه د ښاري ميندو تر منځ د مور د تې د خالصو شيدو ورکولو په اړه د پوهې، اندونو او کړنو اړوند ستونزې، په هغو ماشومانو کې چې (۶-۰) مياشتې عمر لري، څرگندوي. که څه هم په ځينو هېوادونو کې د مور شيدې ورکولو (EBF) د پوهې، سلوک او کړنو (KAP) په اړه بېلابېلې څېړنې ترسره شوي، مگر زموږ په اند د افغانستان په ختيځ کې ددې موضوع اړوند هېڅ سيستماتيکه کتنه نه ده ترسره شوې، نو ددې مطالعې موخه دا ده چې په جلال اباد ښار کې، ماشومانو ته د مور شيدې ورکولو (EBF) په اړه د ميندو د پوهې، سلوک او کړنو (KAP) ارزونه وکړو. موندنې به د مور شيدو ورکولو عمل روښانه کړي، د نورو څېړنو لپاره به

ساحې په گوته کړي او د روغتيايي مسلکي کارکوونکو، روغتيا ته وده ورکونکو او ټولنه کې روغتيايي کړنو ترويجوونکو سره به مرسته وکړي، چې په مطالعه شوې سيمه کې د مور د شيدو ورکولو عمل به اړه پوه او د خپلو هڅو لومړيتوب يې وټاکي. سربېره پر دې، تر مطالعې لاندې سيمه کې د محدودو څېړنو له امله، دا څېړنه د راتلونکو څېړنو لپاره د معيار په توگه کارېدلای شي (۱۹،۲۰،۲۱).

مواد او کړنلاره

د څېړنې ډيزاين

دا څېړنه په مقطعي ډول د جلال اباد ښار په ننگرهار پوهنتون تدريسي روغتون او سپين غر مومند معالجوي او تدريسي روغتون کې، د عمر ځلاند ننگرهار او امام غزالي د طبي علومو انستيتيوتونو د نږدې (۱۰۰) تنو قابليگې محصلينو پرمټ، د پوښتنپانې له مخې، په کورونو کې له ميندو څخه له (۱۴۰۳/۰۷/۰۲) نېټې څخه تر (۱۴۰۳/۰۸/۳۰) نېټې پورې ترسره شوې ده او پکې د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي اړوند د زېږون عمر لرونکو ميندو پوهه، اند او کړنې ارزول شوي دي.

د نمونې اندازه او د نمونې اخيستني طريقه

دغه څېړنه چې د ننگرهار ولايت جلال اباد ښار کې د زېږون عمر لرونکو ميندو کې ترسره شوې ده. دا چې د زېږون عمر لرونکو ميندو دقيقه سرشمېرنه نه وه، نو د نمونې اندازې د معلومولو لپاره له لاندې فرمول څخه گټه اخيستل شوې ده.

$$\text{Sample Size } (N) = \frac{Z^2 * P (1 - P)}{d^2} = \frac{(1.96)^2 * 0.5 (1 - 0.5)}{(0.05)^2} = 384$$

په ياد فرمول کې د خطا اندازه (۰.۰۵)، د اطمینان ساحه (۹۵%) او د مور شيدو په واسطه د ماشومانو د تغذيي اړوند د ميندو پوهې، اندونو او کړنو سلنه (۵۰) په پام کې نيول شوې ده. ددې محاسبې له مخې د نمونې اندازه (۳۸۴) تنه په پام کې ونيول شوه.

د مور د شيدو ورکولو اړوند د هغوی د پوهې، اندونو او کړنو ارزونه

ددې موخې ترلاسه کولو لپاره پوښتنپاڼه جوړه شوه. ياده پوښتنپاڼه د Abdulwali Sabo او ملگرو په څېړنه کې له کارول شوې پوښتنپانې څخه ترتيب شوې وه (۱). د پوښتنپانې پر بنسټ، د پوهې، اندونو او کړنو د ارزونې په موخه د هو او نه ځوابونو او د پنځه نقطه اي لايکرت اندازه کېدنې (5 Point Likert Scale) څخه گټه اخيستل شوې وه، په دې ترتيب چې (۱) د ډېر زيات، (۲) زيات، (۳) د منځنۍ کچې، (۴) د لږې اندازې او (۵) د هېڅکله لپاره کارول شوي دي.

احصائيوي تحليل

له څېړنې څخه لاسته راغلي ارقام د مايکروسافټ ايکسل په واسطه تحليل شول. د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي اړوند د ميندو د پوهې، اندونو او کړنو کچه د فريکوينسې او سلنې په ډول راپور شول.

موندنې

دگېډونوالو ټولنيز ډيموگرافیک ځانگړتياوې

په لومړي جدول کې تر څېړنې لاندې گېډونوالو ټولنيز ډيموگرافیک معلومات ښودل شوي دي. په ټوليز ډول، (۳۸۴) ميندو چې له (۱۶) څخه تر (۴۱) کلونو عمر يې درلود، په څېړنه کې گډون کړی و او پوښتنو ته يې ځوابونه ورکړل؛ د ځواب کچه = ۹۹،۲٪ وه. ډېری (۳۷،۷٪) گېډونوالو له (۲۶) څخه تر (۳۳) کلونو عمر درلود، چې نږدې (۴۲،۴٪) يې نالوستې وې. نږدې له نيمايي څخه زياتې (۸۰٪) گېډونوالې د کور ښځې وې او کومه دنده يې نه درلوده. سربېره پر دې، د ډېرو (۶۵٪) گېډونوالو اقتصادي او تغذيوي حالت متوسط ښودل شوی دی.

متغير	گروپ	فرېکوينسي	سانه
عمر			
	۱۶-۲۵	۱۴۲	۳۶،۹
	۲۶-۳۳	۱۴۵	۳۷،۷
	۳۴-۴۰	۸۰	۲۰،۸
	>۴۰	۱۷	۴،۶
د لوست کچه			
	نالوستې	۱۶۳	۴۲،۴
	لومړنۍ زده کړې	۱۰۲	۲۶،۵
	ثانوي زده کړې	۶۶	۱۷،۱
	لوړې زده کړې	۵۳	۱۴
اقتصادي حالت			
	ښه	۷۴	۱۹،۲
	متوسط	۲۵۰	۶۵،۱
	خراب	۵۰	۱۳
	ډېر خراب	۱۰	۲،۷
د مور تغذيوي حالت			
	ښه	۱۱۲	۲۹،۱
	متوسط	۲۱۵	۵۵،۹
	خراب	۴۸	۱۲،۵
	ډېر خراب	۹	۲،۵
د ماشومانو شمېر			
	يو	۵۵	۱۴،۳
	دوه	۷۵	۱۹،۵
	له دوو زيات	۲۵۴	۶۶،۲
دنده			
	رسمي دنده لرونکې	۴۶	۱۱،۹
	د کور ښځه	۳۳۸	۸۷،۱

لومړۍ جدول: د گډونوالو ټولنيزې ډيموگرافيک ځانگړتياوې (n=384) يوازې د مور شيدو په واسطه د تغذيې په اړه د ميندو پوهه

په دويم جدول کې د ميندو له لورې په ځانگړي ډول د مور د تې ورکولو په اړه پوهه ښودل شوې ده؛ (۸۶،۱٪) ميندو د مور د تې په واسطه د خالصې تغذيې اړوند معلومات درلودل چې (۴۹،۵٪) ميندو روغتونونه د معلوماتو سرچينه بللې ده. (۹۰،۹٪) گډونوالو د مور شيدو په واسطه د خالصې تغذيې پر معنی د پوهېدلو مثبت ځواب ورکړی. (۳۶،۵٪) ميندو ويلي دي، چې يوازې د مور شيدو په واسطه د تغذيې اړوند يې روزنه ترلاسه کړې، ډېری (۸۳،۹٪) ميندو ويلي چې د مور شيدو په واسطه د تغذيې د پيل غوره وخت سمدستي وروسته له زېږونه دی. دغه راز د ډېرو (۹۱،۸٪) گډونوالو په وينا چې ورره بايد له زېږونه سملاسي وروسته ماشوم ته ورکړل شي. (۸۱،۵٪) گډونوالو د مور د شيدو ترڅنگ د متمرې تغذيې د پيل موده شپږ مياشتنۍ عمر ياد کړی و.

آيا د مور د شيدو په واسطه خالصه تغذيه پېژنئ؟	هو، پوره معلومات لرم	څه نا څه معلومات لرم	په لږه اندازه معلومات لرم	نه پوهېږم	کوم نظر نه لرم
	۱۲۴ (۳۲،۲٪)	۱۳۷ (۳۵،۶٪)	۷۰ (۱۸،۲٪)	۵۰ (۱۳٪)	۳ (۱٪)
تاسو د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيې اړوند معلومات چيرته زده کړي؟	له روغتون څخه	له رسنيو څخه	له ملگرو څخه	له نورو سرچينو څخه	
	۱۶۴ (۴۹،۵٪)	۴۸ (۱۴،۵٪)	۵۴ (۱۶،۳٪)	۶۵ (۱۹،۷٪)	
د مور د شيدو په واسطه خالصه تغذيه دې ته وايي، چې ماشوم د پيدايښت له شېبې څخه تر شېږو مياشتو پورې يوازې د مور شيدو په واسطه تغذيه شي؟	سم دی	ناسم دی			
	۳۰۱ (۹۰،۹٪)	۳۰ (۹،۱٪)			
آيا تر اوسه مو د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيې اړوند کومه روزنه ترلاسه کړې ده؟	هو	نه			
	۱۱۱ (۳۳،۵٪)	۲۲۰ (۶۶،۵٪)			
د مور د شيدو په واسطه د تغذيې پيلولو مطلوب وخت کوم دی؟	له زېږون وروسته سملاسي	له زېږون څخه موده وروسته			
	۲۷۸ (۸۳،۹٪)	۵۳ (۱۰،۷٪)			
تاسو د خپلو شيدو له لومړنۍ برخې (ورپرو) سره څه کوئ؟	سم دلاسه خپل ماشوم پرې تغذيه کوم	لرې يې غورځوم او ماشوم ته يې نه ورکوم			
	۳۰۴ (۹۱،۸٪)	۲۷ (۸،۲٪)			
ستاسو له نظره د مور د شيدو ترڅنگ د متمرې تغذيې د پيلولو مناسبه موده کومه ده؟	د ماشوم د عمر شپږمه مياشت	د ماشوم د عمر اته مياشت	د ماشوم د عمر لسمه مياشت	د ماشوم د عمر دولسمه مياشت	
	۲۷۰ (۸۱،۵٪)	۴۷ (۱۴،۱٪)	۷ (۲،۳٪)	۷ (۲،۳٪)	

دويم جدول: يوازې د مور د شيدو په واسطه د تغذيې په اړه د ميندو پوهه (n=384)

د مور د شيدو په واسطه د ځانگړې تغذيي اړوند د ميندو اندونه

درېيم جدول د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي اړوند د ميندو اندونه راپه گوته کوي. اکثره (۶۷,۹%) ځواب ورکوونکې به دې باور وي، چې د فارمولې تغذيي په پرتله د مور د شيدو په واسطه د تغذيي غوښتنه زياته ده. (۳۵,۹۵%) ميندو فکر کاوه چې ماشوم ته دې د مور د شيدو په واسطه د تغذيي ترڅنگ نور مايعات هم ورکړل شي. نږدې نيمايي (۴۹,۸%) ځواب ورکوونکې اوس هم پدې اند وي، چې د بوتل په واسطه د ماشوم تغذيه د مور د شيدو په واسطه د تغذيي په پرتله اسانه ده. همدارنگه (۷۱,۹%) ځواب ويونکو ويلي چې د مور د شيدو په واسطه د تغذيي په اړه د ټولنې له خوا هڅول شوې دي.

پوښتنه	هو	نه
آيا د پوډري شيدو په واسطه د خالصې تغذيي په پرتله د مور شيدو په واسطه د تغذيي غوښتنه زياته ده؟	۲۲۵ (۶۷,۹%)	۱۰۶ (۳۲,۱%)
آيا د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي په وخت کې د نورو مايعاتو (اوبه، شهد) ورکړه ماشوم ته اړين دي؟	۱۱۹ (۳۵,۹%)	۲۱۲ (۶۴,۱%)
آيا د مور د شيدو په واسطه خالصه تغذيه د بوتل په واسطه د تغذيي په پرتله اسانه ده؟	۱۶۶ (۵۰,۱%)	۱۶۵ (۴۹,۹%)
آيا ستاسې په ټولنه کې ميندې د پوډري شيدو د تغذيي پرځای د مور د شيدو په واسطه تغذيي ته هڅول کېږي؟	۲۳۸ (۷۱,۹%)	۹۳ (۲۸,۱%)

د مور د شيدو په واسطه د تغذيي اړوند د ميندو اندونه (د درېيم جدول) n=384

د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي په اړه د ميندو کړنې

د ځواب ورکوونکو ميندو (۸۰,۳%) د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي کړنه ترسره کړې وه، چې له دې ډلې (۷۷%) ميندو د ماشوم له زېږونه سملاسي وروسته د شيدو ورکول پيل کړي وو، (۲۲,۹%) ميندو د خپلو شيدو تر ورکړې دمخه خپل ماشوم ته نور مايعات هم ورکول، (۹۰,۳%) ميندو خپلو ماشومانو ته خپلې لومړنۍ شيدې (ورږه) ورکړي وو، له نيمايي ډېرو (۵۴%) ميندو خپل ماشومان د هغوی د غوښتنې مطابق تغذيه کول او ډېرو (۶۷%) ميندو وويل چې د شيدو ورکولو پرمهال خپله او ماشومان يې صحتمند وو.

پوښتنه	هو	نه
آيا تاسو خپل ماشوم په خالصه توگه په خپلو شيدو تغذيه کوئ؟	۲۶۶ (۸۰,۳%)	۶۵ (۱۹,۷%)
د ماشوم له پيدايښته څومره وخت وروسته مو خپل ماشوم ته شيدې ورکړي؟	له زېږونه سملاسي وروسته ۲۵۵ (۷۷%)	له زېږونه څه موده وروسته ۷۶ (۲۳%)
آيا ماشوم ته د خپلو شيدو تر ورکړې دمخه نوره غذا ورکوئ؟	۷۶ (۲۳%)	نه ۲۵۵ (۷۷%)

آيا خپل ماشوم ته خپلې لومړنۍ شيدې (ورږه) ورکوي؟		هو	نه
		۲۹۹ (۹۰,۳٪)	۳۲ (۹,۷٪)
تاسو خپل ماشوم ته څو ځلې خپلې شيدې ورکوي؟		د ماشوم د غوښتنې له مخې	په معلومو وقفو سره
		۱۷۹ (۵۴٪)	۱۱۳ (۳۴,۱٪)
		۳۹ (۱۱,۹٪)	
آيا ماشوم ته د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي پرمهال، تاسو يا ستاسو ماشوم د ناروغۍ سره مخ شوي ياست؟		هو	نه
		۱۰۹ (۳۲,۹٪)	۲۲۲ (۶۷,۱٪)

څلورم جدول: د مور د شيدو په واسطه د ځانگړې تغذيي په اړه د ميندو کړنې (n=384)

مناقشه

د روغتيا نړيوالې ادارې (WHO) د مور د شيدو په واسطه خالصه تغذيه داسې تعريف کړې: د ماشوم د عمر په لومړيو شپږو مياشتو کې، د ويتامينونو يا درملو په استثناء، يوازې د مور شيدو ورکولو عمل ته د مور شيدو په واسطه خالصه تغذيه (Exclusive Breast Feeding) وايي. د مقالې د موندنو له مخې، هغه ماشومان چې يوازې د مور شيدې ترلاسه کوي او نور هيڅ خواړه يا مايعات، حتي اوبه هم، نه اخلي، د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي (EBF) برخه گڼل کېږي (۲۳,۱).

دغې څېړنې د ننگرهار ولايت په جلال اباد ښار کې د ميندو له لورې کوچنيانو ته يوازې د خپلو شيدو ورکولو په اړه د هغوی پوهه، اندونه او کړنې مطالعه کړې. د څېړنې د پايلو له مخې، د (۳۸۴) ميندو له ډلې يوازې (۸۶٪) ميندو ماشومانو ته يوازې د خپلو شيدو ورکولو (خالصې تغذيي) په اړه پوهه درلوده، چې له دې ډلې (۴۹,۵٪) ميندو دغه معلومات له روغتون څخه ترلاسه کړي وو. (۸۹,۹٪) ميندو ماشوم ته د لومړي ځل تي ورکولو وخت له زېږونه سملاسي وروسته وښوده، (۹۱,۸٪) ميندو د خپلو شيدو لومړنۍ برخه (ورږه) ورکول خپلو ماشومانو ته اړين گڼل او (۸۱,۵٪) ميندو د متممې تغذيي د پيلولو وخت د ماشوم د عمر شپږمه مياشت ښودلې ده.

(۶۷,۹٪) ميندې په دې اند وې، چې د مور د تي په واسطه د تغذيي غوښتنه د بوتل له لارې د پوډري شيدو د ورکړې په پرتله زياته ده، (۳۵,۹٪) ميندو فکر کاوه چې د مور د تي په واسطه د تغذيي تر څنگ د نورو مايعاتو ورکړه هم ماشوم لپاره اړينه ده. (۴۹,۸٪) ميندو فکر کاوه چې د بوتل له لارې د پوډري شيدو په واسطه د ماشوم تغذيه، د مور د تي په واسطه له تغذيي څخه اسانه ده. په عملي ډول (۸۰,۳٪) ميندو خپل ماشومان يوازې په خپلو شيدو سره تغذيه کول، (۷۷٪) ميندو له زېږون سملاسي وروسته، زېږولي ماشوم ته خپلې شيدې ورکړې وې، (۲۲,۹٪) ميندو د خپلو شيدو تر څنگ، ماشومانو ته نور مايعات هم ورکول او (۹۰,۳٪) ميندو خپلو ماشومانو ته له زېږون وروسته خپلې لومړنۍ شيدې (ورږه) ورکړې وو.

د تي په واسطه د شيدو ورکولو (خالصې تغذيي) په اړه د ميندو د پوهې اړوند پوښتنې وشوې، چې په کې د شيدو ورکولو د مودې، د معلوماتو سرچينه، د شيدو ورکولو د پيل وخت او په ټولنه کې د شيدو ورکولو طريقه شامله وه. د ځواب ويونکو له ډلې څخه (۸۶٪) پدې پوهېدل چې يوازې د مور شيدې ورکول (خالصه تغذيه) څه معنا لري او موده يې بايد څومره دوام وکړي.

د څېړنې دغې پايلې د ناييجيريا په چامو ښار کې د ترسره شوې څېړنې له پايلو سره، چې په کې (۶۵,۷٪) گډونوالو باده پوهه لرله، لږ توپير لري. زموږ په څېړنه کې اکثره ميندې د ټي له لارې د شيدو ورکولو د گټو په اړه پوهېدلې، چې د ټي د شيدو ورکړه ماشوم له ناروغيو او مکروبي انتاناتو څخه ژغوري او د ماشوم ځواک زياتوي. (۸۳,۹٪) ميندې پوهېدلې چې د ټي په واسطه د شيدو ورکولو د پيل وخت سملاسي وروسته له زېږونه دی، چې له دې ډلې نږدې نيمايي (۴۹,۵٪) ميندو روغتون د معلوماتو سرچينه بللې او ويلي يې دي، چې د مور شيدې د ماشوم د ژوند د لومړيو شپږو مياشتو لپاره پوره (کافي) غذايي رژيم دی؛ په داسې حال کې چې په چامو ښار کې د ترسره شوې يادې څېړنې (۵۳٪) گډونوالو ويلي وو، چې د ميندو له خوا د شيدو ورکولو وخت سملاسي وروسته له زېږونه دی او له دې ډلې (۵۵,۸٪) وگړو روغتون د معلوماتو سرچينه بللې وه او دوی په دې پوهېدل چې د ميندو له خوا يوازې د خپلو شيدو ورکول، د ماشوم د ژوند د لومړيو شپږو مياشتو لپاره پوره غذا ده. زموږ په څېړنه کې د سلنې زياتوالي راييې، چې په دې سيمه کې د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي اړوند د روغتيايي پوهاوي کچه د بېلابېلو سرچينو له لورې زياته ده او همدا ددې لامل شوي چې په دې برخه کې د ميندو پوهه زياته شي. دغه پايله د سويلي ايتوپيا د څېړنې سره هم يو څه توپير لري، چې په کې (۶۱,۵٪) گډونوالو ويلي وو چې د مور د شيدو ورکولو د پيل وخت سملاسي وروسته له زېږونه يا د زېږون لومړۍ ساعت دی. د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي اړوند د ميندو په دې کچه پوهه يوه هيله بخښونکې پايله ده، چې د تنکيو ماشومانو د ناروغۍ او مړينې کمولو کې ډېره مرسته کوي. زموږ څېړنه ښيي چې (۹۱,۸٪) گډونوالو فکر کاوه چې کولسترم (لومړنۍ شيدې) بايد ماشومانو ته ورکړل شي، ځکه چې دا د هغوی لپاره مهمې دي. دغه پايله د چامو ښار په څېړنه کې د (۸۰٪) ځواب ويونکو د پوهاوي د کچې په پرتله د زياتوالي ښکارندويي کوي. زموږ د څېړنې له گډونوالو څخه (۷۹,۶٪) ميندو د لومړيو شپږو مياشتو لپاره خپل ماشومان يوازې د خپلو شيدو په واسطه تغذيه کړي، دغه پايله د ايتوپيا د تيگري ښار د څېړنې سره د کړنو په برخه کې يو څه توپير لري، چې په کې (۱۰۰٪) گډونوالو خپل ماشومان د لومړيو شپږو مياشتو لپاره يوازې د خپلو شيدو په واسطه تغذيه کړي وو؛ له دې څخه څرگندېږي چې ايتوپيايي ميندې د ټي ورکولو د کړنو په برخه کې ښه هڅول شوې وې (۲۳,۹,۱).

زموږ په څېړنه کې (۸۱,۵٪) ځواب ويونکو وويل، چې ماشوم ته د ممتو خوړو پيلولو وخت د هغه د ژوند شپږ مياشتې عمر دی. دغه پايله د سعودي عربستان د ابها ښار کې ترسره شوې څېړنې له پايلو سره لږ توپير درلود، چې په کې (۸۹,۳٪) گډونوالو د ممتې تغذيي د پيل وخت شپږ مياشتې عمر ويلي و؛ ددغې توپير لامل په سعودي عربستان کې د ممتې تغذيي اړوند د روغتيايي پوهاوي زياتوالی او د هغې ټولنې د خلکو د اقتصادي او ټولنيز ژوند د کيفيت ښه والی دی (۱۰).

زموږ د څېړنې پر بنسټ (۷۶,۹٪) ځواب ويونکو ميندو د ماشوم تر زېږون وروسته په يوه ساعت کې يا له هغې هم ژر، د خپلو شيدو ورکول پيل کړي وو او (۲۳,۱٪) ميندو له لومړي ساعت وروسته دا کار کړی و. د سويلي ايتوپيا په ميزان ښار کې د ترسره شوې څېړنې د پايلو له مخې، په لومړي ساعت کې د مور شيدو په واسطه د ماشوم تغذيه کول (۷۳,۲٪) او وروسته له لومړي ساعته (۲۶,۸٪) وه. د دواړو څېړنو د پرتلنې له مخې څرگندېږي، چې د هغو ميندو سلنه چې تر زېږون وروسته يې په لومړي ساعت کې ماشومانو ته خپلې شيدې ورکول پيل کړي وو، نږدې سره ورته دي (۷).

زموږ په څېړنه کې د ميندو له خوا په لومړي ساعت کې د مور د ټي په واسطه د ماشوم د تغذيه کولو کچه (۷۷٪)، تانزانيا کې (۴۳,۴٪)، سعودي عربستان کې (۳۱٪) او ختيځه افريقا کې (۷۲,۹٪) ښودل شوې ده. د هېوادونو ترمنځ دغه توپير ښايي د

ټولنيز، کلتوري دودونو، د ميندو د لوست کچې، د تي ورکولو د لارو چارو اړوند د پوهې کموالي، د زېږېدلو ځای، چاپېريال او کارۍ بوختياو له امله وي (۱۴، ۱۵، ۱۳).

زمونږ په څېړنه کې د مور د تي په واسطه د خالصې تغذيي اړوند معلوماتو لړل (۹۰، ۹٪)، د مور د شيدو په واسطه د تغذيي پيلولو د مطلوب وخت اړوند معلومات (۸۳، ۹٪)، د ميندو له خوا د خپلو شيدو د لومړنۍ برخې (ورږو) د ورکړې وخت په اړه پوهه (۹۱، ۸٪) او د مور د شيدو ترڅنگ د متممې تغذيي د پيلولو مناسبې مودې اړوند د معلوماتو لړلو کچه (۸۱، ۵٪) وه؛ په داسې حال کې چې په ختيځه افريقا کې دغه کچه په ترتيب سره (۸۱٪)، (۴۹، ۲٪)، (۴۱، ۴٪) (۸۱٪) ده. زمونږ په څېړنه کې د پوډري شيدو په واسطه د تغذيي په پرتله د مور شيدو په واسطه د تغذيي د تقاضا زياتوالی (۶۷، ۹٪) او دا چې د مور د شيدو په واسطه خالصه تغذيه د بوتل په واسطه له تغذيي اسانه ده، په اړه يې د اندونو کچه (۵۰، ۱٪) وه؛ په داسې حال کې چې په افريقايي ميندو کې دا کچه (۷۳٪) او (۵۴، ۲٪) وې. زمونږ په څېړنه کې ماشوم ته له پيدايښته وروسته په لومړۍ ساعت کې د شيدو د ورکړې کچه (۷۷٪)، ماشوم ته د خپلو شيدو د ورکړې نه مخکې د نورې غذا ورکولو کچه (۲۲، ۹٪)، ماشوم ته خپلې لومړنۍ شيدې (ورږه) ورکول (۹۰، ۳٪) او ماشوم ته د هغې د غوښتنې له مخې د شيدو ورکولو کچه (۵۴٪) ده؛ په داسې حال کې چې د افريقايي ميندو ترمنځ دغه کچې په ترتيب سره (۷۹، ۵٪)، (۱۵، ۸٪)، (۷۲، ۹٪) او (۳۱، ۶٪) وې (۱۴).

د افغاني او افريقايي ميندو ترمنځ د تي په واسطه د خالصې تغذيي اړوند د پوهې د کچې توپير دا رانښيي، چې افغاني ميندو په دې برخه کې پوره معلومات ترلاسه کړي وو. د تي په واسطه د ماشوم د خالصې تغذيي اړوند د ميندو اندونه نږدې سره ورته وو، مگر د کړنو په برخه کې د ورږو د ورکړې او د ماشوم د غوښتنې له مخې د تغذيه کولو په برخه کې توپير موجود وو، چې ښايي کلتوري دودونه او په کورنۍ کې د کاري حجم زياتوالي دا توپيرونه رامنځته کړي وي. سره له دې چې په دې څېړنه کې (۷۱، ۹٪) گډونوالو ويلي دي، چې د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي اړوند د ټولنې هڅونې ورسره وې او ددغې تغذيي غوښتنه يا تقاضا (۶۸، ۲٪) وه، خو بيا هم د څېړنې پر مهال ځينې ناسمې کړنې هم په گوته شوې، لکه (۲۲، ۸٪) گډونوالو ماشومانو ته د مور شيدو تر پيلولو وړاندې خواړه يا مايعات ورکړي وو؛ دا پايله د سويلي ايتوپيا د بوديتي ښار د څېړنې سره ورته ده، چې په کې د مور د شيدو تر ورکړې دمخه د مايعاتو د ورکړې کچه (۲۲، ۵٪) وه (۲۳).

د مور شيدې د نوي زېږېدلي ماشوم لپاره د نورو ټولو شيدو په پرتله غوره گټل کېږي او د کلونو په اوږدو کې د څېړنو په پايله کې څرگنده شوې چې دا شيدې تر ټولو غوره، خوندي او بشپړ خواړه دي. د مور شيدو د ډېرو گټو سره سره، په ډېرو پرمختللو هېوادونو کې يې د ورکولو زياتېدونکي تمايل ليدل کېږي، مگر په بوزلو هېوادونو کې د ميندو له خوا د خپلو شيدو ورکولو کچه ټيټه پاتې شوې (۲۳).

له همدې امله، د داسې ستونزو د حل لپاره تر زېږون دمخه دوره کې يوازې په تعليمي او ترويجي پروگرامونو تمرکز بسنه نه کوي، ځکه چې دا ناسمې کړنې د ټولنيزو او کلتوري باورونو تر اغېز لاندې راتلاي شي. د همدې لپاره بايد د عامه پوهاوي يا شيدو ورکولو کمپاينونه په ټولنيزه کچه ترسره شي، ترڅو ورته ناسمې کړنې په سمو کړنو بدلې کړي.

پايله اخيستنې

د څېړنې په پايله کې څرگنده شوه چې تر څېړنې لاندې سيمه کې، د زېږون عمر لرونکو ميندو کې زياتره يې د خالصو شيدو ورکولو په اړه مناسبه پوهه لري، خو لا هم د گډونوالو ترمنځ ځينې ناسم اندونه او کړنې وې، لکه يوازې د مور شيدو ورکولو پر

مهال د اوبو ورکول او د مور شيدو د ورکولو عمل د اسانتيا په اړه ټيټ تصور. ځينې گډونوال د مور د شيدو ورکولو د عمل او ددې کړنې پرمهال د مور او ماشوم د روغتيا په اړه پوره باور نه لري او ډېری هغه فکر کوي، چې په دغه جريان کې دوی يا ماشوم ته يې ناروغی پيدا شوي دي، همدارنگه د مور د خالصو شيدو په اړه د پوهې او د ټي په واسطه د شيدو ورکولو د عمل تر منځ هم ځينې توپيرونه شته. په پای کې ويلاى شو چې د ميندو لهخوا يوازې د مور شيدو ورکولو پر اهميت د روغتيايي پوهاوي زياتول او د جلال اباد ښار کې د ميندو لهخوا د مور د خالصو شيدو ورکولو د کړنو په اړه د پوهاوي لوړولو اړوند برنامو کيفيت ښه کول به د ماشومانو د مړينې په کچه کې د کموالي او د ټولنې په کچه د خواځواکۍ د مخنيوي په برخه کې سترې گټې ولري. ددې لپاره چې څلورمه پراختيايي موخه (SDG-4) ترلاسه شي، اړينه ده چې په مطالعه شوې ټولنه کې د ميندو لهخوا يوازې د مور شيدو ورکولو د کچې زياتوالي لپاره مداخلوي کړنې ترسره شي. داسې مناسبه روزنه چې د شيدو ورکولو د ژر پيلولو، د يوازې د مور شيدو ورکولو د لا ښه پوهې، اهميت، پرکتس او د لومړنيو شيدو (کولسترم يا وړو) د کارونې په اړه تمرکز ولري، اړينه ده چې د ميندو لهخوا د خپلو خالصو شيدو ورکولو برنامې او د شيدو ورکولو د مودې زياتوالي ته وده ورکړي.

وړاندیزونه

۱. د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي د گټو او اهميت اړوند روزنيزو برنامو زياتول او دوامداره ساتل.
۲. د ټولنې او کورنيو لهخوا د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي د پروسې ملاتړ زياتول او دوامداره ساتل.
۳. د مور د شيدو په واسطه د خالصې تغذيي اړوند د ميندو د اندونو او کړنو د بدلون (Behaviour change communication) لپاره ټولنيزې برنامې ترسره کول

اخځليکونه

1. Sabo A, Abba J, Sunusi Usman U, Musa Saulawa I, Alzoubi MM, Al-Mugheed K, Alsenany SA, Farghaly Abdelaliem SM. Knowledge, attitude, and practice of exclusive breastfeeding among mothers of childbearing age. *Frontiers in Public Health*. 2023 Dec 19;11:1277813.
2. Nkala TE, Msuya SE. Prevalence and predictors of exclusive breastfeeding among women in Kigoma region, Western Tanzania: a community based cross-sectional study. *International breastfeeding journal*. 2011 Dec;6:1-7.
3. Al-Binali AM. Breastfeeding knowledge, attitude and practice among school teachers in Abha female educational district, southwestern Saudi Arabia. *International breastfeeding journal*. 2012 Aug;7:1-6.
4. Oche MO, Umar AS, Ahmed H. Knowledge and practice of exclusive breastfeeding in Kware, Nigeria. *African health sciences*. 2011;11(3).

5. Tema T. Knowledge, attitude and practice towards exclusive breast feeding in jimma, Ethiopia. *Ethiopian Journal of Health Sciences*. 2000 Jan 1;10(1):7-13.
6. Mekuria G, Edris M. Exclusive breastfeeding and associated factors among mothers in Debre Markos, Northwest Ethiopia: a cross-sectional study. *International breastfeeding journal*. 2015 Dec;10:1-7.
7. Tadele N, Habta F, Akmel D, Deges E. Knowledge, attitude and practice towards exclusive breastfeeding among lactating mothers in Mizan Aman town, Southwestern Ethiopia: descriptive cross-sectional study. *International breastfeeding journal*. 2016 Dec;11:1-7.
8. Dukuzumuremyi JP, Acheampong K, Abesig J, Luo J. Knowledge, attitude, and practice of exclusive breastfeeding among mothers in East Africa: a systematic review. *International breastfeeding journal*. 2020 Dec;15:1-7.
9. Hadgu G, Gebreegziabher G, Desawi T, Ashebr A, Zeberhe G, Tesfalew G, Tirhas G, Almaz S. Mother's knowledge, attitude and practice towards exclusive breast feeding in Shire Endassie town, north West Tigray, Ethiopia in 2015. *Age*. 2016;45(49):5.
10. Ayed A. Knowledge, attitude and practice regarding exclusive breastfeeding among mothers attending primary health care centers in Abha city. *Int J Med Sci Public Health*. 2014 Nov 1;3(11):1355-63.
11. Rahmani FA, Hamdam P, Sadaat I, Mirzazadeh A, Oliolo J, Naqvi N. A Major Gap Between the Knowledge and Practice of Mothers Towards Early Initiation and Exclusive Breastfeeding in Afghanistan in 2021. *Maternal and Child Health Journal*. 2024 Sep;28(9):1641-50.
12. Rahimi BA, Mohammadi E, Stanikzai MH, Wasiq AW. Determinants of exclusive breastfeeding practices in Kandahar,
13. Hazir T, Akram DS, Nisar YB, Kazmi N, Agho KE, Abbasi S, Khan AM, Dibley MJ. Determinants of suboptimal breast-feeding practices in Pakistan. *Public health nutrition*. 2013 Apr;16(4):659-72.
14. Ogbo FA, Nguyen H, Naz S, Agho KE, Page A. The association between infant and young child feeding practices and diarrhoea in Tanzanian children. *Tropical medicine and health*. 2018 Dec;46:1-9.

15. Hossain M, Islam A, Kamarul T, Hossain G. Exclusive breastfeeding practice during first six months of an infant's life in Bangladesh: a country based cross sectional study. BMC pediatrics. 2018 Dec;18:1-9.
16. Mogre V, Dery M, Gaa PK. Knowledge, attitudes and determinants of exclusive breastfeeding practice among Ghanaian rural lactating mothers. International breastfeeding journal. 2016 Dec;11:1-8.
17. Ekambaram M, Bhat B, Ahamed MA. Knowledge, attitude and practice of breastfeeding among postnatal mothers. Current Pediatric Research. 2010 Jan;14(2):119-24.
18. Modjo KE, Amanta NW. Attitude and practice towards exclusive breast feeding and its associated factors among HIV positive mothers in Southern Ethiopia. American Journal of Health Research. 2015 Mar;3(2):105-15.
19. Alade O, Titiloye MA, Oshiname FO, Arulogun OS. Exclusive breastfeeding and related antecedent factors among lactating mothers in a rural community in Southwest Nigeria. International Journal of Nursing and Midwifery. 2013 Nov;5(7):132-8.
20. Tyndall JA, Kamai R, Changchangi D. Knowledge, attitudes and practices on exclusive breastfeeding in Adamawa, Nigeria. Am J Public Heal Res. 2016 May 31;4(3):112-9.
21. Tella K, Guruvare S, Hebbar S, Adiga P, Rai L. Knowledge, attitude, and practice of techniques of breast-feeding among postnatal mothers in a coastal district of Karnataka. International Journal of Medical Science and Public Health. 2016 Jan 1;5(1):28.
22. Gupta A, Suri S, Dadhich JP, Trejos M, Nalubanga B. The world breastfeeding trends initiative: implementation of the global strategy for infant and young child feeding in 84 countries. Journal of public health policy. 2019 Mar 6;40(1):35-65.
23. Wana AD. Assessment of knowledge, attitude and practice on exclusive breastfeeding of child bearing mothers in Boditi town, Southern Ethiopia: a cross-sectional study. Journal of Biology, Agriculture and Healthcare. 2017.

Knowledge, Attitude and Practice Regarding Exclusive Breast Feeding among Child Bearing Age Mothers

Specailist Dr. Ghulam Nabi Kakar

Chief Physician, Spinghar Momand Curative and Teaching Hospital, Spinghar University, Nangarhar, Afghanistan

Article History

Received: 05/Jan/2025

Accepted: 07/April/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Attitude
- Childbearing Mothers
- Knowledge
- Breastfeeding Child
- Exclusive Breastfeeding
- Practice

*Corresponding Author

Speacialist Dr. Ghulam Nabi Kakar

E-mail:

smch@spingharuniversity.edu.af

Contact: + 93 (0) 78 4660005

Abstract

The American Academy of Pediatrics and the World Health Organization recommend that children should be exclusively breastfed for the first six months. Exclusive breastfeeding can be influenced by mothers' knowledge, attitudes, practices, as well as social and cultural factors. Therefore, the aim of this study was to assess mothers' knowledge, attitudes, and practices regarding exclusive breastfeeding in Jalalabad City, Nangarhar Province, and identify the factors related to it. This study is a cross-sectional study, where data was collected using a questionnaire. In terms of methodology, simple random sampling was used to select participants from mothers with children of breastfeeding age in Jalalabad City, Nangarhar Province. Through the developed questionnaire, knowledge, attitudes, and practices regarding breastfeeding were assessed among 384 mothers from seven districts of the city. Factors associated with exclusive breastfeeding were identified using simple and multivariable logistic regression analyses. The study involved 384 mothers aged between 16 and 45 years. Among the total group of mothers,

only 86% had knowledge about exclusive breastfeeding, with 49.5% of these mothers having obtained this information from hospitals. 89.9% of mothers showed that they initiated breastfeeding within the first hour after birth, and 91.8% considered the first breast milk (colostrum) as essential for their newborns after birth. 81.5% of mothers indicated that complementary feeding should begin when the child reaches six months of age. 67.9% of mothers believed that breastfeeding was more in demand compared to formula feeding, and 35.9% thought that alongside breastfeeding, other liquids were also necessary for the child. 49.8% of mothers considered formula feeding through a bottle to be easier than breastfeeding. In practice, 80.3% of mothers exclusively breastfed their children, 77% breastfed their children within the first hour after birth, 22.9% gave other liquids alongside breastfeeding, but 90.3% of mothers provided their children with the first breast milk (colostrum) after birth. The study showed that while participants' knowledge about exclusive breastfeeding was relatively good, their attitudes and practices regarding breastfeeding still need improvement. This indicates a need for better education for mothers about the benefits of exclusive breastfeeding and proper breastfeeding practices through hospitals and other informational strategies, in order to promote the health of both mothers and their children.

په جلال اباد ښار کې د انتبي بیوتیکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طبي پوهنځیو د محصلینو پوهه، اندونه او کړنې

څېړنیزه مقاله

دوکتور محبت شاه همت^۱، دوکتور محمد جاوید حاذق^۲

^۱ معالجوي طب څانگه، عمومي طب پوهنځی، سپین غر پوهنتون، ننگرهار، افغانستان

لنډيز

د انتبي بیوتیکو پر وړاندې مقاومت (Antimicrobial Resistance) یا په لنډ ډول (AMR) یو نړیوال روغتيايي گواښ دی چې د تداوی پایلو اغېزمنتیا زیانمنوي، ناروغي اوږدوي، د مړینې کچه لوړوي او طبي لگښتونه زیاتوي. د AMR د مخنیوي لپاره د انتبي بیوتیکو د کارونې په اړه د طبي زده کړیالانو پوهه، اندونه او کړنې (KAP) ښه کول اړین دي. دغه څېړنه په جلال آباد ښار کې د ۱۴۰۳ لمريز کال د سنبلې میاشتې له لومړۍ نېټې څخه د عقرب تر ۱۲ نېټې پورې په (Cross-Sectional) ډیزاین ترسره شوې ده. د څېړنې لپاره یوښتپاڼه د نړیوالو معیاري وسیلو پر بنسټ جوړه شوې او د گوگل فارم له لارې د جلال آباد ښار د خصوصي او دولتي طبي پوهنځیو له ۱۵۸ محصلینو څخه معلومات راټول شوي دي. د ارقامو تحلیل د (SPSS v.23) په واسطه ترسره شو. په څېړنه کې د گډون کوونکو له ډلې (۸۴،۰۸٪) یې (۱۸- ۲۵)

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۱۰

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۱۹

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم گڼه: لومړۍ

بنسټیز ټکي

- انتبي بیوتیکو پر
- طبي محصلین
- وړاندې مقاومت
- کړنې
- پوهه
- اندونه

مسؤل لیکونکی

دوکتور محبت شاه همت

برېښنالیک: uhabatshah.himat

@spingharuniversity.edu.af

گرځنده شمېره: 798911212 (0) 93+

کلونه عمر درلود. (۶۴،۷۴٪) محصلینو باور درلود چې انتبي بیوتیک د ویروسي انتاناتو درملنه کوي. (۷۹،۲۲٪) محصلین په دې اند دي چې د انتبي بیوتیکو په اړه لازياته پوهه ترلاسه کړي. (۷۲،۰۸٪) محصلین ويلي دي چې د انتبي بیوتیکو تر کارونې وړاندې یې په ډېره زیاته اندازه د له منځه تللو (اکسپیر کېدو) نېټه چک کوي. (۶۰،۹۰٪) محصلینو سم پوهاوی درلود چې انتبي بیوتیک د زکام په درملنه کې مؤثر نه دي. دې څېړنې وښوده چې طبي محصلین د انتبي بیوتیک مقاومت په اړه ښه پوهه لري. څېړنې همداراز څرگنده کړه چې طبي محصلین د انتبي بیوتیک د مقاومت په اړه ښه اندونه او کړنې لري. څېړنې دا هم څرگنده کړه چې د کړنو نمرې د پوهې او اندونو په پرتله لوړې دي. په پای کې باید د انتبي بیوتیک کارونې او نسخه لیکنې په برخه کې د طبي محصلینو د زده کړو په نصاب کې بدلونونه راوستل شي چې د انتبي بیوتیک پر وړاندې مقاومت لرونکو باکتریاو د رامنځته کېدو مخنیوی وشي.

پېژندنه

انتبي بیوتیک هغه درمل دي چې د انتاني ناروغيو په درملنه کې استعمالیږي (۱). د انتبي بیوتیکو پر وړاندې مقاومت (AMR) یو پراخ نړیوال روغتيايي کړکېچ دی چې د شلمې او یوویشتمې پېړۍ طبي پرمختګونو ته گواښ پېښوي. د مقاومت لرونکو پتوجنونو رامنځته کېدل او د نویو انتبي بیوتیکونو د تولید کمښت په نړیواله کچه د اندېښنې سبب شوی دی. د روغتیا نړیوالو سازمان

(WHO) د انټي بيوتيک پر وړاندې مقاومت د ۱۰ نړيوالو روغتيايي عمده گواښونو له ډلې څخه يو گواښ بللی دی او د دې ستونزې د حل لپاره يې د يوې ټوليزې ستراتيژۍ پر اړتيا ټينگار کړی دی (۲). د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت يوه نړيواله عامه روغتيايي اندېښنه ده، ځکه چې دا د درملنې پايلې اغېزمنوي، ناروغي اوږدوي، په روغتون کې پاتې کېدل (بستر) زياتوي، د مړينې خطر لوړوي او طبي لگښتونه زياتوي (۳،۴).

د انټي بيوتيکو پر وړاندې د مقاومت د مخنيوي يو له مهمو ستراتيژيو څخه د انټي بيوتيکو د کارونې په اړه، په ځانگړې توگه د روغتيايي مسلکي اشخاصو، د پوهې، اندونو او کړنو (KAP) ښه کول دي، ځکه چې دوی د انټي بيوتيکو د توصیه کولو او مدیریت کولو په برخه کې اساسي ونډه لري. د طبي پوهنځيو زده کړيالان چې په راتلونکي کې د روغتيايي خدمتونو مسلکي اشخاص همدوی دي، نو د انټي بيوتيکو پر وړاندې د مقاومت په اړه زده کړه او روزنه يې خورا اړينه ده. څېړنو ښودلې ده چې د انټي بيوتيکو په اړه د پوهې نه شتون او د انټي بيوتيکو په اړه ناسم پوهاوی، په ناسم ډول د انټي بيوتيکو نسخه ورکولو سبب کېږي چې په پايله کې د انټي بيوتيکي مقاومت د رامنځته کېدو لامل کېږي (۵).

د طبي محصلينو په څېر مسلکي اشخاص د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت سره د مبارزې دنده لري. د دوی پوهه او اندونه په مستقيم ډول په دې اغېزه لري چې څومره به دوی په خپلو راتلونکي مسلکي-کاري ژوند کې د انټي بيوتيکو کارونې اصول تعقيب کړي. تېرو څېړنو ښودلې چې د طبي محصلينو د انټي بيوتيکو مقاومت په اړه پوهه په پراخه توگه توپير لري چې زياتره يې د نصاب په کموالي، ناکافي روزنې او د انټي بيوتيکو د ښې کارونې په اړه د عملي لارښوونو په نه شتون پورې تړاو لري (۶). په پاکستان کې ترسره شوې يوه څېړنه کې موندل شوي چې د طبي پوهنځيو محصلين د انټي بيوتيکي مقاومت د ميکانيزمونو او د دې د نړيوالو پايلو په اړه محدوده پوهه لري. په ورته ډول په ايران کې ترسره شوې يوې سروې ښودلې چې د طبي پوهنځيو محصلين د انټي بيوتيکو د ښې کارونې اصولو په اړه لږه پوهه لري چې دا ممکن په راتلونکي کې د ناسمو نسخه ورکولو لامل شي (۷).

د انټي بيوتيکي مقاومت په اړه د طبي پوهنځيو محصلينو اندونه په نسخه ليکنه کې د انټي بيوتيکو توصيې په اړه د دوی د عادتونو څرگندونه کوي. په ځينو مطالعاتو کې جوته شوې چې طبي محصلين د زياتو انټي بيوتيکو او په خپل سر د درملو توصيې ته زيات تمايل لري او دا د دې ښودنه کوي چې محصلين د انټي بيوتيکو د ناسمې کارونې او بدو عواقبو په اړه کمه پوهه لري. له بله پلوه د انټي بيوتيکو په اړه مثبت اندونه د ښې نسخه ليکنې او د طبي لارښوونو په پام کې نيولو باندې دلالت کوي (۸،۹). د انټي بيوتيکي مقاومت په اړه د نړيوالو خبرتياو او پاملرنو سره سره، د افغانستان په ختيځ، ننگرهار ولايت په جلال اباد ښار کې د طبي پوهنځيو محصلينو له منځه د انټي بيوتيکي مقاومت په اړه د محصلينو پوهې، اندونو او کړنو په اړه ترسره شوې څېړنې محدودې دي. سره له دې چې په نورو اسيایي او منځني ختيځ هېوادونو کې ځينې څېړنې ترسره شوې دي، خو د افغانستان ځانگړي ټولنيز، اقتصادي او روغتيايي کړکېچونه هغه ځانگړتياوې دي چې بايد په پام کې ونيول شي. د افغانستان په څېر ناپرمختللي هېواد کې د انټي بيوتيکي مقاومت په اړه د طبي څانگو زده کوونکو پوهې او اندونه معلومول د دې لپاره اړين دي چې اغېزمنې مداخلې رامنځته شي او په دې ډول د AMR مخنيوي لپاره هلې ځلې وشي. زموږ د څېړنې هدف دا دی چې د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت په اړه په جلال اباد ښار کې د طبي پوهنځيو محصلينو پوهه، اندونه او کړنې و ارزوو.

مواد او کړنلاره

د څېړنې ډيزاين

دا څېړنه چې په کراس سيکشنل (مقطعي) ډول د جلال اباد ښار په دولتي او خصوصي طبي پوهنځيو کې له لومړي ټولگي څخه تر پنځم ټولگي پورې د پوښتنابې له مخې، له (۱۴۰۳/۰۶/۰۱) نېټې څخه تر (۱۴۰۳/۰۸/۱۲) نېټې پورې ترسره شوې ده، په کې د انټي بيوټيکو پر وړاندې د مقاومت په اړه د طبي پوهنځيو برخاله محصلينو پوهه، اندونه او کړنې ارزول شوي دي.

د نمونې اندازه او د نمونه اخيستني طريقه

دغه څېړنه چې د ننگرهار ولايت د دولتي او خصوصي طب پوهنځيو محصلينو باندې ترسره شوې ده، د نمونې اندازې د معلومولو لپاره د Epi Info v.7 څخه گټه اخيستل شوې ده. په ياد فرمول کې (۳۵۲۵) تنه د نفوس اندازه، د خطا اندازه (۰،۰۵)، د اطمینان ساحه (۹۵٪) او د محصلينو د پوهې، اندونو او کړنو کچه (۵۰٪) په نظر کې نيول شوې وه. د دې محاسبې له مخې د نمونې اندازه (۳۴۶) تنه په نظر کې ونيول شوه، خو د وخت کمښت، ځواب ويونکو له خوا د علاقې کموالي او د ځواب ويونکو په سخته پيدا کولو له امله وتوانېدو چې له (۱۵۸) محصلينو څخه معلومات راټول کړو. د ځواب ويونکو په سختۍ پيدا کېدو او مرکې ته د حاضرېدو لپاره د علاقې نه شتون د دې سبب شو، چې د نمونې اندازه تر هدف لاندې خلکو څخه د (Self-selection Sampling) تخنيک په واسطه ترسره کړو. نو په دې اساس مو پوښتنپاڼه په گوگل فارم کې ډيزاين او بيا مو د طب پوهنځي په اړوندو رسنيزو چينلونو او گروپونو کې شريکه کړه.

د طب پوهنځي محصلينو د انټي بيوټيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د پوهې، اندونو، او کړنو د کچې معلومول

د انټي بيوټيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طب پوهنځي محصلينو د پوهې، اندونو او کړنو د ارزولو لپاره يوه هر اړخيزه پوښتنپاڼه جوړه شوه. ياده پوښتنپاڼه د Gutierrez او ملگرو (۲۰۲۰)، Hu او ملگرو (۲۰۱۸)، Yusef او ملگرو (۲۰۱۷) او Lubwama او ملگرو (۲۰۲۱) څېړنو کې له کارول شويو پوښتنپاڼو څخه ترتيب شوې وه. د پوښتنپاڼې پر بنسټ د پوهې د ارزونې لپاره هرې پوښتنې ته د هو او نه ځوابونه ځای پر ځای شوي وو، په داسې حال کې چې د اندونو او کړنو د ارزونې لپاره له (5-point likert scale) څخه گټه واخيستل وه؛ په دې ترتيب چې (۵) د ډېر زيات، (۴، ۳) منځنۍ کچې، (۲) د لږه اندازه او (۱) هيڅکله لپاره په کار وړل شوی و.

احصايوي تحليل

له څېړنې څخه لاسته راغلې شمېرې (ارقام) د (SPSS v.23) په واسطه تحليل شوې. د انټي بيوټيکي مقاومت په اړه د طب پوهنځي د محصلينو د پوهې، اندونو او کړنو کچه د فريکونسي او سلنې په ډول راپور شوه.

موندنې

د گډون کوونکو ټولنيزې-جغرافيوي ځانگړنې

دا څېړنه د جلال اباد ښار په دولتي او خصوصي طبي پوهنځيو کې له لومړي ټولگي څخه تر پنځم ټولگي پورې، په (۱۵۸) محصلينو باندې ترسره شوې ده. په څېړنه کې د گډون کوونکو له ډلې (۸۴،۰۸) سلنه محصلينو له ۱۸ څخه تر ۲۵ کلونو، (۱۱،۴۶) سلنه محصلينو له ۲۶ څخه تر ۳۰ کلونو او (۴،۴۶) سلنه محصلينو له ۳۰ کلونو څخه پورته عمر درلود. د گډون کوونکو له ډلې څخه (۹۱،۷۲) سلنه يې د خصوصي پوهنتونو محصلين او (۸،۲۸) سلنه يې د دولتي پوهنتونو محصلين دي. همدارنگه د گډون کوونکو له ډلې (۲۱،۸۵) سلنه يې د پنځم ټولگي، (۹،۹۳) سلنه يې د څلورم ټولگي، (۲۳،۱۸) سلنه يې د درېيم ټولگي، (۳۴،۴۴) سلنه يې د دويم ټولگي او (۱۰،۶۰) سلنه محصلين يې د لومړي ټولگي دي.

د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طب پوهنځيو محصلينو د پوهې کچه

د انټي بيوتيکو پر وړاندې د مقاومت په اړه د طبي پوهنځيو محصلينو د پوهې کچه په لومړي (۱) جدول کې ښودل شوې ده. د څېړنې د پايلې پر بنسټ (۶۴،۷۴٪) محصلينو دا ناسم باور درلود چې انټي بيوتيک د وايروسې انتاناتو په درملنه کې اغېزناک دي. د (۵۸،۹۷٪) محصلينو ناسم پوهاوی دا و چې انټي بيوتيک د التهاب ضد تاثير لري. (۵۸،۲۳٪) محصلينو منله چې که چېرې يو شخص انټي بيوتيک ته اړتيا ولري، د وريد له لارې تطبيق يې غوره دی. (۷۴،۱۹٪) محصلين په دې پوه وو چې که چېرې د ناروغۍ اعراض ختم شي، نو انټي بيوتيک بايد سمدلاسه بند نه شي. (۸۹،۶۱٪) محصلينو منلې ده چې په پرله پسې توگه د انټي بيوتيکو استعمال د بکټريايي انتاناتو درملنه له ستونزو سره مخ کوي. (۶۴،۳۳٪) محصلين پوهېدل چې انټي بيوتيک د زکام په درملنه کې اغېزناک نه دي. (۶۰،۹٪) محصلينو منلې چې د زکام اعراض د انټي بيوتيکو په مرسته له منځه نه ځي. سربېره پر دې، (۷۴،۶۸٪) محصلينو دا ناسم پوهاوی درلود چې د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت زموږ له هېواد پرته په نورو هېوادونو کې ستونزه ده. (۶۰،۶۵٪) محصلينو ويلي چې د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت يوازې په هغو خلکو کې منځته راځي چې په پرله پسې ډول يې کاروي. (۸۶،۶۲٪) محصلينو ويلي چې دوی د انټي بيوتيکو پر وړاندې د مقاومت په اړه اورېدلي دي. سربېره پردې، (۸۲،۰۵٪) محصلينو په سمه توگه منلې چې اسپرين انټي بيوتيک نه دي او (۸۶،۵۴٪) پوهېدل چې پراسټامول هم انټي بيوتيک نه دي. (۸۴،۵۲٪) محصلينو ويلي چې انټي بيوتيک کولای شي حساسيتي غبرگون (Reaction) رامنځته کړي. (۸۱،۲۹٪) محصلينو منله چې په خپل سر د انټي بيوتيکو کارونه د مقاومت د زياتوالي سبب کېږي. (۷۰،۹۷٪) محصلينو باور درلود چې داسې بکټريا شته چې د ټولو شته انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت لري. (۸۲،۸۲٪) محصلينو ويلي چې په خپله رغېدونکو ناروغيو کې د انټي بيوتيکو کارول د مقاومت زياتوالي لامل کېږي. (۸۶،۵۴٪) محصلينو ويلي چې انټي بيوتيک بايد د ډاکټر له لارښوونې پرته ونه کارول شي. (۱۲،۴۲٪) محصلينو ويلي چې د روغتيا نړيوالې ادارې لخوا د انټي بيوتيکو مقاومت پر وړاندې د خبرتيا اونۍ په اړه معلومات نه لري. (۹۶،۷۹٪) محصلينو منلې چې پېنسلين يو انټي بيوتيک دی او (۷۵،۸٪) محصلينو باور درلود چې لوړ قيمت لرونکي نوي درمل اغېزناک دي.

ځواب				پوښتنې
نه		هو		
فریکوینسي (%)	فریکوینسي	فریکوینسي (%)	فریکوینسي	
۳۵,۲۶	۵۵	۶۴,۷۴	۱۰۱	ایا انتي بیوتیک د وایروسي انتاناتو په درملنه کې اغېزناک دي؟
۴۱,۰۳	۶۴	۵۸,۹۷	۹۲	ایا انتي بیوتیک د التهاب ضد درملو په څېر اغېز لري؟
۴۱,۷۷	۶۶	۵۸,۲۳	۹۲	که چېرې یو شخص د انتي بیوتیک کارونې ته اړتیا ولري، ایا د ورید له لارې تطبیق یې غوره لاره ده؟
۷۴,۱۹	۱۱۵	۲۵,۸۱	۴۰	که چېرې د ناروغۍ نښې له منځه ولاړې شي، ایا د انتی بیوتیکو استعمال باید سم د لاسه بند شي؟
۱۰,۳۹	۱۶	۸۹,۶۱	۱۳۸	که چېرې یو شخص زیاتره وخت انتي بیوتیک څخه گټه اخلي، ایا په دې شخص کې د بکتریايي انتاناتو درملنه له مشکلاتو سره مخ کېږي؟
۶۴,۳۳	۱۰۱	۳۵,۶۷	۵۶	ایا انتي بیوتیک د زکام په درملنه کې اغېزناک دي؟
۶۰,۹۰	۹۵	۳۹,۱۰	۶	ایا د انتي بیوتیکو په تطبیقولو سره د زکام اعراض له منځه ځي؟
۲۵,۳۲	۳۹	۷۴,۶۸	۱۱۵	ایا د انتي بیوتیکو پر وړاندې مقاومت زموږ له هېواد څخه پرته، په نورو هېوادونو کې هم یوه ستونزه ده؟
۳۹,۳۵	۶۱	۶۰,۶۵	۹۴	ایا د انتي بیوتیکو کارونه یوازې هغو خلکو ته ستونزې رامنځته کوي چې په دوامداره ډول ورڅخه گټه اخلي؟
۱۳,۳۸	۲۱	۸۶,۶۲	۱۳۶	ایا تاسو د انتی بیوتیکو پر وړاندې مقاومت په اړه اورېدلي دي؟
۸۲,۰۵	۲۸	۱۷,۹۵	۱۲۸	ایا اسپرین انتي بیوتیک دي؟
۸۶,۵۴	۱۳۵	۱۳,۴۶	۲۱	ایا پراسټامول انتي بیوتیک دي؟
۱۵,۴۸	۲۴	۸۴,۵۲	۱۳۱	ایا انتي بیوتیک د حساسیتي غبرگون (Reaction) لامل کېږي؟
۱۸,۷۱	۲۹	۸۱,۲۹	۱۲۶	په خپل سر د دواگانو کارول د انتی بیوتیکو پر وړاندې د مقاومت یو عام سبب دی؟
۲۹,۰۳	۴۵	۷۰,۹۷	۱۱۰	ایا داسې بکتریاوي انتانات پیدا کېږي چې د شته ټولو انتی بیوتیکو پر وړاندې مقاوم دي؟

۱۸,۱۸	۲۸	۸۲,۸۲	۱۲۶	په خپله رغېدونکو ناروغيو کې د انټي بيوتيکو کارول، د دې درملو پر وړاندې مقاومت ته زمینه برابروي؟
۸۶,۵۴	۱۳۵	۱۳,۴۶	۲۱	ايا د انټي بيوتيکو استعمال د ډاکټر له توصيې پرته مجوز دی؟
۶۲,۴۲	۹۸	۳۷,۵۸	۵۹	ايا تاسو د روغتيا نړيوالې ادرې لخوا د انټي بيوتيکو مقاومت پر وړاندې د خبرواتي له اونی معلومات لرئ؟
۳,۲۱	۵	۹۶,۷۹	۱۵۱	ايا پېنسلين انټي بيوتيک دي؟
۲۴,۲۰	۳۸	۷۵,۸۰	۱۱۹	ايا د نويو او لوړ قيمت لرونکو دواگانو مؤثریت لوړ او غوره دی؟

۱ جدول: د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طبي محصلينو د پوهې کچه. (n=158)

د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طب پوهنځيو محصلينو د اندونو کچه

د انټي بيوتيکو پر وړاندې د مقاومت په اړه د طبي پوهنځيو محصلينو د انگېرنو کچه په دويم (۲) جدول کې ښودل شوې ده. د څېړنې په پايله کې (۶۲.۷۵٪) محصلين په دې باور دي چې د انټي بيوتيکو زياته کارونه په افغانستان کې په ډېره زياته اندازه يوه جدي ستونزه ده. (۴۷.۷۴٪) محصلينو ويلي چې د زکام په وخت کې هيڅ ډول انټي بيوتيکو کارولو ته ترجيح نه ورکوي. همدارنگه (۳۳.۱۲٪) محصلينو ويلي چې په تېه کې هم د انټي بيوتيکو ورکولو ته هيڅ ترجيح نه ورکوي. (۳۲.۲۴٪) محصلين د اسهالاتو لپاره انټي بيوتيکو ته په متوسطه اندازه ترجيح ورکوي. (۴۱.۱۸٪) محصلين په دې اند دي چې په ډېره زياته کچه انټي بيوتيک په ناسم ډول کارول کېږي. (۴۸.۰۵٪) محصلين په دې باور دي چې د انټي بيوتيکو ناسمه کارونه د دې درملو پر وړاندې د مقاومت په ډېره زياته اندازه عمده سبب دی. (۷۹.۲۲٪) محصلين په دې اند دي چې د انټي بيوتيکو په اړه لا نوره ډېره زياته پوهه ترلاسه کړي. د انټي بيوتيکو د کارونې په اړه (۵۵.۴۸٪) محصلين په دې فکر دي چې انټي بيوتيکونه خوندي درمل نه دي او بايد په عام ډول هيڅ ونه کارول شي. (۳۰.۰۷٪) محصلين د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت د ځانونو او خپلو کورنيو روغتيا لپاره ډېر زيات اغېزناک گڼي او همدارنگه (۳۰.۰۷٪) محصلين د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت د ځانونو او خپلو کورنيو روغتيا لپاره زيات اغېزناک گڼي. (۶۵.۸۱٪) محصلين په دې اند دي چې هيڅکله بايد د ناروغ په غوښتنه ورته انټي بيوتيک توصيه نه کړي.

ځوابونه										پوښتنې
هېڅکله		کم		متوسط		زیات		ډېر زیات		
فریکوینسي	(%)	فریکوینسي	(%)	فریکوینسي	(%)	فریکوینسي	(%)	فریکوینسي	(%)	
۴	۲,۶۱	۴	۲,۶۱	۱۲	۷,۸۴	۳۷	۲۴,۱۸	۹۶	۶۲,۷۵	ستاسو په فکر آیا د انټي بیوټیکو زیاته کارونه په افغانستان کې یوه جدي ستونزه ده؟
۷۴	۴۷,۷۴	۴۲	۲۷,۱۰	۲۸	۱۸,۰۶	۷	۴,۵۲	۴	۲,۵۸	آیا تاسو د زکام پر مهال د انټي بیوټیک ورکولو ته ترجیح ورکوئ؟
۵۱	۳۳,۱۲	۳۱	۲۰,۱۳	۴۸	۳۱,۱۷	۱۶	۱۰,۳۹	۸	۵,۱۹	آیا تاسو په تبه کې انټي بیوټیک ورکولو ته ترجیح ورکوئ؟
۱۸	۱۱,۸۴	۳۴	۲۲,۳۷	۴۹	۳۲,۲۴	۳۱	۲۰,۳۹	۲۰	۱۳,۱۶	آیا تاسو په اسهالاتو کې د انټي بیوټیکو کارولو ته ترجیح ورکوئ؟
۳	۱,۹۶	۸	۵,۲۳	۲۲	۱۴,۳۸	۵۷	۳۷,۲۵	۶۳	۴۱,۱۸	ستاسو په اند، آیا په اوس وخت کې انټي بیوټیک په ناسم ډول کارول کېږي؟
۲	۱,۳۰	۸	۵,۱۹	۱۸	۱۱,۶۹	۵۲	۳۳,۷۷	۷۴	۴۸,۰۵	ستاسو په فکر آیا د انټي بیوټیکو ناسمه کارونه د انټي بیوټیکو پر وړاندې د مقاومت عمده لامل دی؟
۲	۱,۳۰	۳	۱,۹۵	۷	۴,۵۵	۲۰	۱۲,۹۹	۱۲۲	۷۹,۲۲	ستاسو په اند آیا اړینه ده چې د انټي بیوټیکو په اړه لا نوره پوهه ترلاسه کړئ؟
۸۶	۵۵,۴۸	۲۹	۱۸,۷۱	۲۷	۱۷,۴۲	۹	۵,۸۱	۴	۲,۵۸	ستاسو په اند انټي بیوټیک خوندي درمل دي، باید په عام ډول استعمال شي؟

۳۰,۰۷	۴۶	۳۰,۰۷	۴۶	۲۰,۲۶	۳۱	۱۰,۴۶	۱۶	۹,۱۵	۱۴	آيا د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت ستاسو او ستاسو د کورنۍ روغتيا اغېزمنوي؟
۰,۶۵	۱	۱,۹۴	۳	۱۰,۹۷	۱۷	۲۰,۶۵	۳۲	۶۵,۸۱	۱۰۲	آيا د ناروغ په غوښتنه بايد ورته انټي بيوتيک توصیه کړم؟

۲ جدول: د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طبي محصلينو انګېرنې. (n=158)

انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طبي پوهنځيو محصلينو د کړنو کچه

د انټي بيوتيکو پر وړاندې د مقاومت په اړه د طبي پوهنځيو محصلينو د کړنو پايلې په درېيم (۳) جدول کې ذکر شوي دي. د څېړنې په پايله کې (۴۴,۸۱٪) محصلينو ويلي دي چې د انټي بيوتيکو د کارونې پر مهال له ډېرې زياتې پاملرنې (احتياط) څخه کار اخلي. (۴۶,۰۵٪) محصلينو ويلي چې کله دوی د پوزې بندښت او سردرد لري، نو هيڅ انټي بيوتيک نه استعمالوي. (۴۶,۴۵٪) محصلينو ويلي چې دوی هيڅکله په خپلسري ډول انټي بيوتيک نه استعمالوي. (۳۵,۳۵٪) محصلينو ويلي چې د انټي بيوتيکو د کارونې پر مهال په کمه اندازه زرقي لارې ته ترجيح ورکوي. (۳۰,۰۷٪) محصلينو د خولې له لارې د انټي بيوتيکو اخيستلو ته په زياته اندازه ترجيح ورکړې ده. (۳۰,۰۷٪) محصلينو ويلي دي چې دوی د تې په حالت کې انټي بيوتيک استعمال کړي دي. که چېرې ډاکټر تاسې ته د انټي بيوتيکو مکمل کورس توصیه کړي او تر (۲-۳) ډوزه اخيستلو وروسته تاسې د ښه والي احساس وکړئ، پوښتنې په ځواب کې (۳۸,۵۶٪) محصلينو ويلي، چې هيڅکله د انټي بيوتيکو نور استعمال نه قطع کوي، په داسې حال کې چې (۶۱,۳۹٪) محصلينو ويلي پاتې انټي بيوتيک هيڅکله د راتلونکي لپاره نه ساتي. د دې سربېره، (۵۷,۵۲٪) محصلينو ويلي چې پاتې انټي بيوتيک هيڅکله له منځه نه وړي. (۴۷,۰۶٪) محصلينو ويلي چې په ډېره زياته اندازه يې خپلو ملګرو او اطقيانو ته ورکوي او (۲۵,۴۹٪) محصلينو ويلي چې په زياته اندازه د دواۍ مکمل کورس بشپړوي. (۴۳,۲۳٪) محصلينو ويلي دي چې د انټي بيوتيکو تر استعمال مخکې په ډېره زياته اندازه له ډاکټر سره مشوره کوي. (۷۲,۰۸٪) محصلينو ويلي دي چې د انټي بيوتيکو تر استعمال مخکې يې په ډېره زياته اندازه د لمنځه تللو نېټې لولي. (۳۶,۲۳٪) محصلينو باور درلود که چېرې محدود اغېز لرونکي (Narrow Spectrum) انټي بيوتيک اغېزناک وي، نو د پراخه اغېز لرونکو (Broad Spectrum) انټي بيوتيکو استعمال ته هيڅ اړتيا نشته. (۳۴,۴۲٪) محصلينو ويلي چې د انټي بيوتيکو د استعمال په محدودولو سره به د ناروغ په ښه ډول درملنه په زياته اندازه اغېزناکه او ګټوره شي. (۶۶,۶۷٪) محصلينو منلې چې د ډاکټر لخوا توصیه شوي ډوز څخه زيات انټي بيوتيک هيڅکله نه استعمالوي.

پوښتنې	خواپونه							
	هېڅکله		کم		متوسط		زیات	
	فریکوینسي	(%)	فریکوینسي	(%)	فریکوینسي	(%)	فریکوینسي	(%)
ایا د انټي بیوتيکو د استعمال په وخت کې له احتیاطه کار اخلي؟	۷	۴,۵۵	۱۲	۷,۷۹	۲۴	۱۵,۵۸	۴۲	۲۷,۲۷
کله چې تاسو د پوزې بندښت او سردردې ولری، آیا حتمي انټي بیوتيک استعمالوی؟	۷۰	۴۶,۰۵	۳۲	۲۱,۰۵	۳۴	۲۲,۳۷	۹	۵,۹۲
آیا تاسو په خپلسري ډول انټي بیوتيک استعمالوی؟	۷۲	۴۶,۴۵	۴۳	۲۷,۷۴	۲۵	۱۶,۱۳	۱۰	۶,۴۵
تاسو چې انټي بیوتيک اخلي، نو آیا زرقي لارې ته ترجیح ورکوی؟	۲۹	۱۹,۰۸	۵۴	۳۵,۵۳	۴۴	۲۸,۹۵	۱۶	۱۰,۵۳
تاسو چې انټي بیوتيک اخلي، نو آیا فمي (د خولې) لارې ته ترجیح ورکوی؟	۱۷	۱۱,۸۹	۲۱	۱۴,۶۹	۴۱	۲۸,۶۷	۴۳	۳۰,۰۷
آیا تاسو د تبې په حالت کې انټي بیوتيک استعمال کړي دي؟	۴۶	۳۰,۰۷	۳۸	۲۴,۸۴	۳۰	۱۹,۶۱	۳۱	۲۰,۲۶
که چېرې ډاکټر تاسو ته د انټي بیوتيکو مکمل کورس توصیه کړي او تر (۲-۳) ډوزه اخیستلو وروسته د ښه والي احساس وکړی، آیا د انټي بیوتيکو نور استعمال بندوی؟	۵۹	۳۸,۵۶	۳۷	۲۴,۱۸	۲۵	۱۶,۳۴	۲۰	۱۳,۰۷
که چېرې ډاکټر تاسو ته انټي بیوتيکو مکمل کورس توصیه کړي او تر (۲-۳) ډوزه اخیستلو وروسته د ښه والي احساس وکړی، آیا پاتې انټي بیوتيک د راتلونکي لپاره د بیا اړتیا په موخه ساتی؟	۶۱	۳۹,۶۱	۲۷	۱۷,۵۳	۳۳	۲۱,۴۳۱	۲۴	۱۵,۵۸

۷,۱۹	۱۱	۵,۲۳	۸	۱۱,۷۶	۱۸	۱۸,۳۰	۲۸	۵۷,۵۲	۸۸	که چېرې ډاکټر تاسې ته انتبي بيوتيکو مکمل کورس توصيه کړي او تر (۳-۲) حوزه اخيستلو وروسته د ښه والي احساس وکړئ، ايا پاتې انتبي بيوتيک له منځه وړي؟
۴۷,۰۶	۷۲	۵,۲۳	۸	۱۶,۹۹	۲۶	۱۶,۹۹	۲۶	۱۳,۷۳	۲۱	که چېرې ډاکټر تاسې ته انتبي بيوتيکو مکمل کورس توصيه کړي او تر (۳-۲) حوزه اخيستلو وروسته د ښه والي احساس وکړئ، ايا پاتې شوي انتبي بيوتيک خپل ملگري يا اطلاقي ته د استعمال په موخه ورکوي؟
۲۵,۴۹	۳۹	۳۰,۰۷	۴۶	۱۹,۶۱	۳۰	۱۵,۶۹	۲۴	۹,۱۵	۱۴	که چېرې ډاکټر تاسې ته انتبي بيوتيکو مکمل کورس توصيه کړي او تر (۳-۲) حوزه اخيستلو وروسته د ښه والي احساس وکړئ، ايا د درملنې بشپړه دوره (کورس) بشپړوي؟
۴۳,۲۳	۶۷	۲۶,۴۵	۴۱	۱۴,۸۴	۲۳	۱۰,۹۷	۱۷	۴,۵۲	۷	آيا د انتبي بيوتيکو تر استعمال وړاندې له ډاکټر سره مشوره کوي؟
۷۲,۰۸	۱۱۱	۱۴,۹۴	۲۳	۷,۱۴	۱۱	۲,۶۰	۴	۳,۲۵	۵	آيا د انتبي بيوتيکو تر استعمال وړاندې يې د لمنځه تللو (اکسپير) نېټه چک کوي؟
۵,۸۰	۸	۱۰,۱۴	۱۴	۲۳,۱۹	۳۲	۲۴,۶۴	۳۴	۳۶,۲۳	۵۰	که چېرې Narrow Spectrum انتبي بيوتيک مؤثر وي، ايا د Broad Spectrum انتبي بيوتيکو استعمال ته اړتيا شته؟

۲۲,۷۳	۳۵	۳۴,۴۲	۵۳	۲۶,۶۲	۴۲	۱۱,۶۹	۱۸	۴,۵۵	۷	ايا د انټي بيوتيکو د استعمال په محدودولو سره به د ناروغ په ښه ډول درملنه مؤثره شي؟
۲,۶۱	۴	۵,۸۸	۹	۸,۵۰	۱۳	۱۶,۳۴	۲۵	۶۶,۶۷	۱۰۲	ايا تاسې د ډاکټر په واسطه له توصيه شوي ډوز څخه زيات انټي بيوتيک استعمالو؟

۳ جدول: د انټي بيوتيکو پر وړاندې مقاومت په اړه د طبي محصلينو د کړنو کچه. (n=158)

مناقشه

د انټي بيوتيک پر وړاندې مقاومت په اړه د جلال اباد طبي پوهنځيو د محصلينو د پوهې، اندونو او کړنو (KAP) ارزونې له مخې د روغتيايي پوهې کموالی، ناسمه پوهه او په خپل سر د انټي بيوتيکو کارونه ډېرې جدي ستونزې دي چې د انټي بيوتيک پر وړاندې مقاومت ته وده ورکوي. د دې څېړنې پايلې له نړيوالو څېړنو سره ورته والی لري چې په نورو هېوادونو کې هم ورته ناسم باورونه، ستونزې او ننگونې موندل شوې دي.

د دې څېړنې له مخې (۶۴,۷۴٪) محصلينو باور درلود چې انټي بيوتيک د وایروسي انتاناتو لپاره اغېزناک دي چې په چين کې په تر سره شويو څېړنو کې هم ورته پايلې موندل شوې دي. د چين يوې څېړنې په ډاگه کړې چې نږدې (۵۵,۹٪) طبي محصلين د وایروسي ناروغيو په اړه ورته ناسم باور لري (۱۰). په ياد هېواد کې د يوې بلې څېړنې پايلې په ډاگه کوي چې (۵۰٪) محصلين د انټي بيوتيکو په واسطه د وایروسي ناروغيو درملنه اغېزناکه گڼي (۱۱). دغه موضوع ښيي چې د دې برخې په اړه ناسم پوهاوی په نړيواله کچه يوه ستونزه ده.

په دې څېړنه کې (۶۰,۹۰٪) محصلينو سم پوهاوی درلود چې انټي بيوتيک د زکام په درملنه کې مؤثر نه دي. په ورته ډول ذهنيت په هندوستان کې د يوې څېړنې پر مهال هم ليدل شوی چې (۵۰٪) محصلينو د انټي بيوتيک په واسطه د زکام درملنې سره خوښي نه درلوده (۹).

د انټي بيوتيکو نامتاسبه کارونه او په خپل سر درملنه د مقاومت د زياتوالي مهم عوامل بلل کېږي. په دې څېړنه کې (۸۱,۲۹٪) محصلينو منلې وه چې په خپلسري ډول د انټي بيوتيکو کارونه د مقاومت زياتوالي سبب کېږي. ورته پايله په سعودي عربستان کې د يوې څېړنې له لارې هم ترلاسه شوې چې (۸۵٪) محصلينو دا ډول نظر درلود (۱۲). د دې څېړنې پايلې ښيي چې (۸۲,۰۵٪) محصلين په سمه توگه پوهېدل چې اسپرين انټي بيوتيک نه دی او (۹۶,۷۹٪) پوهېدل چې پنسيلين انټي بيوتيک دی. دا د زده کړو د بنسټيزو برخو په اړه د پوهاوي ښه کچه په گوته کوي. په ورته ډول په ايټاليا کې يوې تر سره شوې څېړنې په ډاگه کړې چې (۹۶٪) محصلين په دې پوهېدل چې پنسيلين او اموکسي سيلين انټي بيوتيک دي (۱۳). د څېړنې د پايلو پر بنسټ (۶۲,۷۵٪) محصلين په دې باور دي چې د انټي بيوتيکو زياته کارونه په افغانستان کې يوه جدي ستونزه ده؛ په داسې حال چې په عربي متحده اماراتو کې په تر سره شوې څېړنه کې د (۵۵,۵٪) محصلينو په اند د انټي بيوتيکو زياته کارونه يوازې په متحده اماراتو کې يوه جدي ستونزه نه ده. د (۴۴,۴٪) محصلينو په اند د محصلينو لويه برخه د دې ستونزې پر ټوليز او روغتيايي اغېز پوهه لري او د نورو هېوادونو په څېر، په افغانستان کې هم د انټي بيوتيکو د نا اړينې کارونې ستونزه عامه پوهاوي، څارنې او پالېسۍ ته اړتيا لري (۱۴).

(۸۱،۸۲٪) محصلين په دې باور دي چې د انټي بيوتيکو ناسم استعمال د مقاومت زياتوالي لوی لامل دی. دا د طبي محصلينو د علمي پوهاوي ښه کچه ښيي، خو اړتيا ده چې دې پوهې ته په عملي کړنو کې وده ورکړل شي. په دې اړه د نړيوالو څېړنو پايلې هم ورته دي. په زمبيا پوهنتون کې ترسره شوې څېړنې له مخې د (۸۶،۹٪) محصلينو په اند د انټي بيوتيکو پر وړاندې د مقاومت عمده لامل د انټي بيوتيکو ناسمه کارونه ده (۱۵). (۷۹،۲۲٪) محصلين په دې باور دي چې د انټي بيوتيکو په اړه لا زياته پوهه ترلاسه کړي. دا د طبي زده کړو په نصاب کې د ځانگړو کورسونو د زياتولو اړتيا څرگندوي. په جنوبي افريقا او زمبيا پوهنتون کې تر سره شويو څېړنو کې د (۹۵٪) محصلينو په اند محصلين بايد د انټي بيوتيکو په اړه لازياته پوهه ترلاسه کړي (۱۵،۱۶). زموږ د څېړنې له مخې (۴۶،۰۵٪) محصلينو ويلي چې دوی کله د پوزې بندښت او سردرد ولري نو انټي بيوتيک نه استعمالوي، په داسې حال کې چې په زمبيا پوهنتون کې شوې څېړنه کې (۷۰،۴٪) محصلينو ويلي چې دوی په دې حالت کې انټي بيوتيک نه استعمالوي او په چين کې تر سره شوې څېړنه کې برخه اخيستونکو محصلينو په لوړ اکثريت سره له دې برخې سره ناخوښي ښودلې ده (۱۰،۱۵).

زموږ د څېړنې له مخې د دې پوښتنې په ځواب کې چې که چېرې ډاکټر تاسې ته د انټي بيوتيکو مکمل کورس توصيه کړي او (۳-۲) ډوزونو تر اخيستلو وروسته تاسې د ښه والي احساس وکړئ، آيا د انټي بيوتيکو نور استعمال بندوي؟، (۳۸،۵۶٪) محصلينو ويلي هيڅکله يې نه بندوو او (۲۴،۱۸٪) محصلينو ويلي چې په کمه اندازه يې بندوو. د يادې پوښتنې پايلې د نورو ترسره شويو څېړنو له پايلو سره ورته والی نه لري. د bharath et al له لورې ترسره شوې څېړنه کې په دې اړه د محصلينو د خپراوي سلنه (۷۵) ده (۱۷)، او د Scaoli et al له لورې تر سره شوې څېړنه کې دغه سلنه (۹۴،۸) ښودل شوې ده (۱۸)؛ په داسې حال کې چې Kanneppady et al له لورې ترسره شوې څېړنه کې دغه سلنه (۶۸،۶) ښودل شوې ده (۱۹). دغه توپير موږ ته په افغانستان کې د عامه پوهاوي کموالی په گوته کوي.

زموږ د څېړنې پايلې ښيي چې (۷۲) سلنه محصلين د انټي بيوتيکو تر استعمال مخکې د دوی د لمنځه تللو نېټه لولي او (۸۴،۱۶٪) محصلين د انټي بيوتيکو له پيلولو مخکې له ډاکټر سره مشوره کوي، چې دا پايلې له نړيوالو ارقامو سره برابرې دي. په هندوستان کې يوې شوې څېړنې له مخې (۸۶،۶٪) محصلين د لمنځه تللو نېټه گوري او (۹۲،۸٪) محصلين د انټي بيوتيکو تر پيلولو وړاندې له ډاکټر سره مشوره کوي (۹).

دا څېړنه د انټي بيوتيکي مقاومت په اړه د طبي پوهنځيو محصلينو د پوهې، اندونو او کړنو په اړه غوره معلومات وړاندې کوي، خو په هر حال د محدوديتونو څخه خالي نه ده. يو محدوديت دا دی چې د څېړنې پايلې يوازې د جلال اباد ښار طبي پوهنځيو محصلينو څخه راخيستل شويو معلوماتو پورې تړلي دي او اړتيا ده چې د ټول هېواد په کچه دا ډول څېړنې ترسره شي. همدارنگه د محصلينو لخوا د څېړنې په ترسره کولو کې د دوی برخه اخيستل او معلومات شريکول کمزور دي.

پايله

دغې څېړنې وښوده چې طبي محصلين د انټي بيوتيکو د مقاومت په اړه ښه پوهه لري. څېړنې څرگنده کړه چې طبي محصلين د انټي بيوتيک پر وړاندې مقاومت په اړه ښه اندونه او کړنې لري. څېړنې دا هم څرگنده کړه چې د کړنو نمرې د پوهې او اندونو

په پرتله لورې دي. په پای کې باید د انټي بيوتيک د کارونې او نسخه ليکنې په برخه کې د طبي محصلينو د زده کړو په نصاب کې بدلونونه راوستل شي چې د انټي بيوتيک پر وړاندې مقاومت لرونکو باکټرياو د رامنځته کېدو مخنيوی وشي. محصلينو ته په دې برخه کې روزنيز کورسونه او سيمينارونه زيات شي. د انتاناتو د درملنې په برخه کې دې څېړنې وشي. په نورو سيمو کې بايد د دغې برخې برخې اړوند لا نورې څېړنې وشي.

وړاندیزونه

۱. د انټي بيوتيکو د کارولو لپاره دې روښانه لارښوونې جوړې شي.
۲. د انټي بيوتيکو بې ځايه تجويز کمولو لپاره بايد په روغتيايي سېستم کې قانوني تدابير ونيول شي.
۳. په روغتيايي بنسټونو کې د انټي بيوتيک مقاومت څارنې لپاره دې ځانگړي ميکانيزمونه رامنځته شي.
۴. د انټي بيوتيکو په اړه تعليمي پروگرامونه بايد تنظيم او د دوی د مقاومت په اړه ښه پوهه ترلاسه او انتقال شي.
۵. د عملي تمرينونو په جريان کې دې د انټي بيوتيکو د سمې کارونې په اړه روزنه ترسره شي.
۶. د عامه پوهاوي کمپاينونه بايد پيل شي، ترڅو خلک د انټي بيوتيک مقاومت د خطرونو په اړه وپوهېږي.
۷. د ټولنې وگړو ته بايد روښانه شي، چې د انټي بيوتيک استعمال يوازې د ډاکټر د تجويز پر اساس ترسره کېږي.
۸. د انټي بيوتيکو د کارونې په اړه منظمه څارنه او راپور ورکول بايد عملي شي.
۹. د روغتيايي خدمتونو کارکوونکو لپاره د دوامداره مسلکي پرمختگ پروگرامونه بايد تنظيم شي، چې د انټي بيوتيک مقاومت مدیریت به کې شامل وي.
۱۰. د انټي بيوتيک مقاومت د کچې، علتونو او د هغې د اغېزو په اړه دې لا زياتې څېړنې ترسره شي.
۱۱. د مقاومت کمولو لپاره د نويو انټي بيوتيکونو او بديلو درملو په اړه بايد څېړنې ترسره شي.

اخځليکونه

1. McCartney M. Margaret McCartney: Blaming doctors won't reduce antibiotic overuse. BMJ. 2015 Sep 1; 351.
2. World Health Organization. Antimicrobial resistance: global report on surveillance. World Health Organization; 2014.
3. Yang C, Xie J, Chen Q, Yuan Q, Shang J, Wu H, Yang Y, Wang M, Shu X, Yue J, Tu D. Knowledge, Attitude, and Practice About Antibiotic Use and Antimicrobial Resistance Among Nursing Students in China: A Cross Sectional Study. Infection and Drug Resistance. 2024 Dec 31:1085-98.
4. Asempa TE, Abdelraouf K, Nicolau DP. Metallo- β -lactamase resistance in Enterobacteriaceae is an artefact of currently utilized antimicrobial susceptibility testing methods. Journal of Antimicrobial Chemotherapy. 2020 Apr 1;75(4):997-1005. Wu W, Wang W, Yuan Y, Lin L, Tan Y, Yang J, Dai L, Wang Y. Knowledge, attitude and practice concerning healthcare-associated infections among healthcare workers in Wuhan, China: cross-sectional study. BMJ open. 2021 Jan 1;11(1):e042333.

5. Alsohime F, Assiri RA, Al-Shahrani F, Bakeet H, Elhazmi M, Somily AM. Premature labor and neonatal sepsis caused by *Actinomyces neuui*. *Journal of Infection and Public Health*. 2019 Mar 1;12(2):282-4.
6. Arias CA, Murray BE. Antibiotic-resistant bugs in the 21st century—a clinical super-challenge. *New England Journal of Medicine*. 2009 Jan 29;360(5):439-43.
7. Costelloe C, Metcalfe C, Lovering A, Mant D, Hay AD. Effect of antibiotic prescribing in primary care on antimicrobial resistance in individual patients: systematic review and meta-analysis. *Bmj*. 2010 May 18;340.
8. Abera B, Kibret M, Mulu W. Knowledge and beliefs on antimicrobial resistance among physicians and nurses in hospitals in Amhara Region, Ethiopia. *BMC pharmacology and toxicology*. 2014 Dec;15:1-7.
9. AK AK, Banu G, Reshma KK. Antibiotic resistance and usage—a survey on the knowledge, attitude, perceptions and practices among the medical students of a Southern Indian teaching hospital. *Journal of clinical and diagnostic research: JCDR*. 2013 Aug;7(8):1613.
10. Hu Y, Wang X, Tucker JD, Little P, Moore M, Fukuda K, Zhou X. Knowledge, attitude, and practice with respect to antibiotic use among Chinese medical students: a multicentre cross-sectional study. *International journal of environmental research and public health*. 2018 Jun;15(6):1165.
11. Huang Y, Gu J, Zhang M, Ren Z, Yang W, Chen Y, Fu Y, Chen X, Cals JW, Zhang F. Knowledge, attitude and practice of antibiotics: a questionnaire study among 2500 Chinese students. *BMC medical education*. 2013 Dec;13:1-9.
12. Alghadeer S, Aljuaydi K, Babelghaith S, Alhammad A, Alarifi MN. Self-medication with antibiotics in Saudi Arabia. *Saudi pharmaceutical journal*. 2018 Jul 1;26(5):719-24.
13. Scaiola G, Gualano MR, Gili R, Masucci S, Bert F, Siliquini R. Antibiotic use: a cross-sectional survey assessing the knowledge, attitudes and practices amongst students of a school of medicine in Italy. *PloS one*. 2015 Apr 1;10(4):e0122476.
14. Jairoun A, Hassan N, Ali A, Jairoun O, Shahwan M, Hassali M. University students' knowledge, attitudes, and practice regarding antibiotic use and associated factors: a cross-sectional study in the United Arab Emirates. *International journal of general medicine*. 2019 Jun 28;235-46.
15. Zulu A, Matafwali SK, Banda M, Mudenda S. Assessment of knowledge, attitude and practices on antibiotic resistance among undergraduate medical students in the school of medicine at the University of Zambia. *Int J Basic Clin Pharmacol*. 2020 Feb 1;9(2):263-70.
16. Wasserman S, Potgieter S, Shoul E, Constant D, Stewart A, Mendelson M, Boyles TH. South African medical students' perceptions and knowledge about antibiotic resistance and appropriate prescribing: are we providing adequate training to future prescribers?. *South African medical journal*. 2017 May 1;107(5):405-10.

17. Bharath Kumar VD, Monika N, Kalpana L, Veena RM, Sathish Chandra MR. Assessment of awareness about antibiotic resistance among first-year medical undergraduates in a medical college. *Int J Clin Pharmacol Res.* 2015 Nov;5:239-42.
18. Scaioli G, Gualano MR, Gili R, Masucci S, Bert F, Siliquini R. Antibiotic use: a cross-sectional survey assessing the knowledge, attitudes and practices amongst students of a school of medicine in Italy. *PloS one.* 2015 Apr 1;10(4):e0122476.
19. Kanneppady SS, Oo AM, Lwin OM, Al-Abed AA, Kanneppady SK. Knowledge, attitude, and awareness of antibiotic resistance among medical students. *Archives of Medicine and Health Sciences.* 2019 Jan 1;7(1):57-60.

Knowledge, Attitude and Practice Regarding Antibiotic Resistance among Medical Students in Jalalabad Afghanistan

Dr. Muhabat Shah Hemat¹, Dr. Muhammad Javid Haziq²

^{1,2} Curative Medicine Department, Medicine Faculty, Spinghar Institute of Higher Education,
Nangarhar, Afghanistan.

Article History

Received: 30/Dec/2024

Accepted: 08/Jan/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Antibiotic resistance
- Knowledge
- Attitude
- Practices
- Medical students

*Corresponding Author

Dr. Muhabat Shah Hemat

Email: muhabatshah.himat

@spingharuniversity.edu.af

Contact: +93 (0) 798911212

Abstract

Antimicrobial Resistance (AMR) is a global health threat that compromises treatment outcomes, prolongs illnesses, increases mortality rates and raises medical costs. Improving the Knowledge, Attitudes and Practices (KAP) of medical students regarding the use of antibiotics is essential to prevent AMR. Assessing the knowledge, attitudes and practices of medical students in medical faculties in Jalalabad City about antibiotic resistance and highlighting the need for effective interventions to address this issue are critical. This study was conducted using a cross-sectional design from August 1, 2024, to November 2, 2024. A questionnaire was developed based on international standardized tools and data were collected from 158 students in both private and public medical faculties in Jalalabad City using Google Forms. Data analysis was performed using SPSS v.23. Among the participants, 84.08% were aged between 18–25 years. 64.74% of the students believed that antibiotics treat viral infections, while 79.22% expressed a desire to acquire more knowledge about antibiotics. 72.08% of the students reported regularly checking the expiration date before using antibiotics. The study revealed that

medical students have good knowledge regarding anti-biotic resistance. Furthermore, it showed that medical students possess positive attitudes and practices concerning antibiotic resistance. Notably, the practice scores were higher compared to knowledge and attitude scores. In conclusion, changes should be made to the medical curriculum to enhance education about the use and prescription of antibiotics to prevent the emergence of antimicrobial resistant bacteria.

د جلال اباد ښار د کورونو څښاک اوبو په مخزنونو کې د اوبو د باکټريايي ککړتيا مطالعه

څېړنيزه مقاله

ډوکتور محمد رسول حسني،^۱ ټکنالوجيست محمد جميل وسيم
کلينیک څانگه، طبي ټکنالوژي پوهنځی، سپين غر پوهنتون، ننگرهار، افغانستان

لنډيز

د څښاک اوبو باکټريالوژيکي کيفيت د عامې روغتيا لپاره مهم گڼل کېږي او د کوليفارم باکټرياو شتون د فاضله موادو له ککړتيا سره اړيکه لري. په جلال اباد ښار کې د اوبو زېرمو کيفيت ته کمه پاملرنه شوې ده. له همدې امله د څښاک اوبو د اوسني حالت د ارزونې او د احتمالي انتاني عواملو د ثبوت اړتيا يوه مهمه څېړنيزه تشه بلل کېږي چې له امله يې دغه څېړنه د يادې تشې د ډکولو او د جلال اباد ښار د کورونو څښاک اوبو د مخزنونو د باکټريالوژيکي کيفيت ارزونې او د کوليفارم باکټرياو د شتون او تجريد په موخه، ترسره شوې ده. څېړنه د ۱۴۰۳ لمريز کال د ليندۍ له ۱۸مې څخه د دلوې تر (۳۰مې) نېټې پورې، د سپين غر پوهنتون په څېړنيز مرکز کې د مشاهدېي کراس سېکشنل ډيزاين له مخې ترسره شوې ده. د څېړنې لپاره د ښار له نهو (۹) ناحيو څخه ټولې (۹۰) نمونې راټولې شوې وې. د راټولو شويو نمونو د فزیکي او بيوشيميکي ارزونو برسېره، په باکټريالوژيکو ازموينو کې له اختصاصي او تفريقي زرعيه وسطونو څخه گټه اخيستل شويده. د احصايوي تحليل لپاره (SPSS V.23) نرمالۍ کارول شوي او د منځپوړنو ترمنځ تړاو معلومولو لپاره له χ^2 -square test څخه گټه اخيستل شوېده. د څېړنې پر مهال، په راټولو شويو نمونو کې اووه ډوله باکټريايي وېمونډل شوي (*E. coli*) باکټريا (۳۴،۴%)، (*Serratia marcescens*) باکټريا (۳۰%)، (*Pseudomonas spp*) باکټريا (۲۶،۷%)، (*Enterobacter spp*) باکټريا (۲۳،۳%)، (*Vibrio parahaemolyticus*) باکټريا (۱۵،۶%)، (*Klebsiella oxytoca*) باکټريا (۱۳،۳%) او د (*Salmonella spp*) باکټريا د شتون کچه (۱۲،۲%) څرگنده شوه. د ناحيو جغرافيوي موقعيت، د کور ډول (شخصي يا کرايي) او د ځينو باکټرياو ترمنځ احصايوي معنی لرونکې اړيکې مشاهده شوې ($P < 0.05$)، مگر په څېړنه کې د باکټرياو شتون سره د اوبو سرچينې، د زېرمو ډول، د بدرفع واټن او د زېرمو پاکولو مودې مانا لرونکۍ تړاو ونه موندل شو ($P > 0.05$). دغه

مقاله د نويو څېړنو پر بنسټ روغتيايي متخصصينو او څېړونکو ته يو بشپړ نظر وړاندې کوي او ممکنه مداخلې روښانه کوي، چې کولای شي د څښاک اوبو ککړتيا باندې اغېز لرونکو لاملونو پېژندلو او ککړتيا مخنيوي په اړه لازم عملي اقدامات ترسره کړي.

د مقالې تاريخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۱۱/۰۳
د قبلېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۱/۲۵
د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دويم گڼه: لومړۍ

بنسټيز ټکي

- د اوبو باکټريالوژيکي ککړتيا
- څښاک اوبه
- جلال اباد ښار
- د اوبو مخزنونه

مسؤل ليکونکی

ډوکتور محمد رسول حسني
برېښنالیک: hasanihasani432@gmail.com
گرځنده شمېره: 786444562 (0) 93+

پېژندنه

اوبه يوه حياتي ماده ده چې له شتون پرته يې هيڅ ژوندی موجود ژوند نه شي کولای. د ځمکې نږدې (۷۰٪) سطحه اوبو پوښلې ده او پاتې (۳۰٪) يې وچه ده. له ټولو اوبو څخه يوازې نږدې (۲٪) د څښاک وړ دي (۵). اوبه د ژونديو موجوداتو د هرې حجرې بنسټيزه برخه جوړوي. د يوې حجرې د اوبو اندازه له (۴۵٪) څخه تر (۹۵٪) پورې رسېږي او مايکرو ارگانيزمونه د خپل بدن نږدې (۸۰٪) وزن د له اوبو څخه پوره کوي. د انسان نږدې (۷۰٪) بدن له اوبو څخه جوړ شوی دی او د يو بالغ انسان بدن نږدې (۴۲) ليتره اوبه لري. د بدن د شاوخوا (۲،۷) ليتره اوبو ضايع کېدل د سردرد، خولې کېدلو او کمزورۍ لامل کېږي (۴،۵). اوبه نه يوازې د انسان د ژوند لپاره حياتي ارزښت لري، بلکې د چاپيريال لپاره هم اساسي مرکب گڼل کېږي. د بندونو، کانالونو او څاه گانو جوړښتونه د اوبو ارزښت او د انسانانو د اغېزو نښې دي. طبيعي او بشري اغېزې لکه د خلکو او حيواناتو کېدوالي، د ځمکو له لاسه ورکول، د اقليم بدلون او د بيولوژيکي سرچينو کمښت ښيي، چې اوبه د چاپيريالي بدلونونو يو مهمه حياتي ماده ده (۴،۵،۷).

د څښاک اوبو ککړتيا د ژونديو موجوداتو لپاره جدي گواښ گڼل کېږي. په اسيایي هېوادونو کې هغه اشخاص چې د سيندونو پر غاړه ژوند کوي، له دغې گواښ سره ځکه مخ دي، چې د فاضله اوبو سپستومونه او د فابريکو کيمياوي فاضله مواد په مستقيم ډول د سيندونو اوبو ته ورگډېږي، چې د پاتوژن اصلي زېرمې دي او د اوبو له لارې د لېږدېدونکو ناروغيو د خپرېدو لامل کېږي (۵،۷). په اوسني عصر کې د ځمکې پر مخ د نفوس زياتوالی او صنعتي پرمختگ ددې لامل شوي، چې پاکو او صحي اوبو ته د وگړو لاسرسی محدود کړي. په دغو حالتونو کې له يوې خوا چاپيريالي ککړتيا د اوبو ککړېدلو لامل کېږي او له بلې خوا اقليمي بدلون ددې لامل شوی، چې د ځمکې پر مخ او تر ځمکې لاندې اوبو کچه کمه شي (۱۲). په عادي ډول په هرو (۱۰۰) ملي ليتره څښاک اوبو کې د کوليفارم بکټرياوې نه موندل کېږي. په بل عبارت، په لنډ ډول داسې ليکلای شو (Coliform Bacteria 0CFU/100ml). همدارنگه په هرو (۱۰۰) ملي ليتره اوبو کې له (۲۰) څخه زياتو بېلابېلو بکټرياوو شتون د اوبو په ککړتيا دلالت کوي (۱۲). د روغتيا نړيوال سازمان (WHO World Health Organization) وړاندیز کوي چې د څښاک اوبو کې بايد د هټروټروفيک باکټرياوو شمېر له (20CFU/mL) څخه کم وي او هيڅ کوليفارم باکټرياوې لکه فيکال کوليفارم، *E. coli* او *P. aeruginosa* په کې موجودې نه وي (۸،۱۲،۱۳). کوليفارم بکټرياوې د گرام منفي باسيلونو يو لوی غير متجانس گروپ دی، چې زيات شمېر يې په (Enterobacteriaceae family) پورې اړه لري، خو د (Enterobacteriaceae) ټولې بکټرياوې د کوليفارم په گروپ پورې اړه نلري. تر اوسه، د کوليفارم بکټرياوو ټولې (۱۹) جنېرا او د (Fecal coliform) شپږ نوعې پېژندل شوي دي. له دې سربېره، د کوليفارم (۳۰) نوعې تشرېح شوي دي، چې د دغو بکټرياوو زيات جنسونه له (Enterobacteriaceae family) څخه تشکيل شوي دي. په کوليفارم بکټرياوو کې ځينې (strains) هم شتون لري، چې دغه بکټرياوې د ايروبيک او اختياري ان ايروبيک په ډول ژوند کوي (۱،۱۳). کوليفارم بکټرياوې په خاوره، اوبو او د حيواناتو او انسانانو په لويو کولمو کې ژوند کوي، ځينې strains هم لري (۱۳). د کوليفارم بکټرياوو ځينې نوعې د (Aeromonas) په جنس پورې اړه لري، چې په (aeromonadaceae family) پورې اړه لري. دغه بکټرياوې په ايروبيک او اختياري ان ايروبيک ډول ژوند کوي. دغه بکټرياوې کولای شي چاپيريال، د څښاک اوبه او ځينې غذايي مواد ملوث کړي (۱۳). کوليفارم بکټرياوې په چاپيريال کې د اوسېدو له مخې په درې گروپونو وېشل شويدي، چې ټوټل کوليفارم، *Fecal* کوليفارم او *E. coli* دي. همدارنگه د حرکت له مخې ځينې متحرکې او ځينې يې نامتحرکې دي (۶،۱۲،۱۳). دغه بکټرياوې سپور نه توليدوي، خو د کپسول د توليد له مخې بېلابېل ډولونه لري (۱،۱۳).

ددغې گروپ ټولې بکټرياوې د (Galactosidase) انزایم لري، چې لکتوز قند ته تخمر ورکوي او د همدې لپاره د (Lactose-fermenter) بکټرياوو په نوم یادېږي، چې د تخمر په پایله کې د تېزابونو او ګاز د تولید لامل کېږي. د کولیفارم هغه بکټرياوې چې په (Enterobacteriaceae family) پورې اړه لري، ځینې مهمې بېلګې یې Escherichia, Klebsiella, and Serratia دي، چې په زیاته کچه اوبه او محیط متنوي او په انسانانو کې د بېلابېلو ناروغيو رامنځته کولو لامل کېږي (۹،۱۳). جلال اباد ښار د ننگرهار ولایت مرکز او د افغانستان له پنځو لویو ښارونو څخه دی، چې د ختیځ زون مرکز هم ګڼل کېږي. دا ښار د پاکستان سره نږدې واقع او د افغانستان د ختیځ زون د لېږد رالېږد مرکز هم دی. د احصایوي معلوماتو له مخې یې د وګړو شمېر په (۱۳۵۷) لمریز کال کې شپږ لکه اوه دېرش زره دوه سوه اته شپېته (۲۶۸،۶۳۷) تنه و. په (۱۴۰۰) لمریز کال کې د ننگرهار ښاروالۍ د اټکل له مخې یې د وګړو شمېر له یو میلیون تنو څخه زیات و. دغه ښار نږدې (۴۰،۰۰۰) استوګنیز واحدونه لري. جلال اباد د ننگرهار ولایت په شمالي برخه کې پروت دی او نږدې (۱۲۷) کیلومتره مربع پراخوالی لري. په ورته وخت کې، د جلال اباد ښار (۴۴) سلنه کرنیزې ځمکې پوښلی دی. جلال اباد ښار نهه (۹) ناحیې لري؛ لومړۍ، دویمه، درېیمه، څلورمه او پنځمه ناحیه د ښار د زیاترو استوګنځایونو او ګڼې ګونې لرونکې دي، چې د ښاروالۍ په تشکیل کې (۲۱۵) تنه دایمي مامورین او (۷۰۱) تنه قراردادي کارکوونکي لري؛ د یادو ارقامو له مخې د هرو (۵۷) کورونو لپاره ښاروالۍ، په اوسط ډول یو تن کارمند لري (۱۴).

مواد او کړنلاره

د څېړنې ډیزاین

دغه څېړنه په (Cross Sectional / Observational) ډول د ننگرهار ولایت جلال اباد ښار د کورونو څښاک اوبو له زېرمو څخه، د بکټریاوو د تجرید او پېژندنې په موخه، له (۱۴۰۳/۹/۱۸) نېټې څخه تر (۱۴۰۳/۱۰/۱۸) نېټې پورې ترسره شوه؛ د اوبو نمونې به معقمو شرایطو کې راټولې او د سپین غر پوهنتون په څېړنیز مرکز کې به انتخابي او تفريقي زریعه وسطونو کې کېت او تر څېړنې لاندې نیول شويدي.

د نمونې اندازه او د نمونه اخیستنې کړنلاره

په دغې څېړنه کې د جلال اباد ښار له نهو ناحیو څخه په معقمو شرایطو کې، په تعقیم شویو پایریکس بڼینه یې بوتلونو کې، په انفرادي ډول د هرې ناحیې د اوبو (۱۰)، سل ملي لیتره نمونې چې ټولې (۹۰) نمونې کېږي، راټولې شويدي. نمونې په داسې ډول اخیستل شوي چې د ناحیې په هره دریمه کوڅه کې یو کور په تصادفي ډول ټاکل شوی او په معقم ډول یې نمونه اخیستل شوېده (۶). د نمونې تعقیم شوي بڼینه یې بوتلونه د المونیم په پارچو سره پوښل شوي او د تودوخې په (121c) درجو کې، تر (۱۵) پونډه فشار لاندې د ۱۵ دقیقو لپاره تعقیم شويدي. د نمونې اخیستلو پرمهال د نل شیردان د اورلمې (fire gun) په واسطه تر درې دقیقو پورې غیر عفوني شوی دی؛ پلاستيکي نلونه د (۷۰) سلنه الکولو (پروپانول) په واسطه د درې دقیقو لپاره ضد عفوني شول، د اوبو لومړنۍ جریان د درې (۳) دقیقو لپاره پربښودل شوی، چې د نل د خولې په برخه کې له محیط څخه داخل شویو بکټریاوو احتمال کم یا له منځه لاړ شي. له دې څخه وروسته د اوبو جریان کم شوی او بیا (۱۰۰) ملي لیتره اوبه په معقم بوتل کې اخیستل شوي دي او په معقمه توګه یې سرپوخ بند شوی دی. د اوبو اخیستلو پرمهال د اوبو ککړتیا د مخنیوي لپاره لازم تدابیر نیول شوي دي، لکه دستکشې، ماسک او د لاسونو ضد عفوني کولو لپاره د انټي سپېټیک له (۷۰٪) الکولو څخه ګټه اخیستل شوېده (۵،۶،۱۰).

د نمونې د لېږد کړنلاره

ددې لپاره چې په نمونه کې د بکټرياو د ودې يا مړينې مخنيوی وشي، د هرې نمونې تر اخيستلو او لېبلېنگ وروسته، نمونه په يوه معقمه پلاستيکي خريظه کې ايښودل شوې او په مناسب ډول په (ICE BOX) کې، چې د تودوخې څلور سانتي گراډ درجه په کې برابره شوې وه، ځای پرځای شوه، چې لابراتوار ته د لېږدولو پر مهال د هر ډول ککړتيا او د بکټرياو د تکثر شونتيا راکمه شي او د نمونو د ضايع کېدو مخنيوی وشي (۵،۶).

د بکټرياو پېژندنې کړنلاره

د Bergey's Manual of Determinative bacteriology او نورو ترسره شويو څېړنو له مخې، د بکټرياو پېژندنې په موخه لاندې ذکر شوي لابراتواري مېتودونه کارول شويدي.

الف. د نمونې فزیکي کتنه

د نمونې په فزیکي معاینه کې د اوبو رنګ، بوی، PH او منظره معاینه او مشاهده شوي دي، چې رنګ او منظره يې طبعي وه، PH يې په (۲۰-۲۴) درجې سانتي گراډ کې معلوم شوی دی، چې د راټولو شويو نمونو PH له (۷-۶،۷) پورې و.

ب. د Filtrations Membrane پړاو

په دې برخه کې لومړی د (Filtrations Membrane) اله تعقيم شوې او د ککړتيا د کيفيت معلومولو لپاره (۱۰۰) ملي لېتره مقطرې اوبه د واکيوم قوې په واسطه فلتر شوې. نمونې به (MacConkey agar) زرعیه وسط کې کلچر او په (۳۷) سانتي گراډ کې، د ۲۴ ساعتونو لپاره، په انکيوبټر کې کلچر شوې. بيا زرعیه وسط د کيفيت کنټرول په موخه ايښودل شوی، تر څو معلومه شي چې آیا نوموړې اله تعقيم که ملوث ده. په پایله کې معلومه شوه چې هيڅ ډول بکټريا پکې وده نه وه کړې، چې دغه چاره د فلټريشن ممبران آلي د کيفيت کنټرول په معقمت باندې دلالت کوي (۱۱).

ج. د فلتر کاغذ تعقيم

په دغې څېړنه کې له فلتر کاغذ څخه د فلتر ممبران په توگه گټه اخيستل شوې، چې د سوريو اندازه يې (۰،۴۵) مايکرو ميتر ده او په نورو ډېرو څېړنو کې ورڅخه کار اخيستل شوی دی. د تعقيم په موخه لومړی فلتر کاغذ دوه ځلې تر (۱۵) دقيقو پورې په مقطرو اوبو کې جوش شوی او د کيفيت تر کنټرول وروسته ورڅخه گټه اخيستل شويده (۶،۱۱).

د. انتخاب او کارول شوي زرعیه وسطونه

په دغې څېړنه کې د بکټرياو د کرلو په موخه ټاکل شوي زرعیه وسطونو له ډلې يو هم MCA (Macconkey agar) دی، چې د گرام منفي بکټرياو د ودې لپاره يو انتخابي او تفريقي زرعیه وسط دی او د لکتوز درلودونکی دی، چې د لکتوز تخمر کوونکو بکټرياو د توپيري پېژندنې لپاره هم ترې گټه اخيستل کېږي (۵،۶). په دغې زرعیه وسط کې داسې نهې کوونکي مواد (کرسټل وايوليټ) شته، چې د گرام مثبت بکټرياو د ودې درولو لامل کېږي. دا چې کوليفارم بکټرياوې ټولې گرام منفي دي، نو ځکه له ياد زرعیه وسط څخه گټه اخيستل شوېده. د يادونې وړ ده چې دغه زرعیه وسط د لکتوز قند لري او هغه بکټرياوې چې لکتوز ته تخمر ورکوي، گلابي کالوني منځته راوړي (۱۵،۱۶).

نور وسطونه په ترتيب سره SSA (Salmonella-Shigella agar) دی، چې د Salmonella او Shigella پېژندنه په کې په اسانۍ سره کېدلای شي، EMB (Eosin Methylene Blue agar) چې د coliform او Non coliform بکټرياو پېژندنه په کې تر سره

کېږي، CLED Agar (Cysteine lactose electrolytes deficient agar) په کې هم د لکتوز تخمر کوونکو بکتریاو د تثبیت او هم د Swarming of Proteus Spp بکتریاو د حرکت نهې کولو په موخه کارول شوی دی (۱۵). په څېړنه کې TSI (Triple Sugar Iron) زرعيه وسط د تېزابو غاز او هایدروجن سلفایډ Hydrogen Supplied تولیدونکو بکتریاو د پېژندنې په موخه کارول شوی دی، چې په Butt او Slant کې د بکتریاو په واسطه د تغیراتو رامنځته کېدو پر بنسټ پېژندل کېږي (۱۵، ۶، ۵). د راټولو شویو نمونو د لومړني تجرید په موخه له MCA څخه کار اخیستل شوی دی (۱۶).

هـ. د تجرید شویو بکتریاو بیوشیمیک معاینات

په دغې څېړنه کې د کالونیو ځانگړنو، گرام تلوین او بیوشیمیکي معایناتو د دودیزو پروسیجرونو پر بنسټ، د بکتریاو پېژندنه شوه، چې ځینې مهم بیوشیمیکي معاینات او پروسیجرونه یې دا دي: Catalase test (Cat), Citrate test, Coagulase test, Urease Motility test, Indole test, H2S test او TSI Test چې ذکر شوي بیوشیمیکي معاینات د بکتریاو د توپیري تشخیص په موخه کارول شوي دي (۱۶، ۱۵، ۶).

احصایوي تحلیل

د څېړنې ترلاسه شوي ارقام او معلومات د (SPSS V.23) په واسطه تحلیل شوي دي، د ازاد او تړلو متغیرونو ترمنځ تړاو معلومولو لپاره له Chi-Square Test څخه گټه اخیستل شوې چې ټول ارقام او معلومات د سلنې او فریکوینسي په ډول راپور شوي دي.

د څېړنې موندنې

د نمونو ځانگړتیاوي

په دې څېړنه کې د جلال اباد ښار له نهو ناحیو څخه په مساوي اندازه نمونې راټولې شوي دي، چې ټولې (۹۰) نمونې کېږي. (۲۸) نمونې یا (۳۱،۱٪) له شخصي کورونو څخه او (۶۲) نمونې (۶۸،۹٪) یې له کرایي کورونو څخه راټولې شوي دي، چې د کورنیو د غړو اوسط شمېر (۱۰،۲۲) و. د ښار د نلکو اوبو (۲) یا (۲،۲٪)، ژورو څاه گانو (۸۶) یا (۹۵،۶٪)، سطحي څاه گانو (۲) یا (۲،۲٪) نمونې راټولې شوي دي. همدارنگه (۴۱) یا (۴۵،۶٪) نمونې له پلاستيکي ذخیرو، (۲۹) یا (۳۲،۲٪) نمونې له کانکریټي ذخیرو او (۲۰) یا (۲۲،۲٪) نمونې له فلزي ذخیرو څخه راټولې شوي دي. په همدې ترتیب د اوبو سرچینې او بدرفع ترمنځ واټن، د ذخیرو پاکولو موده، د ذخیرو خالي کولو وخت، د کولیفارم بکتریا په اړه معلومات، د کولیفارم بکتریا مخنیوی، او د څښاک اوبو لابراتواري معایناتو په اړه معلومات راټول او تحلیل شول، چې کتگوري او فریکوینسي یې په لاندې جدول کې ذکر شوي دي.

متغیر	ګټګوري	فریکوینسي	سلنه
ناحيه	اوله	۱۰	۱۱,۱%
	دويمه	۱۰	۱۱,۱%
	درېيمه	۱۰	۱۱,۱%
	څلورمه	۱۰	۱۱,۱%
	پنځمه	۱۰	۱۱,۱%
	شپږمه	۱۰	۱۱,۱%
	اوومه	۱۰	۱۱,۱%
	اټمه	۱۰	۱۱,۱%
	نهمه	۱۰	۱۱,۱%
	مجموعه	۹۰	۱۰۰%
د کور ډول	شخصي	۲۸	۳۱,۱%
	کرایي	۶۲	۶۸,۹%
د کورنۍ د غړو شمېر	۵	۵	۵,۶%
	۶	۶	۶,۷%
	۷	۶	۶,۷%
	۸	۱۰	۱۱,۱%
	۹	۱۲	۱۳,۳%
	۱۰	۱۲	۱۳,۳%
	۱۱	۱۳	۱۴,۴%
	۱۲	۸	۸,۹%
	۱۳	۷	۷,۸%
	۱۴	۴	۴,۴%
	۱۵	۲	۲,۲%
	۱۶	۲	۲,۲%
	۱۸	۲	۲,۲%
	۲۵	۱	۱,۱%
د اوبو سرچينه	د ښار د نلونو اوبه	۲	۲,۲%
	ژوره ځاه	۸۶	۹۵,۶%

۲,۲%	۲	کمه ژوره (سطحي) څاه	
۴۵,۶%	۴۱	پلاستيکي	د اوبو زېرمه
۳۲,۲%	۲۹	کانکريټي	
۲۲,۲%	۲۰	فلزي	
۲۰%	۱۸	۵	د اوبو سرچينې او بدرفع ترمنځ واټن
۶۵,۶%	۵۹	۱۰	
۷,۸%	۷	۱۵	
۶,۷%	۶	>۱۵	
۱,۱%	۱	۱	د ذخيرو پاکولو موده (په مياشت)
۸,۹%	۸	۳	
۵,۶%	۵	۶	
۸۴,۴%	۷۶	د اړتيا پرمهال	
۲,۲%	۲	۱	د ذخيرې خالي کېدو وخت (په ورځو)
۶۰%	۵۴	۴-۲	
۲۲,۲%	۲۰	۸-۵	
۱۵,۶%	۱۴	>۸	
۴,۴%	۴	هو	د کوليفارم بکټريا په اړه معلومات
۹۵,۶%	۸۶	نه	
۱,۱%	۱	هو	د کوليفارم بکټريا مخنيوی
۹۸,۹%	۸۹	نه	

د څښاک اوبو لابراتواري معاینات	هو	+	%
	نه	۹۰	% ۱۰

۱- جدول: له ناحیو څخه د راټولو کړیو نمونو فریکوینسي او سلنه ښیي

لاندې دویم جدول د جلال اباد ښار نهو ناحیو څښاک اوبو کې د کولیفارم او نورو بېلابېلو نوعو بکټریاو مثبتو پېښو ښودنه کوي، چې په دې څېړنه کې د ښار ټولو نهو ناحیو څخه (۹۰) نمونې راټولې او تر څېړنې لاندې نیول شوي دي، چې په کې اووه ډوله بکټریاوې وموندل شوې. د ټولو نمونو له ډلې په (۳۱) نمونو یا (۳۴,۴%) کې د (*E. Coli*) مثبتې پېښې دي. *Serratia_Marcescens* بکټریا په (۲۷) نمونو یا ۳۰% کې مشاهده شوه. په درېیمه درجه کې په (۲۴) نمونو کې *Pseudomonas Spp* بکټریا وکتل شوه چې (۲۶,۷%) جوړوي. د څلورو نورو موندل شویو بکټریاوو د مثبتو پېښو اړوند معلومات په ترتیب سره په لاندې جدول کې ښودل شوي دي.

گټه	بکټریا	فریکوینسي	پریویالانس
۱	<i>E. Coli</i>	۳۱	۳۴,۴%
۲	<i>Serratia_Marcescens</i>	۲۷	۳۰%
۳	<i>Pseudomonas Spp</i>	۲۴	۲۶,۷%
۴	<i>Enterobacter Spp</i>	۲۱	۲۳,۳%
۵	<i>Vibrio-Para hemolytic</i>	۱۴	۱۵,۶%
۶	<i>Klebsiella_oxytoca</i>	۱۲	۱۳,۳%
۷	<i>Salmonella Spp</i>	۱۱	۱۲,۲%

۲- جدول: د جلال اباد ښار څښاک اوبو کې د بېلابېلو بکټریاوو فریکوینسي او پریویالانس

د ناحیې (جغرافیوي موقعیت) او بکټریاوو ترمنځ اړیکه

په لاندې درېیم جدول کې د a توری: په جدول کې د اوسطونو پر سر باندې د انګلیسي ژبې (a) توری، چې له یو بل سره توپیر لري، د اوسطونو ترمنځ مانا لرونکی توپیر راپه گوته کوي. د جلال اباد ښار په نهو ناحیو کې د *Vibrio-Parahemolytic*، *Salmonella Spp* او *Klebsiella Ooxytoca* شتون به احصایوي ډول معنا لرونکی تړاو لري ($P < 0.05$). دا ښیي چې ځینې ناحیې ښايي د ځینو نورو ناحیو په پرتله ککړې وي. د څېړنې په پایله کې *E. Coli*، *Pseudomonas Spp*، *Serratia_Marcescens*، *Enterobacter Spp* موندل شوې بکټریاوې د احصایوي تحلیل پر بنسټ مانا لرونکی تړاو نه لري ($P > 0.05$).

۱.۲. د کور ډول (شخصي يا کرایي)

د دې څېړنې د احصايوي تحليل پر بنسټ څرگنده شوه چې د کورونو څښاک اوبو کې د ځينو بکټرياوو شتون، د کورونو له ډول سره معنی لرونکی تړاو لري ($P < 0.017$). *Salmonella Spp*. کرایي کورونه د *Salmonella* بکټريا له پلوه له شخصي کورونو څخه زیات ککړ څرگند شو چې ښايي دا ککړتیا د اوبو د پاکوالي سیستمونو یا د اوبو د مدیریت توپیر له امله وي.

۱.۳. د اوبو سرچینه

دا چې په دې څېړنه کې زیات شمېر نمونې له ژورو څاه گانو او کم شمېر د ښار له نلونو او سطحي څاه گانو څخه راټولې شوي دي، پر همدې بنسټ د احصايوي نتایجو په پایله کې د اوبو سرچینو (ښار نلکې، ژورې څاه گانې، سطحي څاه گانې) او د بکټرياوو شتون ترمنځ احصايوي مانا لرونکی تړاو ونه موندل شو ($P > 0.05$).

۱.۴. د اوبو زېرمه (پلاستيکي، فلزي، کانکريټي)

د اوبو د ککړتیا او بکټرياوو د مخنيوي لپاره، یوازې د موادو ډول مهم نه دی، بلکې د اوبو زېرمو پاک ساتل، پټول، د لمر، دورو او حیواناتو له تماس څخه ساتل هم ډېر مهم دي. د اوبو زېرمې که هر ډول وي، خو چې مناسبه ساتنه یې وشي، د بکټرياوو وده به په کې کمه وي. پر همدې بنسټ ددغې څېړنې احصايوي پایلو وښودله چې د اوبو ساتلو د موادو ډول (کانکريټ، پلاستیک، فلز) د بکټرياوو له شتون سره مانا لرونکی تړاو نه لري ($P > 0.05$). مگر پلاستيکي زېرمې تر نورو زیات د ککړتیا خطر لري؛ البته په هغه صورت کې چې د اوږدې مودې لپاره د لمر وړانگو پر وړاندې پاتې شي او یا له بې کیفیته پلاستیک څخه جوړه شوي وي.

۱.۵. د اوبو سرچینې او فاضلاب ترمنځ واټن

ددغې څېړنې د احصايوي تحليل پایلې وښودله چې د بدرفع واټن او د څښاک اوبو کې د بکټرياوو شتون ترمنځ اړیکه احصايوي مانا نه لري ($P > 0.05$)، بلکې د (۳۰) مترو څخه کمه فاصله د بکټرياوو د موجودیت خطر زیاتولای شي. ($P > 0.05$) دا مانا لري چې ددغې څېړنې له مخې، موږ نشو ویلای چې د اوبو له زېرمو څخه د بدرفع واټن د بکټرياوو د شتون سره مهمه او مستقیمه اړیکه لري. که څه هم دغه پایله دا معنا نه لري چې اړیکه نشته، بلکې ښايي نور لاملونه لکه د خاورې ډول، د فاضلاب د زېرمو جوړښت یا د معلوماتو محدودیتونه د پایلو پر اعتبار اغېزمن وي. نو له همدې امله اړتیا ده چې دا موضوع د پراخو او منظمو څېړنو له لارې نوره هم وڅېړل شي.

۱.۶. د اوبو زېرمو پاکولو موده

که څه هم د روغتیا نړۍ وال سازمان او نورو څېړنو مطالعاتو ښودلې ده، چې د څښاک اوبو زېرمې که د (۶-۳) میاشتو په موده کې خالي نه شي، نو د بکټرياوو په شتون او کچه باندې اغېزه لري، مگر ددغې څېړنې د احصايوي تحليل پر بنسټ معلومه شوه چې د اوبو زېرمو پاکولو موده د بکټرياوو شتون او کچې سره معنا لرونکي تړاو نه لري ($P > 0.05$)، ځکه چې به دغې څېړنه کې ټولې نمونې له هغو زېرمو څخه راټولې شوي او تر مطالعې لاندې نیول شويدي، چې د خالي کېدو موده یې تر لسو ورځو زیاته نه وه؛ لامل یې دا و چې د ټولو زېرمو ظرفیت کم او د ډېرې مودې لپاره به کې اوبه نه ساتل کېدلې. همدارنګه په دې څېړنه کې د جلال اباد ښار د نهو ناحیو له وګړو څخه د کولیفارم بکټرياوو په اړه معلوماتو، وقایوې تداييرو او د څښاک اوبو

لابراتواري معایناتو په اړه، د پوښتنیځې په واسطه، معلومات راټول شوي وو، مگر په ذکر شویو برخو کې د اړوندو ناحیو خلکو معلومات نه درلودل، پر همدې بنسټ د دې څېړنې په احصایوي تحلیل کې به ډام کې ونه نیول شول.

ميكروب			نسبة الإصابة								نسبة الإصابة		نسبة الإصابة			
نوع الميكروب			لحمية	خضراء	ذرية	خضراء	خضراء	خضراء	خضراء	خضراء	خضراء	خضراء	خضراء	خضراء	خضراء	
E. Coli	χ^2	P value	50.0%	30.0%	30.0%	10.0%	50.0%	30.0%	30.0%	20.0%	20.0%	60.0%	20.0%	20.0%	60.0%	
			8.950 ^b								0.621 ^a		0.449a		33.7%	
			0.346								0.431		0.799		50.0%	
Pseudomonas Spp	χ^2	P value	40.0%	20.0%	10.0%	30.0%	40.0%	20.0%	10.0%	20.0%	50.0%	21.4%	29%	0.0%	27.0%	0.0%
			8.182 ^c								0.570 ^b		1.522 ^c		0.0%	
			0.416								0.450		0.467		0.0%	
Vibrio-Para hemolytic	χ^2	P value	10.0%	0.0%	20.0%	10.0%	10.0%	60.0%	10.0%	0.0%	20.0%	21.4%	12.9%	0.0%	15.1%	50.0%
			23.008 ^a								1.067 ^a		2.167 ^c		0.0%	
			0.003								0.302		0.335		0.0%	
Serratia_Marcescens	χ^2	P value	10.0%	30.0%	30.0%	20.0%	30.0%	40.0%	30.0%	10.0%	70.0%	21.4%	33.9%	0.0%	30.2%	50.0%
			12.381 ^a								1.422		1.240 ^d		0.0%	
			0.135								0.32		0.538		0.0%	
Salmonella Spp	χ^2	P value	20.0%	0.0%	10.0%	0.0%	0.0%	0.0%	0.0%	0.0%	80.0%	0.0%	17.7%	0.0%	12.8%	0.0%
			51.784 ^a								5.659 ^c		0.583 ^a		0.0%	
			0.000								0.017		0.747		0.0%	
Enterobacter Spp	χ^2	P value	0.0%	20.0%	20.0%	30.0%	30.0%	10.0%	10.0%	30.0%	60.0%	14.3%	27.4%	0.0%	24.4%	23.3%
			13.416 ^a								1.860 ^b		1.274 ^a		0.0%	
			0.098								0.173		0.520		0.0%	
Klebsiella_oxytoca	χ^2	P value	0.0%	10.0%	0.0%	0.0%	10.0%	10.0%	20.0%	0.0%	70.0%	10.7%	14.5%	0.0%	12.8%	50.0%
			34.615 ^a								0.241 ^a		2.657 ^c		0.0%	
			0.000								0.623		0.265		0.0%	

د اوبو د باکتریاوي ککړتیا			د اوبو د باکتریاوي ککړتیا د څارنې لاملونه				د اوبو د باکتریاوي ککړتیا د څارنې لاملونه			
د اوبو د باکتریاوي ککړتیا	د اوبو د باکتریاوي ککړتیا	د اوبو د باکتریاوي ککړتیا	5m	10m	15m	>15m	1	2	3	د اوبو د باکتریاوي ککړتیا
34.1%	34.5%	35.0%	33.3%	28.8%	71.4%	50.0%	0.0%	62.5%	40.0%	31.6%
0.004a			5.722a				3.659a			
0.998			0.126				0.301			
31.7%	20.7%	25%	27.8%	25.4%	28.6%	33.3%	0.0%	12.5%	80%	25%
1.091 ⁺			0.207 ⁺				1.649 ⁺			
0.588			0.976				0.648			
22%	13.8%	5.0%	16.7%	16.9%	14.3%	0.0%	0.0%	12.5%	20.0%	15.8%
3.42 ⁺			1.218 ⁺				3.905 ⁺			
0.219			0.749				0.272			
36.6%	31%	15%	44.4%	25.4%	42.9%	16.7%	0.0%	25%	40%	30.3%
3.004 ⁺			3.436 ⁺				1.950 ⁺			
0.223			0.329				0.583			
19.5%	6.9%	5.0%	0.0%	15.3%	28.0%	0.0%	0.0%	12.5%	0.0%	13.2%
3.770 ⁺			5.591				3.314 ⁺			
0.152			0.133				0.346			
29.3%	24.1%	10.0%	16.7%	30.5%	0.0%	0.0%	0.0%	25%	40%	22.4%
2.805 ⁺			6.102 ⁺				1.585 ⁺			
0.246			0.107				0.663			
19.5%	6.9%	10.0%	5.6%	15.3%	14.3%	16.7%	0.0%	25.0%	0.0%	13.2%
2.587 ⁺			1.194 ⁺				1.484 ⁺			
0.274			0.754				0.686			

د جدول : د جلال اباد ښار (ناهيو په کچه) د څښاک په اوبو کې د بېلابېلو باکتریاوو د شتون شمېر او سلنه

په لاندې څلورم جدول کې د جلال اباد ښار په څښاک اوبو کې د باکټريايي ککړتيا اندازه په نهو (۹) ناحيو کې ښودل شوې ده. د *E. coli* باکټريا پريويلاټس د ټولو ناحيو په نسبت په دويمه ناحيه کې زيات (۳۶،۶۳٪) و. په دې پسې تر ټولو لوړ پريويلاټس په لومړۍ، اوومه، درېيمه او نورو ناحيو کې وليدل شو. همدارنگه د سيوډوموناس د نوعو تر ټولو لوړ (۳۳،۳۳٪) پريويلاټس په څلورمه ناحيه کې ثبت شو. د دويمې او درېيمې ناحيې په اوبو کې د ويبريو پاراهيمولايتيکس باکټريا د نهشتون ترڅنگ تر ټولو لوړ (۱۸،۱۸٪) پريويلاټس په نهمه ناحيه کې وليدل شو. همدارنگه د *Serratia_Marcescens* باکټريا تر ټولو لوړ پريويلاټس په شپږمې او درېيمې ناحيې کې په ترتيب سره (۳۰،۷۶٪) او (۳۰٪) وموندل شو. د دويمې، څلورمې، پنځمې، شپږمې، اوومې او اتمې ناحيې په څښاک اوبو کې د سلمونيل باکټريا د نهشتون ترڅنگ تر ټولو لوړ پريويلاټس په لومړۍ ناحيه کې (۱۳،۳۳٪) وليدل شو. په همدې ترتيب انټېرو باکټر په لومړۍ ناحيه کې د نهشتون ترڅنگ لوړ پريويلاټس په اتمې او څلورمې ناحيې څښاک اوبو کې په ترتيب سره (۵۰٪) او (۳۳،۳۳٪) وموندل شو. هېره دې نه وي چې کليسيپلا اوکسيټوکا د لومړۍ، درېيمې، څلورمې او اتمې ناحيې په څښاک اوبو کې د نهشتون ترڅنگ، په اوومه ناحيه کې په لوړ پريويلاټس (۲۳،۰۷٪) وموندل شوه.

د باکټرياو د شمېر له مخې د ناحيو ککړتيا: د څېړنې په پايله کې په لومړۍ درجه کې لومړۍ او پنځمه ناحيه ۱۵ نمونو (۱۳،۸۸٪)، دويمه درجه کې شپږمه او اوومه ناحيه ۱۳ نمونو (۱۲،۰۳۷٪)، په درېيمه درجه کې دويمه او نهمه ناحيه ۱۱ نمونو (۱۰،۱۸٪)، درېيمه، څلورمه او اتمه ناحيه کې ۱۰ نمونو (۹،۲۵٪) د څښاک اوبو باکټريالوزيکه ککړتيا وښودل شوه.

د جلال اباد ښار نهه ناحيو څښاک اوبو کې د موندل شويو باکټرياو اوسط: په لومړۍ درجه کې *E. coli* (۴۰،۱۹٪)، په دويمه درجه کې انټېرياکټر نوعې (۲۰،۴۳٪)، په درېيمه درجه کې سيوډوموناس نوعې (۱۹،۵۶٪)، په ترتيب سره *Serratia_Marcescens* (۱۹،۱۶٪)، ويبريو پاراهيمولايتيک (۱۲،۷٪)، کليسيپلا اوکسيټوکا (۶،۱۸٪) او سلمونيل نوعې شتون په اوسط ټول (۲،۵۹٪) وښودل شو.

Klebsiella		Enterobacter Spp		Salmonella Spp		Serratia_Marcescens		Vibrio-Para hemolytic		Pseudomonas Spp		E. Coli		بکټريايوي ناڅښه
oxytoca														
پريپوړيلانس	فرېکونسي	پريپوړيلانس	فرېکونسي	پريپوړيلانس	فرېکونسي	پريپوړيلانس	فرېکونسي	پريپوړيلانس	فرېکونسي	پريپوړيلانس	فرېکونسي	پريپوړيلانس	فرېکونسي	
۰٪	۰	۰٪	۰	۱۳،۳۳٪	۲	۶،۶۶٪	۱	۲۰٪	۳	۲۶،۶۶٪	۴	۳۳،۳۳٪	۵	لومړۍ
۹،۰۹٪	۱	۱۸،۱۸٪	۲	۰٪	۰	۱۸،۱۸٪	۲	٪	۰	۱۸،۱۸٪	۲	۳۶،۳۶٪	۴	دویمه
۰٪	۰	۲۰٪	۲	۱۰٪	۱	۳۰٪	۳	٪	۰	۱۰٪	۱	۳۰٪	۳	درېیمه
۰٪	۰	۳۳،۳۳٪	۳	۰٪	۰	۲۲،۲۲٪	۲	۱۱٪	۱	۳۳،۳۳٪	۳	۱۱٪	۱	څلورمه
۶،۶۶٪	۱	۲۰٪	۳	۰٪	۰	۱۳،۳۳٪	۲	۶،۶۶٪	۱	۲۶،۶۶٪	۴	۲۶،۶۶٪	۴	پنځمه
۷،۶۶٪	۱	۷،۶۹٪	۱	۰٪	۰	۳۰،۷۶٪	۴	۱۵،۳۸٪	۲	۱۵،۳۸٪	۲	۲۳،۰۷٪	۳	شپږمه

بکتریاوي	E. Coli	Pseudomonas Spp	Vibrio-Para hemolytic	Serratia_Marcescens	Salmonella Spp	Enterobacter Spp	Klebsiella oxytoca
ناچه	فرېکونسي	پروپولاس	فرېکونسي	پروپولاس	فرېکونسي	پروپولاس	فرېکونسي
اوومه	۴	۳۰،۷۶	۱	۷،۶۹٪	۱	۷،۶۹٪	۳
انه	۱	۱۰٪	۲	۲۰٪	۱	۱۰٪	۰٪
نهمه	۱	۹،۰۹٪	۲	۱۸،۱۸٪	۲	۱۸،۱۸٪	۱

۴- جدول : د جلال اباد ښار (ناحيو په کچه) د څښاک په اوبو کې د بېلابېلو باکتریاو د شتون شمېر او سلنه

مناقشه

په دغه څېړنه کې چې د سپین غر پوهنتون په څېړنيز مرکز کې ترسره شوېده، د جلال اباد ښار له نهو (۹) ناحيو څخه په کې په انفرادي ډول (۱۰) د اوبو نمونې راټولې شويدي، چې ټولې (۹۰) نمونې کېږي. د نمونو له مطالعې څخه زمونږ موخه د کورونو څښاک اوبو د مخزنونو د باکتریاوي ککړتیا ارزونې او د کوليفارم بکتریاو شتون او تجريد و، چې په تصادفي توگه نور گرام منفي باسيلونه هم له دې نمونو څخه تجريد شوي دي. که څه هم په اوبو کې زيات شمېر بېلابېلې باکتریاوي شته، خو د لاسرسي وړ امکاناتو پر بنسټ په څېړنه کې اووه ډوله بکتریاوي تجريد او پېژندل شوې دي. نورو څېړنو ښودلې ده چې د نمونو په ملوئيت (Contamination) کې د خلکو نه پاملرنه او د پوهې کموالی د پام وړ ونډه لري، نو ځکه معلومه شوه چې د ننگرهار ولايت جلال اباد ښار د کورونو د څښاک اوبو په مخزنونو کې د کوليفارم بکتریاو ترڅنگ ځينې نورې گرام منفي بکتریاوي هم شته، چې د کوليفارم بکتریاو له ډلې د ټولو نمونو څخه به ۳۱ نمونو کې د E. Coli مثبتې بېښې ۳۴،۳٪ سلنه، انتيروباکتر په ۲۱ نمونو کې ۲۳،۳٪، کلبسيلا په ۱۲ نمونو کې ۱۳،۳٪ او په non coliform بکتریاو کې وېبريو پارا هيمولاييک په ۱۴ نمونو کې ۱۵،۶٪، سیراشيه مارسېسينس په ۲۷ نمونو کې ۳۰٪، سيودوموناس سپيشيز په ۲۴ نمونو کې ۲۶،۷٪ او سلمونېلا سپيشيز په ۱۱ نمونو کې ۱۲،۲٪ بکتریاوي موندل شوي دي. زمونږ څېړنې ته ورته څېړنه په (۲۰۱۵ز) کال کې د پاکستان په هزاره ډوبزن کې ترسره شوې، چې په کې د ايت اباد، هريپور او مانسهرې ښارونه د کوليفارم بکتریاو د تجريد په موخه ټاکل شوي دي او په بېلابېلو وختونو کې ورڅخه (۹۰) نمونې راټولې شويدي؛ د ايت اباد د اوبو په نمونو کې ۲۰٪، په هريپور کې ۱۷،۷۷٪ او د مانسهرې اوبو په نمونو کې ۱۶،۶۶٪ د کوليفارم بکتریاوي موندل شويدي. که ذکر شوې سلنه جمع شي، نو د ۵۰ سلنې څخه د کوليفارم بکتریا بېلابېل ډولونه زياتېږي. د څښاک په اوبو کې د بکتریاو شتون پر بنسټ، په پورته څېړنه کې د اي کولای بکتریا % ۲۶،۶۶ aeruginosa بکتریا % ۱۲،۲۲، H.Pylori بکتریا % ۸،۸۸ او سلمونېلا ټايفي % ۶،۶۶ موندل شويدي. زمونږ په څېړنه کې د لابراتواري موادو د امکاناتو محدوديت له مخې ځينې بکتریاوي چې په اوبو کې يې د شتون شونتيا شته، نه دي پېژندل شوي. ددغې څېړنې او نورو څېړنو په پايلو کې د بکتریاو تفاوت په دې کې دی، چې هلته په ځينو برخو کې وقايوي

تدابیر ترسره شوي دي، په داسې حال کې چې ددې څېړنې موندنو له مخې د څښاک اوبو لپاره وړتیاوې تدابیر نه شته. دې څېړنې ته ورته څېړنه په نایجیریا کې په (۲۰۱۵ز) کال کې ترسره شوې، چې ایکولای په کې %۱۴، K. oxytoca به کې %۳،۸، Salmonella spp په کې %۲۲ او Enterobacter، Shigella، klebsiella بکتریاوي هم په کې موندل شوي دي خو دقیقه سلنه یې نه ده ښودل شوې.

پایله اخیستنه

څرنگه چې د نورو څېړنو او د روغتیا نړیوال سازمان د مطالعاتو پر بنسټ د څښاک اوبه د بکتریاو له شتون څخه بې برخې نه دي، نو په دغې څېړنه کې چې د ننگرهار ولایت جلال اباد ښار د نهو (۹) ناحیو څښاک اوبو کیفیت بکتریاالوژیکي ارزونې او د کولیفارم بکتریاو تجرید په موخه ترسره شوه، وښودله چې د کولیفارم بکتریاو په ټوله کې له ټولو نمونو څخه به ۳۱ هغو کې د E. Coli مثبتې پېښې %۳۴،۴ سلنه، ائیروباکتر په ۲۱ نمونو کې %۲۳،۳، کلېسیلا په ۱۲ نمونو کې %۱۳،۳ او په non coliform بکتریاو کې وېبریو پاراهیمولایټیکس په ۱۴ نمونو کې %۱۵،۶، سیراشیه مارسېسینس په ۲۷ نمونو کې %۳۰، سیوډوموناس سپیشیز په ۲۴ نمونو کې %۲۶،۷ او سلمونېلا سپیشیز په ۱۱ نمونو کې %۱۲،۲ بکتریاوې موجودې وې. د جلال اباد ښار په ځینو ناحیو کې ځینو بکتریاو لکه ای کولای، سیراشیه مارسېسینس او سیوډوموناس په لوړه سلنه شتون د احصایوي تحلیل پر بنسټ معنا لرونکي توپیر لري ($P < 0.05$). همدارنگه هغه شمېر فکتورونه چې د څښاک په اوبو کې یې د بکتریاو پر شتون باندې اغېز یا ورسره اړیکه لرله، وڅېړل شو او معلومه شوه چې کرایي کورونه د سلمونېلا بکتریا د شتون له پلوه تر شخصي کورونو زیات ککړ دي ($P < 0.05$). د اوبو سرچینې، د اوبو د زېرمو ډول، د اوبو سرچینو د پاکوالي موده، د اوبو سرچینو او بدرفع ترمنځه واټن که څه هم عملي اغېز نښي، مگر ددې څېړنې د احصایوي تحلیل پر بنسټ معنا لرونکي اغېز/توپیر ونه وښودل شو. دا مقاله د نویو څېړنو پر بنسټ، روغتیايي متخصصینو او څېړونکو ته یو بشپړ نظر وړاندې کوي او شونې مداخلې روښانه کوي، چې کولای شي د څښاک اوبو ککړتیا باندې اغېز لرونکو فکتورونو پېژندلو او ککړتیا مخنیوي په اړه لازم عملي اقدامات ترسره کړي.

وړاندیزونه

د عامې روغتیا سکتور ته

- د عامې روغتیا اړوند ادارې باید د ښار د ناحیو له مخې د څښاک اوبو د کیفیت منظمه ارزونه وکړي او د میکروبي ککړتیاو پر وړاندې وړتیاوې تدابیر ونیسي.
- خلکو ته باید د اوبو د مخزنونو پاکوالي، د اوبو معیاري زېرمو انتخاب، د بکتریاو خطر او د مخنیوي لارو چارو په اړه د رسنیو، جوماتونو، ټولنیزو غونډو او تعلیمي او تحصیلي ادارو له لارې عامه پوهاوی وکړي.

د اوبو رسولو ادارې ته

- د اوبو رسولو اداره دې د اوبو منابعو منظم مدیریت او د څښاک اوبو د پاکولو اسانتیاوې برابرې کړي.
- د څښاک اوبو پایپونو، زېرمو، پمپ سټېشنونو جوړول او د تخریب شویو پایپونو ترمیمولو ته پاملرنه زیاته کړي.
- د نړۍ والو معیارونو په پام کې نیولو سره د څښاک اوبو د کیفیت دوامداره څارنه کول.

څېړونکو ته

- څېړونکي دې د هېواد په کچه د اوبو د کيفيت ارزونې په اړه نورې علمي څېړنې وکړي.
- څېړونکي دې د جلال اباد ښار څښاک اوبو ککړتيا اړوند لاملونو په اړه څېړنې وکړي.

اخځليکونه

1. Dahal P, Rai R, Sharma MR, Chaudhary LN, Chaudhary PN, Khadka N, Rai R. Prevalence of AmpC and Extended-Spectrum Beta-Lactamase Producing *E. coli* and *Klebsiella* Spp. In Sewage Effluents of Dharan, Nepal.
2. Lovley DR. Electromicrobiology. Annual review of microbiology. 2012 Oct 13;66(1):391-409.
3. Fricker CR, Eldred BJ. Identification of coliform genera recovered from water using different technologies. Letters in applied microbiology. 2009 Dec 1;49(6):685-8.
4. Hannan A, Anmala J. Classification and prediction of fecal coliform in stream waters using decision trees (DTs) for upper Green River watershed, Kentucky, USA. Water. 2021 Oct 8;13(19):2790.
5. Humayun E, Bibi A, Rehman AU, Ahmad S, Shujaat N. Isolation and identification of coliform bacteria from drinking water sources of Hazara Division, Pakistan. IOSR J Pharmacy. 2015;5(4):36-40. northern Rajasthan, India. Environmental monitoring and assessment. 2009 Dec;159(1):43-50.
6. Hussain T, Roohi A, Munir S, Ahmed I, Khan J, Edel-Hermann V, Kim KY, Anees M. Biochemical characterization and identification of bacterial strains isolated from drinking water sources of Kohat, Pakistan. African Journal of Microbiology Research. 2013;7(16):1579-90.
7. Abu-Sini MK, Maharmah RA, Abulebdah DH, Al-Sabi MN. Isolation and identification of coliform bacteria and multidrug-resistant *Escherichia coli* from water intended for drug compounding in community pharmacies in Jordan. In Healthcare 2023 Jan 18 (Vol. 11, No. 3, p. 299). MDPI.
8. Taj MK, Khan MA, Hussian A, Azam S, Khan S, Zafar A, Jaffer S, Ahmed B. ISOLATION AND IDENTIFICATION OF COLIFORM BACTERIA FROM DRINKING WATER OF QUETTA BALOCHISTAN. *J Popul Ther Clin Pharmacol*. 2024;31(4):19-25. doi:10.53555/jptcp.v31i4.5288
9. Shah MA, Ullah S, Mehmood A, Ullah F, Shah SI, Ali T, Waheed A, Rasheed SM. Identification of *E. coli* O157: h7, coliform, fecal coliform and total coliform from various food samples collected from Islamabad - Pakistan. Pure and Applied Biology (PAB). 2023 Nov 2;13(1):69-74

10. CM E, KC A, JC N, MU O, LI U, BO I. BACTERIOLOGICAL EVALUATION OF KWATA ABATTOIR WASTE WATER AWKA, NIGERIA.
11. Forster B, Pinedo CA. Bacteriological examination of waters: membrane filtration protocol. American Society for Microbiology. 2015 Jun 23:1-5.
12. Edition F. Guidelines for drinking-water quality. WHO chronicle. 2011;38(4):104-8.
13. Parija SC. Textbook of microbiology and immunology. Berlin, Heidelberg, Germany: Springer; 2023 Mar 16.
14. Central Statistics Organization (CSO), Islamic Republic of Afghanistan. Afghanistan Population Estimates for the Year 2023. Kabul: CSO; 2023.
15. Cheesbrough M. District laboratory practice in tropical countries, part 2. Cambridge university press; 2005.
16. Allen ME. Created: Friday, 30 September 2005 Last update: Monday, 01 April 2013

Assessment of Bacteriological Contamination in Household Drinking Water Reservoirs in Jalalabad City, Afghanistan¹

Mohammad Rasool Hassani^{1*}, Mohammad Jamil wasim²

^{1,2}Department of Clinic, Faculty of Medical Laboratory Technology, Spinghar Institute of Higher Education, Nangarhar, Afghanistan.

Article History

Received: 22/01/2025

Accepted: 14/04/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Bacteriological Contamination of Water
- Drinking water
- Jalalabad city
- Water Reservoirs

*Corresponding Author

Mohammad Rasool Hassani

E-mail:

hasanihasani432@gmail.co

Contact: + 93 (0) 786444562

Abstract

The bacteriological quality of drinking water is a key public health concern, as the presence of coliform bacteria is commonly associated with fecal contamination. In Jalalabad city, limited attention has been paid to the quality of water reservoirs used for household drinking purposes. Consequently, there is a critical research gap regarding the current status of water quality and the identification of potential infectious agents. To address this gap, the present study was conducted to evaluate the bacteriological quality of household drinking water reservoirs and to detect and isolate coliform bacteria. This cross-sectional observational study was carried out at the Research Center of Spinghar Institute of Higher Education from Qaws 18 to Dalwa 30, 1403 (Solar Hijri calendar). A total of 90 water samples were collected from nine districts of Jalalabad city. In addition to physical and biochemical assessments, bacterial analyses were performed using selective and differential media, including MCA, SSA, EMB, CLED, and TSI. For bacterial identification, standard reference methodologies were employed, including those described in District Laboratory Practice in Tropical Countries by Monica Cheesbrough and Bergey's Manual of Determinative Bacteriology by John G. Holt, PhD. These methods

included Gram staining, cultural morphology, and biochemical testing. Statistical analysis was performed using SPSS version 23. The Chi-square and ANOVA tests were applied to evaluate the associations between variables. The results revealed the presence of seven bacterial species: *Escherichia coli* (34.4%), *Serratia marcescens* (30%), *Pseudomonas* spp. (26.7%), *Enterobacter* spp. (23.3%), *Vibrio parahaemolyticus* (15.6%), *Klebsiella oxytoca* (13.3%), and *Salmonella* spp. (12.2%). Statistically significant relationships were found between bacterial contamination and variables such as district location and household type (owned vs. rented) ($P < 0.05$). However, no significant associations were observed between bacterial presence and factors like water source, reservoir type, proximity to sanitation facilities, or cleaning frequency ($P > 0.05$). This study provides valuable data for researchers and public health professionals, highlighting key risk factors and offering guidance for future interventions aimed at preventing drinking water contamination in urban communities.

د کولمو له درد څخه شکایت لرونکو شلو کلونو څخه کم عمره اشخاصو کې د جاردیازیس ناروغۍ پېښې او اړوند فکتورونه

څېړنیزه مقاله

٢١ ٢ تکنالوجېست نور علم خان لقمانی^١ تکنالوجېست قدرت الله امانی^٢
کلینیک د بېارتمنې، طبي تکنالوژي پوهنځی، سپین غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

لنډيز

Giardia په ټوله نړۍ کې د کولمو تر ټولو زیات پرتوزوایي انتان دی، اټکل شوې ده چې په کلني ډول د دې ناروغۍ (۲۸۰) میلیونه پېښې رامنځته کېږي. دا پرازیت په بې وزلو هېوادونو کې هر کال یوازې د اسهال (۲،۵) میلیونه پېښې رامنځته کوي. د ننگرهار ولایت په جلال اباد ښار کې یې خپرېدنه نامعلومه ده. د دې څېړنې اصلي موخې په جلال اباد ښار کې تر شلو کلونو کم عمره اشخاصو کې د جاردیازیس خپرېدنه او د خطر فکتورونو معلومول دي. دغه Cross-Sectional څېړنه درې میاشتو (د ۱۴۰۳ لمریز کال د سنبلې له لومړۍ څخه د عقرب تر دېرشمې نېټې پورې) په موده کې په سپین غر مومند معالجوي او تدریسي روغتون کې، تر (۲۰) کلونو کم عمره وگړو کې ترسره شوه. ټول هغه وگړي چې د کولمو ناروغۍ درملنې په موخه روغتون ته راغلي وو، په څېړنه کې شامل شوي او د غایطه موادو مایکروسکوپي ازموینې ته معرفي شوي دي. د غایطه موادو په نمونه کې د Giardia Spp مایکروسکوپي معاینه (مستقیم لوند سمېر مېتود) د Giardiasis تشخیص لپاره د سرو زرو معیاري مېتود په توگه گڼل کېږي. دا مېتود د سپستمونو او تروفوزویتونو کشف کولو لپاره کارول کېږي. د پایلو پر بنسټ، د جاردیازیس پېښو د زده کړو کچې ($\chi^2 = 4.579, P=0.040$)، د خوراک ترمخه د لاسونو نه پرېمینخل ($\chi^2 = 13.305, P=0.000$)، د څښاک اوبو منبع ($\chi^2 = 5.585, P=0.026$) او تر مصرف وړاندې د اومه سبزیجاتو نه پرېمینخلو ($\chi^2 = 4.236, P=0.044$) سره معنی لرونکي تړاو درلود. ننگرهار ولایت جلال اباد ښار کې د شلو کلونو څخه کم عمره وگړو کې د جاردیازیس خپرېدنه لوړه ده. د خطر ډېری فکتورونه ناسمې حفظ الصحې پورې تړاو لري. پاکوالي او روغتیايي زده کړو ته پاملرنه، د روغتیا او حفظ الصحې په اړه عامه پوهاوی او د تعلیم کچې ته وده ورکول د کنټرول لپاره غوره کړنلارې دي. همدا راز اړوندې دولتي او نړیوالې مرستندویه ادارې د اوبو رسونې سپستمونو او مناسبو تشنابونو برابرولو له لارې د جاردیازیس پېښو په کمولو کې مرسته کولای شي.

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۹/۲۷
د قبلیدو نېټه: ۱۴۰۳/۱۱/۱۵
د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم گڼه: لومړۍ

بنسټیز ټکي

- اړوند فکتورونه
- جاردیازیس
- پېښې

مسؤل لیکونکی

تکنالوجېست نور علم خان لقمانی
برېښنالیک: Paraclinic.bmt
@spingharuniversity.edu.af
گرځنده شمېره: 788722955 (0) 93+

پېژندنه

Giardia Lamblia چې اوس د Giardia Intestinalis یا Giardia Duodenalis په نوم هم یادېږي، د لومړي ځل لپاره په (۱۶۸۱ز) کال کې د مایکروسکوپ اختراع کونکي (Anton van Leeuwenhoek) په واسطه ولیدل شوه. دا پرازیت په (۱۹۱۵ز) کال کې د

د هغو ساینس پوهانو په نوم ونومول شو، چې په لومړي ځل یې مطالعه کړې و (پروفیسور A. Giard به پاریس کې او ډاکټر F. Lambi په Prague کې).

جاردیا یو فلاجیل لرونکې پروتوزوا ده چې فعال شکل یې د یو نېلویونکي ډیسک په واسطه د کوربه د کولمو د پورتنۍ برخې استر سره ځان نېلوي او په همدې ځای کې تغذیه او تکثیر کوي. تروفوزویټس په هرو (۱۲) ساعتونو کې د دوه گوني انقسام په ډول وېشل کېږي. په دې توګه یو واحد پرازیت کولای شي په (۱۰) ورځو کې له یو میلیون څخه ډېر او په (۱۵) ورځو کې یو میلیارد ډېرېش وکړي (۱).

د خپل فعال ژوند په ځینو وختونو کې، تروفوزویټ د کولمو له دېوال څخه ځان جلا کوي، په غایطه مواد کې په خوړند حالت کې موجود وي، خپل سفر ته دوام ورکوي او فعال شکل یې هګۍ ته ورته شکل ته بدلېږي چې د سیست په نوم یادېږي او بالاخره په غایطه موادو کې اطراح کېږي. د سیست د اخراج دوران چې د Shedding په نوم یادېږي، ښایي د میاشتو لپاره دوام وکړي. یوځل چې سیستونه له بدن څخه خارج شي، بل حیوان یا انسان ته د خوړو له لارې انتقالېدلای شي. دغه سیستونه د معدې د اسید عمل او د هاضمې انزایمونو له امله په تروفوزویټس یا فعال شکل بدلېږي او د ژوند دوره یې په همدې شکل تکرارېږي. تروفوزویټ شکل یې (۹-۱۵) مایکرونه اوږد، (۵-۱۵) مایکرونه پراخه او (۴-۲) مایکرونه ضخامت لري. د سیست برعکس، تروفوزویټ شکل یې د کوربه نه بهر د اوږدې مودې لپاره ژوند نه شي کولی. سیستونه د (۸-۱۲) مایکرونه اوږدوالی او د (۶-۹) مایکرونه قطر لري، به یخو اوبو کې له دوو څخه تر درې میاشتو پورې ژوندي پاتې کېدلای شي، مګر منجمد کېدل نه شي زغملی (۱).

Giardia په ټوله نړۍ کې د کولمو تر ټولو زیات پروتوزوایي انتان دی، چې د اټکل له مخې یې په کلني ډول (۲۸۰) میلیونه پېښې رامنځته کېږي (۱). په بې وزلو هېوادوالو کې دا پرازیت یوازې هر کال د اسهال (۲،۵) میلیونه پېښې رامنځته کوي (۲). په دې هېوادونو کې Giardia انتان د ماشومتوب په لومړیو وختونو کې واقع کېږي او تر (۱۰) کلونو کم عمره ماشومانو کې یې خپرېدل تر (۳۰٪) پورې رسېږي (۳،۴).

په کشمیر دره کې تر دې دمه ترسره شوې څېړنې په ماشومانو کې د پروتوزوایي پرازیتونو (Giardia Intestinalis) او (Cryptosporidium Parvum) د خپرېدو کچه په ترتیب سره (۱۲،۲۸٪) او (۳۶٪) ښودلې ده (۵،۶). په هند کې ډېری څېړنې ترسره شوي چې په انسانانو او حیواناتو کې د جاردیا شتون څرګندوي (۷،۸). دغه انتان ښایي د شدید اسهال او (Malabsorption Syndrome) لامل شي، چې په پایله کې د ماشومانو د ودې ځنډ او ضعیفه (Psychomotor Development) رامنځته کړي (۹،۱۰). Giardia انتان همدارنګه د هیموګلوبین (Hb) کچې کموالي او هایپوالبومینیمیا پایله لري (۱۱،۱۲).

Giardia Duodenalis یا (G. Lamblia, G. Intestinalis) د نړۍ په کچه د انسانانو په منځ کې د کولمو یوه عامه راپور شوې پروتوزوا ده، چې په کال کې شاوخوا (۲۸۰) میلیونو خلک اغېزمنوي (۱۳). جاردیا مخ پر وده هېوادونو کې په کلني ډول د اسهال (۲،۵) میلیونو پېښې رامنځته کوي (۱۴).

G. Lamblia یوه فلاجیل لرونکې پروتوزوا ده، د کوچنیو کولمو په پورتنۍ برخه کې کالوني جوړوي او انسانان د پرازیت د Cysts داخلېدو له لارې په ناروغۍ اخته کوي. Giardia Cysts به نسبي ډول د چاپېریال شرایطو، په ځانګړي ډول کلورین، پر وړاندې مقاومت لري. Giardiasis د هر عمر ناروغي ده، خو په ماشومانو کې یې د خپرېدلو کچه لوړه ده (۱۵).

Giardiasis د هضمي سېسټم او Zoonotic ناروغي ده چې د Giardia په نسل يا Genus کې د پروتوزوایي پرازیتونو له امله رامنځته کېږي. جاردیا کولای شي انسانان، پسونه، غواگانې، سپي، پېشوگانې، مورکان، بیزوغان او نور ژوي اخته کړي، مگر انسان د انتان لپاره تر ټولو مهمه سرچینه ده (۱۶، ۱۷).

اوس مهال، د روغتیا ساتنې او ټکنالوژۍ پراختیا سره سره، پرازیټي انتانات په ټوله نړۍ او په ځانګړې توګه مخ پر وده هیوادونو کې د نفوس د زیاتوالي، هوا خرابوالي، د پوهې ټیټې کچې او ضعیفه تغذیې له امله، د روغتیا ساتنې له خورا عامو او مهمو ستونزو څخه دي (۱۸).

ددې څېړنې موخې په جلال اباد ښار کې د جاردیازیس پېښو او اړوندو فکتورونو څېړل دي، ترڅو د دې ناروغۍ د خطر فکتورونه څرګند او د مخنیوي لپاره یې کړنې وړاندې شي. په نیپال کې د کاهلو خلکو په منځ کې د G. Lamblia انتان د خپرېدلو کچه، د نورو څېړونکو د موندنو سره په ورته ډول، خورا ټیټه ښودل شوې (۱۹). د بېلګې په توګه، د عمر په لوړېدو سره په G. Lamblia انتان د اخته کېدو خطر کمېږي (۲۰).

د جنوبي کوریا او جاپان په ګډون په صنعتي هېوادونو کې د G. Lamblia انتان ډېر عام دی او یو له هغو اصلي پروتوزواو څخه ګڼل کېږي چې د نس ناستې لامل کېږي. یوې ګډې مطالعې د کوریا د سیول ملي پوهنتون په روغتون کې د HIV په ناروغۍ اخته ناروغانو کې د پرازیټي انتاناتو خپرېدل وڅېړل (۲۱).

مخ پر وده هېوادونو کې د اسهال لوی لاملونه د پاکو اوبو او مناسبې حفظ الصحې نه شتون چې کولای شي د باکټریا، پرازیټ او ویروس د ودې او لېږد لپاره زمینه برابره کړي (۲۲).

په کشمیر دره هند کې د یوې څېړنې موندنې ښيي چې هغه ماشومان چې له سرخلاصو اوبو (سیندونو/حوضونو) څخه اوبه څښي، ډېر په ناروغۍ اخته شوي او ورپسې هغه خلک دي چې د تل او څاه اوبه کاروي. هغه ماشومان چې ناجوش شوې اوبه څښي، د هغو په پرتله چې جوش شوې اوبه کاروي، ډېر په دې ناروغۍ اخته شوي دي؛ ورته پایلې د (Ayalew, A) او ملګرو (Tigabu, A) او ملګرو له لورې یې په ترسره شویو څېړنو کې هم موندل شوې دي (۲۳، ۲۴).

په کمزورې شخصي حفظ الصحه لرونکو ماشومانو کې د انتان کچه لوړه وه. هغه ماشومان چې لاسونه یې په عادي اوبو سره مینځل او ناپاک شوي نوکان یې ساتل، د هغو ماشومانو په پرتله چې تر حاجت وروسته یې د لاس مینځلو لپاره صابون کاروه او پاک شوي نوکان یې ساتل، د انتان ډېر خطر سره مخ وو. زموږ د څېړنې دا پایلې د (Sah, R. B) او ملګرو له لورې یې د ترسره شوې څېړنې له پایلو سره ورته دي (۲۵).

د ایران کرمانشاه په یوه څېړنه کې د (۶۳۷) قضیو له ډلې، د Giardia Lamblia د خپرېدو کچه (۱۳،۹۳) سلنې سره ده. په کلیوالو اوسېدونکو کې د خپرېدو کچه (۱۵،۶۷) سلنه د ښاري اوسېدونکو په پرتله (۱۱،۰۷) سلنه زیاته وه. د (۶-۴) کلونو کې تر ټولو لوړه کچه (۱۴،۲۴) سلنه او د (۲-۰) کلونو تر ټولو ټیټه (۱،۷۴) سلنه ده، هلکان چې (۱۶،۲۹) سلنه لري د انجونو په پرتله یې د خپرېدو کچه (۱۰،۴۵) سلنه لوړه ده. پرازیټي انتان په هغو ماشومانو کې چې مور او پلار یې لوړې زده کړې نه درلودې زیات و (۲۷). د انتاناتو تر ټولو لوړه سلنه په اګسټ میاشت کې (۵،۸۶٪) وه (۲۶).

په پاکستان کې د یوې څېړنې پایلې د Giardia Intestinalis د خپرېدو کچه (۱۷) سلنه ښودلې. مطالعې ښودلې چې (۶۲) سلنه

ناروغان تر خوړو مخکې د لاسونو منځلو عادت نه درلود، (۸۱) سلنه ناروغانو ناتفیه شوې او ناخوټېدلې اوبه کارولې، د (۴۸) سلنه ناروغانو تعلیمي حالت ابتدایي یا تر ابتدایه کچې هم ټیټ و، تر ټولو لوړې (۵۲ سلنه) مثبتې پېښې د ټیټ ټولنیز اقتصادي حالت له امله وې، په داسې حال کې چې په لوړ ټولنیز-اقتصادي حالت لرونکو کې یې د شتون سلنه یوازې (۱۴) ده (۲۷).

د جاردیازیس تشخیص

د غایطه موادو په نمونه کې د *Giardia Species* مایکروسکوپي معاینه د *Giardiasis* تشخیص لپاره د معیاري مېتود په توګه ګڼل کېږي. دا طریقه د سیستمونو او تروفوزویټونو کشف کولو لپاره ترسره کېږي. د مایکروسکوپي تخنیکونو حساسیت په مستقیم مایکروسکوپي یا *Concentration* مېتود، د معاینه شویو غایطه موادو د نمونو په شمېر او په مسلکي روزل شویو اشخاصو پورې اړه لري (۲۸).

د نمونې راټولولو او لابراتواري معایناتو کړنلارې

دغه *Cross-Sectional* څېړنه د درې میاشتو (د سنبلې له لومړۍ څخه د عقرب میاشتې تر دېرشمې نېټې پورې) په موده کې په سپین غر مومند پنځوس بستریز معالجوي او تدریسي روغتون کې، تر (۲۰) کالونو کم عمره ناروغانو کې ترسره شوې. ټول هغه اشخاص چې د کولمو ناروغۍ لپاره روغتون ته راغلي وو، په څېړنه کې شامل او د غایطه موادو مایکروسکوپي ازموینې ته معرفي شوي دي.

د نمونې اندازه او د نمونه اخیستنې تخنیک

په ټولیزه توګه د غایطه موادو (۳۰۹) نمونې، چې هره نمونه یې (۲-۵) ګرامه وه، په پاک کانتینر کې اخیستل شوي، د غایطه موادو هره نمونه په سمه توګه لېبل (د ناروغانو نوم، عمر او د پېژندنې شمېره) شوې وه او ناروغ ته د مناسبې نمونې راوړلو اړوند لازمي لارښوونې شوې وې. نمونې د روغتون پرايټولوژي څانګې ته راوړل، ژر تر ژره پروسس شوې او ټولې نمونې په مکروسکوپیک او مایکروسکوپیک ډول معاینه شوې.

د غایطه موادو معاینه په معمول ډول په (*Direct wet mount smear*) مېتود سره ترسره شوېده، ترڅو په ناروغانو کې د کولمو پرازیتي انتان (جاردیا) کشف شي.

Direct Wet Mount Smear مستقیم لوند سمېر مېتود

د جاردیازیس تشخیص زیاتره وخت د غایطه موادو د معاینې په واسطه تائیدېږي. د فزیولوژیکي مالګې (*Normal Saline*) په محلول (۰.۸۵ NaCl) کې د غایطه موادو معلق یا د سوډیم اسیټېټ، اسیټیک اسید، فارمالین کې تثبیت په اسهالي یا نرمو نمونو کې د *Giardia Trophozoite* د لټولو لپاره لوند سمېر کارول کېږي. لوند سمیر یا بې رنګه یا هم د لوګول آیوډین په واسطه په تلون شوي شکل (۲-۵ سلنه لوګول محلول) معاینه کېدلای شي. د مستقیم لوند سالیڼ سمېر معاینې په واسطه د غایطه موادو په تازه نمونو کې متحرک تروفوزویټونه د لیدلو وړ وي، مګر په تلون شوي سمېر او (SAF) کې تروفوزیټ بې حرکت

وي (۲۸). دا چې مستقیم لوند سمېر مېتود ډېر ښه يعنې اسانه، کم مصرفه او په هر ځای کې د ترسره کېدلو وړ مېتود دی او د پرازیت دواړه (سیست او متحرک تروفوزیټ) شکلونه په کې ښه تشخیصېدلای شي؛ نو مونږ هم له یاد مېتود څخه په خپله څېړنه کې ګټه اخیستې ده.

اخلاقي موارد

تر څېړنې لاندې اشخاصو په اړه د هغوی یا تر (۱۰) کالو کم عمره کوچنیانو له والدينو څخه، د خوښې (رضایت) څرګندولو فورمې په ډکولو سره، اجازه اخیستل شوېده. تر څېړنې لاندې ټولو ناروغانو اړوند معلومات محرم ساتل شويدي. د اخلاقي مواردو فورم د سپين غر پوهنتون اخلاقي کمیټې له لورې تائید شوی و. یاد فورم د څېړنې لپاره د لومړنيو معلوماتو او ارقامو راټولولو لپاره کارول شوی او ترلاسه شوي معلومات او ارقام د SPSS نرمالي (سافټویر) په مرسته تحلیل شوي دي.

پایلي

د ګډونوالو ټولنیزې-جغرافیوي ځانګړنې

د څېړنې د ګډونوالو د ټولنیزو-جغرافیوي ځانګړنو اړوند پایلې په لومړي جدول کې ښودل شوي دي. د پایلو پر بنسټ ډېری (۶۴،۱) سلنه ګډونوال نارینه او د ټولو منځنۍ عمر (۱۱،۶۳) کاله و. د دې ترڅنګ د ګډونوالو (۸۳،۵٪) نالوستي او (۹۵،۵٪) بې دندې وو. (۸۸،۷٪) ځواب ویونکو د حاجت ترسره کولو لپاره له تشناب څخه ګټه اخیسته، (۷۸،۳٪) تر خوراک وړاندې او (۶۵،۷٪) تر خوراک وروسته لاسونه مینځل. په ورته ډول (۵۵) سلنه ځواب ویونکو د اوبو له خوندي سرچینو څخه ګټه اخیستله، د دوی له ډلې (۱۸،۴٪) خلکو د ښېلو لپاره له جوش اوبو څخه ګټه اخیستله او ډېر کم شمېر (۵،۲٪) ځواب ویونکو په ازاده فضا کې حاجت ترسره کاوه. د دوی په ورځني ژوند کې له خامو سبزیجاتو څخه د ګټې اخیستنې سلنه (۸۹) وه، په داسې حال کې چې (۷۹،۳٪) یې خام سبزیجات تر استعمال وړاندې مینځل. د دوی له ډلې (۵۲،۱) سلنه ګډونوالو د کورونو د کثافتاتو او خخلو ځای پر ځای کولو لپاره ځانګړي ځایونه درلودل، نږدې نیمایي (۵۰،۸) سلنه خلکو کورني حیوانات درلودل؛ په داسې حال کې چې (۴۷،۹٪) خلکو کورنيو حیواناتو سره تر تماس وروسته خپل لاسونه مینځل.

متغیر	کټګوري	فریکوینسي	سلنه
جنس	نارینه	۱۹۸	۶۴،۱
	ښځینه	۱۱۱	۳۵،۱
د زده کړو کچه	لوستی	۲۵۸	۱۶،۵
	نالوستی	۵۱	۸۳،۵
د دندې حالت	دنده لري	۱۴	۴،۵

۹۵,۵	۲۹۵	دنده نه لري	بيت الخلا لرل
۸۸,۷	۲۷۴	لري	
۱۱,۳	۳۵	نه لري	
۲۰,۷	۶۴	عمومي ځايونه	د غسل کولو ځای
۷۹,۳	۲۴۵	تشناب	
۷۸,۳	۲۴۲	هو	تر خوراک وړاندې لاسونه مينځل
۲۱,۷	۶۷	نه	
۶۵,۷	۲۰۳	هو	تر خوراک وروسته لاسونه مينځل
۳۴,۳	۱۰۶	نه	
۵۵	۱۷۰	خوندي (لکه د پايب) اوبه	د څښاک اوبو سرچينې
۴۵	۱۳۹	ناخوندي اوبه	
۱۸,۴	۵۷	هو	تر څښلو وړاندې اوبه جوشول
۸۱,۶	۲۵۲	نه	په ازاده فضا کې حاجت ترسره کول
۶۳,۱	۱۹۵	ډېر کم	
۱۲,۹	۴۰	کله کله	
۱,۶	۵	ځينې وخت	
۱۷,۲	۵۳	زیاتره وخت	
۵,۲	۱۶	تل/همېشه	

۸۹	۲۷۵	هو	په ورځني ژوند کې د خامې سبزی خوړل
۱۱	۳۴	نه	
۷۹,۳	۲۴۵	هو	تر خوړلو وړاندې د خامو سبزیو پرېمېنځل
۲۰,۷	۶۴	نه	
۵۲,۱	۱۶۱	ځانگړي ځایونه	د کور د کثافاتو او خخلو ځای پر ځای کول
۴۷,۹	۱۴۸	عمومي ځایونه	
۵۰,۸	۱۵۷	هو	په کور کې د کورنیو څارویو لرل
۴۹,۲	۱۵۲	نه	
۴۷,۹	۱۴۸	هو	څارویو سره تر تماس وروسته لاسونه پرېمېنځل
۵۲,۱	۱۶۱	نه	
۳۳,۵±۱۱,۶۳۵,۳۳			عمر
۴,۳۷±۱۰,۲۶			د کورنۍ د غړو شمېر

لومړۍ جدول: د څېړنې د گډونوالو ټولنیزې-جغرافیوي ځانگړنې

د جاردیازیس پیښې او اړونده فکتورونه

د جاردیازیس د پیښو او اړوندو فکتورونو پایلې په دویم جدول کې ښودل شوي دي. د پایلو پر بنسټ، د جاردیازیس پیښې د زده کړو کچې ($\chi^2 = 4,079, P=0,040$)، د خوراک تر مخه د لاسونو نه مینځل ($\chi^2 = 13,305, P=0,000$)، د څښاک اوبو منبع ($\chi^2 = 5,085, P=0,026$) او تر مصرف وړاندې د خامو سبزیجاتو نه مینځلو سره ($\chi^2 = 4,236, P=0,044$) معنی لرونکي تړاو درلود. پر همدې بنسټ د (Chi-Square) احصایې له مخې د پام وړ متغیرونه چې د جاردیازیس ناروغۍ د زیاتوالي لامل کېږي، سلنه او کچه یې په ترتیب سره په نالوستو کې (41,5) سلنه او په لوستو کې (25,5) سلنه وه. همدارنګه تر خوراک د مخه د لاسونو مینځلو له مخې، په هغو خلکو کې چې تر خوراک د مخه یې لاسونه نه پرېمینځل، د جاردیازیس پیښې په کې (52,8) سلنه او هغوی چې لاسونه یې پرېمینځل د جاردیازیس پیښې په کې (31,5) سلنه وې. د دې سربېره هغو (31,7) سلنه ځواب ویونکو چې د څښاک لپاره یې له خوندي اوبو څخه ګټه اخیستله، د جاردیازیس پیښې په کې د هغو (44,7) سلنه خلکو په پرتله چې له ناخوندي اوبو څخه یې ګټه پورته کوله، کمې وې. په اخر کې هغو (35,9) سلنه ځواب ویونکو چې تر خوراک د مخه یې خامه سبزی پرېمینځله، د هغو (50,0) سلنه ځواب ویونکو په پرتله چې خامه سبزی یې له پرېمینځلو پرته خوړله، د جاردیازیس کمې پیښې یې درلودلې.

متغیر	کټګوري	د جاردیا حالت		Chi-Square عدد	د P عدد
		منفی	مثبت		
د اوسېدو ځای	کلیوالي	۱۶۶ (۶۰,۶٪)	۱۰۸ (۳۹,۴٪)	۰,۳۴۴	۰,۵۸۷
	ښاري	۲۳ (۶۵,۷٪)	۱۲ (۳۴,۳٪)		
جنس	نارینه	۱۲۳ (۶۲,۱٪)	۷۵ (۳۷,۹٪)	۰,۲۱۲	۰,۷۱۵
	ښځینه	۴۴ (۵۹,۵٪)	۴۵ (۴۰,۵٪)		
د زده کړو کچه	لوستي	۳۸ (۷۴,۵٪)	۱۳ (۲۵,۵٪)	۴,۵۷۹	۰,۰۴۰
	نالوستي	۱۵۱ (۵۸,۵٪)	۱۰۷ (۴۱,۵٪)		
د دندې حالت	دنده لري	۹ (۶۴,۳٪)	۵ (۳۵,۷٪)	۰,۰۶۰	۱,۰۰۰
	دنده نه لري	۱۸۰ (۶۱,۰٪)	۱۱۵ (۳۹,۰٪)		

۰,۳۶۹	۱,۵۷۵	۱۰۳ (۳۷,۶٪)	۱۷۱ (۶۲,۴٪)	لري	بيت الخلا
		۱۷ (۴۸,۶٪)	۱۸ (۵۱,۴٪)	نه لري	
۰,۱۵۱	۲,۱۹۷	۳۰ (۴۶,۹٪)	۳۴ (۵۳,۱٪)	عمومي ځايونه	د غسل ځای
		۹۰ (۳۶,۷٪)	۱۵۵ (۶۳,۳٪)	تشناب	
۰,۳۶۱	۱,۲۷۱	۹۰ (۳۷,۲٪)	۱۵۲ (۶۲,۸٪)	هو	تر خوراک وروسته د لاسونو مينځل
		۳۰ (۴۴,۸٪)	۳۷ (۵۵,۲٪)	نه	
۰,۰۰۰	۱۳,۳۰۵	۶۴ (۳۱,۵٪)	۱۳۹ (۶۸,۵٪)	هو	تر خوراک د مخه د لاسونو مينځل
		۵۶ (۵۲,۸٪)	۵۰ (۴۷,۲٪)	نه	
۰,۰۳۶	۵,۴۸۴	۷۶ (۴۴,۷٪)	۹۴ (۵۵,۳٪)	ناخوندي اوبه	د څښاک اوبو منبع
		۴۴ (۳۱,۷٪)	۹۵ (۶۸,۳٪)	د پايب اوبه	
۰,۱۳۴	۲,۳۸۹	۱۷ (۲۹,۸٪)	۴۰ (۷۰,۲٪)	هو	تر څښاک وړاندې د اوبو جوشول
		۱۰۳ (۴۰,۹٪)	۱۴۹ (۵۹,۱٪)	نه	
۱۰۰,۴	۳,۹۷۲	۷۰ (۳۵,۹٪)	۱۲۵ (۶۴,۱٪)	ډېر کم	په ازاده فضا کې حاجت ترسره کول
		۱۶ (۴۰,۰٪)	۲۴ (۶۰,۰٪)	کله کله	
		۱ (۲۰,۰٪)	۴ (۸۰,۰٪)	ځينې وخت	
		۲۶ (۴۹,۱٪)	۲۷ (۵۰,۹٪)	زیاتره وخت	
		۷ (۴۳,۸٪)	۹ (۵۶,۳٪)	همیشه	
۰,۵۷۷	۰,۴۴۹	۱۰۵ (۳۸,۲٪)	۱۷۰ (۶۱,۸٪)	هو	په ورځني ژوند کې د خامو سبزیجاتو خوړل
		۱۵ (۴۴,۱٪)	۱۹ (۵۵,۹٪)	نه	

٠,٠٤٤	٤,٣٣٦	٨٨ (٣٥,٩%)	١٥٧ (٦٤,١%)	هو	تر مصرف وړاندې د خامو سبزیجاتو مینځل
		٣٢ (٥٠,٠%)	٣٢ (٥٠,٠%)	نه	
٠,١٠٢	٣,٠٥١	٧٠ (٤٣,٥%)	٩١ (٥٦,٥%)	ځانگړي ځایونه	د کور د کثافتو او خړو ځای پر ځای کول
		٥٠ (٣٣,٨%)	٩٨ (٦٦,٢%)	عمومي ځایونه	
٠,١٦٤	١,٩٨٢	٦٧ (٤٢,٧%)	٩٠ (٥٧,٣%)	هو	په کور کې د کورنیو څارویو لرل
		٥٣ (٣٤,٩%)	٩٩ (٦٥,١%)	نه	
٠,١٠٢	٣,٠٥١	٥٠ (٣٣,٨%)	٩٨ (٥٦,٢%)	هو	څارویو سره له تماس وروسته د لاسونو مینځل
		٧٠ (٤٣,٥%)	٩١ (٥٦,٥%)	نه	

دویم جدول: د جاردیازیس پېښې او اړوند فکتورونه

مناقشه

دغه Cross Sectional څېړنه د شپږو میاشتو په موده کې، د جلال اباد ښار په سپین غر مومند پنځوس بستریز معالجوي او تدریسي روغتون کې، په (۳۰۹) تنو هغو ناروغانو باندې ترسره شوېده، چې د گېډې له درد څخه یې شکایت درلود. د ذکر شویو ناروغانو له ډلې څخه (۱۲۰) ننه ناروغان په جاردیازیس اخته وو، چې له دې ډلې (۷۵) تنه نارینه او پاتې (۴۵) تنه ښځینه وو. د نورو څېړونکو د موندنو سره په ورته ډول، د څېړنې موندنې ښیي چې د دې ناروغۍ د خپراوي خطر له لاملونو څخه د لوست کچه ده؛ یعنې په نالوستو وگړو کې یې پېښې د لوستو وگړو په پرتله ډېرې دي. لکه څنگه چې (Woodhall D) په (۲۰۱۴ز) کال کې په خپله څېړنه کې لیکلي دي چې پرازیتی انتانات په ټوله نړۍ کې د روغتیا ساتنې یو له خورا عامو او مهمو ستونزو څخه دي. دا ستونزه په ځانگړي ډول مخ پر ودې هېوادونو کې د نفوس د زیاتوالي، خرابې هوا، د لوست تېټې کچې او کمزورې تغذیې له امله رامنځته شوې ده (۱۸). همدارنګه په شمالي هندوستان کې د (Sehgal R.) او ملګرو له لورې په (۲۰۱۰ز) کال کې د ترسره شوې څېړنې موندنو ښودلې ده، چې د پرازیتی انتان پېښې په هغو ماشومانو کې چې مور او پلار یې لوړې زده کړې نه درلودې، زیاتې وې (۲۹).

ددې ترڅنگ تر خوراک دمخه د لاسونو میخلو له پلوه، په هغو خلکو کې چې تر خوراک دمخه یې لاسونه نه پرېمینخل، د جاردیازیس پېښې په کې (۵۲،۸) سلنه او هغوی چې لاسونه یې پرېمینخل، دا ډول پېښې په کې (۳۱،۵) سلنه وې. د څېړنې دا موندنه هم د نورو څېړونکو له موندنو سره نږدېوالی لري. په پاکستان کې د یوې څېړنې پایلې وښودله چې د *Giardia Intestinalis* د خپرېدو کچه (۱۷) سلنه وه، (۶۲) سلنه ناروغانو تر خوراک د مخه د لاسونو میخلو عادت نه درلود، (۸۱) سلنه ناروغانو غیرفلتر شوې او ناجوش شوې اوبه کارولې او د (۴۸) سلنه ناروغانو د لوست کچه تر ابتدايې یا له دې کچې څخه هم ټیټه وه (۲۷). همدارنګه په نیپال کې د (Sah, R. B) او ملګرو لخوا په (۲۰۱۳ز) کال کې ترسره شوې څېړنې وښودله، چې په کمزورو شخصي حفظ الصحه لرونکو ماشومانو کې د انتان کچه لوړه وه، هغه ماشومان چې لاسونه یې په عادي اوبو سره مینخل او نوکان یې ناپاکه ساتل، د هغو ماشومانو په پرتله چې تر حاجت وروسته یې د لاس مینخلو لپاره صابون کاروه او خپل نوکان یې پاک ساتل، د انتان ډېر خطر سره مخ وو. زموږ د څېړنې پایلې د (Sah, R.B) او ملګرو (۲۰۱۳ز) کال کې د ترسره شوې څېړنې له پایلو سره ورته دي.

همداراز په هغو خلکو کې چې د څښاک لپاره یې مصوښې اوبه کارولې، د جاردیازیس پېښې په کې د هغو خلکو په پرتله کمې وې، چې نامصوښې اوبه یې کارولې. د لومړۍ ډلې خلکو سلنه (۳۱،۷) او د دویمې هغې (۴۴،۷) وه. زموږ د څېړنې ذکر شوې پایله د (Karani) او ملګرو د څېړنې له پایلو سره ورته ده. د دوی په څېړنه کې ښودل شوېده، چې مخ پر ودې هېوادونو کې د اسهال لوی لاملونه د پاکو اوبو او مناسبې حفظ الصحې نشتوالی دي، چې کولای شي د باکټریا، پرازیت او ویروس د ودې او لېږد لپاره زمینه برابره کړي (۲۲). د کشمیر په دره هند کې یوه څېړنه، چې د (۲۳،۲۴) په واسطه ترسره شوې وه، ورته پایلې لاسته راغلې؛ یعنې هغه ماشومان چې له د اوبو له سرخالصو سرچینو (سیندونو/حوضونو) څخه اوبه څښي، ډېر په دې ناروغۍ اخته شوي دي، ورپسې هغه خلک دي چې د تل یا څاه اوبه کاروي.

په پای کې، هغو ځواب ویوونکو چې د خوراک تر مخه یې خام سبزیجات پرېمینخل، په ناروغۍ د اخته کېدلو سلنه یې (۳۵،۹) او هغو ځواب ویوونکو چې خام سبزیجات یې له پرېمینخلو پرته مصرفول، په ناروغۍ د اخته کېدلو سلنه یې (۵۰) وه. زموږ د څېړنې دا پایله په عراق کې د (Al-Mozan) او ملګرو له لورې په (June 2019) کې د ترسره شوې څېړنې له پایلو سره نږدېوالی لري. یاده څېړنه ښيي چې په خامو سبزیجاتو کې پروتوزوا د هیلیمینتیس په پرتله لوړه سلنه لري او بیا په پروتوزوا کې د (*G. lamblia*) سلنه لوړه (۷،۱) وه؛ همداسې حال کې چې په هیلیمینتیس کې د (*Ascaris. Lumbricoides*) هګیو ډېره (۱۵،۶) سلنه خپرېدنه لرله او په نادر ډول ځینو نورو پرازیتونو لکه (*Diphylobomtriom. Latum*) نږدې (۱،۶) سلنه او (*H. heterophyes, Schistosoma*) سلنه او (*D. caninum*) په کې نږدې (۰،۸) سلنه هم شتون درلود (۳۰).

دوی په دې څېړنه کې د تازه سبزیجاتو د شپږو ډولونو له ډلې ټولې (۱۲۸) نمونې معاینه کړې وې، (۱۱۳) نمونې یې د پرازیتونو په واسطه ککړې وې چې دا شمېر (۸۸،۳) سلنه کېږي. په دې سبزیو کې (*Leek*) یا نوش پیاز او (*Basil*) یا ریحان تر ټولو لوړه (۱۰۰) سلنه درلودله؛ همداسې حال کې چې د ککړتیا دا سلنه په کاهو (*Lettuce*) کې د نورو په پرتله کمه وه (۳۰).

پایله اخیستنه

د څېړنې د پایلو پر بنسټ د جلال اباد ښار په سپین غر مومند تدریسي روغتون کې د کولمو له درد څخه شکایت لرونکو شلو کالو څخه کم عمره اشخاصو کې د جاردیازیس ناروغۍ پېښې (۳۸،۸۳) سلنه ښودل شوي دي. د دغې ناروغۍ پېښې د زده کړو کچې، تر خوراک دمخه د لاسونو پرېمینځلو، د څښاک اوبو سرچینو او د خامو سبزیجاتو په پرېمینځلو پورې تړاو لري. ننگرهار ولایت جلال اباد ښار کې تر شلو کالو ښکته عمر لرونکو کې د جاردیازیس خپرېدنه لوړه ده. د خطر ډېری فکتورونه ناسمې روغتیا ساتنې پورې تړاو لري.

وړاندیزونه

۱. د روغتیا ساتنې په اړه د ټولنیز او عامه پوهاوي کچې لوړول.
۲. د څښاک پاکو او مصونه اوبو برابرولو په برخه کې پانګه اچونه کول.
۳. د تشنابونو او کانالیزاسیون مناسب سپستمونه جوړول.
۴. تر مصرف وړاندې په پاکو اوبو سره، د خامو سبزیجاتو پرېمینځل.
۵. تر خوراک دمخه او تشناب څخه له راوتلو وروسته لاسونه په صابون سره پرېمینځل.

اخځلیکونه

1. Lane S, Lloyd D. Current trends in research into the waterborne parasite Giardia. Crit Rev Microbiol. 2002;28:123-47.
2. Younas M, Shah S, Talaat A. Frequency of Giardia lamblia infection in children with recurrent abdominal pain. J Pak Med Assoc. 2008;58:171-4.
3. Berkman DS, Lescano AG, Gilman RH, Lopez SL, Black MM. Effects of stunting, diarrhoeal disease, and parasitic infection during infancy on cognition in late childhood: a follow-up study. Lancet. 2002;359:564-71.
4. Nematian J, Gholamrezaezhad A, Nematian E. Giardiasis and other intestinal parasitic infections in relation to anthropometric indicators of malnutrition: a large, population-based survey of schoolchildren in Tehran. Ann Trop Med Parasitol. 2008;102:209-14.
5. Khan AR, Rasheed M, Koul JA. Prevalence of Giardiasis in Kindergarten school children of Urban Kashmir. Journal of Parasitic diseases. 2002;26(1):30-33.
6. Masarat S, Ahmad F, Chisti M, Hamid S, Sofi BA. Prevalence of Cryptosporidium species among HIV positive asymptomatic and symptomatic immigrant population in Kashmir, India. Iran J Microbiol. 2012;4(1):35-9.

7. Sehgal R, Reddy GV, Verweij JJ, Rao AVS. Prevalence of intestinal parasitic infections among school children and pregnant women in a low socio-economic area, Chandigarh, North India. *Reviews in Infection*. 2010;1(2):100-103.
8. Jain CB, Nahri R. Prevalence of Giardiasis in children from rural areas of Aurangabad, Maharashtra. *Journal of Medicinal Chemistry and Drug Discovery*. 2015 Jan;758 -762.
9. Ali SA, Hill DR. *Giardia intestinalis*. *Curr Opin Infect Dis*. 2003;16(5):453-60.
10. Simsek Z, Zeyrek FY, Kurcer MA. Effect of *Giardia* infection on growth and psychomotor development of children aged 0-5 years. *J Trop Pediatr*. 2004;50(2):90-3.
11. Monajemzadeh SM, Monajemzadeh M. Comparison of iron and haematological Indices in *Giardia lamblia* infection before and after treatment in 102 children in Ahwaz, Iran. *Med Sci Monit*. 2008;14(1):CR19-23.
12. Solomons NW. Giardiasis: Nutritional implications. *Rev Infect Dis*. 1982;4(4):859-69.
13. Squire, S. A., and Ryan, U. (2017). *Cryptosporidium* and *Giardia* in Africa: Current and Future Challenges. *Parasitol. Vectors* 10, 195. doi: 10.1186/s13071-017-2111-y
14. Thompson, R.C. (2000). Giardiasis as a Re-Emerging Infectious Disease and its Zoonotic Potential. *Int. J. Parasitol.* 30, 1259–1267. doi: 10.1016/s0020-7519(00)00127-2
15. Betancourt WQ, Duarte DC, Vasquez RC, Gurian PL. *Cryptosporidium* and *Giardia* in tropical recreational marine waters contaminated with domestic sewage: estimation of bathing-associated disease risks. *Mar Pollut Bull*. 2014;85(1):268–73.
16. Heidari A, Rokni MB. Prevalence of intestinal parasites among children in day-care centers in Damghan - Iran. *Iranian J Publ Health*. 2003;32(1):31-4.
17. Thompson RCA. The future impact of societal and cultural factors on parasitic disease some emerging issues. *Int J Parasitol*. 2001; 31:949-59.
18. Woodhall D, Jones JL, Cantey PT, Wilkins PP, Montgomery SP. Neglected parasitic infections: what every family physician needs to know. *Am Fam Physician*. 2014;89(10):803–11.
19. Shakya, B., Rai, S. K., Singh, A., & Shrestha, A. (2006). Intestinal parasitosis among the elderly people in Kathmandu Valley. *Nepal Med Coll J*, 8(4), 243-70.
20. Laupland, K. B., & Church, D. L. (2005). Population-based laboratory surveillance for *Giardia* sp. and *Cryptosporidium* sp. infections in a large Canadian health region. *BMC Infectious Diseases*, 5, 1-9.

21. Guk, S. M., Seo, M., Park, Y. K., Oh, M. D., Choe, K. W., Kim, J. L., ... & Chai, J. Y. (2005). Parasitic infections in HIV-infected patients who visited Seoul National University Hospital during the period 1995-2003. *The Korean Journal of Parasitology*, 43(1), 1.
22. Karanis, P., Kourenti, C., & Smith, H. (2007). Waterborne transmission of protozoan parasites: a worldwide review of outbreaks and lessons learnt. *Journal of water and health*, 5(1), 1-38.
23. Ayalew, A., Debebe, T., & Worku, A. (2011). Prevalence and risk factors of intestinal parasites among Delgi school children, North Gondar, Ethiopia. *J Parasitol Vector Biol*, 3(5), 75-81.
24. Tigabu, A., Taye, S., Aynalem, M., & Adane, K. (2019). Prevalence and associated factors of intestinal parasitic infections among patients attending Shahura Health Center, Northwest Ethiopia. *BMC research notes*, 12, 1-8.
25. Sah, R. B., Paudel, I. S., Baral, R., Poudel, P., Jha, N., & Pokharel, P. K. (2013). Prevalence of intestinal helminthic infections and associated risk factors. *Indian Journal of Community Health*, 25(2), 134-139.
26. Faraji, R., Ahmadian, F., Javadi, G. R., & Barshahi, P. M. (2015). Prevalence of Giardiasis among children in childcare centers in Kermanshah, Iran. *Int J Res Med Sci*, 3(7), 1717-1720.
27. Karim, A., Zartashia, B., Khwaja, S., Akhter, A., Raza, A. A., & Parveen, S. (2023). Prevalence and risk factors associated with human Intestinal Parasitic Infections (IPIs) in rural and urban areas of Quetta, Pakistan. *Brazilian Journal of Biology*, 84, e266898.
28. Hooshyar H, Rostamkhani P, Arbabi M, Delavari M. Giardia lamblia infection: review of current diagnostic strategies. *Gastroenterology and Hepatology from bed to Bench*. 2019;12(1):3.
29. Shukla G, Kaur T, Sehgal R, Rishi P, Prabha V. Protective potential of *L. acidophilus* in murine giardiasis. *Open medicine*. 2010 Aug 1;5(4):456-63.
30. Al-Mozan HD, Dakhil KM. Prevalence of parasites in fresh vegetables from two regions of Thi-Qar Province, Iraq. *Journal of Pure and Applied Microbiology*. 2019 Jun 1;13(2):1103-10.
31. Rockwell RL. Giardia lamblia and Giardiasis with particular attention to the Sierra nevada. *Sierra Nature Notes* May. 2002 Mar;2(2).

Incidence and Associated Factors of Giardiasis in People Under 20 Years of Age with Complaints of Abdominal Pain

Technologist Nooralam Khan Luqmani¹, Technologist Qudratullah Amani²

^{1,2}Department of Parasitology, Faculty of Medical Laboratory Technology, Spinghar University, Nangarhar, Afghanistan.

Article History

Received: 17/Dec/2024

Accepted: 3/Feb/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st

Keywords

- Giardiasis
- Incidence
- Related factors

*Corresponding Author

Noor Alam Khan Luqmani

Email: Paraclinic.bmt

@spingharuniversity.edu.af

Contact: +93 (0) 788722955

Abstract

Giardia is the most common intestinal protozoan infection worldwide, with an estimated 280 million cases occurring annually. In poor countries, this parasite alone causes 2.5 million cases of diarrhea each year. Its prevalence is not known in Jalalabad city, Afghanistan. The main purpose of this study is to determine the prevalence and risk factors of giardiasis in people under 20 years of age in Jalalabad city. This cross-sectional study was conducted for three months (from the 22th of the august to the 20th of the November 2024) in Spinghar Momand Curative and Teaching Hospital among people under the age of 20. All those patients who visited the hospital for intestinal disease were included in the study and were introduced to the microscopic examination of stool. Based on the results, the incidence of giardiasis was related to education level ($\chi^2= 4.579$, $P=0.040$), not washing hands before eating ($\chi^2= 13.305$, $P=0.000$), drinking water sources ($\chi^2= 5.585$, $P= 0.026$) and not washing fresh vegetables before consumption ($\chi^2= 4.236$, $P=0.044$) had a significant relationship. In Jalalabad city of Nangarhar province, the prevalence of giardiasis is high among people under 20 years of age. Many risk factors are

related to poor hygiene. Attention to cleanliness and health education, public awareness about health and hygiene and improving the level of education are the best methods for control. Also, the help of relevant government and international aid agencies, such as providing water supply systems and proper toilets, can help reduce the incidence of giardiasis.

بررسی عوامل آلوده گی هوای شهر کابل و تأثیرات آن بر وضعیت صحت شهروندان

مقاله مروری

پوهنمل ملاجان رحمانی^۱، پوهنپار عصمت الله یعقوبی^۲
^{۱،۲} دبیرارتمنت جغرافیه، پوهنځی علوم اجتماعي، پوهنتون پروان، پروان، افغانستان

چکیده

آلوده گی هوا یکی از عمده ترین مشکلاتی است که بشر با آن رو برو بوده که بر می گردد بر فعالیت مخرب بشر که همانا مصرف سوخت های فوسیلی، افزایش عراده جات و کیفیت پائین آنها، مصرف بی کیفیت موادهای سوختی، افزایش نفوس انسانی، امروزه تعداد زیادی از شهرهای جهان به عوامل آلوده گی هوا دچار بوده که از آن جمله شهر کابل نیز می باشد. شهر کابل یکی از آلوده ترین شهرهای جهان به شمار رفته که عوامل ازدیاد نفوس، استفاده از موادهای سوختی دودزا، ازدیاد وسایل عراده جات و کیفیت پائین آن، نبود جاده های قیر و اسفالت شده، بسته بودن موقعیت جغرافیایی شهر کابل، نبود کانالیزاسیون ها، استفاده از چوب، ذغال سنگ، تیر، وجود داش های خشت پزی و سایر عوامل دیگر سبب شده که باعث بیماری های تنفسی، قلبی و عروقی، سرطانی، تضعیف سیستم ایمنی و مرگ زودرس رو به رو هستند.

سالانه هزاران نفر در کابل بر اثر بیماری های مرتبط با آلوده گی هوا جان خود را از دست می دهند. بنابراین هدف این تحقیق، مطالعه و بررسی عوامل آلوده گی هوای شهر کابل و تأثیرات آن بر وضعیت صحت شهروندان آن می باشد، اینکه شهر کابل یکی از آلوده ترین شهرهای جهان بوده که سبب ایجاد ده ها مشکل صحت و اجتماعی شده که از نتیجه آن میلیون ها افغانی وارد شفاخانه ها و طبیبان کشورهای همسایه شده و آن هم کم نتیجه، لذا تحقیق بالای موضوع فوق مهم شمرده می شود.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۱۰/۱۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۱/۰۴

تاریخ نشر: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

سال: ۱۴۰۴ هـ. ش جلد: ۲ شماره: ۱

نقاط اساسی

- بررسی، تأثیرات • شهر کابل
- عوامل • وضعیت صحت و
- آلوده گی هوا • شهروندان

نویسنده مسؤول

پوهنمل ملاجان رحمانی
ایمیل: mullajan.rahmani@gmail.com
شماره تماس: 44401060 (0) 93 +

مقدمه

آلوده گی هوا یکی از پدیده های هلاک کننده بشریت و محیط اجتماعی بوده که سبب تولید ده ها امراض و تکالیف بر انسان، موجودات حیوانی و نباتی شده که همه آنها منبع به فعالیت نادرست و نامعقول بشر دارد. با پیشرفت تکنالوژی و صنعتی شدن کشورها زمینه رشد و توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی کشورها و ملت ها شده، اما از جانب دیگر سبب خطرات و آسیب های بزرگی را به کره زمین و حیات زیست آن به بار آورده است. در جریان دو قرن پسین از نتیجه ازدیاد بی رویه نفوس جهان، افزایش فعالیت های صنعتی و تولیدی، قطع شدن و سوختاندن جنگلات، عدم توجه و ضعف مدیریت های زیرساختی توسط مسئولین، افزایش وسایل حمل و نقل، استفاده بیش از حد کشورهای عقب مانده از موادهای سوختی دودزا و آلوده کننده و ده ها عناصر و عوامل دیگر سبب آلوده گی شهرها و مراکز اداری- سیاسی کشورها شده که از آن جمله شهر کابل که

مرکز اداری و سیاسی افغانستان بوده، یکی از آلوده ترین شهرهای جهان معرفی شده که مسبب انواع مختلف امراض و تکالیف انسانی شده که روزانه از این آدرس ده ها انسان جان های شیرین خود را از دست می دهد (۱).

آلوده گی هوا یکی از جمله چالش های بسیار مهم زیست محیطی در بسیاری از شهرهای بزرگ جهان بوده و شهرکابل نیز از این قاعده مستثنی نبوده. طی دهه های اخیر، رشد جمعیت، افزایش تعداد وسایل نقلیه، ساخت و سازهای بی رویه و استفاده نامناسب از منابع انرژی، منجر به افزایش سطح آلاینده های هوا در شهرکابل شده است. این آلوده گی ها شامل ذرات معلق، گازهای گلخانه ای، اکساید های نایتروجن، سلفر و سایر مواد کیمیاوی مضر می باشد، که مستقیماً از صنایع، وسایل نقلیه موتوری و سایر منابع انسانی منتشر می شوند. اهمیت پرداختن به مسأله آلوده گی هوا در شهرکابل نه تنها به دلیل اثرات مخرب آن بر محیط زیست، بلکه به دلیل پیامدهای جدی آن بر سلامت شهروندان بوده. مطالعات متعدد نشان داده اند که آلوده گی هوا می تواند باعث بروز و تشدید بیماری های تنفسی، قلبی، عروقی، سرطانی و سایر مشکلات سلامتی شود. علاوه بر این، کودکان، سالمندان و افرادی که دارای بیماری های مزمن هستند، بیش از سایرین در معرض خطرات ناشی از آلوده گی هوا قرار دارند (۲).

این تحقیق به منظور بررسی عوامل آلوده گی هوای شهر کابل و تأثیرات آن بر وضعیت صحتی شهروندان آن انجام شده است. هدف اصلی این تحقیق، شناخت و تحلیل رابطه بین سطح آلوده گی هوا و شیوع بیماری های مرتبط با آن در میان ساکنان شهرکابل است. از سوی دیگر، این تحقیق می کوشد تا با ارایه داده ها و تحلیل های علمی، راهکارهای مؤثری برای کاهش آلوده گی هوا و بهبود وضعیت سلامت عمومی شهروندان کابل پیشنهاد نماید. با توجه به اهمیت و ضرورت این موضوع، امید است که نتایج این تحقیق بتواند به سیاست گذاران و مسئولین در تصمیم های آتی کمک کند و گامی مؤثر در جهت کیفیت زندگی شهروندان کابل باشد.

آلوده گی هوا چیست؟

آلوده گی هوا عبارت از وجود هرنوع ماده ای در هوا که خواص فیزیکی و کیمیاوی هوای تازه را تغییر دهد. یا به عبارت دیگر، آلوده گی هوا عبارت از هرگونه تغییر در ویژه گی های اجزای متشکله محیط به طوری که استفاده بیشین از آنها ناممکن گردد و به طور مستقیم یا غیر مستقیم منافع و حیات موجودات زنده را به مخاطره اندازه آلوده گی گفته می شود. آلوده کننده ها (آلاینده ها) معمولاً در اثر فعالیت های انسان ها پدید می آیند و از همراهان دایمی جوامع بشری که تکنالوژی مدرن را در خدمت دارند، می باشد. یا به عبارت دیگر آلوده گی عبارت از آن اوضاع ناخوشایندی است که به نحوه از آنجا باعث اختلال در زندگی روزمره گردیده و باعث تخریب محیط اجتماعی، بیولوژیکی، فیزیکی و ایکوسیستم های طبیعی می گردد. اینکه با افزایش نفوس، درآمد سرانه، پیشرفت تکنالوژی و بالا بردن سطح استندرد زنده گی از عوامل مهم فزاینده آلاینده ها به حساب می آیند (۱).

هوا یکی از عناصر اصلی حیات است که هرگاه اختلالی در آن ایجاد شود، ادامه زندگی را غیر ممکن می سازد. ۹۹ درصد ترکیب هوا تنها از دو گاز نایتروجن و اکسیجن تشکیل شده است. اضافه شدن هر نوع ماده یا مواد خارجی بر هوا سبب آلوده گی هوا گردیده. عوامل آلوده گی هوا در مجموع بدو بخش طبیعی و انسانی تقسیم می گردد.

آلوده گی هوا یکی از عمده ترین مشکلاتی است که بشر با آن روبه رو بوده و در بعضی از شهرها به دلیل افزایش بی رویه فعالیت های صنعتی، مصرف سوخت های فوسیلی و تراکم نفوس روز به روز شدیدتر می شود (۱).

تعاریف آلوده گی هوا

آلوده گی هوا عبارت از احتراق نامکمل مواد سوخت است که گازات مضره را به هوا آزاد می سازد. این آلوده گی ها نیز به اقسام مختلف در محیط شیوع پیدا می کند. یا آلوده گی هوا عبارت از وجود هر نوع آلاینده اعم از جامد، مایع و گاز و یا تشعشع پرتوزا و غیر پرتوزا در هوا به تعداد و در مدت زمانی که کیفیت زندگی را برای انسان و دیگر جانداران به خطر اندازد و یا به آثار باستانی، اموال و حتی اشیا خساره وارد کند می باشد (۲).

معیار اندازه گیری آلوده گی هوا

یکی از معیاری های اساسی برای تثبیت کیفیت هوا در تمام کشورها به وسیله دستگاه های تثبیت کیفیت هوا است که به وسیله این دستگاه، میزان گازهای کاربن دای اکساید، سلفردای اکساید، اوزون و سرب مشخص می شود. هوا مخلوطی از مقادیر مختلفی از گازها است این مخلوط از ۷۸٪ نایتروجن و ۲۱٪ اکسیجن و ۱٪ سایر گازها تشکیل شده است (۳).

منابع آلوده گی هوا

به صورت کل منابع و عوامل مختلف آلوده گی هوا به دو دسته تقسیم می شود:

عوامل طبیعی

عوامل طبیعی آلوده گی هوا عبارت از توفان، آتش سوزی طبیعی جنگلها، آتشفشان، زلزله، رعد و برق و خشکسالی می باشد. البته به دلایل اینکه آلوده گی هوا ناشی از عوامل طبیعی مقطعی بوده و در یک مکان مشخص جغرافیایی اتفاق می افتد، بیشتر تنها یک محیط محدود را در معرض آلوده گی قرار داده و زود گذر می باشد و از جانب دیگر این حوادث از ممیزات طبیعت بوده و از فرایندهای شرایط طبیعی می باشد که بیان کننده خاصیت طبیعت بوده و در مواردی موثریتی نیز برای طبیعت به همراه دارند (۴).

عوامل مصنوعی یا انسانی

انسان ها به منظور ادامه زندگی و رفع نیازمندی های خویش همیشه ضرورت دارد تا سلسله فعالیت های را انجام داده و از منابع طبیعی استفاده نمایند. هرگاه این فعالیت ها و استفاده انسان از طبیعت مطابق به اصول منظم و سنجیده شده صورت نگیرد، مشکلات عدیده ای از جمله آلوده گی های محیط زیستی را به وجود می آورد (۴).
منابع آلوده گی هوا ناشی از فعالیت های انسانی به سه شکل ممکن اتفاق می افتد:

نقطوی

نظیر موجودیت یک فابریکه در یک مکان مشخص.

ساحوی

این منبع به یک محل یا ساحه مشخص به عنوان یک مجموعه گفته می شود. بطور مثال یک ساحه رهایشی یا مسکونی یا ساحه تجارتی و یا هم یک ساحه صنعتی که بنام پارک یا پارک های صنعتی معروف می باشد.

خطی

عبارت از خط و سیر یا مسیر ترانسپورتی می باشد. این بخش مسیر سرک ها و شاهراه ها و یا خط ریل را در بر می گیرد. در این بخش موترهای کلان باربری مخصوصاً موترهای کهنه و دودزا و ریل ها نقش بیشتری را در آلوده سازی هوا ایفا می کند. تمام فعالیت هایی که باعث تولید آلوده گی می گردد و در هوا انتشار می نماید عبارت از منابع آلوده گی می باشد. منابع اساسی آلوده گی ها تمام گازات مضره ای که به شکلی از اشکال تولید و به هوا آزاد می گردد، این منابع به انواع و اقسام مختلف در طبیعت موجود است که به استثنای آلوده گی هایی که توسط فعالیت های انسانی تولید می گردد منابع آلوده گی طبیعی نیز موجود است که بنام منابع بیوجینیک یا طبیعی یاد می گردد. این منابع شامل آتشفشان ها بوده که باعث پراگنده ساختن ذرات و گازها در هوا شده و برای میلیون ها سال باقی می ماند (۲).

منابع آلوده گی عبارت از تمام آلات، اسباب، فعالیت ها و ساحاتی است که به نحوی از آنجا باعث آلوده گی ها اعم از عناصر مضره و خطرناک، ذرات خورد و آلوده گی های جامد و مایع می گردد. این منابع اشکال مختلف دارد که می توان به چند منبع آن اکتفا نمود.

الف) منابع آلوده گی متحرک: منابعی که در حرکت بوده و از یکجا به جای دیگر قابل انتقال باشد مانند انواع وسایط ترانسپورتی.

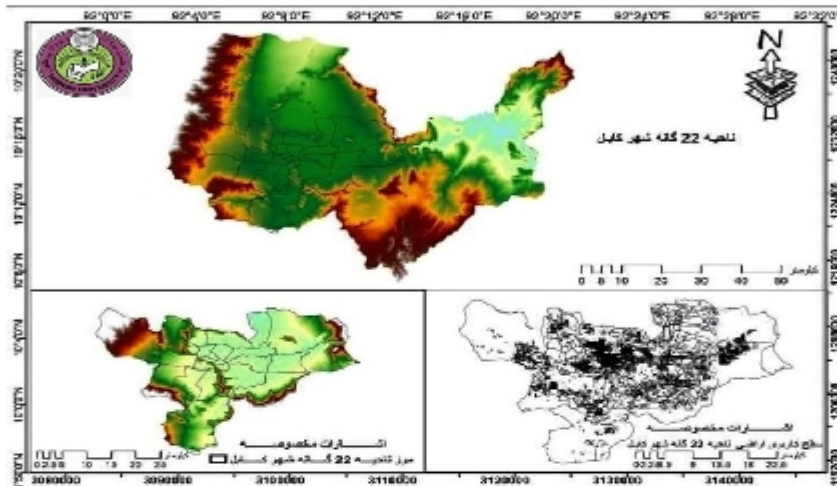
ب) منابع ثابت: منابعی که به شکل ثابت باعث آلوده گی می گردد مانند فابریکه ها، صنعت و فابریکات تصفیه تیل و غیره.

ج) منابع ساحوی: آن منابعی است که در یک ساحه معین قرار دارد و آلوده گی آن چشم گیر نیست، اما با ترکیب با ساحات دیگر می تواند قابل تشویش باشد (۲).

معرفی ولایت کابل

ولایت کابل پایتخت افغانستان بوده، این ولایت مرکز اداری، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشور می باشد که در نقطه مرکزی کشور موقعیت داشته که به طرف شمال آن ولایت پروان، طرف شمال شرقی آن ولایت کاپیسا، طرف شرقی آن ولایت لغمان، طرف جنوب شرقی آن ولایت ننگرهار، طرف جنوب آن ولایت لوگر و طرف غرب آن ولایت میدان وردک قرار گرفته است که در میان ۶۹ درجه و ۱۹ دقیقه شرقی و ۳۵ درجه و ۵۳ دقیقه عرض البلد شمالی موقعیت داشته که این موقعیت جغرافیایی به شهر کابل زیبایی طبیعی خاصی بخشیده است، اما در عین حال چالش های جغرافیایی را نیز به همراه داشته. مساحت ولایت کابل در حدود 4524 کیلو متر مربع بوده و با نفوس نزدیک به شش میلیون نفر بوده، نظر به مساحت آن یکی از شهرهای پرتراکم کشور به حساب می آید. تاریخ نویسان قدامت شهر کابل را بیشتر از ۳۵۰۰ سال میدانند، دولت های توسعه طلب و پادشاهان به خاطر موقعیت استراتژیکی کشور و مرکزیت این ولایت، آنرا به عنوان مرکز اداری و سیاسی (پایتخت) خود گماشته است (۱).

مرکز ولایت کابل شهر کابل بوده که یکی از قدیم ترین و مهم ترین شهرهای کشور به حساب می‌رود. دارای مساحت ۱۰۳۰ کیلومتر مربع بوده و نفوس آن نزدیک به ۵ میلیون نفر می‌رسد که در هر کیلو متر مربع آن در حدود ۵۲۰۰ نفر زندگی می‌کند که پرنفوس ترین شهر افغانستان به شمار رفته و دارای ۲۲ ناحیه اداری می‌باشد. این شهر به عنوان مرکز سیاسی، اداری، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی افغانستان شناخته می‌شود. این شهر یکی از آلوده ترین شهرهای جهان محسوب می‌شود. آلوده گی هوا در شهر کابل به دلیل ترکیبی از عوامل طبیعی و انسانی به شدت افزایش یافته است (۵).

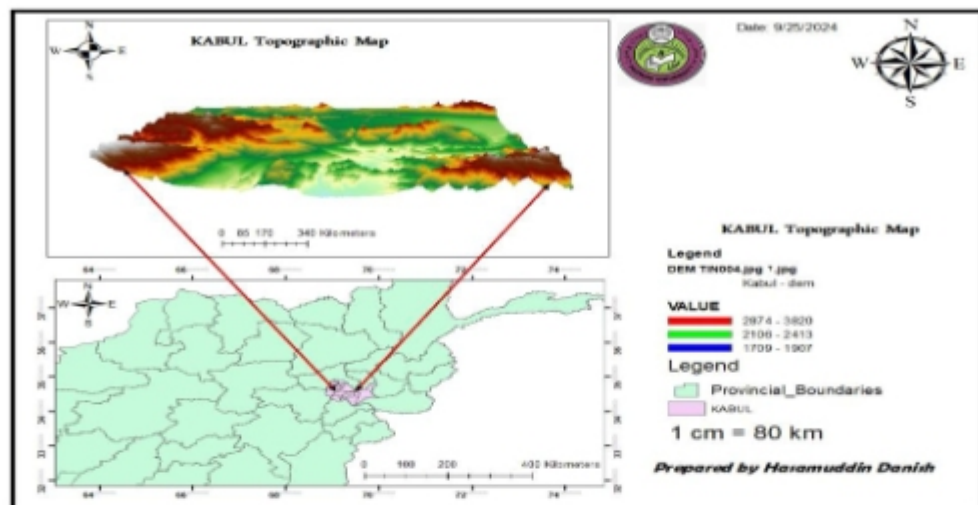

شکل شماره (۱): نمایی از ولایت کابل و شهر کابل

ترسیم کننده: نویسنده مقاله

اوضاع توپوگرافی شهر کابل

توپوگرافی شهر کابل نقش مهمی در رشد شهری و محیطی آن داشته. این شهر در منطقه‌ای کوهستانی واقع شده و رشته کوه‌های فرعی هندوکش غربی در شمال آن قرار گرفته. کوه‌های شیر دروازه و آسمایی از جمله ارتفاعات مهم در شهر کابل هستند که آنرا از جهت‌های مختلف احاطه کرده اند، مناطق دشتی و تپه‌های متعدد در اطراف شهر کابل وجود دارند که برخی از آنها در توسعه شهری مورد استفاده قرار گرفته اند، اما ساخت و ساز در بسیاری از مناطق شیب‌دار دشوار است. شهر کابل با ارتفاع حدود ۱۸۰۳ متر از سطح بحر یکی از مرتفع ترین پایتخت‌های جهان است. از نظر رتبه بندی ارتفاع، شهر کابل در میان ۱۰ پایتخت بلند جهان قرار دارد. خلاصه می‌توان گفت که کابل یک شهر کوهستانی می‌باشد که تقریباً ۱/۳ حصه ای از کل این شهر را کوه تشکیل می‌دهد (۱).

شکل شماره ۲: نقشه توپوگرافی شهر کابل

ترسیم کننده: نویسنده مقاله

آب و هوای کابل

آب و هوای کابل به دلیل موقعیت جغرافیایی و ارتفاع زیاد آن از سطح بحر، آب هوای متفاوتی را در طول سال داشته که عبارت از:

(الف) تابستان‌ها: دمای هوا در تابستان گرم و خشک بوده، دما معمولاً بین ۳۰ تا ۳۷ درجه سانتی‌گراد متغیر است. میزان رطوبت در تابستان‌ها بسیار پایین است که هوا را خشک و گاهی اوقات غیر قابل تحمل می‌سازد بادهای در تابستان معمولاً خفیف، اما گاهی به دلیل شرایط کوهستانی ممکن است شدیدتر شوند، بارندگی در این فصل کم است و آسمان اغلباً صاف است.

(ب) زمستان‌ها: زمستان‌های کابل سرد است، دما ممکن به زیر صفر درجه سانتی‌گراد برسد، میانگین دما در روزهای زمستانی معمولاً بین صفر تا ۱۰ درجه سانتی‌گراد بوده. بارش برف در زمستان‌ها رایج است و باعث به وجود آوردن مشکلات زیادی مانند، مسدود شدن جاده‌ها و کوچه‌های شهر شده و رطوبت در زمستان نسبتاً بالاتر می‌باشد.

(ت) فصل بهار و خزان: این فصول دارای آب هوای معتدل هستند در بهار و خزان دما معمولاً بین ۱۵ تا ۲۵ سانتی‌گراد متغیر است، بهار بیشتر نسبت به خزان شاهد بارندگی است و در این فصل‌ها، بارش و باران بیشتر مشاهده می‌شود (۶).

آلوده‌گی هوا و عوامل آن در شهر کابل

شهری که نفوس آن بیشتر از ۴ میلیون نفر تخمین زده شده است، دارای ۳۲ ناحیه بوده و به طور اوسط در هر کیلومتر مربع آن بیشتر از ۵۲۰۰ نفر زندگی می‌کنند. روزنامه گاردین در سال ۲۰۱۴ شهر کابل را به عنوان پنجمین شهر رو به رشد در جهان شناسایی کرده است. جدی ترین عوامل آلوده گی هوا در شهر کابل عبارت از:

- ✓ عدم تطبیق قانون، مقررات و پالیسی محیط زیستی.
- ✓ سوخت غیر معیاری (تیل بی کیفیت، استفاده از تایر، چوپ، زغال سنگ و دیگر سوخت‌های بی کیفیت).
- ✓ مشکل سرک (خام بودن سرک‌ها، کم عرض بودن سرک‌ها، بندش برخی جاده‌ها به دلایل مختلف).
- ✓ نبود سیستم منظم کانالیزاسیون (جمع شدن آب در کنار جاده‌ها).
- ✓ نبود فضای سبز و اعمار منازل مسکونی در اکثر کوه‌های اطراف شهر کابل.
- ✓ عدم همکاری مردم در جلوگیری آلوده شدن هوا.
- ✓ نبود سیستم حمل و نقل جمعی و استفاده بیش از حد وسایط نقلیه انفرادی، نبود ایستگاه برای وسایل نقلیه در شهر کابل.
- ✓ کثافت بیش از حد و تعفن در بعضی نقاط شهر و نبود سیستم‌های باز یافت زباله‌ها.
- ✓ عدم بارش برف و باران و موقعیت جغرافیایی کابل در میان کوه‌ها (کابل شهری است که توسط کوه‌ها احاطه شده، کوه‌ها به وزش باد و انتقال آلوده گی سد واقع شده (۷)).

میزان آلوده گی هوا در شهر کابل

شهر کابل، پایتخت افغانستان به دلیل نفوس زیاد، ترافیک سنگین، فعالیت‌های صنعتی، ساخت و ساز و سوخت‌های غیر مجاز به شدت با مشکل آلوده گی هوا مواجه است. برخی از نقاطی شهر کابل که بیشتر به آلوده گی هوا مصاب هستند عبارت از:

- ناحیه 1: این ناحیه به دلیل ترافیک سنگین و فعالیت‌های تجاری زیاد دارای سطوح بالای آلوده گی است.
 - ناحیه 3: با فعالیت‌های صنعتی و کارگاه‌های متعدد، این ناحیه یکی از نقاطی با آلوده گی بالاست.
 - ناحیه 4: تراکم نفوس و ترافیک سنگین در این منطقه باعث افزایش سطح آلوده گی هوا شده است.
 - ناحیه 13: با توجه به نفوس بالا و استفاده گسترده از وسایل نقلیه، این ناحیه نیز سطوح بالای آلوده گی را تجربه می‌کند.
 - ناحیه 14: این منطقه به دلیل نزدیکی به مراکز صنعتی و ترافیک زیاد، از آلوده ترین نقاط شهر کابل محسوب می‌شود (۸).
- نواحی فوق‌الذکر به دلیل تراکم فعالیت‌های انسانی، ترافیک و منابع مختلف آلاینده‌ها، بیشتر در معرض آلوده گی هوا قرار دارند. بهبود کیفیت هوا در این مناطق نیازمند اقدامات جامع و هماهنگ از سوی دولت، نهادهای محلی و جامعه است.

ناحیه	اوسط حجم ذرات معلق به مایکروگرم فی متر مکعب در هوا $PM_{2.5} (\mu g/m^3)$	اوسط حجم ذرات معلق به مایکروگرم فی متر مکعب در هوا $PM_{10} (\mu g/m^3)$	اوسط حجم نایتروجن به مایکروگرم فی متر مکعب در هوا $NO_2 (\mu g/m^3)$	اوسط حجم سلفر به مایکروگرم فی متر مکعب در هوا $SO_2 (\mu g/m^3)$	ناحیه	اوسط حجم ذرات معلق به مایکروگرم فی متر مکعب در هوا $PM_{2.5} (\mu g/m^3)$	اوسط حجم ذرات معلق به مایکروگرم فی متر مکعب در هوا $PM_{10} (\mu g/m^3)$	اوسط حجم نایتروجن به مایکروگرم فی متر مکعب در هوا $NO_2 (\mu g/m^3)$	اوسط حجم سلفر به مایکروگرم فی متر مکعب در هوا $SO_2 (\mu g/m^3)$
ناحیه ۱	۲۰۴	۵۰	۳۰	۷۵	ناحیه ۱۲	۱۶۵	۴۰	۲۰	۶۵
ناحیه ۲	۱۹۵	۴۵	۲۵	۷۰	ناحیه ۱۳	۲۰۰	۴۹	۲۹	۷۴
ناحیه ۳	۲۲۰	۵۵	۳۵	۸۰	ناحیه ۱۴	۲۰۸	۵۱	۳۱	
ناحیه ۴	۲۱۹	۴۸	۲۸	۷۳	ناحیه ۱۵	۱۸۴	۴۸	۲۸	۷۳
ناحیه ۵	۱۸۹	۴۷	۲۷	۷۲	ناحیه ۱۶	۱۷۱	۴۲	۲۲	۶۷
ناحیه ۶	۱۷۱	۴۲	۲۲	۶۷	ناحیه ۱۷	۱۶۵	۴۰	۲۰	۶۵
ناحیه ۷	۱۷۱	۴۲	۲۲	۶۷	ناحیه ۱۸	۱۸۲	۴۴	۲۴	۶۹
ناحیه ۸	۱۸۶	۴۳	۲۳	۶۸	ناحیه ۱۹	۲۰۸	۵۱	۳۱	۷۶
ناحیه ۹	۱۸۶	۴۴	۲۴	۶۹	ناحیه ۲۰	۱۸۴	۴۸	۲۸	۷۳
ناحیه ۱۰	۱۸۲	۴۴	۲۴	۶۹	ناحیه ۲۱	۱۷۱	۴۲	۲۲	۶۷
ناحیه ۱۱	۱۷۵	۴۶	۲۶	۷۱	ناحیه ۲۲	۱۶۵	۴۰	۲۰	۶۵

جدول شماره: (۱) اطلاعات در مورد سطح آلوده گی هوا در ۲۲ ناحیه شهر کابل که این اطلاعات شامل مقادیر ذرات معلق (PM_{10} و $PM_{2.5}$)، دای اکساید نایتروجن (NO_2)، و دای اکساید سلفر (SO_2) است:

عوامل آلوده گی هوا در شهر کابل در فصل زمستان

معمولاً در فصل زمستان کاهش شعاع آفتاب سبب سرد شدن هوا در سطح زمین و سبب کاهش تبادل هوای گرم با هوای سرد شده که در چنین شرایطی نوسانات عمودی جو به راحتی صورت نگرفته و سبب می گردد تا تهویه طبیعی صورت نگرفته و باعث نشست هوای سرد که مخلوطی از آلاینده های هوای می باشد، در سطح زمین گردد. در نتیجه، آلوده گی هوا در حدود یک کیلومتر از سطح زمین حبس می شود که با بالا آمدن خورشید و گرم شدن تدریجی سطح زمین، هوای سرد به تدریج گرم و همراه با آلوده گی های آن به سمت بالا رفته و سبب کاهش آلوده گی می گردد (۷).

تأثیرات زباله‌های فزیکه بر آلوده گی هوای شهر کابل

موجودیت فزیکه زباله‌ها در شهر کابل به خصوص در فصل زمستان تأثیرات متعددی بر آلوده گی هوا و محیط زیست داشته. این تأثیرات می‌توانند به افزایش آلوده گی هوا، آلوده گی آب و خاک و نیز ایجاد مشکلات صحتی برای ساکنین این شهر منجر شود (۸). در زیر به برخی از این تأثیرات آن اشاره می‌شود:

سوزاندن زباله‌ها: در فصل زمستان به دلیل ضعف سیستم‌های مناسب مدیریت زباله بسیار از مردم زباله‌های خود را می‌سوزانند. این عمل منجر به انتشار گازهای سمی و دود را می‌شود که کیفیت هوای شهر کابل را به شدت کاهش می‌دهد. **گازهای سمی:** سوزاندن پلاستیک‌ها، مواد کیمیاوی و زباله می‌تواند گازهای مضرمانند کاربن دای اکساید و سایر گازهای مضر را تولید کند و برای صحت شهروندان کابل خیلی خطرناک می‌باشد. **دود:** دود ناشی از سوزاندن زباله‌ها می‌تواند حاوی ذرات معلق ($PM_{2.5}$) و (PM_{10}) باشد که برای سلامت شهروندان کابل بسیار مضر بوده.

تجمع زباله‌ها: زباله‌هایی که به درستی مدیریت نمی‌شوند در سطح شهر و حاشیه‌ها انباشته می‌شوند. این زباله‌ها می‌توانند منبع بوهای نامطبوع و انتشار گازهای گلخانه‌ای، کیفیت هوای شهر کابل را تحت تأثیر قرار میدهد. پیامدهای ناشی از زباله‌ها در شهر کابل که عواقب خیلی خطرناک برای شهروندان کابل داشته که شامل اثرات صحتی، مشکلات اجتماعی، افزایش هزینه‌های اقتصادی، آسیب‌های زیبایی شناختی، افزایش جرم و اختلال مدیریت شهری در قبال خود داشته (۹).

موضوعات دیگری که شامل آلوده گی هوا در شهر کابل می‌گردد عبارت از:

الف) موقعیت جغرافیایی شهر کابل و محاط بودن با کوه‌ها: شهر کابل در یک دره واقع شده و توسط کوه‌های بلند احاط شده است. این وضعیت باعث می‌شود تا جریان هوای تازه به سختی وارد شهر شود و هوای آلوده به راحتی از دره خارج نشود. در نتیجه آلوده گی هوا در کابل تجمع می‌یابد و تخلیه نمی‌شود.

ب) تغییرات اقلیمی و کاهش میزان بارندگی‌ها (۳).

منابع ثابت و متحرک آلوده گی هوا در شهر کابل

تراکم نفوس

نفوس یکی از اجزای عمده در (تخریب محیط زیست و تحفظ آن) می‌باشد. یکی از مسایل حادیکه در آلوده گی بیشتر هوا در کابل سهم همه جانبه گرفته است وسایط نقلیه یا ترافیک، فعالیت‌های صنعتی و تجارتي، تراکم نفوس و مهاجرت‌های جبری و داوطلبانه مردم از دهات به شهرها می‌باشد (۲).

فعالیت‌های ساختمانی و اعماری مجدد

معلق بودن مناطق تخریب شده و فعالیت‌های اعمار مجدد که در بعضی ساحات صورت می‌گیرد یکی از عوامل انتشار گرد و ذرات معلق می‌باشد. این ذرات معمولاً متحرک بوده و توسط باد و فشار سرعت عراده جات به هر سو انتقال می‌نماید (۹).

ساختمان‌های خود سر و غیر مسئول

مشکل مهاجرت‌ها از دهات به شهر و جستجو برای استخدام و سرپناه در شهرهای افغانستان معمول بوده که این مشکل در جریان سال‌های اخیر وضع بحرانی تری به خود گرفته است. حکومت‌ها و قدرت‌های سیاسی در کشور معمولاً مصروف پیاده نمودن اهداف‌ها و خط مشی سیاسی خود بوده و کمتر توانستند تا پلان‌ها و تدابیر شهری را در نظر داشته باشند. علاوه بر آن، شهرکابل که مرکز کشور می‌باشد از نگاه ساحه جغرافیایی آنقدر بزرگ و غول پیکر هم نیست که نتواند مسئولین را از خواب غفلت بیدار و پلان شهری را تطبیق نماید.

دقت نگری به جغرافیه شهرکابل این را واضح می‌کند که این شهر دره‌یست در بین کوهستانات و ساحات هموار در آن محدود است که باید منحصیث ساحات سبز حفظ و از اعمار ساختمان‌ها چه دولتی و چه شخصی جلوگیری گردد. اما متأسفانه که این ساحات سبز تحت حملات شدید ساختمانی قرار گرفته است که تصور می‌رود پلان‌های بعدی‌ای که مسئولین متوجه گردد که دیگر شهر کابل فاقد ساحه سبز شده است نتواند کارگر پیدا کند و آنگاه احداث ساحات سبز مصنوعی هیچ دردی را درمان نخواهد کرد (۲).

حمام‌ها

الف: حمام‌های عمومی

در شهرکابل بیشتر از ۹۰۱ حمام عمومی وجود داشته که معمولاً در بین ساحات مسکونی و رهائشی اعمار شده اند. این حمام‌ها اکثراً برای گرم ساختن آب مورد ضرورت از چوبی که از ساحات جنگلات کشور وارد می‌گردد استفاده می‌کنند. در پهلوی آن پلاستیک، رابر و مبالیل سوخته نیز یکی از مواد سوخت در این حمام‌ها می‌باشد. دود و بوی که از اینها خارج می‌گردد باعث اذیت باشندگان منازل مجاور و ساحات نزدیک آن می‌گردد که به همین طریق به تمام ساحات انتشار می‌یابد. یکی از عوامل آلوده گی هوا می‌تواند همین دود و کثافات تولید شده از آن باشد (۹).

ب: سقاوه‌ها

سقاوه نوع دیگر از حمام بوده که مانند حمام‌های عمومی توسط سکتور خصوصی پیش برده می‌شود. این نوع حمام‌ها عموماً در ساحات تجارتي و نزدیک به مارکیت‌ها و ساحات از دحام مردم موقعیت دارند. سقاوه‌ها نیز برای گرم ساختن آب از چوب استفاده نموده و رابر و پلاستیک هم از منابع مواد سوخت آن می‌باشد. گازات دای اکساید و فوران آن که در اثر حریق پلاستیک و رابر آزاد می‌گردد، صحت مردم ساحات مذکور را به خطر جدی مواجه ساخته است. آب ملوثی که از این حمام‌ها سرازیر می‌گردد، به جوی‌های اطراف سرک جریان پیدا کرده که مقادیر زیاد مواد ملوث شده را همراه می‌باشد. به یقین گفته می‌توانیم که در صورت ریزش باران این مواد فاسده به روی سرک و کوچه‌ها ذخیره شده که بعداً خشک شده که می‌تواند عوامل عمده آلوده گی را به وجود آورد (۲).

نانوایی ها

نانوایی ها در شهر کابل از قدیم مروج بوده و نیازمندی های پخت و پز نان خشک شهروندان را مرفوع می سازد. روزانه مقادیر قابل ملاحظه مواد سوخت را استفاده می نمایند. مواد سوخت آن عموماً گاز و چوب بوده و می تواند یکی از منابع آلوده گی هوا باشد.

سیلوها و شیرنی پزیها

در حال حاضر در حدود 34 سیلوی خورد و شیرنی پزی ها در شهر کابل فعالیت دارند. اینها معمولاً جهت پیشبرد تولیدات شان از ذغال سنگ و چوب و بعضی اوقات از رابر و موبایل سوخته استفاده می کنند، دودی که از این بخش آزاد می گردد به اندازه کافی در آلوده گی هوای شهر کابل سهم می گیرد. سیلوهای که توسط مواد سوخت جامد فعالیت دارند منابع عمده تولیدات گازات مضره از جمله کاربن مونواکساید بوده که با آنکه خود زهری می باشد در تعامل با دیگر عناصر می تواند خطرناک تمام گردد (۹).

دانش های خشت

دانش های خشت یکی از نوع دیگر آلوده گی هوا بشمار می رود چون مواد را که استفاده می نمایند مواد سوخت آنها را معمولاً چوب، پلاستیک، نی، رابر و غیره تشکیل می دهد. یکی از مشکلات عمده آن قرار گرفتن این دستگاه ها در ساحات باد رو شهر محاسبه گردیده است که باعث آلوده گی هوای شهر کابل و اطراف آن می شود که مشکلات زیادی را برای سلامت شهروندان کابل به بار می آورد.

شکل شماره 2: نقشه توپوگرافی شهر کابل منبع (۱۰).

دستگاه‌های مرکزگرمی

علاوه بر مرکزگرمی‌ها در تعمیرات و مؤسسات حکومتی، فابریکه‌ها و تعمیرات انفرادی، یگانه دستگاه بزرگ مرکزگرمی در مکرویان‌ها موجود است که در زمستان فعال می‌باشد. مواد محروقاتی این مرکزگرمی به شکل خام و تصفیه نشده از صفحات شمال کشور وارد می‌گردد. دودی که از این دستگاه آزاد می‌گردد می‌تواند یکی از اسباب آلوده گی هوا در شهر باشد.

فابریکه‌های مخلوط قیر

اکثریت این ماشین‌ها توسط تیل فعالیت کرده که خود در قسمت آلوده گی هوا سهم می‌گیرد. همچنان ماشین آلاتی که به این منظور وارد می‌گردد عموماً کهنه و دست دوم بوده و دستگاه‌های تصفیه دود و گازات در آن تعبیه نشده است (۲).

گرد و غبار و ذرات معلق

شهرکابل در مقایسه با شهرهای بزرگ جهان، هجدهمین شهر آلوده جهان با داشتن ذرات معلق PM_{10} و $PM_{2.5}$ است، که بیشترین میزان ذرات معلق در هوا را دارد، قرار گرفتن کوتاه مدت در معرض ذرات معلق یک عامل خطر برای سکتة قلبی می‌باشد. در شهرکابل پایتخت افغانستان در فصل سرما، هر خانواده کابلی در حدود ۲۲۰۰ کیلو گرم سوخت فوسیلی مصرف می‌کند. این سوخت‌ها شامل زغال سنگ و چوب می‌باشد (۱۱).

ساحات صنعتی

با وجود اینکه تقویت سرمایه‌گذاری ملی و خارجی در انکشاف سکتور صنعت در اولویت بالا قرار دارد، در شهر کابل در حدود ۸۵ فابریکه خورد در قسمت‌های شرقی شهر وجود دارد. اینها شامل فابریکه‌های صنعتی و تجارتی، چرمگری، پلاستیک سازی و غیره می‌باشد. ۹۹ فیصد این فابریکات از جنراتورهای دیزلی با ولتاژ بلند استفاده می‌نمایند و هیچ کدام آن به جریان برق آبی وصل نمی‌باشد. علاوه بر جنراتورها، سیستم فاضلاب و تنظیم کثافات نیز در این فابریکه‌ها بسیار ضعیف بوده و عموماً از روغنیات غیر معیاری استفاده می‌گردد (۲).

ترافیک (وسایط نقلیه)

جنگ‌های داخلی در طی سه دهه اخیر همه شبکه سرک‌ها، شاهراه‌های افغانستان را شدیداً خساره‌مند ساخته است. به علت گسترش شهرنشینی آلوده گی ناشی از وسایط نقلیه هم مانند سایر انواع آلوده گی‌ها قابل ملاحظه است، که از نوع آلوده گی خطی به حساب می‌آید و در عین حال گذرا و قابل عبور است و آلوده گی را که ناشی از وسایط نقلیه بدست می‌آید، از نقطه نظر کمی و کیفی هم مانند آلوده گی صنعتی برای سلامت شهروندان مضر است. از این رو توجه و ملاحظه جدی برای کنترل آلوده گی وسایط نقلیه ضروری است. انتشار دود عراده‌جات در کابل باعث آلوده گی بیرونی گردیده است، که آلوده گی‌های درونی را نیز ممکن ساخته است، این میلان در زمستان نسبت تغییر اقلیم بیشتر متصور است (۲).

شکل شماره (4): تصویری از منابع آلوده گی هوا شهر کابل (۸).

استیشن های برق حرارتی

این نوع دستگاه ها در صورتی که فیلترهای تصفیه نداشته باشد می تواند یکی از اسباب مهم آلوده گی هوا باشد.

پیاده روها و عابرین

با ملاحظه به ابعاد مختلف آلوده گی های فیزیکی و بیولوژیکی هوا در شهر کابل باید متذکر شد که انسان ها به غیر از ساحات رهایشی که در آن زندگی می کنند و منجر به تولید آلوده گی می گردد، در جریان عبور و مرور و پیاده رو نیز یک مقدار آلوده گی ها را ببار می آورد.

تیل های وارداتی

هر چند عوامل آلوده گی هوا متعدد است، اما یکی از عوامل عمده به ویژه در شهرهای مزدهم چون کابل مصرف تیل در وسایط نقلیه، جنراتورها و سایر دستگاه ها می باشد. در صورت استفاده از تیل های بی کیفیت اثرات منفی به مراتب افزایش می آید. آنچه در این میان از چندین دهه بدین سو توجه محققین را در خود جلب نموده میزان سلفر در تیل دیزل و میزان سرب در پترول می باشد. سرب در بدن به دماغ، جیگر، غده و استخوان ها اثر گذاشته و در دندان ها و استخوان ها ذخیره می گردد. اثرات صحتی سرب شامل جلوگیری از تکامل نورمال وظایف دماغ در اطفال و مبتلا شدن به امراض قلبی و تنفسی در بزرگ سالان می گردد (۱۳).

جنراتورها و سهم آن در آلوده گی هوا

کمبود انرژی برق در شهر کابل وضع هوا را بدتر ساخته است. این مشکل باعث گردیده است تا بخاطر پیشبرد فعالیت های روزمره هزاران جنراتورها با و لتهای مختلف فعالیت نماید.

مشکلات صحتی ناشی آلوده گی هوا در شهر کابل

شهر کابل در گذشته های نزدیک از پاک ترین شهرهای جهان محسوب می شده، اما متأسفانه امروز مبدل به مرگبارترین شهرها شده است. اداره ملی حفاظت از محیط زیست اعلام کرد که سالانه در اثر آلوده گی هوا در شهر کابل تنها 5000 هزار نفر جان خود را از دست می دهند (۹).

آگاهان تأکید می کنند که صنعتی شدن زندگی و تولید گازها و ذرات آلوده و معلق موجود در هوا، سلامتی مردم را تحت تأثیر قرار داده و آلوده گی هوا برای تمامی افراد جامعه مضر است. اما کودکان، سالمندان، زنان باردار و بیماران قلبی در معرض آسیب بیشتر و پرخطر قرار دارند. صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل یا یونیسف (UNICEF) میزان آلوده گی هوا در کشورهای جنوب آسیا شامل افغانستان را حدود شش برابر از حد مجاز تعریف میکند (۱۴).

گزارش فوق بیان می دارد که تنفس ذره های زهری هوا به حجره های مغز آسیب می رساند. داکتران تصریح می کنند، هنگامی که آلاینده های موجود در هوا وارد بدن می شود، سلول های بدن را تخریب کرده و باعث تضعیف سیستم ایمنی می گردد.

آلوده گی هوای شهر کابل تأثیرات متعددی را بر وضعیت صحتی شهروندان آن داشته که عبارت از:

الف) بیماری های تنفسی: با شروع فصل سرما در شهر کابل شمار بیماران به امراض تنفسی نیز افزایش می یابد. این درحالی است که تنها شفاخانه صحت طفل در کابل از چند برابر شدن بیماران تنفسی خبر می دهد.

مسؤلان شفاخانه صحت طفل در کابل می گویند که روزانه به اثر آلوده گی هوا، شمار بیماران این شفاخانه به طور قابل توجهی افزایش یافته است. داکتران این شفاخانه می افزایند که اثرات آلوده گی هوا نه تنها سبب بیماری های سیستم تنفسی کودکان در دوره کودکی می شود، بلکه آسیب های دیگری را در طولانی مدت نیز برای آنان به میان می آورد (۶).

ب) بیماری های قلبی و عروقی: مواجهه با آلوده گی هوا را می توان به عنوان یک عامل خطر نو ظهور جدی برای ایجاد و توسعه بیماری های قلبی و عروقی دانست. مواجهه کوتاه مدت با آلاینده های هوا باعث بیماری های حاد قلبی و فشار خون می شود. آلوده گی هوا می تواند خطر ابتلا به بیماری های قلبی و عروقی را افزایش دهد. ذرات معلق و گازهای مضره می تواند به جریان خون وارد شده و باعث التهاب عروق و افزایش فشار خون شوند (۴).

ج) میزان مرگ و میر ناشی از سرطان: مطالعات نشان داده که آلوده گی هوا می تواند خطر ابتلا به سرطان ریه و سایر انواع سرطان ها را افزایش دهد. برخی از ترکیبات کیمیای موجود در هوای آلوده دارای خواص سرطان زا هستند. وزارت صحت عامه افغانستان می گوید که بر اثر آلوده گی هوا در افغانستان، بیماری های سرطانی در بین شهروندان افزایش یافته است. این وزارت اضافه می کند که آلوده گی هوا سالانه ۲۰ هزار افغان را مبتلا به امراض سرطانی می کند که ۱۶ هزار تن این بیماران جان شان را از دست می دهند. وزارت صحت افغانستان همچنان تصریح می کند که همه ساله ۳۵۰۰ زن در افغانستان به سرطان سینه مبتلا می شوند که ۵۰ درصد آنان زندگی خود را به همین دلیل از دست می دهند و یکی از عوامل سرطان سینه نزد زنان، آلوده گی هوا است (۱۵).

د) بیماری‌های چشمی و پوستی: آلوده گی هوا می‌تواند باعث تحریک و التهاب چشم‌ها و پوست شود. گازهای مضر و ذرات معلق موجود در هوا باعث سرخی، تحریک چشم، خشکی، کاهش دید، خارش و سوزش چشم‌ها و حساسیت‌های پوستی می‌شود.

قرارگرفتن در هوای آلوده دارای ذرات هایدروکاربن و سلفر باعث متأثر ساختن قسمت‌های پوست سر، دست‌ها و صورت به ویژه دور چشم‌ها بیشتر از سایر نقاط بدن آسیب می‌بیند (۳).

ه) بیماری‌های مرتبط با سیستم عصبی: تحقیقات نشان می‌دهد که آلوده گی هوا در شهرکابل خطر بیماری‌های مرتبط با سیستم عصبی را افزایش می‌دهد و این موارد شامل سردرد، کاهش تمرکز و توجه، مشکلات خواب، کاهش عملکرد شناختی و بیماری‌های عصبی و مزمن را به بار می‌آورد (۳).

و) اثرات بر کودکان و کهن سالان: قرارگرفتن کودکان و کهن سالان در معرض آلوده گی هوا در شهرکابل موجب مشکلات رشدی و توسعه‌ای، کاهش رشد ریه، افزایش بیماری‌های تنفسی، تأثیری بر رشد مغزی، توانایی‌های شناختی، تشدید بیماری‌های مزمن، کاهش ظرفیت فعالیت‌های روزمره، افزایش بسترهای درمانی و افزایش نرخ مرگ و میر در بین کهن سالان می‌شود (۱۶).

ز) افزایش مرگ و میر: آلوده گی هوا در شهرکابل باعث افزایش نرخ مرگ و میر زودرس در بین جمعیت شهروندان می‌شود، به ویژه کودکان و کهن سالان یکی از آسیب پذیرترین قشر جامعه در مقابل آلوده گی هوا محسوب می‌شوند (۴).

براساس گزارش سازمان صحتی جهانی (WHO) سالانه ۲,۵ میلیون نفر در جهان بر اثر آلوده گی هوا جان خود را از دست می‌دهند. از سوی دیگر باعث افزایش بیماری‌های در شمار بسیار زیادی می‌گردد، که این امر باعث افزایش تقاضا برای مراقبت‌های سلامت می‌شود و افزایش تقاضا هم افزایش هزینه‌های سلامت را به دنبال دارد (۱۳).

آلوده کننده‌های هوا

شش نوع از مواد به عنوان آلوده کننده‌های عمده هوا شناخته شده اند که باعث به وجود آمدن بیش از 90% از عوامل آلوده گی هوا در شهر کابل می‌شوند. این شش ماده عبارت از:

- ۱- کاربن منو اکساید: گازی بی بو، بی رنگ و سمی که بر اثر احتراق ناقص ایجاد می‌شود.
- ۲- اکسیدهای سلفر: به ویژه دای اکساید گوگرد، ذغال سنگ و سوخت‌های نفتی مقداری گوگرد نیز در خود دارند و سوختن آنها دای اکساید گوگرد تولید می‌کند.
- ۳- اکسیدهای نایتروجن: که به اثر احتراق در دمای بالا تولید می‌شوند. دای اکساید نایتروجن بوی تند و زننده دارد و رنگ قهوه‌ای که بر فراز آسمان شهرهای بزرگ دیده می‌شوند ناشی از این گاز است.
- ۴- ذرات معلق: ذرات معلق به تمامی اجزای ریز مایع یا جامد (به جز آب خالص) گفته می‌شود که در جو زمین پراکنده هستند و اندازه میکروسکوپی یا زیر میکروسکوپی، اما بزرگتر از ابعاد مالکولی دارند. ذرات کوچکتر بسیار خطرناک‌تر هستند؛ چرا که

به ریه ها نفوذ کرده و برخی از آنها حتی وارد جریان خون می شوند و باعث بیماری های تنفسی و قلبی مختلف شده. این ذرات هم چنین بر روی خاک و آب نشست و آلوده گی منابع آبی و خاک را موجب می شوند.

۵- هایدروکاربین ها: گازی که عاملی اصلی تخریب لایه اوزون است و استفاده از ترکیباتی که باعث آزادسازی آن شده، در شرایط فعالی ممنوع بوده.

۶- ترکیبات آلی فرار: این ترکیبات به دو دسته متان و غیر متان ها تقسیم شده. متان گاز اصلی تشکیل دهنده گاز طبیعی است و اثر گل خانه ای بسیار نیرومندی دارد. بقیه ترکیبات آلی هم اثرات گل خانه ای قابل توجهی دارند. قرار گرفتن در معرض این نوع گازها به طور دوامدار می تواند منجر به سرطان خون شود (۱۳).

پیامدهای ناشی از آلوده گی هوا

هوا یکی از اساسی ترین نیازهای فیزیولوژیک انسان است، به طوری که ادامه حیات بدون هوا حتی برای چند دقیقه غیر ممکن است. آلوده گی هوا بر اساس گزارش سازمان صحتی جهان در سال ۲۰۲۱م چهارمین عامل خطر مرگ در جهان و مهمترین تهدید محیط زیستی برای سلامت انسان است (۸).

آلوده گی هوا یکی از معضلات بزرگی است که جهان به آن روبرو است. طبق گزارش سازمان صحتی جهان (WHO) در سال ۲۰۲۲م بیش از ۷ میلیون انسان در سراسر جهان زندگی خود را از دست داده اند و از هر ۱۰ نفر در جهان ۹ نفر در هوای آلوده ای باین تر از سطح استانداردهای سازمان صحتی جهان زندگی می کند. در مجموعه همه ی این پیامدها که بر شرایط زندگی در کره زمین تأثیر دارد که به چهار بخش عمده تمرکز دارد و به ۱- شیوع و گسترش امراض، ۲- گرم شدن کره زمین، ۳- تخریب لایه اوزون، ۴- بوجود آمدن باران های تیزابی می توان تقسیم نمود (۱۴).

۱- **شیوع و گسترش امراض:** آلوده گی هوا سبب گسترش امراض گردیده، صحت و سلامتی شهروندان کابل را در معرض خطر قرار داده. چنانچه که دیده می شود، انسان در تنفس خود اکسیجن را اخذ و کاربن دای اکساید را خارج می سازد. زمانی که این تنفس از هوای آلوده صورت می گیرد، گازات مضره ی که در هوای آلوده وجود می داشته باشد از طریق تنفس وارد سیستم تنفسی شده، به این ترتیب انسان را به امراض مختلف تنفسی از قبیل سرفه، گلو درد، نفس تنگی، برونشیت، آسم و امراض دیگری مانند سوزش چشم و حتی التهاب جلدی، سرطان ریه ... بیماری ها مواجه می سازد.

۲- **گرم شدن کره زمین:** عبارت از درجه حرارت زمین می باشد که در نتیجه ی اثر گلخانه ی بوجود می آید. گرم شدن کره زمین هم اکنون نگرانی جدی را در میان جوامع بشری ببار آورده است، چرا که این پدیده عواقب خطرناکی مانند تغییرات اقلیم، خشک سالی ها، سیل، توفان، ذوب شدن یخچال های قطبی و کوهستانی و به سبب آن بلند رفتن آب ابحار، کاهش سطح آب رودخانه ها، آتش سوزی جنگل ها و ... را در قبال دارد.

۳- **تخریب لایه اوزون:** گاز آبی رنگی بنام اوزون که از سه اتم اکسیجن تشکیل گردیده، لایه ی به شکل یک کمربند در طبقه ی دوم اتموسفیر زمین یعنی استراتوسفیر به وجود آورده که بنام لایه اوزون یاد می گردد. این گاز به مانند یک فیلتر، زمین را از ورود اشعه ی مضره آفتاب (ماورای بنفش) محافظت می کند.

۴- باران های تیزابی: زمانی که مقدار زیادی سلفر دای اکساید و اکسایدهای نایتروجن و کاربن دای اکساید وارد جو شده با رطوب موجود در هوا یکجا شده، باران های تیزابی را به وجود می آورد (۱۴).

جدی ترین عوامل آلوده گی هوا در شهر کابل عبارت اند از:

- ✓ عدم تطبیق قانون، مقررات و پالیسی محیط زیستی.
- ✓ سوخت غیر معیاری (سوخت بی کیفیت، استفاده از تایلر، چوپ، ذغال سنگ و دیگر سوخت های بی کیفیت).
- ✓ مشکل سرک (خام بودن سرک ها، کم عرض بودن سرک ها، بندش برخی جاده ها به دلایل مختلف).
- ✓ نبود سیستم کانالیزاسیون (جمع شدن آب در کنار جاده ها).
- ✓ نبود فضای سبز و اعمار منازل مسکونی در اکثر کوه های اطراف شهر کابل.
- ✓ عدم همکاری مردم در جلوگیری آلوده شدن هوا.
- ✓ نبود سیستم منظم حمل و نقل جمعی و استفاده بیش از حد از وسایط نقلیه انفرادی؛ نبود ایستگاه برای وسایط نقلیه در شهر کابل.
- ✓ کثافت بیش از حد و تعفن در بعضی نقاط شهر و نبود سیستم های بازیافت زباله ها یا Recycling.
- ✓ عدم بارش برف و باران و موقعیت جغرافیایی کابل در میان کوه ها (کابل شهری است که توسط کوه ها احاطه شده، کوه ها مانع وزش باد و انتقال آلوده گی می شوند).
- ✓ استفاده از سوخت های فوسیلی مانند، نفت، گاز و ذغال سنگ، از عوامل اصلی آلوده گی و تولید دای اکساید کاربن خصوصاً در فصل زمستان.
- ✓ تردد بیش از ۵۰۰ هزار وسایط نقلیه در شهر کابل و سوخت بی کیفیت در این وسایط و تولید گاز نایتروجن دی اکساید توسط وسایل نقلیه. وقتی مواد سوخت (نفت) این وسایط درست و مکمل نسوزد، مقداری زیادی گازی های مضر و ذرات را در هوا منتشر می کند).
- ✓ بلند شدن گرد و خاک از سرک ها که در اثر عبور و مرور وسایط نقلیه به وجود می آید، عاملی دیگری در آلوده گی هوای شهر کابل محسوب می شود.
- ✓ استفاده شهروندان از جنراتورها در نبود برق عمومی، بخصوص در فصل زمستان.
- ✓ موجودیت جاده ها و کوچه های خاکی (۷).

تأثیرات اجتماعی آلوده گی هوا در شهر کابل

- ۱- شیوع امراض در نفوس شهر کابل
- ۲- عقیم سازی مردان
- ۳- مرگ و میر قبل از وقت
- ۴- سوی شکل و معلولیت اطفال نوزاد

۵- اختلال ذهنی در اطفال و بزرگسالان

۶- کاهش اوقات کار و خستگی نا ملایم

۷- بروز منازعات فردی و اجتماعی

۸- کاهلی در فعالیت های روزه مره

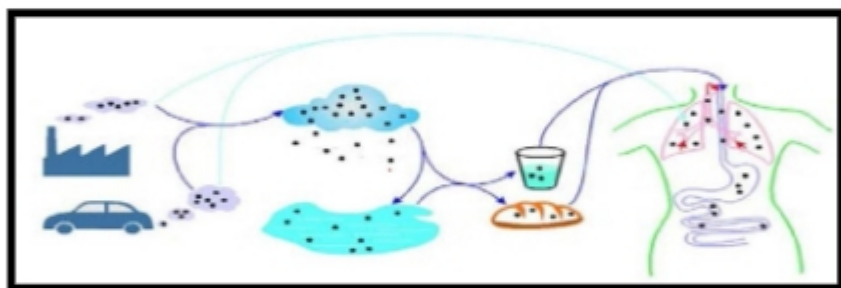
۹- عقب مانی جامعه به نسبت کمی در ساعات کار

۱۰- تخریب آبدات تاریخی و تعمیرها(۶).

اثرات آلوده گی هوا بر انسان

اثرات آلوده گی هوا بر سلامت بشر نه تنها به صورت کاهش کیفیت زندگی، بلکه همچنین به صورت افزایش هزینه های سلامت بر جامعه تاثیر می گذارد. بر اساس گزارش سازمان صحتی جهانی، سالانه بیش از ۷ میلیون نفر در جهان بر اثر آلوده گی هوا جان خود را از دست می دهند.

آلوده گی هوا پس از استعمال دخانیات، دومین عامل اصلی مرگ های ناشی از بیماری های غیر واگیر محسوب می شود و با افزایش خطر ابتلا به بیماری های حاد، مزمن و مرگ در ارتباط است (۱۱).

شکل شماره ۵: مسیرهای ورود آلاینده های هوا به دستگاه تنفسی به صورت مستقیم و غیر مستقیم را نشان می دهد (۱۴).

از سوی دیگر باعث افزایش بیماری در شمار بسیار زیادی می گردد، که این امر باعث افزایش تقاضا برای مراقبت سلامت می شود و افزایش تقاضا هم افزایش هزینه های سلامت را به دنبال دارد (۴).

آلوده گی هوا قادر است سیستم اعصاب مرکزی را به طروق مختلف تحت تأثیر قرار دهد. همچنین می تواند منجر به التهاب درونی و تخریب شریان های خونی شود و همچنین شواهد زیادی وجود دارد که افزایش غلظت های اتموسفیر شماری از آلاینده های هوا در بروز اختلالات روحی و روانی را موثر می دانند (۹).

نتیجه گیری

در این تحقیق در زمینه بررسی عوامل آلوده گی هوای شهر کابل و تأثیرات بر وضعیت صحتی شهروندان آن صورت گرفته است. اینکه آلوده گی هوا در ۲۲ ناحیه شهر کابل تأثیرات گسترده ای بر وضعیت صحتی شهروندان این شهر داشته، چون استفاده گسترده از سوخت های فوسیلی غیر معیاری مانند ذغال سنگ، تیل، گاز، تایرهای کهنه و پلاستیک برای گرمایش و همچنین

وجود موثرهای قدیمی و دودزا از عوامل اصلی آلوده گی هوا محسوب می شوند. عدم بارش برف و باران کافی و موقعیت جغرافیایی کابل در میان کوه ها که سبب شده به وزش باد و انتقال آلوده گی مانع واقع می شود. این آلوده گی منجر به مشکلات جدی تنفسی و قلبی می شود و طبق آمار، سالانه هزاران نفر در کابل بر اثر بیماری های مرتبط با آلوده گی هوا جان های خود را از دست می دهند. طبق گزارش سازمان صحتی جهان (WHO) در سال ۲۰۲۲م بیش از ۷ میلیون انسان در سراسر جهان زندگی خود را از دست داده اند و از هر ۱۰ نفر در جهان ۹ نفر در هوای آلوده گی پائین تر از سطح استندردهای سازمان صحتی جهان زندگی می کند. اینکه هوا اساسی ترین نیازهای فیزیولوژیک انسان بوده که بدون آن حتی برای چند دقیقه ادامه حیات غیر ممکن است، آلوده گی هوا پس از استعمال دخانیات، دومین عامل اصلی مرگ های ناشی از بیماری های غیر واگیر محسوب شده و با افزایش خطر ابتلا به بیماری های حاد و مزمن در ارتباط است. آلوده گی هوا بر اساس آخرین گزارش سازمان صحتی جهان در سال ۲۰۲۲ چهارمین عامل خطر مرگ در جهان و مهم ترین تهدید محیط زیستی برای سلامت انسان است. به طور کلی وضعیت آلوده گی در شهر کابل به شدت نگران کننده است و نیازمند اقدامات فوری و مؤثر از سوی مسئولان و شهروندان برای کاهش و استفاده از سوخت های مضر و بهبود سیستم حمل و نقل است. نفوس یکی از اجزای عمده در هر دو (تخریب محیط زیست و تحفظ آن) می باشد. یکی از مسایل حادی که در آلوده گی بیشتر هوا در کابل سهم همه جانبه گرفته است وسایط نقلیه یا ترافیک، فعالیت های صنعتی و تجاری، تراکم نفوس و مهاجرت های جبری و داوطلبانه ای مردم از دهات به شهرها می باشد. تأثیرات آلوده گی هوای شهر کابل بر وضعیت صحتی شهروندان شامل افزایش بیماری های تنفسی مانند آسم و برونشیت، افزایش خطر ابتلا به بیماری های قلبی و عروقی، افزایش میزان بیماری های پوستی، اثرات منفی بر سلامت روانی افراد، و کاهش کیفیت زندگی به دلیل محدودیت و فعالیت های روزمره می باشد. اینکه آلوده کننده ها (آلاینده ها) در اثر فعالیت های انسان پدید آمده و از همراهان دایمی جوامع بشری که تکنالوژی مدرن را در خدمت دارند، می باشد و از سوی دیگر افزایش نفوس، درآمد سرانه، پیشرفت تکنالوژی و بالا بردن سطح استندرد زندگی از عوامل مهم فزاینده آلاینده ها به حساب می آیند. بحران آلوده گی هوا که امروزه یک مسأله ی جدی و قابل تأمل بدل شده، حاصل دخالت و بهره وری نامعقول انسان از طبیعت پیرامون خود است که آن گستردگی و اهمیت موضوع، توجه دانشمندان را برای نجات آن برانگیخته است.

پیشنهادهات

۱- توجه جدی مسئولین حکومتی به محیط زیست شهر کابل.

۲- آگاهی دهی عامه برای مردم در مورد ارزشهای محیط زیست از نگاه دین مقدس اسلام توسط ملا امامان مسجد در شهر کابل.

۳- توسعه و گسترش ساحه سبز (کمریند سبز، پارک های ملی و تفریحی) در کابل؛ بر اساس تحقیقات محققان سوییسی هر هکتار جنگل (۵ جریب) در حدود (۱۵۰) تن گرد، خاک و دود و مقدار (۸۵) تن گاز مواد زهری را در شاخ و برگ خود جذب می کند.

- ۴- ترویج استفاده از انرژی های پاک و تجدید پذیر مانند انرژی خورشیدی و بادی.
- ۵- قیر ریزی تمام سرک ها و کوچه ها و جلوگیری از تیل های بی کیفیت در شهرکابل که باعث آلوده گی هوا می شود.
- ۶- جلوگیری از ساختن خانه های خود سر و بدون نقشه در شهرکابل.
- ۷- جلوگیری از اعمار تأسیسات و فابریکات صنعتی در حومه شهرکابل.
- ۸- انتقال و دفن کثافت و مواد فاضله جامد در محل مناسب دور از شهر.

منابع

۱. آزادمنش، اسرافیل (۱۴۰۲). تأثیرات تغییر اقلیم بالای آب های زیر زمینی شهر کابل، اثر ترفیعی، انتشارات: پوهنتون پروان.
۲. ملکیار، غلام محمد (۱۳۹۶). آلوده گی هوا و تدابیر کاهش آن در شهرهای افغانستان، چاپ دوم، انتشارات: عبدالله راشد، کابل-افغانستان.
۳. رسولی، محمد عارف (۱۳۹۸). آلوده گی هوا در شهرکابل، اضرار و مدیریت آن، انتشارات: افغان جرمن آنالین.
۴. قادری، پرویز (۱۳۹۷). آلوده گی هوا، عوامل و پیامدهای آن، انتشارات: پوهنتون بغلان.
۵. آزادمنش، اسرافیل (۱۴۰۱). علل آلوده گی هوای شهر کابل، کنفرانس علمی در پوهنتون پروان.
۶. سیلاب، صدام حسین (۱۳۹۷). چگونگی تأثیرات آلوده گی محیط زیست شهر کابل، پایان نامه تحصیلی دوره لیسانس، رشته جغرافیه، پوهنخی علوم اجتماعی، پوهنتون پروان.
۷. خلیلی، عزیزالله، ثمر، رؤیا (۱۴۰۱). بررسی چالش ها و راهکارهای مدیریتی بهبود محیط زیست کابل، چاپ دوم، انتشارات: سید جمال الدین افغان.
۸. سیرت، حسین (۲۰۱۳). خطرهای جدی آلوده گی هوا در شهر کابل، انتشارات: دویچه وله.
۹. ملکیار، غلام محمد (۱۳۹۶). راهبردهای انکشاف اقتصادی تحفظ محیط زیست در افغانستان، انتشارات: عبدالله راشد، کابل-افغانستان.
۱۰. صافی، ضمیر (۱۴۰۰). شهر کابل در یک نگاه، در سایت: www.tolonews.com تاریخ بازدید ۱۴۰۳/۹/۱۲ هـ. ش.
۱۱. نگار، عبدالحسینی، شقایق ذوالقدری (۱۳۹۸). مرور بر پدیده آلوده گی هوا در ایران؛ علت ها، تأثیرات و راهکارهای قانونی، انتشارات: دانشگاه تهران.
۱۲. <http://www.afghan-german.com>. تاریخ بازدید ۱۴۰۳/۹/۸ هـ. ش
۱۳. پاینده نیک، عباس (۱۳۹۶). بررسی تأثیرات آلوده گی محیط زیست برصحت عمومی، انتشارات: کابل- افغانستان.
۱۴. سلیمانی، الهه، چراغی، میترا (۱۴۰۲). آلوده گی هوا، تهدیدی جدی برای سلامت، انتشارات: مرکز پژوهشی شورای اسلامی تهران.
۱۵. فارانی، حامد (۲۰۲۰). شهرکابل در مسیر تاریخ، در سایت: www.afhangerman.net تاریخ بازدید ۱۴۰۳/۹/۱۳ هـ. ش.
۱۶. به کوشش جمعی از پژوهشگران (۱۳۹۵). مرور بر مطالعات و تحقیقات جهانی در باره اثرات آلوده گی هوا بر سلامت، انتشارات: مهدی، تهران.

Senior Teaching Assistant Mullajan Rahmani¹, Teaching Assistant Asmatullah Yaqoubi²

^{1,2}Department of Geography, Faculty of Social Science, Parwan University.

Article History

Received: 01/Jan/2025

Accepted: 24/March/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Investigation
- Effects
- Factors
- Air Pollution
- Kabul City
- Health Status and Citizens

*Corresponding Author

Senior Teaching Assistant Mullajan Rahmani

Email: mullajan.rahmani@gmail.com

Contact: +93 (0) 744401060

Abstract

Air pollution is one of the major problems that mankind has faced, which is due to the destructive activity of mankind, which is the consumption of fossil fuels, the increase of vehicles and their low quality, and the consumption of poor-quality fuel materials. Nowadays many cities in the world suffer from air pollution factors, including Kabul city. The city of Kabul is considered one of the most polluted cities in the world, the factors of which are the increase in population, the use of smoky fuels, the increase in vehicles and their low quality, the lack of bitumen and asphalted roads, the geographical location of Kabul, and the lack of sewerage. The use of wood, coal, beams, the presence of clay pots and other factors have caused respiratory, cardiovascular, cancer, weakening of the immune system and premature death. Thousands of people die each year from air pollution diseases. Therefore, the purpose of this study is to study and investigate the factors of air pollution and its effects on the health situation of its citizens, that the city of Kabul was one of the most polluted cities in the world, causing dozens of health and social problems. As a result, millions of Afghans have entered the hospitals and physicians of neighboring countries, and that is the result, so the above research is considered important.

پوهنپار متخصص دوکتور شفيق الله عطيش^۱، نوماند پوهنپار عبدالحق وفا^۲

^۱عمومي طب پوهنځی، سپين غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

^۲طبي ټکنالوژي پوهنځی، سپين غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

لنډيز

درمل هغو کيمياوي موادو ته ويل کېږي چې له تطبيق څخه وروسته روحي او فزيولوژيکي دندې اغېزمنې کړي. درمل په طبيعي او مصنوعي ډولونو وېشل کېږي او په ورځني ژوند کې د ځانگړو موخو لاسته راوړلو لپاره ورڅخه گټه اخيستل کېږي. د درملو پر ځای او مناسبه کارونه د غوره پايلو لاسته راوړنې ته لاره هوارې؛ برعکس د درملو د ناسمې کارونې له امله نه جبرانېدونکې جدي ستونزې منځته راځي. د بېلگې په ډول د ژوند د لاسه ورکولو خطر سربېره د اوږد مهال لپاره په روغتون کې پاتې کېدل، د روغتيايي پاملرنو د لگښتونو زياتوالی او پر روغتيايي اسانتياو باندې د خلکو بې باوره کېدل د يادونې وړ ستونزې دي. د درملو د خوندې کارولو هڅو سره سره بيا هم د درملو تجويز څخه تر اجراء، په بېلابېلو پړاوونو کې گڼې تېروتنې کېږي چې د اغېزمنو وگړو د ژوند په بيه تماميدلای شي. د درملو ناسمه ټاکنه، د درملو په دوز کې تېروتنه، د درملو په تطبيق او مودې کې تېروتنې يې معمولې او د يادونې وړ دي. د يادو تېروتنو تر شا گڼ لاملونه شته، چې د بېلگې په ډول يې انساني، درمليز، ټکنالوژيک، سېسټماتيک او چاپېريالي لاملونه يادولای شو. د طبي پرسونل ترمنځ غوره او گټورې اړيکې، معياري نسخه ليکنه، د طبي کارکونکو مسلکي روزنه او پوهه، جدي څارنه، له ټکنالوژۍ څخه پر وخت او مناسبه گټه اخيستنه هغه کړنې دي، چې د درملو په کارونه کې د تېروتنو کچه او ستونزې راکمولای شي. ددې مروړي څېړنې موخې د درملو په کارونه کې تېروتنو او د هوارې لارو په اړه د تازه چاپ شويو معلوماتو راټولول، تحليلول او منظمول دي.

د مقالې تاريخچه

ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۰۸

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۱/۲۳

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دويم گڼه: لومړۍ

پنښتيز ټکي

- درمل
- د تېروتنو ډولونه
- د تېروتنو لاملونه
- د هوارې لارې

مسؤل ليکونکی

پوهنپار متخصص دوکتور شفيق الله عطيش

برېښنالیک: shafiqullah.atish

@spingharuniversity.edu.af

گرځنده شمېره: 789701100 (0) 93+

پېژندنه

درمل هغه کيمياوي موادو ته ويل کېږي چې تر تطبيق وروسته روحي او فزيولوژيکي دندې اغېزمنوي. درمل په دوه ډولونو (طبيعي او مصنوعي) وېشل کېږي او هر ډول يې د ځانگړو موخو لپاره کارول کېږي. د بېلگې په ډول: د دردونو ارامولو، د ميکروبونو کنټرول او درملنې، د شکرې ناروغۍ د کنټرول او درملنې، د شعور د ضياع، د فزيکي او دماغي فعاليتونو غښتلتيا او څېړنيزو موخو لپاره له درملو څخه گټه اخيستل کېږي. د درملو تطبيق مشهورې لارې خوله، مقعد، وريد، عضلې او انشاقې يادولای شو. د درملو له کارونې څخه مطلوبې پايلې هغه مهال ترلاسه کېږي، چې ټاکنه يې درسته وي، په معين دوز او ټاکلې

مودې لپاره وکارول شي. د درملو ناسمه کارونه يعنې د درملو په کارونه کې تېروتنه، کم يا لوړ دوز توصيه، د درملو مودې په پام کې نه نيول، د درملو پر وړاندې د غبرگون (حساسيت) تاريخچه نه اخيستل، د تطبيق په لاره کې تېروتنه، په يو مهال کې د څو مکروب او درد ضد درملو توصيه کول هغه تېروتنې دي چې د اغېزمن شويو وگړو د ژوند په بيه تماميدلای شي (۱).

د طبابت اړوند درملو په کارونه کې تېروتنه يوه جدي ستونزه ده، چې هېڅ جبران نه لري. دا ډول تېروتنې د بېلابېلو لاملونو له کبله رامنځته کېږي چې په ټوله نړۍ کې، په ځانگړي ډول مخ پر ودې هېوادونو کې، د انسانانو ژوند له گواښ سره مخ کوي (۱). د روغتيا نړيوالې ادارې (WHO) د معلوماتو پر بنسټ، د درملو ناسمه کارونه او تېروتنې په نړۍ کې انسانانو ته ډېرې نورې ناروغۍ ورپېښوي، چې کله ناکله د ډېرې اغېزمنو انسانانو د مرگ لامل هم کېږي. د يادولو وړ ده چې دا ډول تېروتنې د درملو کارونې په هر پړاو کې منځته راځي، په دې تېروتنو کې د ناروغۍ تشخيص، د ناروغۍ اړوند درمل، د ناروغ حالت ته په کتو د درملو ټاکنه، د درملو کيفيت، په نسخه کې د درملو واضح ليکنه، د ډاکټر يا فارميسېست له لورې ناروغ ته د درملو کارونې په اړه اړين معلومات ورکول، د درملو کارونې په هکله د ناروغ پوهاوي کې تېروتنې شاملې دي. په لنډ ډول دا پروسه د ناروغۍ له تشخيص څخه پيلېږي او د درملو پر تطبيق باندې پای ته رسېږي (۲). د درملو په کارونه کې تېروتنې نه يوازې دا چې په مستقيم ډول ناروغانو ته د نورو روغتيايي ستونزو رامنځته کولو لامل کېږي، تر څنگ يې د روغتيا په برخه کې د ډېرو نورو لگښتونو پرې کولو لامل هم کېږي. په دې ډول تېروتنو سره پر روغتيايي سېسټم او روغتيا پالانو باندې د خلکو باور هم کمېرنگه کېږي (۱).

د درملو په کارونه کې گڼې تېروتنې شته، چې له ډلې يې د نسخې اړوند تېروتنې، د ناسمو درملو ټاکنه، ناسم دوز او د تطبيق ناسمه لاره، غوره بېلگې دي (۳،۴). سربېره پر دې د درملو د مودې او کارونې د وختونو په اړه ناسمه سپارښتنه د درملو د کارونې بله تېروتنه ده (۴). بله تېروتنه چې د روغتيا پال له لورې منځته راځي، د داسې درملو توصيه کول دي چې ناروغ ورسره حساسيت لري او د شديد غبرگون سبب يې کېږي (۳). د درملتون د مسؤل له لورې د يو ډول درملو پر ځای د بل ډول درملو ورکړه يوه نه جبرانېدونکې تېروتنه ده، چې د واضحې نسخې له نه لیکلو څخه سرچينه اخلي (۵). د درملو په کارونه کې د ناروغانو له لورې کېدونکې تېروتنې هم د بېلگې په ډول د درملو په خپل وخت نه کارول، د تجويز شوې مودې لپاره د درملو نه کارول، د نهارې پر ځای مړه او د مړې پر ځای په نهاره د درملو کارول يادولای شو (۶).

په طبي ادبياتو کې د درملو په کارونه کې د تېروتنو لپاره گڼ لاملونه ذکر کېږي. په بشري لاملونو کې د روغتيايي کارکوونکو کاري بوختيا، ذهني فشار او ستړيا، د پوهې او روزنې کموالی او د ښې همغږۍ نه شتون د تېروتنو رامنځته کولو شونتيا برابروي (۶). د درملو د نومونو ترمنځ ورته والی د هغوی په کارونه کې د تېروتنو رامنځته کېدو يو بل مهم لامل گڼل کېږي (۵). د درملو په کارونه کې محيطي لاملونه، په سېسټم او پروسه کې ستونزې او همداراز کلتوري لاملونه هم په خپل ځای د تېروتنو لامل کېږي (۷،۸).

د درملو په کارونه کې له تېروتنو څخه د مخنيوي ځينې مهمې لارې شته، چې د ډاکټر له لورې ناروغ ته د درملو ترلاسه کولو په موخه د لوستو نسخې ليکل، د درملو د سمې کارونې اړوند اړين معلومات ورکول، په درملتونونو کې د مسلکي او تجربه لرونکو اشخاصو شتون، د ټولنې افرادو ته، له درملتونونو څخه په خپل سر د درملو ترلاسه کولو د زيانونو په اړه د عامه پوهاوي کولو او د روغتيا پالانو ترمنځ د غوره همغږۍ رامنځته کولو څخه عبارت دي. ددې مروري مقالې د ليکلو موخې دا دی چې د

درملو ناسمې کارونې د لاملونو او ډولونو په اړه تازه چاپ شوي معلومات راټول، منظم او تحليل شي او اړوندو خواو سره يې د هواري لارې شريكې شي؛ په دې سره به د درملو ناسمې کارونې له امله د اغېزمنو وگړو د روغتيا خرابوالي، مړينې، د روغتيايي پاملرنې اړوند زياتو لگښتونو او پر روغتيايي سېسټم د خلکو د بې باوري کچې راکمې شي.

د درملو په کارونه کې عامې تېروتنې

د درملو له تجويز څخه تر تطبيق پورې، په بيلابېلو پړاوونو کې د درملو په کارونه کې تېروتنې شونې دي (لومړۍ شکل).

۱. د تجويزولو تېروتنې

په دې ډول تېروتنو کې د ناسمو درملو ټاکل، ناسم دوز، د تطبيق ناسمه لار، په زماني واټن کې تېروتنې او الرژيک/حساسيتي غبرگونونه شامل دي. ناروغ ته د هغو درملو توصيه کول چې د ناروغۍ په کنټرولولو کې گټور نه وي او يا د ناروغۍ سره هېڅ اړيکه و نه لري، ورته تېروتنې گڼلې شو. تر معياري کچې کم يا زيات دوز د درملو توصيه، د عضلې تطبيق پر ځای وريدي تطبيق چې د ژوند په بيه تماميدای شي، په ناسمو وقفو د درملو تجويزول او د داسې درملو توصيه کول چې ناروغ يې وار له مخه پر وړاندې حساس وي، ددې ډول تېروتنو غوره بېلگې دي (۵،۷،۸،۹).

۲. د توزيع کولو تېروتنې

په دې ډول تېروتنو کې ناروغ ته د درملو د ناسم ډول يا بڼې ورکړه (د شربت پر ځای گولۍ ورکول)، د درملو په ناسم دوز د ورکړې سپارښتنه او د درملو د کارونې په اړه نيمگړې معلومات ورکول شامل دي (۱۰).

۳. د تطبيق اړوند تېروتنې

په دې ډول تېروتنو کې د يو ناروغ درمل بل ناروغ ته تطبيقول، په ځانگړي ډول په هغو روغتونونو کې چې په ورته مهال په کې د گڼو ناروغانو درملنه ترسره کېږي، شامل دي. برسېره پردې په دې ډول تېروتنو کې د تطبيق ناسم تخنيک هم شامل دی (۹).

۴. د څارنې اړوند تېروتنې

په دې ډول تېروتنو کې د درملو د اغېزو نه څارل، د اړخيزو اغېزو نه څارل او د درملو دوز نه تعديلول شامل دي (۷).

۵. د ناروغ د پوهاوي اړوند تېروتنې

دا ډول تېروتنه هغه مهال منځته راځي چې روغتياپال د ناروغ د پوهاوي په برخه کې خپل مسؤليت په پوره ډول ترسره نه کړي يا دا چې روغتياپال ناروغ ته د درملو د تطبيق د لارې، دوز، اړخيزو اغېزو او احتياطي تدابيرو په اړه کم يا هېڅ معلومات ور نه کړي. دا هم شونې ده چې روغتياپال خپل مسؤليت په سم ډول ترسره کړي، مگر ناروغ په شويو لارښوونو بڼه نه وي پوه شوی (۸).

۶. د اسنادو تېروتنې

په دې ډول تېروتنو کې د درملو ناسم ثبت شامل دی. د درملو د دوز، وخت، تطبیق لارې او نېټې په اړه ناسم معلومات ثبتول، ددې ډول تېروتنو غوره بېلګې دي (۱۱).

۷. د ناروغ اړوند تېروتنې

په دې ډول تېروتنو کې ناروغ د درملو د کارونې په اړه ترسره شویو لارښوونو ته پاملرنه نه کوي او په خپله خوښه داسې درمل کاروي چې د ډاکټر له لورې د توصیه شویو درملو سره په ټکر کې وي (۱۲).

۸. سېستماتيکې تېروتنې

الف. د روغتون یا درملتون د کاري بهیر ستونزې: تېروتنې ښايي د روغتيايي چاپېريالونو سېستماتيکو ستونزو څخه رامنځته شي، لکه د ټیم غړو ترمنځ د اړیکو کمزوري، ناکافي روزنه یا د ټیکنالوژۍ سېستمونو لکه د ناروغ اړوند معلوماتو ثبت EHR (Electronic Health Record) سېستمونو اړوند ستونزې (۱۲).

ب. د چاپېریال عوامل: د درملو د چمتو کولو یا ورکولو پر مهال د پام اړولو یا مداخلې له امله تېروتنې رامنځته کېږي (۹).

لومړۍ شکل: د درملو په کارونه کې د تېروتنو ډولونه روښانه کوي

د درملو په کارونه کې د تېروتنو لاملونه

د درملو په کارولو کې تېروتنې د بېلابېلو لاملونو له امله رامنځته کېدای شي، چې له انساني تېروتنو څخه تر سېستماتيکو ستونزو پورې بېلابېل ګڼلې کېږي. دغه تېروتنې شونې ده د درمل کارونې د پروسې، له تجویز څخه تر تطبیق او څارنې پورې، په هر پړاو کې پېښې شي. د درملو په کارونه کې د تېروتنو عام علتونه په لاندې ډول دي (۱۳).

۱. انساني لاملونه

الف. سترې او فشار: د روغتيايي کارکوونکي چې څو ساعته پرله پسې کار کوي يا تر فشار لاندې وي، ښايي د پام نه کولو يا د توجه کمښت له امله تېروتنې وکړي (۱۴).

ب. د پوهې يا روزنې کموالی: د درملو، د هغوی د تعاملاتو، دوزونو يا د تطبيق مناسبو لارو په اړه پوره پوهه نه لرل کولای شي تېروتنې رامنځته کړي (۱۵).

ج. د پاملرنې نه کول يا گډوډی: گډوډی يا مداخلې، لکه شور يا په يو وخت کې څو کارونه ترسره کول، کولای شي افراد د مهمو معلوماتو له ورکړې منع کړي، چې دا د تجويزولو، توزیع کولو يا د درملو په ورکړه کې د تېروتنو لامل کېږي (۷).

د. د اړیکو کموالی: د روغتيايي کارکوونکو ترمنځ د اړیکو کمزوري او کموالی کولای شي د ناسمو درملو، دوزونو يا د تطبيق لارو په اړه ناسمې پرېکړې ته لاره پرانيزي (۳).

ه. د معلوماتو ناسم لوستل يا ناسم تفسير: د نسخو، درملو لیلونو يا د ناروغ د ریکارډونو په لوستلو کې هم تېروتنې شونې دي، په ځانگړې ډول کله چې لیکل د لوستلو وړ نه وي يا معلومات روښانه نه وي (۸).

۲. د درملو اړوند لاملونه

الف. د درملو ورته نومونه: ډېری درمل داسې نومونه لري چې ورته يا نږدې تلفظ لري، (لکه "کلورفينيرامين" او "کلومپيرامين")، چې د درملو په منځ کې گډوډي رامنځته کوي او د ناسمو درملو د ورکړې سبب کېږي (۱۳).

ب. پېچلي دوز فارمونه: ځيني درمل په پېچلو دوز فارمونو کې شتون لري، چې د تجويز کولو يا توزیع کولو پرمهال د تېروتنو شونتیا زیاتوي (۱۰).

ج. د درملو تعاملات: ځيني درمل کولای شي د نورو درملو سره منفي تعاملات ولري، که د درملو دې اړخ ته پاملرنه ونه شي، د منفي اغېزو يا د درملنې د ناکامۍ لامل کېږي (۷).

۳. د چاپيريال اړوند لاملونه

الف. د کار بوخت چاپيريال: په روغتونونو يا درملتونونو کې د ناروغانو لوړ شمېر او د کاري بهير چټکي هم تېروتنو ته لاره پرانيزي. روغتيايي کارکوونکي ښايي په ډېرو کارونو کې ښکېل شي، چې له امله يې د مهمو جزیاتو له لاسه ورکولو خطر لوړ شي (۱۸).

ب. د کارکوونکو کموالی: کافي کارکوونکي، په ځانگړې توگه په بوختو روغتيايي ځایونو کې، نه لرل کولای شي د تېروتنو لامل شي، ځکه چې پرېکړه په ځنډ سره نیول کېږي يا د لازمي څارنې کموالي سره مل وي (۱۰).

۴. د سېسټم او پروسې ناکامي اړوند لاملونه

الف. د سېسټم نامناسب ډيزاين: د درملو مديريت سېسټم چې ښه طرحه شوی نه وي، لکه زوړ نرمغالي، ناسم برېښنايي روغتيايي ريکارډونه، يا د تجويز کمزوري سېسټمونه کولای شي د تېروتنو خطر زيات کړي (۳،۷).

ب. د معياري پروسيجرونو نه شتون: د درملو تجويزولو، توزيع کولو او ورکولو لپاره نامعياري يا بې نظمه پروسيجرونه کولای شي د پاملرنو پر وړاندې خنډ رامنځته کړي او د تېروتنو خطر زيات کړي (۱۵).

ج. ناسم ليبل کول: د درملو مغشوش يا ناروښانه ليبلونه کولای شي د درملو تېروتنې رامنځته کړي. مثلاً: ليبلونه چې واضح دوز لارښوونې يا مهمې خبردارۍ نه لري، د درملو د ناسمې کارونې لامل کېدلای شي (۱۴).

د. د معلوماتو د تائيد نه شتون: د ناروغ معلومات لکه حساسيتونه، اوسني درمل يا روغتيايي شرايط په سمه توگه نه تائيدول کولای شي د ناسمو تجويزونو يا د درملو خپل منځي تعاملاتو ته لاره هواره کړي (۱۱).

۵. د ناروغ اړوند لاملونه

الف. پاملرنې په پام کې نه نيول: ناروغان ښايي خپل درمل هېر کړي يا دا چې په لارښوونو ناسم پوه شي، لکه په خپل سري ډول داسې درمل اخيستل چې د تجويز شوي رژيم سره سمون ونه لري (۱۳).

ب. خپله درمل اخيستل: ځيني ناروغان ښايي د بېرې درمل يا د بوټو سپلیمتونه واخلي، پرته له دې چې د عصري طب اړوند روغتيايي کارکوونکو ته خبر ورکړي، چې دا د تجويز شويو درملو سره ممکن منفي تعاملات ولري (۱).

ج. د لارښوونو ناسمه پوهه: ناروغان ښايي په سمه توگه ونه پوهېږي چې درمل څنگه واخلي، (لکه د خوړو سره يا په خالي معده)، چې دا حالت کولای شي د درملو د اغېز کموالي يا اړخيزو اغېزو سبب شي (۱۱).

۶. د ټکنالوژۍ اړوند لاملونه

الف. د ټکنالوژۍ ناکامي: د ټکنالوژۍ تېروتنې، لکه د درملو تجويزولو په برېښنايي سېسټمونو، بارکوډ سکن کولو سېسټمونو يا د اتوماتيک توزيع کولو واحدونو کې تېروتنې، کولای شي د درملو تېروتنې رامنځته کړي، په ځانگړې توگه کله چې سېسټمونه خراب شي يا په سمه توگه ونه کارول شي (۸).

ب. پر ټکنالوژۍ ډېره تکیه: که څه هم ټکنالوژي کولای شي تېروتنې کمې کړي، خو که ډېره تکیه پرې وشي او مناسب دقت ونه شي، د ستونزو لامل کېدلای شي، په ځانگړې ډول کله چې روغتيايي کارکوونکي د اتوماتيک سېسټمونو په ځانگړو حالاتو کې له بيا چيک کولو څخه ډډه وکړي (۱۰).

۷. کلتوري لاملونه

الف. د کارځای کلتور: یو کلتور چې د خلاصې اړیکې یا د تېروتنو راپور ورکولو ته خلک نه هڅوي، کولای شي د تېروتنو د تکرار یا خطرناکو کړنو سبب شي. د تېروتنو د جزا وېره ښايي کارکوونکي د تېروتنو له ترسره کولو څخه منع کړي (۱۶).

ب. د همکارۍ نه شتون: کله چې د روغتيايي ټيم بېلابېل غړي لکه ډاکټران، نرسان...، یو له بل سره د کمزورې اړیکو له امله، په ښه او منظم ډول همکاري ونه کړي، د درملو تېروتنې پېښېږي (۸).

۸. د قوانینو اړوند لاملونه

الف. د ضوابطو بدلونونه: د درملو لارښوونو، ضوابطو، پالسيو یا قوانینو کې بدلونونه کولای شي ګډوډي رامنځته کړي، په ځانګړي ډول که چېرې روغتيايي کارکوونکي په سمه توګه په نویو قوانینو ونه پوهېږي یا روزنه ونه لري (۸).

ب. د ضوابطو ناسم پلي کول یا نظارت: په ځینو روغتيايي ځایونو کې، کمزوري ضوابط او د درملو د سم چلند طرز العمل د پلي کولو نشتوالی کولای شي د تېروتنو خطر زیات کړي (۹).

دويم شکل: د درملو په کارونه کې د تېروتنو لاملونه په لنډ ډول روښانه کوي.

د درملو په کارونه کې له تېروتنو څخه د مخنيوي لارې

د درملو په کارونه کې د تېروتنو مخنيوي لپاره يوې جامع او سېستماتيکې لارې ته اړتيا ده، چې مختلفې ستراتيژۍ په کې شاملې وي. د دغه ستراتيژۍ هدف دا دی چې د درملو د کارونې په هر پړاو کې د تېروتنو خطر راکم کړي. دلته د ځينو اغېزناکو لارو چارو څخه يادونه کوو، چې د درمل کارونې اړوند تېروتنې کمولای شي.

۱. د اړيکو ښه کول

الف. روښانه او دقیقه نسخه ورکول: ډاډ ترلاسه کړئ چې نسخه لوستل کېدونکې، روښانه او مشخصې وي. د نامعيارې لنډيزونو او مبهمو اصطلاحاتو له کارولو څخه ډډه وکړئ (۳).

ب. د روغتيايي پاملرنو وړاندې کوونکو ترمخ اړيکه: د ډاکټرانو، فارمسېستانو، نرسانو او د روغتيايي ټيم د نورو غړو ترمخ پرانيستې اړيکې رامنځته کړئ، چې ډاډ ترلاسه شي چې سم معلومات شريک او درک شوي دي (۹).

ج. د ناروغ پوهاوی: ناروغانو ته د هغوی د درملو په اړه روښانه لارښوونې ورکړئ، د سم دوز يا بل کوم ځانگړي احتياط په اړه د معلوماتو ورکړه مه هېروئ (۱۱).

۲. روزنه او تعليم

الف. منظمه روزنه: د روغتيا پاملرنې وړاندې کوونکي بايد په منظم ډول د وروستيو درملو لارښوونو، د نويو درملو د Interaction او د درملو د تجويز او استعمال غوره کړنلارې زده کړي (۱۲).

ب. د فارمېسې او درملو مدیریت: ډاډ ترلاسه کړئ چې د فارمېسيو کارکوونکي د ممکنه درملو Interaction، دوز فارمونو او د تطبيق لارو په اړه زده کړه لري، ترڅو د توزیع اړوند تېروتنو مخنيوی وشي (۱۶).

ج. د ناروغانو پوهاوی: ناروغانو ته د هغو درملو په اړه زده کړه ورکړئ چې دوی يې کاروي، په دې يې پوه کړئ چې څنگه يې بايد وکاروي، د درملو د اړخيزو اغېزو او هېر شوي دوز پر وړاندې د غبرگون څرگندولو لارې وروښايئ. (۵).

۳. د ټکنالوژۍ کارول

الف. الکترونيکي نسخه ورکول (e-Prescribing): د الکترونيکي سېسټمونو په کارولو سره د نسخو ورکول کولای شي هغه تېروتنې کمې کړي، چې د پېچلې نسخه ليکنې او ناسمې لارښوونې له امله پېښېږي. په دې اړه کولای شي په وروسته پاتې يا مخ پر ودې هېوادونو کې د قلمي/السي نسخه ليکنې پر ځای کمپيوټري نسخه ليکنه دود شي. د دې سربېره په آنلاین ډول له روغتياپالانو سره اړيکې او د هغوی له لورې ليکل شوې نسخې هم په دې ډول نسخه ليکنه کې شاملېدلای شي (۲۰).

ب. بارکوډ سکېن کول: په روغتونونو او فارمېسيو کې د بارکوډ سکېن کولو ټکنالوژي کارول، ترڅو ډاډ ترلاسه شي چې ناروغ ته اړوند اړين او سم درمل ورکول کېږي (۱۹).

ج. د درملو مدیریت سېسټمونه: د درملو د توزیع، اجزاو او څارنې لپاره د اتومات سېسټمونو کارول، ترڅو انساني تېروتنې کمې شي او د دقيقې ټيکنالوژۍ په کارولو سره د درمل کارونې پروسه ښه شي (۹).

۴. معياري کړنلارې او پروتوکولونه

الف. د درملو معياري کړنلارې: د درملو معياري کړنلارې او د درملنې پروتوکولونه جوړ کړي چې د درملو د کارونې د تېروتنې په کمولو کې مرسته وکړي (۷).

ب. چک لېستونه: د درملو، دوز، د تطبيق لارې او وخت د تائيد لپاره چک لېستونه وکاروي.

ج. د دويم ځل چک کولو سېستمونه: د دويم ځل چک کولو کړنلارې پلي کړي، په ځانگړې توگه د لوړ خطر لرونکو درملو لکه کيموتراپي درمل او انسولين، ترڅو تر اجرائو وړاندې د دقت ډاډ ترلاسه شي (۱۰).

۵. د درملو بيا پلټل

الف. د درملو بشپړ تاريخ: د هرې پاملرنې، لکه د روغتون د داخلېدو، خارجېدو يا د واحدونو ترمنځ د لېږد پر مهال، د بدلون پر وخت د درملو بيا تفتيش ترسره کړي ترڅو ډاډ ترلاسه شي چې د مريض د درملو لېست دقيق او بشپړ دی (۶).

ب. پخوانيو درملو ته بيا کتنه: د نويو درملو د تجويز پر مهال د شته درملو يا حساسيتونو سره د Interaction د احتمال اړوند تفتيش وکړي (۷).

۶. د چاپېريال تداخل کمول

الف. په مهمو ځايونو کې د مداخلو کمول: په هغو سيمو کې چې درمل تجويز يا توزيع کېږي، د مداخلو کمولو لپاره ستراتيژۍ پلي کړي. لکه: په فارميسيو او څارځايونو کې شور کمول.

ب. کافي کارکوونکي: ډاډ ترلاسه کړي چې د روغتونونو او فارمسيو کې کافي کارکوونکي شتون لري ترڅو د گړندي پريکړو او مناسب درملو د پروسې د مديريت لپاره وخت ولري (۶).

۷. روښانه لېبلونه او لارښوونې

الف. د درملو دقيق لېبلونه: ډاډ ترلاسه کړي چې ټول درمل په سمه توگه لېبل شوي دي او د درملو د دوز، فريکوينسي، تطبيق لارې او ممکنه اړخيزو اغېزو په اړه روښانه لارښوونې ورکړل شوي وي.

ب. د رنگ کوډ کارول: د درملو د لېبلونو رنگ کوډ کارول، په ځانگړې توگه د لوړ خطر لرونکو درملو لپاره، ترڅو په اسانۍ سره وپېژندل شي (۱۱).

ج. د ناروغ لپاره د لوست وړ لارښوونې: ناروغانو ته د عامه درک او پوهاوي وړ لارښوونې وکړي او روښانه جزيات ورکړي چې کوم درمل څه وخت او څنگه بايد وکاروي (۹).

۸. د تېروتنو راپور ورکولو او فيډبک سېسټمونه

الف. د نامستقيم تعقيب سېسټمونه: د تېروتنو راپور ورکولو لپاره يو غير تعقيبي سېسټم جوړ کړئ، چې کارکوونکي وهڅوي چې د درملو تېروتنې راپور کړي، پرته له دې چې د سزا يا مجازاتو وېره ولري. دا به د تېروتنو د تکرار مخه ونيسي او د اصلاح وړتياوې به زياتې کړي (۱۲).

ب. پرله پسې پرمختګ: د تېروتنو له راپورونو څخه ترلاسه شوي معلومات وکاروئ، ترڅو د درملو په پروسو کې پرمختګونه رامنځته شي او روغتيايي خدمتونو وړاندې کوونکو ته فيډبک ورکړئ (۶).

۹. د کم کار چلند

الف. گروهه همکاري: د روغتيايي پاملرنو ټول وړاندې کوونکي بايد وهڅول شي، چې ددرملو خپلسرو فرمايشونو، د درملو Interaction او د ناروغانو ځانګړو اندېښنو په اړه به ګډه خبرې او بيا کتنه وکړي (۱۳).

ب. د فارمسېستانو ګډون: فارمسېستان بايد د درملو پروسې هر پړاو کې برخه واخلي، په دې کې د نسخو بيا کتنه، ناروغانو ته مشوره ورکول او د ممکنه درملو د Interaction پېژندنه او مرسته کول شامل دي (۴).

۱۰. د ناروغانو ګډون

الف. د ناروغانو ونډه په درملو کې: د ناروغانو هڅول ترڅو په فعال ډول د خپلو درملو مدیریت کې برخه واخلي. په دې معنا چې ناروغ بايد د خپلو درملو يو تازه لېست ولري، د خپلو نسخو په اړه پوښتنې وکړي او که کومې ستونزې يا اړخيزې اغېزې ولري، خپل روغتيا پال ته يې راپور ورکړي (۱۸).

ب. د کورنۍ ګډون: په هغو حالتونو کې چې ناروغان د درملو اړوند لارښوونو په درک کولو کې ستونزه لري، د کورنۍ غړي يا پالونکي په پروسه کې دخپل کړئ ترڅو د درملو مناسب استعمال يقيني شي (۳).

۱۱. منظمه څارنه او تعقيب

الف. د درملو څارنه: د ناروغ د درملو پر وړاندې خواب يا غبرګون په منظم ډول څارل، په ځانګړې توګه د هغو درملو لپاره چې معلومې اړخيزې اغېزې لري (۱۳).

ب. د دوزونو تنظيمول: د ناروغ د ناروغۍ پرمختګ، لابراتوري بايلو او هر ډول اړخيزو اغېزو پر بنسټ د درملو دوزونو ته بيا کتنه وکړئ او بيا يې له سره تنظيم کړئ (۷).

۱۲. د درملو خوندي زېرمه کول

د زېرمه کولو سم شرایط: یاد ترلاسه کړئ چې درمل په سم ډول زېرمه کېږي، ترڅو د دوی قوت وساتل شي او د خرابېدو یا ککړتیا مخه یې ونیول شي. د بېلګې په توګه ځینې درمل بڼایي په یخچال کې یا له رڼا څخه ساتنې ته اړتیا ولري (۱۱).

درېیم شکل: د درملو په کارونه کې د تېروتنو د حل لارو لنډیز

پایله اخیستنه

د درملو ناسمې کارونې او تېروتنې د روغتیا په برخه کې لویې ستونزې دي. یادې ستونزې د ناروغ ژوند د اخیستلو سربېره، د روغتیايي خدمتونو د لګښتونو زیاتوالی او په روغتیايي سېسټم د وګړو د باور کمښت ته لاره هواروي. یادې تېروتنې د بېلابېلو لاملونو لکه انساني تېروتنو، د سېسټم اړوند تېروتنو، ټکنالوژیکي محدودیتونو او چاپېریالي تېروتنو له کبله منځته راځي. د روغتیايي کارکوونکو ترمنځ اغېزناکې اړیکې، ښه همغږي، غوره روزنه، دقیقه څارنه، د مؤثرو لارښوونو جوړول او عملي کول د یادو تېروتنو مخه نیولای شي.

وړاندیزونه

- ۱- معالج ډاکټر صاحبان باید د نسخې لیکلو پرمهال، د نسخه لیکنې معیارونه په پام کې ونیسي.
- ۲- په درملتونونو کې باید مسلکي او په دې برخه کې روزل شوي فارمیسېستان وګمارل شي.
- ۳- د عامې روغتیا وزارت له لورې دې د درملیزې برخې دقیق څار ترسره شي.
- ۴- د درملو د مناسبې کارونې په اړه دې د ټولنې خلکو عامه پوهاوی زیات شي.
- ۵- د روغتیايي کارکوونکو ترمنځ دې اړیکې پیاوړې شي.

اخځليکونه

1. Armitage, G. (2009). The role of human factors in medication error. *British Journal of Clinical Pharmacology*, 67(6), 626-636.
2. Bates, D. W., Cullen, D. J., & Laird, N. (2001). Incidence of adverse drug events and potential adverse drug events: Implications for prevention. *JAMA*, 274(1), 29-34.
3. Ferner RE, Aronson JK. Clarification of terminology in medication errors. *Drug Saf*. 2006;29(11):1011-22
4. Boockvar, K. S., et al. (2004). Medication reconciliation: An overview. *American Journal of Health-System Pharmacy*, 61(3), 334-343.
5. Bates DW, Leape LL, Cullen DJ, et al. Effect of computerized physician order entry and a team intervention on prevention of serious medication errors. *JAMA*. 1998;280(15):1311-6
6. Cohen, M. R., & Karel, D. (2011). Medication errors: Causes and prevention. *American Journal of Health-System Pharmacy*, 68(5), 314-317.
7. Dean, B., Schachter, M., & Vincent, C. (2002). Causes of medication errors in hospital practice: A prospective study. *The Lancet*, 360(9337), 1113-1116.
8. Hughes, R. G., & Blegen, M. A. (2008). Medication safety. In *Patient Safety and Quality: An Evidence-Based Handbook for Nurses*. Agency for Healthcare Research and Quality.
9. Parker, M. M., et al. (2012). Medication errors and adverse drug events: A comprehensive review. *American Journal of Health-System Pharmacy*, 69(4), 204-215.
10. Orser BA, Byrick R. Anesthesia-related medication error: time to take action. *Can J Anaesth* 2004; 51: 756-60
11. Poon, E. G., et al. (2010). Effect of bar-code technology on the safety of medication administration. *The New England Journal of Medicine*, 362(17), 1698-1707.
12. Reason, J. (2000). Human error: Models and management. *BMJ*, 320(7237), 768-770.
13. Taxis, K., & Barber, N. (2003). Causes of intravenous medication errors: An ethnographic study. *Qualitative Health Research*, 13(2), 236-251.
14. Westbrook, J. I., et al. (2010). Effects of interruptions to clinical tasks in the hospital setting. *BMJ Quality & Safety*, 19(4), 288-295.
15. The National Coordinating Council for Medication Error Reporting and Prevention. NCC MERP: The First Ten Years 'Defining the Problem and Developing Solutions', 2005; 4
16. WHO. International drug monitoring: the role of national centres. *World Health Organ Tech Rep Ser* 1972; 498: 1-25
17. Cohen, H., Robinson, E. S., & Mandrack, M. (2003). Getting to the root of medication errors. *Nursing*, 33(9), 36-46
18. Kohn, L. T. (2001). The Institute of Medicine report on medical error: Overview and implications for pharmacy. *American Journal of Health-System Pharmacy*, 58(1), 63-66.
19. Mayo, A. M., & Duncan, D. (2004). Nurse perceptions of medication errors: What we need to know for patient safety. *Journal of Nursing Care Quality*, 19(3), 209-217.
20. Dejong, D., Brookins, L. H. & Odgers, L. (1998) Multi-disciplinary design of a medication error reporting system. *Hospital Pharmacy*, 33 (11), 1372-137

Teaching Assistant Specialist Dr. Shafiqullah Atish¹, Teaching Assistant Abdulhaq Wafa²

¹Clinic Departement, Faculty of Medicine, Spinghar University, Nangarhar, Afghanistan

²Faculty of Laboratory and Medical Technology, Spinghar University, Nangarhar, Afghanistan

Article History

Received: 28/Dec/2024

Accepted: 11/Feb/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st

Keywords

- Medicines
- Types of errors
- Causes of errors
- Solutions

***Corresponding Author**

Teaching Assistant Specialist

Dr. Shafiqullah Atish

Email: shafiqullah.atish

@spingharuniversity.edu.af

Contact: +93 (0) 789701100

Abstract

Drugs refer to chemical substances that, after being applied, affect psychological and physiological functions. They are classified into natural and synthetic types and are used in daily life to achieve specific goals. Proper use of drugs and their appropriate application lead to optimal results; conversely, improper use of drugs can result in serious, irreversible issues. For example, the risks include loss of life, prolonged hospital stays, increased healthcare costs and public distrust in healthcare services. Despite efforts to ensure the safe use of drugs, many errors occur during the stages from prescription to administration, which can cost lives. Common and notable mistakes include incorrect drug selection, dosing errors and errors in the application and duration of drugs. These errors stem from numerous factors, such as human, pharmaceutical, technological, systematic and environmental causes that threaten the safe use of drugs. Effective communication among healthcare personnel, standardized prescribing, professional training and knowledge of healthcare workers, strict monitoring and timely, appropriate use of technology are practices that can reduce errors and issues in drug use. The purpose of this review is to gather, analyze and organize recent published information about errors in drug use and their solutions.

د ماشومانو د حادې انتاني نس ناستې په درملنه کې د لکتوباسیلوس ریوټیري ونډه

مروري مقاله

پوهنپار متخصص دوکتور احسان الله شینواری
کلینیک دپارټمنټ، عمومي طب پوهنځی، سپین غر پوهنتون، ننگرهار، افغانستان

لنډیز

پروبیوټیکونه چې په دې وروستیو کې د بېلابېلو روغتیايي گټو لپاره یې استعمال زیات شوی دی، هغه مایکرو اورگانیزمونه دي چې د انسان بدن ته تر داخلېدو وروسته مېزبان ته روغتیايي گټې رسوي. د انسانانو په خوراکي موادو او درملو کې د پروبیوټیکونو گڼ شمېر نوعو څخه گټه اخیستل کېږي، خو تر ټولو زیاتې کارېدونکې نوعې یې د بیفیدوباکټریوم او لکتوباسیلوس جنسونو پورې تړلي دي او په دې برخه کې په انسانانو او حیواناتو باندې گټې څېړنې ترسره شوې دي. د پروبیوټیکونو گټې دا دي: په هضمي سېسټم کې د نس ناستې کنټرول، د لکتوز د عدم تحمل ښه کول، د غټو کولمو د سرطان مخنیوی، په معده کې د هیلېکوباکټریا لوري انتان د درملنې رژیم سره یو ځای درملنه، د حساسیت کموالی، د وینې د کولسترول کچې کمول او داسې نور. لکتوباسیلوس ریوټیري د بېلابېلو مېکانیزمونو په واسطه په ماشومانو کې حاد نس ناسته تداوي کوي. یاد مېکانیزمونه د کولمو د مخاطي طبقې او د کوربه معافیتي سېسټم تقویه کولو، په ماشومانو کې د بېلابېلو منع کوونکو موادو د تولید په واسطه د اسهال دوام او د بستر مودې کمولو، د پرولیفیرېشن پر وړاندې اغېزې، د لنډ ځنځیر لرونکو شحمي تېزابونو تولید او داسې نورې گټې لري. په دې مقاله کې د پروبیوټیکونو د عمومي ځانگړنو، د لکتوباسیلوس په اړه معلوماتو ترڅنگ، د لکتوباسیلوس ریوټیري د ځانگړنو، د عمل مېکانیزمونو او حاد نس ناستې په درملنه کې د ونډې په اړه بحث شوی دی. د حاد انتاني نس ناستې تعریف، اسباب او ډولونو په اړه معلومات او د تازه ترسره شویو څېړنو پایلې راتولې او د دې مروري مقالې په چوکاټ کې ترتیب شوي دي.

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۹/۰۵
د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۱۷
د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم گڼه: لومړۍ

بنسټیز ټکي

- حاد اسهال
- لکتوباسیلوس ریوټیري
- پروبیوټیکونه
- درملنه
- کوچیان

مسؤل لیکونکی

پوهنپار متخصص دوکتور احسان الله شینواری
برېښنالیک:
ihsanullahshinwari034@gmail.com
گرځنده شمېره: 799424401 (0) 93+

پېژندنه

حاده انتاني نس ناسته په کوچنیانو کې معموله ناروغي ده، چې په لوړ او ټیټ عاید لرونکو هېوادونو کې یې ډېرې ستونزې رامنځته کړي دي. په کوچنیانو کې حاده نس ناسته هغه حالت دی، چې په (۲۴) ساعتونو کې درې یا تر درې ځلو زیات غایطه مواد چې قوام یې نرم او دفعات یې زیات وي، خارج کړي (۱)، په لوړه کچه په خفیف ډول رامنځته کېږي او په خپل ځاني ډول په خپله ښه کېږي، خو په نادرې پېښو کې اختلالات ورکوي.

د خولې له لارې او په ځينو ځانگړو حالتونو کې د وريد له لارې رېهايدربشن ددرملنې بنسټيزه برخه جوړوي. که څه هم د مایعاتو ورکړه د اعراضو په دوام اغېز نه لري او همدارنگه د کولمو د barrier function په رغولو کې هم کومه ځانگړې ونډه نه لري، په تېرو شلو کالونو کې د درملنې په برخه کې، له بېلابېلو لارو څخه کار اخيستل شوی ترڅو د ناروغيو د پرمختگ محدودولو او کولمو د تخريب د ښه والي لامل شي، چې په دې کې د پروبيوټيکونو ونډه ډېره مهمه گڼل کېږي (۱). د شدت له مخې حاده نس ناسته په خفيف، متوسط او شديدو ډولونو وېشل شوې ده. په خفيف ډول کې د ډيهايډربشن اعراض او علايم نه ليدل کېږي، په متوسط ډول کې د ډيهايډربشن کلينيکي اعراض او علايم موجود وي او د خولې له لارې په کې رېهايډربشن صورت نيسي، په شديد ډول کې د ډيهايډربشن ښې ښانې موجودې وي چې د وريد له لارې يې درملنه ترسره کېږي (۲).

پروبيوټيکونه هغه ژوندي مايکروارگانيزمونه دي، چې کله په مناسبه اندازه وخورل شي، د بدن، په ځانگړي ډول هضمي سېسټم لپاره، گټور بلل کېږي. پروبيوټيکونه په ځينو ډولونو لکه لکتوسیلوس، بيْفِيډوباکټيريم، سکروماياسيس بولاډي او داسې نورو وېشل کېږي. ياد پروبيوټيکونه بېلابېلې ځانگړنې لري، د بېلگې په ډول: ژوندۍ او فعاله بکټرياوې دي، د کولمو روغتيا لپاره گټورې دي، هضمي ښه والی راولي او معافيتي سېسټم پياوړی کوي (۳). پروبيوټيکونه د نس ناستې په درملنه کې گټور دي، چې ځينې مشخص سترېټونه يې د تخريب شوي مخاطي غشا ترميم، د کولمو پتوجن په اخځو پورې د نښلېدو مخنيوی، د بکټريا ضد موادو توليد، د وايروسونو د زياتوالي نهې کول، د کولمو د ايتيليوم طبقې ثابت ساتل او همدارنگه د طبيعي معافيتي سېسټم تنظيم يادولای شو. د پروبيوټيک مؤثریت هغه وخت اعظمي کچه کې وي چې د ناروغۍ په پيل کې تطبيق شي. پروبيوټيک د کولمو ايتيلوم کې د بيتاډيفينسين د توليد د زياتوالي لامل کېږي چې د پتوجنونو تکثر کموي. نوې څېړنې ښيي چې پروبيوټيک د معافيتي سېسټم منظمولو لامل کېږي، په ځانگړي ډول لکتوسیلاس د IgA انتي باډي د توليد زياتوالي او د ډنډرايټيک حجرو په واسطه د انټرليوکين ۶ او ترانسفارمينگ گروت فکتور د توليد د زياتوالي لامل هم کېږي. اوسني مقاييسوي مطالعات ښيي چې د بېلابېلو هېوادونو په واسطه د حادثې انتاني نس ناستې درملنې لارښودونه وړاندې شوي دي، په هغوی کې راپور ورکړل شوی چې پروبيوټيک د هضمي سېسټم نړيوال سازمان او د اروپا د ساينسي ټولنې په واسطه توصيه کېږي. همدارنگه لاتين امريکا، استراليا، چين، ماليزيا، جنوبي افريقا او د امريکا متحده ايالات هم په حاده انتاني نس ناسته کې پروبيوټيک توصيه کوي (۱).

لکتيک اسيد بکټرياوې چې د لکتيک اسيد د توليد له امله پېژندل کېږي؛ گرام مثبت دي، تخمر کوونکی خاصيت لري او د تېزابونو پر وړاندې مقاومت لري، سپورونه توليدوي، کتلاز په کې منفي او غيرمتحرکي دي. لکتوسیلوس ریوټیري د نس ناستې دوام او د بستر موده کموي، بيوفيلم جوړوي، د کولمو د مخاطي طبقې او د مېزبان د معافيتي سېسټم تقويه کول، ددې وړتيا لري چې په کولمو کې د حجرو تر منځ تړونونه (Tight Junction) تقويه کړي، د مکررې نس ناستې چانس کموي او همدارنگه د کولمو په ايتيليل حجراتو پورې د پتوجن بکټرياو نښلېدل نهې کوي (۴).

دغه مقاله د حاد انتاني نس ناستې په درملنه کې د لکتوبسیلوس ریوټیري کارولو اهمیت روښانه کوي، چې یوه طبیعي او خوندي لاره ده او کولای شي د انتې بیوټیک ځای ونیسي او اهمیت یې په دې کې دی چې دغه مقاله ډاکټرانو او والدینو ته لارښوونه کوي چې څنگه د پروبیوټیکونو په مرسته د ماشومانو د نس ناستې مخه ونیسي او همدارنګه د روغتيايي پوهاوي او څېړنو اړتیا زیاتوي.

حاد انتاني نس ناستې

په کوچنیانو کې یوه معمول حاده انتاني ناروغي ده، چې په لوړ او ټیټ عاید لرونکو هېوادونو کې یې ډېرې ستونزې را ولاړې کړي دي (۱) او هغه حالت ته ویل کېږي چې به (۲۴) ساعتونو کې درې یا له درې څخه زیات غایطه مواد چې قوام یې نرم او دفعات یې زیات وي، خارج کړي (۱). دغه ناروغي په لوړه کچه په خفیف ډول رامنځته کېږي او په خپله ښه کېږي، خو په نادرو پېښو کې اختلالات ورکوي، ددې ناروغي عمده لاملونه انتانات لکه: وایروسونه (اډینوویروس، روتاویروس، نوروویروس)، بکټریاوې (کلوسټریډیم ډیفیسیل، سالمونېلا، شجیلا انتېرویتو جنیک یې کولای) یا پرازیتونه (جاردیا لامبلیا، امیب، کریپټوسپوریدیوم پارووم) دي (۱). د واکسینونو د ښه تطبیق سره سره هم روتاویروس د حادې انتاني نس ناستې بنسټیز لامل دی، چې د شدیدې نس ناستې او د ناروغ بستر کېدو لامل کېږي (۱). د کولمو د پتوجنونو د لېږد لارې له شخص څخه شخص ته، Feco Oral یا دککړو اوبو او خوړو په واسطه صورت نیسي. اسهالات د پتوفزیولوژي له نظره په دوه ډوله مېکانیزمونو رامنځته کېږي؛ یو یې ازموټیک نس ناستې دي، چې د کولمو په لومین کې د اسمولالیتي د زیاتوالي له امله رامنځته کېږي. د بېلګې په توګه د روتاویروس په نس ناستې کې د روتاویروس په واسطه د کوچنیو کولمو مخاطي غشا تخریبېږي، چې په پایله کې د لکتوز جذب کمېږي او د کولمو په لومین کې راټولېږي چې د کولمو د مایکروفلورا په واسطه تخمر کېږي او دا حالت ګېډې د درد، پړسوب او همدارنګه د مقعد شاوخوا ناحیې د سوروالي لامل کېږي چې نس ناسته یې اوښته او انفلاکي (Explosive) وي. بل یې اطراحي نس ناسته ده چې د بکټریاوو د اګزوتوکسین په واسطه د اطراحي مېکانیزمونو له امله رامنځته کېږي. همدارنګه ځینې بکټریاوې لکه شجیلا، د کولمو التهاب په واسطه وینه لرونکی اسهال رامنځته کوي (۲).

د روغتیا نړۍ والې ادارې د ډلبندي پر بنسټ نس ناستې په لاندې ډولونو وېشل شوي دي:

- حاده اوبه لرونکې نس ناسته
- حاده وینه لرونکې نس ناسته (ډیزنټري)
- معنده نس ناسته (Persistent Diarrhea)
- شديده خوارځواکي او نس ناسته
- مزمنه نس ناسته (۳)

حاده انتاني نس ناسته په کوچنيانو او د هغوی په کورني ژوند باندې ډېر اغېز لري، ځکه چې په عمومي پرکتيس او داخل بستر ناروغانو کې د ناروغۍ يو ستر لامل گڼل کېږي. همدارنګه د روغتيا په برخه کې د حادې انتاني نس ناستې په واسطه په روغتيا پورې اړوند لگښتونه ډېر لوړ دي. ددې سربېره ويلاى شو چې حاده انتاني نس ناسته تراوسه پورې د ماشومانو د مړينې دويم لوی لامل گڼل کېږي (۱).

په فزيولوژيک حالاتو کې د کولمو اېپيتيليوم د بېلابېلو اېونونو (باى کاربونات، سوډيم، کلورايد، پوتاشيم) او مغذي موادو لکه گلوکوز، د اطراح او جذب پروسو د موازنې ساتلو دنده لري. اوبه په Passive (منفعل) شکل د کلورايد د اطراح سره اطراح کېږي (۱). همدارنګه د سايکليک اي ايم پي پورې تړلي کلورايد چينل د اوبو د اطراح دنده لري، کوم چې د انتيروټوکسين په واسطه متاثره کېږي. برعکس د روتاويروس په واسطه د کولمو د اېپيتيليوم د ساختماني تخريب په پايله کې د کلورايد اېون اطراح صورت نيسي (۱).

په اسهال کې د ناروغۍ د شدت او هايډرېشن حالت معلومولو لپاره، د درملنې په موخه، له سکورينگ سيستم څخه ګټه اخيستل کېږي. په (۲۰۰۰ز) کال کې له گڼو مطالعاتو وروسته په (۱-۳۶) مياشتو عمر لرونکو ماشومانو کې د حادې نس ناستې د درملنې لپاره، په کلينيکي ډول د ډيهايډرېشن اندازه کول غوره شوي دي چې په دې حالت کې د ناروغ عمومي بڼه، سترگې، مخاطي غشا او اوبښکې کتل کېږي او په هره برخه کې کلينيکي بدلون ځانته نمره اخلي؛ صفر نمره په خفيف، (۱-۴) نمرې په متوسط او (۵-۸) نمرې په شديد ډيهايډرېشن دلالت کوي او په لاندې جدول کې ښودل شوی دی (۲).

د ډيهايډرېشن اندازه			ځانګړنې
۲	۱	صفر	
خوږۍ، اطراف يخ او خولې وي	تړی، نارام، خوږۍ	نارمل	عمومي بڼه
ډېرې ننوتې وي	لږې ننوتې وي	نارمل	سترگې
وجه	Sticky	نمجن	مخاطي غشا(ژبه)
موجودې نه وي (۲)	کمې شوې وي	موجودې وي	اوبښکې

لومړی جدول: په کلينيکي ډول د ډيهايډرېشن اندازه کول

د لکتیک اسيدبکټرياو اغېزې په هضمي سيستم کې په مستقيم او نامستقيم ميکانيزمونو پورې تړلي دي. لکه: د نس ناستې، انفانتيل کولیک، د کولمو د مخاطي طبقې او د مېزبان د معافيتي سيستم پياوړي کول، هيلیکوباکټرياپلوري انتان په درملنه، ميتابوليتونو توليد او همدارنګه د قبضيت په درملنه کې ترې ګټه اخيستل کېږي (۴).

د پروبیوټیکونو پېژندنه او ځانګړتیاوې

د پروبیوټیک اصطلاح د لومړي ځل لپاره په (۱۹۶۵ز) کال کې د (Still Well) او (Lilley) په واسطه رامنځته شوه (۵)، چې د انسانانو ملګري میکروبونه دي، د څو لسیزو راپدېخوا د مهمو روغتیايي ګټو له مخې ډېر شهرت لري او اوسمهال یې ارزښت تر ډېره بریده ښه پېژندل شوی هم دی. د انسان په کولمو کې د بکټریاوو له (۱۰۰۰) څخه ډېرې نوعې اوسېږي، چې په لوړه کچه په کولون کې کالونایز شوي دي او په کولمو کې یې یو مایکروایکوسېستم جوړ کړی دی. یاد سېستم د میزبان د روغتیا، تغذیې او د کولمو د فزیولوژیکو دندو ثابت ساتلو لپاره اړین دی (۶). د پروبیوټیک ویی له (probiotics) یوناني کلمې څخه اخیستل شوی، چې معنی یې «د ژوند لپاره» ده (۷). یا دا چې دا ویی د دوه کلیمو ترکیب دی، چې (پرو = په ګټه) او (بايوس = ژوند) معنی لري. پروبیوټیکونه له پېژندنې تر دا مهاله د بیلابیلو پوهانو په واسطه په بیلابیل ډول تعریف شوي دي (۸)، خو تر ټولو هر اړخیز تعریف یې په (۲۰۰۲ز) کال کې د ملګرو ملتونو د غذا او زراعت ادارې (FAO) له خوا شوی دی. نوموړی تعریف د (Hill) او ملګرو له لورې اصلاح او پروبیوټیکونه یې په دې ډول تعریف کړل: پروبیوټیکونه ژوندي مایکروارګانیزمونه دي، چې د انسان بدن ته، په کافي اندازه، تر داخلېدو وروسته په کوربه انسان کې یوه روغتیايي ګټه رامنځته کړي (۹).

د پروبیوټیکونو ځانګړنې

هغه ځانګړنې چې یو میکروب تر پروبیوټیک عنوان لاندې راولي دا دي: د استعمال یا مصرفولو په وخت کې ژوندی وي، د استعمال کچه یې کافي وي، د انسانانو لپاره یوه روغتیايي ګټه ولري او د متوقع خوراک لپاره باید د معلوم ترکیب لرونکی وي (۱۰). د دغو ځانګړنو سربېره پروبیوټیکونه باید د استعمال په وخت کې په عمومي ډول مصون پېژندل شوي وي (Generally Recognized as Safe (GRAS)، په غذایی موادو کې د اوږد وخت د استعمال تاریخچه ولري، غیر پتوجن وي، د کولمو په اپیتیلیوم پورې په اسانۍ او کامیابۍ سره ونښلي او کالونایزیشن وکړای شي (نوموړي نښت د معافیتي سېستم د تنظیم او له هضمي سېستم څخه د پاتوجنونو ویستلو لپاره مهم ګڼل کېږي)، د میکروب ضد موادو پر وړاندې مقاومت ونښي خو په ورته وخت کې دا توانایی باید ونه لري، چې نوموړی مقاومت نورو بکټریاوو ته انتقال کړي، د هضمي سېستم د انزایمونو په مقابل کې مقاوم وي او همدارنګه باید د ټکنالوژۍ له نظره په غذایی موادو کې د استعمالولو لپاره مناسب وي، چې د انسان په واسطه تر مصرفولو دمخه او وروسته ژوندي پاتې شي (۱۱). همدارنګه هر کله چې پروبیوټیکونه د روغتیايي ګټو لپاره کارول کېږي، د کارونې کچه یې باید معلومه وي او دغه شمېر د پروبیوټیکونو په نوعې پورې اړه لري. په دقیق ډول یې د شمېر په اړه یو (واحد) نظر ته شته، خو لږ تر لږه د منلو وړ اندازه یې Colony Forming Unit (CFU)/mL 10^6 - 10^7 ده (۱۲).

عام کارېدونکي پروبیوټیکونه

ډېر معمول یا عام کارېدونکي پروبیوټیکونه لکتوبسیلوس او بافیلوبکټیریم دي، چې په تجارتي ډول په لومړي ځل د لبنیاتو له تخمر او هضمي سېستم څخه لاس ته راغلي دي او د استعمال لپاره هم خوندي پروبیوټیکونه دي (۱۳). د کالونو په تېرېدو

سره، پروبیوټیک سره نوي اصطلاحات رامنځته شول، چې راتلونکي جینیرېشن پروبیوټیکونو یا live bio therapeutic products ورته ویل کېږي.

پروبیوټیک هغه نه هضمېدونکي فایبرونه دي، چې د کولمو د مایکروارگانیزمونو د فعالیت لپاره اړین دي. لکه: گلکتولېګوسکرایډونه، فرکتولېګوسکرایډونه او اینولین. د پروبیوټیک او پروبیوټیک یوځایکولو ته سینبیوټیک وايي او په سیمبیوټیک کې دوه ژوندي ارگانیزمونه سره یوځای کوي. فارمابیوټیک د ژونديو ارگانیزمونو مکروبي محصولاتو ته ویل کېږي، چې د ناروغۍ د درملنې یا مخنیوي لپاره کارول کېږي. پوست بیوټیک هغه (bioactive) مواد دي، چې د ژونديو مایکروارگانیزمونو په واسطه تولیدېږي، روغتیا اغېزمنوي او په دې ډول دي: انزایمونه، لنډ ځنځیر لرونکي آزاد شحمي تېزابونه، پېپتایډونه، پولي سکرایډونه او داسې نور (۱۴).

د پروبیوټیکونو روغتیايي ګټې

د پروبیوټیکونو روغتیايي ګټې د بېلابېلو څېړونکو له لورې، د انساني او حیواني څېړنو له لارې، په پراخه کچه مطالعه شوي دي (۱۴). هر پروبیوټیک له ځانه ځانګړې ګټې ښيي او د پروبیوټیکونو عمومي روغتیايي ګټې د پروبیوټیکونو ټولو ډولونو ته په ورته ډول نه شي کارول کېدلای، ځکه چې نوموړې روغتیايي ګټې یو جنس تر بل جنسه، یوه نوعه تر بلې نوعې او ان له یو سترینه تر بل سترینه توپیر لري. د همدې له مخې هغه روغتیايي ګټې چې د یوې نوعې په واسطه رامنځته کېږي، د بلې نوعې لپاره ذکر کېدلای نه شي. په بل عبارت، یو پروبیوټیک کېدلای شي له ځانه ټولې پېشنهاد شوې روغتیايي ګټې ښکاره نه کړي (۱۵). په پروبیوټیکونو سره تړلې روغتیايي ګټې په لاندې جدول کې ذکر شوي دي. نوموړې روغتیايي ګټې د پروبیوټیکونو په واسطه، د بېلابېلو مېکانیزمونو له لارې، چې کېدلای شي مشترک او یا په نوعې یا سترین پورې ځانګړي وي، وښيي (۱۵)، (۱۶).

روغتیايي ګټې	اخځلیک	روغتیايي ګټې	اخځلیک	روغتیايي ګټې	اخځلیک
معافیتي دندې	۴۲	د کولمو هیموستازیس	۴۶	میتابولیکي دندې	۵۲
د طبیعي معافیت پیاوړې کول	۴۳	د کولمو د التهابي سندروم او د کولمو د التهابي ناروغیو کنټرول	۴۷	د صفراوي مالګو هایدرولیز کول	۵۳
د انتي باډي تولید	۴۴	د نس ناستې بېلابېل ډولونو د ښه والي لامل کېږي	۴۴	د کولسترول کمول	۵۴
د حساسیت یا الرژي کمول	۴۵	د کولمو ممانعتي دندو تقویه کول	۴۸	د چاګښت ضد عمل	۵۵

۵۶	د شکرې ناروغۍ ضد عمل	۴۹	د کالونیزه کېدو پر اساس د کولمو په ډېوال پورې د پتوجنونو نښلېدل نهي کول		
۵۷	د ټوکسينونو/ميوټاجنونو تخريب	۵۰	میکروب ضد فعاليت		
۵۸	د ویتامينونو توليد	۵۱	په انفانتیل کولیک ماشومانو کې د ژړا موده راکموي		
۵۹	د نورو ميټابوليتونو توليد				

دويم جدول: د پروبیوټیکونو روغتيايي ګټې

۴۰	د (۳-۳) میاشتو عمر لرونکو ماشومانو په حاده اوبلنه نس ناسته کې د ورځې (4×10^9) کالوني فارمینګ یونټه د (۷) ورځو لپاره د نس ناستې دوام کموي، په دویمه او درېیمه ورځ اعظمي اغېز کوي او جاني عوارضو راپور هم نه دی ورکړل شوی.	لکتوباسیلوس ریوټیري
۴۱	دا دواړه بکټریاوې د کولمو ایټیلېل پورې نښلي او په پایله کې د انټیروبیوتوجنیک ای (E) کولای نښلېدل په مخاطي غشا پورې کموي	لکتوباسیلوس رامنوسیس او لکتوباسیلوس اسیدوفیلوس

درېیم جدول: د ناروغیو په درملنه کې د پروبیوټیکونو ونډه

د لکتوباسیلوس کورنۍ پروبیوټیکونه

لکتیک اسید بکټریاوې د بکټریاوو ځانګړې ګروپ دی، چې تخمرکوونکې ځانګړنه لري او د تېزابو پر وړاندې مقاومت لري، د لکتیک اسید د تولید له امله پېژندل کېږي، ګرام مثبت بکټریاوې دي، سپورونه تولیدوي، کتلاز په کې منفي وي او غیر متحرک دي. که څه هم ناهوازي دي، مګر د اکسیجن تحمل لري (۹). د ګلوکوز د وروستني مېټابولېزم پر بنسټ یې په دوو ډلو هوموفرمټو او هتروفرمټو مایکروارګانېزمونو باندې ډلبندي کوي، هغه ډله چې لکتیک اسید د اصلي عنوان په ډول یا په ځانګړي ډول د ګلوکوز د تخمر محصولات تولیدوي، هوموفرمټولکتیک اسید بکټریاوې بلل کېږي، چې په دې کې د لکتوباسیلوس بېلابېل ډولونه او همدارنګه انټیروکاکسونه، لاکټوکاکسونه، پډیوکاکسونه، سټریپټوکاکسونه، تټرازنوکاکسونه او واګوکاکسونه شامل دي. په همدې حال کې هغه بکټریاوې چې له هګروز څخه لکتیک اسید، کاربن ډای اکساید او ایتانول تولیدوي، هیتروفرمټو بلل کېږي. لکه: لکتوسټوک، لکتوباسیلوس او اکیونوکاکسونه او ویسلا (۱۸، ۱۹). په اوسني وخت کې

لکتیک اسید بکتریاوې په فیرمیکوټس، بسیلی او لکتوباسیلوس باندې ډلبندي شوي دي. د لکتیک اسید جنس بکتریاوې لکتوباسیلوس، لاکتوکاکسونه، لکونوستوک، آلوکاکونه، سټرپتوکاکونه، آيروکاکونه، پډیوکاکونه، کارنوباکتیريوم، تترانزوکاکسونه، انتیروکاکسونه، اونوکاکسونه، ډولوسیگرانولوم، واگوککسونه او ویسلا خخه (۲۰). له دې ډلې خخه ځینې جنسونه لکه لکتوکاکسونه او لکتوباسیلوس گټورې بکتریاوې دي. په داسې حال کې چې سټرپتوکوک او انتیروکاکس یې موقعینې بکتریاوې دي چې پتوجن کېدلای شي (۲۱). د بکتریا د ټولو جنسونو په پام کې نیولو سره لکتیک اسید بکتریاوې لکتوباسیلوس د (۲۶۰) نوعو په لرلو سره د زیاتو غړو لرونکي دي (۲۲). لکتوباسیلوس په (۲۵) جنسونو چې د هغې له ډلې خخه لکتوباسیلوس ډلبرکې، لکتوباسیلوس پارووم او په (۲۳) نورو نویو جنسونو ډلبندي شوي دي (۱۵). تر ټولو معمولې لکتیک اسید بکتریاوې لکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، لکتوباسیلوس پلټاروم، لکتوباسیلوس کازي، لکتوباسیلوس رامنوسیس، لکتوباسیلوس ډلبرکې بولگاریس، لکتوباسیلوس فرمتوم، لکتوباسیلوس رویتري، لکتوکوکس لاکتیس، لکتوکوکس کریموریس، بافیډوبکتیریم بافیډیم، بافیډوبکتیریم ډولوسټ، بافیډوبکتیریم لانگوم، بافیډوبکتیریم بریوی، انتیروکاکس فیکاليس او انتیروکاکس فاسیوم دي (۲۳). لکتیک اسید بکتریاوې په لوړه کچه په طبیعت کې شته چې له دې ډلې خخه یوه اندازه په هضمي سېسټم کې شته، په داسې حال کې چې په ډېره کچه د پروبیوټیک تر سرلیک لاندې په بازار کې هم شته (۲۴). پروبیوټیکونه باید درې بنسټیز شرطونه ولري: ۱- د کارونې پرمهال ژوندي مایکروارگانیزمونه وي، ۲- د روغتیا په موخه باید په کافي دوز وکارول شي او درېیم دا چې په مېزبان باندې روغتیايي اغېز ولري (۲۵)؛ نو له دې کبله لکتیک اسید پروبیوټیکونه ناروغۍ نه تولیدوي او د کولمو میکروبونو په تعادل ساتلو کې ونډه لري، په ټیټ (PH) کې ژوندي پاتې کېږي، دهضمي سېسټم بېلابېل شرایط تحمل کولای شي او د استعمال له امله یې روغتیايي گټې رامنځته کېږي. د پورتنیو دلایلو پر بنسټ دوی د پروبیوټیک مایکروارگانیزمونو په عنوان قبول کړای شوي دي.

لکتوباسیلوس ریوټیري

لکتوباسیلوس یوه مهمه پروبیوټیک بکتریا ده، چې په انسانانو کې په طبعي ډول په گټورو مایکروبیولوژيکي فلوراگانو کې شامله ده (۴). دا یوه سپور تولیدونکې، فیکلټیټیف انایروب، گرام مثبت، راډ شکه بکتریا ده، په گرام سټین کې ارغواني رنګ اخلي، غیرمتحرکه ده او فلاجیلا نه لري. د یادې بکتریا د حرکت نشتوالی د دې لامل کېږي، چې د کولمو په مخاطي سطحو کې پاتې شي. د هیټروتروفیک ځانگړنې له امله بهرنیو موادو ته اړتیا لري. همدارنګه ویلای شو چې په (۶،۵) PH او (۳۷-۴۲) درجې سانتي گرید کې وده کوي (۲۶).

په حاده نس ناسته کې د لکتوباسیلوس ریوټیري ونډه

نوموړې بکتریا د روغتیايي گټو له امله په ډېری برخو کې ارزښت لرونکې ونډه لري، چې د روغتیايي گټو او مېکانیزمونو خخه یې په لاندې ډول یادونه کېږي. د حادې انتاني نس ناستې په درملنه کې یې له بېلابېلو سټرینونو خخه گټه اخیستل شوېده او گڼې څېړنې پرې ترسره شوېدي. په هضمي سېسټم کې د لکتوباسیلوس ریوټیري اغېز په مستقیمو او نامستقیمو مېکانیزمونو

پورې تړلی دی لکه: د میتابولیتونو تولید، د کولمو د مخاطي طبقې او د مېزبان د معافیتي سېسټم تقویه کول، همدارنگه په انفانتیل کولیک، نس ناستې، قبضیت او د هیلېکوباکټریا پلوري انتان په درملنه، هایپرکولیسټرولیمیا، پوستکي انتاناتو، حساسیتي استما او اوتیسیم په درملنه کې هم استعمالېږي. لکتوسیلوس ریوټیري ددې وړتیا لري چې د حجرو تر منځ تړونونه (Tight Junction) تقویه کړي، کوم چې د کولمو په محافظت کې مهمه ونډه لري (۴). لکتوسیلوس ریوټیري دې ایس ایم (۱۷۹۳۸) نوعه د نورو نوعو په پرتله ډېره ګټوره ده، چې د نس ناستې دوام او د بستر موده کموي. په همدې ډول د معافیتي سېسټم یوه ځانګړنه یې داده، چې بیوفلم جوړوي. بیوفلم د بکټریاوو پیچلی جوړښت دی، په یوې سطحې پورې نښلي او له خپلو تولید شویو موادو څخه یوه ساتندوی پوړ (محافظتي طبقه) جوړوي، چې دا طبقه د بکټریاوو لپاره د ساتنې او دفاعي سېسټم په توګه کار کوي (۲۷). د لکتوسیلوس ریوټیري ایچ سي ایم ۲ او لکتوسیلوس ریوټیري یې ایس سي ۱۰۲ سټرینونو په واسطه په اینوټرو کې د اي (E) کولای وده درېږي او همدارنگه د کولمو په اپټیلیل حجراتو پورې نښلېدل یې نهې کوي (۴).

نوعې/ډولونه	ناروغي	خلک	اغېز	اخځلیک
لکتوسیلوس ریوټیري دې ایس ایم ۱۷۹۳۸	حاده نس ناسته	ماشومان	د حادې نس ناستې دوام کمول	۳۲
لکتوسیلوس ریوټیري دې ایس ایم ۱۷۹۳۸	د کولمو انتاني ناروغۍ	ماشومان	د کولمو مخاطي مانع خوندي سائل او د پروانفلامیټوري فکتورونو کمول	۳۳
بایفیوټیکټریم ایس پي، لکتوسیلوس جان سوني	د هضمي سېسټم بېلابېلې ناروغۍ	انسانان	بکټریوسین تولیدول، ارګانیک ټیزابونه جوړول او د بکټریاوو د کالونیزه کېدلو کمول	۳۴
لکتوسیلوس ریوټیري دې ایس ایم ۱۷۹۳۸	ویروسي ناس ناستې	هغه ماشومان چې له درې (۳) میاشتو تر پنځه (۵) کالونو عمر ولري او (۱۰ ^۹ ×۱) کالوني فارمینګ یونټه پروبا یوټیک د او ار ایس سره د پنځه ورځو لپاره ورکول کېږي	د نس ناستې دوام تر ۱۵ ساعتونو پورې کموي	۳۵

لکتوبسیلوس او بايفيدوبکتریم سترینونه	د انتي بیوټیک په واسطه رامنځته شوي نس ناستې	۳۶ تنو ته د ورځې (۱۰ ^۴ × ۱) کالوني فارمینګ پوښته ورکړل شوي	د نس ناستې په بیاراتګ کې (۵،۳۹) ورځې کموالی او ورځنیو غايطه موادو خارجېلو کې (۲۵٪) کمښت رامنځته شوی و	۳۶
---	---	--	---	----

څلورم جدول: په نس ناستې کې د لکتوبسیلوس ریوټیري د بېلابېلو نوعو بېلابېلې اغېزې

د کولمو په ناروغیو کې د لکتوبسیلوس ریوټیري بېلابېل مېکانیزمونه په لاندې ډول خلاصه کېږي

د کولمو د اپتیلیل حجرو د پرولیفیریشن او سټیم حجرو د تفریق پذیرۍ (Stem Cell Diffrentiation) په واسطه د میوکوزا طبقې د دندې سالم ساتل، ریوټیري یو ډول وسیع الساحه د میکروب ضد مواد دي، چې د لکتوبسیلوس ریوټیري په واسطه تولیدېږي، د پروتوزوا، فنگسونو، ګرام مثبت او ګرام منفي بکتریاو پرولیفیریشن نهې کوي. دا مواد د کولمو د معافیتي سېسټم تقویه کول د ماکروفاژونو، ټي او ډنډرایټیک حجرو د پرولیفیریشن په واسطه منظموي، چې په پایله کې التهابي ځواب کمزوری کوي. D-7 همدارنګه اګزوپولي سکرایډونه هم د لکتوبسیلوس ریوټیري په واسطه تولیدېږي، چې د کولمو په ایتیلیوم پورې د همدې پروبیوټیک د نښلېدو سره کومک کوي، په همدې ډول د ای (E) کولای نښلېدل په ایتیلیوم پورې نهې کوي او پروانفلیمېټري سائتوکینونه (IL-6 and TNFα)، چې د ای کولای او سالمونیا لایفیموریم په واسطه تولیدېږي، هم کموي. لنډ ځنځیر لرونکي ازاد شحمي تېزابونه، چې اسیتات، پروپیونیت او بیوتایریت په کې شامل دي، هم د لکتوبسیلوس ریوټیري په واسطه تولیدېږي، په مېزبان کې معافیتي ځواب او التهابي غبرګون (عکس العمل) منظموي او په دې ډول د کولمو روغتیا ته ګټه رسوي. په دې کې په ځانګړي ډول بیوتایریت د هضمي سېسټم د حرکت زیاتوالي لامل کېږي، پروپیونیت او بیوتایریت د کولمو په ایتیلیوم پورې د سالمونیا لایفیموریم د نښلېدو او ننوتلو څخه مخنیوی کوي (۲۹). لکتوبسیلوس ریوټیري ای ټي سي سي (۵۵۷۳۰) بکتریا په (۵۶-۶) میاشتې عمر لرونکو ماشومانو کې، په بکتریايي او ویروسي (روتاویروس) انتاناتو کې، د نس ناستې دوام او شدت کموي. د حادې اوبلنې نس ناستې په درملنه کې، که چېرې د اوارایس سره لکتوبسیلوس ریوټیري ډي ایس ایم ۱۷۹۳۸ او زینک یو ځای او ماشوم ته ورکړل شي، د نس ناستې دوام نسبت هغه اوارایس ته کموي، چې زینک او لکتوبسیلوس ریوټیري ورسره یو ځای شوي نه وي (۳۰). همدارنګه لکتوبسیلوس ریوټیري ډي سي سي ایم ۱۷۹۳۸ سټرین د انتي بیوټیک پر وړاندې مقاوم دي او د کولمو په مخاطي غشا کې پروانفلیمېټري سائتوکینونه (TNFα, INFγ, IL1β, IL-۸)، چې په نویو زېږېدلو ماشومانو کې د التهاب لامل کېږي، هم کموي (۳۱).

پایله اخیستنه

ددغې څېړنې په ترسره کولو سره دې پایلې ته ورسېدو، چې پروبیوټیکونه هغه ژوندي مایکروارگانیزمونه دي، چې تر خورلو وروسته ګڼې روغتيايي ګټې رامنځته کوي. ځینې ځانګړې ګټې د ډېرو پروبیوټیکونو په واسطه په ګډ (مشرک) ډول رامنځته کېږي. ددې لپاره چې ګډې ګټې په لوړه کچه ترلاسه شي، د پروبیوټیکونو بېلابېل جنسونه باید یوځای استعمال شي. همداراز، کومې روغتيايي ګټې چې د پروبیوټیکونو په یو مشخص دوز سره رامنځته کېږي، که چېرې په کم دوز سره توصیه شي، د هماغه نظر وړ روغتيايي ګټو رامنځته کېدو لامل نه کېږي. په عمومي ډول ویلای شو چې د پروبیوټیکونو په استعمال سره د انسانانو د هضمي سېسټم ګڼې ناروغۍ لکه نس ناسته، په کوچنیانو کې د کولمو وظیفوي دردونه، د لکتوز پروراندې عدم تحمل او د هیلېکوباکټریا لورې درملنې سربېره د ډېرو پتوجن بکټریاو پر وړاندې ممانعتي عمل رامنځته کوي. د پروبیوټیکونو په واسطه د روغتيايي ګټو رامنځته کېدو د ثابت کولو لپاره لا نورو تجربوي څېړنو او کلینیکي ازمایښتونو ته اړتیا ده، چې له مخې یې د پروبیوټیکونو د بېلابېلو نوعو اړوند روغتيايي ګټې ثابتې او روښانه شي.

وړاندیزونه

۱. په بېلابېل عمر او جنس لرونکو ماشومانو کې د لکتوبسیلوس ریوټیوري اغېزې باید په جلا توګه وڅېړل شي، ترڅو د درملنې لپاره یې غوره لارښوونې وړاندې شي.
۲. د لکتوبسیلوس ریوټیوري د درملنې مؤثریت تر شا مېکانیزمونه باید په لازيات تفصیلي ډول وڅېړل شي، لکه: د ځیګر تولید شویو انزایمونو سره تعامل او د کولمو په سرحد کې د التهاب کمولو ځانګړتیاوې.
۳. اړینه ده چې د لکتوبسیلوس ریوټیوري اوږدمهاله کارونې روغتيايي اغېزې، په ځانګړي ډول د ماشومانو د هضمي جهاز په میکروبونو باندې، وڅېړل شي.
۴. د لکتوبسیلوس ریوټیوري په ترکیب کې د نورو پروبیوټیکونو یا پریبیوټیکونو اغېزمنتیا باید وڅېړل شي، چې د ګډې درملنې احتمالي ګټې معلومې شي.
۵. د لکتوبسیلوس ریوټیوري استعمال باید د عامه روغتیا پالېسۍ سره همغږی وي. د دې لپاره د بېلابېلو ټولنیزو او اقتصادي شرایطو په پام کې نیولو سره عملي سپارښتې وړاندې کول اړینې دي.

اخځلیکونه

1. Lo Vecchio A, Buccigrossi V, Fedele MC, Guarino A. Acute infectious diarrhea. Probiotics and Child Gastrointestinal Health: Advances in Microbiology, Infectious Diseases and Public Health Volume 10. 2019:109-20.
2. Brandt KG, Antunes MM, Silva GA. Acute diarrhea: evidence-based management. *Jornal de pediatria*. 2015 Nov;91:S36-43.
3. Das TK, Pradhan S, Chakrabarti S, Mondal KC, Ghosh K. Current status of probiotic and related health benefits. *Applied Food Research*. 2022 Dec 1;2(2):100185.
4. Sun X, Kong J, Zhu S, Liu C. A systematic review and meta-analysis: the therapeutic and preventive effect of *Lactobacillus reuteri* DSM 17,938 addition in children with diarrhea. *BMC gastroenterology*. 2023 May 5;23(1):141.
5. Gul S, Durante-Mangoni E. Unraveling the Puzzle: Health Benefits of Probiotics—A Comprehensive Review. *Journal of Clinical Medicine*. 2024 Mar 1;13(5):1436.
6. Feng X, Zhuang L, Chen L, Zhao H, Huang R, Guo Z. Comparison of different probiotics in the treatment of acute diarrhea in children: a protocol for systematic review and network meta-analysis. *Medicine*. 2022 Mar 18;101(11):e28899.
7. Sarao LK, Arora M. Probiotics, prebiotics, and microencapsulation: A review. *Critical reviews in food science and nutrition*. 2017 Jan 22;57(2):344-71.
8. Lee YK. *Handbook of Probiotics and Prebiotics*. John Wiley & Sons Inc; 2009.
9. Hill C, Guarner F, Reid G, Gibson GR, Merenstein DJ, Pot B, Morelli L, Canani RB, Flint HJ, Salminen S, Calder PC. The International Scientific Association for Probiotics and Prebiotics consensus statement on the scope and appropriate use of the term probiotic. *Nature reviews Gastroenterology & hepatology*. 2014 Aug;11(8):506-14.
10. Sanders ME, Merenstein D, Merrifield CA, Hutkins R. Probiotics for human use. *Nutrition bulletin*. 2018 Sep;43(3):212-25.
11. Erkmen O, Bozoglu TF. *Food microbiology, 2 volume set: Principles into practice*. John Wiley & Sons; 2016 Jun 13.
12. Mortazavian AM, Mohammadi R, Sohrabvandi S. Delivery of probiotic microorganisms into gastrointestinal tract by food products. *New advances in the basic and clinical gastroenterology*. 2012 Apr 18;10:47946.
13. Lau LY, Quek SY. Probiotics: Health benefits, food application, and colonization in the human gastrointestinal tract. *Food Bioengineering*. 2024 Mar;3(1):41-64.
14. Daliri EB, Lee BH. New perspectives on probiotics in health and disease. *Food Science and Human Wellness*. 2015 Jun 1;4(2):56-65.
15. Kumar Bajaj B, Claes IJ, Lebeer S. Functional mechanisms of probiotics. *Journal of microbiology, biotechnology and food sciences*.--. 2015;4(4):321-7.

16. Cremon C, Barbaro MR, Ventura M, Barbara G. Pre-and probiotic overview. Current opinion in pharmacology. 2018 Dec 1;43:87-92.
17. Liu Y, Tran DQ, Rhoads JM. Probiotics in disease prevention and treatment. The Journal of Clinical Pharmacology. 2018 Oct;58:S164-79.
18. Altieri C, Ciuffreda E, Di Maggio B, Sinigaglia M. Lactic acid bacteria as starter cultures. Starter cultures in food production. 2017 Jan 12:1-5.
19. Lima EM, Quecun BX, da Cunha LR, de Melo Franco BD, Pinto UM. Cell-Cell Communication in Lactic Acid Bacteria: Potential Mechanisms. In Lactic Acid Bacteria 2020 Feb 19 (pp. 1-14). CRC Press.
20. Mokoena MP. Lactic acid bacteria and their bacteriocins: classification, biosynthesis and applications against uropathogens: a mini-review. Molecules. 2017 Jul 26;22(8):1255.
21. Moh LG, Etienne PT, Jules-Roger K. Seasonal diversity of lactic acid bacteria in artisanal yoghurt and their antibiotic susceptibility pattern. International Journal of Food Science. 2021;2021.
22. Zheng J, Wittouck S, Salvetti E, Franz CM, Harris HM, Mattarelli P, et al. A taxonomic note on the genus *Lactobacillus*: Description of 23 novel genera, emended description of the genus *Lactobacillus* Beijerinck 1901, and union of *Lactobacillaceae* and *Leuconostocaceae*. International journal of systematic and evolutionary microbiology. 2020;70(4):2782-858.
23. Agriopoulou S, Stamatelopoulou E, Sachadyn-Król M, Varzakas T. Lactic acid bacteria as antibacterial agents to extend the shelf life of fresh and minimally processed fruits and vegetables: Quality and safety aspects. Microorganisms. 2020;8(6):952.
24. Evvie SE, Huo G-C, Igene JO, Bian X. Some current applications, limitations and future perspectives of lactic acid bacteria as probiotics. Food & nutrition research. 2017;61(1):1318034.
25. Zielińska D, Kolożyn-Krajewska D. Food-origin lactic acid bacteria may exhibit probiotic properties. BioMed research international. 2018;2018.
26. Niamah AK, Abdulmutaleb AM, Hussain NA. Antibacterial spectrum of produced reuterin from new isolates of *Lactobacillus reuteri*. Journal of microbiology, biotechnology and food sciences. 2020 Aug 1;10(1):134-9.
27. Ali R. The use of probiotic with ORS and ORS only in children with acute diarrhea. Journal of the College of Physicians and Surgeons--Pakistan: JCPSP. 2019 Dec 1;29(12):1179-82.

28. Peng Y, Ma Y, Luo Z, Jiang Y, Xu Z, Yu R. *Lactobacillus reuteri* in digestive system diseases: focus on clinical trials and mechanisms. *Frontiers in cellular and infection microbiology*. 2023 Aug 18;13:1254198.
29. Sur D, Manna B, Niyogi SK, Ramamurthy T, Palit A, Nomoto K, Takahashi T, Shima T, Tsuji H, Kurakawa T, Takeda Y. Role of probiotic in preventing acute diarrhoea in children: a community-based, randomized, double-blind placebo-controlled field trial in an urban slum. *Epidemiology & Infection*. 2011 Jun;139(6):919-26.
30. Maragkoudaki M, Chouliaras G, Moutafi A, Thomas A, Orfanakou A, Papadopoulou A. Efficacy of an oral rehydration solution enriched with *Lactobacillus reuteri* DSM 17938 and zinc in the management of acute diarrhoea in infants: A randomized, double-blind, placebo-controlled trial. *Nutrients*. 2018 Sep 1;10(9):1189.
31. Patro-Golāb B, Szajewska H. Systematic review with meta-analysis: *Lactobacillus reuteri* DSM 17938 for treating acute gastroenteritis in children. An update. *Nutrients*. 2019 Nov 14;11(11):2762.
32. Mu Q, Tavella VJ, Luo XM. Role of *Lactobacillus reuteri* in human health and diseases. *Frontiers in microbiology*. 2018 Apr 19;9:757.
33. Yu Z, Chen J, Liu Y, Meng Q, Liu H, Yao Q, Song W, Ren X, Chen X. The role of potential probiotic strains *Lactobacillus reuteri* in various intestinal diseases: New roles for an old player. *Frontiers in Microbiology*. 2023 Feb 2;14:1095555.
34. Das TK, Pradhan S, Chakrabarti S, Mondal KC, Ghosh K. Current status of probiotic and related health benefits. *Applied Food Research*. 2022 Dec 1;2(2):100185.
35. Martins EM, Nascimento da Silva LC, Carmo MS. Probiotics, prebiotics, and synbiotics in childhood diarrhea. *Brazilian Journal of Medical and Biological Research*. 2024 Apr 19;57:e13205.
36. Latif A, Shehzad A, Niazi S, Zahid A, Ashraf W, Iqbal MW, Rehman A, Riaz T, Aadil RM, Khan IM, Zogul F. Probiotics: Mechanism of action, health benefits and their application in food industries. *Frontiers in microbiology*. 2023 Aug 17;14:1216674.
37. Liu Y, Tran DQ, Rhoads JM. Probiotics in disease prevention and treatment. *The Journal of Clinical Pharmacology*. 2018 Oct;58:S164-79.
38. Tijjani KI, James M, Altın C. Probiotics and their attributes in human health therapy. *International Journal of Research-GRANTHAALAYAH*. 2020;8:158-64.
39. Ibrahim SA, Yeboah PJ, Ayivi RD, Eddin AS, Wijemanna ND, Paidari S, Bakhshayesh RV. A review and comparative perspective on health benefits of probiotic and fermented foods. *International Journal of Food Science & Technology*. 2023 Oct;58(10):4948-64.

40. Saviano A, Brigida M, Migneco A, Gunawardena G, Zanza C, Candelli M, Franceschi F, Ojetti V. *Lactobacillus reuteri* DSM 17938 (*Limosilactobacillus reuteri*) in diarrhea and constipation: Two sides of the same coin?. *Medicina*. 2021 Jun 23;57(7):643.
41. Guli M, Winarsih S, Barlianto W, Illiandri O, Sumarno SP. Mechanism of *Lactobacillus reuteri* probiotic in increasing intestinal mucosal immune system. *Open Access Macedonian Journal of Medical Sciences*. 2021 Nov 23;9(F):784-93.
42. Mazziotta C, Tognon M, Martini F, Torreggiani E, Rotondo JC. Probiotics mechanism of action on immune cells and beneficial effects on human health. *Cells*. 2023 Jan 2;12(1):184.
43. Martins EM, Nascimento da Silva LC, Carmo MS. Probiotics, prebiotics, and synbiotics in childhood diarrhea. *Brazilian Journal of Medical and Biological Research*. 2024 Apr 19;57:e13205.
44. do Carmo MS, itapary dos Santos C, Araújo MC, Girão JA, Fernandes ES, Monteiro-Neto V. Probiotics, mechanisms of action, and clinical perspectives for diarrhea management in children. *Food & function*. 2018;9(10):5074-95.
45. Furrie E. Probiotics and allergy. *Proceedings of the Nutrition Society*. 2005 Nov;64(4):465-9.
46. Kaur H, Ali SA. Probiotics and gut microbiota: Mechanistic insights into gut immune homeostasis through TLR pathway regulation. *Food & Function*. 2022;13(14):7423-47.
47. Hill C, Guarner F, Reid G, Gibson GR, Merenstein DJ, Pot B, Morelli L, Canani RB, Flint HJ, Salminen S, Calder PC. The International Scientific Association for Probiotics and Prebiotics consensus statement on the scope and appropriate use of the term probiotic. *Nature reviews Gastroenterology & hepatology*. 2014 Aug;11(8):506-14.
48. Gou HZ, Zhang YL, Ren LF, Li ZJ, Zhang L. How do intestinal probiotics restore the intestinal barrier? *Frontiers in microbiology*. 2022 Jul 14; 13:929346.
49. Dhivya K, Backkiyashree D, Pratibha N, Nandhani N, Bala Abirami M. The Therapeutic Effects of *Lactobacillus reuteri* Supplementation in Various Conditions: A Systematic Review. *Journal of Pharmaceutical Research International*. 2023 Sep 23;35(25):26-46.
50. Cristofori F, Dargenio VN, Dargenio C, Miniello VL, Barone M, Francavilla R. Anti-inflammatory and immunomodulatory effects of probiotics in gut inflammation: a door to the body. *Frontiers in immunology*. 2021 Feb 26; 12:578386.
51. Alam MD, Islam M, Ziaul MD, Tayab MD, Alam K, Sahid H, Kamrul MD, Mahmood S, Haque AT. Role of Probiotic *Lactobacillus reuteri* in Improving Gut Health and Immunity in Infants and Toddlers: A Review. *International Journal of Nutrition Sciences*. 2022 Jun 1;7(2):75-80.

52. Hill C, Guarner F, Reid G, Gibson GR, Merenstein DJ, Pot B, Morelli L, Canani RB, Flint HJ, Salminen S, Calder PC. The International Scientific Association for Probiotics and Prebiotics consensus statement on the scope and appropriate use of the term probiotic. *Nature reviews Gastroenterology & hepatology*. 2014 Aug;11(8):506-14.
53. Agolino G, Pino A, Vaccalluzzo A, Cristofolini M, Solieri L, Caggia C, Randazzo CL. Bile salt hydrolase: The complexity behind its mechanism in relation to lowering-cholesterol lactobacilli probiotics. *Journal of Functional Foods*. 2024 Sep 1; 120:106357.
54. Dhivya K, Backkiyashree D, Pratibha N, Nandhani N, Bala Abirami M. The Therapeutic Effects of *Lactobacillus reuteri* Supplementation in Various Conditions: A Systematic Review. *Journal of Pharmaceutical Research International*. 2023 Sep 23;35(25):26-46.
55. Lejn Aguilera XE, Manzano A, Pirela D, Bermudez V. Probiotics and gut microbiota in obesity: myths and realities of a new health revolution. *Journal of personalized medicine*. 2022 Aug 4;12(8):1282.
56. Zhang L, Chu J, Hao W, Zhang J, Li H, Yang C, Yang J, Chen X, Wang H. Gut microbiota and type 2 diabetes mellitus: Association, mechanism, and translational applications. *Mediators of inflammation*. 2021;2021(1):5110276.
57. Nougayrède JP, Chagneau CV, Motta JP, Bossuet-Greif N, Belloy M, Taieb F, Gratadoux JJ, Thomas M, Langella P, Oswald E. A toxic friend: genotoxic and mutagenic activity of the probiotic strain *Escherichia coli* Nissle 1917. *MSphere*. 2021 Aug 25;6(4):10-128.
58. Hossain KS, Amarasena S, Mayengbam S. B vitamins and their roles in gut health. *Microorganisms*. 2022 Jun 7;10(6):1168.
59. Cheng L, Qi C, Yang H, Lu M, Cai Y, Fu T, Ren J, Jin Q, Zhang X. gutMGene: a comprehensive database for target genes of gut microbes and microbial metabolites. *Nucleic acids research*. 2022 Jan 7;50(D1): D795-800.

The Role of Lactobacillus Reuteri in the Treatment of Acute Infectious Diarrhea in Children

Teaching Assistant Specialist Dr. Ihsanullah Shinwari

Clinic Department, Faculty of Medicine, Spinghar University, Nanagarhar, Afghanistan.

Article History

Received: 25/Nov/2024

Accepted: 3/Jan/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st

Keywords

- Acute Diarrhea
- Probiotics
- Children
- Lactobacillus Reuteri
- Treatment

*Corresponding Author

Teaching Assistant Specialist

Dr. Ihsanullah Shinwari

Email:

ihsanullahshinwari034@gmail.com

Contact: +93 (0) 799424401

Abstract

Probiotics, which have recently gained increased usage for various health benefits, are microorganisms that, upon entering the human body, provide health advantages to the host. Numerous strains of probiotics are utilized in human food and pharmaceutical products, but the most commonly used ones belong to the genera Bifidobacterium and Lactobacillus. Extensive human and animal studies have been conducted in this regard. The health benefits associated with probiotics include controlling diarrhea in the digestive system, improving lactose intolerance, preventing colon cancer, aiding in the treatment of Helicobacter pylori infections in combination with therapeutic regimens, reducing allergies, lowering blood cholesterol levels and more. Lactobacillus reuteri treats acute diarrhea in children through various mechanisms, such as strengthening the intestinal mucosal lining and the host immune system, reducing the duration of diarrhea and hospitalization through the production of inhibitory substances, exerting anti-proliferative effects and producing short-chain fatty acids. This article discusses the general characteristics of probiotics, provides information about Lactobacillus species and examines the specific mechanisms of action of L. reuteri and its role in treating acute diarrhea. It also includes definitions, causes and types of acute infectious diarrhea and presents findings from recent studies in the format of a review article.

پوهنيار متخصص دوکتور شفيق الله عطيش^۱، ټکنالوجيست زبير شکور^۲
^۱کلينیک ډيپارټمنټ، عمومي طب پوهنځی، سپين غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان
^۲کلينیک ډيپارټمنټ، طبي ټکنالوژي پوهنځی، سپين غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

لنډيز

پروستات د نارينه د بولي تناسلي سېسټم ضميموي غده ده، چې پروستاتيک اخليل يې چاپېره کړی دی او د مرکزي انتقالي او محيطي زونونو لرونکې ده. د پروستات غده د ژوند په اوږدو کې په بېلابېلو سلیمو او خېشو ناروغيو لکه د پروستات د غدې په کارسینوما، چې له محيطي زون څخه سرچينه اخلي، اخته کېږي. د پروستات کارسینوما د نارينه جنس دويم معمول سرطان دی چې د اخته کېدو کلنی نړيواله کچه يې (۱،۱) ميليونه تنه ده او هر کال د (۳۰۷۰۰۰) تنو اخته وگړو ژوند اخلي. د پروستات کارسینوما د رامنځته کېدو دقيق لامل، د بدن د نورو برخو د سرطانونو په څېر، څرگند نه دی، مگر د خطر ګڼ شمېر فکتورونه لکه لوړ عمر، تور نژاد، کورنۍ تاريخچه، غذايي رژيم، چاغوالی، د پروستات غدې التهاب، سگرت ځکونه او ځانګړې دنده يې په رامنځته کېدو کې د پام وړ ونډه لري. په

پروستات کارسینوما د نه يا کم اخته کېدو لپاره ګڼې لارښوونې وړاندې شوي، چې د بيلګې په ډول يې د مخنيوي وړ مساعدونکو لاملونو څخه ګان ساتل، د تازه مېوې، سبزیجاتو، ماهي غوښې، بانجان رومي کارول او متوسطه فزيکي تمرين د يادونې وړ دي. اوس مهال د پروستات سرطان د تشخيص لپاره له لابراتواري، تصويري، پتالوژيک او فزيکي موندنو څخه ګټه پورته کېږي. ددې مروري څېړنې موخې د پروستات کارسینوما په اړه د هر اړخيزو معلوماتو راټولول، تنظيمول، تحليلول او د پرمختګ تشخيص لپاره يې د غوره تشخيصيه معاینې معرفي کول دي.

پېژندنه

پروستات د نارينه د بولي تناسلي سېسټم ضميموي غده ده، چې پروستاتيک اخليل يې چاپېره کړی دی. داسې هم ويلای شو چې د پروستات غده يوه Fibro muscular and Glandular عضوه ده، چې د مثاني په قاعده کې موقعيت لري او د مرکزي، انتقالي او محيطي زونونو لرونکې ده. د پروستات غده د ژوند په اوږدو کې په بېلابېلو ناروغيو، لکه په حاد او مزمن التهاب، اېسې، توبرکلوز، تپړو او سليم ډوله غټېدنه (BPH)، چې د Transitional Zone څخه سرچينه اخلي، اخته کېږي. برسېره پر يادو سلیمو ناروغيو، د پروستات خبيثه ناروغي هم شته، چې د پروستات غدې له محيطي برخې څخه سرچينه اخلي او د پروستات کارسینوما په نوم يادېږي (۱).

د مقالې تاريخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۱۴
 د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۱/۱۷
 د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
 کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دويم ګڼه: لومړۍ

پښتيز ټکي

- پروستات
- خطر فکتورونه
- پروستات کارسینوما
- تشخيص
- پېښې
- ساتندويه فکتورونه

مسؤل ليکونکی

پوهنيار متخصص دوکتور شفيق الله عطيش
 برېښنالیک:
 shafiqullahatish13@Gmail.com
 ګرځنده شمېره: 789701100 (0) 93+

د پروستات کارسینوما د نارینه جنس دویم معمول سرطان دی، چې د اخته کېدو کلنی نړیواله کچه یې (۱،۱) میلیونه تنه ده او هر کال د (۳۰۷۰۰۰) تنو اخته وگړو ژوند اخلي (۲). (Ferly, 2015) د څېړنې د وړاندوینې له مخې به پروستات کارسینوما د اخته کېدو پېښې په نړۍ کې د زرو نارینه‌و د شمېر زیاتوالي له کبله مخ په زیاتېدو دي او شونې ده په هرو اوه تنو سپین ږیرو کې یو تن یې په یادې ناروغۍ اخته شي (۲).

د پروستات کارسینوما د رامنځته کېدو لاملونه د بدن د نورو برخو د سرطانو په څېر څرگند نه دي، مگر د خطر ګڼ فکتورونه یې په رامنځته کېدو کې پړه ګڼل کېږي. د بیلګې په ډول د پروستات کارسینوما د زرو نارینه‌و ناروغی بلل کېږي او د عمر زیاتوالي سره کلکه اړیکه لري (۲). د پروستات په کارسینوما اخته کېدو کې نژاد هم پړه ګڼل شوی (۲). د پروستات کارسینوما کورنۍ تاریخچه د ناروغۍ د خطر عمده لامل دی (۳). برسېره پر دې غربي ډوله غذايي رژیم چې د لوړې کالوري لرونکی وي، د پروستات کارسینوما په منځته راتګ کې پړه ګڼل شوی (۳،۲). چاغی او د پروستات غدې د کارسینوما ترمنځ هم اړیکې شته. چاغ وګړي د ډنگرو وګړو په پرتله د پروستات په کارسینوما د اخته کېدو ډېر چانس لري. سفلیس او ګونوریا د پروستات کارسینوما لپاره مناسب شرایط برابروي (۴،۲). Indogenous هورمونونه، لوړ قه، سګرټ او وړانګې هم د پروستات د کارسینوما په منځته راتګ کې ونډه لري (۴،۳،۲). څېړنو ثابته کړېده چې د مېوې، سبزی، ماهي غوښې او بانجان رومي کارول د پروستات سرطان د پېښو په کمولو کې ګټور دي (۲).

اوس مهال د پروستات کارسینوما د تشخیص لپاره له لابراتواري، تصویري، پتالوژیک او فزیکي موندنو څخه کار اخیستل کېږي، د بیلګې په ډول په فزیکي معاینه کې مقعدي معاینه، په تصویري معایناتو کې مقعدي الټراساوند او MRI، په لابراتواري معایناتو کې Prostate Specific Antigen (PSA) او Acid Phosphatase، په پتالوژیکو معایناتو کې Biopsy، په ادرارو کې د (Gen 3) او توموري حجرو موندل د پروستات کارسینوما تشخیص تائیدوي (۵).

ددې مروري څېړنې موخې د پروستات کارسینوما په اړه هر اړخیزو معلوماتو راټولول، تنظیمول، تحلیلول او د پړ وخت تشخیص لپاره یې د غوره تشخیصیه معاینې معرفي کول دي، چې د ښکېلو اړخونو له لورې به پام کې ونیول شي او د پړ وخت تشخیص پر مټ د پروستات کارسینوما له امله د مړینو کچه راکمه شي.

پېښې

په (۲۰۱۵ز) کال کې د Ferlay او انډیوالانو له لورې د ترسره شوې څېړنې له مخې هر کال په نړۍ کې (۱،۱) میلیون نارینه د پروستات په سرطان اخته کېږي، د مړینې کلنی کچه یې (۳۰۷۰۰۰) تنه ده او پړ وینا یې چې د پروستات کارسینوما د نارینه جنس دویم معمول سرطان دی. د امریکا په متحده ایالاتو کې د پروستات د اخته کېدو کلنی کچه (۲۲۰۸۰۰) تنه ده چې د نارینه‌و د سرطانونو (۲۶) سلنه جوړوي. په امریکا کې د دغې ناروغۍ له امله هر کال (۳۷۵۴۰) تنه مري (۲). د (Ferly, 2015) د وړاندوینې له مخې د پروستات په سرطان د اخته کېدو کچه به لوړېده. دوی زیاتوي چې تر (۲۰۳۰ز) کال پورې به په یادې ناروغۍ د اخته کېدو کلنی کچه (۱،۷) میلیونه تنو ته او د مړینې کچه (۹۹۰۰۰) تنو ته لوړه شي. په (۲۰۱۷ز) کال کې په برازیل کې د ترسره شوې څېړنې له مخې، په یاد هیواد کې د پروستات په سرطان د اخته کېدو کلنی کچه (۶۲۰۰۰) تنه ده چې له امله یې هر کال (۱۴۰۰۰) تنه مري (۶). د پروستات په سرطان د اخته کېدو پېښې به نړۍ کې د زرو نارینه‌و د زیاتوالي له کبله مخ په زیاتېدو دي او شونې ده په هرو اوه سپین ږیرو کې یو یې په دغې ناروغۍ اخته شي (۲).

د خطر فکتورونه

د پروستات سرطان د رامنځته کېدو لاملونه د بدن د نورو برخو سرطانونو په څېر څرگند نه دي. لاندې د خطر فکتورونه د پروستات سرطان په رامنځته کېدو کې پړه گڼل شوي دي.

۱. عمر او نژاد

د پروستات سرطان د زړو نارینهو ناروغي بلل کېږي. هر څومره چې عمر زیاتېږي، د ناروغۍ سلنه هم ورسره لوړېږي. د هرو لسو زرو نارینهو له ډلې شپږ هغه یې په ۶۵ کلنۍ یا تر دې پورته عمر کې، د پروستات په سرطان اخته کېږي (۲). له (۴۰) کلنۍ څخه په کم عمر کې یې پېښې نادرې دي، مگر له (۵۰) کلنۍ څخه په پورته عمر کې د پروستات په سرطان د اخته کېدو چانس به نابېره توگه لوړېږي (۲).

په (۲۰۱۴ز) کال کې د (How Lader) او انډیوالانو د ترسره کړې څېړنې له مخې هغه نارینه چې عمرونه یې له (۵۵) کلونو څخه لوړ دي، د پروستات په سرطان د اخته کېدو چانس یې د هغو نارینهو په پرتله چې عمرونه یې له (۵۵) کلونو څخه کم دي، اوه لس ځلې زیات دی.

د پروستات په سرطان اخته کېدو کې نژاد هم پړه گڼل کېږي. څېړنو ثابته کړې ده چې ځینې نژادونه په یاده ناروغۍ د ځینو نورو نژادونو په پرتله ډېر اخته کېږي او ناروغۍ په کې وخیم سیر هم کوي. د بېلگې په ډول: د پروستات سرطان پېښې په افریقایي الاصله امریکایانو کې د سپین پوستو امریکایانو په پرتله (۶۰) سلنه زیاتې دي او شونې ده د ځوانۍ په عمر کې هم پرې اخته شي. په دې توکم کې د پروستات د سرطان د وخیم سیر له کبله د مړینې کچه د سپین پوستو امریکایانو په پرتله (۲، ۴) ځلې زیاته ده (۲). څېړنو ثابته کړې چې د پروستات سرطان په اسیایي او هسپانوي توکمونو کې د افریقایي او افریقایي الاصله امریکایانو په پرتله کم دی او د یاد توکم په پرتله یې انزار ښه دی او د لږې مړینې لامل کېږي (۲).

۲. کورنۍ تاریخچه

د پروستات سرطان کورنۍ تاریخچه د دغې ناروغۍ د خطر عمده لامل دی. که پلار، ورور او زوی د ناروغۍ کورنۍ تاریخچه ولري، د نورو وگړو په پرتله درې ځلې زیات په دغې ناروغۍ د اخته کېدو چانس لري او دا خطر هغه وخت لا پسې زیاتېږي، چې د کورنۍ څو غړي د ځوانۍ په عمر کې په یاد سرطان اخته شي (۳). که چېرې د یو شخص لومړۍ درجې خپلوانو (پلار، ورور، زوی) څخه دوه تنه د پروستات په سرطان اخته شوي وي، د دې شخص د اخته کېدو شونتیا پنځه (۵) برابره د هغو اشخاصو په پرتله زیاته ده، چې د پروستات سرطان د اخته کېدو کورنۍ تاریخچه نه لري (۲). د ترسره شویو څېړنو له مخې که د یو شخص ورور د پروستات په سرطان اخته شوی وي، ددې شخص د پروستات په سرطان د اخته کېدو چانس د پلار په پرتله، چې د پروستات په سرطان اخته شوی وي، ډیر دی او دلیل یې هم څرگند شوی (۲). په مثبتې کورنۍ تاریخچه لرونکو اشخاصو کې تل جنیتیکي لاملونه پړه گڼل کېږي. د پروستات د سرطان لپاره یوازې په (۳۵) سلنه پېښو کې پړه جینونه موندل شوي. د بېلگې په ډول: BRCA2، BRCA1، HOXB13، CHEK2 او NBS1 هغه جینونه دي چې په مثبتې کورنۍ تاریخچه لرونکو کې د پروستات په سرطان د اخته کېدو چانس ډېروي (۴).

۳. غذايي رژيم

غربي ډوله غذايي رژيم چې د لوړې کالوري لرونکی وي، د پروستات سرطان په منځته راتگ کې پر گڼل شوی (۲). د محمود او ملگرو له لوري د ترسره شوې څېړنې له مخې چې په (۲۰۱۲ز) کال کې يې بشپړه کړې، هغه خلک چې د لوړې تودوخې په واسطه پخه شوې سره غوښه او زيات لبنیات کاروي، د هغو خلکو په پرتله چې ياد خوراک کم يا نه کوي، دولس ځلې زيات د پروستات په سرطان اخته کېږي. په يوې بلې څېړنه کې مشوع شحم، الفاليولينیک اسيد، سره کړې غوښه، لبنیات او زيات کلسيم د پروستات سرطان د اخته کېدو مساعد کوونکي لاملونه گڼل شوي (۳).

هغه څېړنه چې د بشير او ملک له لوري په (۲۰۱۵ز) کال کې بشپړه شوې، ورته خبره کوي او وايي چې د سرو غوښو او لبنیاتو زيات خوراک د پروستات سرطان په منځته راتگ کې شرايط برابرېدونکي فکتورونه دي. د قهوهي (Coffee) زيات څښاک د پروستات سرطان په رامنځته کېدو کې پر گڼل شوی دی (۴). څېړنو ثابته کړې چې (Vitamin E)، يانجان رومي (Lycopene)، Selenium او Legumes لرونکې غذاگانې د پروستات سرطان د رامنځته کېدو مخه ډک کوي (۳).

۴. چاغوالی

هغه وگړي چاغ گڼل کېږي چې د BMI کچه يې (۲۵) يا تر دې لوړه وي. څېړنو ثابته کړې ده، چې په چاغو وگړو کې د پروستات سرطان د مهاجمې بڼې د رامنځته کېدو شونتيا ډېره ده. يادې څېړنې زياتوي چې چاغ خلک د ډنگرو وگړو په پرتله (۲-۶) ځلې زيات د پروستات په سرطان اخته کېږي (۲).

۵. د پروستات غدې مخک

د پروستات غدې د التهاب او پروستات سرطان ترمنځ اړيکه شته. په (۲۰۱۰ز) کال د حسيني او ملگرو له لوري د ترسره شوې څېړنې له مخې، د پروستات غدې التهابي ناروغي به ځانگړي ډول سفلیس او گونوريا، د پروستات سرطان لپاره شرايط برابرېوي. تازه څېړنو Trichomonas Vaginalis او پروستات سرطان ترمنځ هم اړيکه موندلې (۴).

۶. د کوروالي کچه

څېړنو ثابته کړې چې د کوروالي د کچې زياتوالی د پروستات سرطان د رامنځته کېدو سره اړيکه لري او زياتوي چې که په اونۍ کې له درې څخه زيات کوروالی ترسره شي، د پروستات سرطان د رامنځته کېدو شونتيا ورسره ډېرېږي (۲).

۷. دنده

د دندو ځينې ډولونه د پروستات سرطان په منځته راتگ کې پړه گڼل شوي. د بېلگې په ډول هغه بزگران چې د کرکېلې پر مهال حشره وژونکي درمل کاروي، د هغوی په پرتله چې ياد درمل نه کاروي، دوه ځلې زيات د پروستات په سرطان اخته کېږي. د ډيزلو، خاورو تېلو او گريسو (روغناتو) د برخې کارکوونکي هم د ورته خطر سره مخ دي او د پروستات په سرطان د اخته کېدو چانس يې د عادي وگړو په پرتله شپږ (۶) برابره زيات دی (۲).

۸. سگرت څکونه

د سگرتو کارول نه يوازې دا چې د پروستات سرطان په منځته راتگ کې پړه گڼل کېږي، بلکې د پروستات سرطان په وځيم

سير کې د پرتيا برسېره د دغې سرطان د چټک ميتاستازز لامل هم کېږي. سگرت کارونکو کې د پروستات په سرطان د اخته کېدو چانس د هغو وگړو په پرتله چې سگرت نه کاروي، دوه برابره زيات دی (۴).
Hancharek او ملگرو له لورې يې په (2010ز) کال کې ترسره کړې څېړنې له مخې د پروستات سرطان له کبله د رامنځته شوې مړينې کچه په سگرت کارونکو کې، د نورو وگړو په پرتله، څوارلس برابره زياته ده (۲).

۹. فزيکي فعاليت

په منځنۍ کچه فزيکي تمرين د پروستات سرطان د پېښو کموالي لامل کېږي او د چاغوالي مخه نيسي. د فزيکي فعاليت نه ترسره کول د چاغوالي لامل کېږي او دا حالت به خپل وار، د پروستات سرطان لپاره مساعدونکی لامل دی (۳).

۱۰. د انډوجينوس هورمونونه او لوړ قد

څېړنو ثابته کړې چې د (IGF-1) Insulin-Like Growth Factor-1 لوړه کچه د پروستات سرطان سره اړيکه لري. ددې هورمون لوړه کچه د انسان د قد لوړوالي لامل کېږي، نو ځکه لوړ قد لرونکي وگړي په پروستات سرطان د اخته کېدو ډېر چانس لري. ياد هورمون او Testosterone د پروستات سرطان په ميتاستازز کې هم پړه گڼل شوي (۳). د IGF-II او پروستات سرطان ترمنځ اړيکې لاهم نه دي روښانه شوي او تر څېړنو لاندې دي (۴).

۱۱. وړانگې

د ماورا بنفش او ايونايډز وړانگو اړيکې د پروستات سرطان سره خپل شوي. د يادو وړانگو برسېره د (Cadmium) سره مخ کېدنه هم د پروستات سرطان د پېښو په منځته راتگ کې پړه گڼل شوې (۴).

د پروستات د سرطان تشخيص

د سرطاني ناروغيو د ماهرينو هڅه داده چې داسې يوه تشخيصيه معايينه معرفي کړي، چې ارزانه، تشخيصيه ارزښت او دقت يې لوړ، غير مداخلوي او د تطبيق د اسانوالي برسېره وکولای شي، د پروستات سرطان په ډېر لومړني پړاو کې (چې د پروستات سرطان اعراض په ناروغ کې نه وي څرگند شوي) تشخيص کړای شي. تردې دمه طبي ټولنې ته د يادو ځانگړنو لرونکې معايينه نده معرفي شوې (۶). د پروستات سرطان د غوره تشخيص لپاره له گڼو معياناتو څخه گټه پورته کېږي چې غوره بېلگې يې لابراتواري، تصويري، پتالوژيک او د فزيکي معياناتو موندنې دي (۷).

(DRE) Digital Rectal Exam

مقعدي معايينه د پروستات سرطان په تشخيص او ارزونه کې مهمه ونډه لري (۷). مقعدي معايينه بايد ټولو هغو ناروغانو ته چې عمرونه يې تر (۵۰) کالو پورته وي، ترسره شي. د پروستات په سرطان باندې د نه اخته کېدو د ډاډ ترلاسه کولو لپاره، مقعدي معايينه هغو وگړو ته هم توصيه کېږي چې عمرونه يې (۴۰-۴۵) کلونه وي، مثبت کورنۍ تاريخچه ولري او يا افريقايي الاصله امريکايي مساعد نژاد ولري (۸). د مقعدي معايينې ترسره کول هغو ناروغانو ته هم حتمي ده، چې د PSA کچه يې لوړه وي، يا په بولو کولو کې ستونزه ولري؛ په بله ژبه، د بولو جريان يې کمزوری، ژر ژر بولې کوي يا د حوصلې نارامي ولري (۹).

تر مقعدي معايينې وړاندې د پام وړ ټکي

ناروغ بايد د مقعدي معايينې له موخې څخه خبر شي. د مقعدي معايينې ترسره کولو طرز ورته به لنډ ډول روښانه شي. له ناروغ

څخه ليکلي اجازه واخيستل شي، ځکه کله ناکله مقعدي معاینه دردناکه او ځورونکې وي (۷). د مقعدي معاینې لپاره مناسب وضعیت (Lateral Decubitus Position) دی، مگر شونې ده د رکوع په حالت کې هم ترسره شي (۷). د معاینې پرمهال دست کشې په لاس کول اړین دي او د شهادت په گوته باید کافي اندازه (Lubricant) مواد واچول شي، چې درد او نارامي راکمه شي. د مقعدي تر مسازولو وروسته دې د شهادت غوره شوي گوته په ډېر احتیاط مقعدي قنات ته داخل او د قنات په قدام کې پروت پروستات معاینه کېږي (۵). د گوټې په وسیله په واضح ډول معلومېږي چې د سرطانې برخې قوام له خپل محیط سره توپیر کوي، په دې ترتیب چې سرطانې برخه فوق العاده کلکه او د تیرې په څېر قوام لري، د پروستات غدې فوق العاده تثبیت په منوي حویصلاتو کې Induration موجود وي. ځینې وخت د پروستات نسج نوډولر وي. د ریکتوم انسداد نادر دی، که منځته راغلی وي، د مقعدي معاینې په وسیله به اسانه تشخیصېږي (۹). پرتله له شکه مقعدي معاینه د پروستات د سرطان د پرمختللي بڼې په تشخیص کې مرسته کوي (۷)، اما د بې عرضه او ابتدایي مرحله کې قرار لرونکي پروستات سرطان په تشخیص کې بې ونډه کمه (۲٪) ده (۱۰). مقعدي معاینه د پرمختللي پروستات سرطان په تشخیص کې ځانگړی ځای لري او د پروستات سرطان له امله د مړینو کچه په کموالي کې یې ونډه له پامه نه شو غورځولی، مگر د بې عرضه او ابتدایي مرحله کې د قرار لرونکي پروستات سرطان په تشخیص کې د کمې ونډې، کاذبو مثبتو پایلو له امله د روحي نارامیو رامنځته کولو، نورو پرمختللو قیمتي معایناتو ته د اړتیا زیاتولو، د ناروغ له لوړې کم رضایت او کمه موافقه هغه د یادونې وړ ټکي دي، چې له یادې معاینې څخه گټه اخیستنه راکموي (۹). د مقعدي معاینې د کاذبو پایلو له امله ناروغ اړ کېږي چې نور پرمختللي مداخلوي معاینات ترسره کړي او د معایناتو د منفي اړخونو سره مخ شي، د بیلگې په ډول دردونه، د انتعاذ ستونزه، د بولو د عدم اقتدار ستونزه، د کلینیک له نظره د کم ارزښت لرونکي غیر مهاجم سرطان زیاتې پیژندنې او له اړتیا پرته د زیاتې درملنې ستونزه (۸).

(PSA) Prostate Specific Antigen

PSA د پروستات غدې په وسیله جوړېدونکی Glycoprotein دی، چې د Kallikrein-۳ په نوم یې هم یادوي او د مني مایع کېدلو، د سپرمونو په حرکت او د رحم د عنق د مخاط په انحلال کې مرسته کوي. دا معاینه په (۱۳۷۰ز) کال کې د (Richard Albin) له لورې د طبابت نړۍ ته معرفي شوه او په (۱۹۹۱ز) کال کې په لومړي ځل د پروستات د هغه سرطان د تشخیص لپاره وکارول شوه، چې په ډېر ابتدایي پړاو کې و. (۱۱). د مقعدي معاینې خلاف، دا معاینه کولای شي چې د پروستات سرطان په ابتدایي مرحله کې، چې اعراض یې لا منځته نه وي راوړي، تشخیص کړي. PSA ارزانه او اسانه ترسره کېدونکې معاینه ده، چې کله نا کله یې تشخیصیه ارزښت تر پوښتنې لاندې راځي (۷). د PSA اندازه کول نه یوازې د پروستات سرطان په تشخیص کې گټور دي، بلکې د پروستات سرطان په درجه بندۍ او د درملنې د موثریت معلومولو لپاره هم اهمیت لري (۱۱). که چېرې د PSA اندازه تر 4ng/ml لوړه شي، غیر نورمال گڼل کېږي او د پروستات سرطان شتون تر پوښتنې لاندې راځي (۱۲). د یوې بلې څېړنې له مخې، که چېرې د PSA اندازه 3ng/ml ته ورسېږي، د پروستات سرطان شونتیا موجوده ده (۱۰). اوس مهال د پروستات سرطان د درملنې ماهرین دا کچه (2.5 ng/ml) ښيي او د ټیټې کچې د وړاندیز کولو گټه دا په گوته کوي، چې د پروستات سرطان به په خپل وخت په ابتدایي مرحله کې تشخیص شي (۱۳). د یوې بلې ترسره شوې څېړنې د پایلو پر بنسټ هغه وگړي، چې د PSA کچه یې نږدې (2-4 ng/ml) وي، په پروستات سرطان باندې د اخته کېدو چانس یې (۳۶،۵ سلنه دی) (۱۴). که چېرې د PSA اندازه (10ng/ml) ته ورسېږي، د پروستات سرطان تائیدوي (۷). د PSA معاینه د پروستات ځانگړې (Prostate Specific) معاینه ده، خو د پروستات سرطان ځانگړې (Prostate Cancer Specific) معاینه ځکه نه ده، چې د PSA لوړه کچه د پروستات سرطان برسېره د پروستات غدې په نورو ناروغيو لکه Benign Prostate

Urinary instrumentation، Perineal Trauma، Cycling، Cystitis، Post Ejaculation، Hyperplasia (BPH) کې هم لوړېږي (۱۲،۷). د PSA ټيټه کچه ددې معنی نه لري چې شخص د پروستات په سرطان ندي اخته، ځکه څېړنو د بایوپسي پر مټ ثابت کړې چې په (۱۵) سلنه پېښو کې شونې ده، چې یاد معاینات نورمال او شخص د پروستات سرطان ولري. څېړنو دا هم ښودلې چې په نهه (۹) سلنه پېښو کې، که څه هم د PSA اندازه په یو ملي لیتر کې یو نټو گرام یا تردې هم کمه شي، د پروستات سرطان د رامنځته کېدو چانس موجود دی (۷). د یوې بلې څېړنې له مخې هغه وگړي چې د PSA اندازه یې (ng/ml) 2.6-4 وه، (۲۲) سلنه د پروستات په سرطان اخته وو (۱۲). د PSA معاینه د پروستات سرطان په تشخیص کې مرسته کولای شي، خو د قطعي او نهایی تشخیص د تائید لپاره Biopsy ته اړتیا ده (۱۵). د Biopsy د اړتیا په اړه د یوې بلې څېړنې په پایله اخیستنه برخه کې لیکل شوي، چې ټولو هغه وگړو ته د پروستات غدې Biopsy ترسره کړې چې د PSA کچه یې (2.6 ng/ml) ته ورسېږي (۱۲). American Cancer Society مقعدي معاینه او PSA (۵۰) کالو عمر لرونکو ټولو هغو وگړو ته توصیه کېږي، چې غیر عرضي او روغه سټه ولري (۱۲). د PSA معاینه هغو وگړو ته هم توصیه کېږي، چې د پروستات په سرطان اخته کېدو خطر یې د ټولنې د نورو وگړو په پرتله ډېر دی، د بېلگې په ډول تور نژاد، د سرطان مثبت کورنۍ تاریخچه، په BRCA1 او BRCA2 جینونو کې ستونزې درلودل. یاده معاینه به (۴۰) کلنۍ کې توصیه کېږي (۱۱). د PSA د کلینیک له نظره، د مهم او غیر مهم سرطان ترمنځ توپیر نه شي کولای، داسې معاینه باید رامنځته او وکارول شي چې د کلینیک له نظره مهم او غیر مهم سرطان سره جلا کړي (۱۲،۱۱). له همدې کبله د سرطان ناروغۍ اړوند ماهرین د PSA معاینې د زیاتې توصیې پلوي نه دي، ځکه دا معاینه د پروستات سرطان هغه نوعه هم تشخیصوي، چې په Low Grade او د کلینیک له نظره ارزښت نه لري (۱۱). ځینې څېړنې وړاندیز کوي چې هغو وگړو ته چې د ناروغۍ نښې نه لري، PSA معاینه نه توصیه کېږي (۱۲). PSA معاینه خپلې گټې او زیانونه لري. د بېلگې په ډول: د کلینیک له نظره د پروستات غیر مهم سرطان تشخیص، د سرطان په اړه تر مثبت راپور ورکونې وروسته د روحي ستونزو منځته راتگ، Biopsy سره تړلي اختلالات (وینه په پېندنه، د انتان مداخلې شرایط او شونتیا برابرول، بولي عدم اقتدار)، د درملنې سره تړلې ناخوالې، مالي زیانونه او داسې نور (۹، ۱۱). د PSA به وسیله د پروستات سرطان پر وخت تشخیص گټه داده، چې د سرطان له کبله مړینه یوڅه کموي، ناروغي په داسې مهال تشخیصوي چې اخته شخص جذري درملنې تحمل کولای شي او د طبي درملنې سره یاد سرطان د کنټرولېدلو وړ وي (۱۶، ۱۵). څرنگه چې مخکې یادونه وشوه، PSA معاینه یوه (Prostate Specific) معاینه ده، یعنې د پروستات په سلیمو او خیشو ناروغيو کې یې د کچې لوړتیا شونې ده، نو ځکه د مسلک ماهرین وایي چې د تشخیصیه تېروتنو کمولو لپاره د پروستات د سلیمو ناروغيو لرونکو وگړو ته د PSA معاینه (۴-۶) اونۍ وروسته توصیه کېږي (۱۳). د یادې ستونزې د هواري په موخه، اوس مهال د Total PSA د کچې د تعین پر ځای د Free PSA او Pro PSA کچې تعینېږي، په دې ترتیب چې د Free PSA د سویې لوړوالی د پروستات په سلیمو ناروغيو او Pro PSA د سویې لوړوالی د پروستات په خبیثه ناروغۍ (سرطان) دلالت کوي (۱۱). د PSA د تشخیصیه تېروتنې کمولو او دقت زیاتولو لپاره د مسلک ماهرین زیاتوي، چې د PSA هغه کچه چې د پروستات سرطان شتون تر پوښتنې لاندې راولي، په ټولو عمرونو کې یوشان نه ده. د بېلگې په ډول که په (۴۰) کلنۍ کې یې کچه (2.5 ng/ml)، په (۵۰) کلنۍ کې (3.5 ng/ml)، په (۶۰) کلنۍ کې (4.5 ng/ml) او په (۷۰) کلنۍ کې (6.5 ng/ml) ته ورسېږي، د پروستات د سرطان شتون تائیدوي (۵). د PSA معاینې څخه په یوې ډول هم گټه اخیستل کېږي چې PSA Density ورته ویل کېږي. په دې معاینه کې لومړی د Total PSA اندازه تعینېږي او بیا د Transrectal Ultrasound (TRUS) په مرسته د پروستات حجم تعینېږي. که چېرې د Total PSA تقسیم ۱۲ د پروستات پر حجم حاصل (0.37-0.5 ng/ml) راغی، د پروستات سرطان تائیدېږي (۵). د PSA

معاینې په وسیله، د پروستات د هغه ډول د پیژندنې لپاره چې کلینیکي ارزښت لري، په دې ترتیب ګټه اخیستل کېږي چې مشکوک ناروغ ته د څو کالو لپاره هر کال د PSA معاینه ترسره او پرتله کېږي. که د نوي کال د معاینې کچه د تېر کال په پرتله (0.75 ng/ml) زیاته وه، ناروغ د پروستات سرطان په داسې ډول اخته دی، چې د کلینیک له نظره ډېر اهمیت لري (۵، ۱۱). د لابراتواري معایناتو له ډلې یو هم د Serum Acid Phosphatase د کچې تعین دی. پروستات د Acid Phosphatase د تولید لویه سرچینه ده، چې په نورمال حالت کې د Prostatic Urethra د PH اسیدي کولو لپاره ادرار ته اچول کېږي او په سیروم کې نه لیدل کېږي، د پروستات سرطان په صورت کې د پروستات د قناتونو د بندښت له کبله دوران ته جذبېږي، کله چې په وینه کې د Acid Phosphatase اندازه ($3-1 \text{ King-arm strong unite}$) ته ورسېږي، د پروستات په سرطان دلالت کوي. برسېره پردې، که په ادرار کې د پروستات سرطان (Gene 3) او توموري حجرې وموندل شي، د پروستات د سرطان تشخیص تائیدوي (۵).

Biopsy

د قطعي او مطلق تشخیص لپاره بیوپسي یوازینی لاره ده او ډېری وختونه د عجان او ریکتوم له لارې د ستنې په وسیله اخیستل کېږي. د تحلیل له لارې بیوپسي اخیستل هغه وخت تشخیصیه ارزښت او اهمیت لري، چې د پروستات سرطان پرمختللی وي او د پروستات کپسول یې اشغال کړی وي (۱۹). دا څرګند حقیقت دی چې بیوپسي د پروستات سرطان د تشخیص تر ټولو غوره معاینه ده، خو له استطبای پرته هر شخص ته باید توصیه نه شي، ځکه بیوپسي انتان ته د مداخلې د زمينې برابرولو له کبله د تې او لږزې، دردونو، په بولو کې وینې، Haematochezia، Haemoejaculation، د بولو عدم اقتدار، روحي او د کوروالي ستونزو په څېر د یادونې وړ اختلالات لري (۱۷، ۱۸). د پروستات بیوپسي باید هغو وګړو ته ترسره شي، چې د PSA کچه یې نږدې ($2.6-4 \text{ ng/ml}$) یا تردې لوړه وي او مقعدي معاینه یې مشکوکه وي (۱۲). په لومړیو کې د پروستات له نسج څخه څلور محلیزه (دوه له زروي او دوه له قاعدې) Biopsy ترسره کېدله چې وروسته د تشخیصیه دقت د زیاتوالي په موخه شپږ محلیزه بیوپسي وړاندیز شوه. اوس مهال د دولس محلیزې بیوپسي پلویان په ډېرېدو دي چې د عجان، ریکتوم او تحلیل له لارو اخیستل څخه کېږي (۵). په اوسني عصر کې د انتاني اختلالاتو د ورکړې له امله، د مسلک ماهرین د ریکتوم له لارې بیوپسي ډېره نه توصیه کوي او د عجان له لارې بیوپسي اخیستل غوره ګڼي (۱۸). یاد شمېر بیوپسي د ګوتې په رهنمایي، د TRUS په رهنمایي او د MRI په رهنمایي ترسره کېدای شي. د بیوپسي اخیستلو تر ټولو غوره لاره، له ګټې شمېر محلونو څخه، د MRI تر رهنمایي لاندې ده (۵).

ساتندویه فکتورونه

څېړنو ثابته کړې چې مېوه او سبزي د پروستات سرطان د پېښو په کموالي کې مهم دي. د بانجان رومیو کارونه د پروستات سرطان په مخنیوي کې ډېر ګټوره ده. د سلینیم کارونه چې د مایې غوښه کې پرېمانه دی، د پروستات سرطان د پېښو په کموالي کې مؤثر ګڼل شوی. په منځنۍ کچه فزیکي تمرین د پروستات سرطان پېښې کموي. ځینې ناروغۍ لکه Cirrhosis او DM د پروستات سرطان د پېښو په کمولو کې ونډه لري. ځینې درمل لکه Cimitidin، Spironolactone او Anti Psychotic د پېښو په کموالي کې مهم دي (۲).

بایله اخیستنه

د پروستات کارسينوما چې د زړو نارینهو ناروغي يې هم بولي، په نړۍ کې د زړو نارینهو د شمېر زیاتوالي له امله يې پېښې ورځ تر بلې په زیاتېدو دي. په (۲۰۳۰ز) کال پورې به په يادې ناروغۍ د اخته کېدو کلنۍ نړيواله کچه (۱،۷) ميليونه تنو او له دې ناروغۍ څخه د مړينې کلنۍ کچه (۴۹۹۰۰۰) تنو ته لوړه شي. د پروستات د پېښو د کچې کمولو لپاره اړينه ده چې ځان د هغه ګڼ شمېر خطرات لاملونو څخه، چې په دې مروري څېړنه کې ترې يادونه شوې، وساتو او د مړينې د کچې کمولو په موخه د MRI په واسطه څو محليزه بيوپسي، چې پروخت تشخيص لپاره تر ټولو غوره معايينه ده، ناروغانو ته توصیه کړو.

وړاندیزونه

- ۱- د پروستات د کارسينوما مساعدوونکو فکتورونو لکه سرې کرې غوښې، مشوع شحم، چاغوالي، لېنياتو او کلسيمو زياتې کارونې څخه ځان وساتي.
- ۲- د پروستات غدې د التهاب لاملونو پر وخت درملنه وکړئ.
- ۳- بزگران بايد د حشره وژونکو درملو د کارونې پرمهال او د ګريسو، ډيزلو او خاورو تېلو کارونکي بايد د دندو د ترسراوي پرمهال ساتندويه تدابير په پام کې ونيسي.
- ۴- د مسلک ماهرين بايد د ناروغۍ د نهايي تشخيص لپاره د MRI پر مټ څو محليزه بيوپسي توصیه کړي.

اخځليکونه

- 1-Winesky, Dr. Lawrence E (2023). Snell's Clinical Anatomy by Regions 10th Edition. LWW
- 2- Bashir MN. Epidemiology of prostate cancer. Asian Pacific journal of cancer prevention. 2015;16(13):5137-41.
- 3-Gann PH. Risk factors for prostate cancer. Reviews in urology. 2002;4(Suppl 5):S3.
- 4- Cuzick J, Thorat MA, Andriole G, Brawley OW, Brown PH, Culig Z, Eeles RA, Ford LG, Hamdy FC, Holmberg L, Ilc D. Prevention and early detection of prostate cancer. The lancet oncology. 2014 Oct 1;15(11):e484-92.
- 5- Descotes JL. Diagnosis of prostate cancer. Asian journal of urology. 2019 Apr 1;6(2):129-36.
- 6-Sadi MV. PSA screening for prostate cancer. Revista da Associação Médica Brasileira. 2017;63:722-5.
- 7- Hoffman RM. Screening for prostate cancer. New England Journal of Medicine. 2011 Nov 24;365(21):2013-9.
- 8- Naji L, Randhawa H, Sohani Z, Dennis B, Lautenbach D, Kavanagh O, Bawor M, Banfield L, Profetto J. Digital rectal examination for prostate cancer screening in primary care: a systematic review and meta-analysis. The Annals of Family Medicine. 2018 Mar 1;16(2):149-54.
- 9- Bergstralh EJ, Roberts RO, Farmer SA, Slezak JM, Lieber MM, Jacobsen SJ. Population-based case-control study of PSA and DRE screening on prostate cancer mortality. Urology. 2007 Nov 1;70(5):936-41.
- 10 - Matsukawa A, Yanagisawa T, Bekku K, Parizi MK, Laukhtina E, Klemm J, Chiujea S, Mori K, Kimura S, Fazekas T, Miszyk M. Comparing the performance of digital rectal examination and prostate-specific antigen as a screening test for prostate cancer: a systematic review and meta-analysis. European Urology Oncology. 2024 Jan 4.
- 11- Pezaro C, Woo HH, Davis ID. Prostate cancer: measuring PSA. Internal medicine journal. 2014 May;44(5):433-40.
- 12 - Postma R, Schröder FH. Screening for prostate cancer. European journal of cancer. 2005 Apr 1;41(6):825-33.

- 13 - Gjertson CK, Albertsen PC. Use and assessment of PSA in prostate cancer. *Medical Clinics*. 2011 Jan 1;95(1):191-200.
- 14- Schröder FH, Van Der Crujisen-Koeter I, De Koning HJ, Vis AN, Hoedemaeker RF, Kranse R. Prostate cancer detection at low prostate specific antigen. *The Journal of urology*. 2000 Mar;163(3):806-12.
- 15- Bell N, Gorber SC, Shane A, Joffres M, Singh H, Dickinson J, Shaw E, Dunfield L, Tonelli M, Canadian Task Force on Preventive Health Care. Recommendations on screening for prostate cancer with the prostate-specific antigen test. *Cmaj*. 2014 Nov 4;186(16):1225-34.
- 16- Ilic D, Djulbegovic M, Jung JH, Hwang EC, Zhou Q, Cleves A, Agoritsas T, Dahm P. Prostate cancer screening with prostate-specific antigen (PSA) test: a systematic review and meta-analysis. *bmj*. 2018 Sep 5;362.
- 17- Rosario DJ, Lane JA, Metcalfe C, Donovan JL, Doble A, Goodwin L, Davis M, Catto JW, Avery K, Neal DE, Hamdy FC. Short term outcomes of prostate biopsy in men tested for cancer by prostate specific antigen: prospective evaluation within ProtecT study. *Bmj*. 2012 Jan 9;344.
- 18- Macefield RC, Metcalfe C, Lane JA, Donovan JL, Avery KN, Blazeby JM, Down L, Neal DE, Hamdy FC, Vedhara K. Impact of prostate cancer testing: an evaluation of the emotional consequences of a negative biopsy result. *British journal of cancer*. 2010 Apr;102(9):1335-40.
- 19- Roehl KA, Antenor JA, Catalona WJ. Serial biopsy results in prostate cancer screening study. *The Journal of urology*. 2002 Jun;167(6):2435-9.

Teaching Assistant Specialist Dr. Shafiqullah Atish^{1*}, Technologist Zubair Shakoor²

¹ Clinic Department, Faculty of General Medical Science, Spinghar Institute of Higher Education, Nangarhar, Afghanistan.

² Clinic Department, Faculty of Medical Technology, Spinghar Institute of Higher Education, Nangarhar, Afghanistan.

Article History

Received: 6/Jan/2025

Accepted: 5/Feb/2025

Published: 21/Oct/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st

Keywords

- Diagnosis • Preventive Factors
- Prostate • Risk Factors
- Prostate Carcinoma
- Prevalence

*Corresponding Author

Teaching Assistant Specialist

Dr. Shafiqullah Atish

Email:

shafiqullahatish13@gmail.com

Contact: +93 (0) 789701100

Abstract

The prostate is an accessory gland of the male reproductive system that surrounds the prostatic urethra, which has central, transitional and peripheral zones. During the life, prostate gland is affected by various benign and malignant diseases, such as carcinoma of the prostate gland, which originates from the peripheral zone. Prostate carcinoma is the second most common male cancer with an annual global incidence rate of 1.1 million, which kills 307,000 people every year. The exact cause of prostate carcinoma is not clear as with other types of cancer, but there are many risk factors such as age, black ancestry, family history, diet, obesity, inflammation of the prostate gland, smoking and special jobs are considered responsible for its occurrence. Many guidelines have been presented to prevent or reduce the incidence of prostate carcinoma, such as avoiding preventable contributing factors, using fresh fruits, vegetables, fish, tomatoes and moderate physical exercise. Currently, laboratory, imaging, pathological and physical findings are used to diagnose prostate cancer. The purpose of this review is to collect organize, analyze all information about prostate carcinoma and introduce the best diagnostic tests for early diagnosis.

نوماند پوهنيار انعام الله مياخېل^۱، تلاوت ساحل^۲

^۱ ژورناليزم ډيپارټمنټ، ادبياتو او بشري علومو پوهنځي، لغمان پوهنتون - افغانستان

^۲ نشراتو او ټوليزو اړيکو آمریت، سپين غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

لنډيز

په نشه يي توکو روږديتوب هغه ټولنيزه او روغتيايي ستونزه ده، چې په پراخه کچه د وگړو انفرادي، کورنۍ، ټولنيزه، ملي او آن نړيواله روغتيا او امنيت له گڼو ستونزو سره مخ کوي. نشه يي توکي هغه کيمياوي جوړښتونه دي، چې د انسان ذهن او جسم زيانمنوي او د ذهني او جسمي سکون له منځه وړلو لامل کېږي. دا اصطلاح (نشه يي توکي)، پراخه مفاهيم رانغاړي او د نشې ويی يوازې شراب يا سگرتو ته نه دی ځانگړی شوی، بلکې ټول هغه توکي چې د انسان حالت بدلولی شي، نشه يي توکي بلل کېږي. د نشه يي توکو روږديتوب په پرله پسې ډول د دې توکو د کارونې عادت ته ويل کېږي. په دې توکو د روږديتوب ستونزه له گڼو عواملو څخه رامنځته کېږي، چې له تحليلي مېتود څخه په گټنې سره د دې مقالې د موندنو له مخې ټولنيز لاملونه، په ځانگړي ډول شخصي او کورنۍ ستونزې، د نشه يي توکو کښت، نشه يي توکو ته اسانه لاسرسی، د قانون نه پليينه، بې روزگاري، کډوالي او ټولنيزه او اقتصادي نابرابري يې نسبتاً د پام وړ او ستر ټولنيز لاملونه دي. هر کله چې پر نشه يي توکو د روږديتوب لاملونو ته مناسبه پاملرنه ونه شي، يا دا چې د نشه يي توکو د کارونې پر وړاندې د مخنيوي تدابير مناسب او بس نه وي، له امله يې، په ځانگړي ډول ځوانان، د ټولنې کم عمره او ډېری وخت بې روزگاره وگړي، په نشه يي توکو د روږديتوب له گواښ سره مخ کېږي. له همدې امله ويلی شو چې د نشه يي توکو پر بېلابېلو ټولنيزو لاملونو ليکل او له اړوندو خواو سره يې شريکول به د دې لامل شي چې کورنۍ، ټولنيز انتفاعي او غير انتفاعي بنسټونه، حکومتي مسؤلین او آن په افغانستان کې فعاليت لرونکي مرستندويه ادارې ورته لازمه پاملرنه وکړي او د ځانگړو پلانونو او اقداماتو پر مټ د نړۍ په گوټ گوټ کې د نشه يي توکو ناخوښه ښکارنده له منځه يوسي. د دې مروري مقالې موخه د نشه يي توکو د روږديتوب ټولنيز لاملونو په اړه د هر اړخيزو معلوماتو راټولول او اړوندو اړخونو سره شريکول دي، چې ياد لاملونه وپېژندل شي او پر وړاندې يې د لازمو اجراتو په تر سره کولو سره د دې ناوړې پديدې په مخنيوي يا يې لږ تر لږه د کارونې کچې په راکمولو کې رغنده ونډه ولوبوي.

د مقالې تاريخچه

ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۸/۱۲

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۰۹/۲۰

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل ټوک: دويم گڼه: لومړی

بنسټيز ټکي

- نشه يي توکي
- روږديتوب
- ټولنيز لاملونه

مسؤل ليکونکی

نوماند پوهنيار انعام الله مياخېل

پرېښناليک:

miakhelinamullah322@gmail.com

گرځنده شمېره: 78 80 84 322 (0) 93+

بېرژندنه

نشه يي توکي هغه کيمياوي ترکيبونه دي چې کارونه يې د عصبي سېسټم په کچه کيمياوي بدلونونه رامنځته کوي او د هوبسياري بدلون، ذهني او جسمي تخريب لامل کېږي، چې شدت يې د دې توکو په ډول او اغېزو پورې اړه لري (۱).

د نشه يي توکو د اعتياد يا روږديتوب د تشخيص متخصصينو کمېټه، چې په (۱۹۳۰ز) کال کې د ملگرو ملتونو تر څارنې لاندې او د روغتيا نړيوال سازمان په چوکاټ کې جوړه شوې، د نشه يي توکو لپاره مناسب او جامع تعريف ته رسېدلو هڅه کوله. په (۱۹۵۰ز) کال کې دا تعريف وړاندې شو: «په نشه يي توکو روږديتوب حاد يا مزمن زهرجن حالت دی، چې د فرد او ټولنې لپاره زيان رسونکی دی او کولای شي طبيعي يا مصنوعي وي» (۲). داسې هم ويلی شو چې په نشه يي توکو روږدي کېدل په ټوله نړۍ کې يوه ستونزه او د مرگ تر ټولو ستر لامل گرځېدلی دی. د روږدي کېدلو او د مخدره توکو ناوړه گټې اخيستنې نړيواله ستونزه هر کال د ميليونونو تنو د مړينې او د اېډز يا HIV (Human Immunodeficiency Virus) د مليونونو نويو پېښو رامنځته کېدلو لامل کېږي (۳). په نشه يي توکو روږدي کېدل يوه اوږدمهاله، د عقلي تضرر (عقل ته زيان رسوونکې) ناروغي ده، چې د ناوړو پايلو سره سره د اجباري نشه يي توکو د غوښتلو او کارولو ځانگړتيا لري. روږديتوب د نشه يي توکو وقفوي يا ځنډني حالت ته وايي، چې د نشه يي توکو (طبيعي او مصنوعي) د پرله پسې کارونې په پايله کې رامنځته کېږي (۴).

د روږديتوب درې ستر لاملونه (Three Biggest Factors of Addiction) تر سرليک لاندې مقالې له مخې، چاپيريال دويم ستر لامل گڼل شوی دی، چې د مقالې ليکوال ارټ له دې وړاندې (لومړی) او رواني روغتيا له دې وروسته (درېيم) ستر لامل گڼلی دی (۵). د يوې بلې څېړنې له مخې چې د نشه يي توکو پر ناسمې کارونې د ټولنيزو عواملو د اغېز په اړه نشر شوې ده، ويل کېږي چې ټولنه او ټولنيزې اړيکې د نشه يي توکو د ناسمې کارونې سره دوه اړخيزې اړيکې لري، يعنې دا چې ټولنيز شرايط د نشه يي توکو کارونې ته زمينه برابروي يا داسې چې په ټولنه کې د نشه يي توکو شتون، د ټولنې ټولنيز جوړښت ته بدلون ورکوي (۶). ټولنيز، محيطي او فرهنگي عوامل کولی شي نشه يي توکو ته د يو شخص د ورگرځېدلو يا ورڅخه د گرځېدلو په برخه کې اغېزناک او د پام وړ ونډه ولري. هغه ټولنيز چاپيريال چې فرد په کې ژوند کوي او هغه فرهنگ چې يو شخص ورسره تړاو لري، کولی شي د مهمو متغيرونو په توگه عمل وکړي چې د يا د روږديتوب لامل کېږي او يا برعکس د روږديتوب کچه کموي (۷).

د نشه يي توکو د کارونې زياتونه خورا زيات دي، چې د روغتياپوهانو له لورې د دې توکو د بېلابېلو ډولونو د کارونې له امله يې آن تر ۱۲۰ پورې رامنځته کېدونکي زياتونه موندل شوي دي. ياد زياتونه کولی شو د ديني، روغتيايي، دنيوي، طبيعي، اخلاقي، کورنيو، ټولنيزو، اقتصادي او داسې نورو تر چتر لاندې ډلبندي کړو. تر ټولو مهمه دا چې ټول دينونه، په ځانگړې ډول اسلام، د پنځو شيانو (دين، عقل، ځان، نسب، مال) په ساتنه متفق دي او د نشه يي توکو کارونه دا پنځه څيزونه ټول له گواښ سره مخ کوي او له منځه يې وړلی شي. نشه يي توکي په اصل کې تدريجي ځان وژنه ده، د مال بې ځايه لگښت او اسراف دی او بالاخره له انسان څخه د انساني اخيستونکي دی (۸). هر کله چې موږ د نشه يي توکو د روږديتوب ستونزه د اړيکو له نظره

تشرېح کوو، بايد د اړيکو د جوړښت په اړه فکر وکړو. دغه ستونزه په ځانگړي ډول د ټولنيزو، شخصيتي او چاپېريالي لاملونو له مخې له خورا اغېزه برخمنه ده، نو د حل لپاره يې د کورنيو او ټولنيزو سازمانونو ترمنځ پياوړې اړيکې رامنځته کول مهم دي، چې د نشه يي توکو د روږديتوب مخه ونیول شي. ددې تر څنگ، که چېرې د ټولنې په ليدلورو او پالسيو کې بدلونونه راشي، دا به ددې ستونزې په حل کې مثبتې پايلې ولري (۷).

دا چې انسان يو ټولنيز موجود دی او له ټولنې څخه پرته انساني ژوند نه شي کولی، نو د همدې ټولنيزتوب او د موضوع اړوندو پورتنیو څېړنيزو ليکنو په رڼا کې ويلی شو چې په نشه يي توکو د روږديتوب ټولنيز لاملونه، په يادې پديدې د روږديتوب نورو لاملونو په پرتله له خورا لوړ اغېزه برخمن دي، چې همدا اغېزه يې په اړه د څېړنيزو مقالو ليکلو اهميت تضمينوي (۷). د دې اغېزه په اړه علمي ليکنه د دې مروړي مقالې موخه ده، چې ښکېل اړخونه يې له پوهاوي او عملي کولو څخه وروسته د روږديتوب مخه ډپ کړای شي يا هم د کارونې کچه يې راکمه کړي.

په نشه يي توکو د روږديتوب ټولنيز لاملونه

په دې توکو د روږديتوب ستونزه له گڼو عواملو څخه رامنځته کېږي، چې ټولنيز لاملونه، په ځانگړي ډول شخصي او کورنۍ ستونزې او ټولنيز چاپېريال، يې نسبتاً د پام وړ او ستر لاملونه دي، چې ددې لاملونو په گډون، ځينې نور عمده لاملونه په لاندې ډول ذکر کولی شو (۱۰).

۱. کورنۍ ستونزې

کورنۍ يو له هغو مهمو عواملو څخه ده، چې د روږديتوب کچې په زياتوالي کې د پام وړ ونډه لري. کورنۍ هغه ځای دی، چې يو شخص به کې خپل هويت پېژني او بېلابېل نقشونه په کې ترلاسه کوي. له مبالغې پرته ويلاى شو چې کورنۍ د روږديتوب په برخه کې تر ټولو ډېر اغېز لري (۹). په کورنۍ کې د يو يا څو تنو روږدو شتون او د سگرتو او نورو نشه يي توکو د زيانونو په اړه بې پروايي کول، د کورنۍ د غړو ترمنځ شخړې او تاوتریخوالی رامنځته کېدل، د بې سرپرسته کورنيو شتون، مالي بېوزلي او داسې نور پر نشه يي توکو د روږدېدو لامل کېږي. طلاق، د کور د غړو ترمنځ ناسمې اړيکې، د پلار او مور د تعليم نشتوالی، د کورنۍ په منځ کې د کوم غړي د نشه يي توکو کارونه، د اولادونو ترمنځ توپيري چلند، د پلار، مور او اولادونو د نظر اختلاف، د مور او پلار ترمنځ جگړې، د اولاد په تربيت کې د مور او پلار نه پاملرنه، اولادونه ډېر نازول يا تر ډېر فشار لاندې نيول، د اولادونو رڼه د نورو په مخکې او داسې نور هم د کورنۍ اړوند هغه ستونزې دي، چې د نشه يي توکو د کارونې کچه کې د پام وړ بدلون رامنځته کولای شي (۱۰).

• په کورنۍ کې د مينې کمښت

ځيني پوهان باورمن دي چې د جرمونو د ډېرښت اصلي سرچينه د مينې کمښت ده. په لويديځ (غرب) کې د يوې څېړنې د پايلو پر بنسټ (۹۱٪) مجرمين د عاطفې له کمښت سره مخ دي. کله چې په کورنۍ کې يو شخص عاطفي چلند ته اړتيا ولري او ترلاسه يې نه کړي، نو مجبور دی چې په ټولنه کې نورو ته لاس وراوړد کړي، په داسې حال کې چې پر وړاندې يې روږديتوب ته هڅونکې يوه ډله ناسته وي، ځان ورته عاطفي ښيي، مگر په اصل کې ورڅخه ناسمه گټه اخلي او په پايله کې يې په نشه يي توکو روږدی کوي (۱۱).

• په کورنۍ کې د مينې ډېرښت

په ځينو کورنيو کې پلار او مور اولادونو ته ډېره مينه ورکوي، چې په پايله کې اولادونه د ازادۍ او ستروالي فکر نه کوي، ځکه پلار او مور يې ورته ډېره مينه ورکړې وي او له هغوی پرته ځان هيڅ گڼي. کله چې دغه ډول اشخاص د پلار او مور له مينې لرې او ټولنې ته وړاندې شي، په ټولنه کې خو د پلار او مور په څېر مينه ورسره څوک نه کوي، نو پايله يې دا شي چې کينې او عقدي ته مخه کړي او د دې مسئلې د حل لپاره ناوړه کړنې ترسره کوي (۱۱).

• د اولادونو ترمنځ توپيري چلند

دا په کورنۍ کې هغه مسئله ده، چې فرد په کې د سپکاوي او حقارت حس کوي، چې دې برخې ته نه پاملرنه هم په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېدلای شي (۱۱).

• د کورنۍ د غړو محدودول

لکه څرنگه چې د کورنۍ غړو ته له اندازې ډېره ازادي ورکول په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېږي، همداسې د کورنۍ د غړو ډېر محدودول هم په نوموړي عمل د روږديتوب لامل کېږي. يعنې دا چې کله يې والدين د دوی د محدودولو او کنټرول ځواک له لاسه ورکړي، نو هغوی بيا هغه څه کوي، چې يې خوښه وي، د والدينو خبرې نه اوري او نه ورته ارزښت ورکوي، چې په پايله کې ښايي ډېری نشه يي توکو ته هم مخه وکړي (۱۲).

• د کورنۍ د يوه غړي په نشه يي توکو روږديتوب

څېړنې ښيي چې په ډېری پېښو کې، لږ تر لږه که د کورنۍ يو غړی په نشه يي توکو روږدی وي، ښايي د کورنۍ همدا غړی د نورو غړو لپاره الگو وگرځي او هغوی هم په نشه يي توکو روږدي شي (۱۲). هغه وگړي چې په داسې کورنۍ کې ژوند کوي، چې غړي يې په نشه يي توکو روږدي وي، د نشه يي توکو کارونه به کې عادي کېږي او د نورو غړيو لپاره يې هم په نشه يي توکو د روږديتوب موقع خورا ډېرېږي. که چېرې په کورنۍ کې پر اولادونو باندې د پلار او مور واک او کنټرول کم شي، نو دا اندېښنه خورا ډېرېږي، چې اولادونه به يې هم نوموړي عمل ته مخه کړي. خو په ځينو وختونو کې ښايي د پلرونو په نشه روږديتوب د اولادونو لپاره عبرت شي او هغوی ترې ځان وژغوري. البته گڼو څېړنو ښودلې چې په نشه يي توکو د روږديتوب زيات لامل په کورنۍ کې د پلار، ورور يا د کورنيو د نورو غړيو روږديتوب دی (۱۱).

۲. د ماشومتوب ناوړه تجربې

د ماشومتوب ناوړه تجربې (Adverse Childhood Experiences) يا په لنډ ډول "ACEs" هم يو له هغو ټولنيزو لاملونو څخه گڼل کېږي، چې له امله يې شخص د نشه يي توکو کارونې ته مخه کوي. د کوچنيوالي په دوره کې د تپ، ناوړه چلند او غفلت تجربې، په راتلونکي ژوند او ځوانۍ کې د نشه يي توکو د کارونې خطر په جدي ډول زياتوي، ځکه چې دا ډول وگړي ښايي د جسمي يا رواني درد کمولو لپاره نشه يي توکو ته مخه کړي. څېړنې ښيي چې هر څومره چې يو شخص ډېر ACEs لري، د نشه يي توکو د کارونې گواښ يې په همغه کچه زيات وي (۱۳).

۳. په نشه د روږدو کسانو سره ملگرتيا

په نشه يي توکو د روږدو اشخاصو ملگرتيا هم په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېږي. په سيمه کې له نورو روږدو کسانو سره د ناستې ولاړې له امله ځوانان نشه يي توکو ته هم مخه کوي او همدا ناسته او ولاړه يې په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېږي (۱۴).

د ملگرو له لورې په خپلو نورو ملگرو ټينگار، د نشه يي توکو د کارونې په جال کې د راگېرېدنې لامل کېږي. څېړنو ښودلې هغه اشخاص چې په نشه روږدي دي، خوښوي چې نشه کوي او که نه وي نو هڅه يې دا وي، چې نور هم په نشه روږدي کړي. د روږدو کسانو سره ملگرتيا د دې لامل کېږي، چې د روږدو کسانو ډلې غړی ځان جوړ کړي. همدارنگه د هغوی سره ناسته ولاړه په ده اړومرو اغېزه کوي، چې په پايله کې د هغوی عادتونه غوره کوي (۱۵).

د ايران په مشهد کې د يوې نظريوېښتنې د پايلو له مخې، چې له (۱۰۰) تنو څخه شوې وه، (۶۰) سلنه روږديتوب د همزولو له گډون او ناستې ولاړې له مخې رامنځته شوی دی (۷).

د ملگرتيا په برخه کې اړينې سپارښتنې

- i. ملگري مو وپېژنئ: له هغو اشخاصو سره ملگرتيا مه کوئ، چې ان تر ټولو کوچنۍ نشه، ستاسې په عقیده نښوار يا يوازې سگرت، کاروي (۷).
- ii. د «نه ويلو» هنر زده کړئ: کله کله د يو عمل پر وړاندې له منفي عکس العمل څرگندولو څخه وېره د دې لامل کېږي چې موږ ته لا زيات زيان راورسوي، همدا وجه ده چې د ملگرو له لورې د نشه يي توکو وړاندیز پر وړاندې بې ځوابه پاتې کېږو او بالاخره د دې بدې پديدې ښکار گرځو (۱۵).
- iii. له لوستو وگړو سره اړيکې وپالئ: داسې خلک چې که چېرې يوازې د خپل مثبت راتلونکي فکر هم ولري، باوري اوسئ چې تاسې ته به زيان ونه شي رسولی (۱۵).
- iv. د نشه يي توکو د دنيوي او اخروي زيانونو په اړه پوهه تر لاسه کړئ: دا چاره به مو له يوې سترې گناه (نشه يي توکو کارونې) څخه راوگرځوي (۷).

۴. د قانون نه پليينه

د قانون نه عملي کېدل په ټولنه کې د جرايمو ډېرېدو او بې نظميو لامل کېږي. د قانون نه عملي کېدل هغه برخه ده، چې په يوه ټولنه کې يوازې د نشه يي توکو په برخه کې نه، بلکې په نور ټولنيز ژوند کې مو هم له ستونزو سره مخامخ کولی شي. دا چې موضوع مو د نشه يي توکو اړوند ده، نو په تېرو حکومتونو کې د وخت ولسمشر حامد کرزي د دې لپاره ځانگړې محکمه جوړه کړه، تر څو د نشه يي توکو مجرمين محاکمه او سزا ورکړي، خو تر کومه چې وليدل شوه، په دې کې يوازې هغه غريب خلک محاکمه او نور لوړ پوړي ان د خلکو په اند د ولسمشر په فرمان چې په لسگونه کلونه قيد پرې اوښتی و، د ولسمشر له خوا پرېښودل شوي وو، چې بېلگې يې خلکو ته ښکاره وې. دې موضوع خلکو ته جرأت ورکړ، چې د خپلو گټو لپاره د نشه يي توکو کښت او قاچاق ته مخه کړي، غريب او بې وزله ځوانان او کورنۍ په دې بدبخته او ناروا بوټي روږدي کړي او د يو څو کسانو د ژوند عيش او عشرت وشي، خير که د نورو ژوند تباه او په يو داسې حالت کې تېر شي، چې نه مړ وي او نه ژوندی. د نشه يي توکو اړوند او نور قوانين که پلي نه شي، نو د نشه يي توکو د روږديتوب تر څنگ په ټولنه کې د ډېرو نورو ستونزو لامل شي. که د نشه يي توکو د مخنيوي اړوند قوانين په ښه ډول پلي نه شي، خلک په اسانۍ سره نشه يي توکو ته لاسرسی پيدا کوي، چې په پايله کې به د روږدو کسانو کچه ډېره شي او بله خبره دا چې د قانون نه پليينه به په ټولنه کې د نشه يي توکو کارونه عامه کړي، ځکه خلک به له قانون څخه وېره ونه لري او هغوی به يې پرته له اندېښنې وکاروي. ځکه هغوی داسې فکر کوي، چې په قوانينو کې شته مجازات يوازې د پانو پرمخ دي او عملي اړخ نه لري. پورتنی ټول لاملونه به په ټولنه کې د روږديتوب کچه لوړه کړي (۱۶).

۵. وزگارتيا

وزگارتيا هغه څه دي چې کولای شي په ټولنه کې په نشه يي توکو د روږدو کسانو شمېر زيات کړي، ځکه چې کله يو انسان بېکاره وي، هر ډول ذهني فشارونو سره مخ کېږي، په تېره کله چې د افغانستان په څېر هېواد کې ژوند کوي، چې ډېر شمېر نالوستي وگړي لري، نو د خپل ذهن ارامولو لپاره نشه يي توکي يو ښه ځيز بولي او همدارنگه د هغو کسانو ناسته چې بېکاره دي، مستقيم اغېز پرې لري (۱۶). د نشه يي توکو قاچاق ته تر مخه کولو لومړی او ستر لامل يې روزگاري او د مناسبو دندو نشتوالی دی. دا يو له هغو ستونزو څخه ده، چې حکومت پورې اړه لري، ځکه حکومت د ځوانانو د گمارنې اړوند دوامداره پلانونه نه لري (۱۷). له وزگارتيا څخه د سمې گټنې په موخه د پوره اسانتياو او تجهيزاتو کموالی او د دې برعکس د زيان اړوونکو او ناسالنه تفريحي پروگرامونو شتون ځوانان د روږديتوب او بې لارۍ لوري ته ورکاږي (۱۸). ډېری ځوانان د بېکارۍ او فقر له امله په نشه يي توکو اخته کېږي او دا ډول کسان ډېر ژر خپل ژوند د تباهۍ لور ته بيايي، ځکه چې دوی نا هيلې وي، د يوې مړۍ ډوډۍ پيدا کولو لپاره يې هره دروازه ورتکولې وي. د کارونو نشتون د دې لامل کېږي، چې په ټولنه کې شخص له ډول ډول خلکو سره ناسته ولاړه ډېره کړي؛ په دې خلکو کې ښايي په نشه روږدي کسان هم وي، چې د دوی سره ناسته په مستقيمه توگه ښايي د روږديتوب لامل شي. بله دا چې وزگارتيا د دې لامل کېږي، چې سړی نارام، له ستونزو سره مخ او ناهيلی کړي، چې دا ټول کارونه بيا ددې لامل کېږي، چې سړی له ټولنې فاصله واخلي او بالاخره د ځان خوشحالي په موخه نشي ته مخه کوي؛ دا هر څه د وزگارتيا له امله رامنځته کېږي (۱۹).

۶. ځاني شوق او د ځوانۍ دوره

په ټولنه کې ځيني خلک شته، چې نشي ته يوازې د شوق له مخې مخه کوي. هغوی پرته له دې چې کومې اقتصادي ستونزې، بېکاري يا بله ستونزه ولري، يوازې د شوق په ډول يې له لومړي پړاوه پيلوي، سگرت يا نصار کارول پيلوي، ورو ورو له خپلو ملگرو سره شوقي ځيني وختونه چرسو ځکولو ته مخه کوي او په همدې بڼه وروسته بيا پوډرو او نورو نشه يي توکو ته مخه کوي، چې په دې ترتيب ورباندې روږدی شي. ددې ډول ځوانانو ژوند هم ددوی په خپل لاس تباه کېږي (۱۴). د نشه يي توکو تفريحي/شوقي کارونه د يو يا ډېرو رواني درملو د کارونې ښکارندويي کوي، هغه هم د شعوري حالت د بدلېدو په موخه، خوند اخيستلو، غير عادي موخو يا ساعت تېری لپاره چې د کارونکي د پوهې، احساساتو او هيځانانو د بدلولو لامل کېږي. کله چې د کارونکي بدن ته يو رواني درمل ننوځي، د نشه کولو يا مسمومولو اغېز په کې رامنځته کېږي. په عمومي توگه تفريحي درمل په درېيو ډلو وېشل شوي دي: د خوابدۍ يا ځيگان درمل (هغه درمل چې د هوساينې او ارامۍ احساس رامنځته کوي)، محرکات (هغه درمل چې د انرژۍ او هوښيارۍ حس راپاروي) او د وېرې زياتوالي (هغه درمل چې د وېرې ادراک تحريفوي). معلومه خبره ده چې تر ډېره شوقي کارونه د روږدېدو لامل کېږي او کله چې يو څه تکرار شي، په عادت بدلېږي چې وروسته يې پرېښودل سخت کار دی. د نشه يي توکو شوقي کارونه هم د همدې لامل کېږي، چې يو سالم شخص په روږدي بدل کړي، ځکه که چېرې د نشه يي توکو شوقي کارونه ډېره شي، د دې لامل کېږي چې د روږدو کسانو سره په دې اړه اړيکې ډېرې کړي، چې بالاخره به د هغوی سره اړيکې او شخص د نشه يي توکو دايمي کارونې ته وهڅوي (۱۹).

۷. يوازېتوب

اوږدمهاله يوازېتوب د دې لامل کېږي، چې د ښه احساس په موخه نشه يي توکو ته مخه وشي. يعنې په دې حالت کې د ښه احساس کولو په موخه نشه يي توکي او شراب ښايي وکارول شي. که تاسې له کورنۍ او ملگرو سره پياوړې اړيکې ولرئ، په

نشه يي توکو يې د روږديتوب شونتيا مو د پام وړ کمېږي او که چېرې مو له کورنۍ سره اړيکې ښې نه وې او يوازې وي، په نشه يي توکو روږديتوب مو ښايي حتمي شي. که چېرې يو شخص تر ډېره يوازېوالی خوښوي، دغه يوازيتوب به يې ښايي د غم، خپگان او اندېښنې لامل شي، چې له دغو حالتونو څخه د وتلو په موخه نشي ته مخه کوي. بله دا چې که يو څوک تر ډېره يوازيتوب ته لومړيتوب ورکړي، نو د نشه يي توکو کارول به د ارامتيا يوه لاره وگڼي؛ نو په دې توگه يوازيتوب په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېږي (۱۵).

۸. د نشه يي توکو کرکېله

د نشه يي توکو ډېر کښت د روږدو په ډېروالي کې ډېره ونډه لري، ځکه هغه وخت يو انسان په يو نشه يي توکي روږدی کېږي، چې لاسرسی ورته ولري او بدبختانه چې دا په هېواد کې په لويه کچه موجود و او زياتره هغه خلک پرې روږدي کېږي، چې په دې برخه کې کار کوي، ځکه د وخت په تېرولو سره، ورسره عادي شول (۱۶).

۹. نشه يي توکو ته اسانه لاسرسی

په نشه يي توکو د روږديتوب بل لامل نشه يي توکو ته اسانه لاسرسی دی. که چېرې په ټولنه کې نشه يي توکو ته لاسرسی اسانه وي، د دې لامل کېږي چې ډېری خلک پرې روږدي شي. بله دا چې د دې توکو ډېره کارونه د دې لامل کېږي، چې د نشه يي وگړي بدن او مغز ورسره عادت شي، چې په بندولو سره به يې ډېرې ستونزې تجربه کړي؛ تر هغې چې لاسرسی ورته اسانه وي، ښايي شخص يې د پرېښودلو هيڅ تکل هم ونه کړي (۱۱).

۱۰. ټولنيزي او اقتصادي نابرابری

اقتصادي او ټولنيزي نابرابری پراخ اړخونه لري. د مادي سرچينو په وېش، ځواک، حيثيت، جنس او نژاد کې نابرابری ټولې د نابرابريو په ډله کې گڼلې شو. دغه نابرابری مو په مستقيم ډول په روږديتوب نه اخته کوي، بلکې کولای شي فقر او عاطفي ستونزو ته لاره پيدا کړي او په دې توگه په غير مستقيمه توگه په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېږي. اقتصادي شرايطو ته په پام سره، رامنځته کېدونکي طبقاتي سېستم د خلکو د بې لارۍ لامل کېږي او طبقاتي سېستم په ټولنه کې په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېږي. څېړنو ښودلې په هغو هېوادونو کې چې د شتمنۍ په برخه کې نابرابري ډېره وي، غريب هره ورځ نور هم غريب کېږي او شتمن شتمنېږي، غريبه طبقه يې له ستونزو سره مخ کېږي او د ستونزو له امله نشو ته مخه کوي (۲۰).

۱۱. کډوالي

له سترو ښارونو کډوالي، کلتوري اختلافات، يوازيتوب، د کورنۍ د ملاتړ نه شتون او په ناسم چاپېريال کې استوگنه په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېږي (۲۱). کډوالي هغه ښکارنده (پدیده) وه، چې زمونږ هېواد يې له راز راز ستونزو سره مخ کړ؛ يوه ستونزه يې اوس هم مونږ ځوروي، چې له هغې څخه زمونږ ګاونډي هېواد ايران ته د خلکو تګ راتګ دی، ځکه زمونږ هغه ولايتونه چې له ايران سره ګډه پوله لري، زيات روږدي لري. ايران په نړۍ کې يو له هغو هېوادونو څخه دی، چې ډېر وگړي يې روږدي دي؛ په دغو روږدو کې د ښځو شمېر هم زيات دی. ددې ترڅنګ ځينې هېوادوال مو له پاکستان څخه راځي او دغه ناوړه ښکارنده له ځان سره راوړي. کډوالي د بې کورۍ، ټولنيز ملاتړ د نشتوالي او رواني فشار تر څنګ، د ډېرو نورو ستونزو لامل کېږي. دا ستونزې ښايي کډوال د نشه يي توکو کارولو ته وهڅوي، ځکه هغوی غواړي چې له دې ډول فشارونو سره مبارزه وکړي او د مبارزې په برخه کې پاتې والی يې د همدې لامل کېږي. د يادونې وړ ده چې ټول کډوال له دې ډول ستونزو سره نه مخ کېږي (۲۲).

۱۲. ملاتړو خدماتي او مشورتي سېستمونو ته نه لاسرسی

انسانان په ژوند کې له بېلابېلو ستونزو سره مخ کېږي او د ستونزو له امله په بېلابېلو ځايونو کې له گواښ سره مخ وي. په مالي، رواني، شعلي او روغتيايي برخو کې د ملاتړ نه شتون يې دغه ستونزې نورې هم ډېرې او وګړي په ټولنه کې يوازې پرېږدي، چې يوازېتوب يې خپله روږديتوب ته هڅوي. له دې ډول سېستمونو څخه يې برخې کېدل د انسان د يوازېتوب لامل کېږي، چې همدا ستونزې يې بڼايي د اندېښنې او رواني فشار ډېرېدو لامل شي. بله ستره ستونزه به دا پېښه کړي، چې له درملنې وروسته چې کوم وګړي ټولنې ته وړاندې شوي، د دې ډول پروګرامونو نه شتون يې د بيا روږدي کېدو لامل کېږي (۲).

۱۳. د ټولنيزو او ټولنيزو رسنيو ځينې هڅونکې خپرونې

ټوليزې رسنۍ په ټوله کې رسنيو ته ويل کېږي، راډيو، ټلوېزيون او چاپي رسنۍ يې مهم ډولونه گڼل کېږي. ټولنيزې يا خواله رسنۍ يوازې د انټرنېټ پر مټ کارېدونکو رسنيو لکه فېسبوک، ايکس، انسټاګرام، يوتيوب او داسې نورو ته ويل کېږي. د ټوليزو او ټولنيزو رسنيو ځينې خپرونې هم وخت ناوخت د دې لامل شوي چې د خپرونو کتونکي، په ځانګړې ډول نوي ځوانان او کم عمره ماشومان، نشه يي توکو سره لېوالتيا پيدا کړي. په دې برخه کې د ځينو ډرامو، سريالونو او فلمونو ونډه هيڅکله له پامه نه شو غورځولی. که څه هم په ځانګړې ډول ټلوېزيوني ډرامو او فلمونو کې چې کله هم د نشه يي توکو د کارونې صحنې راځي، نو په ليکلي ډول ورسره د نشه يي توکو د زيان او نه کارونې پيغام ليکل کېږي چې دا د دې ډول برنامو توليدونکو اخلاقي مسؤليت اداینه گڼلی شو، مګر دا چې ايا د يادو صحنو د کتلو پر مهال يې څومره کتونکي ليکنيز پيغام ته متوجه کېږي، يا دا چې ايا څومره کتونکي لږ تر لږه کولی شي پيغام ولولي (نالوستي خو يې لوستلی نه شي)؛ هغه خواوې دي چې په نشه يي توکو روږديتوب ته هڅونه يې د ځوابولو (ردولو) په پرتله څو برابره زياته اټکلېدلای شي (۲۳).

۱۴. شعر او شاعري

د شعر او شاعرۍ په اړه به ارومرو انګېرنې وي، چې ګڼې د روږديتوب په ځينو پېښو کې د نشه يي توکو په ستايلو سره، پر هغې د روږديتوب يا کارونې کچو په لوړولو کې ونډه لري، مګر تر اوسه هيڅ داسې څېړنې نه ده ثابته کړې چې يو څوک دې د يو شعر، سندرې يا بلې ادبي ټوټې له اورېدلو، لوستلو يا کتلو وروسته پر نشه يي توکو روږدی شوی وي. د دې خلاف په نشه يي توکو روږدي وګړي زياتره وخت د ادبي ليکنو پر مټ هوساينه ترلاسه کوي. د شعر او شاعرۍ په مرسته معالجه نه يوازې په کاري چاپيريال، بلکې استوګنيزو چاپيريالونو کې هم له پامه نه شو غورځولی. شعر او ادب په ګڼو مواردو کې نشه يي توکي غندلي دي او دا يې يو کرغېړن او ناکاره عمل ياد کړی دی. نو ويلی شو چې شعر او شاعري د ټولنيزو لاملونو په توګه يادول يوازې د عامو خلکو يوه انګېرنه ده او ټولنيز لامل نه شي گڼل کېدلی؛ دلته مو د ناسم پوهاوي له منځه وړلو په موخه ذکر کړی دی (۲۴).

۱۵. ټکنالوژيکي پرمختګ

د ټکنالوژۍ پرمختګ د ځوانۍ عمر کې د نشه يي توکو کارونې د پيل او وروسته يې د روږديتوب رامنځته کولو تر منځ يوه اړيکه شته. ځواني هغه مهال دی چې د انسان دماغو کې مهم بدلونونه راځي او دا اغېزې د لويوالي په لومړنيو پړاوونو کې دوام لري. دا چې د ځوانانو مغز د تکامل په حال کې وي، نو دوی د زيانمنېدلو لپاره ډېر حساس دي. له ټکنالوژۍ څخه په ګټې اخيستلو سره ځوانان د خودکار قيلون يا سګرټ په اړه خورا په زړه پوري اعلانات ارومرو ويني او دا ډول اعلانات د دوی د ټولنيزو رسنيو پانوَ ته راځي، له امله يې اغېزمن کېږي او بڼايي د همدې له امله د نشه يي توکو کارونې ته مخه وکړي (۲۵).

۱۶. ښوونيز ناسالم چاپيريال او ناسم حالتونه

ښوونځی له کورنۍ څخه وروسته د انسان د روزنې لپاره دويم اړين ځای دی. همدا ښوونځی ښايي د ځوانانو په نشه د روږديتوب لپاره زمينه برابره کړي. په ښوونځي کې د نشه يي توکو اړوند اصولو ته نه پاملرنه د زده کوونکو د روږديتوب لامل کېږي. زده کړيز او چاپيريالي فشارونه، د ښوونکو له لورې د زده کوونکو د ملاتړ نه شتون هم په نشه يي توکو د روږديتوب لامل کېږي (۲).

پايله اخيستنه

په دې مروړي مقاله کې څرگنده شوه، چې نشه يي توکي هغه کيمياوي ترکيبونه دي، چې د انسان ذهن او جسم تر خپل اغېز لاندې راولي او د سوارو په څېر له کوچنيو نشو څخه تر شراب، ترياک، پودر او داسې نورو لويو نشو پورې ډلبندي کېدلای شي. په مکرر ډول د دې توکو له کارونې څخه روږديتوب يا اعتياد رامنځته کېږي چې روږدی انسان د نشه يي توکو په کارونې سره ځان او ټولنې ته زيان رسوي. انسان چې ټولنيز موجود دی، له ټولنې څخه پرته انساني ژوند نه شي کولی او د يو ژوندي موجود په توگه د توافق خاصيت لري؛ د دې خاصيت له مخې د ټولنې له رنگه رنگ اخلي. په پرمختللو هېوادونو کې ښايي يو شخص يوازې د ځاني شوق، مستی او هستۍ له وجې نشه يي توکي وکاروي او بالاخره روږدی شي، مگر په درېيمه نړۍ هېوادونو کې گڼ لاملونه يو شخص روږديتوب ته رسوي چې د دغې مقالې منځپانگه د يادو لاملونو له ډلې يوازې په ټولنيزو هغو تمرکز کوي. ناروغي او بلکې هره ستونزه تر هغه وخته په بنسټيز ډول نه شي حل کېدلی، تر کومې يې چې لامل نه وي روښانه شوی. د بېلابېلو څېړنو په پايله کې پر نشه يي توکو د روږديتوب گڼ لاملونه موندل شوي او نږدې بشپړ روښانه شوي دي. په دې برخه کې له نېکه مرغه لا هم څېړونکي کار کوي او په دې ډول د ټولنيز شعور د وينتابه هڅه کوي. په ټولنه کې د وگړو تر منځ شته کورنۍ ستونزې، ټولنيزې او مالي نابرابرۍ، د نشه يي توکو کرکېله، نشه يي توکو ته اسانه لاسرسی، بد روږدي ملگري، وزگارتيا، يوازېنوب، د نشه يي توکو مخنيوي په برخه کې د عامه پوهاوي او سلامشورو اړوند بنسټونو نه شتون، کېدوالي او د رسنيو ځينې خپرونې پر دغو توکو د روږديتوب ټولنيز لاملونه گڼل کېږي.

په دغې مقاله کې له نېکه مرغه پر نشه يي توکو د روږديتوب يوازې (۱۶) ټولنيز لاملونه په ترتيب سره ذکر شول، چې اصلي گټه يې له دې زياته ده او نورو څېړونکو ته بويه چې پاتې ټولنيز، اقتصادي، رواني ... لاملونه يې رابرسېره کړي. د لاملونو په راڅرگندولو سره يې حل لاره هم په اسانۍ موندل کېدلی شي.

وړاندیزونه

۱. د کورنيو مشران دې د خپلو کشرانو سالمه روزنه او وخت په وخت لازمه څارنه وکړي.
۲. حکومتونه دې د نشه يي توکو د کښت مخنيوي په گډون، په ټوليز ډول د دې توکو د مخنيوي په برخه کې داسې قوانين او باليسۍ جوړې کړي، چې د وخت له غوښتنو سره سمې او د جدي تطبيق او څار تضمين ولري.
۳. حکومتونه دې، د نورو ټولنيزو لاملونو په پام کې نيولو سره، د وزگارتيا کچې راکمولو ته ځانگړې پاملرنه وکړي؛ په دې سره ځيني نور ټولنيز او اقتصادي لاملونه هم له منځه وړلی شي.
۴. د نشه يي توکو مخنيوي په برخو کې شته ملي او نړيوالو ادارو ته بويه چې د څېړونکو دا ډول څېړنې په پام کې ونيسي او د روږديتوب د هر لامل په پام کې نيولو سره، په ټوليز ډول پر نشه يي توکو روږديتوب له منځه يوسي.

اخځلیکونه

1. Winick C. Narcotics addiction and its treatment. Law and Contemporary Problems. 1957 Jan 1;22(1):9-33
2. United Nations Office on Drugs and Crimes. Annual Report; p. 26-27.
3. https://www.researchgate.net/publication/321244920_Drug_Addiction_Current_Trends_and_Management
4. https://nida.nih.gov/sites/default/files/soa_2014.pdf
5. <https://www.sanantoniorecoverycenter.com/rehab-blog/the-3-biggest-factors-of-addiction/>
6. <https://landmarkrecovery.com/the-social-causes-of-addiction/>
7. Manizha Karbasi. Examining the Causes of Addiction and Ways to Prevent It. Tehran. Tabriz: ...; 1998. p. 48.
8. <https://www.nunn.asia>
9. Muhammad Reza Haji Lo. History and Causes of Addiction to Addictive Substance. 2nd Edition. Tehran: Negah Publication; 2010. P. 84-85.
10. Naseebullah Zaki. The Pshychology of Drugs. Jalalabad: Zyar Publication; 2010. p. 46.
11. <https://hlth.bpums.ac.ir/UploadedFiles/>
12. Muhammad Narimani. Investigating the Causes of Addiction and Ways to Prevent it in Addicted Persons of Ardbil, KhalKhal and Pars Abad. Tabriz: ...; 1998. p. 111.
13. <https://www.gracehealth-services.com/post/5-social-factors-that-contribute-to-substance-abuse>
14. <https://www.tolafghan.com/articles/924>
15. <https://beginningstreatment.com/7-factors-that-contribute-to-drug-addiction/>
16. Hijratullah Safi. Study of Crime and Criminal from the Prespective of Criminalogy. Jalalabad: Godar Publication; 2008. p. 144-145.
17. <https://kalemaatpa.net/archives/22457>
18. Nasir Habibi and MirAkram Mirzada. Adolescent Psychology. 2nd Edition. Kabul: Khurasan Publication; 2004. p. 135.
19. <https://ps.wikipedia.org/wiki>
20. <https://www.day-ravan.com/article>
21. <https://www.mehrnews.com/amp/2196053/>
22. Hijratullah Safi. Study of Crime and Criminal from the Prespective of Criminalogy. Jalalabad: Godar Publication; 2008. p. 144-145.
23. O'Keeffe GS, Clarke-Pearson K. The impact of social media on children, adolescents, and families. Pediatrics. 2011 Apr 1; 127(4):800-4.
24. Alschuler M. Healing from addictions through poetry therapy. Journal of Poetry Therapy. 2000 Mar;13(3):165-73.
25. <https://refocus.com.au/what-are-the-factors-that-contribute-to-addiction/>

Junior Teaching Assistant Inamullah Miakhil¹, Telawat Sahil²

¹Department of Journalism, Faculty of Literature and Human Sciences, Laghman University

²Department of Publications and Public Relations, Spinghar University, Nangarhar, Afghanistan

Article History

Received: 2/Nov/2024

Accepted: 10/Dec/2024

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st

Keywords

- Drugs
- Addiction
- Social Causes

*Corresponding Author

Junior Teaching Assistant

Inamullah Miakhil

E-mail: miakhelinamullah322@gmail.com

Contact: + 93 (0) 78 80 84 322

Abstract

Drug addiction is a social and health issue that broadly affects individual health, as well as family, societal, national, and even global health and security. Drugs are chemical substances that harm both the mind and body, leading to a loss of mental and physical well-being. The term "drugs" encompasses a wide range of meanings and is not limited to alcohol or cigarettes; it refers to any substances that can alter a person's state. Addiction to drugs is referred to as a habitual pattern of using these substances. The issue of addiction arises from various factors, and based on the analytical methods used in this article, social factors—especially personal and family issues, drug cultivation, easy access to drugs, lack of law enforcement, unemployment, migration, and social and economic inequality—are significant contributors. When proper attention is not given to the causes of drug addiction, or when preventive measures against substance use are inadequate, vulnerable groups—particularly youth, minors, and often unemployed individuals—are at risk of addiction. Therefore, it can be said that writing about the various social factors of drug

addiction and sharing this information with relevant parties will lead to necessary attention from families, social organizations, government officials, and international agencies, enabling them to develop specific plans and actions to mitigate the negative impacts of drugs in Afghanistan. The aim of this review article is to collect comprehensive information on the social factors of drug addiction and share it with stakeholders, so that these factors can be identified and necessary measures can be implemented to prevent this detrimental phenomenon or at least reduce the levels of substance use.

متخصص دوکتور سيد مشتاق سادات

اورتوپيډي څانگه، سپين غر مومند معالجوي او تدريسي روغتون، سپين غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

لنډيز

ویتامین ډي د بدن لپاره مهمه ماده ده چې د کلسیم او فاسفورس په جذب کې مرسته کوي. د ویتامین ډي کموالی د ځینو ناروغيو لکه د هډوکو نرموالي (Rickets)، هډوکو کمزوری (Osteoporosis)، اضطراب او خفگان، شکرې، لوړ فشار او مېتابوليکو ناروغيو، د وینې اړوند ځینو ناروغيو او د دفاعي سیستم د کمزوري کېدلو او انتاناتو لامل کېږي. د ویتامین ډي کموالی په نارینه وو کې د پروستات ناروغيو خطر زیاتوي او د ګټورو هورمونونو کمېدو سبب کېږي. یاد کموالی د ماشومانو په وده کې ځنډ رامنځته کوي او په ښځو کې له مینوپاز وروسته د هډوکو د نرمېدو لامل کېږي. د ویتامین ډي کموالی د لمر د کافي رڼا نه شتون له امله رامنځته کېږي. هغه خلک چې په بندو ځایونو کې ژوند کوي یا ډېر وخت په کور کې تېروي، د ویتامین ډي د کموالي سره مخ کېږي. د ویتامین ډي کموالی د خوړو له لارې هم رامنځته کېدای شي، لکه د کم شحم لرونکو محصولاتو کارونه. همداراز د ویتامین ډي کموالی د هډوکو کلسیم کموي او د ستونزو لامل کېږي. د ویتامین ډي د کموالي درملنه په عمومي ډول د ویتامین ډي سپلیمنټونو اخیستلو له لارې کېږي چې د معالج لخوا د اړتیا وړ دوز ټاکل کېږي. سربېره پر دې، د لمر مستقیمه رڼا هم د ویتامین ډي د تولید لپاره مهمه سرچینه ده. د دې څېړنې موخې د ویتامین ډي کمښت سره تړلیو روغتیايي ستونزو په اړه پوهه پراخول او د هغوی د اغېزو د تحلیل سربېره د یاد ویتامین د کمښت مخنیوي لپاره اغېزناکه ستراتیژي وړاندیزول دي.

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۹/۲۵
د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۲۴
د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم ګڼه: لومړۍ

بنسټیز ټکي

- ویتامین ډي
- ویتامین ډي کموالی
- اغېزي

مسؤل لیکونکی

متخصص دوکتور سيد مشتاق سادات
برېښنالیک:
smch@spingharuniversity.edu.af
ګرځنده شمېره: 786849284 (0) 93+

پېژندنه

ویتامینونه هغه حیاتي مواد دي چې بدن ورته د روغتیا لپاره اړتیا لري، خو بدن یې په کافي اندازه تولیدولای نه شي. دا مرکبات د خوراکي توکو لکه مېوو، سبزیجاتو او حیواني محصولاتو څخه ترلاسه کېږي. ویتامینونه د مختلفو فزیولوژیکي پروسو لپاره مهم دي، لکه د دفاعي سیستم تقویه، هډوکو جوړښت او د وینې د کموالي مخنیوی (۱).

ویتامین ډي په غوړیو کې یو منحل ویتامین دی چې بدن یې د لمر د وړانگو له لارې جوړوي، خو د ځینو خوړو له لارې هم ترلاسه کېدای شي (۲). ویتامین ډي د هډوکو د پیاوړي جوړښت او د کلسیم او فاسفورس د جذب لپاره مهم دی (۲). دا ویتامین د معافیتي سیستم پیاوړتیا کې هم ونډه لري او له مختلفو ناروغيو څخه د بدن دفاع کوي (۲). ویتامین ډي د لمر د مستقیمو وړانگو په واسطه پوستکي کې جوړېږي، خو د لمر کم شتون په ځینو جغرافیایي سیمو کې د دې ویتامین کمښت رامنځته کوي (۳).

د ويتامين ډي کمښت لاملونو کې د لمر وړانگو کموالی، د ويتامين ډي د مناسب جذب نشووالی، په خوړو کې د ډي ويتامين کموالی او ځينې روغتيايي گډوډيو لکه د ځيگر يا کولمو ناروغۍ شاملې دي. همدارنگه د عمر زياتوالی او د پوستکي رنگ هم د ويتامين ډي د جذب پر پروسه اغېز لري (۳).

د ويتامين ډي کمښت په بدن کې د هډوکو کمزوري او نرمښت، د عضلاتو کمزوري، د دفاعي سېسټم کمزوري او د زړه ناروغۍ خطر زياتوي. دا کمښت د هډوکو د ناروغيو لکه Rickets او Osteoporosis لامل کېږي او د شکرې او ځينو سرطانونو په رامنځته کولو کې هم ونډه لري (۴).

د ويتامين ډي کمښت مخنيوي لپاره بايد د لمر کافي وړانگې ترلاسه شي، مناسب خواړه لکه د ماهي، هگيو او مغذي خواړو مصرفول او د ويتامين ډي سپلېمينټونو کارول هم مرسته کولای شي. همدارنگه د ډاکټر سره مشوره د کمښت د تشخيص او درملنې لپاره اړينه ده (۵).

د دې مقالې موخې د ويتامين ډي کمښت سره تړليو روغتيايي ستونزو په اړه پوهه پراخول او د هغې د اغېزو تحليل، د ويتامين ډي د کموالي په اړه د پوهې زياتول او د ډي ويتامين د کمښت د مخنيوي لپاره اغېزناکه ستراتيژي پرمخ وړل دي. د دې ليکنې اهميت دا دی چې د ډي ويتامين کمښت کولای شي د هډوکو ناروغيو، عضلاتو کمزورۍ او د دفاعي سېسټم ضعيفوالي لامل شي. دغه څېړنه د ويتامين ډي د کمښت سره تړلي خطرونه لکه د زړه ناروغۍ، شکرې او ځينې سرطانونه روښانه کوي. د دې څېړنې له لارې د ويتامين ډي د کمښت د تشخيص، درملنې او مخنيوي لپاره اغېزناکې ستراتيژۍ رامنځته کېدلای شي. همدارنگه، د ويتامين ډي کمښت د مخنيوي لپاره د ژوند طرز او د خوړو مهمې ونډې ته زيات پام کېږي. په ټوله کې دا څېړنه د روغتيا د ښه والي لپاره اړين معلومات وړاندې کوي.

د ويتامين ډي سرچينې او ډولونه

ويتامين ډي شحمو کې منحل يو مهم ويتامين دی، چې د بدن لپاره مختلفې مهمې دندې لري. دا ويتامين په اصل کې د لمر د وړانگو په واسطه په پوستکي کې توليدېږي. د ويتامين ډي کافي کچه د هډوکو لپاره اړينه ده، ځکه چې دا د کلسيم او فاسفورس جذبولو کې مرسته کوي. د ويتامين ډي کموالی د هډوکو نرمۍ، کمزورۍ او په ځانگړې ډول د "ريکټس" ناروغۍ لامل کېدلای شي. دا ويتامين د عضلاتو پياوړي کولو، دفاعي سېسټم پياوړتيا او د زړه روغتيا لپاره هم گټور دی (۴).

ويتامين ډي په دوه ډولونو موندل کېږي، ويتامين ډي ۲ (Ergocalciferol) او ويتامين ډي ۳ (Cholecalciferol). ويتامين ډي ۲ په عمومي ډول د لمر وړانگو په واسطه په پوستکي کې جوړېږي. ويتامين ډي ۲ له ځينو سبزيجاتو څخه ترلاسه کېږي (۵). د ويتامين ډي د جذب لپاره د لمر وړانگې تر ټولو غوره سرچينه ده. که چېرې لمر ته لاسرسی محدود وي، لکه په يخو موسمونو يا ښاري ژوند کې، نو د ويتامين ډي سپلېمينټونه او د لمر وړانگو د عوض کولو لپاره د کلسيم او ويتامين ډي غني خواړه مصرفول هم مهم دي. ځينې له دغو خوړو څخه د کبانو غوړ، هگۍ، لبنیات او ځينې مېوه جات د يادونې وړ دي (۵).

د ويتامين ډي دندې

ويتامين ډي د دفاعي سېسټم پياوړی کولو کې مرسته کوي. دا ويتامين د ځينو ويروسونو او بکټريو پر وړاندې دفاعي ځواک زياتوي، چې د انتاناتو مخنيوي لپاره اړين دی. د ويتامين ډي د کمښت پر مهال بدن د شکرې ناروغۍ او حتی د زړه او رگونو ناروغيو پر وړاندې حساسيت پيداکوي. دا ويتامين د مزمنو دردونو او د ذهني روغتيا د ستونزو لکه مايوسۍ او اضطراب مخنيوی

هم کوي (٦). ويتامين ډي د بدن د هډوکو جوړولو او ساتلو لپاره مهم دی، ځکه چې دا ويتامين د کلسيم او فاسفورس جذبولو کې مرسته کوي. د ويتامين ډي کموالي کې بدن د نوموړو موادو جذب کې ستونزو سره مخ کېږي، چې دا د هډوکو کمزوري، درد او حتی د هډوکو ماتېدو سبب کېږي. ددې لپاره چې د ويتامين ډي کچه مناسبه پاتې شي، سپلیمنتونه يا د ويتامين ډي غني خواړه توصیه کېږي (٦).

د ويتامين ډي د کموالي لاملونه او پايلې

د ويتامين ډي کموالی د ستړيا، عضلاتو کمزورۍ، د هډوکو درد او په عمومي ډول د بدن د کمزورۍ لامل کېږي. دغه کموالی کولای شي د ذهني اختلالاتو لکه مايوسۍ، اضطراب او حتی د حافظې ستونزې هم رامنځته کړي. د ويتامين ډي کمښت همدارنگه د دې سبب کېدای شي، چې انسان د هډوکو د ناروغيو لکه اوستيوپوروسيس يا ريکتس سره مخ شي (٦). د ويتامين ډي د اړتيا وړ کچه مختلفو عمرونو، جنسونو او روغتيايي شرايطو سره بدلون مومي. د ماشومانو او ښځو لپاره د ويتامين ډي اړتيا ته بايد په ځانگړې توگه پاملرنه وشي. دا پاملرنه بايد د اميندواري يا شيدو ورکولو پر مهال لازياته شي. که څه هم ويتامين ډي د پوستکي له لارې توليدېږي، خو د لمر وړانگو سره مستقيم تماس او د پوستکي ډول هم د دې توليد تر اغېز لاندې دی. د پوستکي تياره ډولونه د ويتامين ډي په توليد کې ستونزې لري (٧). د ويتامين ډي کموالي له امله ښايي د بدودو يا پښتورگو ستونزې هم رامنځته شي، ځکه چې دا ويتامين د بدودو د روغتيا لپاره اړين دی. د دې ويتامين په کمښت سره دفاعي سيستم کمزوری کېږي، چې بدن د بېلابېلو ناروغيو او اتاناتو پر وړاندې حساس کېږي (٧). ويتامين ډي د خوړو له لارې ترلاسه کول هم يو مهم اړخ دی. د ځينو څارويو او کبانو غوړ د ويتامين ډي غوره سرچينې دي. ځينې سبزيجات لکه د لمر گلي تخمونه او د سبزيجاتو له لارې ويتامين ډي ترلاسه کول هم شوني دي (٨).

د ويتامين ډي کمښت په اوسني وخت کې يوه عامه ستونزه ده چې بېلابېل لاملونه لري. يو اصلي لامل يې د لمر وړانگو ته کم لاسرسی دی، ويتامين ډي د بدن له لارې په پوستکي کې د لمر د وړانگو په مرسته جوړېږي، نو هغه خلک چې په يخو يا هغو سيمو کې ژوند کوي چې کم لمر لري، د ويتامين ډي کمښت ستونزه ورته پيدا کېدلای شي. په ژمي کې په ځانگړې ډول د لمر وړانگې کمزورې وي چې دا حالت د ويتامين ډي کچه ټيټوي (٩).

د پوستکي ډول يو بل عامل دی. هغه خلک چې تياره پوستکي لري، د ويتامين ډي د توليد لپاره ډېر وخت ته ځکه اړتيا لري، چې په تياره پوستکي کې د لمر وړانگې په لږه اندازه جذبېږي. په پايله کې دا خلک په ځانگړې ډول د ويتامين ډي کمښت سره مخ کېږي. همدارنگه د هغو خلکو لپاره چې ډېر وخت په کور کې تېروي، يا لکه هغه اشخاص چې دفتر يا ښوونځي ته ځي، د لمر وړانگو ته لاسرسی نه لري، چې دې سره هم د ويتامين ډي کچه ټيټېږي (١٠).

د ويتامين ډي کمښت نور لاملونه د ځينو روغتيايي شرايطو له امله هم رامنځته کېږي. د بېلگې په توگه د ځينو خلکو معافيت سيستم چې کمزوری شوی وي، د ويتامين ډي جذبولو وړتيا پکې کمه وي. د بدودو ناروغۍ، هاضمې ستونزې لکه کرون ناروغي يا د کوچنيو کولمو ناروغۍ د ويتامين ډي د جذب پروسه گډوډوي چې دا د دې ويتامين د کمښت لامل کېږي (١٠). د ويتامين ډي کمښت ښايي د عمر په بېلابېلو پړاوونو کې هم کم يا زيات شي. په زاړه عمر کې د پوستکي د توليد وړتيا کمزورې کېږي او په دې توگه د ويتامين ډي توليد هم کمېږي. د دې عمر خلک ډېری وخت د ويتامين ډي کموالي سره مخ کېږي. د ښځو لپاره هم په ځانگړې ډول د اميندواري او شيدو ورکولو پر مهال د ويتامين ډي کچه ټيټېږي، ځکه چې د ويتامين ډي مصرف زياتېږي، خو بدن يې په کافي اندازه نه شي جوړولی (١٠).

د ځينو درملو کارول هم د ویتامین ډي د کمښت سبب کېدلای شي. هغه درمل چې د معدې تېزابونو کمولو لپاره کارول کېږي، لکه پروتون پمپ نهې کوونکي درمل (Proton Pump Inhibitor) د ویتامین ډي د جذب مخه نیسي. همدارنگه ځینې درمل چې د هضمې سېسټم پر فعالیت باندې اغېز لري، لکه د کورټیکوسټرایډونو او د HIV ضد درمل، د ویتامین ډي د کموالي لامل کېږي (۱۱).

د ویتامین ډي کمښت یو بل عامل د تغذیې خراب رژیم دی. هغوی چې کمزوری یا ناقص غذايي رژیم لري او د ویتامین ډي اړینې سرچینې لکه د کبانو غوړ، هڅی، لبنیات او د ویتامین ډي پوره کچه لرونکې غذا نه خوري، د ویتامین ډي کمښت سره مخ کېږي. باید ووايو چې که یو څوک د لمر وړانگو ته د لاسرسي په درلودلو سره سره بیا هم د دې ویتامین غني خواړه ونه خوري، کچه یې ټیټه پاتې کېدای شي (۱۲).

ځینې نور روغتيايي شرایط لکه چاغوالی هم د ویتامین ډي د جذب پروسه اغېزمنوي. چاغوالی د ویتامین ډي زېرمه کولو په برخه کې مرسته کوي، خو دا د ویتامین ډي فعاله کچه ټیټه ساتي. په دې توگه چاغ خلک ښايي د ویتامین ډي کمښت تجربه کړي، حتی که هغوی په بشپړه توگه لمر ته لاسرسی هم ولري (۱۲).

په کور یا دفتر کې اوږد مهاله پاتې کېدل او د کلسیم غني خوړو نه خوړل هم د ویتامین ډي د کموالي لاملونه دي. د ویتامین ډي د کموالي بل لامل د جسماني او فزیکي فعالیت کموالی دی، ځکه چې ورزش او فزیکي فعالیت د ویتامین ډي جذب زیاتوي. هغه خلک چې لږ فزیکي فعالیت لري، ښايي د ویتامین ډي کمښت سره مخ شي (۱۳).

د ویتامین ډي کمښت د ناروغیو او شرایطو لکه د ریکټس او د هډوکو کمزورۍ (Osteomalacia) د رامنځته کېدو لامل کېږي. دغه حالتونه په ماشومانو او زیات عمر لرونکو اشخاصو کې ډېر کتل کېږي. همدارنگه د ویتامین ډي کمښت د هډوکو د ناروغیو لکه (Osteoporosis) لامل کېدلای شي (۱۴).

د ویتامین ډي کمښت بېلابېلې نښې د عضلاتو درد، ستړیا، د هډوکو درد او په ځینو وختونو کې ذهني اختلالات لکه مایوسي احساسول یادولای شو. د ویتامین ډي کموالی په عمومي روغتیا اغېزه کوي او د مختلفو ناروغیو سره تړاو لري (۱۴).

د ویتامین ډي کمښت د بدن لپاره جدي پایلې لري او د مختلفو ناروغیو لامل کېدلای شي. د ویتامین ډي کمښت تر ټولو ستره پایله په لوړ عمر لرونکو اشخاصو کې د هډوکو کمزوري ده. ریکټس په ځانگړې توگه په کوچنیانو کې رامنځته کېږي او د هډوکو جوړښت په خرابولو سره هغوی کمزوري او د هډوکو ماتېدو لامل کېږي. د ویتامین ډي کموالی هم د اوسټیوپروزیس (Osteoporosis) یا د هډوکو کمزورۍ ناروغۍ سبب کېږي، چې په دې حالت کې هډوکي نرم او ډېر حساس کېږي (۱۵).

کله چې د ویتامین ډي کچه ټیټه شي، د عضلاتو کمزوري هم یوه بل څرگنده پایله وي. عضلات کمزوري کېږي، چې د حرکت کولو او فزیکي فعالیت په برخه کې ستونزې رامنځته کوي. د عضلاتو کمزوري د ټپونو خطر هم زیاتوي، ځکه چې دا د معافیت سېسټم کمزوري کوي او د هډوکو ماتېدو لامل کېږي. دغه کمزوري د فعالیتونو لکه پورته کېدو یا تگ کولو کې خنډ رامنځته کوي (۱۶).

د ویتامین ډي کمښت د دفاعي سېسټم پیاوړتیا ته هم زیان رسوي. کله چې ویتامین ډي کم شي، بدن د بېلابېلو ویروسونو او بکټریاوو پر وړاندې مقاومت کموي. دا د انفلونزا، سردردونو او حتی د ټینګښت د کمېدو ناروغیو خطر زیاتوي. هغه خلک چې د ویتامین ډي کمښت لري، په اسانه ډول د انتان ښکار کېږي (۱۷).

د دې ویتامین کمښت د زړه ناروغیو خطر هم زیاتوي. لوړ فشار، د زړه ناروغیو او د رگونو سختېدل (atherosclerosis) د ویتامین ډي په کمښت پورې اړه لري. د ویتامین ډي کمښت په دې توگه د زړه د ستونزو په رامنځته کولو کې مرسته کوي (۱۸).

د ویتامین ډي کموالی د ذهني روغتیا په برخو کې هم اغېز لري. دغه کمښت د مایوسۍ، اضطراب او نورو رواني ستونزو لامل کېږي. ویتامین ډي د دماغ فعالیت په ښه کولو کې مرسته کوي او که په کافي اندازه نه وي، د ذهني فشار او اختلالاتو خطر زیاتوي. د ویتامین ډي کمښت د حافظې کمزورۍ سبب هم کېږي، چې د تمرکز او فکري فعالیت کموالی رامنځته کوي (۱۶). د ویتامین ډي کموالی د شکرې ناروغۍ په پرمختګ کې هم ونډه لري. د ویتامین ډي کموالی د انسولین مقاومت زیاتوي او په دې سره د شکرې ناروغۍ خطر زیاتوي. همدارنګه د ویتامین ډي کمښت د شکرې نورو پیچلتیاوو لکه د زړه او رګونو ناروغیو د رامنځته کېدو لامل کېږي (۱۷).

د ویتامین ډي کمښت د وینې د کلسیم کمښت لامل کېږي چې د هډوکو جوړولو او د عصبي سیستم د فعالیت لپاره اړین دی. د ویتامین ډي تېټه کچه د کلسیم جذبولو وړتیا کموي، چې دا د هډوکو د کمزورۍ او نرمۍ لامل کېږي. دغه کمښت د هډوکو د دروونکو ناروغیو لکه اوستیو مالاشیا (Osteomalacia) سبب کېږي، چې په دې ناروغۍ کې هډوکي نرم او په آسانی سره ماتېږي (۱۷).

د ویتامین ډي کمښت د هغو ستونزو لامل هم کېږي چې په هضمي سیستم پورې اړه لري. دا د هضم پروسې په ګډوډولو سره د نورو ګټورو موادو لکه فاسفورس او کلسیم د جذب توان کموي. په دې سره د هډوکو او عضلاتو د ستونزو زیاتېدو خطر هم ډېرېږي (۱۸).

د ویتامین ډي کموالی په نورو ناروغیو کې هم برخه اخلي. هغه اشخاص چې د ویتامین ډي کمښت لري، په سرطان یې د اخته کېدو شونتیا ډېره ده. یوه څېړنه ښيي چې د ویتامین ډي کمښت د ځینو سرطانونو لکه د سښې، Colo-Rectal او Prostate سرطان سره هم اړیکه لري. د ویتامین ډي کمښت همدارنګه د ځینو نورو جدي ناروغیو لکه ملانوما او د بدن دفاعي سیستم د فعالیت کمولو سره تړاو لري (۱۹).

د ویتامین ډي کموالی د وزن زیاتوالي او چاغوالي سره هم تړاو لري. هغوی چې د ویتامین ډي کمښت لري، ممکن د چاغوالي سره مخ شي، ځکه چې ویتامین ډي په شحمي انساجو کې ذخیره کېدلای شي او دا د ویتامین ډي جذب کمزوري کوي. په دې توګه، چاغ وګړي د ویتامین ډي د کموالي له ګواښ سره مخ وي (۱۹).

د ویتامین ډي کمښت د وېښتو غورځېدو لامل هم کېږي. د ویتامین ډي کموالی د وېښتو د نوي کولو عمل هم کمزوری کوي، چې دا په اوږد مهال کې د وېښتو د کمښت لامل کېږي (۱۹).

په زیات عمر لرونکو اشخاصو کې د ویتامین ډي کمښت زیات لیدل کېږي او په دې اشخاصو کې زیاتې روغتيايي ستونزې هم رامنځته کوي. د دغې ویتامین په کمښت سره، زیات عمره اشخاص د هډوکو د ناروغیو لکه اوستیوپوروسس (Osteoporosis) او اوستیو مالاشیا خطر سره مخ کېږي. د ویتامین ډي کموالی د عضلاتو د کمزورۍ او د توازن ستونزو لامل هم کېږي، چې دا د غورځېدو او تېونو خطر زیاتوي (۱۹).

د ویتامین ډي کمښت د زېرون پر مهال هم یو جدي خطر دی. هغه مېرمنې چې د حمل په دوران کې د ویتامین ډي کمښت لري، د خپلو ماشومانو لپاره د هډوکو او د دفاعي سیستم د ستونزو خطر زیاتوي. د ویتامین ډي کمښت همداراز کولای شي د ماشومانو په روغتيايي وده کې ګډوډي رامنځته کړي (۲۰).

د ويتامين ډي د کموالي مخنيوی

د ويتامين ډي د کموالي مخنيوي لپاره بايد په کافي اندازه د لمر وړانگو مستقيم تماس ته وخت تېر شي، ځکه چې بدن د لمر وړانگو په مرسته ويتامين ډي توليدوي. د ويتامين ډي غوره غذايي سرچينې د ماهي غوښه، هڼۍ او لبنیات دي. د غذايي سپلیمنتونو کارول هم د ويتامين ډي کموالي مخنيوي لپاره ګټور ثابتېدلای شي. د تغذیې متوازن رژیم به ځای کول، لکه د ډالو او هڼيو خوړل، د ويتامين ډي د کمښت مخه نيسي. همدارنګه، د ويتامين ډي کموالي په اړه ډاکټر سره مشوره کول مهمه ده (۲۰).

د ويتامين ډي د کموالي درملنه

د ويتامين ډي د کموالي درملنه په عمومي ډول په ويتامين ډي سپلیمنتونو سره کېږي چې د ډاکټر په مشوره اخيستل کېږي. دغه سپلیمنتونه په بدن کې د ويتامين ډي کچه زیاتوي او د کموالي اغېزې کموي. د لمر وړانگو ته زیات وخت تېرول هم د ويتامين ډي د طبيعي توليد زیاتولو لپاره ګټور دي. د ويتامين ډي غني خوراګونه لکه د کبانو غوړ، هڼۍ، لبنیات او ځينې ميوې هم د دې ويتامين کچه لوړوي. په ځينو مواردو کې د هډوکو او عضلاتو د روغتيا لپاره ښايي د ويتامين ډي اوږدمهاله درملنې ته اړتیا وي (۲۰).

پايله اخيستنه

د ويتامين ډي کمښت د بدن لپاره جدي روغتيايي ستونزې رامنځته کوي. دا کمښت د هډوکو کمزورۍ او نرمۍ لامل کېږي، چې د "ريکټس" او اوسټيوپوروزيس په څېر ناروغيو لامل کېږي. د ويتامين ډي کمښت د عضلاتو کمزورۍ، سټريا او د حرکت کولو ستونزې رامنځته کوي. همدارنګه، د ويتامين ډي کمښت دفاعي سپستم کمزوری کوي، چې د انتاناتو او ناروغيو خطر زیاتوي. د زړه ناروغۍ، شکر او ځينې سرطانونه هم د ويتامين ډي کمښت سره تړاو لري. دا کمښت د ذهني اختلالاتو لکه مایوسۍ او اضطراب لامل کېږي. د ويتامين ډي کموالی د شیدو ورکولو او امیندواری پر مهال د ماشومانو لپاره جدي خطرونه رامنځته کوي. د ويتامين ډي کمښت په زیات عمر لرونکو اشخاصو کې د هډوکو د ستونزو او ټپونو زیاتېدو لامل کېږي. په پايله کې ویلاى شو چې د ويتامين ډي کافي کچه د عمومي روغتيا لپاره اړینه ده او د دې ويتامين د کمښت مخنيوي لپاره لمر ته مناسب لاسرسۍ او د ويتامين ډي غني خواړه اړین دي. زموږ دغه څېړنه په عمومي ډول د ويتامين ډي د کموالي لاملونو او پايلو په اړه لیکل شوې ده، اړتیا ده چې په مشخص ډول په کوچنيانو، لویانو، ښځینه و، امیندوارو... کې یې په اړه څېړنې وشي.

وړاندیزونه

۱. د ويتامين ډي د کمښت له امله د جدي روغتيايي ستونزو د مخنيوي لپاره لمر ته ناسته او د ويتامين ډي غني خواړه خوړل اړین دي.
۲. د ويتامين ډي کموالي په اړه بايد په منظمه توګه د لابراتواري معایناتو په مرسته معلومات ترلاسه او د کمښت په صورت کې د ويتامين ډي سپلیمنتونو په وسیله پوره شي.
۳. د ناروغانو د معاینې پر مهال روغتيا پالان بايد د ويتامين ډي د کموالي نښې په پام کې ونيسي تر څو پر وخت تشخیص، تداوي او د جدي روغتيايي ستونزو د رامنځته کېدو مخه ونیول شي.

اخځلیکونه

1. Amrein K, Scherkl M, Hoffmann M, Neuwersch-Sommeregger S, Köstenberger M, Tmava Berisha A, Martucci G, Pilz S, Malle O. Vitamin D deficiency 2.0: an update on the current status worldwide. *European journal of clinical nutrition*. 2020 Nov;74(11):1498-513.
2. Holick MF. Vitamin D deficiency. *New England journal of medicine*. 2007 Jul 19;357(3):266-81.
3. Prentice A. Vitamin D deficiency: a global perspective. *Nutrition reviews*. 2008 Oct 1;66(suppl_2):S153-64.
4. Pearce SH, Cheetham TD. Diagnosis and management of vitamin D deficiency. *Bmj*. 2010 Jan 11;340.
5. Ladhani S, Srinivasan L, Buchanan C, Allgrove J. Presentation of vitamin D deficiency. *Archives of disease in childhood*. 2004 Aug 1;89(8):781-4.
6. Bandeira F, Griz L, Dreyer P, Eufrazino C, Bandeira C, Freese E. Vitamin D deficiency: a global perspective. *Arquivos Brasileiros de Endocrinologia & Metabologia*. 2006;50:640-6.
7. Holick MF, Chen TC. Vitamin D deficiency: a worldwide problem with health consequences. *The American journal of clinical nutrition*. 2008 Apr 1;87(4):1080S-6S.
8. Sizar O, Khare S, Goyal A, Givler A. Vitamin D deficiency.
9. Sahota O. Understanding vitamin D deficiency. *Age and ageing*. 2014 Jul 28;43(5):589-91.
10. Cannell JJ, Hollis BW, Zasloff M, Heaney RP. Diagnosis and treatment of vitamin D deficiency. *Expert opinion on pharmacotherapy*. 2008 Jan 1;9(1):107-18.
11. Cashman KD, Dowling KG, Škrabáková Z, Gonzalez-Gross M, Valtueña J, De Henauw S, Moreno L, Damsgaard CT, Michaelsen KF, Mølgaard C, Jorde R. Vitamin D deficiency in Europe: pandemic?. *The American journal of clinical nutrition*. 2016 Apr 1;103(4):1033-44.
12. Bouillon R, Norman AW, Lips P. Vitamin D deficiency. *N Engl J Med*. 2007 Nov 8;357(19):1980-.
13. Cashman KD. Vitamin D deficiency: defining, prevalence, causes, and strategies of addressing. *Calcified tissue international*. 2020 Jan;106(1):14-29.
14. Wang TJ, Pencina MJ, Booth SL, Jacques PF, Ingelsson E, Lanier K, Benjamin EJ, D'Agostino RB, Wolf M, Vasan RS. Vitamin D deficiency and risk of cardiovascular disease. *Circulation*. 2008 Jan 29;117(4):503-11.
15. Holick MF. Vitamin D deficiency: what a pain it is. In *Mayo clinic proceedings* 2003 Dec 1 (Vol. 78, No. 12, p. 1457). Elsevier Limited.
16. Heaney RP. Functional indices of vitamin D status and ramifications of vitamin D deficiency. *The American journal of clinical nutrition*. 2004 Dec 1;80(6):1706S-9S.
17. Palacios C, Gonzalez L. Is vitamin D deficiency a major global public health problem? *The Journal of steroid biochemistry and molecular biology*. 2014 Oct 1; 144:138-45.
18. Andıran N, Celik N, Akca H, Doğan G. Vitamin D deficiency in children and adolescents. *Journal of clinical research in pediatric endocrinology*. 2012 Mar;4(1):25.
19. Pilz S, Tomaschitz A, Drechsler C, Dekker JM, März W. Vitamin D deficiency and myocardial diseases. *Molecular nutrition & food research*. 2010 Aug;54(8):1103-13.
20. Naeem Z. Vitamin d deficiency-an ignored epidemic. *International journal of health sciences*. 2010 Jan;4(1):V.

Specialist Dr. Sayed Mushtaq Sadat

Orthopedic Ward, Spinghar Momand Curative and Teaching Hospital, Spinghar University (Nangarhar)

Article History

Received: 15/Dec/2024

Accepted: 13/Jan/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st**Keywords**

- Vitamin D
- Vitamin D deficiency
- Effects

***Corresponding Author**

Specialist

Dr. Sayed Mushtaq Sadat

E-mail: smch@spingharuniversity.edu.af

Contact: + 93 (0) 786849284

Abstract

Vitamin D is an essential substance for the body that helps in the absorption of calcium and phosphorus. A deficiency of Vitamin D leads to various health issues, such as softening of bones (Rickets) and bone weakness (Osteoporosis), anxiety and depression, diabetes, high blood pressure and other metabolic disorders, cardiovascular diseases, a weakened immune system and infections. In men, Vitamin D deficiency increases the risk of prostate diseases. It also leads to a reduction in beneficial hormones and causes growth delays in children. In women, Vitamin D deficiency leads to bone softening after menopause. Vitamin D deficiency occurs due to insufficient sunlight exposure. People living in closed spaces or spending too much time indoors are prone to this deficiency. It can also result from dietary factors, such as consuming low-fat products. A lack of Vitamin D weakens bone strength, causing health problems. Treatment for Vitamin D deficiency typically involves taking supplements, with the appropriate dosage prescribed by a doctor. Additionally, direct sunlight is an important source for Vitamin D production. The purpose of this article is to expand

understanding of the health problems related to Vitamin D deficiency and analyze its effects. It also aims to increase awareness about Vitamin D deficiency and promote effective strategies for its prevention.

تر پنځه کلنۍ کم عمره ماشومانو کې د مکرر تبه لرونکي اختلاج د خطر فکتورونه

مروري مقاله

متخصص دوکتور قند آغا فضل زی

سپین غر مومند معالجوي او تدریسي روغتون، سپین غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

لنډيز

تبه لرونکي اختلاج د ماشومتوب دورې د مهمو اختلاجاتو له ډلې څخه گڼل کېږي، چې پېښې يې له درې میاشتې څخه تر پنځه کلنۍ پورې رامنځته کېدلای شي. نوموړی اختلاج په ساده او پېچلي تبه لرونکي دوه ډولونو وېشل شوی دی، چې په زیاته کچه ساده تبه لرونکي اختلاج واقع کېږي. د ساده تبه لرونکي اختلاج دوام له (۱۵) دقیقو څخه کم وي او د بدن دواړه خواوې اخته کوي، خو د پېچلي تبه لرونکي اختلاج دوام له (۱۵) دقیقو څخه زیات او معمولاً د بدن یو اړخ اخته کوي. د عمر له نظره زیاتره پېښې يې د (۱۷-۲۳) میاشتو عمر کې پېښېږي. سره له دې چې اصلي لامل يې معلوم نه دی، خو ځینې فکتورونه يې په رامنځته کېدو کې اغېزناک گڼل شوي، لکه د پورتيو تنفسي لارو انتانات، د هضمي جهاز انتانات او واکسینونه. یعنې که د هر لامل پر بنسټ د بدن تودوخې درجه لوړه شي، یاده طبي ستونزه رامنځته کېدلای شي. همدارنګه ځینې فکتورونه شته چې له امله يې ماشومان تبه لرونکي اختلاجات تجربه کوي، لکه شیدې خوړونکي ماشومان، کورنۍ تاریخچه، د تبې شدت او ویروسي انتانات. د اپیدیميولوژي له نظره يې پېښې په اسیایي هېوادونو کې زیاتې دي. ددې علمي مقالې موخه تر پنځه کالو کم عمره ماشومانو کې د تبه لرونکي اختلاج د خطر فکتورونو د پېژندنې په اړه له گټو معتبرو نړیوالو مقالو څخه راټول شویو معلوماتو ته بیا کتنه ده.

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۷/۱۷
د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۰۸/۰۵
د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم گڼه: لومړۍ

بنسټیز ټکي

- تر ۵ کالو کم عمره ماشومان
- تبه لرونکي اختلاج
- د خطر فکتورونه

مسؤل لیکونکی

متخصص دوکتور قند آغا فضل زی
برېښنالیک: fazalzai2020@gmail.com
گرځنده شمېره: 776002021 (0) 93+

پېژندنه

تبه لرونکي اختلاج د شیدې رودلو پړاو (Infancy) او ماشومتوب دورې د معمولو اختلاجاتو له ډلې څخه گڼل کېږي، چې له درې میاشتې عمر څخه تر پنځه کلنۍ پورې پېښېږي. دا اختلاج د عصبي سېسټم له انتاناتو، میتابولیک گډوډیو او Epilepsy څخه پرته، په تبه کې پېښېږي. نوموړی اختلاج په دوه ډوله (ساده او پېچلي) وېشل شوی دی. د پرمخ معمول ډول يې ساده تبه لرونکي اختلاج دی، چې (۶۵،۹۰٪) پېښې لري، دوام يې تر (۱۵) دقیقو — وکم وي، Generalized Tonic Clonic وي او په (۲۴) ساعتونو کې بیا نه تکرارېږي. پېچلی تبه لرونکي اختلاج د ساده په پرتله کم پېښېږي، پېښې يې په عمومي ډول تر (۲۰٪) وي او دوام يې له (۱۵) دقیقو څخه زیات وي؛ گڼې حملې لري او د بدن یوه برخه اخته کوي.

دغه اختلاجات په عمومي ډول زيان رسوونکي نه وي او په کوچنيانو کې اوږد مهاله اغېزې نه پرېږدي، خو د کورنۍ لپاره د اندېښنې وړ گرځي (۱).

نږدې (۵-۲) سلنه ماشومان د تودوخې لوړېدو په پايله کې تبه لرونکي اختلاج تجربه کوي. د هغو ماشومانو لپاره چې يو ځل تبه لرونکي اختلاج تجربه کوي، د بيا تکرار خطر يې نږدې (۳۰-۴۰٪) دی، په ځانگړې توگه که چېرې د ماشوم تبه په لومړي اختلاج کې د سانتي گرېد (۳۸) درجې يا تر دې لوړه وي. په ټوليز ډول تبه لرونکي اختلاجات عام او د خطرناکو پېښو په توگه نه گڼل کېږي، مگر د والدينو لپاره مهمه ده چې ددې موضوع په اړه پوهه ولري او د اړتيا پرمهال د روغتيايي مرستې هڅه وکړي (۲).

ددې مقالې موخه تر پنځه کلنۍ کم عمره ماشومانو کې د مکرر تبه لرونکي اختلاج د خطري فکتورونو د پېژندنې په اړه د گڼو معتبرو نړۍ والو مقالو معلوماتو ته بيا کتنه ده؛ مقاله په ياده برخه کې د ترسره شويو وروستيو څېړنو او ازمایښتونو د پلټنې ستراتيژۍ (Search Strategy) پر بنسټ ترتيب شوې ده.

خطري فکتورونه

۱. **عمر:** تنکي ماشومان د تبې له امله د اختلاج پر وړاندې ډېر حساس وي.
 ۲. **د تبې ډول:** د تبې چټک لوړېدل، لکه د وېروس يا باکټريا له امله، د اختلاج خطر زياتوي.
 ۳. **کورنۍ تاريخچه:** که په کورنۍ کې د تبه لرونکي اختلاج تاريخچه موجوده وي، نو په ماشوم کې د تبه لرونکي اختلاج خطر زيات دی.
 ۴. **روغتيايي حالت:** ځينې نور روغتيايي شرايط، لکه د مغزو د اختلاجاتو ناروغۍ، هم د تبه لرونکي اختلاج لپاره خطري فکتور دی.
 ۵. **محيطي شرايط:** د تودوخې زياتوالی يا میکروبي حالت هم ښايي د اختلاج لامل شي.
- اکثره تبه لرونکي اختلاج خطرناک نه وي، خو د درملنې او څارنې په موخه بايد هر وخت روغتيايي مشوره وغوښتل شي (۳). د تبه لرونکو اختلاجاتو د خطري فکتورونو په اړه پوهاوی د والدينو او روغتيايي کارکونکو سره مرسته کوي، چې د ناروغۍ د مخنيوي په اړه گام پورته کړي او د ماشوم د درملنې او پاملرنې لپاره اغېزمنې لارې چارې وړاندې کړي.

د تبه لرونکي اختلاج ډولونه او پېښې

تبه لرونکي اختلاج د انفانسي (شيدې رودلو پړاو) او ماشومتوب دورې له عامو اختلاجاتو څخه دی، چې له درې مياشتني عمر څخه تر پنځه کلنۍ پورې پېښېږي. دا اختلاج د عصبي سېسټم انتاناتو، ميتابوليک گډوډيو او صرع څخه پرته په تبه کې پېښېږي او په دوه ډوله (ساده او پېچلی) دی، ډېر عام ډول يې ساده تبه لرونکي اختلاج دی، چې پېښې يې (۶۵-۹۰٪) پورې دي، دوام يې تر (۱۵) دقيقو کم وي، Generalized Tonic Clonic وي او په ۲۴ ساعتونو کې بيا نه تکرارېږي. پېچلی تبه لرونکي اختلاج نسبتاً په لږه اندازه پېښېږي، پېښې يې په عمومي ډول تر (۲۰٪) وي او دوام يې تر (۱۵) دقيقو ډېر وي، د گڼو حملو په ډول پېښېږي او د بدن يوه برخه اخته کوي. نوموړي اختلاجات په عمومي ډول بې زيانه وي او په ماشومانو کې اوږد مهاله اغېزې نه پرېږدي، خو د کورنيو لپاره د اندېښنې وړ وي (۴، ۵). تبه لرونکي اختلاج په عمومي ډول هغه وخت پېښېږي، چې د ناروغ د بدن تودوخې درجه (۳۸،۹) سانتي گراد ته ورسېږي؛ که څه هم د بدن تودوخې د هرې درجې په لوړوالي سره رامنځته کېدای شي يا ښايي له تبه لرونکي اختلاج څخه وروسته ناروغ ته لوړه درجه تبه پيدا شي (۶، ۷).

د مکرر تبه لرونکو اختلاجاتو اړوند د خطر فکتورونه

مکرر تبه لرونکي اختلاج هغه حالت دی چې په ماشومانو کې، له تېې سره هم مهال، په پرلپسې ډول اختلاجات رامنځته کېږي. ځينې ماشومان يوازې يو ځل اختلاج تجربه کوي، خو ځينې نور بيا دا حالت په مکرر ډول تجربه کوي (۸). که چېرې يو ناروغ د خطر هيڅ فکتور ونه لري، بيا هم د اختلاج راتگ چانس په کې (۱۲٪) دی. که ناروغ د خطر يو فکتور ولري، نو د اختلاج بيا راتلو چانس په کې (۲۵-۵۰٪) دی، که د خطر دوه فکتورونه ولري، د اختلاج بيا راتگ چانس په کې (۵۰-۵۹٪) دی او که درې يا زيات د خطر فکتورونه ولري، نو د اختلاج د منځته راتگ چانس په کې (۷۳٪) دی (۹).

د مکرر تبه لرونکو اختلاجاتو د خطر فکتورونه په لاندې ډول خلاصه کولای شو:

لومړۍ جنیټيکي تمایل: کورنۍ تاريخچه د مکرر تبه لرونکو اختلاجاتو په رامنځته کېدلو کې مهمه ونډه لري. د يوې څېړنې د پايلو له مخې هغو ناروغانو کې چې د اختلاج کورنۍ تاريخچه يې درلوده، (۹۰،۶۶٪) ماشومانو کې يې د مکرر اختلاج د پېښو راپور ورکړل شوی و. هغه ماشومان چې د کورنۍ په نورو غړو، په ځانگړي ډول مور او پلار يا نږدې خپلوانو، کې يې د تبه لرونکي اختلاج تاريخچه موجوده وي، په راتلونکي کې د اختلاجاتو د منځته راتگ چانس په کې زيات دی. ځينې ماشومان د کورنۍ، جنیټيکي تمایل يا ارثي لاملونو له امله د نوموړي حالت پر وړاندې ډېر حساس دي (۱۰). که څه هم د ارثيت ونډه په حقيقي ډول نه ده څرگنده شوې، خو په دې وروستيو کې په هغه څېړنه کې چې د (Berkovic, Wallace) او د هغوی د ملگرو له لورې په (۲۰۰۸ز) کال ترسره شوې، په (Autosomal dominant) شکل (۸Q۱۳-۲۱) کروموزوم گرم گڼي (۱۱). همدارنگه د يو بل راپور له مخې (۱۹p) کروموزوم کې د تبه لرونکي اختلاج جين تثبيت شوی، چې په (Autosomal dominant) شکل څرگندېږي. والدين ښايي په نورو اولادونو کې د تبه لرونکي اختلاج په اړه پوښتنه وکړي، دوی ته بايد وويل شي که چېرې دوامدار او مخکېني ماشوم کې د تبه لرونکي اختلاج تاريخچه موجوده وي، نو په هر درېيم ماشوم کې يې د رامنځته کېدو چانس شته (۱۲).

دویم عمر: هغه ماشومان چې په ځوان عمر، په ځانگړي ډول تر ۱۸ مياشتو څخه کم، کې د تبه لرونکي اختلاج لومړۍ تجربه لري، په راتلونکي کې د مکررو اختلاجاتو تر زيات خطر لاندې دي. هرڅومره چې ماشوم په کم عمر کې دا حالت تجربه کړي، په راتلونکي کې يې د بيا تجربه کولو شونتيا زياتېږي (۱۳). په کم عمر کې د تبه لرونکو اختلاجاتو تجربه کول په راتلونکي کې د مکررو اختلاجاتو لامل کېدای شي، ځکه چې د ماشومانو دماغ او عصبي سېسټم لا هم د بشپړتيا (تکامل) په حال کې وي. کله چې ماشوم د تبه لرونکي اختلاج سره مخ شي، دا حالت ښايي د عصبي سېسټم د ځينو برخو حساسيت زيات کړي. ددې حساسيت له امله ښايي په راتلونکي کې د نورو تبه لرونکو اختلاجاتو پېښېدنه زياته شي (۱۴).

درېیم د تېې شدت او چټکتيا: مکرر اختلاجات په هغو ماشومانو کې ډېر پېښېږي چې د تېې شدت يې زيات وي يا د بدن تودوخه په چټکۍ سره لوړه شي. د څېړنو له مخې معلومه شوې ده، چې په ناڅاپي توگه د تېې لوړوالی به (۵۳-۴۰٪) پېښو کې د اختلاج لامل شوی. همداراز هغه ماشومان چې د لوړې درجې تېې سره مخ وي، د مکرر اختلاجاتو تجربه کولو لوړه کچه لري (۱۴). د تېې شدت په تبه لرونکو اختلاجاتو کې مهمه ونډه لري، ځکه چې د تېې لوړوالی ښايي د عصبي سېسټم پر فعاليت زيات فشار راوړي او اختلاج رامنځته کړي. کله چې د بدن تودوخه له يوې ځانگړې کچې (مثلاً د ۱۰۱۴ يا ۳۸،۳°C) څخه پورته شي، کولای شي د دماغو د تودوخې نظم گډوډ کړي او د تبه لرونکي اختلاج لامل شي (۱۴). د تېې شدت د اختلاج پېښېدو شونتيا سربېره، د اختلاج شدت او دوام هم زياتولی شي. د تېې په زياتوالي سره د عصبي سېسټم فعاليت گډوډېږي، چې په ځينو خلکو (په ځانگړي ډول ماشومانو) کې د اختلاجاتو لامل کېږي. په هر حال، د تېې شدت يوازې يو عامل دی او د اختلاجاتو رامنځته کېدلو لپاره نور لاملونه لکه ارث، معافيت سېسټم او د نورو ناروغيو شتون هم مهمه ونډه لري (۱۴).

څلورم. جنسیت: هلکانو کې د انجونو په پرتله د مکرر تبه لرونکي اختلاج چانس زیات وي. د یوې څېړنې له مخې، په (۱۷۶) تنو تبه لرونکي اختلاج اخته ماشومانو کې، (۱۰۹) تنه (۶۱،۹۶٪) یې هلکان او (۶۷) تنه (۳۸،۰۷٪) یې نجونې وې. ددې تر څنګ، په یوه بله څېړنه کې چې په (۲۶۰) تنو تبه لرونکي اختلاج اخته ناروغانو باندې ترسره شوې وه، (۱۳۹) تنه یا (۵۳،۴۶٪) یې هلکان او (۱۲۱) تنه یا (۴۶،۵۳٪) یې نجونې وې. همدارنګه په یوه څېړنه کې چې په ترکیه کې په (۶۸۰) تنو ناروغانو کې ترسره شوې وه، (۳۹۹) تنه (۵۹٪) یې هلکان او (۲۸۱) تنه (۴۱٪) یې نجونې وې (۱۵). د جنس له مخې یاده روغتيايي ستونزه په هلکانو کې د نجونو په پرتله زیاته لیدل کېږي (۱۶).

په یوه څېړنه کې چې په (۱۶۷) تنو تبه لرونکي اختلاج لرونکو ناروغانو ترسره شوې، د جنس له مخې (۵۶،۹٪) هلکان او (۴۳،۲٪) یې نجونې وې (۱۷).

څېړنې ښيي چې هلکان د تبه لرونکو اختلاجو پر وړاندې، د ښځو په پرتله زیات حساس دي. دا حساسیت ښايي د ارثي لاملونو یا د عصبي سېسټم په ځانګړتیاو پورې اړه ولري. ددې حساسیت عوامل په ځینو کورنیو کې ارثي وي. څېړنې څرګندوي چې د نجونو او هلکانو ترمنځ هورموني توپیرونه، لکه د ایستروجن او ټسټسټرون بېلابېلې کچې، کولی شي د عصبي سېسټم فعالیت او حساسیت باندې اغېزه وکړي. په ځینو پېښو کې هورموني اختلافات عصبي فعالیت او حساسیت کې توپیر رامنځته کوي، چې د اختلاجاتو د احتمالي پېښو خطر زیاتوي. هلکان ښايي د عصبي سېسټمونو او دماغي جوړښتونو له مخې زیات حساسیت ولري (۱۸).

پنځم. ویروسي انتانات: ځینې ویروسي ناروغۍ لکه انفلوینزا، RSV (Respiratory Syncytial Virus) او Covid-19 د مکرر تبه لرونکي اختلاج رامنځته کېدو چانس زیاتوي. په ځینو حالتونو کې هغه ماشومان چې د ویروسونو له امله لوړه درجه تبه تجربه کوي، د مکرر اختلاجاتو تر زیات خطر لاندې دي (۱۹). ویروسي انتانات د تبه لرونکو اختلاجاتو په رامنځته کېدو کې مهمه ونډه لري. کله چې یو ویروس په بدن کې د التهاب لامل شي، بدن د هغه ویروس پر وړاندې دفاعي ځواب تولیدوي، دې ځواب ته د معافیت سېسټم ځواب وايي، چې هدف یې ویروس له منځه وړل او بدن ته بېرته روغتیا ورکول دي. په دې پروسه کې ځینې لاملونه تبه منځته راوړي. کله چې ویروس بدن ته داخل شي، بدن بېلابېل کیمیاوي مواد لکه سایټوکاینز، تولیدوي چې دفاعي سېسټم فعالوي. دا سایټوکاینز د بدن د تودوخې زیاتېدو لامل کېږي، ځکه چې د بدن لوړه درجه تودوخه کې د ویروس فعالیت کموي او د دفاعي سېسټم فعالیت زیاتوي. تبه یو طبیعي دفاعي حالت دی، چې د بدن د میتابولیزم (د انرژۍ د تولید او مصرف) زیاتوالي له لارې د ویروس پر وړاندې مقاومت زیاتوي. د تودوخې زیاتوالی کولی شي د ویروس د تکرر او پراختیا مخه ونیسي (۲۰).

شپږم. عصبي اختلالات: هغه ماشومان چې عصبي یا نیورولوژیکي ناروغۍ لکه مېرګي یا داسې نور ولري، د مکرر تبه لرونکي اختلاج تر لوړ خطر لاندې دي. د عصبي سېسټم ځینې اختلالات کولای شي په تبه لرونکي اختلاج اخته وګړي زیات زیانمن کړي، چې په دې حالت کې اختلاجات په دوامداره توګه تکرارېږي (۲۰). عصبي اختلالات د تبه لرونکي اختلاجاتو په رامنځته کولو کې ځینې مهمې ونډې لري. لومړی د دماغو د هیپوتلاموس اختلالات د بدن د تودوخې تنظیم ګډوډوي چې په پایله کې تبه رامنځته کوي. دویم د عصبي سېسټم اختلالات کولای شي د سایټوکاینز تولید ګډوډ کړي او سایټوکاینز د بدن د دفاعي ځواب لپاره اړین دي. درېیم دا چې د عصبي سېسټم التهابات (لکه انسيفلايټس) د تودوخې زیاتوالي لامل کېږي. څلورم عصبي اختلالات د دفاعي سېسټم ځواب کمزوری کوي، چې د انتاناتو او تې رامنځته کولو خطر زیاتوي. د عصبي اختلاعاتو له امله د نورو ناروغیو شدت زیاتېږي، چې تبه هم ورسره منځته راځي (۲۰).

اوموم. نژاد: تبه لرونکي اختلاج د عام نفوس (۲٪-۵) تشکيلوي. د نژاد له مخې د تبه لرونکي اختلاج خپرېدنه په سپين پوستو کې (۳.۴٪)، جاپانيانو کې (۶.۹٪) او هندوانو کې (۵٪-۱۰) ده، چې په همدې ترتيب په اسيایي هېوادونو کې يې پېښې زياتې دي (۲۱). نژاد د تبه لرونکو اختلاجاتو په رامنځته کولو کې بېلابېلې ونډې لري. ځينې نژادونه د ځينو ويروسي او بکټريايي انتاناتو پر وړاندې زيات حساس دي. جينيټيکي توپيرونه کولای شي د دفاعي سېستم فعاليت کې تغير رامنځته کړي، چې د تې د رامنځته کولو چانس زياتوي. د ځينو نژادونو اړوند وگړو کې د التهابي پروسې زياتوالی ليدل کېږي، چې د تې لامل کېږي. د نژادي توپيرونو له امله د بېلابېلو انتاناتو پر وړاندې د بدن ځوابونو شدت هم توپير کوي. د ځينو ټولنيزو، کلتوري او چاپيريالي فکتورونو له امله نژادي ډلې ښايي د تبه لرونکو اختلاجاتو له امله بېلابېل خطرونه تجربه کړي (۲۱).

پايله اخيستنه

د مکرر تبه لرونکي اختلاج د رامنځته کېدو خطري فکتورونه په ځانگړي ډول کم عمره ماشومان، جينيټيکي تمايل، ويروسي انتانات او د تې شدت پورې اړه لري. د يادو لاملونو پېژندنه او د ماشومانو څارنه د دې حالت د کنټرول او درملنې لپاره خورا اړين دي. د خطري لاملونو په پېژندلو سره والدين او د روغتيايي خدمتونو وړاندې کوونکي کولای شي د ماشوم په ناروغۍ کې پاملرنه (احتياط) وکړي. د والدينو لپاره د تې مدیریت کولو په برخه کې، د اختلاجاتو خطر راکمولو په موخه، د تې ضد درملو کارولو او د روغتيايي عادتونو په پام کې نيولو اړوند معلومات درلودل مهم دي. د خطري فکتورونو په اړه پوهاوی د والدينو لپاره د معلوماتو سرچينه ده، چې د اختلاجاتو رامنځته کېدلو پر مهال بايد څه وکړي. د تبه لرونکو اختلاجاتو خطري فکتورونو ته په پام کولو سره، د اختلاجاتو د بياراتگ او نورو احتمالي پېچلتياو مخنيوی کېدلای شي. که چېرې ماشوم د تبه لرونکو اختلاجاتو له خطري فکتورونو سره مخ وي، نو ښايي د طبي مداخلې اړتيا ولري او د ښه پاملرنې لپاره يې پلان جوړ شي. په ټوليزه توگه، د تبه لرونکو اختلاجاتو خطري فکتورونو پېژندل د والدينو، ماشومانو او روغتيايي متخصصينو لپاره د خونديتوب او پاملرنې په برخه کې ډېر مهم دي.

وړاندیزونه

۱. د تې د څارنې لپاره د بدن تودوخې درجه په منظم ډول اندازه کړئ. د روغتيايي کارکونکي په مشوره د تې کمولو لپاره مناسب درمل (پاراسټامول يا ايبوپروفين) وکاروئ.
۲. د تې پر مهال له روغتيايي متخصصينو څخه مشوره واخلي.
۳. د ماشوم روغتيايي حالت، په ځانگړي ډول د تې لاملونو لکه ويروسي يا باکټريايي ناروغيو، ته ځانگړې پاملرنه وکړئ.
۴. د تې پر مهال ماشومان د اوبو له څښلو څخه مه منع کوئ، ځکه پوره اوبه څښل د تې کموالي لامل کېږي.
۵. ماشوم ته پاک او صحي خواړه برابرول اړين دي، ترڅو د لوړ معافيت پر مټ د ويروسي انتاناتو مخه ډپ او د اختلاج مخنيوی يې وشي.

اخځلیکونه

1. Tosun A, Koturoglu G, Serdaroglu G, Polat M, Kurugol Z, Gokben S, Tekgul H. Ratios of nine risk factors in children with recurrent febrile seizures. *Pediatric neurology*. 2010 Sep 1;43(3):177-82.
2. Al-Eissa YA. Febrile seizures: rate and risk factors of recurrence. *Journal of child neurology*. 1995 Jul;10(4):315-9.
3. Kumar N, Midha T, Rao YK. Risk factors of recurrence of febrile seizures in children in a tertiary care hospital in Kanpur: A one year follow up study. *Annals of Indian Academy of Neurology*. 2019 Jan 1;22(1):31-6.
4. Berg AT, Shinnar S, Hauser WA, Leventhal JM. Predictors of recurrent febrile seizures: a metaanalytic review. *The Journal of pediatrics*. 1990 Mar 1;116(3):329-37.
5. Ojha AR, Shakya KN, Aryal UR. Recurrence risk of febrile seizures in children. *J Nepal Paediatr Soc*. 2012 Jan 1;32(1):33-6.
6. Offringa M, Bossuyt PM, Lubben J, Ellenberg JH, Nelson KB, Knudsen FU, Annegers JF, El-Radhi AS, Habbema JD, Derksen-Lubben G, Hauser WA. Risk factors for seizure recurrence in children with febrile seizures: a pooled analysis of individual patient data from five studies. *The Journal of pediatrics*. 1994 Apr 1;124(4):574-84.
7. Kantamalee W, Katanyuwong K, Louthrenoo O. Clinical characteristics of febrile seizures and risk factors of its recurrence in Chiang Mai University Hospital. *Neurol Asia*. 2017 Sep 1;22(3):203-8.
8. Hesdorffer DC, Shinnar S, Lax DN, Pellock JM, Nordli Jr DR, Seinfeld S, Gallentine W, Frank LM, Lewis DV, Shinnar RC, Bello JA. Risk factors for subsequent febrile seizures in the FEBSTAT study. *Epilepsia*. 2016 Jul;57(7):1042-7.
9. Agrawal J, Poudel P, Shah GS, Yadav S, Chaudhary S, Kafle S. Recurrence risk of febrile seizures in children. *Journal of Nepal Health Research Council*. 2016.
10. Indriani A, Risan NA, Nurhayati T. Five years study of recurrent febrile seizure risk factors. *Althea Medical Journal*. 2017 Jun 30;4(2):282-5.
11. Pavlidou E, Tziritidou M, Kontopoulos E, Panteliadis CP. Which factors determine febrile seizure recurrence? A prospective study. *Brain and Development*. 2008 Jan 1;30(1):7-13.
12. Renda R, Yüksel D, Güner YY. Evaluation of patients with febrile seizure: Risk factors, recurrence, treatment and prognosis. *Pediatric emergency care*. 2020 Apr 1;36(4):173-7.
13. Jeong JH, Lee JH, Kim K, Jo YH, Rhee JE, Kwak YH, Noh H. Rate of and risk factors for early recurrence in patients with febrile seizures. *Pediatric emergency care*. 2014 Aug 1;30(8):540-5.
14. Pavlidou E, Panteliadis C. Prognostic factors for subsequent epilepsy in children with febrile seizures. *Epilepsia*. 2013 Dec;54(12):2101-7.
15. Marudur P, Herini E, Satria CD. Predictive factors for recurrent febrile seizures in children. *Paediatrica Indonesiana*. 2012 Dec 31;52(6):317-23.
16. Shen F, Lu L, Wu Y, Suo G, Zheng Y, Zhong X, Wang X, Li H. Risk factors and predictors of recurrence of febrile seizures in children in Nantong, China: a retrospective cohort study. *BMC pediatrics*. 2024 Jul 1;24(1):420.
17. Gontko-Romanowska K, Żaba Z, Panieński P, Steinborn B, Szemień M, Łukasik-Głębocka M, Ratajczak K, Chrobak A, Mitkowska J, Górny J. The assessment of risk factors for febrile seizures in children. *Neurologia i Neurochirurgia Polska*. 2017;51(6):454-8.
18. Jongruk P, Wiwattanadittakul N, Katanyuwong K, Sanguansermisri C. Risk factors of epilepsy in children with complex febrile seizures: A retrospective cohort study. *Pediatrics International*. 2022 Jan;64(1):e14926.
19. Jongruk P, Wiwattanadittakul N, Katanyuwong K, Sanguansermisri C. Risk factors of epilepsy in children with complex febrile seizures: A retrospective cohort study. *Pediatrics International*. 2022 Jan;64(1):e14926.
20. Ali Reza M, Eftekhari TE, Farah M. Febrile seizures: Factors affecting risk of recurrence. *Journal of Pediatric Neurology*. 2008 Jan 1;6(4):341-4.
21. Kundu GK, Rabin F, Nandi ER, Sheikh N, Akhter S. Etiology and risk factors of febrile seizure an update. *Bangladesh Journal of Child Health*. 2010;34(3):103-12.

Specialist Dr. Qandagha Fazalzai

Spinghar Momand Curative and Teaching Hospital, Spinghar University (Nangarhar)

Article History

Received: 08/Oct/2024

Accepted: 26/Oct/2024

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st**Keywords**

- Under five years children
- Febrile Convulsion
- Risk Factor

***Corresponding Author**

Specialist

Dr. Qandagha Fazalzai

E-mail: fazalzai2020@gmail.com

Contact: + 93 (0) 776002021

Abstract

The febrile seizure is considered one of the significant seizures during infancy and early childhood, which can occur between 3 months and 5 years of age. This seizure exists in two forms: simple and complex febrile seizures, with simple febrile seizures being more common. The duration of simple seizures is usually less than 15 minutes and they affect both sides of the body. In contrast, complex febrile seizures last longer than 15 minutes and typically affect one side of the body. From an age perspective, most cases occur between 17-23 months of age. The exact cause remains unknown, but several factors are believed to contribute to its occurrence, such as upper respiratory infections, gastrointestinal infections and vaccinations. In other words, any factor that increases the body's temperature can trigger this medical issue. Additionally, certain factors make children more likely to experience febrile seizures, such as being breastfed, having a family history, the severity of fever and viral infections. Epidemiologically, cases are more prevalent in Asian countries. The purpose of this scientific article is to review the risk factors for febrile seizures in children under five years of age, based on data gathered from several reputable global studies.

د نارینه د شنډوالي په مخنيوي کې د انتي اکسیدانت ونډه

مروړي مقاله

دوکتور بلال حمیدي

پاراکلینیک څانګه، طبي ټکنالوژي پوهنځی، سپین غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

لنډيز

شنډوالی چې تر یو کال منظم ناخوندي جنسي اړیکو وروسته د امیندواری نشتوالي په توګه تعریف شوی، په ټوله نړۍ کې یې نږدې (۱۸۰) میلیونه خلک اغېزمن کړي دي او په (۵۰٪) پېښو کې د نارینهو اړوند لاملونه شامل دي. د نارینهو شنډوالی ډېری وخت په اکسیدیتیف فشار پورې اړه لري، چې د ROS (Reactive Oxygen Species) او انتي اکسیدانتونو تر منځ له نابرابرۍ څخه رامنځته کېږي. د ROS لوړه کچه د سپرم DNA ته اکسیدیتیف زیان رسوي، چې د سپرم حرکت او ژوندیتوب کموي. دا څېړنه د اکسیدیتیف فشار په کمولو او د نارینهو Fertility یا د نسل د تولید ښه والي کې د انتي اکسیدانتونو ونډه څېړي. انتي اکسیدانتونو لکه د C او E ویتامینونه، ګلوټاتیون او کواینزایم Q10 ښودلې چې د سپرمونو کیفیت ښه کولو لپاره د اکسیدیتیف زیان په کمولو کې مهمه ونډه لري. د انتي اکسیدانتونو طبیعي سرچینې لکه مېوې، سبزیجات او مسالي، د اکسیدیتیف فشار کمولو غوره تغذیوي حل لارې دي. دا مقاله د نویو څېړنو پر بنسټ، روغتیايي متخصصینو او څېړونکو ته یو بشپړ نظر وړاندې کوي او هغه ممکنه مداخلې تشرېح کوي، چې کولای شي د شنډوالي لرونکو نارینه ناروغانو د نسل تولید یا Fertility په پایلو کې د پام وړ ښه والی رامنځته کړي.

د مقالې تاریخچه

ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۶/۲۱
د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۰۸/۰۳
د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
کال: ۱۴۰۴ ل. ل ټوک: دویم ګڼه: لومړی

بنسټیز ټکي

- انتي اکسیدانت • سپرم
- نارینه شنډوالی • اکسیدیتیف فشار
- مخنیوی

مسؤل لیکونکی

دوکتور بلال حمیدي
برېښنالیک: bilal.hamidi
@spingharuniversity.edu.af
گرځنده شمېره: 789363485 (0) 93+

پېژندنه

تر یو کال دوامداره او ناخوندي جنسي فعالیت وروسته د امیندواری ناکامي د شنډوالي په نوم یادېږي (۱). د نړۍ په کچه نږدې (۱۸۰) میلیونه خلک شنډوالی لري او دا یوه عامه ستونزه ګرځېدلې ده (۲). د روغتیا نړیوالې ادارې (WHO) د اټکل له مخې، په ټوله نړۍ کې (۹٪) جوړې د شنډوالي ستونزې تجربه کوي، چې (۵۰٪) پېښو کې د نارینهو اړوند عوامل ونډه لري (۳). د روغتیا نړیواله اداره (WHO) د نارینه شنډوالی داسې راپېژني چې یو نارینه، تر یو کال دوامداره ناخوندي جنسي فعالیت وروسته، یوه د زېږون وړ ښځه امیندواره نشي کړای، شنډوالی بلل کېږي (۲). د انساني نسل تولید په برخه کې د تېرې سلېزې پرمختګونو سربېره، شنډوالی تل ښځینه شریکانو ته منسوب شوی، خو په تېرو څلوېښتو کالونو کې څېړنو دا ثابته کړه چې د بې اولادۍ نږدې پنځوس سلنه پېښې د نارینهو د شنډوالي له امله دي او ښځې په ناحقه د امیندواری د ناتوانۍ له امله ملامتي شوي (۴).

شنډوالی د بېلابېلو عواملو له امله رامنځته کېږي، لکه د خصیو عدم کفایه، بندښت، د خصیو څڅوړې ته د خصیو نه رابښته کېدل، د مني حجم کموالی، د سپرمونو تجمع، ایډیوپاتیک شنډوالی، وریکوسیل، جنسي ناتواني، د منوي مایع غیر نورمال لزوجیت، هورموني اختلالات، د سپرمونو لوړ کثافت، پیدایښتي نیمگړتیاوې او چاپیریالي عوامل (۵).

که څه هم دقیق علت یې لا هم ناکرځي دی، خو د نارینه د شنډوالي مالیکولي کچې څېړنو د نارینه په شنډوالي کې د اکسیدیتیف فشار مهمه ونډه څرگنده کړې. اکسیدیتیف فشار د بدن د اکسیدیشن-ریډوکسیشن (ریډوکس) حالت نابرابري ده، چې د اکسیدانتونو د ډېرې یا ټیټې کچې له امله رامنځته کېږي (۶). Oxidative Stress (OS) چې د فعاله اکسیجن موادو Reactive Oxygen Species (ROS) او انټي اکسیدانتونو ترمنځ د نابرابرۍ له امله رامنځته کېږي، د نارینه د شنډوالي یو مخکښ لامل دی چې د سپرمونو DNA په لوړه کچه پټوټه کولو (SDN (Sperm DNA Fragmentation او د سپرمونو غیر نورمال پارامیټرونو تولیدېدو لامل کېږي (۷). ډېر فعال آزاد راډیکالونه لکه سوپر اکسایډ آیونونه (O_2^-)، هایډروجن پراکسایډ (H_2O_2)، پروکسیل (ROO) او هایډروکسیل (OH) لري. د ROS ټیټه کچه د سپرمونو ظرفیت، هایپراکتیویشن، اکروزومل غبرگون او سپرم-تخمې القاح لپاره اړینه ده. په هر صورت، د ROS لوړ مقدار په منوي مایع کې انټي اکسیدانتونه له منځه وړي، چې د OS لامل کېږي. د ROS له امله د سپرمونو زیان په (۳۰-۸۰٪) شنډ نارینه کې د شنډوالي یو مخکښ لامل دی، چې په پایله کې په هسته او مایټوکونډریا کې DNA ته زیان رسوي (۸).

شونې ده چې د انټي اکسیدانت رژیمونو او د ژوند د طریقو په بدلون سره، د اکسیدیتیف فشار په واسطه رامنځته شوی د نارینه شنډوالی راکم کړو (۹). انټي اکسیدانت هغه ماده ده، چې کله په لږه اندازه موجوده وي، د یوې بلې مادې د اکسیدیشن یا خرابېدو مخه نیسي یا اکسیدیشن ځنډوي (۱۰). انټي اکسیدانتونه د آزادو راډیکالونو د تولید کمولو، اکسیدیشن ورو کولو یا مخنیوی کولو او د رامنځته شوي زیان د ترمیم کولو وړتیا لري (۱۱).

ددې مقالې موخه دا ده چې د نارینه په شنډوالي کې د اکسیدیتیف فشار ونډه په تفصیل سره وڅېړي او د احتمالي مداخلې په توګه د انټي اکسیدانتونو او د ژوند د طرز بدلونونو اهمیت بیان کړي. د پوهې ددې تشې په ډکولو سره، دا مقاله روغتيايي مسلکي اشخاصو او څېړونکو ته اړین معلومات برابروي، چې په پایله کې به د شنډوالي سره مخ جوړو د زېږون پایلې لا ټیټه کړي.

شنډوالی

د روغتیا نړیوال سازمان (WHO) شنډوالی، تر یوه کال پرله پسې ناخوندي جنسي اړیکو وروسته، د یوې جوړې د اولاد نه لرلو په توګه تعریفوي. د روغتیا او پاملرنې د ملي انستیتیوت (NICE) منظمې جنسي اړیکې د هرو (۳-۲) ورځو وروسته جنسي نږدېوالي په توګه تعریفوي. د (۱۰۰) جوړو له ډلې چې په طبیعي ډول د اولاد لرلو هڅه کوي، (۸۴) هغه یې په یوه کال کې، (۹۲) یې په دوه کالو او (۹۳) یې په درې کالو کې امیندواره کېږي؛ هغه جوړې چې تر درې کالو وروسته لا هم بریالۍ نه دي، په راتلونکي کال کې د امیندواری (۲۵٪) یا لږ چانس لري (۱۲).

نارینه شنډوالی

د نارینه و شنډوالی هغه حالت دی چې د بېلابېلو ارثي یا کسبي ناروغیو له امله رامنځته کېږي، خو بیا هم ډېری شنډ نارینه روغ وي او هېڅ نښې نه لري (۱۳). تر یوه کال پرله پسې ناخوندي جنسي اړیکو وروسته د اولاد نه درلودل، د نارینه شنډوالی بلل کېږي، چې په نیمایي پېښو کې د شنډوالي لومړنی لامل دی او یوه لویه نښه ده چې د زېږون مرستندویه ټکنالوژۍ (ART (Assisted Reproductive Technology ته به کې اړتیا پېښېږي (۱۴).

د نارینه و شنډوالی که بشپړ وي او که جزوي، د Subfertility په نوم یادېږي، چې کېدای شي د سپرم د شمېر کمېدو (oligozoospermia)، د سپرم د حرکت کمېدو (asthenozoospermia)، د سپرم د ژوند کولو وړتیا کمېدو (necrozoospermia) یا د سپرم د شکل د غیر عادي والي (teratozoospermia) له امله رامنځته شي؛ یا دا چې ددې عواملو له ډلې هېڅ یو هم ونه لري، د خصیو د طبعي اختلالاتو له امله هم د فرعي شنډوالي ډېری پېښې رامنځته کېږي (۱۵).

د منوي مایع د تجزیې معیاري پارامیټرونه چې د روغتیا نړیوال سازمان (WHO) له لورې خپاره شوي دي، د سپرم د غلظت کموالی، چې له $10^6 \times 15$ sperm/ml څخه کم تعریف شوی او په oligozoospermia نومول کېږي؛ له بلې خوا asthenozoospermia د سپرم د حرکت کمېدو ته ویل کېږي چې مستقیم حرکت یې له (۳۲٪) څخه کم یا د ټولوسپرمونو حرکت (۴۰٪) څخه کم وي. د Kruger د سختو معیارونو له مخې teratospermia هغه حالت دی چې د سپرم نورمال مورفولوژي له (۴٪) څخه کمه وي. که چېرې په یو نارینه کې دا درې واړه ګډوډۍ یوځای موجودې وي، دا حالت د "oligoasthenoteratozoospermia" په نوم یادېږي (۱).

د نارینه د شنډوالي لاملونه

د نارینه د شنډوالي لاملونه په درې اصلي ګروپونو وېشل شوي دي.

۱. **Non-obstructive infertility** یا غیرانسدادی شنډوالی: دا د ټول نارینه شنډوالي (۶۰٪) جوړوي. دې لاملونو کې د هورمونونو ګډوډي، جنیټیکي لاملونه، وریکوسیل، په پیدایښتي ډول د خصیو نه رابښکته کېدل، ګونادوتوکسینونو سره تماس، ایاتروجینیک عوامل، د خصیو التهاب، د خصیو تاوېدنه، د خصیو ترضیض، د خصیو تومورونه او د معافیت اړوند شنډوالی شامل دي (۱۵).

۲. **Obstructive infertility** یا انسدادی شنډوالی: دا د نارینه د شنډوالي (۳۸٪) جوړوي. دا لاملونه په ولادي شکل د واس ډفرینس نه شتون، واسیکټومي، د وینې رګونو بندښت، د ایپیډیدیم بندښت او د انزال نل بندوالی دي (۱۵).

۳. د جنسي نږدېوالي اړوند ټپلی شنډوالی: دا د شنډوالي دوه (۲٪) لاملونه تشکیلوي، چې نامردي، تر وخت مخکې انزال، د تناسلي آلې غیر نورمال حالتونه، نه انزالېدل او معکوس انزال یې د یادونې وړ لاملونه دي (۱۵).

د سپرم فعالیت خرابېدل په ډېری مواردو کې د DNA زیان له امله رامنځته کېږي، چې په عمومي ډول د اکسيډيټيف فشار له امله رامنځته کېږي. د اکسيډيټيف فشار لوړېدل کولای شي د سپرم DNA او RNA ترانسکریپټونو او ټیلومیرونو ته زیان ورسوي، چې په پایله کې بنایي د نارینه د شنډوالي او د حمل تکراري له لاسه ورکولو یو شریک لامل وي (۱۹).

اکسيډيټيف فشار

د اکسيجن له مېټابوليزم څخه حتمي منځته راتلونکي محصولات دي، چې د Reactive Oxygen Species (ROS) په نوم پېژندل کېږي. دا خطرناک زهري مواد دي، خو په ورته مهال د حیاتي حجروي سیګنالونو د سلسلو په تنظیمولو کې مثبتې اغېزې هم لرلی شي (۱۶). کله چې د ROS کچه د انټي اکسيډانټ دفاعي سېسټم د مخنيوي له وړتیا څخه لوړه شي، اکسيډيټيف فشار رامنځته کېږي. ROS د نارینه شنډوالي او د اولاد پیداکولو په دواړو حالاتو کې دخپل دی. د ROS ټيټه کچه د سپرمونو د سم فعالیت لپاره اړینه ده، خو د ROS ډېره کچه د سپرمونو حجرو ته زیان رسوي او د هغوی د القاح کولو وړتیا له منځه وړي (۱۷). د شنډو نارینهو په منوي مایع کې د هغو نارینهو په پرتله چې Fertile یا د اولاد راوړلو وړتیا لري، د ROS لوړه کچه موندل شوې، دا څرګندوي چې په تناسلي غړو کې اکسيډيټيف فشار د سپرم ژوند، حرکت او د القاح وړتیا ته زیان رسوي (۱۶).

د نارینه د شنډوالي په منځته راتګ کې د اکسيډيټيف فشار مېکانيزم

اکسيډيټيف فشار (Oxidative Stress) د نارینه د شنډوالي منځته راتګ له اصلي لاملونو څخه دی. په نارینهو کې اکسيډيټيف فشار هغه حالت دی چې د ازادو راډیکالونو (Reactive Oxygen Species) تولید د انټي اکسيډانټونو له دفاعي سېسټم څخه زیات وي. د ROS د زیاتوالي له امله د سپرمونو حجروي غشاګانو، پروټینونو او DNA جوړښتونه زیانمنېږي، چې په پایله کې د سپرمونو فعالیتونه کمزوري کېږي او د شنډوالي لامل کېږي (۱۸).

د اکسيډيټيف فشار په منځته راتلو کې د ROS د تولید زیاتوالی د ګڼو بیولوژیکي پروسو په واسطه پېښېږي. ددې پروسو تر ټولو مهمه برخه د سپرمونو د حجرو میتوکونډريا ده. میتوکونډريا د ATP تولید لپاره حیاتي اهمیت لري، خو کله چې د سپرمونو میتوکونډريا زیانمنه شي، دا حالت د ROS د تولید زیاتوي، د ROS زیاته کچه، په ځانګړې ډول د سپرمونو غشاګانو د شحمیاتو په پراکسېشن (lipid peroxidation) کې ونډه لري، چې د سپرمونو د خوځښت (motility) او فعالیتونو کمېدو لامل کېږي (۱۹).

د سپرمونو غشاګانې چې د polyunsaturated fatty acids له امله په پراخه کچه شحمیات لري، په مستقیم ډول د ROS له امله د لیپید پراکسېشن سره مخ کېږي. د لیپید پراکسېشن په پایله کې د سپرمونو د غشاګانو تخریب رامنځته کېږي، چې دا حالت د سپرمونو خوځښت ته زیان رسوي. سپرمونه په ځانګړې ډول په هغو شحمو باندې تکیه کوي، چې د سپرم د حجروي غشاګانو په جوړښت کې مهمه ونډه لري او ددې شحمو تخریب د شنډوالي یو مهم لامل ګڼل کېږي (۲۰).

د سپرمو په DNA کې د اکسیدیتیف فشار له امله تخریب هم منځته راځي، چې دا حالت د نارینه د شنډوالي په منځته راتګ کې له مهمو لاملونو څخه ګڼل کېږي. د سپرمو د DNA تخریب په جینیټیکي موادو کې نیمګړتیاوې منځته راوړي، چې دا نیمګړتیاوې د القاح د جوړښت په بهیر کې ستونزې رامنځته کوي. د DNA زیان لرونکي سپرمونه که د القاح وړتیا هم ولري، شونې ده چې د زېږېدونکي ماشوم په روغتیا کې جدي ستونزې رامنځته شي. سربېره پر دې، د DNA تخریب د حمل د مخنیوي او د سقط لامل هم ګڼل کېږي (۲۱).

د سپرمونو د میتوکونډریا زیانمنېدل د اکسیدیتیف فشار له امله یو بل مهم فکتور دی چې د شنډوالي لامل کېږي. د میتوکونډریا اصلي دنده د ATP تولید دی، چې د سپرمونو د خوځښت لپاره حیاتي انرژي برابرېږي. کله چې د سپرمونو میتوکونډریا د اکسیدیتیف فشار له امله زیانمنه شي، د ATP تولید کمېږي او په پایله کې سپرم نه شي کولای په اغېزمن ډول حرکت وکړي او د ښځینه تناسلي سېسټم اوږده لار ووهي (۲۲).

انټي اکسیدانت

انټي اکسیدانت هغه کیمیاوي مواد دي چې د ROS د تولید مخه نیسي یا یې بې ضرره کوي. انټي اکسیدانتونه ویتامین C، A، E، بیتا کاروتین او سیلینیم دي. غذايي درملنې لکه کارنیتین، ارجینین، زنک، سیلینیم او ویتامین B-12 کولای شي د سپرمونو شمېر او حرکت ته وده ورکړي. انټي اکسیدانتونه لکه ویتامین C، ویتامین E، ګلوتاتیون او کوانزایم Q10 د نارینه د شنډوالي په درملنه کې ګټور ثابت شوي دي (۲۳).

انټي اکسیدانتونه په "لومړني انټي اکسیدانتونو" او "ثانوي انټي اکسیدانتونو" وېشل کېږي. لومړني انټي اکسیدانتونه په مستقیم ډول د اکسیدېشن مخه نیسي، په داسې حال کې چې ثانوي انټي اکسیدانتونه په نامستقیم ډول، د پرو-اکسیدانتونو سره په غبرګون یا د اکسیجن په مخنیوي سره، عمل کوي (۲۴). د سپرم حجرې د پراکسیدېشن لپاره هغه وخت ډېرې مساعدې دي، کله چې ROS په لوړه کچه شتون ولري؛ دا ځکه چې د سپرمونو په پلازما غشاء کې د نامشروع شحمي اسیدونو لوړه کچه او په سایټوپلازم کې د مخنیوي انزایمونو ټیټه کچه شتون لري. د سپرم حجرې د منوي پلازما کې د ځینو انټي اکسیدانتونو مېکانېزمونه شته، چې د ROS اغېزې کمولو دنده لري. د سپرم د حجرو د ROS دفاعي میکانیزم د ګلوتاتیون پراکسیدېز، کټالیز، سوپر اکساید ډیس میوټېز او ویتامین E له لږ مقدار څخه جوړ شوی دی. له بلې خوا منوي پلازما د انټي اکسیدانت د پام وړ بفر کولو وړتیا لري. انټي اکسیدانتونه چې زنځیرونه ماتوي، د حفاظتي سېسټم یوه برخه ده چې کولای شي د اکسیدانت رادیکالونو کچه راټیټه کړي او د free radical chain reactions خپرولو مخه ونیسي (۲۳).

د انټي اکسیدانتونو طبیعي سرچینې

هغه غذايي رژیمونه چې د نباتي سرچینو لکه مېوو، سبزیجاتو او نورو مغذي غذاګانو څخه ټولګه وي، ښودل شوې ده چې د اکسیدیتیف فشار اړوند ناروغیو پېښې کموي (۲۵). ځیني ویتامینونه، لکه A، C، E او کاروتین اغېزناک انټي اکسیدانت دي، چې د نورو میکانیزمونو له لارې هم روغتیا ته ګټه رسوي، لکه د ځینو انزایمونو لپاره د همکارو فکتورونو په توګه او هم په اکسیدېشن-ریډکشن پروسو کې ګډون کوي. د سبزیجاتو زیات مصرف کولای شي د سرطان خطر (۱۵٪)، د زړه ناروغیو خطر (۳۰٪) او د مړینې خطر (۲۰٪) کم کړي (۲۶).

په مېوو، سبزیجاتو، مشروباتو، غلو او نورو غذايي توکو کې موجود خارجي انټي اکسیدانتونه لکه اسکوربیک اسید (وېټامین C)، α -ټوکوفرول (وېټامین E)، کاروتینویدونه او پولیفینولونه کولای شي د انټي اکسیدانت دفاع ښه کړي (۲۷). طبیعي انټي اکسیدانتونه زیاتره په نباتاتو کې موندل کېږي، چې په کې سبزیجات، مېوې، مسالي او بوټي شامل دي، چې وېټامینونه، فینولیک مرکبات، کاروتینویدونه او مایکرو ایلیمینټونه لري چې په لومړۍ ګڼه جدول کې بشپړ ذکر شوي (۲۸). غذايي نسجونه تل د آزادو راډیکالونو، ریکټیف اکسیجن ډولونو او پرو اکسیدانتونو له امله د اکسیدیتیف فشار سره مخ دي، چې د بهرنیو سرچینو (حرارت او رڼا) او داخلي سرچینو (H_2O_2) او انتقالی فلزاتو له لارې رامنځته کېږي.

ډېری نسجونو د آزادو راډیکالونو، د لیپید اکسیدېشن کټلېستونو، منځګرو او ثانوي تجزیې محصولاتو مدیریت لپاره انټي اکسیدانتې میکانیزمونه رامنځته کړي دي. انټي اکسیدانتونه لکه فلونویدونه، فینولیک اسیدونه، کاروتینویدونه او ټوکوفرولونه کولای شي د Fe^{3+}/AA له لورې د رامنځته شوي اکسیدېشن مخه ونیسي، آزاد راډیکالونه لري کړي او د ریډاکټانتونو (reductants) په توګه عمل وکړي (۲۹).

د انټي اکسیدانتونو ګټې

ګڼه	نوع	انټي اکسیدانت مرکبونه
۱	لونګ	فنولیک اسیدونه (لکه ګالیک اسید)، فلوونول ګلوکوسایډونه، بخار کېدونکي فنولیک تیل (ایوګینول او اسټیل ایوګینول به ګډون) او ټاڼینونه لري
۲	ادرګ	شوګاول او جنګرول لري
۳	جاوړنری	مایرېسټینوفینون لري
۴	مرزنجوش	بیټا-کاروتین، بیټا-سیټوسټیرول، کافیک اسید، کارواکرول، ایوګینول، هایډروکینون، لینایلی اسټیټ، میر سین، روزمارینیک اسید، او ټیرپینین-۴-ا.و.ل. به ګڼه شته
۵	چهار مغز	مایرېسټینوفینون، بخار کېدونکي فنولیک نیل، فنولیک اسید (لکه کافیک اسید)، او فلووانولونه (لکه کیټچین) لري
۶	سپرګی	کافیک اسید، پی-کوماریک اسید، روزمارینیک اسید او بېلابېل کافویل مشتقات، د کاواکول او فلووانولونو سره لري
۷	سره مرچ	بیټا-کاروتین، بیټا-سیټوسټیرول، کافیک اسید، کامپېسټرول، کامفین، کیپسیسین، کیپسیسینوایډونه، کلوروچینیک اسید، ایوګینول، ګاما-ټیرپینین، هیسپرېډین، او مایرېسټیک اسید لري.
۸	روزماري	کارنوسول، ۱۲-او-میتیل کارنوسول، روزمارینیک اسید، کافویل مشتقات او فنولیک ډایټیرپینونه لري
۹	وینلی	روزمانول، ایپیروسمانول، فنولیک اسیدونه (لکه روزمارینیک اسید) او فنولیک ډایټیرپینونه (لکه کارنوسیک اسید) لري، د فلووانولونو سره
۱۰	د ګنځلي تخم	سیسامینول، الفا-ټوکوفرول او سیسامول لري

۱۱	کورکمن	کروکومین او ۴-هایډروکسي سینامویل مېټېن لري
۱۲	سغمر	فټولیک اسیدونه (لکه ګالیک او کافیک اسید)، روزمارینیک اسید، تایمول، فټولیک ډایټیرینونه، او فلوونولونه لري

لومړۍ جدول: په بېلابېلو مسالو او بوټو کې موجود انټي اکسيډانټ مرکبات (۳۰).

انټي اکسيډانټونه بېولوژيکي (انزایمونه) او کیمیاوي مرکبات دي چې د اکسيډيټيف زیانونو مخه نیسي. دغه کیمیاوي انټي اکسيډانټونه هم طبیعي او مصنوعي ډولونه لري او له غذايي سرچینو او اضافي موادو څخه ترلاسه کېدای شي (۳۱). انټي اکسيډانټونه د ROS په خنثی کولو، له منځه وړلو، د هغوی د تولید په مخنیوي او د ROS فعالیتونو پر وړاندې مخالفو موادو په توګه بېژندل کېږي. د غذايي او اضافي موادو له لارې د انټي اکسيډانټونو زیات مصرف د سپرم د کیفیت په ښه‌والي کې ونډه لري. څېړنې ښیي چې د انټي اکسيډانټونو کارول د اکسيډيټيف فشار، د غوړو موادو پراکسيډېشن او د ROS کچې په کمولو سره د شنډوالي کچه کمولی او د تولد کچه ښه کولای شي (۳۱). انټي اکسيډانټونه له اوږدې مودې راهیسې د تغذیې او روغتیا په برخو او د غذايي موادو په صنعت کې کارول کېږي. په پخوا زمانو کې انټي اکسيډانټ مرکبونه په اړه ګومان کېده، چې د روغتیا په ښه‌والي کې مرسته کوي، ځکه چې دوی هغه ری اکټیف نوعې له منځه وړي چې ښايي منفي میتابوليکي اغېزې ولري. د دې فکر له مخې، اکثره آزاد راډیکالونه او ری اکټیف اکسیجن نوعې زیان رسوونکې ګڼل کېږي. له همدې امله، د انټي اکسيډانټ کچې لوړول کېدای شي د مزمنو ناروغیو د خطر په کمولو کې مرسته وکړي. خو لکه څرنګه چې موږ د حجروي دفاعي پېچلتیاو، د حجروي سیګنالونو لارو، د اکسيډيټيف فشار اهمیت او د هغې پر وړاندې د مبارزې دفاعي مېکانیزم په اړه نور معلومات ترلاسه کوو، موضوع نوره هم پېچلې کېږي (۳۲).

د نارینه په شنډوالي کې د اکسيډيټيف فشار د ونډې په پېژندنه کې د پرمختګ په نظر کې نیولو سره، د هغو نارینه و لپاره د انټي اکسيډانټ اضافه کول چې د نامعلوم شنډوالي سره مخ دي، د درملنې له انتخابونو څخه ګڼل کېږي. د-I کارنیتین، -N-اسیټیل کارنیتین، -N-اسیټیل سسټین، کوینزایم Q10، سیلینيوم، ویتامین C، ویتامین E او لېکوپین په ګډون د خولې له لارې انټي اکسيډانټونو کارول په شنډ نارینه کې د سپرم پارامېټرونو او DNA بشپړتیا ښه کوي. د څو انټي اکسيډانټونو یو ځای کارول، د دوی د متقابل اغېزو له امله، کولای شي د نارینه و د شنډوالي کچه کمه او تولد کچه یې ښه کړي (۱۷).

د اکسيډيټيف فشار په کمولو کې د انټي اکسيډانټونو ونډه

د شلمې پېړۍ په دویمه نیمایي کې وموندل شوه چې په منوي مایع کې لویکوسایټونه او نابالغ سپرماتوزوا د نارینه و په تناسلي سېسټم کې د ROS اصلي تولیدونکي دي. واریکوسیل کولای شي د سکروټم د تودوخې زیاتوالی، د وینې د جریان شاتګ او د مایکروسیرکولایشن زیان رامنځته کړي، چې دا د جنسي حجرو (Germ Cell) مړینې او د ROS کچې د لوړېدو لامل کېږي او په پایله کې د سپرم کیفیت او فعالیت کموي. د ROS

ټيټه کچه د سپرمونو د سمو فعالیتونو لپاره اړینه ده، چې په دې کې ظرفیت، بلوغ او هایپرایکټیویشن شامل دي (۱۱).

په عمومي ډول ویلای شو چې اکسیدیتیف فشار (OS) په دوو طریقو د شنډوالي ستونزې رامنځته کولای شي؛ لومړی د سپرم غشاء ته زیان رسوي چې په پایله کې د سپرم حرکت او د تخمې غشاء د ماتولو وړتیا اغېزمنوي او دویم د اپوپتوسس او د سپرم DNA په مستقیم بدلون سره (۱۱). د سپرمونو پلازمایي غشاء زیاتره له شحمي موادو جوړه ده. په انساني سپرماتوزو کې د پلازما غشاء د polyunsaturated fatty acids (PUFAs) له لورې اندازه او د سایټوپلازم ناکافي شندونکو انزایمونو له امله، سپرماتوزو د اکسیدیتیف فشار له کبله زیان منونکې ده، چې دا د شحمي موادو پراکسیدیشن لامل کېږي (MDA) Malondialdehyde. د شحمي موادو د پراکسیدیشن یو فرعي محصول دی (۷).

انسانانو یو پېچلی انټي اکسیدانت سیستم جوړ کړی ترڅو خپلې حجرې او غړي د زیان رسوونکو اکسیجن موادو (Reactive Oxygen Species) څخه خوندي کړي. دا سیستم له داخلي او خارجي برخو څخه جوړ دی چې په ګډه کار کوي، چې آزاد راډیکالونه یې اغېزې کړي. په دې کې لاندې برخې شاملې دي:

(a). له مغذي موادو ترلاسه شوي انټي اکسیدانتونه لکه اسکوربیک اسید (ویتامین C)، توکوفیرولونه او توکوترینولونه (ویتامین E)، کاروتینایډونه او کم مالیکولي وزن لرونکي مالیکولونه لکه ګلوتاتیون او لیپوویک اسید.

(b). د فلزاتو سره تړلي پروټینونه لکه فیبرټین، لاکتوفیرین، البومین او سپرولوپلازمین چې آزاده اوسپنه او مسو آیونونه بندوي، کوم چې د اکسیدیتیف تعاملاتو په چټکتیا کې مرسته کوي.

(c). انټي اکسیدانت انزایمونه لکه سوپر آکسایډیس میوټیز، ګلوتاتیون پېرو اکسایډیز او ګلوتاتیون ریډوکتاز چې د آزادو راډیکالونو د بې اغېزې کولو تعاملات ترسره کوي.

(d). یو شمېر نور انټي اکسیدانت پولي نیوټرینټونه چې په بېلابېلو نباتي خوړو کې موندل کېږي (۲۳).

د بې اولادۍ سره مخ نارینه په ډېری منيوي مایع کې غیر نورمال سپرم او سپین کرویات (لوکوسایټونه) وي، چې د بهرنیو زیان رسوونکو اکسیجن موادو (ROS) تولیدولو وړتیا لري. د دغو بهرنیو ROS اغېزې کموول د درملنې له پلوه ډېرې مهمې دي. ثابته شوې چې انټي اکسیدانتونه لکه ګلوتاتیون، ویتامین E او کټالیز د بهرنیو ROS له منفي اغېزو څخه د سپرم حرکت ساتي. په مقابل کې، سوپر آکسایډیس میوټیز دومره وړتیا نه لري چې د بهرنیو اکسیدانتونو له امله د سپرم حرکت له لاسه ورکولو مخنیوی وکړي. دا موندنې په ټولیز ډول دا نښې چې د سپرم لپاره تر ټولو زیان رسونکي ROS هایدروجن پراکسایډ (H_2O_2) دی. همدارنګه ثابته شوې چې انټي اکسیدانتونه د سپرم DNA له زیان رسوونکو اغېزو څخه ساتي؛ دا ډېر مهم دی، ځکه چې د سپرم DNA زیان

ښايي د مرستندويه توليد مثل ټکنالوژيو په مرسته د امیندواری په پایلو اغېزه وکړي. په حقیقت کې د داخل رحمي تلقیح (IUI) او په لږه کچه د ان ویترو فرټیلايزېشن (IVF) له لارې د امیندواری ټیټه کچه د سپرم د DNA په زیان پورې اړه لري (۳۳).

کله چې دغه موندنې له نورو څېړنیزو مقالو سره پرتله شي، یو شمېر ورته والی او توپیرونه څرگندېږي. د بېلګې په توګه: د اګروال او همکارانو (۲۰۱۴) څېړنه چې زموږ له موندنو سره سمون لري، په دې ټینګار کوي چې ROS د سپرم په DNA بشپړتیا او حرکت باندې منفي اغېزې لري او د دې اغېزو د کمولو لپاره د انټي اکسیدانتونو د مهمې ونډې ملاتړ کوي. اګروال او همکاران یې هم د ROS د متوازن کچې اهمیت روښانه کوي، ځکه چې ډېر زیات ROS کولای شي اکسیدیتیف زیانونه رامنځته کړي، په داسې حال کې چې د سپرم د نورمال فعالیت لپاره یوه اساسي کچه اړینه ده.

برعکس، د شوویل او همکارانو (۲۰۱۱) له خوا شوې بڼې مېټا-تحلیل څېړنې د نارینهو د تولید مثل پایلو د ښه کولو لپاره د انټي اکسیدانتونو د سپلیمینټ مؤثریت په اړه ګډې پایلې وړاندې کړې. که څه هم د ځینو انټي اکسیدانتونو لکه ویتامین E او سیلینیم احتمالي ګټې یې ښودلې، خو په ټوله کې شواهد پرېکنده نه وو، ځکه چې په څېړنو کې د ډیزاین، دوز او ګډونوالو ځانګړتیاو کې توپیرونه وو. یاده څېړنه ټینګار کوي چې د نارینهو د بې اولادۍ درملنې په موخه، د انټي اکسیدانتونو د کارولو اړوند د روښانه لارښوونو جوړولو لپاره نورې معیاري او پراخې څېړنې اړینې دي.

سربېره پر دې، تریملین (۲۰۰۸) په خپله بیاکتنه کې د لوړې کچې انټي اکسیدانت درملنې احتمالي زیانمنې اغېزې څېړلي. نوموړی په دې اړه وړاندیز کوي چې د انټي اکسیدانتونو ډېره زیاته کارونه ښايي د ROS طبیعي توازن ګډوډ کړي او د سپرم فعالیت ته زیان ورسوي. دا نظر د انټي اکسیدانت سپلیمینټ کارولو لپاره د یو محتاطانه متوازن چلند اړتیا په ګوته کوي، چې هم احتمالي ګټې او هم خطرونه په پام کې ونیول شي.

په پای کې، د ROS تولید او د انټي اکسیدانت دفاع ترمنځ توازن د نارینهو د تولید مثل روغتیا ساتلو لپاره ډېر مهم دی. انټي اکسیدانتونه د اکسیدیتیف فشار کمولو او د سپرم کیفیت او فعالیت ساتلو کې مهمه ونډه لري، چې د نارینهو د بې اولادۍ په درملنه کې د دوی احتمالي درملیز ارزښت روښانه کوي. په هر حال، د انټي اکسیدانت درملنې ګټورتیا لا هم د روانو بحثونو موضوع ده او لا زیاتو څېړنو ته اړتیا ده، چې د درملنې پروتوکولونه غوره او معیاري شي او په بشپړه توګه هغه مېکانیزمونه وپېژندل شي چې د نارینهو د تولید مثل روغتیا کې د انټي اکسیدانتونو د محافظتي اغېزو تر شا دي.

پایله اخیستنه

د نارینهو بې اولادۍ چې په پراخه کچه د اکسیدیتیف فشار له امله منځته راځي، د نړۍ په کچه په ډېرو جوړو کې یوه جدي ستونزه ده. شواهد ټیټي چې هم غذايي انټي اکسیدانتونه او هم سپلیمینټونه کولای شي د سپرم

ځانګړتياوې د ROS په بې اثره کولو او د اکسيډيټيف زياتونو په مخنيوي سره په پام وړ ډول ښه کړي. د سپرم د اکسيډيټيف زيان کمولو کې د انتي اکسيډانټونو ونډه د يو هيله بڅبونکي درمليز چلند په توګه څرګند شوی .

وړاندیزونه

۱. د نارینه شنډوالي د مخنيوي لپاره د انتي اکسيډانټونو څخه بډايه غذايي مواد لکه مېوې، سبزیجات او مغزي مواد په ورځني رژیم کې شاملول.

۲. د سپرمونو د کیفیت ښه کولو لپاره د ډاکټر په مشوره، د انتي اکسيډانټ سپلیمینټونو لکه ویتامین C ، ویتامین E، کوینزیم Q10 او داسې نورو کارول.

۳. د اکسيډيټيف فشار کمولو او مخنيوي لپاره د سګرټ ځکولو، الکول څښلو او نورو زيان رسوونکو عادتونو څخه ډډه کول.

۴. نور څېړنکي دې د انتي اکسيډانټ موادو په واسطه د نارینه شنډوالي د درملنې اړوند نوې څېړنې ترسره کړي.

اخځليکونه

1. Alahmar A. Role of oxidative stress in male infertility: An updated review. J Hum Reprod Sci. 2019;12(1):4–18. doi:10.4103/jhrs.JHRS_150_18
2. Leslie SW, Soon-Sutton TL, Khan MAB. Male infertility. StatPearls Publishing; 2024. Available from:
3. Fainberg J, Kashanian JA. Recent advances in understanding and managing male infertility. F1000Research. 2019;817076. doi:10.12688/f1000research.17076.1
4. Adewoyin M, Ibrahim M, Roszaman R, Isa M, Alewi N, Rafa A, et al. Male Infertility: The Effect of Natural Antioxidants and Phytocompounds on Seminal Oxidative Stress. Diseases. 2017;5(1):9. doi:10.3390/diseases5010009
5. Sharma A. Male Infertility; Evidences, Risk Factors, Causes, Diagnosis and Management in Human. Ann Clin Lab Res. 2017;5(3)188. doi:10.21767/2386-5180.1000188
6. Majzoub A, Agarwal A. Systematic review of antioxidant types and doses in male infertility: Benefits on semen parameters, advanced sperm function, assisted reproduction and live-birth rate. Arab J Urol. 2018;16(1):113–24. doi:10.1016/j.aju.2017.11.013
7. Ali M, Martinez M, Parekh N. Are antioxidants a viable treatment option for male infertility? Andrologia. 2021;53(1)e13644. doi:10.1111/and.13644

8. Barati E, Nikzad H, Karimian M. Oxidative stress and male infertility: current knowledge of pathophysiology and role of antioxidant therapy in disease management. *Cell Mol Life Sci.* 2020;77(1):93–113. doi:10.1007/s00018-019-03253-8
9. Bisht S, Faiq M, Tolahunase M, Dada R. Oxidative stress and male infertility. *Nat Rev Urol.* 2017;14(8):470–85. doi:10.1038/nrurol.2017.69.
10. Xavier AAO, Pérez-Gálvez A. Carotenoids as a source of antioxidants in the diet. *Subcell Biochem.* 2016; 79:359–75. doi:10.1007/978-3-319-39126-7_14
11. Smits RM, Mackenzie-Proctor R, Yazdani A, Stankiewicz MT, Jordan V, Showell MG. Antioxidants for male subfertility. *Cochrane Database Syst Rev.* 2019; 2019(3). doi:10.1002/14651858.CD007411.pub4
12. Leaver RB. Male infertility: an overview of causes and treatment options. *Br J Nurs.* 2016; 25(18)–S40. doi:10.12968/bjon.2016.25.18.S35.
13. Iammarrone E, Balet R, Lower AM, Gillott C, Grudzinskas JG. Male infertility. *Best Pract Res Clin Obstet Gynaecol.* 2003;17(2):211–29. doi:10.1016/S1521-6934(02)00147-5
14. Sharma A, Minhas S, Dhillon WS, Jayasena CN. Male infertility due to testicular disorders. *J Clin Endocrinol Metab.* 2021;106(2)–E459. doi:10.1210/clinem/dgaa781
15. Raheem A, David U. Male infertility: causes and investigations. *Trends Urol Mens Health.* 2011;2:8–11. doi:10.1002/tre.216.
16. Dutta S, Majzoub A, Agarwal A. Oxidative stress and sperm function: A systematic review on evaluation and management. *Arab J Urol.* 2019;17(2):87–97. doi:10.1080/2090598X.2019.1599624
17. Arafa M, Agarwal A, Majzoub A, Selvam MKP, Baskaran S, Henkel R, et al. Efficacy of antioxidant supplementation on conventional and advanced sperm function tests in patients with idiopathic male infertility. *Antioxidants.* 2020;9(3):219. doi:10.3390/antiox9030219
18. Agarwal A, Majzoub A, Baskaran S, Henkel R. Oxidative stress and male infertility: Clinical implications. *Andrologia.* 2014;46(10):1036–47. doi: 10.1111/and.12371.
19. Aitken RJ, Smith TB, Jobling MS, Baker MA, De Iuliis GN. Oxidative stress and male reproductive health. *Asian J Androl.* 2012;12(3):287–97. doi: 10.1038/aja.2010.78.
20. Agarwal A, Majzoub A. Antioxidants and male infertility: Diagnosing and managing reactive oxygen species and oxidative stress. *Asian J Androl.* 2017;19(6):630–7. doi: 10.4103/aja.aja_43_17.
21. Aitken RJ, De Iuliis GN. On the possible origins of reactive oxygen species in human spermatozoa. *Mol Hum Reprod.* 2010;16(3):159–65. doi: 10.1093/molehr/gap106.

22. Sharma R, Biedenharn KR, Fedor JM, Agarwal A. Lifestyle factors and reproductive health: Taking control of your fertility. *Reprod Biol Endocrinol*. 2013;11:66. doi: 10.1186/1477-7827-11-66.
23. Sheweita SA, Tilmisany AM, Al-Sawaf H. Mechanisms of Male Infertility: Role of Antioxidants. *Curr Drug Metab*. 2005;6(5):495–501.
24. Amarowicz R, Pegg RB. Natural antioxidants of plant origin. *Adv Food Nutr Res*. 2019;90:1–81. doi:10.1016/bs.afnr.2019.02.011
25. Carlsen MH, Halvorsen BL, Holte K, Bohn SK, Dragland S, Sampson L, et al. The total antioxidant content of more than 3100 foods, beverages, spices, herbs and supplements used worldwide. *Nutr J*. 2010;9(1):3. doi:10.1186/1475-2891-9-3
26. Shetty A. Vegetables as Sources of Antioxidants. *J Food Nutr Disord*. 2013;2(1)1000104. doi:10.4172/2324-9323.1000104
27. Lourenço SC, Moldão-Martins M, Alves VD. Antioxidants of natural plant origins: From sources to food industry applications. *Molecules*. 2019;24(22):4132. doi:10.3390/molecules24224132
28. Flieger J, Flieger W, Baj J, Maciejewski R. Antioxidants: Classification, natural sources, activity/capacity measurements, and usefulness for the synthesis of nanoparticles. *Materials*. 2021;14(15)4135. doi:10.3390/ma14154135
29. Brewer MS. Natural Antioxidants: Sources, Compounds, Mechanisms of Action, and Potential Applications. *Compr Rev Food Sci Food Saf*. 2011;10(4):221–47. doi:10.1111/j.1541-4337.2011.00156.x
30. Embuscado ME. Spices and herbs: Natural sources of antioxidants - A mini review. *J Funct Foods*. 2015;18:811–9. doi:10.1016/j.jff.2015.03.005
31. Showell MG, Mackenzie-Proctor R, Brown J, Yazdani A, Stankiewicz MT, Hart RJ. Antioxidants for male subfertility. *Cochrane Database Syst Rev*. 2014;(12)
32. Finley JW, Kong AN, Hintze KJ, Jeffery EH, Ji LL, Lei XG. Antioxidants in foods: State of the science important to the food industry. *J Agric Food Chem*. 2011;59(13):6837–46. doi:10.1021/jf2013875
33. Zini A, Al-Hathal N. Antioxidant therapy in male infertility: Fact or fiction? *Asian J Androl*. 2011;13(3):374–81. doi:10.1038/aja.2010.182

Dr. Bilal Hamidi

Paraclic Department, Faculty of Medical Laboratory Technology, Spinghar University (Nangarhar)

Article History

Received: 11/Sep/2024

Accepted: 24/Oct/2024

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st

Keywords

- Antioxidants • Sperm
- Male infertility • Oxidative Stress
- Prevention

*Corresponding Author

Dr. Bilal Hamidi

E-mail: bilal.hamidi

@spingharuniversity.edu.af

Contact: + 93 (0) 789363485

Abstract

Infertility, defined as the inability to conceive after one year of regular, unprotected sexual intercourse, affects approximately 180 million people worldwide, with male factors accounting for 50% of cases. Male infertility is often associated with oxidative stress, which results from an imbalance between reactive oxygen species (ROS) and antioxidants. Elevated levels of ROS cause oxidative damage to sperm DNA, reducing sperm motility and viability. This study explores the role of antioxidants in reducing oxidative stress and improving male fertility. Antioxidants, such as vitamins C and E, glutathione and coenzyme Q10, have been shown to play a crucial role in minimizing oxidative damage and enhancing sperm quality. Natural sources of antioxidants, including fruits, vegetables and spices, provide a dietary approach to mitigating oxidative stress. Based on recent research, this article offers healthcare professionals and researchers a comprehensive overview of potential interventions that can significantly improve fertility outcomes in men suffering from infertility.

دوکتور صالح محمد هلمندوال^۱، محمدالدین خادم^۲ او محمد ولي ولي^۳
^۱کلینیک څانگه، معالجوي طب پوهنځی، اراکوزیا د لوړو زده کړو مؤسسه، هلمند - افغانستان
^۲د څېړنو او علمي مجلې آمر، اراکوزیا د لوړو زده کړو مؤسسه، هلمند - افغانستان
^۳د علمي او تحقیقاتي چارو مرستیال، اراکوزیا د لوړو زده کړو مؤسسه، هلمند - افغانستان

لنډیز

مالي توان روغتیایي خدمتونو ته د لاسرسي او پایښت لپاره یو بنسټیز شرط دی. روغتیایي خدمتونو ته د خلکو لاسرسي په مستقیم ډول د دوی په اقتصادي حالت پورې اړه لري. بیوزلي او د عاید کمښت هغه لوی لاملونه دي چې خلک له اساسي درملنې او روغتیایي خدمتونو بې برخې کوي. هغه اشخاص چې مالي توان لري، په اسانۍ سره روغتیایي خدمتونو ته لاسرسي لري او کولای شي د درملنې لپاره غوره ټاکنه وکړي. په دې توګه، د مالي توان شتون د هغو وګړو لپاره چې د روغتیایي ستونزو سره مخ دي، د چټکې او اغېزمنې درملنې امکانات برابرولای شي. د افغانستان اسلامي امارت دې عامه روغتیایي خدمتونو ته د خلکو لاسرسي اسانه او مالي پروګرامونه پلي کړي. د عایداتو زیاتوالی، تعلیمي فرصتونه، مالي ملاتړ، اقتصادي بنسټونو پیاوړتیا، د پور او مالي خدمتونو لاسرسي او د لګښتونو کمول، د عامه روغتیایي مرکزونو زیاتول، د کلیوالو او لرې پرتو سیمو لپاره د موبایل روغتیایي خدمتونو وړاندې کول او د مسلکي کادرونو روزنه او ګمارنه دې ترسره شي. د خصوصي سکتور له لورې د معیاري او ځانګړو روغتیایي خدمتونه وړاندې کول، د نوښتونو راوړل او د سیالۍ له لارې د لګښتونو کمول د دې موخې د ترلاسه کولو لپاره یوه بنسټیزه لاره بلل کېږي. له دې کتابتوني څېړنې څخه موخه داده چې د ټولنې په منځ کې د روغتیایي خدمتونو د لاسرسي لپاره د مالي توان اهمیت سربېره، دا پوښتنه ځواب شي چې څنګه کولای شو د روغتیایي خدمتونو لپاره د مالي توان په شتون کې له شته فرصتونو څخه ګټه واخلو. په څېړنه کې له بېلابېلو علمي مقالو، کتابونو او نړیوالو معتبرو راپورونو څخه ګټه اخیستل شوې ده.

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۰۴
 د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۲۳
 د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
 کال: ۱۴۰۴ ل. ل ټوک: دویم ګڼه: لومړۍ

بنسټیز ټکي

- ټولنه
- روغتیا
- مالي توان
- خدمتونه

مسؤل لیکونکی

دوکتور صالح محمد هلمندوال
 برېښنالیک: arakoziaarnj@gmail.com
 ګرځنده شمېره: 704066835 (0) 93+

پېژندنه

روغتیا د انسانانو یو بنسټیز حق دی، خو د دې حق د ترلاسه کولو لپاره مالي توان بنسټیزه ونډه لري. روغتیایي خدمتونو ته لاسرسي د یوه فرد یا ټولنې د روغتیایي حالت په ښه کولو کې مهم دی، خو به ډېرو هېوادونو کې د روغتیایي لګښتونو لوړې بیې او د خلکو د مالي توان کمښت د دې خدمتونو د لاسرسي پر وړاندې جدي خنډونه جوړوي. د روغتیا نړیوال سازمان (WHO) راپور ورکړی چې هر کال میلیونونه خلک د روغتیایي لګښتونو د لوړوالي له امله مالي کړاو تجربه کوي او ځینې یې حتی بې وزلي ته لوېږي (۱).

مالي توان د روغتيايي خدمتونو د لاسرسي، كفايت او پايلو په برخه كې يو بنسټيز لامل گڼل كېږي. هغه كورنۍ يا ټولنې چې كافي مالي سرچينو ته لاسرسي لري، كولای شي په مناسب وخت كې له غوره روغتيايي خدمتونو څخه گټه واخلي. په مقابل كې يې د ټيټ عايد لرونكې كورنۍ نه يوازې له روغتيايي خدمتونو بې برخې كېږي، بلكې د ناروغيو د خپرېدو او د ژوند د كفايت خرابېدو له زبات خطر سره هم مخ كېږي. د دې ترڅنگ، به بېوزلو ټولنو كې د روغتيايي خدمتونو نابرابري د ناروغيو د اوږدمهاله پايلو او د مرگ ژوبلې زياتېدو لامل كېږي. د روغتيا نړيوال سازمان د معلوماتو له مخې، روغتيايي خدمتونو ته د خلكو لاسرسي په مستقيم ډول د دوى د مالي توان په حالت پورې تړلى دى؛ بېوزلي او د عايد كمښت هغه لوى لاملونه دي چې خلك له اساسي درملنې او روغتيايي خدمتونو بې برخې كوي (۲).

د دغې مقالې موخه داده چې د مالي توان او روغتيايي خدمتونو ترمنځ اړيکه وڅېړل شي، د روغتيايي خدمتونو د لاسرسي په برخه كې د مالي محدوديتونو اغېزې وڅارل او روغتيايي خدمتونو ته د بېوزلو د لاسرسي لارې چارې وړاندې شي. د روغتيايي خدمتونو په وړاندې كولو كې حكومت، خصوصي سكتور او خبريه بنسټونه ټول ونډه لري، په همدې بنسټ په دغې مقاله كې د يادو بنسټونو ونډه هم تشرېح كېږي. د دې ترڅنگ د روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان زياتولو لپاره اغېزمن وړانديزونه هم وړاندې شويدي چې د ټولنې د روغتيايي وضعيت په ښه كولو او د اقتصادي ستونزو كمولو كې خورا زياته مرسته كوي. د دې مروري ليكنې موخه دا ده چې روغتيايي خدمتونو ته د لاس رسې لپاره د مالي توان پر اهميت نوي معلومات راټول، تحليل او ترتيب شي، تر څو هېوادوال د مالي برخې په اهميت پوه، د ژوند كفايت يې ښه او د ناروغيو له زيانونو څخه په امان شي.

په افغانستان كې روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان اهميت

په افغانستان كې روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان اهميت د خلكو د ژوند د كفايت ښه كولو او د ټولنې د روغتيا لپاره ډېر زيات مهم دى. د جگړو، طبيعي آفتونو او مالي بې ثباتۍ له امله، افغانستان د روغتيايي خدمتونو په برخه كې له گڼو ستونزو سره مخ دى، مالي اسانتياوې كمې دي او دا د دې لامل كېږي چې د روغتيايي خدمتونو پراختيا او خلكو ته د معياري خدمتونه وړاندې كولو كې ستونزې رامنځته شي. د مالۍ ملاتړ نشتوالى د افغانستان، په ځانگړې توگه په لري پرتو سيمو، كې د روغتيايي خدمتونو كفايت او لاسرسي كموي؛ په داسې حال كې چې د نادارو او كم عايد لرونكو خلكو لپاره روغتيايي خدمتونو ته لاسرسي محدود دى. د روغتيايي خدمتونو وړاندې كوونكو مالي توان دا شونتيا برابروي، چې حكومت او نړيوالې مرستندويه ادارې د روغتيايي خدمتونو پراختيا، د درملو او واكسينونو چمتو كول او د روغتيايي كادرونو روزنه ښه كړي (۴).

په افغانستان كې روغتيايي خدمتونو لپاره كافي مالي سرچينې د ناروغيو مخنيوي، د واكسينونو وېش او د روغتيايي بنسټونو جوړښت لپاره حياتي ونډه لري. كه مالي سرچينې زياتې شي، دا به د عامې روغتيا په برخه كې د پراختيا امكانات زيات كړي او د خلكو د اوږدمهاله سوکالۍ لپاره به مثبته اغېزه ولري (۵).

په ټولنه كې روغتيايي خدمتونو ته د مالي لاسرسي زياتولو لارې

په ټولنه كې روغتيايي خدمتونو ته د مالي لاسرسي زياتول يوه مهمه اړتيا ده، چې د خلكو د ژوند كفايت لوړولو او د ناروغيو د مخنيوي په برخه كې بنسټيزه ونډه لري. د دې لپاره مختلفې لارې او تگلارې شته، چې له لارې يې حكومتونه، عامه ادارې

او د خصوصي سکتور شرکتونه کولای شي روغتيايي خدمتونو ته مالي لاسرسي پراخه کړي او له خلکو سره مرسته وکړي چې د درملنې اړين خدمتونه تر لاسه کړي (٦).

١. د خصوصي سکتور ونډې زياتولو اهميت

د روغتيا نړيوال سازمان (WHO) راپور له مخې، د روغتيايي خدمتونو په وړاندې کولو کې د خصوصي سکتور ونډه مهمه ده، ځکه چې دا سکتور د خدمتونو کيفيت لوړوي، لاسرسي پراخوي او د دولت مالي بار کموي. د WHO د راپور له مخې د خصوصي سکتور گډون د نړيوال روغتيايي پوښښ (UHC) لاسته راوړلو لپاره اړين دی، خو د دولت له خوا د څارنې او همغږۍ شتون دا اغېزمنتيا تضمینوي (٧).

٢. د روغتيايي خدمتونو د عامه پوهاوي پروگرامونه

عامه پوهاوی د روغتيايي خدمتونو په برخه کې د مالي لاسرسي زياتولو يوه بله لاره ده. خلک بايد پوه شي چې په کومو لارو د روغتيايي خدمتونو او بيمې پروگرامونو څخه گټه واخلي. دې ته د رسېدو لپاره، حکومتونه او روغتيايي ادارې کولای شي د عامه پوهاوي کمپاينونه پيل کړي. د نړيوال بانک د يوې څېړنې له مخې، د روغتيايي خدمتونو په اړه د عامه پوهاوي زياتوالی د ناروغيو د مخنيوي لپاره اغېزمن ثابتېدلای شي، ځکه چې خلک په اسانۍ سره د درملنې لپاره مناسب خدمتونه ترلاسه کوي (٦).

٣. د روغتيايي خدمتونو په پراختيا کې د حکومت او خيريه بنسټونو ونډه

حکومت او خيريه بنسټونه د روغتيايي خدمتونو د پراختيا او ټولو خلکو ته د لاسرسي په ډاډمنولو کې بنسټيزه ونډه لري. حکومت د تگلارې جوړونې، مالي ملاتړ او د عامه روغتيايي مرکزونو د جوړولو له لارې روغتيايي خدمتونو ته وده ورکوي. د بېلگې په توگه، د روغتيا نړيوال سازمان (WHO) د راپور له مخې، حکومتونه د عامه خدمتونو د تنظيم او مالي ملاتړ مسؤليت لري، چې د بېوزلو روغتيايي اړتياوې پوره کړي. په ورته وخت کې خيريه بنسټونه د بېوزلو لپاره وړيا يا ارزانه روغتيايي خدمتونه وړاندې کوي، د درملو او تجهيزاتو برابرولو کې مرسته کوي او د عامه پوهاوي پروگرامونه پلي کوي. ددې دواړو ډلو همغږي د روغتيايي خدمتونو برابرولو او لاسرسي لپاره اړينه ده (٨).

الف. د حکومت ونډه

حکومت د روغتيايي خدمتونو د پراختيا او د ټولنې ټولو وگړو ته د روغتيايي لاسرسي په ډاډمنولو کې مرکزي ونډه لري. حکومت د پالېسۍ جوړولو، بوديجې ټاکلو او د عامه روغتيايي بنسټونو د پراختيا له لارې د روغتيايي خدمتونو سېستم تمویلوي. د "نړيوال بانک" د يوې څېړنې له مخې، هغه هېوادونه چې حکومتونه يې په روغتيايي پالېسۍ کې پياوړي گامونه اخلي، د روغتيايي خدمتونو په برخه کې ښې لاسته راوړنې لري. په دې څېړنه کې دا هم ويل شوي چې حکومتونه د قوانينو په جوړولو او پلي کولو کې د داسې پروگرامونو ملاتړ کوي چې ټولنيز روغتيايي پوهاوی او لاسرسي زيات کړي (١٠).

ب. د خپريه بنسټونو ونډه

خپريه بنسټونه لکه د "بشري حقوقو بنسټونه" او "نډولتي روغتيايي ادارې" د روغتيايي خدمتونو په پراختيا کې د حکومت ترڅنگ ځانگړې ونډه لري. دوی له خپلو مالي سرچينو څخه کار اخلي او په هغو سيمو کې روغتيايي خدمتونه وړاندې کوي، چې حکومت يې د پوره کولو وس نه لري، يا هم په هغه برخو کې کار کوي چې اړتيا ورته ډېره ده. د روغتيا نړيوال سازمان په يوه راپور کې راغلي چې خپريه بنسټونه، لکه د سرې مياشتې نړيوال فدراسيون او بې پولې ډاکټران، د بېرنيو حالاتو، جگړو او ناورينونو پر مهال خورا اغېزمن ثابت شوي دي، ځکه چې دوی په بېرنيو حالتونو کې د خلکو لپاره د اساسي روغتيايي خدمتونو برابرولو لپاره ځانگړې اسانتياوې لري (۱۱).

ج. د حکومت د بوديچې او د خپريه بنسټونو د مرستو اغېز

حکومت او خپريه بنسټونه دواړه په گډه هڅه کوي چې د روغتيايي خدمتونو لپاره بوديجه پراخه کړي او د خلکو لپاره اسانتياوې برابرې کړي. د بېلگې په ډول په افريقا کې ځينو خپريه بنسټونو د روغتيايي زېربناو جوړولو لپاره د مرستو پروژې پيل کړي، په داسې حال کې چې حکومتونه يې د قوانينو له لارې ملاتړ کوي. د نړيوال بانک په يوه راپور کې راغلي چې د خپريه بنسټونو د مرستو او د حکومت د بوديچې له لارې گډې هڅې، د روغتيايي خدمتونو لاسرسي پراخوي او د خلکو روغتيا په ټوليز ډول ښه کوي (۱۲).

روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان اهميت

روغتيايي خدمتونو ته د مالي توان اهميت که څه هم په پورته ډول اجمالي ذکر شو، مگر د موضوع د غوښتنې له مخې يې په لاندې ډول راوړل اړين بولو.

۱. د ژوند کيفيت ښه والی او ټولنيز پرمختگ

کله چې خلک د روغتيايي خدمتونو لپاره مالي توان ولري او د اړتيا پر وخت په اسانۍ سره درملنه ترلاسه کړي، د دوی د ژوند کيفيت لوړېږي. د ښه روغتيا په شتون کې وگړي ښه زده کړې ته لاسرسي مومي، په بېلابېلو ټولنيزو فعاليتونو کې برخه اخلي او د ټولنې په پرمختگ کې اغېزمن ثابتېږي. د روغتيا نړيوال سازمان په وينا، د روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان شتون د خلکو د ژوند کيفيت ښه کوي او ټولنيز پرمختگ يې پراخوي (۱۳).

۲. د ناروغيو د مخنيوي لپاره غوره فرصتونه

روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان شتون د ناروغيو د مخنيوي لپاره غوره فرصتونه برابروي، ځکه چې خلک د وقايوي روغتيايي خدمتونو لکه واکسين، روغتيايي پوهاوي او د معایناتو لپاره امکانات لري. دا چاره د ناروغيو مخنيوي ته لاره هواروي او خلک د اوږدمهاله ناروغيو له خطر ساتي. د نړيوال بانک په يوه څېړنه کې ويل شوي چې د روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان شتون د روغتيايي سېسټم په پياوړتيا او د ناروغيو په مخنيوي کې مهمه ونډه لري او په ټولنه کې يې د ناروغيو کچه ډېره راتيا ته کړې ده (۱۴).

۳. د مالي توان او د ژوند د کيفيت ترمنځ اړيکه

د مالي توان او د ژوند د کيفيت ترمنځ اړيکه يوه بنسټيزه او اغېزناکه اړيکه ده، چې د ټولنيز او اقتصادي پرمختگ لپاره ځانگړی ارزښت لري. مالي توان يا اقتصادي وړتيا په دې مانا ده چې وگړي مالي سرچينې ولري چې له مخې يې خپلو اړتياو ته لاسرسي ومومي، لکه: روغتيايي خدمتونه، زده کړې، کافي خواړه او د ژوند لپاره نورې اړينې اسانتياوې. د ژوند کيفيت د انسانانو د ټولنيزې او اقتصادي هوساينې کچه ښيي، چې په کې روغتيا، خوښي، تعليم او د ژوند اساسي اړتياوې شاملې دي. په دې توگه، د مالي توان شتون د ژوند کيفيت د لوړولو لپاره مهم دی (۱۴).

۴. د روغتيايي خدمتونو لاسرسي او ښه روغتيا

کله چې وگړي پوره مالي توان ولري، په اسانۍ سره روغتيايي خدمتونو ته لاسرسي پيدا کوي او د ناروغيو د درملنې لپاره امکانات لري. روغتيا د ژوند د کيفيت يو بنسټيز عنصر دی او د روغتيايي خدمتونو نه شتون د خلکو په ژوند منفي اغېزه کوي. د روغتيا نړيوال سازمان په وينا هغه هېوادونه چې د خپلو وگړو د مالي توان لوړولو لپاره هڅې کوي، د ژوند د کيفيت په برخه کې يې غوره پايلې ترلاسه کړې دي، ځکه چې وگړي ښه روغتيايي وضعيت لري او د ناروغيو مخنيوی يې ممکن شوی دی (۱۶).

په روغتيايي خدمتونو برابرولو کې د خصوصي او دولتي سکتور ونډه

د روغتيايي خدمتونو وړاندې کول د يو هېواد د پرمختگ لپاره بنسټيز ارزښت لري او د دې خدمتونو په وړاندې کولو کې خصوصي او دولتي سکتور دواړه مهمې ونډې لري. دولتي او خصوصي سکتورونه هر يو د خپلو ځانگړو وړتياو او سرچينو په کارولو سره، د خلکو روغتيايي هوساينې په لوړولو او د روغتيايي خدمتونو په پراختيا کې مرسته کوي (۱۷).

الف. د دولتي سکتور ونډه

د دولتي سکتور موخه د اساسي روغتيايي خدمتونو په پراختيا او ټولو خلکو ته د لاسرسي ډاډمنول دي. دولت د روغتيايي مرکزونو او روغتونونو جوړولو، د واکسين کمپاينونو په ترسره کولو او د ناروغيو د مخنيوي پروگرامونو په پلي کولو سره، دې برخې ته کار کوي. دا خدمتونه په ځانگړې ډول د هغو خلکو لپاره وړاندې کېږي، چې اقتصادي ستونزې لري او نه شي کولای خصوصي روغتيايي خدمتونو ته لاسرسي ولري. د روغتيا نړيوال سازمان په يوه راپور کې يادونه کړې ده، چې دولتي سکتور په ځانگړې توگه په بهرنيو او لرې پرتو سيمو کې د روغتيايي خدمتونو د لاسرسي په ښه کولو کې اړين دی، ځکه چې خصوصي سکتور په دې سيمو کې ډېرې محدودې اسانتياوې وړاندې کوي (۱۸).

ب. د خصوصي سکتور ونډه

خصوصي سکتور د نوې ټکنالوژۍ، غوره تجهيزاتو او مسلکي کارکوونکو د گمارلو له لارې، د روغتيايي خدمتونو د کيفيت لوړولو کې ونډه لري. خصوصي روغتونونه او کلينيکونه د پرمختللو او ځانگړو درملنو له امله شهرت لري او هغو خلکو ته ځانگړې خدمتونه وړاندې کوي، چې د ښې درملنې لپاره مالي توان لري. د نړيوال بانک په وينا، خصوصي سکتور د روغتيايي خدمتونو په کيفيت

او ګټورتوب کې د پام وړ زياتوالی راولي، ځکه چې خصوصي ادارې له پرمختللو وسايلو او عصري ټکنالوژۍ څخه ګټه اخلي او په دې برخه کې نوښتونه پلي کوي (۲).

په بهرنيو حالتونو کې روغتيايي خدمتونو ته د مالي توان اهميت

بهرني حالتونه لکه طبيعي پېښې (زلزلي، سېلابونه، طوفانونه)، ناروغۍ او وباګانې (لکه COVID-19) او جګړې د خلکو پر ژوند او روغتيا جدي اغېز کوي. په دې حالتونو کې د روغتيايي خدمتونو لپاره مالي توان د خلکو د ژغورنې، درملنې او بيارغونې لپاره يوه بنسټيز اړتيا ده. د بهرنيو حالتونو پر مهال پوره مالي سرچينې ډاډمنوي، چې روغتيايي خدمتونه په اغېزناکه توګه وړاندې شي او ټولنه له دې بحرانونو څخه ژر راووي (۱۹).

۱- د بهرنيو روغتيايي خدمتونو برابرول

په بهرنيو حالتونو کې د روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان شتون روغتيايي اسانتياوې چمتو کوي، چې د ژر اقداماتو او بهرنيو خدمتونو لپاره اړين وي. دا مالي سرچينې په بهرني حالت کې د اړينو درملو، روغتيايي وسايلو، اکسيجن او نورو تجهيزاتو برابرولو په برخه کې مرسته کوي. د روغتيا نړيوال سازمان په وينا، کافي مالي سرچينې په بهرنيو حالتونو کې روغتيايي سېستمونه پياوړي کوي او د مرګ ژوبلې کچه راکموي (۲۰).

۲- د روغتيايي کارکوونکو ګمارنه او د هغوی خونديتوب

بهرني حالتونه د روغتيايي کارکوونکو په برخه کې ځانګړې وړتيا او چټکتيا غواړي. په دې حالتونو کې مالي سرچينې ډاډمنوي، چې مسلکي کارکوونکي چمتو، ښه روزل شوي او پوره شمېر دي. اضافي مالي ملاتړ د دې کارکوونکو لپاره اړين تجهيزات او د خونديتوب وسايل برابرول يقيني کوي، چې دوی په خوندي توګه کار وکړي او ناروغانو ته اړين خدمتونه وړاندې کړي (۲۱).

۳. روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان نړيوالې نمونې او څېړنې

په بېلابېلو هېوادونو کې روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان زياتولو لپاره بېلابېلې نمونې او سېستمونه رامنځته شوي او هر هېواد د خپل اقتصادي حالت او خلکو د اړتياو پر بنسټ، يو ځانګړی ماډل غوره کوي. دا نمونې د روغتيايي خدمتونو د مالي، بيمې او نورو مالي سرچينو په کارولو کې مهمه ونډه لري. هره نړۍ واله نمونه په بېلابېلو لارو هڅه کوي خلکو ته باکيفيته او ارزانه روغتيايي خدمتونه برابر کړي او د خلکو د مالي بار کچه راټيټه کړي. په دې برخه کې لاندې سېستمونو ته اشاره کوو.

۱- د سويلي کوريا روغتيايي بيمه

په سويلي کوريا کې د ملي روغتيايي بيمې سېستم شته، چې حکومت او خلک دواړه يې تمويلوي. دا بيمه د ټولو خلکو لپاره لازمي ده او موخه يې دا ده چې ټول وګړي له روغتيايي خدمتونو برخمن شي. د نړيوال بانک د راپور له مخې، دې سېستم د سويلي کوريا په روغتيايي خدمتونو کې ستر پرمختګونه رامنځته کړي، د ژوند کيفيت يې لوړ کړی او د اوږدمهاله ناروغيو مخنيوی يې ګړندی کړی دی (۲۲).

۲- په متحده عربي اماراتو کې د بيمې لازمي سېستم

په متحده عربي اماراتو کې روغتيايي بيمه لازمي ده او ټول کارکوونکي پر دې له دې سېستم څخه گټه واخلي. په دې هېواد کې د دولتي او خصوصي سکتور دواړو له خوا د روغتيايي بيمې سېستمونه شته او د روغتيايي خدمتونو لگښتونه د بيمې له لارې پوره کېږي. د روغتيا نړيوال سازمان (WHO) په وينا د روغتيايي بيمې لازمي کول په متحده عربي اماراتو کې د روغتيايي خدمتونو لاسرسي پراخه کړی او د خلکو لپاره يې د ناروغيو مخنيوي او درملنې اسانتياوې برابرې کړي دي (۲۳).

۴. د ټولنې بېوزلو قشرونو لپاره د روغتيايي خدمتونو د لاسرسي پالېسي او پلانونه

بېوزله قشرونه هغه ډلې دي چې د اقتصادي محدوديتونو له امله بنسټيزو روغتيايي خدمتونو ته پوره لاسرسي نه لري. دې ستونزې د خلکو روغتيايي حالت زيانمن کړی او په ټولنه کې د روغتيايي بې عدالتۍ لامل شوې ده. د دې لپاره حکومتونه او نړيوال سازمانونه هڅه کوي چې ځانگړې پالېسي او پلانونه جوړ کړي، چې د بېوزلو قشرونو لپاره روغتيايي خدمتونو ته لاسرسي اسانه کړي او ددوی روغتيايي وضعيت ښه کړي (۲۴).

۵. د اساسي روغتيايي خدمتونو وړيا يا په ټيټه بيه وړاندې کول

ځيني هېوادونه په ټيټه بيه يا وړيا توگه اساسي روغتيايي خدمتونه وړاندې کوي، چې په کې واکسين، لومړنۍ روغتيايي مشورې او درمل شامل دي. دا خدمتونه په ځانگړې توگه د بېوزلو لپاره دي، چې له مالي فشار پرته اساسي روغتيايي اړتياوې پوره کړي. د روغتيا نړيوال سازمان راپور له مخې، وړيا اساسي روغتيايي خدمتونه د بېوزلو وگړو په روغتيايي حالت کې د پام وړ ښه والی راولي (۲۴).

۶. روغتيايي خدمتونو ته د لاسرسي اسانولو لپاره د ټولنيزو مرکزونو جوړول

د بېوزلو وگړو لپاره ځانگړي روغتيايي مرکزونه جوړول، په ځانگړې توگه په هغه سيمو کې چې د روغتيايي خدمتونو نشتون يا محدوديت وي، د لاسرسي د ښه کولو لپاره مهم دي. دا مرکزونه په لږه اندازه اساسي خدمتونه او درملنې وړاندې کوي. د نړيوال بانک معلوماتو له مخې، د روغتيايي خدمتونو پراختيا په هغو سيمو کې چې لږ اقتصادي امکانات لري، بېوزلو وگړو ته د روغتيايي خدمتونو په لاسرسي کې اسانتياوې برابروي (۶).

۷. د روغتيايي عامه پوهاوي کمپاينونه

د بېوزلو قشرونو لپاره د روغتيايي عامه پوهاوي پروگرامونه او کمپاينونه د دې لامل کېږي، چې دوی د خپلو روغتيايي اړتياو په اړه خبر شي او د اړينو خدمتونو ترلاسه کولو هڅه وکړي. دا کمپاينونه د ناروغيو مخنيوي او درملنې په برخو کې د پوهاوي او عامه روغتيا ښه کولو لپاره اغېزمن ثابت شوي دي (۱۹).

۸. د عامه او خصوصي سکتور همکاري

د عامه او خصوصي سکتور ترمنځ د همکارۍ له لارې د بېوزلو قشرونو لپاره روغتيايي خدمتونه ښه کېدلای شي. خصوصي سکتور په نوې ټکنالوژۍ او مسلکي درملنه کې نوښت راولي، په داسې حال کې چې دولتي سکتور مالي ملاتړ او اساسي خدمتونه چمتو کوي. ددې همکارۍ له لارې، بېوزله قشرونه کولای شي له معياري روغتيايي خدمتونو څخه برخمن شي (۳).

۹. روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي ملاتړ نه لرونکو لپاره بدیلې حل لارې

د هغو وگړو لپاره چې مالي ملاتړ يا ثابت عايد نه لري، روغتيايي خدمتونو ته لاسرسي يوه لويه ننگونه ده. له دې امله بېلابېل هېوادونه او سازمانونه د روغتيايي خدمتونو د لاسرسي لپاره بدیلې حل لارې وړاندې کوي، چې له مالي پلوه کمزوري وگړي له بنسټيزو او اړينو روغتيايي خدمتونو څخه برخمن شي. لاندې ځينې بدیلې حل لارې وړاندې کېږي:

الف. د خپره بنسټونو او نادولتي سازمانونو مرستې

خپره بنسټونه او نادولتي سازمانونه د هغو وگړو لپاره روغتيايي خدمتونه وړاندې کوي، چې مالي ملاتړ نه لري. دا بنسټونه د عامه او خصوصي مرستو له لارې د روغتيايي خدمتونو په تمويل کې مرسته کوي او د غريبو لپاره وړيا يا د لږ فیس په بدل کې خدمتونه وړاندې کوي. د بېلگې په توگه، د بې پولې ډاکټرانو سازمان په بېلابېلو هېوادونو کې روغتيايي مرکزونه جوړ کړي او خلکو سره د بېرنيو حالتونو پر مهال مرستې کوي (۲۵).

ب. د سيمې يا ټولنې پر بنسټ د روغتيايي مرکزونو جوړول

په کمزوري اقتصاد لرونکو سيمو کې د ځايي ټولنې پر بنسټ روغتيايي مرکزونو جوړول يوه بله اغېزناکه لاره ده، چې په واسطه يې بې وسه وگړي اساسي روغتيايي خدمتونو ته لاسرسي لرلی شي. دا مرکزونه لږ لگښت او گړندي خدمتونه وړاندې کوي او په عامه بودیجه يا د خپره بنسټونو له مرستو څخه تمويلېږي. د نړيوال بانک د راپور له مخې، دا ډول مرکزونه په لرې پرتو او کمزورو سيمو کې روغتيايي خدمتونو ته د خلکو لاسرسي زياتوي (۱۷).

ج. د عامه پوهاوي او مخنيوي پروگرامونه

د عامه پوهاوي پروگرامونه د روغتيايي ستونزو په مخنيوي کې مرسته کوي، چې له دې لارې د خلکو روغتيايي وضعیت ښه کېدلای شي او د روغتيايي خدمتونو اړتياوې کمېږي. دا پروگرامونه د ناروغيو د مخنيوي، د روغتيا ساتنې اصولو او د ناروغيو په لومړيو پړاوونو کې د درملنې په اړه پوهاوي رامنځته کوي. دا پروگرامونه د خلکو روغتيا په ښه کولو کې ستره ونډه لري (۲۶).

بایله اخیستنه

روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان شتون د هر هېواد د پرمختگ، باثباته اقتصادي ودې او د خلکو د ښه ژوند لپاره بنسټيزه اړتيا ده. د روغتيايي خدمتونو پر وړاندې د مالي توان شتون د يو پياوړي روغتيايي سېسټم رامنځته کولو لپاره ضروري دی، چې د ټولو وگړو لپاره برابر، کیفیت لرونکي او د لاسرسي وړ خدمتونه وړاندې کړي. د مالي پانگونې له لارې د روغتيايي بنسټونو پراختيا، د ناروغيو مخنيوی، د نويو درملو او واکسينونو جوړونه او د روغتيايي څېړنو ترسره کولو ته چمتوالی شونی دی. د روغتيايي سېسټمونو پياوړي کول يوازې د دولتي يا نړيوالو سازمانونو مسؤليت نه دی، بلکې خصوصي سکتور هم بايد په دې برخه کې ونډه ولري. د مالي منابعو زياتوالی د غوره روغتيايي خدمتونو سربېره، د ټولنيز عدالت ټينگولو، د فقر کچې راټيټولو او بېوزلو ته د روغتيايي خدمتونو برابرولو لپاره هم اړين دی. همداراز، روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان شتون د اوږدمهاله اقتصادي اغېزو او د ټولنې د اقتصادي پياوړتيا سره هم مستقیمه اړيکه لري. د سالمې ټولنې جوړولو لپاره بايد د روغتيايي خدمتونو وړاندې کولو اړوند پوره مالي پانگونه وشي، چې د اوږدې مودې لپاره د روغتيا، اقتصادي پرمختگ او ټولنيزې سوکالۍ

پر لور يون رامنځته شي. په پای کې د روغتيايي خدمتونو لپاره د مالي توان اهميت يوازې د شته ستونزو د حل ترڅنگ، په راتلونکي کې د غوره روغتيايي سېسټم پرمختيا لپاره يوه لازمي پانگونه ده. د دې پانگونې پراختيا او مديريت بايد د هر هېواد د حکومتي ستراتيژيو او ترې والو همکاريو يوه مهمه برخه وي.

وړاندیزونه

۱. حکومت بايد د عامه روغتيايي مرکزونو لپاره بوديجه ډېره کړي، چې د روغتيايي خدمتونو بېې تېټې شي او د يوې تېټې عايد لرونکي کورنۍ غړي هم وتوانېږي له دې خدمتونو څخه اعظمي گټه واخلي.
۲. د روغتيايي خدمتونو په وړاندې کولو کې بايد د دولتي او خصوصي سکتورونو ترمنځ همکارۍ زياتې شي او په دې ډول د روغتيايي خدمتونو کيفيت ښه کړي، ترڅو هر وگړی روغتيايي خدمتونو ته پر وخت لاسرسی ولري.
۳. اړينه ده چې د لرې پرتو او کليوالي سيمو لپاره روغتيايي مرکزونه جوړ شي او د خدمتونو وړاندې کولو لپاره روغتيايي کارکوونکي وروزل شي.
۴. روغتيايي خدمتونه بايد د خلکو لپاره په شفاف ډول وړاندې شي او هر څوک وتوانېږي د لگښتونو او خدمتونو ترمنځ غوره ټاکنه وکړي.

اخځليکونه

1. World Health Organization. Health systems in Afghanistan: the role of financial resources. Geneva: WHO; 2022.
2. World Bank. Preventive health services and the importance of financial access. Washington, DC: World Bank; 2020.
3. Organization for Economic Cooperation and Development. Public-private partnerships in healthcare access. Paris: OECD; 2019.
4. World Bank. The role of government in expanding access to healthcare services. Washington, DC: World Bank; 2021.
5. World Health Organization. Health systems in Afghanistan: the role of financial resources. Geneva: WHO; 2022.
6. World Bank. Health access for disadvantaged populations. Washington, DC: World Bank; 2019.
7. World Health Organization. Financial capacity and health inequity. Geneva: WHO; 2021.
8. World Health Organization. The role of governmental and non-governmental organizations in healthcare during health systems emergencies. Geneva: WHO; 2021.
9. World Health Organization (WHO). National health policies and development strategies. Geneva: WHO; 2023

10. World Bank. Geographic disparities in healthcare access. Washington, DC: World Bank; 2020.
11. World Health Organization. The role of governmental and non-governmental organizations in healthcare during health systems emergencies. Geneva: WHO; 2021.
12. Chen Y, Adebayo K. Initiatives for private-public health services in low-income countries. Washington, DC: World Bank Group; 2018.
13. World Health Organization. NGO contributions to public health during crises. Geneva: WHO; 2021.
14. World Bank. Funding healthcare services through charitable contributions and public budgets. Washington, DC: World Bank; 2018.
15. Chen Y, Adebayo K. Initiatives for private-public health services in low-income countries. Washington, DC: World Bank Group; 2018.
16. World Health Organization. Development of quality of life and social outcomes through healthcare financing. Geneva: WHO; 2021.
17. World Bank. Community-based health centers for marginalized populations. Washington, DC: World Bank; 2019.
18. World Health Organization. Financing healthcare to improve quality of life and social development. Geneva: WHO; 2021.
19. UNICEF. Community awareness programs on health for the poor. New York: UNICEF; 2020.
20. World Health Organization. Financing healthcare to improve quality of life and social development. Geneva: WHO; 2021.
21. Brown D, Lopez F. The role of preventive healthcare and financial access. Washington, DC: World Bank Group; 2020.
22. Brown D, Lopez F. The role of preventive healthcare and financial access. Washington, DC: World Bank Group; 2021.
23. World Health Organization. Financing healthcare to improve quality of life and social development. Geneva: WHO; 2021.
24. World Health Organization. Access to basic health services for low-income groups. Geneva: WHO; 2020.
25. Médecins Sans Frontières. Providing healthcare for vulnerable populations. Geneva: MSF; 2020.
26. UNICEF. Public awareness and disease prevention programs. New York: UNICEF; 2021.

Dr. Salih Mohammad Helmandwal¹, Mohammad Din Khadim², Mohammad Wali Wali³

¹Lecturer, Clinic Department, Medical Faculty, Arakozia Institute of Higher Education, Helmand, Afghanistan

²Head of Research Center, Arakozia Institute of Higher Education, Helmand, Afghanistan

³Vice Chancellor of Research, Arakozia Institute of Higher Education, Helmand, Afghanistan

Article History

Received: 24/Dec/2024

Accepted: 12/Jan/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Edition: 1st

Keywords

- Society
- Health
- Financial Income
- Services

*Corresponding Author

Salih Mohammad Helmandwal

E-mail: arakoziaarnj@gmail.com

Contact: + 93 (0) 704066835

Abstract

Financial capacity is a crucial prerequisite for the sustainability and accessibility of health services. People's ability to access health care is directly impacted by their financial situation. Poverty and low income are two major obstacles that keep people from getting basic medical care and health services. Financially capable people can easily acquire health services and make better treatment decisions. Therefore, having financial resources can give those with health issues quick and efficient treatment options. The Islamic Emirate of Afghanistan should put in place affordable and simple measures to make it easier for individuals to get public health care. Raising income, providing financial assistance, expanding educational opportunities, fortifying economic institutions, facilitating access to credit and financial services and cutting expenses. It is important to increase the number of public health centers, provide mobile health services to rural and remote areas, train and recruit professional cadres. The private sector should also provide specialized and high-quality health services, bring innovations and lower costs through competition. The objectives of this librarian study are to determine the importance of the financial sector to the community's access to health care and to learn how to take advantage of the opportunities that come with financial capacity for health services. Numerous sources have been consulted for this research, including academic researches, books and international reliable reports.

د اسلامي شريعت په رڼا کې تر زېږون مخکې او وروسته د ماشوم حقوق

مروړي مقاله

فضل الرحمن زيارمل

محصلانو چارو مرستيال، محصلانو چارو معاونيت، سپين غر پوهنتون، ننگرهار، افغانستان

لنډيز

د اسلام سپېڅلی دين چې د انسانيت ټولو برخو ته شامل، کامل او انساني کرامت ته قايل دين دی، نه يوازې د ټولني د مشخصو برخو حقوق او مسؤليتونه يې په خپلو نصوصو کې ځای پر ځای کړي دي، بلکې د ټولنې هرې برخې ته په کې قواعد او اصول شته، چې يو له هغې څخه د اسلامي شريعت په رڼا کې تر زېږون مخکې او وروسته د ماشوم حقوق دي. د اسلام مبارک دين په خپلو نصوصو کې د ماشوم د ژوند ساتنې په موخه، له ابتداء څخه د پاکو او بهترينو اولادونو د منځته راتگ يادونه کړې ده، چې کله ماشوم دنيا ته راځي، تر راتگ وړاندې بايد خاوند او د کور مشر خپل اولاد ته مسلمانانه مور وټاکي. کله چې له مسلماني جوړې څخه نطفه تشکيلېږي، د تشکيل شوې نطفې ساتنه يې ستر مسؤليت دی، تر دې چې بهترين او سالم اولاد دنيا ته راشي. همدارنگه د مور، پلار او مشرانو بل مسؤليت چې د اسلام مبارک دين په ټولو مشرانو لازم کړی، دا دی چې تر زېږون وړاندې بايد ماشوم د غوره نسب خاوند وي او د ژوند له پيل سره سم بايد پرې خوشحاله او يو بل ته زېری ورکړل شي. بهترين نوم د شريعت

مطابق انتخاب او سر يې وڅرېل شي؛ صدقه او عقيقه پرې وکړي. په دغه دوران کې د اسلام مبارک دين مور په دې مکلفه کړې، چې خپل ماشوم ته به دوه کاله شيدې ورکوي، چې ماشوم صحتمند رالوی شي او که چېرې د پلار او مور ترمنځ ستونزه راځي، بيا هم اسلام مبارک دين ورته بهترينې حل لارې ښودلي او په پلار باندې يې تر ټاکلي وخته نفقه لازمه کړې ده. ژباړه: شتمن دې د خپلې شتمنۍ سره سمه نفقه ورکړي او چاته چې کومه ورکړه شوې وي، هغه دې له هماغه مال څخه لگښت وکړي، چې الله ﷻ هغه ته ورکړی دی. الله تعالی چې چاته څومره څه ورکړيدي، له هغې څخه په زياتو هغه نه مکلفوي. لږې نه ده چې الله ﷻ له تنگلاسی څخه وروسته پراخي هم ورپه برخه کړي. دا چې مور په دې مروړي مقاله کې په تفصيلي ډول د ماشوم له زېږون څخه مخکې او وروسته ټول لازم حقوق، چې الله ﷻ ماشوم ته ورکړي دي، تر بحث لاندې نيولي دي، موخې يې د ماشومانو د حقوقو په اړه له معتبرو، مؤثقو منابعو او د اسلامي شريعت له معتبرو مصادر و څخه احکام او د علماؤ نظرونه راټولول، تحليلول او ترتيبول دي.

پېژندنه

د اسلام مبارک دين په تحقيق سره هغه دين دی چې د هر انسان لپاره يې خپل حقوق او وجايب ټاکلي دي، هغه که کوچنی ماشوم او يا بالغ انسان دی. که څه هم د ماشوم ټولمنلی تعريف نه شته، مگر ډاکټر وهبة الزحيلي په خپل کتاب الفقه الاسلامي و ادلته کې ليکي: ماشومتوب يو پړاو دی چې پر هر انسان راځي، پيل يې زېږون او پای يې بلوغ ته رسېدل دي، چې د اسلام سپېڅلی دين ورته په ځانگړي کرامت او عظمت قايل

د مقالې تاريخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۸/۲۷

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۱۰/۲۰

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دويم گڼه: لومړی

بنسټيز ټکي

- اسلام
- حقوق
- ماشوم

مسؤل ليکونکی

فضل الرحمن زيارمل

پرېښتاليک: vc.studetnsaffairs

@spingharuniversity.edu.af

گرځنده شمېره: 794068869 (0) +93

دی. د اسلام مبارک دين د ماشوم لپاره ډېر زيات حقوق مشخص کړي او پلار او مور يې د ماشوم په جسمي حفاظت، روحي، اخلاقي، معنوي او مادي حقوقو باندې مکلف کړي دي، چې د ښه تطبيق او منلو په صورت کې يې د مور او پلار لپاره ځانگړي امتيازات او زيري ورکړي دي (۱).

هر هغه څوک چې ماشوم له دې حقوقو څخه بې برخې کوي، په مقابل کې يې الله ﷻ ورته د وېرې حکمونه او جزاوي ټاکلي. په همدې ډول د هېوادونو وضعي قوانينو کې هم د هغو افرادو او ټولنو لپاره چې په بېلابېلو نومونو د ماشوم حقوقو ته درناوی نه کوي، په مقابل کې يې جزا ورکول کېږي (۲).

اسلامي علماء له تېرو پېړيو څخه د ماشوم او کورنۍ اهميت ته متوجه دي، دا وجيبه يې په ډېر ښه شکل ادا کړې ده او په دې اند دي چې د ماشوم سينه او زړه د خالي لوبښي په شان دي، خوښه دې چې له علم څخه يې ډکوي او که له جهل څخه. د ماشوم حقوق په حقيقت کې هغه شرعي حقوق دي چې دا حقوق د اسلام مبارک دين په خپله ثابت کړيدي او دا يې د والدينو مسؤليت بللی دی. که پلار او مور غواړي چې سعادت مند ژوند وکړي، نو د خپلو اولادونو دې ډېره ښه روزونه او پالنه وکړي، ترڅو په راتلونکي کې د خپلې کورنۍ لپاره د خوشحالي لامل شي (۳).

مونږ په دې مقاله کې د ماشومانو دا حقوق په دوو برخو او دوو وېشلي دي؛ يو له هغه حقوق دي چې د اسلام مبارک دين کوچني ته له زېږون يا زېږون څخه وړاندې ورکړي دي، لکه د ماشوم لپاره د مسلمانې مور ټاکنه، د اسلام مبارک دين يووالی، محرماتو شتون، د جنين حفاظت او ساتنه، د مور د حمل پر وخت د ماشوم حفاظت او ساتنه، زېږون څخه د مخه د ماشوم تغذيه او معنوي حقوق، دويم ډول هغه حقوق دي، چې له زېږون څخه وروسته پيلېږي، لکه د ژوند کولو حق، د انتساب حق، د مبارکۍ او زيري ورکړه، د کوچنۍ په غوږ کې اذان، د اسلامي نوم ايښودلو حق، عقيقه، سر خړيل، صدقه، ماشوم ته د شيدو ورکولو حق، نفقې او پالنې حق، ختنه (سنتي) او د اولاد پالنې او تعليم حق (۴).

مونږ پورته موضوعات په مشر ډول پدې مقاله کې ځای پر ځای کړي دي، ترڅو د ټولنې لوستي او نالوستي طبقه له ماشوم شرعي حقوقو څخه خبر او په خپل ژوند کې ورته پاملرنه وکړي. که چېرې ياد حقوق انساني ټولنه په ځان لازم وگڼي، نو لږې نه ده چې مونږ به له هره اړخه ارزښتمنه، صنعتي او پر ځان بسيا، له هر ډول جرايمو او تخلفاتو څخه پاکه ټولنه ولرو.

د اسلام مبارک دين له نظره تر پيدايښت دمخه د ماشوم حقوق

د اسلام مبارک دين د هر فرد لپاره په ځانگړو وختونو کې خپل حقوق او وجايب ورکړي دي، چې يو يې هم ماشوم دی. د ماشوم لپاره کله چې دنيا ته نه وي راغلی، يا به د جنين په پړاو کې وي يا به يې د جنين دوران بشپړ کړی او پوره شوی به وي، خو دنيا ته به نه وي راغلی؛ په دغه ټولو حالاتو کې د اسلام مبارک دين ماشوم ته ځيني امتيازات، حقوق ورکړي او د هغه په مور او پلار يې واجب کړي دي چې په لاندې ډول ترې يادونه کوو.

۱. د مسلمانې مور ټاکنه

د ماشوم د ژوند ساتنې او خونديتوب په موخه، د اسلام سپېڅلي دين له خاوند څخه د دې غوښتنه کړېده، چې د ځان لپاره صالحه مېرمن او او کوچني بچي لپاره مسلمانې مور انتخاب کړي (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا حَبِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخَلَقَهُ فَرَوْجُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ، وَفَسَادٌ عَرِيضٌ) (۵).

ژباړه: د ابوهريره (رض) څخه روايت دی، چې رسول الله ﷺ وفرمايل: که چا د دين او اخلاقو په وجه خوښ کړئ او په تاسو يې خطبه وکړه او تاسو پرې راضي وئ، نو په نکاح ورکړئ، که تاسو دا کار ونه کړ، نو په ځمکه کې به پراخ فساد رامنځته شي.

دا ځکه چې مور د اولاد په روزنه او صحت ساتنه او د هغوی په پالنه کې بنسټيزه ونډه لري او په اصل کې د اولاد سالمه روزنه هغه مهال رامنځته کېدلی شي، چې کله يې مور اسلامپاله، مينه پاله او يوه داسې څوک وي چې د اولاد روزنې په سياست او فلسفه باندې پوهه او د هغوی د پالنې او ساتنې لېوالتيا ولري، تر څو وکولی شي د اولاد په زړونو کې د ايمان نيالگي را زړغون او د اولاد په سلوک کې سمون راولي. والدين بايد د اولاد په زړونو کې د الهي خوف پالنه وکړي، تر څو دوی په خپل ژوند کې نه يوازې الهي حقوق، بلکې حقوق العبد هم په پام کې ولري او همدا مور به د کوچني د ژوند ساتلو، روغتيا او اعمالو خيال ساتي او کوچنی به تر زېږون مخکې او وروسته صالحه او پرته د کومو رواني امراضو دنيا ته وړاندې کوي، ځکه خو د پاکو مېرمنو په اړه الله ﷻ په قران کریم کې فرمايي: **(وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ) (٦)**.

ژباړه: او نېکې مېرمنې د نېکو سړيو لپاره دي او نېک سړي د نېکو مېرمنو لپاره.

د اسلام مبارک دين له نظره د ماشوم د پالنې حق يوازې او يوازې مسلمان تر سره کولی شي او کافر هېڅ کله له دې حق څخه نه شي برخمن کېدلی. د دې مثال نکاح ته ورته دی چې کافر د نکاح او مال څښتن نه شي کېدلی او دا ځکه چې ياد څيزونه اسلامي شريعت يو فاسق انسان ته نه دي روا کړي، نو کافر انسان خو په هېڅ صورت د دې حقوقو واکمن کېدلی نه شي. ددې کار د مخنيوي حکمت هم په همدې کې دی، چې د کافر زيان نسبت نورو ته ډېر وي او کولی شي چې د يو کوچني مسلمان ماشوم د روزنې پر مهال هغه پر بې دينۍ واړوي او کفري ارشادات او ښودنې ورته وکړي او په انحراف او بې لارۍ سره يې روزنه او پالنه وکړي. رسول الله ﷺ د ښځې ټاکنې په اړه فرمايي: **(تَنْكِحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا، وَلِجَمَالِهَا، وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَتِّبَ يَدَاكَ) (٧)**.

ژباړه: ښځه د څلورو صفتونو په نظر کې نيولو سره انتخاب کړئ: مال، نسب، بنايست او دينداري: پس دينداره ښځه انتخاب کړه، لاس دې په خاورو ککړ شه. په پورته حديث شريف کې «ذات الدين» صفت باندې تاکيد شوی او دينداري د ټولو نورو صفتونو بنسټ گڼل کېږي. ماشوم لپاره د دينداري مور غوره کول ځکه مهم وي، چې د ماشوم حق ښه پوره کولی شي او خپل ځان ته د اسلامي شريعت نصوص بنسټ گڼي او تطبيق کولی يې شي (٧).

٢. د دين يووالی

په اسلامي شريعت کې د نکاح لپاره د دين يو شان والی، د ماشوم د ښې روزنې او پالنې په موخه، لازم گرځول شوی دی. اديان چې اسماني دي او مذهبونه چې ځمکه کې خلکو کړنلاره کړي وي، په بېلابېلو کټگوريو وېشل شوي دي، لکه اسماني اديان هغه چې له اسمانه نازل شوي دي (اسلام، نصرانيت او يهوديت)، غير اسماني لکه مذهب هغه چې افرادو په خپله جوړ کړي دي لکه مجوسيه (٨).

د اسلامي شريعت له نظره ډېر علماء په دې متفق دي چې د مسلمان نکاح د مشرک او بې دينه انسان سره جواز نه لري، چې په نصوصو کې يې يادونه شوې او حکمت يې په دې کې دی چې مسلمانان مور او پلار به نه تربيه کوي اولاد، مگر مسلمان او همدارنگه به يې د مسلمان پلار او مور پر بنسټ اولادونه په معنوي ډول سالم او صحتمند او له غيرعقيدي به لرې وي او په اسلامي فکر به روزل شوي وي، ځکه خو رسول الله ﷺ فرمايلي دي چې: **(كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ، أَوْ يُنَصِّرَانِهِ، أَوْ يُمَجَّسِّنَانِهِ) (٩)**.

ژباړه: هر ماشوم په فطرت دنيا ته راځي بيا والدين دي چې يهودي ترې جوړوي، نصراني او ياهم مجوسي.

معلومېږي دا چې اولاد ډېر وخت د پلار او مور تابع وي او دا د ماشوم حق دی چې بايد مسلمان وروزل شي، ترڅو يې همېشني نېکمرغي په برخه شي.

۳. عدم محرميت

د اسلام مبارک دين په خپلو نصوصو کې هېڅ مسلمان ته اجازه نده ورکړې، چې د محرماتو سره که مؤقتي او يا دايمي حرامې وي، نکاح وکړي. لکه هېڅ سړي ته روا نه دي چې له خپلې مور، خپلو نياگانو (که هغه د سرو له خوا وي او که د ښځو له خوا)، خپلې لور، د اولادونو له لور (که څه هم لاندې وي لکه لمسيانې)، خپلې خور، خورزو، ورېرو (که څه هم لاندې وي لکه د هغوی د اولادونو لورنې)، د پلار له خور (عمه)، د مور له خور (خاله)، د ښځې له مور (خوانېنې) سره که يې له لور سره يو ځای شوی وي او يا نه وي (کور والی يې کړی وي يا نه)، د هغې ښځې له لور (بچندرې) سره چې ورسره يو ځای شوی وي (کور والی يې کړی وي)؛ برابره خبره ده که هغه دده په روزنه کې وي او که د بل چا نه، د پلار له ښځې (ميرې) او د نيکونو له ښځو سره، د زوی له ښځې (نگور) او د لمسيو د ښځو سره (د زامنو او لوڼو د زامنو د ښځو سره)، رضاعي مور (هغه چې شيدې يې رودلې وي)، رضاعي خور سره نکاح وکړي، او نه دې جمع کوي دوه خویندې په نکاح سره، نه د وينځو دوه خویندې په وطي سره، او نه دې جمع کوي ښځه او د هغې ترور (عمه)، نه د هغې خاله، نه خورزه او نه د هغې ورېره (دا ښځې يو د بل بڼې نه شي کېدلای)، نه دې جمع کوي داسې دوه ښځې چې که هره يوه ورته سړی فرض کړي، نو له هغې بلې سره يې نکاح روا نه وي، او دا باک نه لري که د ښځې او د هغې د مخکينې خاوند د لور (بنزې) په منځ کې يو ځای والی وکړي او څوک چې له کومې ښځې سره زنا وکړي، په ده باندې د هغې مور او لور حرامه شوه او که سړي خپله ښځه په بائن يا رجعي طلاق سره طلاقه کړه، نو تر څو چې يې عدت نه وي تېر شوی، د هغې له خور سره يې نکاح کول جواز نه لري (۱۰).

په پورتنيو ټولو حالتونو کې د اسلام مبارک دين خپل ځانگړي حکمتونه لري، ترڅو پاک اولاد او سالمه کورنۍ رامنځته شي او اولاد له هر ډول بدو خويونو څخه پاک او د انسانيت په عالي مقام برابر وي.

۴. د جنين د حفاظت او ساتنې حق

د جنين مرحله د ماشوم له زوکړې څخه مخکې مرحلې ته وايي او جنين ته ځکه جنين وايي، چې مستور وي او په سترگو نه ليدل کېږي. په دې اړه لوی څښتن تعالی فرمايي: (وَإِذْ أَنْتُمْ أُمَّهَاتِكُمْ) (۱۱). ژباړه: او کله چې تاسې د مور په گېډو کې د اُجَنَّة (د جنين جمع) يعنې د ماشومانو په څېر وئ. (۱۱).

په اسلامي شريعت کې په واضح ډول د جنين د حفاظت او ساتنې اړوند حکمونه ذکر شوي او په قصدي ډول له سقط جنين څخه منع راغلې ده او فاعل ته يې د راتلونکي ماشوم له راتگ څخه د مخنيوي په موخه مجازات پيشبيني کړې دي. د اسلامي فقهي، له نظره قصدي سقط جنين چې بېلابېل علل، عوامل او اسباب لري، مونږ په دې کې د څلورو مشهورو فقهي مذاهبو نظرونه را اخيستي. په څرگنده توگه د متقدمينو علماؤ رايه دا ده چې د روح له راتگ څخه وروسته د جنين سقط کول، که د هر عذر له امله وي، که د مور ژوند هم په خطر کې وي جايز نه دي، ځکه په دې وخت کې پرې د ژوندي نفس حکم کېږي او د دې ايات کریمه (وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ) (۱۳).

ژباړه: پرته له حق وژنې څخه، د هغه نفس د وژنې مرتکب مه کېږئ چې الله حرام کړی دی. مگر متاخرين علماء د مور د ژغورنې لپاره په دې مرحله کې هم د جنين سقطول جائز گڼي، يعنې که د حمل دوام د مور ژوند ته خطر وي، په دې صورت کې يې اخراج جائز دی. په دې اړه يوه فقهي قاعده شته چې د لوی زيان دفع کولو په موخه کوچني زيان زغمل مجاز دي (الضَّرُّ الْأَشَدُّ يُزَالُ بِالضَّرِّ الْأَخْفِ)، دروند زيان د سپک زيان په واسطه له منځه وړل کېږي او کله چې جنين د مور په نس کې څلور مياشتو ته تر رسېدو مخکې د مور د ژوند ساتنې په غرض سقط شي، نه يوازې جايز، بلکې واجب دي (۱۳).

په اسلامي شريعت کې اصل دا دی چې هر کله يوه مېرمن اميندواره شي (حمل واخلي)، نو په جنين کې تر روح اچولو (له ۱۲۰ ورځو) وروسته د هغه له منځه وړل حرام گرځول کېږي. په اسلامي شريعت کې هيڅ فقهاء په دې اړه، چې جنين بايد ونه وژل شي، اختلاف نه لري، البته که چېرې کوم شرعي عذر وي، نو دا بيا يوه جلا مسئله ده، ځکه چې هر ضرورت يو ټاکلی حد لري او هر عذر ته په کتلو سره به ورته يو مناسب حد ټاکل کېږي. البته که چېرې ددې مسئلې صورت حال داسې وي، چې يوې مېرمنې حمل اخيستی وي، خو د حمل اخيستلو له هماغې لومړنۍ ورځې څخه تراوسه په جنين کې روح نه وي پوه شوي او ۱۲۰ ورځې يا څلور مياشتې يې لا نه وي پوره شوې، نو په دې اړه فقهاء کرام څو نظريات لري (۱۴).

الف. د امام ابوحنيفه او ملگرو رايه

لومړی قول: په دې اړه د امام ابوحنيفه (رحمه الله) نظر دادی چې که چېرې د يو ماشوم تر غورځولو وروسته د هغه د وجود يوه ټوټه غوښه معلومه شي، نو په دې صورت کې پر انسان باندې وينځه يا غلام آزادول لازمېږي، اما که چېرې د غوښې په دې غورځول شوې ټوټه کې د ماشوم د خلقت او بيدايښت هېڅ اثرات وجود ونلري، نو په دې صورت کې يې پر غورځونکي باندې هېڅ گناه نشته (۱۵).

دويم قول: په دې اړه بل نظر دا دی، که چېرې د ماشوم د غوښې يوه لږه برخه هم وغورځول شي، نو په دې کار سره يې (مور، پلار يا بل څوک) گناهگار گڼل کېږي. د دې خبرې لپاره کره او قوي دليل هم لري او وايي چې: «که چېرې په مسجد الحرام کې يو حاجي، چې د احرام لباس يې پر تن وي، د مرغيو د خالې هگۍ ماتې کړي، نو په دې کار سره به جرمانه ورکوي او پيسې او مال به ترې د ضمانت په توگه اخيستل کېږي، ځکه چې په حرم کې خو اصل دا دی چې ښکار کول جائز نه دي». که څه هم په دې غورځول شوې غوښه کې د ماشوم هېڅ اثرات نه ليدل کېږي، خو دومره ويلی شو چې دا د هغه پيداښت داسې اساس او پيلامه ده، لکه څرنگه چې د مرغۍ هگۍ د بچيو پيلامه وي، او که چېرې يې دا غوښه پر خپل حال همداسې پرېښی وای، نو معلومه خبره ده چې يو کامل انسان به ترې رامنځته شوی وي، نو قياس په همدې اساس سره وشو، که چېرې يوه مېرمن د غوښې يوه وړه ټوټه هم وغورځوي، گناهگاره گڼل کېږي، خو دومره ده چې دا گناه يې دومره حد ته نه رسيږي، لکه څومره چې د انسان د قتل گناه لويه ده (۱۶).

ب. د مالکي فقهاؤ نظر

- په مالکي مذهب کې په دې برخه کې يو څه اختلاف شته چې په درې برخو وېشل کېږي.
۱. د مالکي مذهب زيات فقهاء په دې نظر دي چې کله مني د مور په رحم کې ځای ونيسي، بيا يې سقطول جايز نه دي، که څه هم تر ۴۰ ورځو يا د نطقې له مرحلې څخه مخکې وي.
 ۲. دا ډله فقهاء وايي چې د جنين سقطول مخکې له روح اچولو نه کوم خنډ نه لري، مگر په هغه صورت کې چې جنين له زنا څخه وي او ښځه په دې يقيني وي چې تر حمل وروسته به پرې د قتل حکم وشي.
 ۳. درېيمه ډله فقهاء په دې نظر دي چې مخکې له دې چې روح په کې واچول شي، يعنې له (۴۰) ورځو څخه مخکې کولای شي جنين سقط کړي، خو له دې وروسته يې نه شي سقط کولای (۱۷).
- د دې سره سره د امام مالک (رحمه الله) نظر دا دی چې هر کله که يوه مېرمن د غوښې يوه لږه اندازه (که هغه مُضغَة يا علقه وي) او په هغې کې د ماشوم يو څه ټنې ټنې نېنې وي وغورځوي، نو د غوښې دا ټوټه د جنين حکم لري او په دې کار سره به يو غلام آزادوي. د امام مالک (رحمه الله) ځينې ملگري خو حتی د غوښې پر ځای د وينې په غورځولو باندې هم مور ملامته گڼي

او په دې اړه وايي چې که چېرې يوه مېرمن يو اندازه داسې ټينگه وينه وغورځوي، چې که چېرې پر دې يوه ټوټه وينه باندې گرمې اوبه واچول شي او دا وينه خوره وره نه شي او په خپل حال ټينگه پاتې شي، نو د دې ډول وينې پر غورځولو باندې دا مېرمن مسؤله گڼل کېږي (۱۸).

ج. د امام احمد بن حنبل او نورو فقهاو نظريات

په حنبلي مذهب کې هم په دې اړه درې ډوله نظرونه شتون لري.

۱. لومړۍ ډله يې په دې رايه دي چې له (۴۰) ورځو مخکې مور کولای شي جنين سقط کړي، ولې له ۴۰ ورځو څخه وروسته اجازه نه لري.

۲. ابن جوزي چې د حنبلي مذهب له پېروانو څخه دی په دې باور دی، چې تر روح اچولو مخکې د جنين سقط کول په کلي ډول حرام دي.

۳. ابن عقييل په دې باور دی چې د مور لپاره په کلي ډول جايز دي چې د روح تر راتگ دمخه جنين سقط کړي (۱۹). البته د امام احمد بن حنبل نظر دا دی، «که چېرې يوه مېرمن يو داسې جنين سقط کړي چې لا تر اوسه په کې د انسان شکل نه وي رامنځته شوی، نو په دې صورت کې پرې هېڅ گناه نه شته، حتی که يو لږ ماهره خلک يې په اړه دا خبره هم وکړي چې په دې غورځول شوې برخه کې د ماشوم د پيدايښت يو څه نښې شته. په دې صورت کې صحيح خبره داده چې په غورځونکې مېرمنې باندې هېڅ گناه نه شته، ځکه چې په دې حالت کې پر انسان باندې کوم مسؤليت نه رامنځته کېږي او نه هم انسان ته ښايي چې د شک په گومان سره خپل ذهن مصروفه او بوخت کړي (تېر ۱۹ ماخذ).

د. د شافعي مذهب نظريات

په نوموړي مذهب کې هم درې ډوله نظريات دي.

۱. لومړۍ ډله فقهاء وايي چې مخکې د روح له راتگ څخه مور کولای شي جنين سقط کړي.

۲. د دويمه ډله علماؤ له ډلې، امام غزالي صاحب يې په بشپړ ډول تر څلورو مياشتو مخکې جنين سقطول حرام گڼي او ددې لپاره دا دليل وړاندې کوي چې اسقاط د جنين يو داسې جنايت دی چې تحقق يې پيدا کړی دی.

۳. درېيمه ډله علماء بيا هغه جنين چې له زنا څخه وي، سقط يې جايز گڼي او دليل يې دا دی چې د زنا له فعل څخه تشکيل شوی جنين محترم نه دی.

د معاصرو فقهاو درېځ د سقط جنين په اړه دا دی چې د مور د صحت او ژوند ساتنې په موخه تر څلورو مياشتو مخکې د جنين سقطول نه يوازې جايز دي، بلکې واجب دي او په دې اساس (اخف الضررين) چې د مور ژوندي ساتنه ده، په نظر کې نيول کېږي او کله چې جنين ته روح داخل شي له دې وروسته د ټولو معاصرو فقهاؤ رايه داده چې له ضرورت پرته د جنين سقطول جايز نه دي (۲۰).

د مور په خپته کې د جنين د شتون مرحله يوه ډېره حياتي برخه ده. د اسلامي شريعت غوښتنه دا ده چې مور بايد په داسې وخت کې د مفاسدو غوښتونکې نه وي، دا هر څه چې دا يې ترسره کوي، په ماشوم باندې مستقيم اغېز لري او دا خويونه ماشوم ته انتقالېږي، د وراثت قانون وايي چې د مور او پلار صفات او عادتونه ماشوم ته انتقالېږي او غوښتنه کوي، چې د ماشوم د تشکيل او يا امېندواری پر مهال بايد مور بهترين اخلاق او صفات ولري، ترڅو ماشوم ته انتقال شي، ځکه که په دې

وخت که مور تکبر، خود خواهي، شديد خفگانونه، فکرونه او خيالات او د نارينه او ښځينه کېدلو فکرونه او سوچونه د خان سره ولري، دا صفات ماشوم ته انتقالېږي او د ماشوم په راتلونکي ژوند تاثير کوي، نو له دې وجې نه د وراثت پوهان وايي چې په دې وخت کې بايد مور په ځان او ښکلو منظرو کې وگرځي، ترڅو ماشوم سالم او صحتمند دنيا ته راشي (۲۱).

د اسلام مبارک دين د ماشوم پر معنوي روغتيا ټينگار کوي چې تاسو هر يو د خپلو بيبيانو سره يو ځای کېږئ، نو دا دعا چې د رسول الله ﷺ په دې حيث کې ذکر شوې ده ووايئ (عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَتَى أَهْلَهُ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، فَإِنَّهُ إِنْ يَقْدَرُ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ، لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا). ژباړه: له ابن عباس (رض) څخه روايت دی وايي چې رسول الله ﷺ وفرمايل: کله چې تاسو خپلو ښځو سره د کوروالي په وخت دعا ووايئ، نو که چېرې له دغه کوروالي څخه الله ﷻ هغوی ته بچي ورکړ، هغه بچي ته به شيطان زيان ونه شي رسولای (۲۲).

۵. د اميندواری پرمهال د ماشوم حق د حفاظت او ساتنې په موخه

د اسلام مبارک دين مور ته د اميندواری پرمهال ځينې ضروري امتيازات ورکړي، چې د مور او ماشوم ژوند د خطر سره مخ نه شي. په لاندې ډول ترې په لنډ ډول يادونه کوو.

الف. د روژې خوړل

د اسلام مبارک دين د مور او ماشوم د صحت او جنين د ساتنې په موخه هغه مور ته، چې اميندواره وي او روژه نيول يې حمل او د هغې صحت ته ضرر رسوي، د روژې خوړل يې ورته روا کړي دي. رسول الله ﷺ فرمايلي: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَصَّعَ عَنِ الْمُسَافِرِ شَطْرَ الصَّلَاةِ وَالصَّيَّامِ، وَعَنِ الْحَامِلِ وَالْمَرْضِعِ» (۲۳).

ژباړه: الله ﷻ مسافر ته يوه برخه د لمانځه معاف کړې او په روژه کې يې مسافر، حاملې او تي ورکوونکې ته رخصت ورکړې. روژه په حقيقت کې د معاصرو طبي څېړنو پر بنسټ وجود ته هيڅ زيان نه لري، بلکې گټه ورته رسوي او هغه اضافي غوړ او شحميات چې د کال په اوږدو کې انساني جسم ته اضافه کېږي، هغه له مينځه وړي. همدا راز حاملې ښځو ته روژه نيول کوم زيان نه رسوي، په دې شرط چې کوم بل مرض ونه لري لکه: شکر، دوينې فشار، دوامداره اسهال، دوينې کموالی او داسې نور، خو د ماشوم د ژوند د ساتنې په غرض اکثره علماء په دې متفق دي که روژه حاملې ښځې او ياهم د هغې په گېډه کې بچي ته تاوان رسوي، نو روژه خوړل ورته جايز دي، البته غوره به دا وي چې له يو مسلمان ډاکټر سره په دې اړه مشوره وشي. په دې اړه د امام ابو حنيفه مذهب هم دا دی او څلور واړه مذاهب په دې خبره اتفاق لري چې روژه که حاملې ښځې ته زيان رسوي، نو روژه خوړل ورته جايز دي (۲۴).

ب. د ماشوم ژوند ساتنې او نورو حکمتونو په موخه په مور د حدودو تعليق

تعليق په لغوي اصطلاح د باب تفهيم څخه دی، چې تريوه ټاکلي وخته، په ځنډ کې اچولو ته وايي (۲۵). د اسلام مبارک دين د ماشوم د ساتنې او د حمل په دوران کې په مور باندې حدود، چې هيڅ ډول عفو نه مني او مقدره جزا ده، د تعليق حکم کوي او وايي چې کله ښځه او خاوند هم بستري وکړي، د حيض وينه يې ودرېږي او د حمل شونتيا وي، نو اسلامي شريعت د ابتدا نه په درو باندې د نه وهلو مېدا منلې ده. يو وخت رسول ﷺ ته يوه ښځه راغله او د زنا اقرار يې

وکړ، رسول الله ﷺ ورته وفرمايل چې څه لاره شه تر هغې چې دې حمل نه وي وضع شوی، د حد له تطبيق څخه خلاصه يې، (ترڅو چې دې اولاد نه وي زېږولی) او حضرت معاذ (رض) فرمايي: «إِذَا كَانَ عَلَيْهَا سَبِيلٌ فَلَا سَبِيلَ لَكَ عَلَى مَا فِي بَطْنِهَا»؛ يعنې که په دې ښځې باندې د جزا د تطبيق دليل وي، خو په هغه څه خو د جزا د تطبيق دليل نشته چې د دې مور په خېټه کې دی. همدا رنگه د جهني قبيلې يوه ښځه رسول الله ﷺ ته راغله چې له زنا څخه حامله وه او رسول ﷺ ته يې وويل چې زه حد ته رسېدلې يم او په ما حد جاري کړه، رسول ﷺ يې د کورنۍ مشران راوغوښتل او ورته يې وويل چې دې سره نيکي وکړئ، ترڅو چې ماشوم يې پيدا او بيا پرې حد جاري کړئ، يادې زنانه د ماشوم له پيداکېدلو څخه وروسته بيا راغله او رسول ﷺ پرې د شيدو د ورکړې دورې له بشپړولو وروسته حد تطبيق او خپله يې پرې جنازه وکړه (۲۶).

له پورته حديث شريف څخه معلومه شوه چې اسلامي شريعت د ماشوم ساتنه او محافظت باندې ټينگار د مور په خېټه کې کوي او دا نه يوازې په مور، بلکې د وخت په حاکم هم لازمه ده چې د حمل په دوران کې مور او ماشوم ته داسې جزا ورنه کړي چې د ماشوم ژوند په خطر کې واچول شي، که څه هم ولد زنا وي.

۶. تر زېږون دمخه د ماشوم تغذيه او معنوي حقوق

تغذيه هغه علم دی چې د غذايي موادو اثر د انسان په وده کې څېړي او د مطالعې لاندې يې نيسي. يا په بله معنی، هغه مواد چې د انسان د بدن ارگانونو ته وده ورکوي، تغذيه بلل کېږي (۲۷).

تغذيه د اسلام له نظره د خوراکي موادو په وسيله د ژونديو موجوداتو تقويه کول او قوي کولو ته وايي او په اصطلاح کې د غذا د خوړلو په وسيله بدن ته رشد ورکول او لازمه انرژي بدن ته رسول تغذيه ده (۲۸).

د اسلام مبارک دين د مور او ماشوم د ژوند ساتنې په موخه توصيه کوي چې د اميندواری پر مهال بايد مور ښه خوراک او څښاک وکړي، ترڅو صحتمند بچۍ وزېږول شي.

همدارنگه په معنوي ډول د مور او بچي لپاره د اسلام مبارک دين ډېر لوړ امتياز ورکړی. مور لپاره له دې سره سره چې د حمل دوران به په صبر او حوصله تېروي، دا هم اړينه ده چې د خپل راتلونکي ماشوم روحاني روزنې ته پوره پام وکړي. اسلام مونږ ته د مريم (رض عنها) په اړه وايي: د مريم عليها السلام تر پيدايښت مخکې، کله چې يې مور پر دې وپوهېده چې حمل لري، دې له خپل رب څخه دغه دعاء چې د آل عمران سورت په ۳۵ آيت کې راغلي ده، وغوښته: (إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) (۲۹).

ژباړه: (الله ﷻ هغه وخت اورېدل) کله چې د عمران ښځې ويل: زما پروردگاره! زه دا ازاد اولاد چې زما په گېډه کې دی، ستا لپاره نذر کوم، هغه به همدا ستا کارونو ته وقف وي، زما دا سوغات قبول کړه، ته اورېدونکې او پوهېدونکې يې (۲۹). د مريم عليها السلام د مور د دې دعاء منزلت او لوړوالی له دې څخه ښه څرگندېږي، چې الله ﷻ دې ته مريم عليها السلام ورکړه او د مريم له گېډې څخه بيا عيسى (ع) وزېږېد. نو د مسلمانې مور لپاره پکار دي چې د الله ﷻ نه که اولاد غواړي، نو نېک او صالحه اولاد وغواړي، ترڅو يې الله ﷻ په نېک او صالح اولاد ونازوي چې دا يو لوړ معنوي امتياز دی.

همدارنگه دا خبره په قطعي توگه ثابته ده، چې يوازې الله ﷻ کولای شي ښځو ته اولاد ورکړي نو اړينه ده د الله ﷻ ډېر ډېر شکر اداء شي، ترڅو الله ﷻ ستاسو د شکر گذارۍ تاثيرات او ښېگڼې ستاسو اولاد ته انتقال کړي. الله ﷻ د لقمان سورت په ۱۴ آيت کې فرمايي: وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (۳۰).

ژباړه: او موږ انسان ته د خپل مور او پلار پر حق پېژندنې تاکيد کړی دی. د هغه مور د کمزورۍ د پاسه د کمزورۍ په حال کې هغه راخيستی، په خپله گېډه کې يې وساته او دوه کلونه يې په تي ورکولو ولگېدل. (له همدې امله موږ هغه ته نصيحت وکړ چې) زما شکر وکړه او د خپل مور او پلار شکر پر ځای کړه، همدا زما لوري ته ستا راگرځېدل دي (۳۰).

له زېږون څخه وروسته د ماشوم حقوق

د اسلام مبارک دين د ماشوم د زېږون سره سم په مور پلار او همداراز د کورنۍ په غړو باندې ځينې حقوق لازم کړي دي، چې د ماشوم ژوند ثابته او بالاخره له همدې کوچني څخه اسلامي کورنۍ جوړه شي. تر زېږون وروسته د ماشوم حقوق په ترتيب سره په لاندې ډول ذکر کوو.

۱. د ژوند کولو حق

د اسلام مبارک دين ماشوم ته د نورو مخلوقاتو په څېر، د هغه د ژوند کولو حق خوندي او ثابت گڼلی دی، تر دې چې الله ﷻ په خپل کتاب کې مور او پلار د ماشوم له وژلو څخه منع کړيدي، لکه چې الله ﷻ فرمايي: «قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ حَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ»

ژباړه: په تحقيق سره هغه کسان زيانمن (هلاک شول) چا چې د خپل عقلي ضعف يا بې عقلۍ او د جهالت له مخې خپل اولاد په مرگ محکوم کړ او هغه څه يې چې الله تعالی دوی ته ترې روزې ورکړې وه، دوی د دروغو پر بنسټ حرام وگرځول (دا ځکه چې تحليل او تحریم په اسلامي شريعت کې يوازې د لوی خالق تعالی حق دی، نه د بندگانو او يا د کومې ډلې او جماعت)، نو دوی په تحقيق سره گمراهان شول او دوی لارموندونکي نه وو.

او په بل ځای کې فرمايي: «وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا». ژباړه: او (ای خلکو) تاسې خپل اولادونه د فقر له وېرې څخه مه وژئ، (ځکه اوس تاسې پر دې خبره باندې پوه شؤ، چې روزي د لوی څښتن تعالی په لاس کې ده)، مونږ دوی ته او تاسو ته روزي درکوو (لکه څرنگه چې د دې ماشومانو پلرونو ته روزي ورکوو) او د دوی وژل ستره گناه ده (۳۱).

له پورته قراني آياتونو څخه معلومېږي، چې د ماشوم د ژوند دوام او حفاظتي تدابيرو لپاره الله ﷻ حکمونه راستولي دي.

۲. د انتساب حق

په اسلامي شريعت کې د ماشوم له بنسټيزو حقوقو څخه يو بل حق پلار يا مور ته يې نسبت کول يا په هغوی پورې تړل دي او اسلامي شريعت دا حق او ستر مسؤليت د ماشوم د يو لړ حقوقو د خونديتوب لپاره ټاکلی دی. لکه: د هغه د نفقې حق، د عزت او شخصيت حق، د تي ورکولو حق، د پالنې حق او په ميراث کې د گډون کولو حق.

د اسلام مقدس دين د ماشوم مور او پلار پورې انتساب يا مربوط شمېرل ثابت گڼلې دي، ترڅو همدا ماشوم له ضايع کېدو، رسوايي او سپکاوي څخه خوندي وژغورل شي او همدا څيزونه يې د ماشوم د پلار لپاره هم د توجه وړ گڼلې دي، تر څو د هغه نسل او د هغه د زوی سائنه وشي او د جاهليت د وخت هغه بې بنسټه دعوي باطلې وگڼل شي، چې دوی د نسب په بطلان ټينگه عقیده درلوده او په شرعي زوی ولی باندې يې اقرار کاوه، لکه چې لوی څښتن تعالی فرمايي: «ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَلِإخوانِهِمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيهِمْ» (۷).

ژباړه: تاسې د دغه (مُتَبَيِّ ماشومانو) نسبت د دوی د (اصلي) پلرونو په لورې وکړئ، (دا ځکه چې) دا د لوی څښتن تعالی پر وړاندې تر ټولو زیاته درسته (پر عدل ولاړه) خبره ده او که چېرې تاسو د دوی (حقيقي) پلرونه نه پېژنئ، نو دوی ستاسو په دین کې وروڼه او ستاسو دوستان دي (۳۲).

۳. د ماشوم تخنیک کول (د ماشوم خوله خلاصول او خوړول)

د اسلام مبارک دین هر حکم او رسول الله ﷺ هر قول او فعل د ډېرو حکمتونو درلودونکی دی، د رسول الله ﷺ د سنت طریقو څخه یوه دا هم ده، چې کله د یوې مور ماشوم پیدا شي، نو په لومړي مهال کې دې خوله پرانیستل شي او ماشوم ته دې خرما یا بل نرم شی پر شونډو پرانیستلو سره دې ماشوم ته پر شونډو ووهل شي او ښه طریقه یې دا ده، چې خرما دې په ګوتو سره نرمه شي، د کوچني خوله دې پرانیستل شي او په ټولو برخو کې دې په ډېر احتیاط سره د ماشوم خوله کې ووهل شي، که خرما نه وه، هره نرمه او خوړه ماده چې موجوده وه، په همدې ډول دې ورکول شي (۳۰).

ابو موسی الاشعري رضی الله عنه فرمایي: «وُلِدَ لِي غُلَامٌ، فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمَّاهُ إِبْرَاهِيمَ، فَحَنَكَهُ بِتَمْرَةٍ، وَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ، وَدَقَعَهُ إِلَيَّ» (۳۳).

ژباړه: ابو موسی الاشعري (رض) فرمایي چې زما یو زوی پیدا شو او هغه مې د الله نبي ﷺ ته یوړو، رسول الله ﷺ په هغه باندې نوم ابراهیم کېښود او په خرما سره یې تخنیک کړ او بیا یې ورته د خیر او برکت دعا وکړه او ماته یې وسپارلو. له دې څخه معلومېږي چې د اسلام مبارک دین د کوچني ژوند ته په یو خاص ارزښت قایل دی، ترڅو په راتلونکي ژوند کې د ماشوم صحت او سلامتیا ته پوره پاملرنه وشي.

۴. د ماشوم تر زېږون وروسته زېری او مبارکي ورکول

د اسلام مبارک دین ماشوم دنیا ته راتګ ستره تحفه ګڼي او مسلمانان کورنۍ د ماشوم په راتګ سره د دې خوشحالی له پیل سره سم یو بل ته زېری او مبارکي ورکوي. الله ﷻ په قرآنکریم کې د ابراهیم (علیه السلام) په واقعه کې فرمایي: «وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ» (۳۳).

ژباړه: موږ ابراهیم علیه السلام ته زېری ورکړ چې هغه به اسحاق علیه السلام وي، چې د صالحانو له ډلې نبي دی. همدارنګه د زکریا (ع) د واقعي په اړه په قرآنکریم کې فرمایي: «يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا» (۳۳).

ژباړه: موږ تاته په یو زوی سره زېری درکوو چې نوم به یې یحیی وي او په دې نامه موږ تر دې وړاندې بل څوک نه دی نومولی.

له دې ټولو شرعي دلایلو څخه معلومېږي چې د اسلام مبارک دین د ماشوم د شخصیت او مقام د احترام لپاره د زېږون سره سم زېری لازم کړی دی، چې هم کورنۍ خوشحاله او هم یې مور او پلار د خوښۍ څرګندونه وکړي.

۵. په غوږ کې اذان کول

د اسلام په مبارک دین کې د ماشوم له زېږون څخه وروسته درېیم لوی حق په مسلمان پلار او مسلمانې مور دا دی، چې خپل بچي ته په غوږ کې اذان وکړي. ماشوم ته په غوږ کې اذان کول یو سنت عمل دی. حدیث شریف دی: (وَعَنْ أَبِي زَافِعٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذَّنَ فِي أُذُنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ حِينَ وَلَدَتْهُ فَاطِمَةُ بِالصَّلَاةِ). (۳۳).

ژباړه: له حضرت ابو رافع (رض) څخه روايت دی چې ما رسول الله ﷺ وليد چې کله حسن (رض) وزېږېد، نو رسول الله ﷺ يې په غوږ کې د لمانځه په څېر اذان وکړ.

همدارنگه د اذان يو لوی حکمت دا هم دی چې به اذان سره شيطان له انسانه تېښتي. رسول ﷺ فرمايي: «إِذَا نُودِيَ بِالصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانَ وَلَهُ ضَرَاطٌ حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأَذِينَ» (۳۳).

هر کله چې د لمانځه لپاره اذان وشي، شيطان تېښتي تر څو اذان وا نه وري او شور جوړوي.

(عن حسين بن علي رضي الله عنهما قال، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من ولد له مولود فاذن في اذنه اليمنى و اقام في اذنه اليسرى له يضره ام الصبيان (عمل اليوم والليلة لابن السني والجامع الصغير للسيوطي) (۳۵).

حضرت حسين بن علي رضي الله عنهما وويل چې رسول الله ﷺ فرمايل چې کله د چا ماشوم پيدا شو، په ښي غوږ کې يې اذان وکړئ او کين غوږ کې يې اقامت وکړئ او دغه ماشوم به له (ام الصبيان) څخه وژغورل شي. علامه ابن قيم رحمه الله ددې فلسفه په لاندې ډول بيانوي:

د ماشوم په غوږ کې د اذان او اقامت دا حکمت دی، چې تر ټولو لومړی چې ماشوم ته کوم غږ رسېږي هغه (الله اکبر) يعنې د خدای لويي او عظمت دی او دا ددې گواهي ورکوي، چې دغه ماشوم په اسلام کې داخل شو او کله چې دې نړۍ ته راغی، نو ده ته د خدای ﷻ د وحدانيت تلقين وشو او گټه يې داده، چې کوم مضر اثرات چې د ماشوم زړه او دماغ ته رسېږي، دغه اذان او اقامت د هغو ټولو درملنه ده. د اذان له برکته شيطان تېښتي، دغه نوی ماشوم د شيطان له قبضې څخه خلاصوي، دا چې دغه لومړی اذان وشي، نو ددې اذان لمونځ د جنازې لمونځ دی، چې د انسان تر مرگ وروسته ورکول کېږي او مطلب دا دی چې د ماشوم په غوږ کې اذان وشو، نو د جنازې لپاره تياری ونيسه (۳۵).

۶. اسلامي نوم ايښودل

د اسلامي شريعت له نظره د ماشوم بل لوی حق په مور او پلار باندې، له زېږون څخه وروسته، دا دی چې د خپل اولاد لپاره غوره نوم وټاکي، ځکه ابوهوب الخشنعي څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: «تَسْمَوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَحْبِ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ» (۳۶).

ژباړه: رسول ﷺ فرمايي چې اولادونه د پيغمرانو په نومونو سره ونوموئ او الله ته خوښ نومونه عبدالله او عبدالرحمن دي (۳۶). همدارنگه د رسول الله ﷺ طريقه په دې ډول وه چې خراب نومونه به يې په ښو نومونو بدلول.

نوم ايښودل په عمومي ډول د يو تن په پېژندلو او د انسان پر شخصيت باندې د پام وړ اغېز لري. نبي کریم ﷺ به په خپله د خپلوانو، دوستانو او گاونډيانو د زامنو لپاره غوره نومونه ټاکل او د هغوی لپاره به يې يو ښکلی معنا لرونکی نوم غوره کاوه، يو داسې نوم چې د اورېدونکي پر غوږونو ښه ولگېږي، له همدې کبله رسول الله ﷺ د مؤمن مسلمان لپاره د يو غوره نوم انتخابول واجب گڼلي دي او دا يې د يو ماشوم له حقوقو څخه يو حق گڼلی دی (۳۷).

۷. عقيقه

د اسلامي شريعت له نظره عقيقه د ماشوم زېږېدلو په اوومه ورځ، د خپلوانو د ښه راغلاست په موخه، د وري حالولو ته وايي، د دغې حديث شريف له مخې چې سلمان بن عمار څخه روايت دی چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: «په خپل بچي عقيقه وکړئ او حيوان پرې حلال کړئ او د هغه څخه ضرر دفع کړئ». همدارنگه حضرت عايشه رض عنها څخه روايت دی چې رسوالله ﷺ فرمايي: «په زوی دوه پسونه او په لور يو پسه حلال کړئ» (۳۸).

دا په اسلام کې يو حسنه سنت دی او ماشوم پرې له ډېرو مصيبتونو او مرضونو څخه ساتل کېږي. په يو روايت کې نقل شوي: **(كُلُّ مَوْلُودٍ مَرْتَهَنٌ بِالْعَقِيقَةِ)**. يعنې هر ماشوم د خپلې عقيقې پورې گرو دی (۳۹).

په راجح قول سره عقيقه په لور يا خوی باندې مستحب ده، چې د زېږون څخه وروسته په اوومه ورځ ترسره کېږي که په اوومه ورځ ترسره نه شي په بله هر وخت کې کېدلی شي، په شرط د دې چې پسه د شپږو مياشتو او سپرلی له يوکال څخه کم نه وي او له ټولو عيونو څخه پاک وي (۳۹).

عقيقه په اسلام کې ځانگړي حکمتونه لري چې يو حکمت هم په يادې صدقې سره ماشوم الله ﷻ د ډېرو مرضونو ژغوري او د لوی خدای ﷻ شکر اداکول دي (۳۹).

۸. سر بښل او صدقه

په اسلامي شريعت کې د ماشوم حق د هغه د سر بښل دي، چې به دې سره د ماشوم وېبسته تقويت ترلاسه کوي او د ماشوم د ليدلو، ويلو او اوريدلو حس کې کومک کوي. د ماشوم د سر د وېبستو په اندازه يې صدقه لازمي ده او دا عمل په اوومه ورځ مستحب عمل دی. له جعفر بن محمد څخه روايت دي چې فرمايلي يې دي: پلار مې ويل، حضرت فاطمه د حسن، حسين او ام کلثوم وېبسته وزن کړل او په همدې اندازه يې صدقه ورکړه (۳۰).

۹. ماشوم ته د شېدو ورکولو حق

په اسلامي شريعت کې مور په دې مکلفه شوې، چې ماشوم ته بايد دوه کاله شېدې ورکړي. ميندې د مالکي فقهاؤ له نظره شرعاً مکلفې دي، چې بچي ته به شېدې ورکوي، د احناف علماؤ له نظره دا له عاطفي او اخلاقي اړخه د مور يو حق دی، چې ماشوم ته به شېدې ورکوي.

الله ﷻ فرمايي: **«وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ»** (۳۴).

ژباړه: (او د کوم پلار چې دا هيله وي چې د هغه اولاد دې د تي رودنې په ټوله موده کې تي وروي) نو ميندې دې خپلو بچيانو ته پوره دوه کاله تي ورکړي دا (حکم) د هغه چا لپاره دی، چې اراده ولري ددې چې پوره کړي (نېټه د) تي ورکولو (۳۴).

او همدارنگه په بل ځای کې الله ﷻ فرمايي: **«وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ»** (۳۴).

ژباړه: او مونږ انسان ته د خپل مور او پلار په حق بېژندنې ټينگار کړی دی، د هغه مور د کمزورۍ له پاسه کمزورۍ په حال کې هغه راخيستی، په خپله گېډه کې يې وساته او دوه کلونه يې په تي ورکولو تېر کړل، (له همدې کبله مونږ هغه ته نصيحت وکړ) چې زما شکر وکړه او د خپل مور او پلار شکر پر ځای کړه، همدا زما لوری ته ستا راتگ دی (۳۴).

د مور شېدې د ماشوم لپاره يو الهي نعمت او بې بېلگې ډالی ده، دا د ماشوم لپاره تر ټولو غوره غذا او درمل دي. لومړی دا چې د مور شېدې ماشوم ته ښه وده ورکوي او دويم دا چې د هغه بدن د ناروغيو په مقابل کې مقاوم کوي. په نړۍ کې چې په هره اندازه سره تر ټولو ښه کمپنی پودري شېدې جوړوي او که دا شېدې په هر قيمت سره وي، د مور شېدې تر دې ټولو غوره دي. د مور پر شېدو باندې هره ورځ نوې څېړنې کېږي، په انگليسي کې يوه اصطلاح کارول کېږي او وايي چې (Breast is best) د تي شېدې تر ټولو غوره دي، نو په همدې بنسټ د اسلامي شريعت له نظره د ماشومانو د حقوقو له ډلې يو هم د شېدو د ورکولو د مودې پوره کول دي. د شېدو ورکول د انسان په جسمي جوړښت کې خورا اهميت لري، نو په همدې بنسټ يوه

مور بايد پوره دوه کاله خپل اولاد ته شېدې ورکړي. اوسني طب هم دا ثابته کړې چې دوه کاله د شېدو ورکول د ماشوم په فزيکي او دماغي جوړښت خورا مثبت اغېز لري. د ماشوم روغتيا ساتنه په رواني، اجتماعي او معنوي ډول د هر پلار او مور وحيه او اخلاقي مسؤليت دی او په دې سره ماشوم ښه تغذيه کېدلی شي، چې ماشوم له رواني او جسمي ناروغيو څخه خلاص شي. په ټوله نړۍ کې څېړنو ثابته کړې چې د مور له شېدو څخه د ماشوم بې برخې کول ماشوم په جسمي او رواني ناروغيو اخته کوي، ماشوم د سوء تغذیې، مرگ و مير او گټو ستونزو سره مخ کوي او پوره ډول د شېدو ورکړه ماشوم ته د ماشوم د رشد او بقا اساس او د مور او ماشوم ترمنځ د عاطفې د تامين بېلامه ده؛ د مور شيدې ماشومانو ته بهترينه غذايي منبع او د فزيکي او مغزي پرمختگ لامل کېږي (۴۰).

۱۰. د نفقې او پالنې حق

په اسلامي شريعت کې د ماشوم د صحت او تغذیې لپاره ځانگړي قوانين او حکمونه موجود دي، ترڅو پلار او مور په دې مکلف کړي چې د خپل کوچني پالنه او روزنه وکړي او دا هم د نورو حقوقو په څېر يو حق دی چې به يې ورکولو، نفقې برابرولو او د هغه په پالنې او روزنې پورې تړل کېږي.

اسلامي شريعت کې د اسلام د مبارک دين له نصوصو څخه د قرانکريم په سورة البقرة کې الله تعالی فرمايي: (وَالْوَالِدَتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنْمِ الْرِضَاعَةَ ۚ (۳۴).

ژباړه: او ميندې دې خپل اولاد ته پوره دوه کاله شېدې ورکوي، دا (حکم) د هغه چا لپاره دی، څوک چې د يې ورکولو د مودې پوره کول غواړي .

د اسلام مبارک دين هغه کامل شامل دين دی چې د خاوند او ښځې له جدایې څخه وروسته يې هم په خپلو احکامو کې د نفقې په اړه يادونه شوې ده. الله ﷻ فرمايي: «وَأَنْ كُنْ أُولَاتٍ حَمْلٌ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ (۳۴).

ژباړه: او که چېرې ستاسې مطلقه (طلاق شوې) مېرمنې حمل ولري، نو تاسو پر هغوی باندې (د هغوی د عدت په مرحله کې هم) نفقه وکړئ، تر څو يې اولاد پيدا شي او که چېرې دوی تاسو ته (د مال په مقابل کې ستاسې ماشوم ته تې ورکړي او د هغه سالمه روزنه او پالنه يې وکړه) نو تاسې هغوی (خپلو مېرمنو) ته د هغوی حق پوره ورکړئ.

که چېرې د چا مور وفات شي، نو د اسلام مبارک دين د دې ماشوم د تغذیې او پالنې لپاره خپل نژدې اقارب په دې مکلف کړي، چې ماشوم ته شېدې او نفقه ورکړي. ابن قدامة (رحمه الله) فرمايي (وَالْحِضَانَةُ وَلَايَةٌ لَا تَنْتَبِثُ لِكَاْفِرٍ عَلَى مُسْلِمٍ كَوَلَايَةِ النِّكَاحِ وَالْمَالِ، وَلَايَتُهَا إِذَا لَمْ تَنْتَبِثْ لِلْقَاسِقِ فَالْكَافِرُ أَوَّلَى، لِأَنَّ ضَرَرَّهُ أَكْثَرَ لِكُونِهِ يُفْتَنُ عَنْ دِينِهِ، وَيُخْرِجُهُ عَنِ الْإِسْلَامِ بِتَعْلِيمِهِ الْكُفْرَ وَتَرْبِيَّتِهِ عَلَيْهِ) (۳۷).

د ماشوم د پالنې حق يوازې مسلمان تر سره کولی شي او کافر هېڅ کله له دې حق څخه نه شي برخمن کېدلی. د دې مثال نکاح ته ورته دی چې کافر د نکاح او د مال څښتن نه شي کېدلی او دا ځکه چې دا پورته څيزونه اسلامي شريعت يو فاسق انسان ته نه دي روا کړي، نو کافر انسان خو په هېڅ صورت د دې حقوقو واکمن کېدلی نه شي او د دې کار د مخنيوي حکمت هم په همدې کې دی، چې د کافر زيان نسبت نورو ته ډېر وي او کولی شي چې د يو کوچني مسلمان ماشوم د روزنې پر مهال هغه پر بې دينۍ واړوي او کفري ارشادات او ښودنې ورته وکړي او په انحراف او بې لارۍ سره يې روزنه او پالنه وکړي (۴۱). په اسلامي شريعت کې د احنافو رايه داده چې هلک تر اووه کلنۍ پورې او انجلۍ تر ديارلس کلنۍ پورې په پلار د پالنې حق لري

او مالکي فقهاء وايي، چې که ماشوم هلک وي، نو نفقه يې تر ځوانۍ (بلوغ) پړاو پورې، پر مور او پلار باندې فرض ده. که چېرې دا ماشوم انجلی وي، نو تر واده کېدلو پورې يې پر پلار نفقه واجب ده (۴۱).

الله ﷻ فرمايي: «لَيُفْقِدَنَّ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتَيْهِ وَمَنْ قَدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفْقِدْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءَ أَثْمَانِهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا» (۳۴).

ژباړه: او ځاوند بايد (پر خپلې مطلقه مېرمنې او خپل زوی باندې) که چېرې بډايه او شتمن وي، مال دې (پرې) مصرف کړي او که چېرې مالي تنگسه پرې راغله (فقير شو)، نو بيا دې د خپل وس سره سم مال مصرف کړي، الله تعالی د ماشوم او مور لپاره په پلار باندې د عرف مطابق نفقه لازم کړې.

د قرآنکريم له پورته ايت څخه معلومېږي چې په هر حال کې چې زوی يا لور نفقې ته اړتيا لري، نو الله ﷻ ورته حکمونه رااستولي دي ترڅو يې د فطرت مطابق ضرورتونه پوره او پلار يې مکلف گرځولی دی.

همدارنگه الله ﷻ فرمايي: «وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تَكْلَفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا» (۳۴).

ژباړه: او پر ځاوند (پلار) باندې د عرف (له دستور سره سم) د هغه د مېرمنو مالي نفقه او هغوی ته د لباس اخیستل واجب دي او هر شخص د هغه د توان سره سم مکلف (مسؤل) گرځولی شوی دی.

۱۱. ختنه (سنتي)

د ماشوم له حقوقو څخه يو هم د هغه سنتول دي، چې دا امر په روښانه ډول، په احاديثو کې ثابت شوی او حکمت په کې دا دی، چې پاکوالی رامنځته کوي، په سرطان مرض د اخته کېدو امکان کموي، د سلسل بول مرض مخنيوی کوي. همدارنگه د ماشوم سنتول له فطري سنتو څخه دي، رسول ﷺ فرمايلي: «الْفِطْرَةُ خَمْسُ: الْخِتَانُ، وَالْإِسْتِحْدَادُ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ، وَتَنْفُ الْإِكْبَاطِ» (۴۲).

ژباړه: دا پنځه شيان د انسان د فطرت سليمه د تقاضا خاص احکام دي: ختنه (سنته) کول، تر نامه لاندې وېښتو خړيل، د بريتو لنډول، نوکونه پرې کول او د تخرگونو وېښتان اخیستل.

د سنتولو د وخت په اړه د فقهاء کرامو متعدد اقوال دي: يوه ډله علماء وايي چې د ماشوم سنتول په اوومه ورځ سنت عمل دی، بله ډله وايي چې له کوچنيتوب څخه د تمیز تر سن پورې مناسب وخت دی، درېيمه ډله وايي له اووه کلنۍ څخه تر لس کلنۍ پورې او څلورم قول دا دی، چې د هغه سن څخه چې ماشوم يې طاقت ولري تر لس کلنۍ پورې، ځکه په لس کلنۍ کې د لمانځه امر شوی دی (۴۲).

خو د ځينو علماؤ رايه دا ده چې ختنه د اوو کلنۍ عمر کې غوره او اولی ده. په اسلامي شريعت کې سنته ماشوم لپاره ځانگړي حکمتونه لري، چې ديني او روغتيايي حکمتونه او گټې يې بللی شو. ديني حکمتونه يې دادي چې د ماشوم ختنه اسلامي شريعت له نظره د فطرت له اعمالو څخه ده، مسلمان او نامسلمان سره بېلوي او د رب په بنده گۍ باندې اقرار دی. د روغتيا په برخه کې د ماشوم د ختنې په وسيله د نظافت مراعات او د ډېرو امراضو مخنيوی کېږي. دوکتور صبري په خپل کتاب «حياتنا الجنسية» کې د ختنه اطفال ځينې روغتيايي گټې په لاندې ډول بيان کړي دي:

له شحمي افرازاتو څخه خلاصون، چې د وينې د میکروبي کېدو او په سوزاک باندې د اخته کېدو لامل کېږي، د تناسلي آلې د پراختيا پر مهال حشفه له خطرې ساتي، ختنه شوي کسان په سرطان باندې لږ اخته کېږي، طفل د شپې (خوب پر مهال) له متيازو کولو منع کېږي، د (Phimosi) د درد څخه مخنيوی کوي، چې د تناسلي آلې د نل له تنگوالي څخه پيدا کېږي (۳۸).

د پورته ټولو توضحاتو معلومېږي چې د اسلام مبارک دين د ماشوم د صحت او ساتنې او ژوند د تېرولو لپاره بهترين او نړيوال اصول لري.

۱۲. د اولاد پالنې، تعليم او تربیې حق

د اسلام مبارک دين په مور پلار باندې لازم کړي، چې د خپل اولاد به سمه روزنه کوي او د دې ټولو خبرو دليل او هدف، د ډېرو څېړونکو له نظره، دنيا ته د څښتن تعالى پالونکي ماشوم راتگ او اولاد د عبادت او د الله ﷻ بنده گي نه برابرول دي (۴۳) په اسلامي شريعت کې د يو ماشوم پالنې حقوق هغه ته ټي ورکول، نفقه برابرول او د هغه د پالنې او د روزنې د حق څخه چې اسلامي شريعت په دې اړه ځانگړې څرگندونې لري، لکه چې خالق تعالى فرمايي: «وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ...» (۳۴).

ژباړه: او ميندې دې خپل اولاد ته دوه کاله پوره شيدې ورکوي، دا (حکم) د هغه چا لپاره دی څوک چې د ټي ورکولو د مودې اتمام غواړي.

د اسلام نجات بخښونکي دين ماشوم ته د ټي ورکولو حق حتی د مور او پلار يو له بل څخه د انفصال (جداوالي او بېلتون) په صورت کې هم ثابت او خوندي گڼلی دی او دوی دواړه يې مکلف کړيدي، چې د دوی تر منځ د خپلمنځي اړيکو د پرېکون په صورت کې به هم د خپل ماشوم دا حق نه تلف کوي. په اسلامي شريعت کې د ماشوم پالنې او روزنې حق هغه حق دی، چې په مرسته يې د يو ماشوم د چارو څارنه، د هغه د ژوند بېلابېلو ستونزو حل او د هغه شاوخوا ټولې اړتياوې په کې پوره کېږي، البته دا پر والدينو باندې د يو ماشوم له بنسټيزو حقوقو څخه گڼل کېږي، چې پورته اړتياوې به ورته پوره کوي؛ که چېرې يې مور او پلار شتون ونه لري، نو بيا به يو بل هغه څوک چې ماشوم ته تر ټولو نژدې وي، د ماشوم لپاره دا پورته خدمتونه ترسره کوي. يو عالم د دې حق په اړه په خپل کتاب کې وايي: «وَالْحَضَانَةُ وَلَايَةٌ لَا تَنْتَبِثُ لِكَافِرٍ عَلَى مُسْلِمٍ كَوَلَايَةِ الْكَفَّاجِ وَالْمَالِ، وَلَا لَهَا إِذَا لَمْ تَنْتَبِثْ لِلْقَاسِقِ فَالْكَافِرُ أَوْلَى، لِأَنَّ ضَرَرَهُ أَكْثَرُ، لِكُونِهِ يُفْتَتَهُ عَنْ دِينِهِ وَيُخْرِجُهُ عَنِ الْإِسْلَامِ بِتَعْلِيمِهِ الْكُفْرَ وَتَرْبِيَّتِهِ عَلَيْهِ» (۴۴).

ژباړه: د ماشوم د پالنې حق يوازې او يوازې مسلمان تر سره کولی شي او کافر هيڅکله له دې حق څخه نه شي برخمن کېدلی، د دې مثال نکاح ته ورته دی چې کافر د نکاح او مال څښتن نه شي کېدلی او دا ځکه چې دا پورته څيزونه اسلامي شريعت يو فاسق انسان ته نه دي روا کړي، نو کافر انسان خو په هيڅ صورت ددې حقوقو واکمن کېدلی نه شي او ددې کار د مخنيوي حکمت هم په همدې کې دی، چې د کافر زيان نسبت نورو ته ډېر وي او کولی شي چې د يو کوچني مسلمان ماشوم د روزنې پر مهال هغه پر بې دينۍ واړوي او کفري ارشادات او ښودنې ورته وکړي او په انحراف او بې لارۍ سره يې روزنه او پالنه وکړي.

د ماشومتوب په مرحله کې د لومړنيو زده کړو په لړ کې تر هر څه دمخه د سمې عقيدې زده کړه نه يوازې د ماشوم سره ښه مرسته کولی شي، بلکې دا ارزښتمنه توبه د هغه له ماشومتوب څخه وروسته پړاو کې هم خورا لوړ اغېز لري، چې په دې لړ کې هر مربي ته لازمه ده چې لومړی ماشوم د قرآنکريم زده کړې ته برابر کړي.

حافظ السيوطي (رحمه الله) په دې اړه وايي: «تعليم الصبيان القرآن أصل من أصول الإسلام فينبشون على الفطرة و يسبق إلى قلوبهم أنوار الحكمة قبل أن تمكّن الأهواء منها و سوادها بأكدار المعصية» (۴۵).

ژباړه: ماشومانو ته د قرآني ارشاداتو ښوونه د اسلام د بنسټيزو اصولو او اساساتو څخه يو مهم اصل دی، تر څو دوی په فطري ډول د قرآن کريم سره وصل راستن شي او مخکې له دې چې د هوا او هوس په شیطاني لومو کې ښکېل او د معصيت په ککړتيا

سره يې سپين زړونه تور شي، ښايي د حکمت په پلوشو سره يې زړونه روښانه وساتل شي.
له حضرت ابن عباس (رضي الله عنهما) څخه په يو روايت کې راغلي دي چې: «تَوَفِّيَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) و أَنَا ابن عشر سنين و قد قرأت المحكم» (۴۶).

ژباړه: هر کله چې پيغمبر اکرم ﷺ وفات شو، نو زه لس کلن ماشوم وم او زما قرآنکريم حفظ و.
او همدا راز په يو بل روايت کې د امير المؤمنين حضرت عمر (رضي الله عنه) څخه رانقل دي چې جناب رسول اکرم ﷺ وفرمايل: «إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ» (۴۶).
ژباړه: په تحقيق سره لوی پروردگار په دې کتاب (قرآنکريم) سره يو لړ قومونو ته عزت او يو لړ نورو ته خواري ورپه برخه کوي.
همدا راز د حضرت عثمان بن عفان (رض) څخه يو روايت داسې نقل شوی دی چې نبي کریم ﷺ وفرمايل: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ» (۴۶).

او ابن خلدون وايي: «تَلِيمُ الْقُرْآنِ لِلْوِلْدَانِ شِعَارٌ مِنْ شَعَائِرِ الدِّينِ، أَخَذَ بِهِ أَهْلُ الْمِلَّةِ، وَدَرَجُوا عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ أُمُصَارِهِمْ، لِمَا يَسْبِقُ إِلَى الْقُلُوبِ مِنْ رُسُخِ الْإِيمَانِ وَعَقَائِدِهِ بِسَبَبِ آيَاتِ الْقُرْآنِ، وَمَنْوِيَةِ الْأَخَادِيثِ» (۴۷).
ژباړه: د قرآن کریم زده کړه ماشومانو ته د اسلام له شعائرو (ښو) څخه ده، چې د نړۍ مختلفو ملتونو يې زده کړه کړېده او په خپلو ټولو ښارونو کې يې د دې علومو خپراوي کړې دي او د قرآني آيتونو په تلاوت سره د دوی په عقیده کې ټينګوالی راغلی او په اړه يې خبرې کول انسان ته اجر ورکول کېږي.

همدارنگه د اولاد د پالنې او روزنې حق دا هم دی چې رسول الله ﷺ سره يې مينه پيدا او په احاديثو يې پوه او درس ته يې کينوي او خپل بچي ته پر الهي مرستې او قدر باندې د باورمند اوسېدلو ښودنه هم وکړي. زمونږ ماشومان له ماشومتوب څخه بايد په دې وپوهول شي چې په نړۍ کې د اسلامي بيرغ د رپانده ساتلو لپاره اسلامي امت يو داسې شخصيت ته اړتيا لري، چې سترپا ونه پېژني او د اسلامي دعوت د خپراوي په لاره کې کوتلي ګامونه پورته او هر راز سرښندنو ته چمتو وي (۴۷).
امام الترمذي (رحمه الله) د حضرت ابن عباس (رضي الله عنهما) څخه يو حديث روايت کړی دی چې فرمايي: زه يوه ورځ د مهربان پيغمبر ﷺ شاته وم چې را ته يې ارشاد وفرمايه: «يَا غُلَامُ إِنِّي أَعْلِمُكَ كَلِمَاتٍ: أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ اللَّهَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُقِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجُفَّتِ الصُّحُفُ» (۴۸).

ژباړه: ای هلکه، زه تا ته يو څو خبرې در زده کوم، ته د الله تعالی د احکامو ساتنه وکړه، هغه به ستا ساتنه وکړي، ته د الله ﷻ د احکامو ساتنه وکړه، نو ته به هغه خپل لوري ته ومومي، هر کله که غوښتنه لرې، نو له لوی پروردگار (جلت عظمته) څخه يې وغواړه او که د استعانت او مرستې غوښتونکی يې، نو له لوی خالق تعالی څخه يې وغواړه او په دې پوه شه، چې که چېرې ټول امت تا ته د سودمندۍ (ګټې رسولو) په موخه را ټول شي، نو تا ته به له هغه څه څخه پرته چې لوی پروردگار ستا په حق کې ليکلي دي، بله هېڅ څه ګټه ونه شي رسولی او که چېرې دا امت را ټول شي چې تا ته زيان (تاوان) ورسوي، نو تا ته به له هغه تاوان څخه پرته چې الله تعالی ستا په حق کې ليکلی دی، بل هېڅ ضرر ونه شي رسولی، قلمونه پورته شويدي او پاڼې وچې شويدي.

همدارنگه د اسلام مبارک دین د ماشوم په مشرانو دا لازمه کړې، چې لومړی باید پلار خپل اولاد ته د عبادت ښودنه وکړي، اسلام سره یې اشنا کړي او خپل بچي تل علم ته وهڅوي. همدارنگه خپل اولادونه په ځان باور، تشویق او ترغیب باندې وپوهوي او دا په اصل کې د ماشوم حقوق دي په والدینو باندې.

پایله اخیستنه

ماشومان په ټولو، په ځانگړي ډول اسلامي، ټولنو کې لوی ارزښت لري، ځکه هر ماشوم د سبا ورځې ستر شخصیت دی. د اسلامي شریعت د اصولو او ټولو علمي بحثونو څخه وروسته دې پایلې ته ورسېدو چې اسلامي شریعت ټولو ټولنو او افرادو ته جامع او بشپړ قواعد لري او یوازې د افرادو له لورې تطبیق کې یې ستونزې شته. مونږ په دغې مقاله کې دې پایلې ته ورسېدو چې که پلار او مور د ماشوم له پیدایښت څخه مخکې او وروسته د هغه حقوقو ته متوجه وي، نو کوچنی به یې په روغتيايي ډول هم سالم وي او په روحاني ډول به هم د لوړ شخصیت درلودونکی وي. همدارنگه راتلونکي او موجوده ټولنه به حمایه او افراد به یې له جرایمو او تخلفاتو څخه مصون او خوندي وي. اړتیا ده چې په اسلامي شریعت کې د ماشومانو حقوقو تأمین او په تطبیق کې یې پوره توجه وشي په یاده برخه کې په بېلابېلو ژبو لیکنې ترسره، ماشوم ژوند ته د والدینو د پاملرنې په برخه کې عامه پوهاوی ترسره او د کنفرانسونو، سیمینارونو او علمي مقالو د نشر او ترتیب له لارې د ماشومانو حقوقو ته رسېدنه او راسپړنه دوامداره شي؛ د مساجدو علماء او مشران په ټولنه کې ټول خلک خبر او دې برخې ته پاملرنه لا پوره شي، ترڅو د ماشوم د جسمي او روحاني روغتیا لپاره غوره روغتيايي او علمي طرحې جوړې، ټولنه ترې په اسانۍ سره خبره او تطبیق شي، چې په پایله کې به مو کوچنیان صحتمند او هم سالمه کورنۍ را منځته شي.

وړاندیزونه

۱. دا یوه پراخه، له اهمیت څخه او د عصر برابره موضوع ده؛ غوره ده د اسلامي شریعت په رڼا کې ټول علماء او لیکوالان عامه پوهاوی ترسره، لاندې لیکنې پرې وکړي او د ممبرونو له لارې دې عامو خلکو ته ابلاغ شي.
۲. د نورو دولتونو په څېر ښه ده، چې مونږ هم په یاده برخه کې ځانگړې کمېټې او ټولنې ولرو، ترڅو د ماشومانو حقوقو ته پاملرنه زیاته شي.
۳. حکومت باید په خپلو قوانینو کې د یو معتبر او باصلاحیته ارگان تشکیل رامنځته کړي، چې د ماشومانو د حقوقو نقض کوونکي مجازات کړي او هم د کوچنیانو حقوقو د خونديتوب اړوند تر ټولو غوره تدابیر ونیسي.

اخځلیکونه

۱. وهبة الزحيلي، الفقه الإسلامي وأدلته، دارالفکر، دمشق، څلورمه چاپ، جلد نهم، مخونه ۶۶۲۵-۶۶۶۰
۲. Ebad SH. Children's Rights: A Look at the Issues of Children's Rights in Iran. ۴th ed. Tehran: Ghalam Company Publishing; ۲۰۰۵.
۳. حامد، محمد الناصر (۱۴۱۲) تربية الأطفال في رحاب الإسلام في البيت والروضة: مكتبة السوادي، جدة ص ۴۱۰
۴. المجلة العلمية، لكلية التربية، ج اول، ص ۱۳۲-۱۴۰
۵. رواه الترمذي، الجامع الصحيح (سنن الترمذي)، كتاب النكاح، باب ما جاء إذا جاءكم من ترضون دينه فزوجوه، حديث شماره ۱۰۸۴ :

۶. فخرالدين الرازي، التفسير الكبير (مفاتيح الغيب)، ج ۱۳، ص ۲۴۵، چاپ دارالکتب العلمية، بيروت، ۱۴۰۴ هـ.ق.
۷. احمد بن علي بن حجر العسقلاني (ب. ت.). فتح الباري شرح صحيح البخاري. بيروت، لبنان: دارالمعرفة ص ۳۸ ج ۹.
۸. عبدالحميد، محمد محي الدين (۲۰۲۵). التحفة السنية شرح المقدمة الآجرومية. Dar al-Kitab al-Arabi. ۲۰۵ مخ
۹. البخاري، محمد بن اسماعيل (ب. ت.) الجامع الصحيح (صحيح البخاري). ژباړل شوی او تحقيق شوی له خوا د محمد زهير بن ناصر الناصر. بيروت: دار طوق النجاة، ص: ۱۳۵۸.
۱۰. زين العابدين محمد باقر (۲۰۲۰). حقوق الطفل قبل الولادة في شريعة الاسلاميه. العلوم السلامية السانة الجامعة العالمية ماليزيا ج ۲، (ص ۸۵۸۳).
۱۱. تفسير الطبري (جامع البيان عن تأويل أي القرآن) - ج ۲۷، ص ۷۳، دار هجر، مصر، ۱۴۱۲ هـ.
۱۲. فخرالدين الرازي، التفسير الكبير (مفاتيح الغيب)، ج ۲۱، ص ۳۲، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ۱۴۲۰ هـ.
۱۳. قماش، سعيد، (۱۳۸۴ هـ ل). اسقاط عمدي جنين از دیدگاه فقه اهل سنت، حقوق دانشگاه کاشان ص (۲-۱)
۱۴. ابن عابدين، محمد أمين. (ب. ت.) رد المحتار على الدر المختار: دار الفكر، بيروت، ج ۱، ص ۲۰۲
۱۵. ابن همام، كمال الدين محمد بن عبد الواحد السيواسي (المتوفى ۸۶۱ هـ)، فتح القدير للعاجز الفقير شرح الهداية، الجزء الثاني، ص ۵۹۳،
- دار الفكر، بيروت - لبنان، ۱۳۱۶ هـ (او معاصره چاپونه دار الكتب العلمية).
۱۶. رح المنهاج، دارالكتب العلمية، بيروت، ۱۹۹۳ م جلد ۸، ص ۴۴۳
۱۷. عيش احمد. جلد ۱ ص ۳۹۹
۱۸. الرهوني، محمد بن عبد السلام بن عبد القادر. (۱۹۹۸). (حاشية الرهوني على شرح الزرقاني على مختصر خليل (ج. ...)). بيروت: دار الفكر.
۱۹. الرهوني، محمد بن عبد السلام بن عبد القادر. (۱۹۹۸). (حاشية الرهوني على شرح الزرقاني على مختصر خليل ص ۲۸ بيروت: دار الفكر
۲۰. الرملي، أحمد بن حمزة. فتاوى الرملي، دار المعرفة، بيروت، ج ۸، ص ۴۴۳.
۲۱. Farajkhoda T, Latif-Nejad-Roodsari, Abbasi M. Reproductive Health from a Moral and Legal Perspective. Medical Ethics Journal. ۲۰۱۲
۲۲. البخاري، محمد بن إسماعيل. الجامع الصحيح (صحيح البخاري)، كتاب النكاح، باب ما يقول إذا أتى أهله، حديث رقم ۱۴۱.
- بيروت: دار ابن كثير، ۱۴۰۷ هـ / ۱۹۸۷ م.
۲۳. سنن أبي داود، كتاب الصيام، باب في صوم المسافر، حديث رقم ۲۴۰۸. بيروت: دار الفكر، ب. ت.
۲۴. الزحيلي، وهبة. (۲۰۰۳) الفقه الإسلامي وأدلته بيروت: دار الفكر ج ۷، ص ۴۵۰-۴۵۵.
۲۵. محمد بن مكرم ابن منظور (ب. ت.) لسان العرب ج ۴، ص ۴۰۹
۲۶. امام مسلم بن الحجاج النيسابوري. رواه مسلم، كتاب الحدود، باب من اعترفه على نفسه با الزنا ج اول ص ۱۳۲۴
۲۷. المعجم الموحد لمصطلحات علم الأحياء، قائمة إصدارات سلسلة المعاجم الموحدة (۸) (بالعربية والإنجليزية والفرنسية) تونس: مكتب تنسيق التعريب، ۱۹۹۳، ص. ۱۴۰.

۲۸. رضايي، علي. تغذيه در اسلام. تهران: انتشارات بعثت، ۱۳۸۹ هـ.ش.
۲۹. حمد محسن خټک. تفسير احسن البيان / پښتو ژباړه. پېښور: دارالسلام، ۲۰۱۳ م. جلد ۱، مخ ۱۷۵، د آل عمران سورت، آيت ۳۵.
۳۰. معارف القرآن، تفسير، د لقمان سورت ۱۴ آيت
۳۱. الطبري، محمد بن جرير، تفسير الطبري، جلد ۱۶، ص ۳۰
۳۲. الجوزي، ابن قويم، (۱۹۹۸ م) زاد المعاد في هدي خير العباد: مؤسسة الرسالة الطبعة الخامسة، ۵ جلد، ص ۲۳۹
۳۳. البخاري، محمد بن إسماعيل، صحيح البخاري، حديث نمبر ۵۴۶۷-۶۰۸
۳۴. قرآن کریم، سوره الانبياء، آيت ۷. سوره بقره ۲۳۲ سوره لقمان ۱۴ آيات سوره طلاق .
۳۵. شمس الدين محمد بن محمد بن محمد السواسي (المشهور بابن أمير حاج أو ابن الهمام الحنفي) (۱۴۱۷ هـ / ميلادي ۱۹۹۹) التقرير والتحبير على تحرير الكمال: بيروت، دارالكب العلمية ج ۱ ص: ۴۵
۳۶. سنن الترمذي، كتاب الأدب، حديث نمبر ۱۶۴۶
۳۷. العلامة محمد بن علي الصنعاني. سبل السلام شرح بلوغ المرام : جلد ۴، باب العقيقة، صفحات ۱۹۹-۲۰۲
۳۸. سيما راتب، (۲۰۰۵) تربية الطفل في الاسلام : . بيروت ، ص ۳۳.
۳۹. ابن حجر، فتح الباري شرح صحيح البخاري، جلد ۹، ص ۴۵
۴۰. مختاريان، طاهره؛ فرهود، داريوش؛ مالمير، مريم؛ مختاريان، طيب ، (۱۳۹۶ هـ ش) ضرورت اخلاقي تغذيه با شیر مادر و پاييندی به حقوق نوزادان شماره ۱، صفحات ۶-۱۴
۴۱. ابن قدامة، عبد الله بن أحمد المقدسي. المغني، الجزء الثامن، صفحة ۱۹۰. الرياض: دار عالم الكتب، بي تا (د چاپ نېټه نه ده ذکر شوې).
۴۲. صحيح مسلم، كتاب الطهارة، باب خصال الفطرة، حديث (۲۵۷)
۴۳. القرني، عبدالله بن علي. المؤثرات السلبية في تربية الطفل المسلم وطرق علاجها. الطبعة الأولى، الرياض: دار الوطن للنشر، ۱۴۲۴ هـ، ص ۷۶.
۴۴. يوسف، محمد الحسن (۲۰۰۹) گذری بر تربیت فرزندان د راسلام ترجمه عبدالله دارابی ، انتشارات زمزم هدایت ، ص ۱۱
۴۵. السيوطي، جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر. الحاوي للفتاوي في الفقه وعلوم التفسير والحديث والأصول والنحو والإعراب وسائر الفنون. القاهرة: دار الكتب العلمية، ج ۱، ص ۱۹۰.
۴۶. رواه البخاري في صحيحه، كتاب فضائل القرآن، باب تعليم الصبيان القرآن، حديث رقم ۴۹۹۷- (۵۰۲۷)
۴۷. ابن خلدون، عبد الرحمن بن محمد. (۱۳۷۰ هـ.ق) / المقدمة (مترجم: محمد بن عبد الله). بيروت: دار الفكر.
۴۸. كتاب الفتن، باب قول النبي ﷺ: «يا غلام إني أعلمك كلمات»، حديث رقم ۲۵۱۶.

Fazal Rahman Ziarmal

Vice Chancellor Students Affairs, Spinghar University, Nangarhar, Afghanistan

Article History

Received: 17/Nov/2024

Accepted: 09/Jan/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Child
- Islam
- Rights

*Corresponding Author

Fazal Rahman Ziarmal

E-mail:vc.studentsaffairs

@spingharuniversity.edu.af

Contact: + 93 (0) 794068869

Abstract

The holy religion of Islam, which is a comprehensive and complete religion that embraces all aspects of humanity, is a religion that believes in the dignity of human beings. It has not only placed the rights and responsibilities of specific parts of society in its texts, but also has rules and principles for every part of society, one of which is the rights of the child before and after birth in the light of Islamic law. To protect and safeguard the life of the child, the blessed religion of Islam has mentioned in its texts that when a child comes into the world, before it comes, the husband and head of the house must choose a Muslim mother for their child, such parents whose religion is the blessed religion of Islam, and when the sperm is formed from them. The protection of this formed sperm is a great responsibility until the best and healthy child is born into the world. Also, another responsibility of the mother, father, and elders that the blessed religion of Islam has made obligatory on all elders is that after birth, the child should have the best lineage, from the beginning of life, they should be happy with it and give

good tidings to each other, the best name should be chosen according to the Sharia and its head should be shaved, then charity and aqiqah should be performed on it. During this period, the blessed religion of Islam has obligated the mother to breastfeed her child for two years, so that it grows healthy, and if there is a problem between the father and the mother, even then Islam has shown the best solutions and has required the father to provide maintenance for a specified period. Allah (SWT) has said, *لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهِ وَمَن قُدِرَ*

عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا (١). Translation: The wealthy should spend their wealth in accordance with what is right, and whoever is given something, let him spend it from what Allah has given him. Allah does not charge anyone with more than what He has given him. It is not far from Allah that after hardship, He will also grant him ease. In this article, we have discussed in detail all the necessary rights that Allah has given to the child before and after birth. The purpose of this review is to collect, analyze, and organize the rulings and opinions of scholars from reliable, trustworthy sources and reliable sources of Islamic law regarding the rights of children.

تلاوت ساحل^۱، نومانند پوهنپار انعام الله میاخیل^۲

^۱ نشراتو او ټولیزو اړیکو آمریت، سپین غر پوهنتون، ننگرهار - افغانستان

^۲ ژورنالېزم ډیپارټمنټ، ادبیاتو او بشري علومو پوهنځی، لغمان پوهنتون، لغمان - افغانستان

لنډیز

په نښه یې توکو روږدیتوب د ټولنې د پام وړ او له مهمو ټولنیزو ستونزو څخه دی. سره له دې چې د هېواد دننه او بهرنی ادارې، حکومتي او خصوصي بنسټونه او ان وگړي او افراد د نښه یې توکو د مخنیوي په موخه زیاتې پیسې مصرفوي، مگر تر اوسه هېڅ قضایي کړنې نه دي توانېدلي دې ستونزې ته لازم او قطعي ځواب ومومي. نښه یې توکي په اصل کې یو لړ ترکیبونه دي چې د هوښیاری بدلون، ذهني او جسمي تخریب لامل کېږي. روږدیتوب د یوې ځانگړې مادې یا فعالیت سره د روږدي کېدلو حقیقت یا حالت ته وايي، که چېرې دا ځانگړې ماده د نښه یې توکو کوم ډول وي، همدې حالت یا حقیقت ته د مخدره موادو روږدیتوب وايي، چې دا په اصل کې یوه ناروغي ده چې د انسان دماغ او چلند زیانمنوي. د رسنیو په اړه ویلای شو چې د اړیکو یو لړ اغېزناکې وسیلې دي، چې خلک، دولت او مدني ټولنه سره نښلوي، د ټولیزو ستونزو حل راوباسي او د ټولنیز پرمختګ لپاره لاره هواروي. مخنیوی په دې مقاله کې د نښه یې توکو د کارونې پر وړاندې کارول شوې کلمه ده او موخه ورځنې همدا ده چې رسنۍ به څنګه او څه ډول وکولای شي د نښه یې توکو د نه کارونې په برخه کې اغېزناکې ثابتې شي. د دې مروري مقالې له مخې د نښه یې توکو روغتيايي، اقتصادي، ټولنیزو او رواني زیانونو او د رسنیو ارزښت ته په پام سره، رسنۍ کولای شي د دې ناوړې پدیدې په مخنیوي کې رغنده ونډه ولري. د نښه یې توکو مخنیوی د رسنیو د عمده څلور واړو دندو سره مستقیم یا نامستقیمه اړیکه لري، د همدې لپاره رسنیو ته په کار دي چې د نښه یې توکو کارونې په برخه کې، ټولنه کې د شته حالت پر وړاندې چوپ پاتې نه شي. ددې مروري مقالې موخه د رسنیو د ونډې په اړه د هر اړخیزو معلوماتو راټولول او له اړوندو اړخونو سره شریکول دي، تر څو ددې ناوړه پدیدې په مخنیوي کې رغنده ونډه ولوبوي.

د مقالې تاریخچه

د ترلاسه کولو نېټه: ۱۴۰۳/۰۷/۲۳

د منلو نېټه: ۱۴۰۳/۰۸/۱۲

د خپرېدو نېټه: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

کال: ۱۴۰۴ ل. ل. ټوک: دویم ګڼه: لومړی

بنسټیز ټکي

- نښه یې توکي
- مخنیوی
- روږدیتوب
- رسنۍ

مسؤل لیکونکی

تلاوت ساحل

پرېشنالیک:

publication@spingharuniversity.edu.af

گرځنده شمېره: 785937940 (0) +93

پېژندنه

د يو حکومت، مدني ټولنې او د هېواد قانون پلي کوونکو ادارو لپاره يوه له تر ټولو مهمو دندو څخه، د نشه يي توکو د کارونې او سوداگرۍ مخنيوی دی او رسنۍ کولای شي په دې برخه کې پراخه ونډه ولوبوي (۱). نشه يي توکي هغه کيمياوي ترکيبونه دي چې مصرف يې د عصبي سېسټم په کچه کيمياوي بدلونونه رامنځته کوي او د هوښيارۍ بدلون، ذهني او جسمي تخريب لامل کېږي، چې شدت يې د دې توکو په ډول او اغېزو پورې اړه لري (۲).

په ټوليز ډول رسنۍ (مطبوعات) د اړيکو وسيلې دي، چې خلک، دولت او مدني ټولنه سره نښلوي، په پايله کې ټوليزې ستونزې حل کوي او د ټولنيز پرمختګ لپاره لاره هواروي. په بله اصطلاح، رسنۍ د ټوليزو اړيکو وسيلې ده چې په هغه کې خبريالان کار کوي (۳). مخنيوی يا په طبي اصطلاح انگليسي کې Preventive Healthcare په دې معنا، چې خلکو ته د روغتيا، درملنې او ناروغيو په اړه هغه معلومات او ټکي وروښودل شي، چې په لومړي قدم کې پر ناروغيو د دوی اخته کېدلو مخه ونیول شي، په دويم قدم کې د ناروغيو جدي پايلې راکمې شي او درېيم دا چې د دې پايلو له امله د بدن د يو غړي يا رواني زيان مخه ونیول شي (۴). روږديتوب د يوې ځانګړې مادې يا فعاليت سره د روږدي کېدلو حقيقت يا حالت ته وايي. د مخدره موادو روږديتوب، چې د موادو کارونې اختلال هم بلل کېږي، يوه ناروغي ده چې د انسان دماغ او چلند ته زيان رسوي (۵).

د نشه يي توکو د کارونې زيانونه خورا زيات دي، چې د روغتيايي برخې د پوهانو له لورې د دې توکو د بېلابېلو ډولونو د کارونې له امله، آن تر ۱۲۰ پورې رامنځته کېدونکي زيانونه موندل شوي دي. ياد زيانونه کولای شو د ديني، روغتيايي، دنيوي، طبيعي، اخلاقي، کورنيو، ټولنيزو، اقتصادي او داسې نورو تر چتر لاندې ډلبندي کړو. تر ټولو مهمه دا چې ټول دينونه، په ځانګړي ډول اسلام، د شپږو شيانو (دين، عقل، ځان، نسب، عزت او مال) په ساتنه متفق دي او د نشه يي توکو کارونه دا شپږ څيزونه ټول له گواښ سره مخامخ کوي او له منځه يې وړلای شي. نشه يي توکي په اصل کې تدريجي ځان وژنه ده، د مال بې خايه لګښت او اسراف دی او بالاخره له انسان څخه د انسانولي اخيستونکي دی (۶).

د نشه يي توکو کارونه د ټولنې تر ټولو جدي اندېښنه او ستونزه بللای شو، چې ورځ تر بلې پرې د روږديتوب کچه زياتېږي. د مخدره موادو او جرمونو په اړه د ملګرو ملتونو نړيوال سازمان دفتر (UNODC) د ۲۰۲۳ ز کال د نشه يي توکو د کلي راپور له مخې، د درملنې خدمتونو کمښت او بشري ناورينونو له امله د بې خايه شويو وګړو د احصايو له مخې، د روږديتوب کچه د ۲۰۲۲ ز کال په نسبت زياته اټکل شوې ده (۷).

رسنۍ چې په ډيموکراتيکو ټولنو کې د رديف له مخې په لومړي قطار کې ځای لري، له نړيوال اغېزه برخمنې دي او د يادو پروگرامونو د تطبيق يو د پام وړ او مهم عنصر پېژندل کېږي. رسنۍ د مخاطب پر فکر، عقیده او باور پراخه اغېزه لري او کولای شي د يو منظم پلان او پاليسۍ له مخې د نشه يي توکو د مخنيوي بېلابېلې برنامې طرحه، پلي او په دې ډول، زموږ د افغانستان په ګډون، د نړۍ په بل هر هېواد کې د اړيکو د يوې تر ټولو مهمې وسيلې په توګه د اعتياد په مخنيوي کې تر ټولو مهمه ونډه ولوبوي (۳).

په دې مروري مقاله کې کوښښ شوی دی، چې د څېړنې د موخې په توګه د روږديتوب په مخنيوي کې د رسنيو ونډه وڅېړل شي، ترڅو پوه شو چې رسنۍ د دې موضوع په اړه څه ډول او د کوم ليدلوري له مخې چلند کوي. د څېړنې اهميت هم په دې کې دی، چې د څېړنې پايلې به د رسنيو د مسؤليتونو او د روږديتوب مخنيوي په برخو کې د مناسبې کارونې لپاره لارښود شي او په دې ډول به د روږديتوب کچه نهايت ته راکمه شي.

ځوانان او د نښه يي توکو کارونه: اوسنی وضعیت

ځوانان په عمومي ډول د نښه يي توکو پر وړاندې نسبت نورو وگړو ته زيات زيان منونکي دي. د دوی د ژوند بېلابېلو برخو بې ثباتي او گڼ ټولنيز لاملونه د دوی د رواني او فزيکي حالت د منفي بدلون لامل کېږي، چې بالاخره اوسمهال يا د راتلونکي لپاره په نښه توکو د اخته کېدلو احتمالي نښه (تارگېټ) گرځي، چې په ځوانانو، په ځانگړي ډول کم عمره او نويو ځوانانو کې ناوړه او گواښونکې پاييلې زېږوي. په لوی لاس ځان ته زيان رسول، کنټرول له لاسه ورکول او ټولنيزو ناسمو او کرغېړنو چارو ته لاس اچول نه يوازې په نښه توکو روږدو افرادو لپاره؛ بلکې د هغوی د کورنيو لپاره هم نه ختميدونکی زيان لري. د مخدره موادو او جرمونو په اړه د ملگرو ملتونو نړيوال سازمان دفتر (UNODC) د راپور له مخې، په ۲۰۲۱ ز کال کې د مخدره توکو کارونکو شمېر له ۲۹۶ ميليون څخه زيات ښودل شوی دی، چې دا شمېر د تېرې لسيزې په پرتله ۲۳ سلنه زيات دی. په ورته وخت کې د مخدره توکو د استعمال په اختلالاتو اخته کسانو شمېر ۳۹،۵ ميليون ته رسېدلای دی، چې دا شمېر هم د تېرو لسو کالونو په پرتله ۴۵ سلنه زياتوالی لري (۷).

د ستونزې حل

رسنۍ کولای شي د عامه پوهاوي اعلاناتو، پيغامونو او په ټوله کې د نښه يي توکو زيانونو په اړه د بېلابېلو څېړنو پر وړاندې کولو سره کولای شي د نښه يي توکو په مخنيوي کې د پام وړ ونډه ولوبوي. په دې برخه کې د رسنيو ممد ادارې د نښه يي توکو پر وړاندې د مبارزې وزارت او رياستونه، د نښه يي توکو پر وړاندې د مبارزې اړوند بهرني او داخلي انتفاعي او ناانتفاعي سازمانونه، د ښوونې او روزنې او تحصيلي بنسټونه، په ځانگړي ډول د طبي لوړو او نيمه لوړو زده کړو ادارې، د ځوانانو چارو اړوند حکومتي او خصوصي ادارې او ټولنې او د روغتيا پالنې ادارې بللای شو، چې د ځوانانو ترمنځ د نښه يي توکو د مخنيوي ځانگړو پروگرامونو پلي کولو سره يې د مخنيوي په برخه کې اړين اقدامات تر سره کړي (۱).

د نښه يي توکو مخنيوي کې د رسنيو ونډه

د ټولنې په بېلابېلو برخو کې د رسنيو له اغېز او اهميت څخه سترگې نه شو پټولای، مگر دا چې رسنۍ څه ډول او څنگه کولای شي د نښه يي توکو په مخنيوي کې متمرې ثابتې شي، په اړه به يې ځيني موارد په يو څه تفصيلي ډول ذکر شي (۱).

لومړۍ. د ژورنالېزم د دندو په پام کې نيول

هر علم چې رامنځته کېږي، يو هدف او موخه ورته له وړاندې ټاکل شوې وي، چې د هماغه اهدافو تر لاسه کولو لپاره بيا هغه علم د يوې وسيلې په توگه کارېږي. ژورنالېزم هم د يو مسلک په توگه د ځينو موخو تر لاسه کولو لپاره رامنځته شوی دی، چې په ټوليز ډول يې عمده څلور موخې په لاندې ډول درگټلای شو: (۹).

الف. خبرول

د ژورنالېزم لومړنۍ موخه د ورځنيو بېلابېلو پېښو په اړه د خلکو خبرول ده. که چېرې په رسنيو کې خبرونه خپاره نه شي، رسنۍ خپل ارزښت له لاسه ورکوي. خبرولو ته په دري او فارسي کې اطلاع رساني يا اطلاع رسونه هم وايي، چې له خورا ارزښته برخمنه دنده ده او د همدې له امله به يې د مقالې په يوه برخه کې، تر ځانگړي فرعي سرليک لاندې، په اړه تفصيلي معلومات ذکر شي. رسنۍ کولای شي د رواني خدمتونو، د درملنې روغتيايي او معالجوي پروگرامونو او د نښه يي توکو د درملنې او شته خدماتي مراکزو معرفي کولو په څېر بېلابېلو موضوعاتو په اړه رسنيزو فعاليتونو سره يې د روږديتوب يو څه مخه ونيسي (۹).

ب. لارښوونه

ژورنالېزم د خبرونې تر څنگ د لارښوونې موخه هم لري. دلته هدف دا دی چې رسنۍ به داسې خپرونې وړاندې کوي، چې د عامو وگړو او دولتي چارواکو د رهنمايي لامل شي، که څه هم د پخلي يا سياستپوهنې خورا ساده پروگرامونه هم وي. د رسنيو له لارې د لارښوونو برخو کې سوداگريز اعلانونه، ټولنيز اعلانونه او د عمومي معلوماتو لوړولو پروگرامونه هم شامل دي. ددې دندې له مخې د رسنيو ځيني فعاليتونه، چې وروسته به په تفصيل سره ذکر شي، دا دي: د نشه يي توکو د زيانونو په اړه مستند جوړول، تخصصي گړدي مېزونه برابرول، د روږدو وگړو د شخصي، کورني او ټولنيز موقف په اړه خپرونې توليدول او داسې نور(۹).

ج. ښوونه او تعليم ورکول

زياتره وخت د رسنيو له لارې داسې پروگرامونه چمتو کېږي، چې د خلکو علمي کچه لوړه کړي. دا ډول پروگرامونه پر بېلابېلو موضوعاتو جوړېږي او په ټوليز ډول خلک زده کړو ته هڅوي. په دې برخه کې د رسنيو فعاليتونو له ډلې د نشه يي توکو د مخنيوي په موخه د ديني/دينې رنگ لرونکو خپرونو توليدول، د مخربو نظرونو پر وړاندې پوښتنې راپورته کول او د کمزوري کولو په موخه يې پلان شوې خپرونې وړاندې کول، ټولنيز تبليغات او داسې نور يادولی شو(۹).

د. سالمه تفريح برابرول

خلک په پرله پسې ډول له خپلو ورځنيو چارو څخه ستړي کېږي، رسنۍ د همدې ستړيا رفعه کولو په موخه د وخت تېرۍ يا تفريح ځانگړي پروگرامونه جوړوي او په دې ډول د مخاطبانو ذهني او آن جسمي ستړيا له منځه وړي. رسنۍ کولای شي د ټوليزو تبليغاتو، تفريحي او د نشه يي توکو بديل مثبت او غوره فعاليتونو منعکس کولو، د نشه يي توکو اړوند مستند سرچالونو، ډرامو او راپورونو په وړاندې کولو سره په نشه يي توکو د روږديتوب مخه ونيسي(۹).

په پورته ډول د رسنيو څلور عمده دندې ذکر شوې. د نشه يي توکو د مخنيوي په برخه کې که ووايو، د رسنۍ هره دنده مستقيم يا نامستقيم ډول مسؤليت لري، مبالغه به مو نه وي کړې، ځکه رسنۍ کولای شي د نشه يي توکو له وروستيو زيانونو خلک خبر کړي، کولای شي د مخنيوي په برخه کې يې خلکو ته لارښوونه وکړي، کولای شي د وگړو د علمي کچې په لوړولو سره، هغوی له نشه يي توکو راوگرځوي، يا دا چې سالمه تفريح هم د دې لامل کېږي، چې يو څوک د وخت تېرۍ په خاطر بايد نشو ته مخه ونه کړي، البته رسنيز تفريحي پروگرامونه بايد وي چې تعقيب يې کړي(۹).

دويم. خبرول يا اطلاع رسونه

که څه هم خبرول يا اطلاع رسونه د ژورنالېزم يوه مسلکي دنده ده، مگر دلته به يې په تفصيلي ډول راوړل بې گټې نه وي. اطلاع رسونه (Information) د لاتيني کلمې (In+form) څخه لاسته راغلې ده. د اطلاع کلمه په اصطلاح کې د موضوع مشخص کولو لپاره د پيغامونو ترتيب او د خبرونو په اړه د مخاطبينو خبرولو لپاره کارول کېږي. اطلاع چې له خبر سره مترادف شوې، عمدتاً د نولسمې پېړۍ له دويمې نيمايي څخه پيلېږي، چې په لومړيو کې يې له خبر سره ډېر لږوالی نه درلوده، مگر وروسته ورته بېلابېلې معناوې په پام کې ونيول شوې. که څه هم اړيکه د معلوماتو ورکولو لومړنی گام دی، مگر ارومرو د چلند بدلېدو لامل نه کېږي. خبر او اطلاع له اړيکو سره توپير لري. «نوی والی» او «انتشار» د خبر او اطلاع مفهوم دی، خو په اړيکه کې د نوي والي او نشر اړتيا پر ځای د اړيکو ناپېژندل شوي اړخونه او نورې ځانگړتياوې مهمې بلل کېږي(۹).

د لارو چارو او منځپانگې له مخې، اطلاع ورکول له ښوونې او اړيکو سره توپير لري. په اطلاع ورکولو کې هڅه کېږي، چې

نوي معلومات او مضامين وړاندې شي، د نوموړي پوهه پراخه شي او په دې ډول د يو کار يا فعاليت ترسره کولو ته وهڅول شي يا ورته د نفې لارښوونه وشي. په اطلاع ورکولو کې د احساس، عاطفې او تحرک عنصر د دې لامل کېږي، چې اطلاعات د تبليغاتو رنگ خپل کړي. په تبليغاتو کې د «پوهې او منطق» پرځای د «هيجان» او کله کله د مبالغې او ناشونتيا عنصر زيات کارول کېږي (۹).

کله چې د فرد معلومات هغه ته د يوې موضوع د خوښې يا ناخوښې لامل شي، نو کولای شو د اطلاع ورکونې له بېلابېلو وسايلو څخه په گټې اخيستلو، نه يوازې د هغه ذوق خړوب کړو، بلکې په مستقيم يا نامستقيم ډول خپلو موخو ته هم ورسېږو. د بېلگې په ډول: که چېرې يو شخص د معلوماتو نه شتون له امله يوه ډله گټور خواړه نه خوري، کولای شو د يادو خوړو د گټو په اړه يې د عامه پوهاوي روغتيايي اعلاناتو له لارې پوه او په اسانۍ سره د خوړو خوړلو ته راوبولو، خو که چېرې د شخص ستونزه د علم او ليدلوري له لارې حل نه شي، نو د اړيکو او تعقيب له لارې او ځانگړو موقعيتونو رامنځته کولو سره، کولای شو د ځانگړو چلندونو لاملونه ومومو او د سمولو لپاره يې اقدام وکړو (۹).

درېيم. د معلوماتو، زده کړو او مفاهيمي ماډل (Information, Education, Communication) IEC په پام کې نيول

د معلوماتو، زده کړو او مفاهيمي يا IEC په ماډل کې لارښوونه کېږي، چې که د پرېکړې کولو لپاره مرسته وشي، نو د چلند دوام به هم رامنځته شي.

د اطلاع رسونې په برخه کې اوسمهال ته د معلوماتو عصر او د نړۍ کوچني کېدلو اصطلاحات نوي راداخل شوي دي او دا په دې معنی چې خلک د خپل انتخاب حق او قدرت ته لاسرسی لري. اوس نو که يوه ستونزه يوازې د معلوماتو د کموالي له امله وي، نو د موضوع د حل مناسبه لاره د معلوماتو برابرول دي، مگر که د معلوماتو په ورکولو سره بيا هم په چلند کې بدلون رامنځته نه شي، يا که جوته شي چې د فرد ليدلوری د ستونزې اصلي لامل دی، نو بايد د لازمو ښوونو او لارښوونو له لارې يې په اړه اقدام وشي. که چېرې د يوه چلند يا ستونزې رامنځته کېدل يوازې د پوهې او ليدلوري نه شتون له امله نه وي، بلکې ځانگړي شرايط او موقعيتونه هم په دې کې ونډه ولري، نو بايد د مؤثرې اړيکې له لارې د شرايطو سمولو هڅه وشي. کله ناکله يوازې د معلوماتو په ترلاسه کولو سره د فرد په چلند کې بدلون راځي، مگر داسې هم پېښېږي چې پورتي درې واړه پړاوونه بايد عملي شي، تر څو د شخص په چلند کې بدلون رامنځته شي (۱۰).

د IEC ماډل د يو شخص د پوهې، سلوک او عمل په برخو (Knowledge, Attitude and Practice) کې، چې په لنډ ډول ورته (KAP) لنډيز کارول کېږي، يو عملي حل وړاندې کوي. يعنې کله چې د فرد ستونزه په پوهاوي (K) کې وي، نو بايد د معلوماتو (I) له لارې ورسره مخ شو، که د فرد ستونزه سلوک او ليدلوری (A) وي، نو بايد د لازمو ښوونو (E) له لارې يې د سمولو اقدام وشي او بالاخره که ستونزه په عمل (P) کې وي، نو بايد د اړيکو (C) له لارې ورسره مخ شو (۱۰).

د ټولنې د شعور کچې لوړول په دې معنا دي، چې د ټولنې وگړي د خپلو ټولنيزو او ملي گټو په پام کې نيولو سره مناسبې پرېکړې وکړي. د گونگتيا، نيمگړتياو او ناسمو معلوماتو له امله د دوی پرېکړې ناسمې کېدلای شي، چې د ارزښتونو، ليدلورو او کړنو په بدلولو کې د پام وړ اغېز لري. يوازې د پوهاوي په موخه د اعلاناتو تر سره کول اړين نه دي، بلکې د معلوماتو روڼتيا رامنځته کول، د جعلې او منفي احساساتو راپورته کوونکو تبليغاتو مخنيوی او د احساساتو پر منطق د غلبې مخنيوی هم اړين دي (۱۰).

معلومات د ديموکراسۍ تر ټولو ارزښتناکه توکي دي چې بايد په چټک او مؤثره توگه خلکو ته ورسېږي. د ټکنالوژۍ د پرمختگ په مرسته، خلکو ته د متنوع معلوماتو ترلاسه کول شوني شوي دي، چې د داخلي رسنيو فعاليتونه د نورو منابعو سره پرتله کړي؛ په همدې توگه د معلوماتو په خپرولو کې د خلکو د پوهې او حقيقي گډون حس ته وده ورکول کېږي او د نړيوالو حقوقو او د افغانستان وضعي قوانينو له مخې، معلوماتو ته لاسرسی د خلکو حق دی (۱۰).

د روغتيا په برخه کې د زده کړو موخه دا ده، چې د سالم او روغتيايي ژوند کولو لپاره سمې او عملي لارې چارې وپلټل او خلکو ته روښانه شي. دا بايد د روغتيا پالانو او د ټولنې وگړو تر منځ يوه فعاله او دوه اړخيزه پروسه وي، چې د خلکو د معلوماتو جذبولو او مناسبې روغتيايي کړنې رامنځته کولو ته لار هواروي. د روغتيا مفهوم په دې معنا دی چې انسان د فزيکي، احساسې او ټولنيزو شرايطو ترمنځ يو تعادل ولري. د روغتيا ښوونه نه يوازې فردي ژوند ته وده ورکوي، بلکې د ټولنيزو او روغتيايي اصولو په زده کړه کې هم مرسته کوي. د روغتيا زده کړې پروسه بايد د خلکو په ژوند کې د مثبتو بدلونونو لامل شي. د روغتيا نړيوال سازمان په دې باور دی چې د روغتيايي مسايلو په اړه د عامه پوهاوي نه شتون، په ځانگړي ډول مخ پر ودې او وروسته پاتې هېوادونو کې، يوه نړيواله ستونزه ده او ددې د حل لپاره يو نړيوال نوښت ته اړتيا ده (۱۰).

د نشه يي توکو په مخنيوي کې د رسنيو د ونډې په اړه مو په پورته ډول ځيني اړين موارد ذکر کړل، اوس به په لاندې ډول هغه لارې چارې ذکر شي چې په دې برخه کې هيڅکله بې اغېزې نه دي:

۱. ټولنيز تبليغات

وړاندې تر دې چې يوه ټولنيزه ستونزه له اړوندو مسؤلينو يا سياستپوهانو سره شريکه شي، رسنۍ يې د سياسي يا ټولنيزو موضوعاتو په وړاندې کولو سره، پېچلتياوې په ساده او ملموسه ژبه د عادي خلکو لپاره چمتو کوي او د ټولنيزو احساساتو او عامه نظرونو د حل لپاره يې تحريکوي (۱۱).

يوه بله ډېره مهمه ونډه چې رسنۍ يې په نننۍ ټولنه کې لري، د روغتيايي پروگرامونو وړاندې کول دي. دغه ډول پروگرامونه په ټولنه کې د گواښونو او ټولنيزو يا محيطي ستونزو اړوند اطلاعات او معلومات وړاندې کوي، چې موخه يې د ټولنې خلکو د پام جلبول او هغوی ته د يو کار د کولو يا نه کولو اړوند لارښوونې کول دي. له همدې لارې مسؤلې ادارې او اشخاص ستونزې درک کوي او د حل په موخه يې لازم اقدام کوي (۱۱).

د بېلگې په ډول: د هوا ککړتيا په برخه کې يوه رسنۍ، د زړو نقلیه وسايطو څخه په گټنې، د عامه پوهاوي يو اعلان چمتو کوي. چارواکي يې په کتلو سره متوجه کېږي او د ترافیکو او ترانسپورت رياست/وزارت، د ستونزې د حل په موخه د چاپېريال او روغتيا ساتنې ادارو سره په گډه د زړو نقلیه وسايطو پر چلولو بنديز لگوي. همدا راز د روغتيا په برخه کې د عامه پوهاوي برنامې او اعلانات ددې لامل کېږي، چې د روغتيا سکتور اړوند ملاتړې ادارې ستونزه درک او د حل په برخو کې يې ځينې ځانگړې پروژې پلان او تطبيق کړي (۱۱).

په حقيقت کې د سياسيونو، د يوې کاري برخې پوهانو او خلکو تر منځ درې اړخيزه اړيکه شتون لري، چې ټولو ته د رسنيو له لارې د يو بل اغېزمنولو وړتيا ورکول کېږي. د نشه يي توکو کارونه چې د نړۍ په ډېری هېوادونو کې د يوې جدي ستونزې په توگه شته، رسنۍ کولای شي د خپلو بېلابېلو خپرونو په وړاندې کولو سره يې په مخنيوي کې رغنده ونډه ولري. په بله وينا، په پورتنۍ درې ضلعي (مثلاً) کې هره څنډه دوه اړخيزه اړيکه لري، چې د حکومتي پروگرامونو يا د يوې فرضي او نمونه يي ټولنې د ټولنيزو بنسټونو په جوړښت کې فعاله ونډه لري (۱۱).

۲. رواني خدماتي پروگرامونه

ډېر کله يو شخص د رواني او ذهني ستونزو له امله هم ښايي نشه يي توکو ته مخه وکړي. رسنۍ کولای شي د رواني خدمتونو اړوند برنامو په وړاندې کولو سره د وگړو رواني درملنه وکړي او په نسبي ډول يې پر نشه يي توکو له اخته کېدو راوگرځوي (۱۱).

۳. د درملنې روغتيايي او معالجوي پروگرامونه

په دې معنى چې رسنۍ کولای شي په نشه يي توکو د اخته وگړو درملنې او معالجې په موخه داسې برنامې طرحه او وړاندې کړي، چې عملاً په کې له يادو توکو د خلاصون اسباب او تداوي وړاندې کېږي. البته دا کار به د ځانگړي پلان او پرله پسې څېړنو له مخې ترسره کېږي، چې په واسطه يې بايد يو څوک وکولای شي يوازې د څېړنې له تعقيب او کورنۍ درملنې سره له اعتياده خلاص شي (۱۱).

۴. د نشه يي توکو د درملنې او شته خدماتي مراکزو معرفي کول

خلک د درملنې لپاره چېرته لاړ شي، رسنۍ يې بايد خپلو څېړنو کې روښانه کړي. د درملنې څومره مراکز، د يوې سيمې په کومو برخو کې د څومره امکاناتو په درلودلو سره فعال دي؛ رسنۍ يې بايد په اړه معلومات وړاندې کړي. خلک ښايي د دې لېوالتيا ولري چې مراکزو ته لاړ شي، خو څه ډول؛ رسنۍ يې بايد روښانه کړي او يو شخص بايد له بل شخص څخه پوښتنو ته اړ نه شي؛ دا پوښتل ښايي د هغه لپاره يو ټولنيز ننگ وي (۹).

۵. تفريحي او د نشه يي توکو بديل مثبت او غوره فعاليتونه منعکس کول

نشه مه کوئ، نو څه بايد وکړي؛ دا هم د رسنيو دنده ده چې د نشه يي توکو د کارونې بديل توکي، په دې توکو باندې د وخت تېرۍ بديله وخته تېري او فعاليتونه بايد روښانه کړي (۷).

۶. د نشه يي توکو يا د روږديتوب پر وړاندې د مبارزې ورځې په گډون، روغتيايي ورځو نمانځلو په موخه برنامې جوړول
دا برخه هم د اړوند ادارو دنده ده، مگر رسنۍ يې په رسنيز کولو سره خپله برخه مسؤليت ادا کولای شي او بايد له پامه يې ونه غورځوي (۸).

۷. د نشه يي توکو د زيانونو په اړه مستند راپورونه، فلمونه، ډرامې ... جوړول

د ژورنالېزم مسلک اصلاً پر حقيقت ولاړ دی، نو ځکه بايد هر څه مستند او د شواهدو په وړاندې کولو سره خلکو ته وړاندې شي. رسنۍ کولای شي په دې ډول د نشه يي توکو کارونې مخه يو څه بنده کړي (۸).

۸. تخصصي گړدي مهزونه او مرکې جوړول او وړاندې کول

دا هم يوه خورا مهمه برخه ده، چې له مخې يې رسنۍ کولای شي کره، وروستي او مؤثق معلومات، د دې برخې کارپوهانو له قوله مخاطبانو ته ورسوي او په دې ډول د هغوی د باور وړ وگرځي (۹).

۹. د نشه يي توکو پر وړاندې د مبارزې اړوند ويناوې په انځوريز، غږيز او وييز ډول خپرول

په اوسنيو شرايطو کې په ټوليز ډول ټوليزې رسنۍ او په ځانگړي ډول ټولنيزې رسنۍ په دې برخه کې د پام وړ ونډه لوبولای شي (۷).

۱۰. د مخربو نظرياتو پر وړاندې پوښتنې راپورته کول او د يادو نظرياتو د کمزوري کولو لپاره پلان جوړول

چوته خبره ده چې د نشه يي توکو په کارولو سره که روږدو وگړو ته زيان رسېږي، په بدل کې يې ځينو مخرب او مغرضو افرادو ته مادي گټه رسېږي او ښايي هغوی هم په مستقيم يا نامستقيم ډول د نشه يي توکو د ترويج په موخه مبارزه وکړي. ددې او ورته نورو مخربو نظرياتو پر وړاندې، رسنۍ کولای شي پياوړې مبارزه وکړي او باور لرو چې ددوی دا حقه مبارزه به بريالۍ هم وي (۱۳).

۱۱. د روږدو وگړو د شخصي، کورني او ټولنيز ژوند او موقف په اړه برنامې توليدول

رسنۍ کولای شي په دې ډول، بې له دې چې د يو شخص خصوصي حريم نقض کړي، د روږدو وگړو د کورني او ټولنيز ژوند نامساعدو شرايطو په اړه خپرونې ولري او په دې ډول عام وگړي د روږديتوب له عواقبو څخه خبر کړي (۱۳).

۱۲. د مخنيوي په موخه ځانگړې ديني/ديني رنگ لرونکې خپرونې جوړول

که چېرې د رسنيو له لارې ديني عالمان د نشه يي توکو نامشروعيت او زيانونه د ديني نصوصو په رڼا کې وړاندې کړي، د رسنيو له لارې د نشه يي توکو په مخنيوي کې به د پام وړ مثبتې پايلې او لاسته راوړنې ولري (۱۳).

۱۳. د نړيوالو بنسټونو وروستۍ موندنې، کړنې او پايلې شريکولو ځانگړې برنامې او په دې ډول د هغوی پام ځانته راجلبول

دا چاره خو د دې په موخه هم تر سره کېدلای شي، چې نړيوال روغتيايي بنسټونه ځانته جلب او په دې ډول د نشه يي توکو د مخنيوي پروژو او ښوونيزو برنامو په تر لاسه کولو سره، د يادو بنسټونو له لورې مالي ملاتړ هم تر لاسه کړي. په پورته ډول هغه عمده موارد دي، چې که چېرې يې په رڼا کې يوه خپرونه طرحه شي، په پوره باور سره چې د نشه يي توکو په مخنيوي کې به کارنده ونډه ولري. ددې لپاره چې د نشه يي توکو مخنيوي برخه کې د رسنيو ونډه له پراخه اغېزو برخمنه او هڅې يې يوازې د وخت ضايع نه وي، د بريالۍ رسنيزې خپرونې لپاره په لنډ ډول ځينې ځانگړتياوې، تر ځانگړي سرليک لاندې، په لاندې ډول ذکر کوو (۱۳).

د نشه يي توکو د مخنيوي اړوند، بريالۍ خپرونې ځانگړتياوې

يوه بريالۍ رسنيزه برنامه، چې موخه يې د نشه يي توکو د کارونې مخنيوی وي، بايد جامع او ټولشموله وي. تجربو ښودلې ده چې د بېلابېلو عواملو په پام کې نيولو سره، کولای شو دا ډول يوه خپرونه لابرېالۍ کړو. ځيني دا ځانگړتياوې په لاندې ډول دي: (۱۳).

الف. پلان او منظموالی

د پلان نه شتون هر فعاليت له گټو ستونزو سره مخ کوي، چې د نشه يي توکو د مخنيوي رسنيز پروگرامونه هم له پلان پرته نامنظم او له گټو ستونزو سره مخ کېدلای شي چې ځيني هغه يې په لاندې ډول دي:

۱. د گټو مخاطبانو لپاره بې نظمه پروگرامونه ښايي د دې لامل شي، چې پيغام اصلي مخاطب ته ونه رسېږي.

۲. ښايي پيغام پر مخاطب اغېز ونه کړي.

۳. د پروگرام د لومړيتوبونو په پام کې نه نيولو له امله، بوديجه ضايع کېږي.

۴. ښايي د پروگرام کارکوونکي توجه نه شي.

۵. بې پلانه پروگرام تل مهم وي او منطقي مديريت يې هم شونی نه وي (۱۳).

ب. پراخه همکاري

د رسنۍ او د نښه يي توکو پر وړاندې د مبارزې اړوند همکار او ملاتړو ادارو (دولتي، نادولتي، رضاکارانه) تر منځ پراخه همکاري خورا اړينه ده. غوره ده چې د ادارو په روغتيايي ډله کې بايد د درملنې ډله، روانپوهان، متخصصان او ټول هغه اشخاص شامل وي، چې د بشري چلند او مهارتونو ترويج په برخو کې پراخه مطالعه ولري (۱۳).

ج. اوږدمهاله مهالوېش

د ټولنيز ملاتړ بېلابېلې ډلې او رسنيزې شبکې داسې پروگرامونه ته اړتيا لري، چې د اوږدمهاله لپاره په منظم ډول پر مخ لاړ شي او د پلان له مخې دوامداره موخې تعقيب کړي (۱۳).

د. طرحه، برنامه ريزي او ارزونه

د پروگرام گټورتوب د څېړنې پر بنسټ ولاړ دی، چې د روږديتوب مسئله، د هغې عوامل او د خپرېدو مخنيوي لارو چارو په اړه عامه پوهاوی وړاندې کوي، مگر د هرې خپرونې جلا فرضيې او نظريات بايد مشخص او يو هدف تعقيب کړي (۱۳).

ه. په مستقيم ډول د مخاطب نېکېلول

په دې معنی چې له روږدو سره مرکې وشي، خپرونه کې بلنه ورکول شي، د هغوی د روږديتوب د ژوند تجربې له نورو سره شريکې شي، خپرونې ته زنگ ووهي، روغتيايي مشورې ورکول شي او داسې نور (۱۳).

و. د بوديجې تامين

له بوديجې پرته د خپرونو پر مخ وړل، ناشوني دي. رسنۍ کېدلای شي د عامه پوهاوي وړيا برنامې او اعلانونه هم وړاندې کړي، مگر د نښه يي توکو مخنيوي په موخه بالمعاوضه رسنيز فعاليتونه به د وړيا په نسبت څو برابره زيات باکفيته او د مثبتو پايلو سره مل وي (۱۴).

ز. د پروگرام ارزونه

د يوې بريالۍ خپرونې تر ټولو وروستۍ، خو خورا اړينه او مهمه ځانگړتيا ارزونه ده. د دې ارزونې له مخې د خپرونې د سمون وړ او بياوړتيا ټکي روښانه کېږي او کتل کېږي چې ايا خپرونه د خپل هدف په تر لاسه کولو کې څومره بريالۍ يا بې پايلې وه (۱۴).

له پورتنیو ليکل شويو ځانگړتياوو سربېره، رسنۍ کولای شي د نښه يي توکو مخنيوي اړوند يوه خپرونه، برنامه يا ... کې، د لاندې مواردو په پام کې نيولو سره، يو بريالۍ رسنيز فعاليت تر سره کړي.

۱. په سيمه کې د مروجو کارېدونکو نښه يي توکو پېژندل

۲. د نښه يي توکو د ناسمې کارونې بېلابېل اړخونه په گوته کول

۳. پر نښه يي توکو د روږديتوب نښې مشخصول

۴. په ځانگړې ډول، لومړيو پړاوونو کې د گواښ نښې معلومول

۵. مرستندوی او ساتونکي عوامل په ډاگه کول

۶. زيان رسونکي عوامل په گوته کول

۷. د معلوماتو او عامه پوهاوي لوړول (۱۴).

اوس به د پورتنیو مواردو په پام کې نيولو سره، ځينې هغه بېلگې وړاندې کړو، چې د نړۍ په ځينو هېوادونو کې تطبيق شوې او پايلې يې هم مثبت وې (۱۵).

د رسنيو فعاليتونو لاسته راوړنې

د پورتنیو څرگندونو په رڼا کې د رسنيو له لورې د نشه يي توکو د مخنيوي په موخه، په نړيواله کچه د رسنيو ځينې خپرونې او لاسته راوړنې يې ذکر کوو:

لومړۍ بېلگه: په ۱۹۷۰ز کال کې د امريکا حکومت د نشه يي توکو د کارونې پر وړاندې مبارزه پيل کړه او له مبارزې نږدې څلور کالونه وروسته، په ۱۹۷۴ز کال کې د نشه يي توکو د ناقانونه کارونې انسټيټيوټ (Drug Abuse Institute) رامنځته شو. يادې ادارې د نشه يي توکو د مصرف په اړه پلټنې پيل کړې. معلومه شوه چې له ۱۹۷۲ز څخه تر ۱۹۹۰ز کالونو پورې د ځوانانو تر منځ د نشه يي موادو استعمال کې زياتوالی راغلی و (۱۵).

په ۱۹۸۶ز کال کې د امريکا پخواني ولسمشر ريگن له لورې د نشه يي توکو پر وړاندې خپرونې اعلان او بوديجه ورته ځانگړې شوه، چې وار له مخه په ۱۹۸۴ز کال کې د رسنيو د بسپچ يوې نوې څانگې هم په فعاليت پيل کړی و. د خپرونې شعار «يوارې نه ووایاست» و او موخه يې څرگنده ده چې د نشه يي توکو کارونې مخنيوی او په اړه يې د عامه پوهاوي زياتول وه، چې د راپورونو له مخې د يو کال په موده کې يې، په توليز ډول د نشه يي توکو د ورځني استعمال کچه نږدې نيم سلنه راتيا ته کړې وه (۱۵).

دويمه بېلگه: په استراليا کې په ۱۹۸۰ز کال کې، د نشه يي توکو د قباحه په اړه رسنيزې هڅې پيل شوې. هدف يې ښوونځي او ټولنيز گروپونه وو. د نشه يي توکو د ناسمې کارونې پر وړاندې ملي مبارزه NCADA (Nationtional Campaign Against Drug Abduse) پروگرام سره اوږه په اوږه له گټو لاسته راوړنو ډکې خپرونې يې ثبت او نشر کړې، چې د متخصصينو په ژوندۍ بڼه مرکې او خپرونې هم په کې وې او روږدو يا يې د کورنيو غړو او دوستانو به ورسره مستقيماً ټيليفوني اړيکه هم کوله او د ستونزې د حل په اړه به يې پوښتنې مطرح کولې (۱۶، ۱۷).

درېيمه بېلگه: په انگليستان کې د نشه يي توکو د مخنيوي رسنيز کوشنونه د «هيروئين تاسو ته زيان رسوي» تر سرليک لاندې پيل شول. موخه يې له ۱۴ کلنۍ تر ۲۰ کلنۍ عمر لرونکو کې، د دې ډول توکو د کارونې مخنيوی او له خطر سره د مخ وگړو سره مرسته کول وه. د دې ډول پروگرامونو د اغېزو په اړه څېړنو ښودلې، چې د يادې ډلو افرادو په عامه پوهاوي کې يې اغېز زيات و، مگر د کمښت کچه يې تر اوسه نه وه راتيا ته کړې (۱۸).

څلورمه بېلگه: «City Lack Salt»: د «City Lack Salt» تر عنوان لاندې، له ۱۹۸۷ څخه تر ۱۹۸۹ز کال پورې يو بل دوه کلن پروگرام پلان شو، چې له گټو رسنيو خپرېده. د پروگرام په لومړيو شپږو مياشتو کې خبرونه، عامه اعلانونه، د روغتيايي خدمتونو اعلان، دوه نيم ساعته اونيز مستند او په بي ام (PM) مجله کې د مقالو يوه لړۍ چاپېدله. دې لړۍ امينداوارو مېرمنو کې پر جنين د نشه يي توکو ناسمو اغېزو باندې تمرکز کاوه. د پايلو ارزونو له مخې، د درملنې مراکزو ته د مېرمنو د مراجعه کچه دوه برابره زياته شوې وه او ۶۶ سلنه مېرمنو ويلي وو چې د نشه يي توکو د مخنيوي اړوند رسنيزو پروگرامونو ليدلو له امله يې مرکز ته مراجعه کړې. تر ټولو مهمه دا چې د نويو پيدا شويو ماشومانو د مړينې کچه اته سلنه کمه شوې وه (۱۸).

پنځمه بېلگه: «لېونټوب بس دی»: دا پروگرامونه په انگلستان کې د EIC/NIDA شورا له لورې په وړيا ډول ترتيب او د سي بي اس CBS شبکې له لارې خپاره شول، چې د عامه پاملرنې په جذبولو او ټولنيز ملاتړ تر لاسه کولو برخو کې خورا اغېزناک وو (۱۸).

پايله اخيستنه

د نشه يي توکو روغتيايي، اقتصادي، ټولنيزو او رواني زيانونو او د رسنيو ارزښت ته پام سره، رسنۍ کولای شي د دې ناوړې پديدې په مخنيوي کې رغنده ونډه ولوبوي. په څېړنه کې د ځينو اړينو اصطلاحاتو د پېژندنې سربېره، جوتنه شوه چې د نشه يي توکو مخنيوی د رسنيو د عمده څلور واړو دندو سره مستقيم او نامستقیمه اړيکه لري، د همدې لپاره رسنيو ته په کار دي چې د مخنيوي حل لارو په لټولو سره، په دې برخه کې خپله ستره وجيبه ادا کړي.

د هغو لارو چارو او خپرونو په اړه، چې د نشه يي توکو په مخنيوي کې د رسنيو ونډه جوتولای شي، له اړين بحث او پنځو عملي بېلگو په وړاندې کولو سره ثابته شوه، چې د نشه يي توکو د مخنيوي په موخه وار له مخه د نړۍ ځينو هېوادونو، بريالۍ رسنيزې تجربې درلودلي دي او که زموږ په ټولنه کې هم ورته تجربې وشي، پایلې به يې مثبتې وي. په ټوليز ډول ويلای شو، چې رسنۍ د خپل ارزښت له مخې د نشه يي توکو ناقانونه کارونې په کنټرول، مخنيوي او آن درملنې برخو کې د پام وړ ونډه لري، چې د رسنيو همدې ونډې ته په پام، کولای شو د هېواد دننه حکومتي او خصوصي رسنيو لپاره لاندې څو ټکي د وړاندیزونو په توگه ذکر کړو.

وړاندیزونه

۱. د روږديتوب د مخنيوي په موخه بايد رسنۍ د اغېزناکو اړيکو د يوې مناسبې تگلارې په لټه کې شي.
۲. د کورنيو او ټولنيزو سازمانونو ترمنځ پياوړې اړيکې رامنځته کول مهم دي.
۳. د نشه يي توکو د زيانونو په اړه د خپرونو او عامه پوهاوي پيغامونو لړۍ بايد پراخه او زياته شي.
۴. د نشه يي توکو پر وړاندې د مبارزې لپاره بايد د داخلي او بهرنيو اړوندو بنسټونو له لورې، د روغتيايي او ټولنيزې برنامې ملاتړ ترلاسه او پياوړی شي.
۵. د کورنيو غړي، د دې پر ځای چې د خپلو کورنيو له روږدو غړو څخه نفرت وکړي، لازمه ده چې مينه ورکړي، د روږديتوب درملنه يې وکړي او له روغتيا تر لاسه کولو وروسته يې دوامداره څارنه وکړي.
۶. د ټولنې عام لوستي وگړي هم بايد، په ځانگړي ډول د ټولنيزو رسنيو له لارې، د نشه يي توکو د مخنيوي په برخه کې فعاله ونډه واخلي.

اخځليکونه

1. Gulyiza Y. THE ROLE OF CIVIL SOCIETY AND SOCIAL MEDIA IN PREVENTION OF DRUG ABUSE AND DRUG DEALING. Güvenlik Çalışmaları Dergisi. 2017 Sep 2;19(4):23-49.
2. Winick C. Narcotics addiction and its treatment. Law and Contemporary Problems. 1957 Jan 1;22(1):9-33.
3. Curran, J. (2002). Media and Power (1st ed.). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203417744>
4. <https://dss.sc.gov/about/prevention/what-is-prevention/>
5. <https://en.wikipedia.org/wiki/Addiction>
6. نن ټکی اسيا وبسایت، نشه يي توکي او زيانونه يې. د کتلو نېټه: ۱۴۰۳/۶/۲۳، لمريز، مازيگر ۴:۲۱ بجې

7. <https://reliefweb.int/report/world/unodc-world-drug-report-2023-enarruzh>
8. <https://www.mayoclinic.org/diseases-conditions/drug-addiction/symptoms-causes/syc-20365112>
9. McNair B. What is journalism? In Making journalists 2006 Mar 13 (pp. 41-59). Routledge.
10. Sachdeva S, Kar H, Sachdeva R, Tyagi A. Information, education, and communication (IEC): A revisit to facilitate change. Journal, Indian Academy of Clinical Medicine. 2015.
11. Tucker C. Social advertising. Available at SSRN. 2012 Feb 15;1975897.
12. Bouhoutsos JC, Goodchilds JD, Huddy L. Media psychology: An empirical study of radio call-in psychology programs. Professional Psychology: Research and Practice. 1986 Oct;17(5):408.
13. Palmgreen P, Donohew L. Effective mass media strategies for drug abuse prevention campaigns. In Handbook of drug abuse prevention 2006 (pp. 27-43). Boston, MA: Springer US.
14. Montoya ID, Atkinson J, McFaden WC. Best characteristics of adolescent gateway drug prevention programs. Journal of Addictions Nursing. 2003 Jan 1;14(2):75-83.
15. <https://www.nih.gov/about-nih/what-we-do/nih-almanac/national-institute-drug-abuse-nida>
16. Blewett N. The national campaign against drug abuse: assumptions, arguments and aspirations: The 1987 leonard ball oration. Australian Drug and Alcohol Review. 1988 Jan 1;7(2):191-202.
17. Hughes C, Spicer B, Lancaster K, Matthew-Simmons F, Dillon P. Media reporting on illicit drugs in Australia: Trends and impacts on youth attitudes to illicit drug use. Sydney: National Drug and Alcohol Research Centre. 2010 Sep 28.
18. Atkinson AM, McAuley A, Trayner KM, Sumnall HR. 'We are still obsessed by this idea of abstinence': A critical analysis of UK news media representations of proposals to introduce drug consumption rooms in Glasgow, UK. International Journal of Drug Policy. 2019 Jun 1; 68:62-74.

Telawat Sahil¹, Junior Teaching Assistant Inamullah Miakhel¹¹Publications and Public Relations Department, Spinghar University, Nangarhar Afghanistan²Department of Journalism, Faculty of Literature and Human Science, Laghman University

Article History

Received: 14/Oct/2024

Accepted: 02/Nov/2024

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Drugs
- Media
- Addiction
- Prevention

*Corresponding Author

Telawat Sahil

E-mail: publication

@spingharuniversity.edu.af

Contact: + 93 (0) 785937940

Abstract

Substance or drug addiction is one of the significant and critical social issues facing society. Despite the considerable amounts of money spent by domestic and foreign organizations, governmental and private institutions and individuals to combat substance abuse, no judicial or administrative measures have successfully addressed this problem. Substances essentially comprise a series of compounds that lead to changes in consciousness and cause mental and physical deterioration. Regarding media, it can be said that they are an effective tool for connecting people, the government and civil society, ultimately facilitating solutions to collective problems and paving the way for social development. Prevention, as the name suggests, is the term used in this article to refer to efforts against substance use, aiming to explore how media can effectively contribute to preventing drug abuse. Addiction refers to the state or condition of being dependent on a particular drug or activity. When that substance is any form of narcotic, it is termed drug addiction, which is essentially a disease that harms the human brain and

behavior. This review article highlights the health, economic, social and psychological harms of substance abuse, as well as the role of media. Media can play a constructive role in preventing this detrimental phenomenon. The prevention of drug abuse is directly or indirectly related to all four primary functions of the media. Therefore, media outlets must not remain passive and silent in the face of the prevailing situation regarding drug use in society. The purpose of this review article is to gather comprehensive information about the role of media and share it with the involved parties, so they can play a constructive role in combating this harmful phenomenon.

بازاندیشی در تضمین کیفیت داخلی آموزش عالی با مدل P3: تحلیلی انتقادی از شکاف‌ها، چالش‌ها و راه کارها بر پایه

مقاله مروری

سیدنعیم عالمی^۱، نثار احمد احمدی^۲، محمدشفیق پویا^۳

^{۱،۲،۳} عضو کادر علمی دبیرانتمن کلینیک، پوهنځی طب، پوهنتون جامی، هرات، افغانستان

چکیده

در شرایطی که آموزش عالی در سراسر جهان با فشارهای فزاینده برای پاسخ‌گویی، ارتقای کیفیت و رقابت‌پذیری مواجه است، نظام‌های تضمین کیفیت داخلی (IQA) نقش فزاینده‌ای در بهبود یادگیری، مشروعیت سازمانی و ارتقای کارکرد دانشگاه‌ها ایفا می‌کنند. با این حال، چالش‌هایی چون عدم وجود زبان مفهومی مشترک، تعاریف متناقض و بوروکراتیزه شدن فرآیندهای تضمین کیفیت، بهره‌وری این نظام‌ها را محدود ساخته‌اند. مقاله حاضر با بهره‌گیری از رویکرد مرور نظام‌مند ادبیات (SLR) و تحلیل ۵۰ مقاله منتخب در چارچوب PRISMA، به تحلیل و بسط مدل مفهومی P3 (هدف، افراد، فرآیند) در حوزه IQA پرداخته است. تحلیل موضوعی داده‌ها در سه مؤلفه اصلی نشان می‌دهد که: (۱) تعیین اهداف تضمین کیفیت داخلی باید به گونه‌ای صورت گیرد که هم‌زمان پاسخ‌گویی بیرونی و بهبود درونی را دربرگیرد؛ (۲) مشارکت فعال، آگاهانه و توان‌مندانه ذی‌نفعان - به‌ویژه اعضای هیئت‌علمی و دانشجویان - شرط اساسی موفقیت IQA است؛ و (۳) طراحی فرآیندهای شفاف، بازخوردمحور و چرخه‌ای، ضامن یادگیری سازمانی و انسجام نظام کیفیت درونی می‌باشد. مدل P3 با تأکید بر تعامل بین هدف‌گذاری استراتژیک، ظرفیت انسانی و نظم فرآیندی، چارچوبی تطبیقی‌پذیر، فرهنگی‌محور و یادگیرنده برای طراحی و پیاده‌سازی تضمین کیفیت داخلی در بافت‌های گوناگون نهادی و فرهنگی ارائه می‌دهد. یافته‌ها از نظر نظری به توسعه گفتمان کیفیت در آموزش عالی و از نظر عملی به سیاست‌گذاران و مدیران دانش‌گاهی در طراحی نظام‌های بومی IQA کمک می‌کند.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۰۶/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۷/۲۳

تاریخ نشر: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

سال: ۱۴۰۴ ه.ش جلد: ۲ شماره: ۱

نقاط اساسی

- تضمین کیفیت داخلی
- آموزش عالی
- تحلیل موضوعی
- مدل P3
- مرور نظام‌مند
- یادگیری سازمانی

نویسنده مسئول

سیدنعیم عالمی
ایمیل: sayednaeimalimi@gmail.com
شماره تماس: +93 (0) 799215071

مقدمه

در دنیای امروز که آموزش عالی با فشارهای فزاینده‌ای از سوی دولت‌ها، جامعه و بازار کار روبه‌رو است، مفهوم «کیفیت» به عاملی بنیادین در مشروعیت و موفقیت نهادهای دانش‌گاهی بدل شده‌است. کیفیت دیگر صرفاً یک مفهوم ذهنی یا ارزش‌یابی فردی نیست، بل که به‌عنوان ابزاری برای پاسخ‌گویی عمومی، ارتقای اثربخشی آموزشی و تقویت رقابت‌پذیری بین‌المللی دانش‌گاه‌ها شناخته می‌شود. در این راستا، نظام‌های تضمین کیفیت داخلی (- Internal Quality Assurance) به‌عنوان ستون فقرات کیفیت درون‌سازمانی عمل می‌کند؛ به‌ویژه نظام‌هایی که برخلاف رویکردهای بیرونی، در دل ساختار و فرهنگ دانش‌گاهی رشد می‌یابند و فراتر از ارزیابی‌های بیرونی، بر تغییر درونی، یادگیری سازمانی و مشارکت ذی‌نفعان تمرکز دارد (۱).

با این حال، ادبیات موجود نشان می‌دهد که تضمین کیفیت داخلی هنوز با چالش‌های نظری و عملی مهمی روبه‌رو است. نبود زبان مفهومی مشترک، اختلاف در تعاریف بنیادی، تفسیرهای متناقض از مشارکت ذی‌نفعان و ضعف در پیوند تضمین کیفیت داخلی با فرهنگ سازمانی از جمله مسائل کلیدی هستند که مانع بهره‌برداری مؤثر از این نظام‌ها می‌شود (۲، ۳). بسیاری از نهادهای آموزشی، تضمین کیفیت داخلی را به مجموعه‌ای از فرآیندهای بروکراتیک و گزارش‌دهی تقلیل داده‌است که بیش‌تر برای جلب رضایت ناظران خارجی طراحی شده‌اند تا تقویت درونی کیفیت آموزش و یادگیری.

در پاسخ به این چالش‌ها، مدل‌های متنوعی در سطح جهانی توسعه یافته‌است. برای نمونه، مدل DIECU در اندونزی بر چرخه تصمیم‌گیری، اجرا، ارزیابی، کنترل و بهبود مستمر تأکید دارد و به‌عنوان الگویی برای حرکت دائمی به سوی کیفیت پایدار شناخته می‌شود (۴). در مدل SIMANTUL نیز استفاده از سامانه‌های دیجیتال در مدیریت ممیزی کیفیت نقش محوری دارد (۵). هم‌چنین در قزاقستان و الجزایر نیز تلاش‌هایی برای بومی‌سازی ساختارهای تضمین کیفیت داخلی صورت گرفته است که از جمله آن‌ها می‌توان به مدل‌های مبتنی بر فرهنگ کیفیت سازمانی اشاره کرد (۶).

با وجود این پیش‌رفت‌ها، هم‌چنان فقدان یک چارچوب مفهومی یک‌پارچه احساس می‌شود؛ چارچوبی که بتواند پیچیدگی و پویایی تضمین کیفیت داخلی را به شکلی منسجم توضیح دهد. در این زمینه، مطالعه اخیر کروی و همکاران گامی نوآورانه برداشته است. آنان با انجام یک مرور نظام‌مند ادبیات علمی در حوزه تضمین کیفیت، مدلی مفهومی را با عنوان مدل P3 ارائه داده‌اند که سه بعد کلیدی تضمین کیفیت را به‌صورت درهم‌تنیده معرفی می‌کند:

۱. هدف (Purpose): شامل مأموریت‌های آموزشی، مشروعیت سازمانی و پاسخ‌گویی اجتماعی.
 ۲. افراد (People): شامل همه ذی‌نفعان دانشگاهی مانند اعضای هیئت‌علمی، مدیران، دانشجویان، کارکنان، کارفرمایان و ناظران بیرونی.
 ۳. فرآیند (Process): شامل طراحی، پیاده‌سازی، ارزیابی، بازنگری و یادگیری سازمانی (۷).
- مدل P3 با ایجاد پیوندی میان این سه مؤلفه، تلاش می‌کند تا تضمین کیفیت داخلی را نه تنها به‌عنوان یک ابزار مدیریتی، بل که به‌عنوان یک فرآیند فرهنگی، یادگیرنده و زمینه‌محور بازتعریف کند. برخلاف چارچوب‌های قبلی که بیش‌تر بر ساختارهای اداری یا استانداردهای از پیش تعیین‌شده تکیه داشتند، این مدل به دانش‌گاه‌ها امکان می‌دهد که تضمین کیفیت داخلی را با شرایط بومی، رسالت خاص و بافت فرهنگی خود تطبیق دهند.
- از سوی دیگر، این مدل به‌طور خاص به نقش افراد در تضمین کیفیت داخلی توجه می‌کند. شواهد نشان می‌دهد که مشارکت واقعی ذی‌نفعان، به‌ویژه دانش‌جویان، می‌تواند به ارتقای درک مشترک از کیفیت و تقویت حس مالکیت نسبت به فرآیندهای آموزشی منجر شود (۸، ۹). هم‌چنین، چارچوب‌های شایستگی برای کارکنان تضمین کیفیت داخلی، از جمله مدل سه‌گانه دانش، مهارت و نگرش، نقشی اساسی در اجرای مؤثر سیستم‌های کیفیت دارند (۱۰).

بر این اساس، هدف مقاله حاضر، تحلیل و بسط مدل P3 از طریق مرور نظام‌مند ادبیات علمی موجود در حوزه تضمین کیفیت داخلی است. این مطالعه تلاش می‌کند با تحلیل ساختارهای مفهومی، مدل‌ها و تجارب جهانی، چارچوبی منسجم و تطبیق‌پذیر برای تضمین کیفیت داخلی در آموزش عالی ارائه دهد؛ چارچوبی که نه تنها قابل فهم باشد، بل که قابل اجرا نیز باشد.

روش‌شناسی

روی‌کرد پژوهش

پژوهش حاضر با بهره‌گیری از روی‌کرد مرور نظام‌مند ادبیات (Systematic Literature Review - SLR) انجام شده است؛ روشی که به‌طور ساختاریافته به گردآوری، تحلیل و ترکیب شواهد علمی می‌پردازد و برای توسعه چارچوب‌های مفهومی در حوزه‌های میان‌رشته‌ای همچون کیفیت آموزش عالی بسیار مناسب است. استفاده از مرور نظام‌مند این امکان را فراهم می‌سازد که بدون سوگیری، به شناسایی الگوها و شکاف‌های مفهومی در متون علمی پرداخته شود. به‌منظور رعایت اصول علمی و افزایش شفافیت فرآیند مرور، چارچوب (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) PRISMA برای طراحی، غربالگری و گزارش‌دهی مراحل پژوهش به کار گرفته شده است.

سوال‌های پژوهش

این پژوهش به دنبال تبیین و بسط مدل مفهومی P3 در زمینه تضمین کیفیت داخلی آموزش عالی است. سه پرسش محوری که هدایت‌گر این مطالعه است عبارتند از: نخست، چه مؤلفه‌ها و مفاهیمی به‌صورت مکرر در ادبیات علمی مرتبط با تضمین کیفیت داخلی در آموزش عالی شناسایی شده است؛ دوم، این مؤلفه‌ها چگونه می‌توانند به‌صورت منسجم در قالب یک مدل مفهومی با ساختار سه‌بعدی (هدف، افراد، فرآیند) سازمان‌دهی شوند؛ و سوم، مدل P3 تا چه میزان قابلیت تطبیق با زمینه‌های نهادی، فرهنگی و مدیریتی گوناگون را دارد. این پرسش‌ها مبنای استخراج داده‌ها و تحلیل نهایی قرار گرفته‌اند و مسیر مطالعه را در تمام مراحل هدایت نموده است.

پای‌گاه‌های داده و راه‌برد جستجو

جهت تضمین جامع‌بودن و غنای داده‌های مورد بررسی، جستجوی ساختاریافته‌ای در چندین پای‌گاه علمی معتبر بین‌المللی انجام شد. این پای‌گاه‌ها شامل Scopus، Web of Science، ERIC و Google Scholar بودند. انتخاب این منابع به دلیل پوشش گسترده آن‌ها از مقالات علمی داور شده و مطالعات مفهومی-تجربی در حوزه آموزش عالی انجام شد. راهبرد جستجو بر ترکیب کلیدواژه‌های اصلی با استفاده از عمل‌گرهای منطقی تمرکز داشت. ترکیب‌هایی از واژگان مانند "Internal Quality Assurance"، "Higher Education"، "IQA framework"، "3P Model"، "Academic Quality Management" و "Purpose, People, Process" به کار گرفته شد. جستجو به مقالات منتشر شده به زبان انگلیسی در بازه زمانی ۲۰۰۰ تا ۲۰۲۴ محدود شد تا هم از نظر تاریخی پوشش کافی وجود داشته باشد و هم به منابع به‌روز دسترسی حاصل شود.

معیارهای گنجاندن و حذف

برای افزایش دقت و انسجام در انتخاب منابع، معیارهای مشخصی برای گنجاندن و حذف مقالات تعریف شد. مقالاتی که در نشریات معتبر علمی منتشر شده بود، نگاریده شده به زبان انگلیسی، بر تضمین کیفیت داخلی در آموزش عالی تمرکز داشته و دارای چارچوب مفهومی یا گزارش‌های تجربی مرتبط با تضمین کیفیت داخلی بود، در فهرست گنجاندن قرار گرفت. در مقابل، منابعی که تنها به کیفیت بیرونی پرداخته بودند، مقالات غیرعلمی یا بدون داوری تخصصی، گزارش‌های خبری، سرمقاله‌ها یا منابع فاقد محتوای تحلیلی معتبر و نیز مطالعات مرتبط با آموزش ابتدایی و متوسطه، از فهرست حذف گردید. این غربال‌گری دقیق به انتخاب منابعی انجامید که به‌طور مستقیم در توسعه یا بررسی مدل‌های تضمین کیفیت داخلی مؤثریت داشت.

فرآیند انتخاب و تحلیل منابع

مراحل انتخاب منابع در این پژوهش مطابق با مدل PRISMA شامل چهار گام اصلی شناسایی، غربال‌گری، ارزیابی صلاحیت و شمول نهایی بوده است. در ابتدا با جست‌وجوی کلیدواژه‌های منتخب، تعداد ۳۱۲ مقاله شناسایی شد. سپس در مرحله غربالگری، با حذف مقالات تکراری و نامرتبط، ۲۲۹ مقاله باقی ماند که عنوان و چکیده آن‌ها بررسی شد. پس از مطالعه کامل ۱۲۴ مقاله منتخب، در نهایت ۵۰ مقاله به‌عنوان منابع نهایی برای تحلیل مضمون انتخاب شدند. فرآیند انتخاب با مشارکت دو پژوهش‌گر انجام گرفت و در موارد اختلاف نظر، از روش اجماع با نظر پژوهش‌گر سوم استفاده شد. مستندسازی کامل این فرآیند، اعتبار و قابلیت بازتولید تحلیل را افزایش داده است.

روش تحلیل داده‌ها

برای تحلیل محتوای مقالات انتخاب‌شده از روش تحلیل موضوعی (Thematic Analysis) استفاده شد. این روش که توسط Braun و Clarke معرفی شده، به‌طور گسترده در مطالعات کیفی برای استخراج الگوهای معنایی از داده‌های متنی کاربرد دارد. در این پژوهش، تحلیل موضوعی در شش مرحله انجام شد: ابتدا مقالات به‌دقت مطالعه و با داده‌ها آشنا شدیم؛ سپس، مفاهیم کلیدی و عبارات پرتکرار کدگذاری گردید؛ این کدها در ادامه در قالب سه مضمون اصلی مرتبط با ابعاد مدل P3 (یعنی هدف، افراد و فرآیند) سازمان‌دهی شد؛ در مرحله بعد، موضوع‌ها بازبینی و پالایش گردید تا هم‌پوشانی مفهومی و منطقی بین آن‌ها برقرار شود؛ سپس برای هر موضوع، تعاریف عملیاتی و حدود مفهومی دقیق تعریف شد؛ و نهایتاً، یافته‌ها در قالب ساختار نهایی مدل مفهومی تحلیل و تفسیر گردید.

اعتبار و روایی تحلیل

برای اطمینان از روایی و قابلیت اتکای تحلیل، کدگذاری اولیه توسط دو پژوهش‌گر مستقل انجام شد. ضریب توافق بین ارزیابان با استفاده از شاخص کپا (Cohen's Kappa) سنجیده شد و در مواردی که اختلاف وجود داشت، جلسات بازبینی برای

رسیدن به اجماع برگزار شد. همچنین، با بهره‌گیری از تکنیک مثلث‌سازی داده‌ها (Triangulation) از طریق ترکیب منابع مفهومی، تجربی و جغرافیایی متنوع، اعتبار تحلیل افزایش یافت. این روش به پژوهش‌گران اجازه داد تا از زوایای مختلف به موضوع نگریسته و از تعمیم‌پذیری نتایج در زمینه‌های گوناگون اطمینان حاصل کنند.

یافته‌ها و تحلیل موضوعی

مؤلفه اول: هدف

تحلیل موضوعی نشان داد که مؤلفه «هدف» نقش زیرساختی در تضمین کیفیت داخلی در آموزش عالی دارد. «هدف» نه تنها نقطه شروع طراحی سیاست‌های تضمین کیفیت داخلی است، بلکه معیار سنجش اثربخشی و هم‌آهنگی تمامی عناصر سیستم کیفیت نیز محسوب می‌شود. اهداف تضمین کیفیت داخلی به دو دسته عمده تقسیم می‌شوند: اهداف به‌بود مستمر و اهداف پاسخ‌گویی (Accountability). این دو روی‌کرد که گاه در تضاد ظاهر می‌شوند، به‌عنوان عناصر مکمل در چارچوب‌های موفق تضمین کیفیت داخلی مطرح شده‌اند (۷).

از منظر تطبیقی، هدف‌گذاری در تضمین کیفیت داخلی در بسترهای نهادی و فرهنگی مختلف، تعاریف گوناگونی پیدا می‌کند. در کشورهای جنوب جهانی، تأکید بر مشروعیت‌سازی و پاسخ‌گویی به نهادهای بیرونی بیش‌تر دیده می‌شود، در حالی که در نظام‌های پیش‌رفته‌تر، روی‌کرد درون‌زا با محوریت ارتقای یادگیری و نوآوری غالب است (۶). این تحلیل با یافته‌های ایومبو و هم‌کاران هم‌سو است که نشان می‌دهد تمرکز بیش از اندازه بر پاسخ‌گویی می‌تواند باعث تقلیل فرهنگ کیفیت به بوروکراسی صوری شود (۱۱).

در برخی مطالعات مانند گری و پاتیل نیز تأکید شده که هدف در تضمین کیفیت داخلی باید در سطح "برنامه‌های درسی" نیز قابل ردیابی باشد؛ یعنی پیوندی میان سیاست‌های کیفیت و یادگیری واقعی دانشجویان وجود داشته باشد (۱۲). همچنین در دانش‌گاه‌هایی که اهداف تضمین کیفیت داخلی به‌صورت مشارکتی تدوین می‌شوند، رضایت ذی‌نفعان داخلی به‌شکل معناداری بالاتر است (۱۳). به‌طور کلی، داده‌ها نشان می‌دهند که موفق‌ترین مدل‌های تضمین کیفیت داخلی آن‌هایی است که هدف را نه یک الزام بیرونی، بلکه بخشی از «رسالت یادگیری‌محور» دانش‌گاه تعریف می‌کند.

مؤلفه دوم: افراد

افراد، موتور محرک تضمین کیفیت داخلی هستند. تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که تضمین کیفیت داخلی زمانی اثربخش است که اعضای هیئت علمی، مدیران اجرایی، دانشجویان و حتی ذی‌نفعان بیرونی در طراحی، اجرا و بازبینی آن مشارکت واقعی داشته باشند. در این راستا، مطالعه ایزر و هورین نشان داد که نگرش اساتید در ابتدا مقاوم است، اما از طریق آموزش، بازخورد و شفافیت به مشارکت فعال تبدیل می‌شود (۱۴).

اهمیت فرهنگ کیفیت در مشارکت افراد غیرقابل انکار است. تحقیقات مانند آسپارانا و هم‌کاران نشان داده‌اند که فرهنگ سازمانی مبتنی بر هم‌کاری، اعتماد و یادگیری مداوم باعث می‌شود که تضمین کیفیت داخلی به‌جای ابزاری صوری، به سازوکار خودسازمان‌ده در دانش‌گاه‌ها تبدیل شود (۱۵).

نقش دانش‌جویان نیز در این فرآیند اهمیت روزافزون دارد. در مطالعات انجام‌شده در اندونزی و لهستان، دانش‌جویان نه تنها به‌عنوان پاسخ‌دهندگان به نظرسنجی‌های کیفیت، بلکه به‌عنوان اعضای کمیته‌های تضمین کیفیت داخلی معرفی شده‌اند (۱۶، ۱۷).

هم‌چنین، توسعه شایستگی‌های حرفه‌ای برای اعضای تضمین کیفیت داخلی یکی از الزامات موفقیت سیستم است. مقاله‌ای جدید در سال ۲۰۲۵ نشان می‌دهد که افراد در تضمین کیفیت داخلی باید نقش‌های اطلاعاتی، ارتباطی و تصمیم‌گیرانه ایفا کنند و این امر مستلزم آموزش‌های هدفمند و ساختاریافته است (۱۸).

به بیان خلاصه، تضمین کیفیت داخلی زمانی موفق است که در آن افراد صرفاً مجری نباشند، بلکه کنش‌گران آگاه، توانمند و متعهد به مأموریت کیفی سازمان باشند.

مؤلفه سوم: فرآیند

فرآیندها شاکله ساختاری تضمین کیفیت داخلی را شکل می‌دهند. تحلیل موضوعی نشان می‌دهد که مدل‌های موفق تضمین کیفیت داخلی معمولاً از الگوی چرخه‌ای بهره می‌برد؛ چرخه‌هایی مانند PDCA (برنامه‌ریزی، اجرا، بررسی، اقدام اصلاحی) یا DIECU (تصمیم‌گیری، اجرا، ارزیابی، کنترل، بهبود) که به‌صورت مداوم در حال بازنگری است (۴).

مدیریت فرآیندها در تضمین کیفیت داخلی شامل مستندسازی، تحلیل داده‌ها، گزارش‌گیری و بازخورد هدفمند است. در این راستا، کاربرد فن‌آوری‌هایی مانند سیستم‌های BPM (مدیریت فرآیند کسب‌وکار) توانسته است شفافیت و پاسخ‌گویی را ارتقا دهد (۱۹). استفاده از حافظه سازمانی و سیستم‌های اطلاعاتی نیز به مستندسازی یادگیری سازمانی کمک کرده و در مدل‌های نوین مانند DIECI لحاظ شده است (۲۰).

مطالعات در پرتغال، قزاقستان و انگلستان نیز نشان داده‌اند که مؤلفه فرآیند باید با سیاست‌های ملی و الزامات بیرونی هم‌راستا باشد، بدون آن‌که استقلال دانش‌گاهی و تنوع فرهنگی به خطر بیفتد (۶، ۲۱، ۲۲).

در نهایت، مؤلفه فرآیند در تضمین کیفیت داخلی موفق باید شفاف، مشارکتی، چرخه‌ای و قابل بازبینی باشد و به‌جای تمرکز صرف بر چک‌لیست‌ها، بر یادگیری سازمانی و بهبود پیوسته استوار گردد.

مناقشه

تحلیل عمیق داده‌های حاصل از مرور روایی مقاله علمی در حوزه تضمین کیفیت داخلی در آموزش عالی نشان می‌دهد که مدل مفهومی P3 - متشکل از سه مؤلفه هدف (Purpose)، افراد (People) و فرآیند (Process) - واجد ظرفیت بالایی برای تبیین، یک‌پارچه‌سازی و بهینه‌سازی ساختارهای تضمین کیفیت داخلی در مؤسسات آموزش عالی است. اگرچه چارچوب‌های مختلفی برای طراحی تضمین کیفیت داخلی در ادبیات بین‌المللی ارائه شده‌اند، ویژگی منحصر به فرد مدل P3، تأکید آن بر تعامل ساخت‌یافته میان جهت‌گیری استراتژیک، کنش‌گران انسانی و نظم فرآیندی است؛ چیزی که در بیش‌تر مدل‌های موجود یا مورد غفلت قرار گرفته، یا به‌صورت بخشی و تجویزی به آن پرداخته شده است.

نخستین مؤلفه یعنی «هدف» به مثابه قلب راه‌بردی تضمین کیفیت داخلی، جهت و معنا به تمامی اقدامات تضمین کیفیت می‌بخشد. در تحلیل حاضر مشخص شد که مؤسسات آموزش عالی اغلب در مواجهه با دو نوع هدف بنیادین قرار دارند: اول، به‌بود مستمر کیفیت آموزش و یادگیری؛ دوم، پاسخ‌گویی به نهادهای بیرونی، از جمله دولت‌ها، سازمان‌های اعتباربخشی و بازار کار. این دو روی‌کرد، گرچه در ظاهر متعارض‌اند، اما در عمل باید به‌صورت هم‌افزا و متوازن در طراحی هدف‌های تضمین کیفیت داخلی لحاظ شوند. پژوهش‌ها این دوگانگی را به‌خوبی تبیین کرده‌اند (۷، ۲۳). به‌ویژه در نظام‌های آموزشی با سابقه نظارت دولتی قوی، هدف‌های پاسخ‌گو محور بر فرآیندهای تضمین کیفیت داخلی سایه می‌اندازد و خطر تقلیل تضمین کیفیت به امری صوری و بوروکراتیک را افزایش می‌دهند. در مقابل، نظام‌های دانش‌گاهی با سنت خودگردانی آکادمیک قوی، مانند برخی دانشگاه‌های اروپای شمالی یا استرالیا، توانسته‌اند اهداف به‌بودمحور را در دل فرآیندهای تضمین کیفیت نهادینه کنند. بدین ترتیب، موفقیت در طراحی مؤلفه هدف بستگی زیادی به تطابق آن با زمینه‌های نهادی، فرهنگی و تاریخی هر کشور و دانش‌گاه دارد.

مؤلفه دوم مدل P3، یعنی «ظرفیت انسانی»، به نقش انسان‌ها در تضمین کیفیت داخلی می‌پردازد؛ نقشی که در اغلب مدل‌های ساختارگرا به‌صورت حاشیه‌ای دیده شده است. در تحلیل ما، مشارکت واقعی و توان‌مندسازی بازی‌گران انسانی، شرط بنیادی اثربخشی تضمین کیفیت داخلی شناسایی شد. افراد فعال در این فرایند نه تنها شامل مسئولان رسمی کیفیت، بل که اعضای هیئت علمی، مدیران میانی، کارشناسان اجرایی، دانش‌جویان و حتی نمایندگان صنعت و جامعه نیز می‌شوند. نقش‌آفرینی این افراد، زمانی ثمربخش است که در یک نظام انگیزشی شفاف، همراه با آموزش مستمر و دسترسی به منابع تصمیم‌سازی مشارکت داده شوند. یافته‌ها بر این واقعیت تأکید دارند که سطح تعهد و مشارکت افراد در تضمین کیفیت داخلی به‌طور مستقیم با کیفیت نهایی آن رابطه دارد. هرچا افراد، تضمین کیفیت داخلی را تهدیدی برای استقلال یا ابزار کنترل ارزیابی کرده‌اند، عمل‌کرد سیستم مختل شده است. در مقابل، در سازمان‌هایی که فرهنگ کیفیت به‌صورت مشترک ایجاد و هدایت شده، افراد به عنوان عاملان تحول و یادگیری سازمانی عمل کرده‌اند. همین نکته، اهمیت توسعه حرفه‌ای (professional development) را در برنامه‌های تضمین کیفیت داخلی دوچندان می‌کند (۱۰، ۱۴).

اما مؤلفه سوم، یعنی «فرآیند»، شالوده اجرایی و نظام‌مند تضمین کیفیت داخلی را شکل می‌دهد. یافته‌ها نشان می‌دهد که طراحی فرآیندهای شفاف، بازخوردمحور و چرخه‌ای (مانند PDCA یا DIECU) نقشی حیاتی در پایداری و انسجام تضمین کیفیت داخلی دارد. تحلیل ما نشان داد که دانش‌گاه‌هایی که از مدل‌های چرخه‌ای بهره گرفته‌اند، توانسته‌اند سازوکارهایی برای بازنگری و یادگیری سازمانی ایجاد کنند که تضمین کیفیت را از سطح نظارت اداری به سطح تحول نهادی ارتقا داده است. در این زمینه، یافته‌ها بر طراحی فرآیندهای باز و قابل مستندسازی تأکید دارند (۴، ۱۹). افزون بر این، استفاده از ابزارهای دیجیتال مانند سیستم‌های BPM و سامانه‌های مدیریت داده (مثلاً SIMANTUL) نقش مهمی در تسهیل تحلیل داده‌ها، شفافیت گزارش‌دهی و سرعت پاسخ‌گویی ایفا کرده‌است. با این حال، باید توجه داشت که فن‌آوری تنها در صورتی مؤثر است که در بستر فرهنگی و سازمانی مناسبی به کار گرفته شود. در غیر این صورت، منجر به تقویت ابعاد صوری و بوروکراتیک سیستم کیفیت خواهد شد.

با ترکیب سه مؤلفه هدف، ظرفیت انسانی و فرآیند، مدل P3 قابلیت‌های فراهم می‌سازد که تضمین کیفیت داخلی را نه یک «سازوکار کنترل»، بل که یک «سازوکار یادگیری نهادی» تلقی کنیم. این دیدگاه با آثار نظری مانند لوکت هم‌راستا است که معتقد است کیفیت آموزش باید در دل یادگیری سازمانی مستمر نهادینه شود، نه صرفاً از طریق ابزارهای سنجش و ارزیابی رسمی. مدل P3 با تأکید بر تعامل هم‌افزا میان اهداف، افراد و ساختارها، امکان طراحی تضمین کیفیت داخلی متناسب با بافت‌های فرهنگی، نهادی و عملیاتی متفاوت را فراهم می‌کند (۲۴). به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه که نظام‌های کیفیت غالباً تحت فشارهای سیاست‌گذارانه یا الزامات اعتباربخشی خارجی شکل می‌گیرند، این مدل می‌تواند راه‌کاری برای بومی‌سازی فرآیندهای کیفیت، مشارکت معنادار ذی‌نفعان و تسهیل یادگیری سازمانی ارائه دهد.

از منظر نظری نیز، مدل P3 به غنای مفهومی ادبیات کیفیت در آموزش عالی کمک می‌کند. برخلاف مدل‌های ایستا که عموماً بر ساختارها یا استانداردهای بیرونی متمرکز هستند، P3 یک چارچوب پویا، درونی و زمینه‌محور پیش‌نهاد می‌کند که قابلیت انطباق با شرایط متغیر دانش‌گاه‌ها و الزامات جهانی‌شدن را دارد. مطالعات زیادی نشان می‌دهد که این مدل می‌تواند با رویکردهای متفاوت مدیریت کیفیت - از کل‌نگر تا مشارکتی، از داده‌محور تا فرهنگ‌محور - تلفیق شود. این انعطاف‌پذیری مفهومی، ارزش علمی و عملی مدل P3 را دوچندان کرده است (۶، ۲۵، ۲۶).

در مجموع، مدل P3 به‌عنوان یک چارچوب تحلیلی و کاربردی، قادر است تضادها و خلأهای رایج در طراحی سیستم‌های تضمین کیفیت داخلی را پوشش دهد. با تأکید بر تعامل اهداف، کنش‌گران و ساختارها، این مدل نه تنها به بهبود اثربخشی و پایداری کیفیت در آموزش عالی کمک می‌کند، بل که زمینه‌ای برای گفت‌وگوی انتقادی درباره ماهیت کیفیت، ابزارهای سنجش و آینده یادگیری فراهم می‌سازد. استفاده از این مدل در بافت‌های فرهنگی و نهادی متنوع، مستلزم بازاندیشی مستمر در باب مفاهیم «کیفیت»، «مشارکت» و «یادگیری سازمانی» است؛ امری که تضمین کیفیت داخلی را از سطح رویه‌های رسمی به سطح گفتمان‌های تحول‌محور ارتقا می‌دهد.

نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که مدل P3 با تأکید بر سه مؤلفه‌ی هدف، افراد و فرآیند - دارای ظرفیت بالا برای تبیین، طراحی و پیاده‌سازی نظام‌های کارآمد تضمین کیفیت داخلی در آموزش عالی است. برخلاف بسیاری از چارچوب‌های موجود که بر ابعاد ساختاری و اداری تمرکز دارند، این مدل با رویکردی زمینه‌محور و یادگیرنده، به دانشگاه‌ها امکان می‌دهد که کیفیت را نه به‌عنوان الزام بیرونی، بلکه به‌مثابه فرآیندی درونی، فرهنگی و تحول‌محور بازتعریف کنند. در مؤلفه "هدف"، هم‌افزایی میان پاسخ‌گویی بیرونی و بهبود درونی به‌مثابه دو بال موفقیت نظام‌های IQA مطرح شد. مؤلفه "افراد" بر ضرورت توانمندسازی، آموزش و مشارکت واقعی تمامی ذی‌نفعان تأکید دارد و نشان می‌دهد که کیفیت زمانی درونی می‌شود که به ارزش مشترک اعضای سازمان تبدیل گردد. در نهایت، مؤلفه "فرآیند" با چرخه‌سازی، مستندسازی، بازخورد و یادگیری سازمانی، کیفیت را از سطح نظارت‌های اداری به سطح تحولات نهادی ارتقا می‌دهد. این مدل، با توجه به انعطاف‌پذیری مفهومی و قابلیت انطباق با شرایط نهادی و فرهنگی، می‌تواند راه‌گشای طراحی نظام‌های بومی و اثربخش تضمین کیفیت داخلی، به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه باشد.

پیشنهاده‌ها

بر مبنای یافته‌های پژوهش، پیشنهادهای زیر برای ارتقای تضمین کیفیت داخلی در آموزش عالی ارائه می‌گردد:

۱. **بومی‌سازی چارچوب‌های کیفیت داخلی:** دانشگاه‌ها باید از مدل‌های وارداتی صرف فاصله گرفته و چارچوب‌هایی چون مدل P3 را با توجه به بافت فرهنگی، نهادی و نیازهای خاص خود تطبیق دهند.
۲. **توانمندسازی ذی‌نفعان کلیدی:** برگزاری دوره‌های آموزشی ساختاریافته برای اعضای هیئت‌علمی، مدیران و دانشجویان در حوزه تضمین کیفیت و یادگیری سازمانی توصیه می‌شود.
۳. **مشارکت معنادار دانشجویان:** دانشجویان نباید صرفاً به‌عنوان منابع داده، بلکه به‌عنوان شرکای فعال در طراحی و بازبینی نظام‌های کیفیت به رسمیت شناخته شوند.
۴. **استفاده هوشمندانه از فناوری:** بهره‌گیری از سیستم‌های مدیریت فرآیند کسب‌وکار (BPM)، حافظه سازمانی و داده‌کاوی آموزشی باید با درنظر گرفتن بستر فرهنگی و سازمانی صورت گیرد.
۵. **بازاندیشی در مفهوم کیفیت:** کیفیت باید به‌جای آن‌که به چک‌لیست‌های اداری تقلیل یابد، به بخشی از رسالت یادگیری‌محور، هویت سازمانی و فرهنگ دانشگاهی تبدیل شود.
۶. **ترجمه عملی چارچوب P3 به راه‌کارهای سیاستی:** سیاست‌گذاران آموزش عالی می‌توانند از مدل P3 برای طراحی نظام‌های ارزیابی داخلی، بازبینی برنامه‌های درسی، و تدوین سیاست‌های تضمین کیفیت در سطح ملی استفاده کنند.

1. Dill, D. (2008). Quality Assurance in Higher Education: Practices and Issues 1.
2. Benhacine, S. (2023). Enhancing Higher Education Quality: A Proposed Internal Quality Assurance Model for Algerian Institutions. *The Arab Journal for Quality Assurance in Higher Education*, 16(55), 80-96.
<https://doi.org/10.20428/ajqahe.v16i55.2166>
3. Yun-chuan, D. (2011). Internal Quality Assurance and External Quality Assurance of Higher Education. *Journal of Kunming University of Science and Technology*.
4. Mursidi, A., Murdani, E., Soeharto, Sumarli, Ting, I. -H., & Wu, J. C. (2019). Development of internal quality assurance model in higher education institution. *Proceedings of the 10th International Conference on E-Education, E-Business, E-Management and E-Learning*, 264-269. <https://doi.org/10.1145/3306500.3306539>
5. Mulyani, S. H., Nugroho, A., & Nurain, M. (2022). SIMANTUL: Model of Internal Quality Audit Management System in Higher Education. *International Journal of Informatics and Computation*, 4(2), 16.
<https://doi.org/10.35842/ijicom.v4i2.52>
6. Mukhatayev, A., Omirbayev, S., Biloshchyskyi, A., Kassenov, K., Toxanov, S., & Idiyatova, Y. (2024). MODELING THE UNIVERSITY'S INTERNAL QUALITY ASSURANCE SYSTEM: THE CASE OF KAZAKHSTAN. *National Center for Higher Education Development*, 48(3), 81-95. <https://doi.org/10.59787/2413-5488-2024-48-4-81-95>
7. Krooi, M., Whittingham, J., & Beusaert, S. (2024). Introducing the 3P conceptual model of internal quality assurance in higher education: A systematic literature review. *Studies in Educational Evaluation*, 82, 101360.
<https://doi.org/10.1016/j.stueduc.2024.101360>
8. Kravchenko, O. (2024). Students as subjects of the internal system of quality assurance of higher education. *International Scientific Journal of Universities and Leadership*, 18, 94-103.
<https://doi.org/10.31874/2520-6702-2024-18-94-103>
9. Essel, H. B., Boakye-Yiadom, M., & Kyeremeh, F. A. (2018). Assessing Students "Experiences of Internal Quality Assurance Practices in Selected Private Higher Education Institutions.
10. Jingura, R. M., & Kamusoko, R. (2019). A competency framework for internal quality assurance in higher education. *International Journal of Management in Education*, 13(2), 119.
<https://doi.org/10.1504/IJMIE.2019.098186>

11. lipumbu, N., Matengu, K., & Kadhila, N. (2021). Empowering higher education institutions through strengthening internal quality assurance processes. *Quality Assurance in Higher Education in Eastern and Southern Africa*. <https://doi.org/10.4324/9781003141235-25>
12. Gray, P. J., & Patil, A. (2009). Internal and External Quality Assurance Approaches for Improvement and Accountability: A Conceptual Framework. In A. Patil & P. Gray (Eds.), *Engineering Education Quality Assurance* (pp. 299–308). Springer US. https://doi.org/10.1007/978-1-4419-0555-0_22
13. Semenova, A., Hrabovskyi, O., & Yani, V. (2021). THE MARKERS OF QUALITY OF THE EDUCATIONAL PROCESS OF HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS IN MODERN REALITIES: THE 'IDEOLOGICAL TRIAD' OF THE STUDY OF THE VALUE EXPERIENCE FORMATION. *Education: Modern Discourses*, 4, 122–134. <https://doi.org/10.37472/2617-3107-2021-4-12>
14. Ezer, H., & Horin, A. (2013). Quality enhancement: A case of internal evaluation at a teacher education college. *Quality Assurance in Education*, 21(3), 247–259. <https://doi.org/10.1108/QAE-Jul-2011-0041>
15. Aspranawa, A. D. P., Wiyono, B. B., Departement of Education Management State University of Malang Indonesia, Imron, A., & A.Y., M. H. (2017). Management System Internal Quality Assurance Higher Education (Multi Case At Higher Education Universitas Gajah Mada "UGM" Yogyakarta, State Islamic Institute of IAIN Tulungagung, Balitar Islamic University "UNISBA" Blitar). *Journal of Social Sciences (COES&RJ-JSS)*, 6(4), 762–774. <https://doi.org/10.25255/jss.2017.6.4.762.774>
16. Herman, M. (2015). Implementation of Internal Quality Assurance Private Higher Education (PTS) (A Case Study in the Islamic University of Indonesia and Muhammadiyah University of Yogyakarta).
17. Hryshchuk, Y. (2018). Internal quality assurance system of higher education: Experience of the Republic of Poland. *Osvitohiia*, 7, 152–156. <https://doi.org/10.28925/2226-3012.2018.7.152156>
18. Jingura, R. M., & Kavenuke, P. S. (2025). Mapping the role of internal quality assurance practitioners in learning and teaching in higher education: A conceptual framework. *Quality Assurance in Education*. <https://doi.org/10.1108/QAE-08-2024-0171>
19. Lleó, V. C., Soro, J. C., Moreno, F. G., & Castell, R. F. (2014). BPM for quality assurance systems in higher education.
20. Sulartopo, S. (2022). Organizational Memory System Model for Higher Education Internal Quality

22. Jackson, N. (1996). Internal academic quality audit in UK higher education: Part I - current practice and conceptual frameworks. *Quality Assurance in Education*, 4(4), 37-46.
<https://doi.org/10.1108/09684889610146181>
23. Harvey, L., & Williams, J. (2010). Fifteen Years of Quality in Higher Education. *Quality in Higher Education*, 16(1), 3-36. <https://doi.org/10.1080/13538321003679457>
24. Luckett, K. (2006). The quality assurance of teaching and learning in higher education in South Africa: An analysis of national policy development and stakeholder response.
25. Skariah, A. (2024). Reimagining the Future of Higher Education Institutions in India: Quality Assurance and Sustainable Transformation. *AIDASCO Reviews*, 2(2), 48-57. <https://doi.org/10.59783/aire.2024.60>
26. Thi Thu Hien, T., & Huong, N. T. T. (2021). Quality Culture and Internal Quality Assurance in Higher Education Institution. *VNU Journal of Science: Education Research*. <https://doi.org/10.25073/2588-1159/vnuer.4614>

Rethinking Internal Quality Assurance in Higher Education with the 3P Model: A Critical Analysis of Gaps, Challenges, and Solutions

Said Naim Allemy¹, Nesar Amad Ahmadi¹, Mohammad Shafiq Poya¹

^{1,2,3} Clinic Department, Faculty of Medicine, Jami University, Herat, Afghanistan

Article History

Received: 13/09/2025

Accepted: 15/10/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Internal Quality Assurance
- Higher Education
- 3P Model
- Organizational Learning
- Thematic Analysis
- Systematic Review

*Corresponding Author

Said Naim Allemy

E-mail:

sayednaeimalimi@gmail.com

Contact: + 93 (0) 799215071

Abstract

As higher education systems around the world face growing pressures for accountability, quality enhancement, and global competitiveness, Internal Quality Assurance (IQA) mechanisms play an increasingly critical role in improving learning outcomes, organizational legitimacy, and institutional performance. However, challenges such as the lack of a shared conceptual language, contradictory definitions, and the bureaucratization of quality assurance processes have limited the effectiveness of these systems.

This study, using a Systematic Literature Review (SLR) approach and analyzing 50 selected articles within the PRISMA framework, examines and expands the conceptual 3P model—comprising Purpose, People, and Process—in the field of IQA. Thematic analysis of the data across these three dimensions reveals that: (1) the articulation of IQA objectives must balance both external accountability and internal enhancement; (2) active, informed, and empowered stakeholder engagement—particularly among faculty members and students—is essential to IQA success; and (3) the design of transparent, feedback-oriented, and cyclical processes ensures organizational learning and internal system coherence.

The 3P model, by emphasizing the interplay between strategic purpose, human capacity, and procedural order, offers a culturally grounded, adaptable, and learning-centered framework for implementing IQA across diverse institutional and cultural contexts. The findings contribute theoretically to the quality discourse in higher education and provide practical insights for policymakers and academic leaders aiming to design contextually appropriate IQA systems.

تضمین کیفیت در آموزش صحت: یک مرور سیستماتیک از مبانی نظری تا چارچوب‌های نوین و فناوریانه

مقاله مروری

پوهنیار دکتور علی رحیمی^۱، دکتور محمد مسعود قنبری^۲، دکتور محمد هادی بیش^۳
^۱دیپارتمنت اطفال، پوهنځی طب، پوهنتون هرات، هرات، افغانستان
^۲دیپارتمنت کلینیک، پوهنځی طب، پوهنتون جامی، هرات، افغانستان

چکیده

مفهوم تضمین کیفیت در آموزش صحت، که برای اولین بار در دهه ۱۹۸۰ بر اساس استانداردهای فرآیندی صورت‌بندی شد، به یک حوزه پیچیده و چندبعدی تکامل یافته است. این مرور سیستماتیک، این سیر تکاملی را از طریق تحلیل انتقال از مدل‌های کنترل فرآیند سازمانی به چارچوب‌های مریض‌محور و مبتنی بر شواهد، ردیابی می‌کند. این پژوهش با پیروی از رهنمودهای PRISMA، مقالات علمی منتشر شده بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۴ را از پایگاه‌های داده معتبر بین‌المللی مورد بررسی قرار داده است. موضوعات کلیدی مورد بررسی شامل تکامل استانداردها با تمرکز بر سواد صحت و سنجه‌های پیامد گزارش‌شده توسط مریض، ادغام مدل‌های ارزیابی نوین مانند RE-AIM، نقش حیاتی نظریه‌های علوم رفتاری در طراحی مداخلات، تأثیر تحول‌آفرین فناوری‌های دیجیتال و هوش مصنوعی و چالش‌های پایدار و نوظهور در پیاده‌سازی این رویکردها است. این مرور نتیجه‌گیری می‌کند که تضمین کیفیت معاصر، یک سیستم یکپارچه است که برای اثربخشی، نیازمند ترکیبی از ملاحظات کلینیکی، آموزشی، فناوریانه و اخلاقی است. هدف نهایی از تضمین کیفیت، دیگر صرفاً اجرای صحیح برنامه‌ها نیست، بلکه حصول اطمینان از انجام اقدام صحیح برای مریض، به شیوه‌ای مؤثر، عادلانه و پایدار است.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۰۶/۲۲
 تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۷/۲۳
 تاریخ نشر: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹
 سال: ۱۴۰۴ ه.ش جلد: ۲ شماره: ۱

نقاط اساسی

- تضمین کیفیت • چارچوب‌های ارزیابی
- آموزش صحت
- آموزش به مریض
- مرور سیستماتیک

نویسنده مسئول

پوهنیار دکتور علی رحیمی
 ایمیل: dr.rahimi@outlook.com
 شماره تماس: ۹۳ (۰) ۷۹۱۶۱۶۴۶۸

۱. مقدمه

اهمیت بنیادین تضمین کیفیت (QA - Quality Assurance) در آموزش صحت، موضوعی است که ریشه‌های آن به دهه‌های پایانی قرن بیستم بازمی‌گردد. در آن دوران، استدلال‌های اولیه بر این اصل استوار بود که برای توجیه هزینه‌کرد منابع عظیم مالی و انسانی و همچنین برای اطمینان از پاسخگویی حرفه‌ای، وجود استانداردها یک ضرورت انکارناپذیر است (۱). این نگاه، پاسخی به یک نیاز سیستمی برای مشروعیت‌بخشی به آموزش صحت به عنوان جزئی جدایی‌ناپذیر از مراقبت‌های صحی بود. با این حال، چشم‌انداز کنونی نظام صحت به شکل چشمگیری دگرگون شده است. عواملی همچون افزایش سرسام‌آور هزینه‌های مراقبت، ظهور پارادایم مریض‌محوری به عنوان یک اصل محوری، و نفوذ فراگیر فناوری‌های دیجیتال، معنا و شیوه اجرای تضمین کیفیت را کاملاً بازتعریف کرده‌اند (۲). دیگر نمی‌توان کیفیت را صرفاً با پابندی به فرآیندهای از پیش تعیین‌شده سنجید، بلکه کیفیت امروز در گروی نتایج ملموس برای مریض، بهبود تجربه او از نظام صحت و اثربخشی مداخلات در دنیای واقعی است.

در حالی که اصول بنیادین مطرح شده در دهه ۱۹۸۰ همچنان معتبر هستند، اما برای پاسخگویی به پیچیدگی‌های آموزش صحت مدرن ناکافی به نظر می‌رسند. شکاف عمیقی میان مبانی تاریخی و عملکرد معاصر وجود دارد که نیازمند یک تحلیل و سنتز نظام‌مند است. این مرور سیستماتیک با هدف پر کردن این شکاف، به دنبال ارائه یک نقشه منسجم برای پژوهشگران، متخصصان کلینیکی و سیاست‌گذاران است تا بتوانند سیر تکاملی این حوزه را درک کرده و خود را با الزامات جدید آن تطبیق دهند (۳). بدون چنین ترکیبی، خطر اتکا به مدل‌های منسوخ یا پذیرش فناوری‌های جدید بدون درک چارچوب‌های کیفی و اخلاقی لازم، نظام آموزش صحت را تهدید می‌کند.

هدف اصلی این پژوهش، مرور و سنتز نظام‌مند ادبیات علمی در حوزه تضمین کیفیت در آموزش صحت است تا به اهداف زیر دست یابد:

۱. ردیابی سیر تکاملی تضمین کیفیت از مدل‌های فرآیندگرای دهه ۱۹۸۰ تا رویکردهای چندوجهی امروزی.
 ۲. تحلیل مؤلفه‌های کلیدی چارچوب‌های تضمین کیفیت نوین، از جمله مریض‌محوری، ارزیابی مبتنی بر شواهد و یکپارچگی با فناوری.
 ۳. شناسایی چالش‌ها و عوامل تسهیل‌گر اصلی در پیاده‌سازی این چارچوب‌های نوین در محیط‌های واقعی.
- سوال اصلی این پژوهش به شرح زیر است: «نظریه و عمل تضمین کیفیت در آموزش صحت از زمان صورت‌بندی اولیه آن تا به امروز چگونه تکامل یافته است و ویژگی‌ها، چارچوب‌ها و چالش‌های تعیین‌کننده در شکل نوین آن کدامند؟» فرضیه اصلی این است که تضمین کیفیت از یک فعالیت کنترل فرآیند، به یک سیستم یادگیرنده، پویا و یکپارچه تبدیل شده است که در آن، مریض، فناوری و شواهد مبتنی بر پیامد، نقش‌های محوری ایفا می‌کنند.
- این مقاله یک مرور سیستماتیک است که بر اساس استانداردهای معتبر بین‌المللی تدوین شده است. به منظور اطمینان از شفافیت، جامعیت و تکرارپذیری، فرآیند تحقیق از رهنمود PRISMA (Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses) پیروی کرده است (۴). استراتژی جستجو شامل پایگاه‌های داده معتبر بین‌المللی (PubMed, Scopus) و فارسی (SID, Magiran) برای شناسایی مقالات علمی داوری شده منتشر شده از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۴ بود. کلیدواژه‌های جستجو شامل «Quality Assurance»، «Health Education»، «Patient»، «Standards»، «Evaluation» و معادل‌های فارسی آن‌ها بود. علاوه بر این، اصول مندرج در کتاب راهنمای کاکرین برای مرورهای سیستماتیک مداخلات (Cochrane Handbook for Systematic Reviews of Interventions) و رهنمودهای همکاری کمپبل (Campbell Collaboration) به عنوان راهنمای فرآیندهای انتخاب مطالعات، استخراج داده‌ها و سنتز یافته‌ها به کار گرفته شد (۵). این رویکرد روش‌شناختی سخت‌گیرانه تضمین می‌کند که خود این مرور نیز از استانداردهای کیفی بالایی برخوردار باشد.

۲. پیشینه تحقیق

انگیزه تاریخی برای تضمین کیفیت

نیاز به تضمین کیفیت در آموزش صحت، پدیده‌ای نبود که در خلاء شکل گرفته باشد. ریشه‌های آن به فشارهای چندجانبه‌ای بازمی‌گردد که در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ بر نظام صحت وارد می‌شد. این فشارها از سوی نهادهای حرفه‌ای، پرداخت‌کنندگان شخص ثالث و محافل دولتی و آکادمیک اعمال می‌شد و هر یک به نوبه خود، ضرورت ایجاد استانداردها را فریاد می‌زدند (۶).

- **نهادهای حرفه‌ای:** انجمن طبی آمریکا (American Medical Association) در بیانیه سال ۱۹۷۵ خود، خط‌مشی روشنی را

ترسیم کرد. این بیانیه تصریح می‌کرد که برنامه‌های آموزش به مریض باید بر اساس اهداف مشخص، روش‌های آموزشی معتبر و محتوای علمی دقیق طراحی شوند و قابلیت انطباق با نیازهای فردی مریضان را داشته باشند (۷). این بیانیه، آموزش صحت را از یک فعالیت حاشیه‌ای به یک فرآیند حرفه‌ای و قابل ارزیابی ارتقا داد.

• **پرداخت‌کنندگان شخص ثالث:** شاید قدرتمندترین کاتالیزور برای رسمی‌سازی تضمین کیفیت، فشارهای اقتصادی بود. نمایندگان شرکت‌های بیمه مانند Blue Cross/Blue Shield به صراحت اعلام کردند که پوشش بیمه‌ای خدمات آموزشی، منوط به حل مسائل مربوط به «کنترل هزینه‌ها، کیفیت و بهره‌برداری» است. آن‌ها خواستار استانداردهای مشخص برای کیفیت و اثربخشی، معیارهای روشن برای پوشش بیمه، صلاحیت‌های تعریف‌شده برای ارائه‌دهندگان خدمات و معیارهای بازبینی بودند (۸). این موضع‌گیری نشان می‌دهد که حیات اقتصادی و پایداری آموزش صحت به طور مستقیم به توانایی آن در پذیرش زبان و ساختارهای پاسخگویی، یعنی استانداردها و معیارهای بازبینی، گره خورده بود.

• **دولت و دانشگاه:** گزارش‌های مرکز بین‌المللی فوگارتی (Fogarty International Center) در سال ۱۹۷۶، منطق هزینه‌کرد مبالغ هنگفت بدون تلاش‌های همزمان برای تضمین عملکرد را زیر سوال برد. این گزارش‌ها تأکید داشتند که کنترل‌های کیفی و ارزیابی باید جزء لاینفک هر برنامه صحت باشند. این دیدگاه، تضمین کیفیت را به عنوان یک مسئولیت عمومی و یک الزام علمی معرفی کرد.

تعاریف بنیادین و مدل‌های اولیه

در این بستر تاریخی، تلاش برای تعریف مفاهیم و ارائه مدل‌های عملی آغاز شد. دکتر لارنس گرین (Lawrence Green)، از پیشگامان این حوزه، تعاریف بنیادینی ارائه کرد که سنگ‌بنای بسیاری از مباحث بعدی شد (۹).

• **کیفیت (Quality):** تناسب مجموعه‌ای از فعالیت‌های حرفه‌ای با اهدافی که برای آن طراحی شده‌اند.

• **تضمین کیفیت (Quality Assurance):** پاسخگویی بلندمدت برای فعالیت‌های حرفه‌ای که به موجب آن، مصرف‌کنندگان از اجرای صحیح این فعالیت‌ها اطمینان حاصل می‌کنند.

• **کنترل کیفیت (Quality Control):** سازوکار نظارتی یا رویه‌ای برای ارائه شواهد کیفیت.

• **استانداردها (Standards):** حداقل سطح قابل قبول عملکرد که برای قضاوت در مورد کیفیت آماده‌سازی یا عملکرد حرفه‌ای استفاده می‌شود.

نکته کلیدی در تعاریف گرین این بود که سنجش کیفیت در آن دوران، عمدتاً بر «ورودی‌ها» و «فرآیندها» متمرکز بود تا «پیامدها». به عبارت دیگر، کیفیت از طریق انطباق با استانداردهای حرفه‌ای سنجیده می‌شد.

بر اساس این مبانی نظری، چندین مدل و راهنمای عملی در آن دوره پیشنهاد شد. از جمله مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به معیارهای روزنبرگ (Rosenberg) برای بازپرداخت هزینه‌ها، «کارت امتیازدهی طرح آموزش صحت» سالیوان (Sullivan) و «مدل برنامه‌ریزی آموزش به مریض» انجمن بهداشت عمومی آمریکا (APHA) اشاره کرد (۱). وجه مشترک همه این مدل‌های اولیه، تأکید بر مؤلفه‌هایی چون اهداف قابل اندازه‌گیری، مستندسازی در پرونده مریض، استفاده از پرسنل آموزش‌دیده و وجود یک جزء ارزیابی ساختاریافته بود. این مدل‌ها، هرچند در زمان خود پیشگامانه بودند، اما عمدتاً رویکردی از بالا به پایین و فرآیندگرا داشتند. در این پارادایم، مریض بیشتر به عنوان یک دریافت‌کننده منفعل یک «تداوی آموزشی» استاندارد در نظر گرفته می‌شد تا یک شریک فعال در فرآیند مراقبت. این دیدگاه در تضاد کامل با مفاهیم مدرن مانند تصمیم‌گیری مشترک و پیامدهای گزارش‌شده توسط مریض قرار دارد و نشان‌دهنده یک تغییر فلسفی عمیق در کانون کنترل و تعریف خود «کیفیت» است (۱۰).

3. میتودولوژی

از آنجا که این مقاله یک مرور سیستماتیک است، این بخش به تشریح چارچوب مفهومی می‌پردازد که برای تحلیل و سنتز ادبیات گردآوری شده به کار رفته است. این رویکرد، مطابق با رهنمودهای ارائه شده برای مقالات مروری، به جای توصیف یک مطالعه میدانی، بر ایجاد یک ساختار تحلیلی برای فهم ادبیات تمرکز دارد (۱).

ظهور روش‌شناسی مرور سیستماتیک

برای درک چارچوب روش‌شناختی این مقاله، لازم است به تاریخچه ظهور مرور سیستماتیک به عنوان استاندارد طلایی برای سنتز شواهد اشاره شود. اگرچه اولین نمونه از بررسی نظام‌مند شواهد به کار جیمز لیند (James Lind) در سال 1753 برای تدایوی مریضی اسکوربوت بازمی‌گردد، اما صورت‌بندی مدرن آن با تلاش‌های آرچی کاکرین (Archie Cochrane) در سال ۱۹۷۲ آغاز شد (۵). کاکرین بر اهمیت استفاده از شواهد حاصل از کارآزمایی‌های کنترل‌شده تصادفی برای تصمیم‌گیری‌های صحتی تأکید کرد. این روش در دهه ۱۹۸۰ به تدریج وارد متون طبی شد و با تأسیس سازمان کاکرین در سال ۱۹۹۳، به یک جنبش جهانی تبدیل شد. بعدها، این روش به علوم اجتماعی نیز گسترش یافت و به ابزاری قدرتمند برای شناسایی، ارزیابی و ترکیب یافته‌های پژوهشی در حوزه‌های مختلف، از جمله آموزش صحت، بدل شد.

یک چارچوب تحلیلی چندلایه

تحلیل یافته‌های این مرور بر اساس یک مدل ترکیبی و گسترش‌یافته استوار است که از مدل کلاسیک ساختار-فرآیند-پیامد (Structure-Process-Outcome) دونا‌بدیان (Donabedian) به عنوان پایه استفاده می‌کند. این مدل، کیفیت مراقبت‌های صحتی را در سه بعد اصلی ارزیابی می‌کند:

- **ساختار (Structure):** منابع و ترتیبات سازمانی که بستر ارائه خدمات را فراهم می‌کنند. این شامل مواردی مانند پرسنل واجد شرایط، بودجه، زیرساخت‌های فیزیکی و دیجیتالی، و سیاست‌ها و رهنمودهای سازمانی است.
- **فرآیند (Process):** فعالیت‌های واقعی که در ارائه آموزش صحت انجام می‌شوند. این بعد، شامل روش‌های تدریس، استراتژی‌های ارتباطی، نحوه استفاده از فناوری و تعامل بین ارائه‌دهنده و گیرنده خدمت است.
- **پیامد (Outcome):** تأثیرات نهایی آموزش بر مریضان، جامعه و نظام صحت. این شامل تغییر در دانش، نگرش و رفتار، بهبود وضعیت صحت، افزایش کیفیت زندگی و اثربخشی هزینه است.

با این حال، تحلیل مدرن تضمین کیفیت نیازمند لایه‌های تحلیلی بیشتری است که تکامل این حوزه را منعکس کند. مدل کلاسیک دونا‌بدیان، هرچند مفید است، اما یک مدل خطی و عمدتاً ارائه‌دهنده‌محور را تداعی می‌کند. در مقابل، چارچوب‌های نوین، یک اکوسیستم پویا، چرخه‌ای و چندذینفعی را به تصویر می‌کشند. از این رو، بدنه اصلی این مقاله، ادبیات را از طریق یک چارچوب گسترش‌یافته تحلیل می‌کند که چهار لایه مفهومی جدید را با مدل دونا‌بدیان ادغام می‌نماید:

۱. **مریض‌محوری (Patient-Centricity):** این لایه بررسی می‌کند که چگونه مفاهیمی مانند سواد صحت، صلاحیت فرهنگی و به ویژه سنجه‌های پیامد گزارش شده توسط مریض (PROMs) در هر سه حوزه ساختار، فرآیند و پیامد ادغام شده‌اند (Bau et al., ۲۰۱۹). این لایه، کیفیت را از نگاه مریض تعریف می‌کند.

۲. **علم پیاده‌سازی (Implementation Science):** این لایه به کارگیری چارچوب‌هایی مانند RE-AIM (Reach, Effectiveness, Adoption, Implementation, Maintenance) را تحلیل می‌کند. این چارچوب‌ها ارزیابی دقیق‌تری از ابعاد «فرآیند» و

«پیامد» در شرایط دنیای واقعی ارائه می‌دهند و به سؤالاتی فراتر از «آیا برنامه مؤثر است؟» پاسخ می‌دهند، مانند «آیا برنامه قابل دسترس، پذیرفتنی و پایدار است؟» (۱۱).

۳. **علوم رفتاری (Behavioral Science):** این لایه بر این اصل استوار است که کیفیت «فرآیند» آموزشی به مبنای نظری آن بستگی دارد. استفاده از نظریه‌هایی مانند **مدل باور صحت (Health Belief Model)** تضمین می‌کند که مداخلات آموزشی به درستی عوامل تعیین‌کننده رفتار را هدف قرار می‌دهند و صرفاً به انتقال اطلاعات اکتفا نمی‌کنند (۱۲).

۴. **فناوری و داده (Technology and Data):** این لایه، تأثیر تحول‌آفرین فناوری بر هر سه بعد مدل را بررسی می‌کند: تحول در «ساختار» (مانند پلتفرم‌های دیجیتال)، «فرآیند» (مانند شخصی‌سازی مبتنی بر هوش مصنوعی) و «پیامد» (مانند نظارت بر داده‌های صحت در زمان واقعی).^۴

این چارچوب تحلیلی یکپارچه، امکان یک تحلیل عمیق و چندبعدی از وضعیت فعلی تضمین کیفیت در آموزش صحت را فراهم می‌آورد و نشان می‌دهد که چگونه این حوزه از یک مدل کنترل خطی به یک اکوسیستم یادگیرنده تبدیل شده است که در آن، بازخوردهای حاصل از پیامدها (به ویژه پیامدهای گزارش‌شده توسط مریض) به طور مداوم بر بازطراحی فرایندها و اصلاح ساختارها تأثیر می‌گذارد (۱۳).

۴. سیر تکاملی تضمین کیفیت در آموزش صحت

این بخش به تحلیل دقیق و مبتنی بر شواهد از سیر تکاملی تضمین کیفیت در آموزش صحت، با استفاده از چارچوب مفهومی ارائه‌شده، می‌پردازد.

۴.۱. تکامل استانداردها: از فرآیندگرایی تا مریض‌محوری

استانداردهای تضمین کیفیت در دهه ۱۹۸۰ عمدتاً بر حصول اطمینان از سازماندهی و مستندسازی مناسب برنامه‌ها متمرکز بودند (۱). کیفیت با معیارهایی مانند وجود اهداف مکتوب، استفاده از پرسنل واجد شرایط و ثبت فعالیت‌ها در پرونده مریض سنجیده می‌شد. این رویکرد، هرچند برای حرفه‌ای‌سازی آموزش صحت ضروری بود، اما کیفیت را از منظر سازمان تعریف می‌کرد. در مقابل، استانداردهای نوین، کیفیت را از طریق تجربه و پیامدهای حاصل برای مریض بازتعریف می‌کنند.

ارکان جدید کیفیت: در پارادایم جدید، مفاهیمی چون **سواد صحت (health literacy)**، **دسترسی زبانی (language access)** و **صلاحیت فرهنگی (cultural competence)** به عنوان مؤلفه‌های اصلی و قابل اندازه‌گیری کیفیت شناخته می‌شوند (۱۰). این تغییر، پاسخی مستقیم به نیاز برای پرداختن به عدالت در صحت (health equity) است (۲). دیگر صرفاً صحت علمی محتوا کافی نیست؛ آموزش باید برای مریض قابل فهم، قابل دسترس و محترمانه باشد تا بتوان آن را باکیفیت نامید. این رویکرد تضمین می‌کند که آموزش، شکاف‌های موجود در صحت را تشدید نکند، بلکه به کاهش آن‌ها کمک نماید.

ثبت صدای مریض: یکی از مهم‌ترین تحولات در سنجش کیفیت، ظهور **سنجدهای پیامد گزارش‌شده توسط مریض (PROMs)** و **سنجدهای تجربه گزارش‌شده توسط مریض (PREMs)** است. PROMs پرسشنامه‌های استاندارد شده‌ای هستند که به طور مستقیم از مریض در مورد وضعیت صحت، کیفیت زندگی و وضعیت عملکردی او سوال می‌کنند. این سنجدها شواهد مستقیمی از تأثیر یک مداخله آموزشی بر زندگی مریض ارائه می‌دهند و ابزاری قدرتمند برای تضمین کیفیت واقعی هستند (۱۴). در کنار آن، PREMs تجربه مریض از فرآیند دریافت مراقبت (مانند کیفیت ارتباط با کادر تدای) را می‌سنجند (۱۵). استفاده همزمان از این دو ابزار، تصویری جامع از کیفیت، هم در بعد پیامد و هم در بعد فرآیند، از نگاه

مهم‌ترین ذی‌نفع نظام صحت یعنی مریض، ارائه می‌دهد.

رسمی‌سازی گزارش‌دهی کیفیت: تکامل دیگر، حرکت از رهنمودهای غیررسمی دهه ۸۰ به سمت استانداردهای گزارش‌دهی دقیق و شفاف است. توسعه رهنمود (SQUIRE (Standards for Quality Improvement Reporting Excellence یک گام بزرگ در این راستا محسوب می‌شود. SQUIRE یک چک‌لیست ۱۹ موردی برای گزارش مطالعات بهبود کیفیت ارائه می‌دهد که شفافیت را افزایش داده و سنتر دانش در این حوزه را تسهیل می‌کند (۱۶). این استاندارد، بهبود کیفیت را از یک فعالیت محلی به یک حوزه علمی با قابلیت تولید دانش تعمیم‌پذیر تبدیل کرده است. جدول ۱ این تحول مفهومی در استانداردهای کیفیت را به صورت تطبیقی نشان می‌دهد.

مؤلفه	دیدگاه دهه ۱۹۸۰	دیدگاه پس از ۲۰۱۵
تمرکز اصلی کیفیت	فرآیند سازمانی و حرفه‌ای‌گری	مریض‌محوری و عدالت در صحت
سنجه‌های کلیدی	پایبندی به فعالیتهای برنامه‌ریزی‌شده، مستندسازی	پیامدهای گزارش‌شده توسط مریض (PROMs)، سواد صحت، تغییر در کیفیت زندگی
نقش مریض	دریافت‌کننده منفعل آموزش	شریک فعال در تعریف کیفیت و طراحی مشترک مراقبت
هدف ارزیابی	کنترل کیفیت (اطمینان از رعایت رویه‌ها)	بهبود کیفیت (اثبات ارزش و کسب نتایج بهتر)
استاندارد مستندسازی	سوابق داخلی برنامه، یادداشت در پرونده طبی	رهنمودهای گزارش‌دهی استاندارد (مانند SQUIRE) برای تولید دانش تعمیم‌پذیر

جدول ۱. تحلیل تطبیقی مؤلفه‌های استانداردهای تضمین کیفیت: دهه ۱۹۸۰ در مقابل دوران پس از ۲۰۱۵

۴.۲. چارچوب‌های نوین برای ارزیابی و پیاده‌سازی

ارزیابی در تضمین کیفیت مدرن، فراتر از سنجش پیامدهای ساده رفته و به بررسی جامع مداخلات در دنیای واقعی می‌پردازد. این تکامل، خود را در ظهور چارچوب‌های ارزیابی پیچیده‌تر و ادغام نظریه‌های علوم رفتاری در طراحی مداخلات نشان می‌دهد.

فراتر از پیامدهای ساده - چارچوب RE-AIM: چارچوب RE-AIM ابزاری جامع برای برنامه‌ریزی و ارزیابی مداخلات صحت عمومی است که تمرکز را از «اثربخشی در شرایط آزمایشگاهی» به «تأثیر در دنیای واقعی» منتقل می‌کند (۱۱). این چارچوب، موفقیت یک برنامه را از طریق پنج بعد کلیدی ارزیابی می‌کند (۱۷).

۱. پوشش (Reach): برنامه به چه تعداد و چه گروهی از جمعیت هدف دسترسی پیدا کرده است؟ آیا این پوشش نماینده کل جمعیت است؟

۲. اثربخشی (Effectiveness): تأثیر برنامه بر پیامدهای کلیدی صحت، از جمله عوارض جانبی احتمالی، چیست؟

۳. پذیرش (Adoption): چه تعداد و چه نوعی از سازمان‌ها و کارکنان، مایل به اجرای برنامه هستند؟
۴. پیاده‌سازی (Implementation): برنامه تا چه حد مطابق با پروتکل اصلی اجرا شده و هزینه آن چقدر بوده است؟
۵. نگهداری (Maintenance): آیا اثرات برنامه در سطح فردی و سازمانی در طول زمان پایدار باقی می‌ماند؟

این چارچوب، بلوغ حوزه تضمین کیفیت را نشان می‌دهد. یک برنامه می‌تواند در یک کارآزمایی کلینیکی کاملاً مؤثر باشد (efficacy)، اما اگر پوشش ضعیفی داشته باشد یا توسط سازمان‌ها پذیرفته نشود، تأثیر صحت عمومی آن ناچیز خواهد بود. RE-AIM ارزیابان را وادار می‌کند تا به این پرسش‌های عمل‌گرایانه پاسخ دهند و در نتیجه، برنامه‌هایی طراحی شوند که از ابتدا قابل دسترس، پذیرفتنی و پایدار باشند. مطالعات موردی متعدد، کاربرد عملی این چارچوب را در ارزیابی برنامه‌های آموزش صحت، از جمله آموزش الکترونیکی و ترک دخانیات، نشان داده‌اند (۱۸).

مبانی نظری مداخلات مؤثر: تضمین کیفیت مدرن نه تنها به این سوال می‌پردازد که «آیا برنامه کار می‌کند؟»، بلکه به این سوال عمیق‌تر نیز می‌پردازد که «چرا کار می‌کند؟». در اینجا، نقش حیاتی **نظریه‌های علوم رفتاری** آشکار می‌شود. ادغام این نظریه‌ها در طراحی مداخلات، کیفیت «فرآیند» آموزشی را تضمین می‌کند، زیرا اطمینان می‌دهد که مداخله به درستی عوامل تعیین‌کننده رفتار را هدف قرار داده است (۱۲).

مدل باور صحت (Health Belief Model - HBM) یکی از پرکاربردترین این نظریه‌هاست. این مدل بیان می‌کند که احتمال انجام یک رفتار صحتی توسط فرد، به شش سازه اصلی بستگی دارد: حساسیت پنداشته‌شده، شدت پنداشته‌شده، منافع پنداشته‌شده، موانع پنداشته‌شده، خودکارآمدی و راهنماهای عمل (۱۹). یک برنامه آموزشی باکیفیت، محتوای خود را به گونه‌ای طراحی می‌کند که این سازه‌ها را هدف قرار دهد؛ برای مثال، با برجسته کردن منافع یک رفتار و ارائه راهکارهایی برای غلبه بر موانع، احتمال اقدام را افزایش می‌دهد (۲۰). این رویکرد، جعبه سیاه تغییر رفتار را شفاف‌تر کرده و آن را برای تضمین کیفیت قابل دسترس‌تر می‌سازد. اگر پیامدهای یک برنامه ضعیف باشد، می‌توان به طور دقیق‌تری تشخیص داد که آیا مشکل از خود نظریه بوده یا از اجرای نادرست سازه‌های نظری در مداخله. این امر یک چارچوب پیچیده‌تر برای بهبود کیفیت مستمر فراهم می‌کند.

۴.۳. فناوری به مثابه کاتالیزور و چالش در تضمین کیفیت

فناوری دیجیتال، تضمین کیفیت در آموزش صحت را به طور همزمان متحول و با چالش‌های جدیدی روبرو کرده است. از یک سو، ابزارهای قدرتمندی برای بهبود کیفیت ارائه داده و از سوی دیگر، ریسک‌های نوینی را به وجود آورده است که نیازمند مدیریت دقیق هستند.

فناوری به عنوان توانمندساز تضمین کیفیت: فناوری‌های دیجیتال، پتانسیل تضمین کیفیت را به شکل چشمگیری افزایش داده‌اند.

- **آموزش الکترونیکی و صحت همراه (mHealth):** پلتفرم‌های دیجیتال امکان ارائه آموزش استاندارد و مبتنی بر شواهد را در مقیاس وسیع فراهم می‌کنند. این ابزارها می‌توانند مشارکت کاربر را ردیابی کرده، داده‌های ارزیابی را در زمان واقعی جمع‌آوری کنند و بازخوردهای فوری ارائه دهند (۲۱). مطالعات موردی، نشان می‌دهند که اپلیکیشن‌های موبایل می‌توانند ابزارهای مؤثری برای آموزش به مریض باشند (۲۲).
- **هوش مصنوعی و یادگیری ماشین (AI/ML):** هوش مصنوعی پتانسیل ایجاد یک انقلاب در تضمین کیفیت را دارد. الگوریتم‌های هوش مصنوعی می‌توانند آموزش را در مقیاس وسیع شخصی‌سازی کنند، مجموعه داده‌های عظیم را برای

شناسایی اینکه «چه چیزی برای چه کسی مؤثر است» تحلیل نمایند، و حتی فرآیندهای کنترل کیفیت را خودکار سازند (۲۳). برای مثال، در آموزش مهارت‌های کلینیکی، هوش مصنوعی می‌تواند عملکرد کارآموزان را در شبیه‌سازها ارزیابی کرده و بازخورد دقیق ارائه دهد (۲۴).

مرز جدید چالش‌های اخلاقی و حقوقی: با وجود این فرصت‌ها، استفاده از فناوری، ریسک‌های پیچیده‌ای را به همراه دارد که باید در یک سیستم تضمین کیفیت مدرن مدیریت شوند.

• **حریم خصوصی و امنیت داده‌ها:** حفاظت از داده‌های حساس مریضان که از طریق پلتفرم‌های دیجیتال جمع‌آوری می‌شوند، یک الزام اخلاقی و قانونی است. هر سیستم تضمین کیفیتی باید پروتکل‌های روشنی برای رعایت مقرراتی مانند HIPAA داشته باشد (۲۵).

• **سوگیری الگوریتمی (Algorithmic Bias):** این یکی از جدی‌ترین چالش‌های اخلاقی است. الگوریتم‌های هوش مصنوعی که بر روی داده‌های تاریخی جانبدارانه آموزش دیده‌اند، می‌توانند نابرابری‌های موجود در صحت را تداوم بخشیده و حتی تشدید کنند (۲۶). برای مثال، اگر یک الگوریتم بر اساس داده‌هایی آموزش دیده باشد که در آن گروه‌های اقلیت کمتر از خدمات استفاده کرده‌اند، ممکن است به اشتباه نیازهای صحتی آن‌ها را کمتر تخمین بزند (۲۷). این امر مستقیماً با هدف تضمین کیفیت یعنی «عدالت» در تضاد است.

• **رضایت آگاهانه و مسئولیت‌پذیری:** اطمینان از اینکه مریضان رضایت معناداری برای دریافت آموزش مبتنی بر هوش مصنوعی می‌دهند و تعیین مسئولیت در زمانی که یک سیستم هوش مصنوعی اطلاعات نادرست یا مضری ارائه می‌دهد، از چالش‌های حقوقی پیچیده پیش رو است (۲۸).

جدول دو این ماهیت دوگانه فناوری در تضمین کیفیت را به صورت خلاصه نشان می‌دهد.

فناوری	ارتقای تضمین کیفیت (فرصت)	چالش اخلاقی/عملی
برونده الکترونیک صحت (EHR)	یکپارچه‌سازی مستندات آموزشی، داده برای ارزیابی (۲۵).	مسائل مربوط به یکپارچگی داده‌ها، چالش‌های قابلیت همکاری، خستگی ناشی از هشدارها (۲۹).
اپلیکیشن‌های صحت همراه (mHealth)	یادآوری‌های شخصی‌سازی‌شده، ردیابی در زمان واقعی، پوشش گسترده (۳۰).	حریم خصوصی داده‌ها، عدم وجود مقررات کافی، اطمینان از اعتبار کلینیکی (۳۱).
هوش مصنوعی/یادگیری ماشین (AI/ML)	مسیرهای یادگیری شخصی‌سازی‌شده، تحلیل‌های پیش‌بینانه، ارزیابی خودکار (۳۳).	سوگیری الگوریتمی، شفافیت «جعبه سیاه»، مسئولیت‌پذیری، امنیت داده‌ها (۳۱).

دستگاه‌های پوشیدنی	نظارت مستمر بر رفتارهای صحتی، جمع‌آوری داده‌های عینی (۲۵).	دقت داده‌ها، حریم خصوصی مریض، مسائل مربوط به مالکیت داده‌ها (۲۸).
--------------------	--	---

جدول ۲. فرصت‌ها و چالش‌های اخلاقی/عملی فناوری در تضمین کیفیت آموزش صحت

۴.۴. موانع پایدار و نوظهور در پیاده‌سازی

با وجود تکامل نظریه‌ها و چارچوب‌ها، پیاده‌سازی مؤثر برنامه‌های تضمین کیفیت همچنان با موانع متعددی روبرو است. برخی از این موانع ریشه‌دار و پایدار هستند، در حالی که برخی دیگر با ظهور فناوری‌ها و پیچیدگی‌های جدید، نوظهور محسوب می‌شوند. مرورهای سیستماتیک اخیر، این موانع را در سه دسته اصلی طبقه‌بندی کرده‌اند.

- **موانع مرتبط با سازمان (Institute-related):** این دسته از موانع، که از دهه ۱۹۸۰ نیز به آن‌ها اشاره شده بود (۱)، همچنان از بزرگترین چالش‌ها هستند. عدم تعهد و مشارکت مدیریت ارشد، کمبود منابع کافی (زمان، نیروی انسانی متخصص و بودجه) و وجود یک فرهنگ سازمانی که از بهبود کیفیت حمایت نمی‌کند، ریشه بسیاری از ناکامی‌هاست (۳۲). بدون حمایت سازمانی، تضمین کیفیت به یک فعالیت شکلی و بی‌اثر تبدیل می‌شود.
 - **موانع مرتبط با فرآیند (Process-related):** بار سنگین مستندسازی، دشواری در اندازه‌گیری پیامدهای پیچیده و بلندمدت، و عدم وجود داده‌های استاندارد، از جمله موانع فرآیندی هستند (۳۳). بسیاری از سیستم‌ها هنوز برای جمع‌آوری و تحلیل داده‌های کیفی یا پیامدهای گزارش شده توسط مریض (PROMs) مجهز نیستند. همچنین، عدم شفافیت در رویه‌های ارزیابی می‌تواند به قضاوت‌های ذهنی منجر شود و اعتبار فرآیند تضمین کیفیت را زیر سوال ببرد.
 - **موانع مرتبط با ذی‌نفعان (Stakeholder-related):** مقاومت کارکنان کلینیکی و دانشگاهی یکی از رایج‌ترین موانع است. بسیاری از آن‌ها تضمین کیفیت را یک بار کاری اضافی و بوروکراتیک می‌دانند که وقت آن‌ها را از وظایف اصلی یعنی تداوی و پژوهش می‌گیرد (۳). کمبود آموزش در زمینه اصول و روش‌های بهبود کیفیت و همچنین مشارکت ضعیف مریضان و جامعه در فرآیندهای برنامه‌ریزی و ارزیابی، از دیگر چالش‌های این حوزه است.
- علاوه بر این موانع پایدار، چالش‌های نوظهوری نیز وجود دارند. شکاف دیجیتال (digital divide) باعث می‌شود که مداخلات مبتنی بر فناوری، به طور نابرابر توزیع شوند و به گروه‌های محروم دسترسی نداشته باشند. نیاز به مهارت‌های فنی جدید در میان آموزش‌دهندگان صحت و هزینه‌های بالای پیاده‌سازی و نگهداری زیرساخت‌های صحت دیجیتال، از دیگر موانع نوظهور هستند که باید در برنامه‌ریزی‌های آتی مد نظر قرار گیرند (۲۱).

۵. نتیجه‌گیری

این مرور سیستماتیک، سیر تحول تضمین کیفیت در آموزش صحت را از خاستگاه تاریخی آن در دهه ۱۹۸۰ تا وضعیت پیچیده و چندوجهی امروزی آن ردیابی کرد. تحلیل یافته‌ها نشان می‌دهد که این حوزه یک تغییر پارادایم عمیق را تجربه کرده است. تضمین کیفیت از یک مکانیزم کنترل فرآیند، که عمدتاً بر پایبندی به استانداردهای سازمانی و حرفه‌ای متمرکز بود، به یک فلسفه یکپارچه و پویا برای بهبود مستمر تبدیل شده است.

در قلب این تحول، تغییر کانون توجه از «سازمان» به «مریض» قرار دارد. کیفیت دیگر صرفاً با معیارهای فرآیندی سنجیده نمی‌شود، بلکه از طریق پیامدهای ملموس برای مریض، مانند بهبود کیفیت زندگی و توانمندی در مدیریت صحت، و همچنین از طریق تجربه او از فرآیند مراقبت، تعریف می‌گردد. ظهور ابزارهایی مانند PROMs و چارچوب‌هایی مانند SQUIRE، این تغییر فلسفی را به رویه‌های عملی و قابل اندازه‌گیری تبدیل کرده است.

علاوه بر این، تضمین کیفیت مدرن، یک فعالیت مستقل نیست، بلکه در تقاطع چندین حوزه علمی قرار دارد. این حوزه، نیازمند ادغام چارچوب‌های علم پیاده‌سازی مانند RE-AIM برای اطمینان از تأثیر در دنیای واقعی، مبانی نظری علوم رفتاری برای طراحی مداخلات مؤثر، و نوآوری‌های فناوریانه برای افزایش دسترسی و شخصی‌سازی است. با این حال، هر یک از این پیشرفت‌ها، چالش‌های جدیدی را نیز به همراه داشته است؛ از موانع پایدار سازمانی و مقاومت ذی‌نفعان گرفته تا چالش‌های نوظهور اخلاقی و حقوقی مرتبط با هوش مصنوعی و حریم خصوصی داده‌ها.

در نهایت، می‌توان نتیجه گرفت که هدف غایی تضمین کیفیت در آموزش صحت، دیگر صرفاً حصول اطمینان از این نیست که برنامه‌ها «به درستی انجام شوند» (doing things right)، بلکه اطمینان از این است که «اقدامات درستی» (doing the right things) برای مریض، به شیوه‌ای مؤثر، عادلانه، محترمانه و پایدار انجام می‌پذیرد. این یک سیستم یادگیرنده است که در آن شواهد، بازخورد مریض و نوآوری، به طور مداوم برای بهبود صحت افراد و جوامع به کار گرفته می‌شوند.

۶. پیشنهادات

بر اساس یافته‌های این مرور سیستماتیک، پیشنهادات زیر برای بهبود عملکرد در حوزه تضمین کیفیت آموزش صحت ارائه می‌گردد:

برای متخصصان کلینیکی و مؤسسات صحتی

۱. اتخاذ چارچوب‌های ارزیابی جامع: توصیه می‌شود برای تمام برنامه‌های جدید آموزش صحت، از چارچوب‌های ارزیابی جامعی مانند RE-AIM استفاده شود. این امر تضمین می‌کند که از همان ابتدا، تمرکز بر تأثیر برنامه در دنیای واقعی، از جمله پوشش، پذیرش و پایداری آن باشد (۱۱).
۲. ادغام علوم رفتاری در طراحی: برنامه‌های آموزشی باید بر اساس نظریه‌های علوم رفتاری معتبر طراحی شوند تا اثربخشی آن‌ها در تغییر رفتار افزایش یابد. این کار باید یک بخش استاندارد از فرآیند طراحی مداخله باشد (۱۲).
۳. تدوین سیاست‌های اخلاقی برای فناوری: مؤسسات باید سیاست‌های سازمانی روشنی برای استفاده اخلاقی از صحت دیجیتال و هوش مصنوعی تدوین کنند. این سیاست‌ها باید شامل پروتکل‌های دقیق برای حریم خصوصی داده‌ها، رضایت آگاهانه و ممیزی سوگیری الگوریتمی باشد (۲۹).
۴. سرمایه‌گذاری در توسعه حرفه‌ای کارکنان: سرمایه‌گذاری مستمر در آموزش کارکنان برای ارتقای مهارت‌های آموزشی و ارتباطی، صلاحیت فرهنگی و سواد دیجیتال، یک پیش‌نیاز اساسی برای ارائه آموزش باکیفیت است (۳).

برای پژوهشگران

۱. انجام پژوهش‌های علم پیاده‌سازی: نیاز مبرمی به انجام پژوهش‌های بیشتری در حوزه علم پیاده‌سازی وجود دارد تا عوامل زمینه‌ای که پذیرش رویه‌های تضمین کیفیت مبتنی بر شواهد را در محیط‌های مختلف تسهیل یا مانع می‌شوند، شناسایی شوند.

۲. انجام تحلیل‌های اثربخشی هزینه: برای ایجاد یک توجیه اقتصادی قوی‌تر برای سرمایه‌گذاری سازمانی در تضمین کیفیت، انجام تحلیل‌های اثربخشی هزینه (cost-effectiveness) برای برنامه‌های بهبود کیفیت ضروری است (۳۳).
۳. پرداختن به شکاف‌های پژوهشی: پژوهشگران باید به شکاف‌های شناسایی شده در ادبیات، مانند نیاز به مشارکت بیشتر مریضان در طراحی مداخلات و انجام تحقیقات بیشتر در کشورهای با درآمد کم و متوسط، بپردازند (۳۴).

۶. منابع

1. Schwartz, R. (1985). Quality assurance, standards and criteria in health education: A review. *Patient Education and Counseling*, 7(4), 325-335. [https://doi.org/10.1016/0738-3991\(85\)90042-4](https://doi.org/10.1016/0738-3991(85)90042-4)
2. O'Kane, M., Agrawal, S., Binder, L., Dzau, V., Gandhi, T. K., Harrington, R., Mate, K., McGann, P., Meyers, D., Rosen, P., Schreiber, M., & Schummers, D. (2021). *An Equity Agenda for the Field of Health Care Quality Improvement—NAM*. <https://nam.edu/perspectives/an-equity-agenda-for-the-field-of-health-care-quality-improvement/>
3. Birch, D. A., Goekler, S., Auld, M. E., Lohrmann, D. K., & Lyde, A. (2019). Quality Assurance in Teaching K-12 Health Education: Paving a New Path Forward. *Health Promotion Practice*, 20(6), 845-857. <https://doi.org/10.1177/1524839919868167>
4. Hutton, B., Salanti, G., Caldwell, D. M., Chaimani, A., Schmid, C. H., Cameron, C., Ioannidis, J. P. A., Straus, S., Thorlund, K., Jansen, J. P., Mulrow, C., Catalá-López, F., Gøtzsche, P. C., Dickersin, K., Boutron, I., Altman, D. G., & Moher, D. (2015). The PRISMA Extension Statement for Reporting of Systematic Reviews Incorporating Network Meta-analyses of Health Care Interventions: Checklist and Explanations. *Annals of Internal Medicine*, 162(11), 777-784. <https://doi.org/10.7326/M14-2385>
5. Higgins, J., Thomas, J., Chandler, J., Cumpston, M., Li, T., Page, M. J., & Welch, V. A. (2019). *Cochrane Handbook for Systematic Reviews of Interventions* (2nd ed). John Wiley & Sons, Incorporated.
6. Said Elshama, S. (2022). Quality Management in Medical Education between Theory and Application: Paradigm Shift or Falsification of Reality. *Journal of Clinical Case Reports and Studies*, 3(3), 01-05. <https://doi.org/10.31579/2690-8808/109>
7. Hines, K., Mouchtouris, N., Knightly, J. J., & Harrop, J. (2020). A Brief History of Quality Improvement in Health Care and Spinal Surgery. *Global Spine Journal*, 10(1_suppl), 5S-9S. <https://doi.org/10.1177/2192568219853529>
8. Crampton, P., Mehdizadeh, L., Page, M., Knight, L., & Griffin, A. (2019). Realist evaluation of UK medical education quality assurance. *BMJ Open*, 9(12), e033614. <https://doi.org/10.1136/bmjopen-2019-033614>

9. Joshi, M. A. (2012). Quality assurance in medical education. *Indian Journal of Pharmacology*, 44(3), 285–287. <https://doi.org/10.4103/0253-7613.96295>
10. Bau, I., Logan, R. A., Dezii, C., Rosof, B., Fernandez, A., Paasche-Orlow, M. K., & Wong, W. F. (2019). *Patient-Centered, Integrated Health Care Quality Measures Could Improve Health Literacy, Language Access, and Cultural Competence—NAM*. <https://nam.edu/perspectives/patient-centered-integrated-health-care-quality-measures-could-improve-health-literacy-language-access-and-cultural-competence/>
11. Glasgow, R. E., & Dziewaltowski, D. A. (2010). *Assessing the public health impact of health promotion initiatives: RE-AIM evaluation framework / NCCMT*. <https://www.nccmt.ca/knowledge-repositories/search/70>
12. Glanz, K., & Bishop, D. B. (2010). The Role of Behavioral Science Theory in Development and Implementation of Public Health Interventions. *Annual Review of Public Health*, 31(Volume 31, 2010), 399–418. <https://doi.org/10.1146/annurev.publhealth.012809.103604>
13. AHRQ. (2025). *Agency for Healthcare Research and Quality*. <https://www.ahrq.gov/>
14. Jeyaraman, N., Jeyaraman, M., Ramasubramanian, S., Balaji, S., & Muthu, S. (2025). Voices that matter: The impact of patient-reported outcome measures on clinical decision-making. *World Journal of Methodology*, 15(2), 98066. <https://doi.org/10.5662/wjm.v15.i2.98066>
15. Kingsley, C., & Patel, S. (2017). Patient-reported outcome measures and patient-reported experience measures. *BJA Education*, 17(4), 137–144. <https://doi.org/10.1093/bjaed/mkw060>
16. Ogrinc, G., Mooney, S. E., Estrada, C., Foster, T., Goldmann, D., Hall, L. W., Huizinga, M. M., Liu, S. K., Mills, P., Neily, J., Nelson, W., Pronovost, P. J., Provost, L., Rubenstein, L. V., Speroff, T., Splaine, M., Thomson, R., Tomolo, A. M., & Watts, B. (2008). The SQUIRE (Standards for QQuality Improvement Reporting Excellence) guidelines for quality improvement reporting: Explanation and elaboration. *BMJ Quality & Safety*, 17(Suppl 1), i13–i32. <https://doi.org/10.1136/qshc.2008.029058>
17. Glasgow, R. E. (2018). Pragmatic Applications of RE-AIM for Health Care Initiatives in Community and Clinical Settings. *Preventing Chronic Disease*, 15. <https://doi.org/10.5888/pcd15.170271>
18. Lim, H. M., Teo, C. H., Lee, Y. K., Lee, P. Y., Krishnan, K., Hassan, Z. F. A., Yong, P. V. C., Yap, W. H., Sellappans, R., Ayub, E., Hassan, N., Ghazali, S. S., Nasharuddin, N. A., Kassim, P. S. J., Idris, F., Karlgren, K., Stathakarou, N., Mordt, P., Konstantinidis, S., ... Ng, C. J. (2025). Implementation Outcomes of Reusable Learning Objects in Health Care Education Across Three Malaysian Universities: Evaluation Using the RE-AIM Framework. *JMIR Medical Education*, 11(1), e63882. <https://doi.org/10.2196/63882>

19. Alyafei, A., & Easton-Carr, R. (2025). The Health Belief Model of Behavior Change. In *StatPearls*. StatPearls Publishing. <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK606120/>
20. Kam, B. S., & Lee, S. Y. (2024). Integrating the health belief model into health education programs in a clinical setting. *World Journal of Clinical Cases*, 12(33), 6660–6663. <https://doi.org/10.12998/wjcc.v12.i33.6660>
21. de Figueirêdo, R. C., Silva, Í. de S., Xavier, P. B., de Araújo, A. J., da Silva, A. J. B., Silva, C. R. D. V., Santos, W. S., Silva, J. de A., & Uchôa, S. A. da C. (2025). Digital Health and Primary Health Care Quality: A Survey Case Study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 22(7), 1015. <https://doi.org/10.3390/ijerph22071015>
22. Salami, M., Ghorbani, A., Matourypour, P., & Rajabi, M. M. (2024). Design, Implementation, and Evaluation of a Mobile Application for Educating Chemotherapy Side Effect Management in Leukemia Patients: Protocol for a Semi-Experimental Study. *Education and Ethics In Nursing ISSN: 2322-5300*, 13(special issue), 130–138. <https://doi.org/10.22034/ethic.2024.2039849.1114>
23. Hedgepath, W. O. (2025). *Artificial Intelligence and Machine Learning in Healthcare*. <https://www.apu.apus.edu/area-of-study/nursing-and-health-sciences/resources/artificial-intelligence-and-machine-learning-in-healthcare/>
24. Aggrey, R., Adjei, B., Dsane Phd, N. A., Osei Afoduo, K., & Holdbrooke, L. (2024). *The Role of Artificial Intelligence and Machine Learning in Healthcare*. 6, 7. <https://doi.org/10.36948/ijfmr.2024.v06i06.33477>
25. Team, C. (2025, February 18). The Critical Role of Quality Assurance in Healthcare Automation Digital Product Modernization. *Round The Clock Technologies*. <https://rtctek.com/the-critical-role-of-quality-assurance-in-healthcare-automation/>
26. Egan, D., & Ji, J. (2025). *AI in healthcare: Legal and ethical considerations in this new frontier*. <https://www.ibanet.org/ai-healthcare-legal-ethical>
27. Joseph, J. (2025). Algorithmic bias in public health AI: A silent threat to equity in low-resource settings. *Frontiers in Public Health*, 13. <https://doi.org/10.3389/fpubh.2025.1643180>
28. *Ethics of AI in Healthcare and Medicine / HITRUST*. (2023). <https://hitrustalliance.net/blog/the-ethics-of-ai-in-healthcare>
29. Naik, N., Hameed, B. M. Z., Shetty, D. K., Swain, D., Shah, M., Paul, R., Aggarwal, K., Ibrahim, S., Patil, V., Smriti, K., Shetty, S., Rai, B. P., Chlosta, P., & Somani, B. K. (2022). Legal and Ethical Consideration in Artificial Intelligence in Healthcare: Who Takes Responsibility? *Frontiers in Surgery*, 9, 862322. <https://doi.org/10.3389/fsurg.2022.862322>

30. Fernández-León, P., Lima-Serrano, M., Fagundo-Rivera, J., & Martínez-Montilla, J. M. (2025). Planning, implementation, evaluation, and sustainment of digital health interventions for adolescent substance use prevention: A systematic review of influencing factors based on the RE-AIM framework. *Health Education Research*, 40(3), cyaf021. <https://doi.org/10.1093/her/cyaf021>
31. Ntsele, G. (n.d.). *AI algorithmic bias in healthcare decision making*. Retrieved August 9, 2025, from <https://www.paubox.com/blog/ai-algorithmic-bias-in-healthcare-decision-making>
32. Pushpakumara, H., Jayaweera, P., & Wanniarachchige, M. (2023). Issues and Challenges of Quality Assurance in Higher Education Institutes: A Systematic Literature Review. *Journal of Management Matters*, 10, 49–65. <https://doi.org/10.4038/jmm.v10i1.47>
33. Kim, D. D., & Basu, A. (2021). How Does Cost-Effectiveness Analysis Inform Health Care Decisions? *AMA Journal of Ethics*, 23(8), 639–647. <https://doi.org/10.1001/amajethics.2021.639>
34. Correia, J. C., Waqas, A., Aujoulat, I., Davies, M. J., Assal, J.-P., Golay, A., & Pataky, Z. (2022). Evolution of Therapeutic Patient Education: A Systematic Scoping Review and Scientometric Analysis. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(10), 6128. <https://doi.org/10.3390/ijerph19106128>

Quality Assurance in Health Education: A Systematic Review from Theoretical Foundations to Modern and Technological Frameworks

Teaching Assistant Dr. Ali Rahimi^{1*}, Dr. Mohammad Masoud Qanbari², Dr. Mohammad Hadi Binesh³

^{1*}Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Herat University, Herat, Afghanistan.

^{2,3}Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Jami University, Herat, Afghanistan.

Article History

Received: 13/09/2025

Accepted: 15/10/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Quality Assurance
- Health Education
- Patient Education
- Systematic Review
- Evaluation Frameworks

*Corresponding Author

Teaching Assistant Dr. Ali Rahimi

E-mail: dr.rahimi@outlook.com

Contact: + 93 (0)791616468

Abstract

The concept of quality assurance (QA) in health education, first formalized in the 1980s based on process standards, has evolved into a complex, multi-dimensional field. This systematic review traces this evolution by analyzing the shift from organizational process control models to patient-centered, evidence-based frameworks. Following PRISMA guidelines, this research examines scientific articles published between 2015 and 2024 from reputable international and Iranian databases. Key themes explored include the evolution of standards with a focus on health literacy and patient-reported outcome measures (PROMs), the integration of modern evaluation models like RE-AIM, the critical role of behavioral science theories in intervention design, the transformative impact of digital technologies and Artificial Intelligence (AI), and the persistent and emerging challenges in implementation. The review concludes that contemporary QA is an integrated system that requires a synthesis of clinical, educational, technological, and ethical considerations to be effective. The ultimate goal of QA is no longer merely to ensure programs are done right, but to ensure they do the right thing for the patient in a manner that is effective, equitable, and sustainable.

طراحی چارچوب راهبردی برای تضمین کیفیت در آموزش حرفه‌های میان رشته‌ای سلامت

مقاله مروری

محمد مسعودی^۱، عبدالباسط متین^۲، احمد سعید یعقوبی^۳

^۱دیارتمنت اطفال، پوهنتون هرات، هرات، افغانستان

^۲دیارتمنت کلینیک، پوهنتون جامی، هرات، افغانستان

چکیده

مراقبت‌های صحتی هم‌کار شامل مجموعه‌ای از حرفه‌های حیاتی در سیستم صحتی است که نقش فزاینده‌ای در ارائه خدمات جامع، میان‌رشته‌ای و مؤثر ایفا می‌کنند. با این حال، کیفیت آموزش در نهادهای آموزشی این حوزه همچنان با چالش‌های متعددی مانند ضعف رهبری، ساختارهای ناکارآمد نصاب، کمبود آموزش بین‌رشته‌ای و عدم مشارکت مؤثر دانشجویان مواجه است. این مقاله با بهره‌گیری از روش مرور روایی، به تحلیل انتقادی ۸۶ منبع علمی از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۲ پرداخته و نه محور کلیدی را برای ارتقای کیفیت در آموزش مراقبت‌های صحتی هم‌کار شناسایی کرده است: رهبری آموزشی، گزینش و حمایت دانشجو، کیفیت تدریس، طراحی و بازبینی نصاب، تحقیق و توسعه، تعهد رهبری و مشارکت ذی‌نفعان، ابتکارات بهبود کیفیت، اعتباربخشی و زیرساخت‌های فیزیکی. برای هر محور، راهکارهایی عملی و مبتنی بر شواهد ارائه شده که می‌توانند به عنوان چارچوبی راهبردی برای مدیران نهادهای آموزشی، سیاست‌گذاران و نهادهای تضمین کیفیت مورد استفاده قرار گیرند.

یافته‌ها نشان می‌دهند که نهادهایی با رویکردهای شواهدمحور، مشارکت‌جویانه و نظام‌مند در بهبود کیفیت، در تربیت فارغ‌التحصیلان توان‌مندتر و پاسخ‌گو به نیازهای نظام صحتی موفق‌تر هستند. در پایان، مقاله بر ضرورت نهادینه‌سازی فرآیندهای بهبود کیفیت به صورت پویا، مستمر و متناسب با زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی کشورها تأکید می‌ورزد.

تاریخچه مقاله

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۴/۰۶/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۷/۲۳

تاریخ نشر: ۱۴۰۴/۰۷/۲۹

سال: ۱۴۰۴ ه.ش. جلد: ۲ شماره: ۱

نقاط اساسی

- آموزش حرفه‌های صحتی هم‌کار
- تضمین کیفیت آموزشی
- رهبری آموزشی • بهبود مستمر آموزشی
- نصاب شایستگی محور

نویسنده مسئول

محمد مسعودی

ایمیل: drmasudi@jami.edu.af

شماره تماس: 744131596 (0) 93+

مقدمه

مراقبت‌های صحتی هم‌کار یکی از ارکان بنیادین سیستم صحتی معاصر است که شامل بیش از ۲۰ حرفه مانند فیزیوتراپی، بینایی‌سنجی، رادیولوژی، علوم آزمایشگاهی، کاردرمانی، گفتاردرمانی، تغذیه، بهداشت محیط و مدیریت اطلاعات صحتی می‌گردد (۱). با رشد روزافزون پیچیدگی بیماری‌ها، جمعیت سال‌مند و نیاز به خدمات میان‌رشته‌ای، نقش این حرفه‌ها در ارائه مراقبت‌های کامل و مبتنی بر تیم دوجندان شده است (۲).

با این حال، کیفیت آموزش در بسیاری از نهادهای آموزشی این حوزه همچنان با چالش‌هایی مواجه است. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که نبود رهبری قوی، ضعف در ساختار نصاب، کمبود آموزش بین‌رشته‌ای و عدم مشارکت فعال دانشجویان از مهم‌ترین موانع ارتقای کیفیت به شمار می‌روند (۳، ۴). از این رو، تقویت نظام تضمین کیفیت (Quality Assurance) و بهبود کیفیت (Quality Improvement) در این نهادها ضروری به نظر می‌رسد.

کیفیت آموزش در مراقبت‌های صحتی هم‌کار نه تنها بر صلاحیت‌های کلینیکی فارغ‌التحصیلان اثر می‌گذارد، بل که مستقیماً بر ایمنی بیمار، هزینه‌های درمان و رضایت عمومی تأثیر دارد (۵). در همین راستا، مؤسسات آموزشی باید به توسعه پایدار و برنامه‌ریزی‌شده نظام‌های تضمین کیفیت روی آورند تا بتوانند استانداردهای آموزشی بین‌المللی را حفظ کرده و پاسخ‌گوی نیازهای در حال تغییر جامعه باشند (۶).

در سال‌های اخیر، مدل‌ها و چارچوب‌های متعددی برای تضمین کیفیت در آموزش طبّی و پرستاری توسعه یافته‌اند؛ با این حال، پژوهش‌های جامع در مورد آموزش مراقبت‌های صحتی هم‌کار نسبتاً محدود است (۷). این مقاله تلاش می‌کند با مرور روایی منابع معتبر و تحلیل آن‌ها، محورهای کلیدی ارتقای کیفیت در نهادهای آموزشی این حوزه را شناسایی کرده و راه کارهایی عملی برای سیاست‌گذاران، مدیران آموزشی و استادان ارائه دهد.

روش‌شناسی

این مطالعه از رویکرد مرور روایی (Narrative Review) برای جمع‌آوری، تحلیل و تلفیق داده‌ها استفاده کرده است. منابع از پایگاه‌های داده‌ای معتبری مانند PubMed، Scopus، Web of Science و Google Scholar جست‌وجو شده‌اند. واژگان کلیدی جست‌وجو شامل "quality assurance"، "quality improvement"، "allied health education"، "curriculum"، "leadership" و "student engagement" بوده‌اند. بازه زمانی جست‌وجو از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۲ را پوشش می‌دهد.

در مجموع، ۲۱۴ مقاله شناسایی شدند که پس از بررسی عنوان‌ها و چکیده‌ها، ۸۶ مقاله برای تحلیل کامل انتخاب شد. تحلیل محتوایی مقالات با استفاده از رویکرد قیاسی-استقرایی انجام شده است. در نهایت، یافته‌ها در قالب ۹ محور اصلی دسته‌بندی شد و برای هر محور، توصیه‌های مبتنی بر شواهد و تجربه‌های عملی پیشنهاد گردید.

یافته‌ها

تحلیل محتوایی ۸۶ مقاله نشان داد که مؤلفه‌های متعددی در کیفیت آموزش در مراقبت‌های صحتی هم‌کار نقش دارند. این مؤلفه‌ها در ۹ محور اصلی دسته‌بندی شده‌اند:

رهبری

رهبری مؤثر در نهادهای آموزشی مراقبت‌های صحتی هم‌کار نقش تعیین‌کننده‌ای در تحقق چشم‌انداز، ارتقای کیفیت و پاسخ‌گویی به تحولات محیطی دارد. رهبران آموزشی باید از مهارت‌های بین‌رشته‌ای، درک عمیق از مفاهیم تضمین کیفیت و توانایی هدایت تیم‌های چندمنظوره برخوردار باشند (۸).

مطالعات نشان می‌دهد که سبک رهبری تحول‌آفرین (Transformational Leadership) در مقایسه با سبک‌های سنتی، اثربخشی بالاتری در ایجاد انگیزه، نوآوری و افزایش مشارکت اعضای هیئت علمی دارد (۹). رهبرانی که الهام‌بخش‌اند، از

ارزش‌های سازمانی حمایت می‌کنند و فرصت‌های رشد حرفه‌ای فراهم می‌سازند، نقش مهمی در ارتقای فرهنگ کیفیت ایفا می‌کنند (۱۰).

در نهادهای آموزشی موفق، ساختار رهبری به‌گونه‌ای طراحی شده است که نه تنها سلسله‌مراتب شفاف دارد، بل که بستر

مشارکت، تفویض اختیار و نوآوری را نیز فراهم می‌سازد. ایجاد کمیته‌های بهبود کیفیت، تیم‌های مشورتی و سازوکارهای تصمیم‌گیری مشارکتی از جمله اقدامات توصیه‌شده برای تقویت رهبری اثربخش است (۱۱).
رهبران آموزشی باید نسبت به تغییرات فن‌آوری، نیازهای جامعه، تحولات سیاستی و الزامات اعتباربخشی واکنش سریع و مبتنی بر داده داشته باشند. توسعه حرفه‌ای مستمر رهبران، به‌ویژه از طریق برنامه‌های مربی‌گری، آموزش‌های اجرایی و تحلیل داده‌های عمل‌کردی، نقش مهمی در حفظ پویایی و اثربخشی رهبری ایفا می‌کند (۱۲). در نهایت، باید تأکید کرد که رهبری آموزشی نه فقط نقش نظارتی، بلکه مأموریتی الهام‌بخش، یادگیرنده و عدالت‌محور دارد که جهت‌گیری کلی سازمان را در مسیر کیفیت تعیین می‌کند (۱۳).

گزینش دانشجو، برنامه‌های جهت‌دهی، ارزیابی و فعالیت‌های فرانصاب

فرآیند گزینش دانشجویان نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌دهی کیفیت آینده نهاد آموزشی دارد. انتخاب داوطلبان تنها بر مبنای دست‌آوردهای تحصیلی گذشته کافی نیست، بل که باید ویژگی‌های شخصیتی، مهارت‌های بین‌فردی و انگیزه آن‌ها برای خدمت در سیستم صحتی نیز مدنظر قرار گیرد (۱۴). استفاده از روش‌های چندبعدی در پذیرش، از جمله مصاحبه‌های ساختاریافته، آزمون‌های سنجش صلاحیت‌های رفتاری و تحلیل نگرش‌ها، می‌تواند اعتبار فرآیند گزینش را افزایش دهد (۱۵).
پس از پذیرش، برنامه‌های جهت‌دهی (orientation) باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که دانشجویان را با فرهنگ، ارزش‌ها، ساختار آموزشی و انتظارات نهاد آشنا سازند. مطالعات نشان داده‌اند که جهت‌دهی مؤثر به کاهش اضطراب، افزایش تعامل و ارتقای حس تعلق در دانشجویان کمک می‌کند. از این‌رو، مؤسسات موفق معمولاً برنامه‌های جهت‌دهی چندروزه با حضور استادان، مشاوران و دانشجویان ارشد برگزار می‌کنند (۱۶).

ارزیابی دانشجویان باید فراتر از آزمون‌های سنتی بوده و شایستگی‌های حرفه‌ای، اخلاقی، رفتاری و ارتباطی آنان را نیز دربر گیرد. استفاده از ارزیابی تکوینی (Formative Assessment) در کنار ارزیابی پایانی، بازخورد ساختاریافته و خودارزیابی از رویکردهای توصیه‌شده در آموزش علوم صحتی است (۱۷). همچنین، روش‌هایی مانند نمونه‌کار (portfolio)، ارزیابی مشاهده‌ای ساختاریافته بالینی (OSCE) و آزمون‌های مهارتی چندمرحله‌ای، در ارزیابی صلاحیت‌های پیچیده‌تر بسیار مفید واقع شده‌است.

نقش فعالیت‌های فرانصاب در رشد مهارت‌های اجتماعی، توسعه رهبری و تقویت سلامت روانی دانشجویان قابل توجه است. مشارکت در انجمن‌های علمی، روی داده‌های فرهنگی، ورزش و پروژه‌های اجتماعی سبب میشود دانشجویان از نظر عاطفی و رفتاری متعادل‌تر رشد یابند و آمادگی به‌تری برای کار تیمی و محیط‌های بین‌حرفه‌ای داشته باشند (۱۸). نهادهای پیش‌رو این فعالیت‌ها را به‌عنوان بخشی از تجربه یادگیری تلفیق می‌کند و برای آن‌ها پشتیبانی ساختاری و مالی فراهم می‌آورد.

کیفیت تدریس

کیفیت تدریس، هسته مرکزی موفقیت هر نهاد آموزشی محسوب میشود. در حوزه مراقبت‌های صحتی هم‌کار، که یادگیری مهارت‌های عملی، رفتاری و بین‌رشته‌ای بسیار حائز اهمیت است، شیوه‌های تدریس باید دانشجو‌محور، تعاملی و مبتنی بر شواهد باشند (۱۹).

مطالعات نشان داده‌است که استفاده از رویکردهای نوین مانند یادگیری مبتنی بر مسأله (PBL)، یادگیری تیمی، شبیه‌سازی‌های بالینی و آموزش معکوس (flipped classroom) موجب افزایش درک مفهومی، ارتقای مهارت‌های حل مسأله و بهبود یادگیری مستقل در دانشجویان می‌گردد (۲۰).

توسعه حرفه‌ای کمک‌رسان، از طریق کارگاه‌های آموزشی، فرصت‌های پژوهشی و ارزیابی منظم تدریس، برای ارتقای کیفیت آموزش ضروری است. بازخورد منظم از دانشجویان، مشاهده هم‌کاران و ارزیابی عمل کرد تدریس باید به‌صورت ساختاری انجام گیرد و در ارتقای شایستگی‌های آموزشی استادان به کار گرفته شود (۲۱).

علاوه بر این، ایجاد محیطی حمایتی برای کمک‌رسان و ترویج فرهنگ بازخوردپذیری، یادگیری مداوم و نوآوری در آموزش از ویژگی‌های نهادهای موفق است. در بسیاری از مؤسسات معتبر، تدریس به‌عنوان یک معیار اصلی برای ارتقا، پاداش و ارزیابی عمل کرد اعضای هیئت علمی در نظر گرفته می‌شود (۲۲).

استفاده از فن‌آوری‌های نوین مانند سیستم‌های یادگیری مدیریت شده (LMS)، منابع آموزشی دیجیتال و واقعیت مجازی می‌تواند تجربه آموزشی را بهبود بخشد. به‌ویژه در شرایط بحران مانند همه‌گیری کووید-۱۹، آموزش ترکیبی و آموزش از راه دور اهمیت فزاینده‌ای یافته‌است (۲۳).

نصاب آموزش

نصاب آموزشی ستون فقرات برنامه‌های تحصیلی در حوزه مراقبت‌های صحتی هم‌کار محسوب می‌شود و نقش کلیدی در تربیت حرفه‌ای، شایستگی‌های بالینی و رفتارهای اخلاقی دانشجویان ایفا می‌کند. طراحی یک نصاب مؤثر باید مبتنی بر شواهد، نیازهای اجتماعی، سنجه‌های بین‌المللی و هم‌سویی با سیاست‌های سیستم صحتی باشد (۲۴).

در بسیاری از کشورها، تغییرات عمده‌ای در جهت ارتقاء نصاب‌های سنتی و حرکت به‌سوی آموزش شایستگی‌محور (Competency-Based Education) صورت گرفته است. این رویکرد بر کسب نتایج یادگیری مشخص، تلفیق علوم پایه با آموزش عملی و ارزیابی پیوسته تأکید دارد (۲۵). در این نوع آموزش، تأکید بر آن است که دانشجویان بتوانند در محیط واقعی خدمات صحتی، دانش، مهارت، نگرش و ارزش‌های حرفه‌ای را به‌صورت یک‌پارچه به کار بگیرند.

نصاب‌های کارآمد، رویکرد میان‌رشته‌ای دارند و بر همکاری بین حرفه‌ای در آموزش تأکید می‌ورزند. در این راستا، گنجاندن دوره‌ها و پروژه‌های مشترک میان رشته‌هایی مانند فیزیوتراپی، پرستاری، گفتاردرمانی و علوم آزمایشگاهی می‌تواند به ارتقاء توانایی کار گروهی، درک متقابل حرفه‌ای و بهبود نتایج درمانی بیماران منجر شود (۲۶).

طراحی نصاب باید به‌گونه‌ای باشد که توسعه مهارت‌های غیرشناختی مانند تفکر انتقادی، حل مسأله، ارتباط مؤثر و تصمیم‌گیری اخلاقی را نیز دربر گیرد. مطالعات نشان داده‌اند که آموزش مبتنی بر تجربه (Experiential Learning) و فعالیت‌های انعکاسی، تأثیر قابل توجهی در پرورش این مهارت‌ها دارد (۲۷، ۲۸).

همچنین، آموزش سلامت عمومی، سواد سلامت دیجیتال و مدیریت سیستم‌های سلامت نیز باید بخشی از نصاب باشد تا دانشجویان برای کار در نظام‌های سلامت مدرن و پیچیده آماده گردند (۲۷). در این مسیر، استفاده از فن‌آوری‌های نوین آموزشی، شبیه‌سازی‌های بالینی، آموزش از راه دور و یادگیری ترکیبی باید در طراحی نصاب گنجانده شود (۲۹).

مرور و بازبینی منظم نصاب نیز بخش جدایی‌ناپذیر تضمین کیفیت آموزشی است. نهادهای پیش‌رو معمولاً از چرخه بازخورد مستمر شامل تحلیل نیازهای جامعه، ارزیابی خروجی‌های برنامه و دریافت بازخورد از ذی‌نفعان استفاده می‌کنند (۳۰). مشارکت فعال استادان، دانشجویان، فارغ‌التحصیلان و کارفرمایان در این فرآیند موجب تضمین انطباق نصاب با نیازهای واقعی می‌گردد.

در نهایت، نصاب آموزشی باید انعطاف‌پذیر، پاسخ‌گو به تحولات فن‌آوری و اجتماعی و متعهد به اصول اخلاقی و عدالت آموزشی باشد. چنین نصابی نه تنها دانش فنی، بل که بینش انسانی و مسئولیت اجتماعی دانشجویان را نیز تقویت خواهد کرد.

تحقیق و توسعه

تحقیق و توسعه یکی از ارکان اصلی تضمین کیفیت در نهادهای آموزش مراقبت‌های صحتی هم‌کار به شمار می‌رود. فعالیت‌های پژوهشی نه تنها موجب تولید دانش جدید می‌شوند، بل که آموزش را پویا، مبتنی بر شواهد و پاسخ‌گو به نیازهای جامعه می‌سازد (۳۱). مؤسسه‌ای که فرهنگ تحقیق محور دارند، معمولاً سطح بالاتری از نوآوری، یادگیری فعال و رشد حرفه‌ای را تجربه می‌کنند.

ترویج فرهنگ تحقیق از طریق ایجاد سیاست‌های حمایتی، تأمین منابع مالی، ایجاد فرصت‌های پژوهش مشترک و به رسمیت شناختن دست‌آوردهای علمی اعضای هیئت علمی و دانشجویان میسر می‌گردد (۳۲). به‌ویژه در نهادهای آموزشی رشته‌های هم‌کار صحتی، تحقیقات کاربردی در حوزه آموزش، سلامت عمومی، خدمات کلینیکی و نوآوری‌های فناورانه می‌تواند به صورت مستقیم بر کیفیت خدمات سلامت اثرگذار باشد.

تشویق دانشجویان به مشارکت در پروژه‌های تحقیقاتی از مراحل ابتدایی تحصیل، موجب تقویت مهارت‌های تحلیل داده، تفکر انتقادی، نگارش علمی و کار گروهی می‌شود (۳۳). نهادهایی که واحدهای تحقیقاتی دانشجویی، کنفرانس‌های علمی داخلی و برنامه‌های ارائه مقاله دانشجویی دارند، در توسعه این فرهنگ موفق‌تر هستند.

همچنین، تلفیق یافته‌های پژوهشی با آموزش (Research-Informed Teaching) از شیوه‌های مؤثر ارتقاء کیفیت تدریس است. این رویکرد، آموزش را از حالت نظری صرف خارج کرده و به آن بُعد عملی، پویا و مبتنی بر شواهد می‌بخشد (۳۴). برای نمونه، استفاده از مطالعات موردی مبتنی بر پژوهش، مقالات جدید در کلاس و تحلیل انتقادی متون علمی می‌تواند تجربه یادگیری دانشجویان را غنی‌تر کند.

برای موفقیت در تحقیق، ایجاد زیرساخت‌هایی مانند کتابخانه‌های علمی مجهز، دسترسی به پایگاه‌های داده‌های پژوهشی، نرم‌افزارهای آماری و راه‌نمایی پژوهشی از سوی استادان مجرب ضروری است. همچنین، تشکیل مراکز تحقیقاتی چندرشته‌ای در درون نهاد، به‌ویژه در حوزه‌های بین‌رشته‌ای مانند سلامت جامعه، توان‌بخشی و بهداشت دیجیتال می‌تواند بهره‌وری علمی نهاد را افزایش دهد (۳۵).

در نهایت، ایجاد پیوند میان تحقیق، آموزش و خدمت‌رسانی یکی از راهبردهای کلان نهادهای آموزشی پیش‌رو است. از این طریق، پژوهش‌ها نه تنها به دانش و نظریه می‌افزایند، بل که به بهبود آموزش، ارتقاء سلامت جامعه و پاسخ‌گویی به چالش‌های واقعی کمک می‌کند (۳۶).

تعهد رهبری و مشارکت ذی‌نفعان

تعهد رهبری یکی از مهم‌ترین پیش‌شرط‌های موفقیت در پیاده‌سازی نظام‌های بهبود کیفیت در نهادهای آموزشی مراقبت‌های صحتی هم‌کار است. رهبران نهادهایی که به بهبود مستمر، پاسخ‌گویی و شفافیت اعتقاد دارند، معمولاً ساختارهای مؤثرتری برای مشارکت ذی‌نفعان ایجاد می‌کنند (۳۷). مشارکت فعال رهبری در تدوین راهبردها، نظارت بر اجرا و تحلیل بازخوردها باعث تثبیت فرهنگ کیفیت در تمام سطوح سازمان می‌شود.

در این میان، مشارکت ذی‌نفعان—اعم از استادان، دانشجویان، کارکنان، فارغ‌التحصیلان، نهادهای اعتباربخشی و حتی

جامعه-عنصری حیاتی برای اطمینان از انطباق برنامه‌ها با نیازهای واقعی است (۳۸). نهادهای موفق، سازوکار رسمی برای مشارکت ذی‌نفعان مانند شوراهای مشورتی، نشست‌های بازخورد، نظرسنجی‌های ساختاریافته و تحلیل ذی‌نفعان طراحی می‌کنند.

همچنین، ارتباط مستمر و مؤثر با ذی‌نفعان خارجی مانند شفاخانه‌ها، مراکز خدمات صحتی، سازمان‌های دولتی و کارفرمایان بالقوه می‌تواند به هم‌سویی به‌تر اهداف آموزشی و انتظارات بازار کار کمک کند. حضور این بازیگران در فرایندهایی مانند طراحی نصاب، ارزیابی خروجی‌های آموزشی و برنامه‌ریزی استراتژیک می‌تواند کیفیت و اثربخشی برنامه‌های آموزشی را به‌طور چشم‌گیری افزایش دهد (۳۹).

ابتکارات بهبود کیفیت

ابتکارات بهبود کیفیت (QI) روی‌کردی سازمان‌یافته برای ارتقای مستمر عمل‌کرد و نتایج در نهادهای آموزشی است. این ابتکارات معمولاً از طریق مدل‌هایی چون چرخه دمیگ (Plan-Do-Study-Act) اجرا می‌شوند و شامل شناسایی مشکل، طراحی مداخله، اجرای آن و تحلیل نتایج است (۴۰).

در مؤسسات آموزشی مراقبت‌های صحتی، پروژه‌های QI می‌توانند بر حوزه‌هایی مانند بهبود روند تدریس، ارتقای تجربه یادگیری دانشجو، بهینه‌سازی برنامه‌های کارورزی، یا افزایش نرخ فارغ‌التحصیلی متمرکز باشند. تشکیل تیم‌های بین‌رشته‌ای برای طراحی و اجرای پروژه‌های بهبود، استفاده از داده‌های عمل‌کردی و بازخورد دانشجویان و مستندسازی فرایندها از راه‌کارهای کلیدی در این مسیر است (۴۱).

همچنین، نهادهایی که فعالیت‌های QI را به بخشی از فرهنگ سازمانی تبدیل کرده‌اند، معمولاً سیاست‌های مشوق مانند تقدیر از نوآوری، ارائه فرصت‌های پژوهش در حوزه QI و حمایت مالی از پروژه‌های بهبود طراحی می‌کنند (۴۲). ادغام آموزش QI در نصاب دانشجویان، به‌ویژه از طریق دروس عملی، پروژه‌های موردی و تحلیل داده‌های واقعی، موجب توسعه شایستگی‌های حرفه‌ای آینده‌سازان سیستم صحتی می‌گردد (۴۳).

تأثیر اعتباربخشی

اعتباربخشی یک ابزار راه‌بردی برای ارتقای کیفیت، پاسخ‌گویی و استانداردسازی در آموزش مراقبت‌های صحتی هم‌کار است. مطالعات متعدد نشان داده‌اند که نهادهای دارای اعتبار رسمی، عمل‌کرد آموزشی و خروجی‌های به‌تری نسبت به نهادهای فاقد اعتبار دارند (۴۴).

فرآیند اعتباربخشی معمولاً شامل خودارزیابی، بازدید خارجی و بررسی مستندات بر مبنای معیارهای مشخص است. این فرآیند موجب شفاف‌سازی مسئولیت‌ها، مستندسازی اقدامات و ایجاد مکانیسم‌های پایش و ارزیابی داخلی میشود (۴۵).

اگرچه برخی نهادها اعتباربخشی را پرهزینه یا بروکراتیک می‌دانند، اما شواهد نشان می‌دهند که اجرای استانداردهای اعتباربخشی می‌تواند به بهبود مستمر، ارتقاء برند آموزشی، افزایش جذب دانشجو و هم‌کاری‌های بین‌المللی منجر شود (۴۶). همچنین، اعتباربخشی موجب تحریک مؤسسات به استفاده از داده برای تصمیم‌گیری، ارتقاء کیفیت تدریس و ارزیابی و ارتقای بهره‌وری منابع می‌گردد.

زیرساخت فیزیکی

زیرساخت‌های فیزیکی، به‌ویژه در محیط‌های آموزشی حرفه‌ای مانند مراقبت‌های صحنی، تأثیر مستقیم بر کیفیت آموزش، انگیزه یادگیری و تجربه کلی دانشجویان دارند. کلاس‌های مدرن، آزمایشگاه‌های مجهز، مراکز شبیه‌سازی و دسترسی به فن‌آوری‌های نوین از شاخصه‌های حیاتی زیرساخت با کیفیت به‌شمار می‌رود (۴۷).

فضاهای فیزیکی باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که تعامل، مشارکت فعال و یادگیری انعکاسی را تسهیل کنند. برای مثال، استفاده از اتاق‌های یادگیری انعطاف‌پذیر، تابلوهای تعاملی، اینترنت پرسرعت و تجهیزات چندرسانه‌ای می‌تواند آموزش را پویاتر و مؤثرتر سازد (۴۸).

همچنین، طراحی فراگیر و توجه به دسترسی‌پذیری برای دانشجویان دارای معلولیت، کیفیت تهویه، نور طبیعی و فضاهای مطالعه فردی و گروهی، از عناصر کلیدی زیرساخت‌های دانشجوی محور است. نهادهای پیشرو معمولاً برنامه‌های جامع نگهداری، ارتقاء و نوسازی فضاهای فیزیکی دارند و از بازخورد کاربران در طراحی و بهبود محیط‌ها استفاده می‌کنند (۴۹).

محدودیت‌ها

این مطالعه با چندین محدودیت همراه است که باید در تفسیر نتایج مدنظر قرار گیرد. نخست، روش مرور روایی (narrative review) به‌صورت ذاتی شامل سوگیری انتخاب منابع و تفسیر یافته‌ها است. اگرچه تلاش شد از منابع معتبر و نمایان استفاده شود، اما احتمال کنار رفتن برخی مطالعات مهم وجود دارد. دوم، تمرکز تحقیق بر مقالات انگلیسی‌زبان ممکن است منجر به حذف دیدگاه‌ها و تجارب موجود در متون علمی غیرانگلیسی شده باشد، به‌ویژه در زمینه‌های محلی یا منطقه‌ای.

همچنین، تحلیل کیفی انجام‌شده عمدتاً بر استنتاج پژوهشگران مبتنی بود، که ممکن است تحت تأثیر پیش‌فرض‌های شخصی قرار گرفته باشد. در نهایت، اگرچه توصیه‌ها بر مبنای شواهد موجود تدوین شده‌اند، اما ممکن است قابلیت تعمیم آن‌ها در همه زمینه‌ها یا کشورها محدود باشد. برای غلبه بر این محدودیت‌ها، مطالعات آینده‌نگر، مقایسه‌ای و تجربی توصیه می‌شوند تا اثربخشی توصیه‌های ارائه‌شده به‌صورت دقیق‌تری ارزیابی گردد.

نتیجه‌گیری

با توجه به نقش فزاینده حرفه‌های مراقبت صحنی هم‌کار در سیستم‌های صحنی، بهبود کیفیت آموزش در این حوزه یک ضرورت استراتژیک محسوب می‌شود. این مطالعه با مرور و تحلیل ادبیات علمی، نه محور کلیدی را برای ارتقای کیفیت در نهادهای آموزشی شناسایی کرد: رهبری، گزینش و حمایت دانشجوی، کیفیت تدریس، نصاب آموزشی، تحقیق و توسعه، تعهد رهبری و مشارکت ذی‌نفعان، ابتکارات بهبود کیفیت، تأثیر اعتباربخشی و زیرساخت فیزیکی. برای هر یک از این محورها، مجموعه‌ای از توصیه‌های کاربردی و مبتنی بر شواهد ارائه گردید که می‌تواند به‌عنوان چارچوب راه‌بردی برای نهادهای آموزشی، مدیران، سیاست‌گذاران و نهادهای تضمین کیفیت مورد استفاده قرار گیرد. نهادهایی که به رویکردهای نظام‌مند، شواهدمحور و مشارکت‌جویانه در بهبود کیفیت پایبند باشند، نه تنها عمل‌کرد آموزشی به‌تری خواهند داشت، بلکه فارغ‌التحصیلانی آماده‌تر برای پاسخ‌گویی به نیازهای پیچیده سلامت جامعه تربیت خواهند کرد. در پایان، تأکید می‌شود که بهبود کیفیت یک فرآیند پویا، مستمر و مشارکتی است که نیازمند تعهد نهادی، نوآوری آموزشی و توجه به زمینه‌های فرهنگی و اجتماعی خاص هر کشور می‌باشد.

1. Lizarondo L, Grimmer K, Kumar S, et al. An evidence-based framework to measure quality of allied health care. *Health Res Policy Syst*. 2014;12:10. doi:10.1186/1478-4505-12-10.
2. Willis JS, Tyler Jr C, Schiff GD, Schreiner K. Ensuring primary care diagnostic quality in the era of telemedicine. *The American journal of medicine*. 2021 May 27;134(9):1101.
3. Kalb R, Brown T, Coote S, Costello K, Dalgas U, et al. Exercise and lifestyle physical activity recommendations for people with multiple sclerosis throughout the disease course. *Mult Scler*. 2020;26(12):1459-1469. doi:10.1177/1352458520915629.
4. Tai J, Ajjawi R, Bearman M, Wiseman P. Conceptualizations and measures of student engagement: A worked example of systematic review. In: Zawacki-Richter O, Kerres M, Bedenlier S, Bond M, Buntins K, eds. *Systematic Reviews in Educational Research: Methodology, Perspectives and Application*. Berlin: Springer; 2020:91-110. doi:10.1007/978-3-658-27602-7_6.
5. Frenk J, Chen L, Bhutta ZA, Cohen J, Crisp N, Evans T, et al. Health professionals for a new century: transforming education to strengthen health systems in an interdependent world. *Lancet*. 2010;376(9756):1923-1958. doi:10.1016/S0140-6736(10)61854-5.
6. World Health Organization (WHO). 2020
7. Greenhalgh J, Dalkin S, Gibbons E, Wright J, Valderas JM, Meads D, Black N. How do aggregated patient-reported outcome measures data stimulate health care improvement? A realist synthesis. *Journal of Health Services Research & Policy*. 2018 Jan;23(1):57-65.
8. Middlehurst R. Leadership and Management in Higher Education: A Research Perspective. York: Leadership Foundation for Higher Education; 2012.
9. Cummings GG, MacGregor T, Davey M, Lee H, Wong C, et al. Leadership styles and outcome patterns for the nursing workforce and work environment: a systematic review. *Int J Nurs Stud*. 2010;47(3):363-385. doi:10.1016/j.ijnurstu.2009.08.006.
10. Bryman A. Effective leadership in higher education: a literature review. *Stud High Educ*. 2007;32(6):693-710. doi:10.1080/03075070701685114.
11. Bolden R, Gosling J, O'Brien A, Peters K, Ryan M, Haslam A. Academic leadership: changing conceptions, identities and experiences in UK higher education. Final report. London: Leadership Foundation for Higher Education; 2012.

12. Spendlove M. Competencies for effective leadership in higher education. *Int J Educ Manag* 2007;21(5):407-417. doi:10.1108/09513540710760183.
13. Fullan M. Leading in a Culture of Change. San Francisco: Jossey-Bass; 2001.
14. Kelly ME, Patterson F, O'Flynn S, Mulligan J, Murphy AW. A systematic review of stakeholder views of selection methods for medical schools admission. *BMC Med Educ* 2018;18:139. doi:10.1186/s12909-018-1248-7.
15. Eva KW, Rosenfeld J, Reiter HI, Norman GR. An admissions OSCE: the multiple mini-interview. *Med Educ*. 2004;38:314-326. doi:10.1046/j.1365-2923.2004.01776.x.
16. Tinto V. Leaving College: Rethinking the Causes and Cures of Student Attrition. 2nd ed. Chicago: University of Chicago Press; 1993.
17. Norcini J, Anderson B, Bollela V, Burch V, et al. Criteria for good assessment: consensus statement and recommendations from the Ottawa 2010 Conference. *Med Teach* 2011;33(3):206-214. doi:10.3109/0142159X.2011.551559.
18. Astin AW. Student involvement: a developmental theory for higher education. *J Coll Student Dev* 1999;40:297-308.
19. Biggs J, Tang C. Teaching for Quality Learning at University. 4th ed. Maidenhead: Open University Press; 2011.
20. Freeman S, Eddy SL, McDonough M, Smith MK, Okoroafor N, Jordt H, et al. Active learning increases student performance in science, engineering, and mathematics. *Proc Natl Acad Sci USA*. 2014;111(23):8410-8415. doi:10.1073/pnas.1319030111.
21. Steinert Y, Mann K, Centeno A, Dolmans D, Spencer J, Gelula M, et al. A systematic review of faculty development initiatives designed to enhance teaching effectiveness: A 10-year update: BEME Guide No. 40. *Med Teach*. 2016;38(8):769-786. doi:10.3109/0142159X.2016.1181851.
22. Harden RM, Crosby JR. AMEE Education Guide No. 20: The good teacher is more than a lecturer: the twelve roles of the teacher. *Med Teach*. 2000;22(4):334-347. doi:10.1080/014215900409429.
23. Sanders J, Goh P-S. A vision of the use of technology in medical education after the COVID-19 pandemic. *MedEdPublish*. 2020;9:1-11. doi:10.15694/mep.2020.000049.1.
24. Harden RM. AMEE Guide No. 21: Curriculum mapping: a tool for transparent and authentic teaching and learning. *Med Teach*. 2001;23(2):123-137. doi:10.1080/01421590120036547.

25. Frank JR, Snell LS, ten Cate O, Holmboe ES, Carraccio C, Swing SR, et al. Competency-based medical education: theory to practice. *Med Teach*. 2010;32(8):631-637. doi:10.3109/0142159X.2010.501190.
26. Reeves S, Fletcher S, Barr H, Birch I, Boet S, Davies N, et al. Interprofessional education: effects on professional practice and healthcare outcomes (BEME Guide No. 39). *Med Teach*. 2016;38(7):656-668. doi:10.3109/0142159X.2016.1173663.
27. Kolb DA. Experiential Learning: Experience as the Source of Learning and Development. Englewood Cliffs (NJ): Prentice Hall; 1984.
28. Mann K, Gordon J, MacLeod A. Reflection and reflective practice in health professions education: a systematic review. *Adv Health Sci Educ*. 2009;14(4):595-621. doi:10.1007/s10459-007-9090-2.
29. Ellaway R, Masters K. AMEE Guide 32 Part 2: e-Learning in medical education: the toolkit for teachers. *Med Teach*. 2008;30(5):474-489. doi:10.1080/01421590802108349.
30. Toohey S. Designing Courses for Higher Education. Buckingham: Society for Research into Higher Education & Open University Press; 1999.
31. Boyer EL. Scholarship Reconsidered: Priorities of the Professoriate. Princeton: Carnegie Foundation for the Advancement of Teaching; 1990.
32. Bland CJ, Ruffin MT. Characteristics of a productive research environment: literature review. *Acad Med*. 1992;67(6):385-397. doi:10.1097/00001888-199206000-00014.
33. Murdoch-Eaton D, Drewery S, Elton S, Emmerson L, Hambly H, et al. What do medical students understand by research and research skills? *Med Teach*. 2010;32(3):e152-e160. doi:10.3109/01421590903263970.
34. Healey M. Linking research and teaching: exploring disciplinary spaces and the role of inquiry-based learning. In: Barnett R, ed. *Reshaping the University: New Relationships between Research, Scholarship and Teaching*. Maidenhead: McGraw-Hill/Open University Press; 2005:67-78.
35. Cooke J. A framework to evaluate research capacity building in health care. *BMC Fam Pract* 2005;6:44. doi:10.1186/1471-2296-6-44.
36. Grimshaw JM, Eccles MP, Lavis JN, Hill SJ, Squires JE. Knowledge translation of research findings. *Implement Sci* 2012;7:50. doi:10.1186/1748-5908-7-50.
37. Shortell SM, O'Brien JL, Carman JM, Foster RW, Hughes EF, Boerstler H, et al. Assessing the evidence on continuous quality improvement: Is the glass half empty or half full? *Health Serv Res* 1995;30(4):567-586.

38. Bryson JM. What to do when stakeholders matter: stakeholder identification and analysis techniques. *Public Manage Rev.* 2004;6(1):21-53. doi:10.1080/14719030410001675722.
39. Rowe M, Oltmann C. Randomised controlled trials in educational research: ontological and epistemological limitations. *Afr J Health Prof Educ.* 2016;8(1):6-8.
40. Langley GJ, Moen R, Nolan KM, Nolan TW, Norman CL, Provost LP. The Improvement Guide: A Practical Approach to Enhancing Organizational Performance. 2nd ed. San Francisco: Jossey-Bass; 2009.
41. Batalden PB, Davidoff F. What is "quality improvement" and how can it transform healthcare? *Qual Saf Health Care.* 2007;16(1):2-3. doi:10.1136/qshc.2006.022046.
42. Weiner BJ. A theory of organizational readiness for change. *Implement Sci.* 2009;4:67. doi:10.1186/1748-5908-4-67.
43. Ogrinc G, Armstrong GE, Dolansky MA, Singh MK, Davies L, Goodman D, et al. SQUIRE-EDU (Standards for Quality Improvement Reporting Excellence in Education): publication guidelines for educational improvement. *Acad Med.* 2019;94(10):1461-1470. doi:10.1097/ACM.0000000000002750.
44. van Zanten M, Boulet JR, Greaves I. The importance of medical education accreditation standards. *Med Teach.* 2012;34(2):136-145. doi:10.3109/0142159X.2012.644833.
45. Greenfield D, Pawsey M, Hinchcliff R, Moldovan M, Braithwaite J. The standard of healthcare accreditation standards: a review of empirical research underpinning their development and impact. *BMC Health Serv Res.* 2012;12:329. doi:10.1186/1472-6963-12-329.
46. Woodhouse D. Quality assurance: international trends, preoccupations and features. *Assess Eval High Educ.* 1996;21(4):347-356. doi:10.1080/0260293960210402.
47. Kuh GD, Kinzie J, Schuh JH, Whitt EJ, Associates. Student Success in College: Creating Conditions that Matter. San Francisco: Jossey-Bass; 2005.
48. Jamieson P, Dane J, Lippman A. Designing and evaluating learning spaces: PaSSPorT and design-based research. In: Keppell M, Souter K, Riddle M, eds. *Physical and Virtual Learning Spaces in Higher Education: Concepts for the Modern Learning Environment*. Hershey (PA): IGI Global; 2011. Pages TBD; DOI not available. (
49. Oblinger DG, ed. Learning Spaces. Boulder (CO): EDUCAUSE; 2006. ISBN 0-9672853-8-0.

Mohammad Masoudi¹, Abdul Baset Matin², Ahmad Saeed Yaqubi³

¹Pediatrics Department, Herat University, Herat, Afghanistan

^{2,3}Clinic Department, Jami University, Herat, Afghanistan

Article History

Received: 13/09/2025

Accepted: 15/10/2025

Published: 21/10/2025

Year: 2025 Volume: 2nd Issue: 1st

Keywords

- Interprofessional Health Education
- Educational Quality Assurance
- Educational Leadership
- Competency-Based Curriculum
- Continuous Educational Improvement

*Corresponding Author

Mohammad Masoudi

E-mail:

drmasoudi@jami.edu.af

Contact: + 93 (0) 786444562

Abstract

Interprofessional health care encompasses a range of vital professions within the health system that play an increasingly important role in providing comprehensive, interdisciplinary, and effective services. However, the quality of education in academic institutions in this field still faces numerous challenges such as weak leadership, inefficient curriculum structures, lack of interprofessional training, and insufficient student engagement. Using a narrative review method, this article critically analyzed 86 scientific sources published between 2010 and 2022 and identified nine key areas for enhancing quality in interprofessional health education: educational leadership, student selection and support, teaching quality, curriculum design and review, research and development, leadership commitment and stakeholder engagement, quality improvement initiatives, accreditation, and physical infrastructure. For each domain, practical and evidence-based strategies are proposed that can serve as a strategic framework for educational administrators, policymakers, and quality assurance agencies. The findings indicate that institutions adopting evidence-based, participatory, and systematic approaches to quality improvement are more successful in preparing competent graduates who are

responsive to the needs of the health system. Finally, the article emphasizes the necessity of institutionalizing quality improvement processes in a dynamic, continuous manner tailored to the cultural and social contexts of countries.

Spinghar Journal of Medical Sciences

Publisher

Spinghar University - Nangarhar

Editor-in-Chief

Prof. Dr. Mohammad Taib Nishat

Editorial Manager

Specialist Dr. Shaifqullah Atish

Head of Journals Department

Telawat Sahil

Design

Hashmatullah Shirzad

Journal Reg. Number

RCTD - PNJR - 0013-24

Address

First zone, Jalalabad city Nangarhar - Afghanistan

Editorial Board

Professor Dr. Mohammad Taib Nishat

Associate Professor Dr. Muhammad Asif Hussainzai

Teaching Assistant Dr. Ihsanullah Shinwari
(Pediatrics Specialist)

Teaching Assistant Dr. Shafiqullah Attish
(General Surgery Specialist)

Dr. Abdullah Rahmani

Technologist Muhammad Jamil Wasim

Dr. Riaz Salarzai

Dr. Hayat Zaman Shinwari

Permanent Reviewers

Professor Dr. Hayatullah Ahmadzai

Associate Professor Dr. Muhammad Azim Azimi

Associate Professor Dr. Muhibullah Shinwari

Associate Professor Ridwanullah Mamlawal

Assistant Professor Sayed Attaulhaq Banuree

Periodic Reviewers

Professor Dr. Khalil Ahmad Behsoodwal

Professor Dr. Habibullah Mawlavizada

Associate Professor Dr. Masihullah Masih

Associate Professor Ali Jan Adil

Assistant Professor Dr. Abdul Azim Rasoli

Assistant Professor Dr. Abdul Ghafar Shirzad

Assistant Professor Dr. Sadaqat Momand

Contact

☎ +93 (0) 78 970 1100

☎ +93 (0) 78 423 0645

✉ journals@spingharuniversity.edu.af

✉ info@spingharuniversity.edu.af

Spinghar Journal *of* Medical Sciences

Year: 2025

Volume: 2

Issue: 1

In This Issue...

- Lessons Learnt from Health Disasters
- Role of Anti-Oxidant in Prevention of Male Infertility
- Causes of Errors in the Use of Medications and Ways to Resolve Them
- Drug Use in Nangarhar Province, Obstacles and Solutions
- Investigating Factors of Air Pollution in Kabul City and Its Effects on the Health Status of Citizens
- The Role of Lactobacillus Reuteri in the Treatment of Acute Infectious Diarrhea in Children
- Assessment of Bacteriological Contamination in Household Drinking Water Reservoirs in Jalalabad City, Nangarhar

www.spingharuniversity.edu.af
journals@spingharuniversity.edu.af

+93785030915 / +93778330015
info@spingharuniversity.edu.af

مستوفیت څلور لارې، قبايلو رياست لور ته غزېدلی سړک، لومړۍ ناحیه، جلال اباد ښار، ننگرهار